

അമേരിക്കൻ പര്യടനഡയറി

മേക്കാല്ലു പരമേശ്വരൻപിള്ള

1252

അമേരിക്കൻ പര്യടന ഡയറി

൧൭

(Malayalam)

Amerikkan Pariatana Diary

Travelogue

By MEKKOLLA N. PARAMESWARAN PILLAI

M. A., L. T., M. Litt.

First Published July 1975

PRINTED AT INDIA PRESS, KOTTAYAM

Price Rs. 9.50

Copyright

Mekkolla Parameswaran Pillai

Publishers:

Sahitya Pravarthaka Co-operative
Society Ltd., Kottayam, Kerala State, India

Sales Department:

NATIONAL BOOK STALL

KOTTAYAM - TRIVANDRUM - ERNAKULAM - CANNANORE

TRICHUR - PALGHAT - QUILON - KOZHIKODE - ALLEPPEY

അമേരിക്കൻ പര്യടന ഡയറി

(യാത്രാവിവരണം)

If Found Please Return to
K. BHASKARAN NAIR
Kairali, Kanjikuzhi,
KOTTAYAM-4

മേക്കൊല്ല പരമേശ്വരൻപിള്ള

പ്രസാധകന്മാർ

സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം

നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം

വില ക. 9-50

മേക്കൊല്ല പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ കൃതികൾ

ഇരവിമാർത്താണ്ഡൻ	(നോവൽ)
പ്രേമദീപം	“
ശാന്തകുമാരി	“
സഹധർമ്മിണി	“
രാഗതരംഗം	“
വാളും മനുഷ്യനും	“
അപരാധവും അനുരാഗവും	“
പൊൻകിനാവുകൾ	“
വിജയം	(നാടകം)
ആശാപാശം	൭൭
വീരനീധനം	൭൭
കനകപ്രഭ	“
അടഞ്ഞ വാതിൽ	൭൭
ഘവയോഗം	“
ഗീതാനന്ദം	൭൭
ഇലക്ഷൻ പ്രണയം	(കഥാസമാഹാരം)
പഞ്ചാമൃതം	
തീർത്ഥയാത്ര	
മായാമയം	(ബാലസാഹിത്യം)
വീരപ്പുടയം	
കഥാമൃതം	
ബാലഭാരതം	
ആദർശദീപിക	(ഉപന്യാസസമാഹാരം)
സുലേഖാവലി	൭൭
നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാട്ട്	(ജീവചരിത്രം)
ശിശുഹൃദയം	(മനശ്ശാസ്ത്രം)
നവീനനാടകങ്ങൾ	(സാഹിത്യനിരൂപണം)
ഹാസ്യദർശനം	൭൭
മലയാളഹാസ്യസാഹിത്യചരിത്രം	(സാഹിത്യചരിത്രം)
പാശ്ചാത്യ ഹാസ്യസാഹിത്യചരിത്രം	“
ലഘുനിലം	(നിലം)
അമേരിക്കൻ പര്യടന ഡയറി	(യാത്രാവിവരണം)

ഗ്രന്ഥകാരൻ അമേരിക്കയിൽ

ആമുഖം

കഴിഞ്ഞ സമ്മർക്കാലത്തു് യു. എസ്. എ.യിലെ ന്യൂ ജെർസി സ്റ്റേറ്റിൽ പരാമസ് ടൗണിലുള്ള എൻറ മകൾ രാധാ ബി. പിള്ളയുടെ വസതിയിൽ നാലുമാസക്കാലം താമസിക്കാനും ചുറ്റിനുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തുവാനും എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. അവിടെ അമേരിക്കക്കാരായ ചില ഉത്തമസുഹൃത്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കാനും അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ അതിഥിയായി കുറച്ചുദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടാനും ഭാഗ്യമുണ്ടായി. കിട്ടിയ അവസരം പാഴാക്കാതെ അവരുടെ ഗാർഹികവും സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചു പഠിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. എൻറ ജീവിതവീക്ഷണത്തെ ഗാഢമായി സ്പർശിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ പുതുമയേറിയ അനുഭവങ്ങളാണു് എനിക്കുണ്ടായതു്. അന്നത്തെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അവയൊക്കെ എൻറ നാട്ടുകാർക്കും രസകരവും പ്രയോജനപ്രദവുമായിരിക്കുമെനു് എനിക്കു തോന്നി. അതുകൊണ്ടാണു് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്നു ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നതു്.

പകർത്തിയെഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഒരു സാധാരണ വായനക്കാരൻറെ തോതുവെച്ചു് ആകെ വായിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ സ്വകാര്യപ്രവണമായ ഒരു ആത്മാവിഷ്കരണശ്രമം അങ്ങിങ്ങു വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നി. പരിഹാസ്യമായേക്കാവുന്ന

അതൊക്കെ ഒരു ആത്മകഥകൂടിയായ യാത്രാവിവര
 ണത്തിൽ ക്ഷന്തവ്യമായി സഹൃദയന്മാർ ഗണിക്കുമെ
 ന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

നാലു മാസക്കാലത്തെ അമേരിക്കൻ ജീവിതം
 എന്നിക്ക് ആനന്ദപ്രദമാക്കിയ രാധയോടും ഭർത്താ
 വായ എ. കെ. ബി.യോടും എന്നിങ്ങുള്ള അകൈത
 വമായ കൃതജ്ഞത ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊ
 ള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
 4-4-1974

മേക്കൊല്ല പരമേശ്വരൻപിള്ള

1973 ജൂലായ് 3, ചൊവ്വാഴ്ച

യാത്രാരംഭം: "നാലു മാസത്തേക്കു പിരിയാൻപോകയാണ്. മുപ്പതു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഇത്ര ദീർഘകാലം നാം വേർപെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഓരോ ദിവസത്തേയും എല്ലാ പരിപാടികളും എന്നെ വിശദമായി അറിക്കണം." നീരണിഞ്ഞ വന്ദനപ്പുവോടെ മൊഴിയുന്ന മധുരച്ചൊല്ലു്.

"തീച്ചയായും കത്തുകൾ മുറയ്ക്കുയയ്ക്കും. ബാക്കി വിശേഷങ്ങൾ തൊരാതെ മറയ്ക്കാതെ സകലതും ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിടുകയും ചെയ്യാം." തിടുക്കത്തിലുള്ള വാശാനം.

നാലേമുക്കാൽമണി. ഇരമ്പലോടെ വിമാനം തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്, ആകാശപഥത്തിലേക്കുയരാൻ. പ്രസന്നമായ അന്തരീക്ഷം. കാലാവസ്ഥ വളരെ അനുകൂലം. രണ്ടരമണിക്കൂർ മതി ബോംബെയിലെത്താൻ. നാളെ സന്ധ്യക്കുമുമ്പ് ന്യൂയോർക്കിലിറങ്ങാം. സുവണ്ണ പ്രതീക്ഷകൾ. മനസ്സു കതിച്ചു. എല്ലാപേരോടും യാത്ര പറഞ്ഞു.

കസ്സംസിലും സെക്യൂരിറ്റിയിലും ചെക്കപ്പിനു താമസമുണ്ടായില്ല.

അഞ്ചേകാലിനു് ടേക്കാഫ് ചെയ്തു. സീററ്ബൽററ് മുറക്കിക്കൊണ്ടു് ജനാലയിൽക്കൂടി പ്രിയപ്പെട്ട നാട്ടിനെയും ബന്ധുമിത്രാദികളെയും ഒരു നോക്കു നോക്കി. കൈ പൊക്കി വിടവീശി ആശിസ്സുരുളുന്നു വേണ്ടുപ്പട്ടവെല്ലാം. ഒരുനിമിഷം കണ്ണടച്ചു് പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകി, യാത്ര മംഗളമാകാൻ.

മദിരാശിവരെ: സഹജമെന്നു തോന്നിക്കുന്ന പുഞ്ചിരിയും ലാസന്റെകുളും കൂറുപ്രിയം യുവസുന്ദരിമാരായ വാനാതിമേയികൾ* വിതരണം ചെയ്യുന്നു. ആടയും അണിയലും കത്തുകകൾ. മിണ്ടാപ്പച്ചകൾ. ചൊടിയോടെ പണിയെടുക്കുന്നു. മതിപ്പുതോന്നി.

തുടർന്നു് കേക്കു്, പലഹാരങ്ങൾ, കാപ്പി (ചായ) എല്ലാം മുമ്പിൽ വന്നു നിരന്നു. തളരാത്ത ഔദാര്യം. സദാ സേവനസന്നദ്ധത. പണം വാരിക്കോരി കൊടുത്താലെത്തു്?

* Air-Hostess

കാപ്പി കടിച്ചുകഴിയുമ്പോഴേക്കും മദ്രാസ് അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് മൈക്ക് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ബൽററ് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പുറത്തേക്കു നോക്കി. താണിറങ്ങുകയാണ്. തെരുവുവീളക്കുകൾ താരങ്ങൾപോലെ തിളങ്ങുന്ന 'ചെന്നപട്ടണം' താഴെ കാണാം. 6.15-ന് എയർപോർട്ടിലിറങ്ങി.

തടസ്സങ്ങൾ: ഏഴിനാണ് യാത്ര തുടരേണ്ടത്. പക്ഷേ, എയർലയിൻസ് വക ബോംബെ റ്റൈപ്പിൻ ലേറ്റാണെന്നു മൈക്കിൽ അറിയിക്കുന്നു. പണിമുടക്കലോചനകൊണ്ട് ഗതാഗതങ്ങൾ മന്ദീഭവിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നറിഞ്ഞു. എൻക്വയറിയിൽ അന്വേഷിച്ചു ഇന്നത്തെ യാത്രതന്നെ സംശയം. റസ്സോറന്റിലേക്കു ഒരു സപ്പർ പാസ്സും തന്നെ വിഷമമായി. അത്താഴം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അറിഞ്ഞത് മദ്രാസിൽനിന്നു 11-നു ഒരു എയർ-ഇന്ത്യാ റ്റൈപ്പിൻ ബോംബേയ്ക്കു തിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ശ്രമിച്ചാൽ അതിലൊരു റ്റൈപ്പിൻ കിട്ടിയേക്കുമെന്നുമായിരുന്നു എയർഇന്ത്യാ ഓഫീസിലേക്കു ഓടി. ബോംബേ വരെ എയർലയിൻസ് ടിക്കറ്റാണ് എനിക്കുള്ളത്. അതു മാറ്റിക്കണം. എങ്കിൽ എയർ ഇന്ത്യയിൽ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം. ലജ്ജാവഹമായ തൊഴുത്തിൽക്കുത്താണ് അവർ തമ്മിൽ. ടിക്കറ്റു മാറ്റാൻ പറുകില്ല; നിസ്സഹമായ തീരുമാനം. 'സുശബ്ദ'രായ അവിവേകികളിൽ പരക്രൈമപിപാരമെവിടെ? ഇതിനിടയ്ക്കു അനവധി യാത്രക്കാരുടെ പ്രേരണകൊണ്ട് എയർ ഇന്ത്യാ മാനേജർ അവിടെ വന്നു. വാഗ്ദാങ്ങൾ, വാഗ്ദാനം, ഹോൺവിളികൾ. ഒടുവിൽ വിദേശയാത്രക്കാരെ എയർ ഇന്ത്യയിൽ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാൻ അനുവാദം.

11-നു തിരിക്കുന്നു, 12.30-നു ബോംബെ. ന്യൂയോർക്കിലേക്കു തീർച്ചയായും കണക്ഷൻ കിട്ടും. സമാധാനത്തോടെ വെയിറ്റിങ്ങ് റൂമിലിരുന്നു.

സംയാത്രാസഹായം: തൊട്ടടുത്തു ഒരു മുപ്പതുവയസ്സുകാരൻ. ഗൗരവഭാവം സംസാരിച്ചുനോക്കി. കോട്ടയത്തുള്ള ഒരു ഡോക്ടറാണ്. രാമചന്ദ്രൻനായർ. എം. ഡി. 'എക്സ്പ്രസ്' വിസിറ്റർ വിസാ' പ്രകാരം മൂന്നു കൊല്ലത്തേക്കു ഉപരിപഠനത്തിനും സേവനത്തിനുമായി യു. എസ്. എ. യിലേക്കു പോകുന്നു. ന്യൂജേർസിയിൽ പരാമസ് പട്ടണത്തിലെ ബെർഗൻ പൈൻസ് ഹോസ്പിറ്റലാണ് ജോലിസ്ഥലം. ഞാനും ന്യൂജേർസിയിൽ പരാമസ്സിലേക്കാണ്. മകളുടെ വീട്ടിൽ മൂന്നു മാസം താമസിക്കാൻ പോകുന്നു. കൂടുതൽ സംസാരിച്ചപ്പോൾ വലിയ അടുപ്പമായി. ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യവീട്ടു കട്ടനാട്ടിൽ ചതുർത്ഥ്യകരിയിലാണ്. ഞാനവിടെ പോയിട്ടുണ്ട്, മലയാളം ലഭിക്കണമെന്നു പ്രാദേശികപദങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ. അവരുടെ വീട്ടിൽത്തന്നെ ഒരു ദിവസം അതിഥിയായിരുന്നു. ചതുർത്ഥ്യകരി വായനശാലക്കാർ എന്റെ 'ക്രൂപാവൃഷ്ടി' എന്ന പദ്യകൃതിയുടെ രണ്ടാംപതിപ്പ് 1950-ൽ അച്ചടിച്ചതു പ്രമാണിച്ചു അവി

ടെ പോയിട്ടുണ്ട്. ആകെക്കൂടി വലിയ സ്നേഹിതന്മാരായി. നല്ലൊരു സംയാത്രികനെ കിട്ടിയതിൽ സന്തോഷിച്ചു.

കസ്സംസിൽ വീണ്ടും ചെക്കിങ്ങ്. സെക്യൂരിറ്റി പരിശോധന. എക്സ്പെഞ്ചിൽ എട്ടു ഡോളർ മാറ്റിക്കിട്ടി.

11-ന് ടേക്കാഹ് ചെയ്തു. 12.30-ന് ബോംബെയിൽ എത്തി.

1973 ജൂലായ് 4, ബുധനാഴ്ച

വീണ്ടും തടസ്സങ്ങൾ: ന്യൂയോക്ക് റ്റ്രെയിൻ രാവിലെ എട്ടുമണിക്കേ തിരിക്കുന്നള്ള എന്ന് അനൗൺസ് ചെയ്യുന്നു. യാത്രക്കാർക്കു താമസിക്കാൻ ഹോട്ടലുകൾ ഏർപ്പാടചെയ്യുന്നുണ്ട്. ലഗ്ജേജ് വേണ്ടവിധം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. വിമാനം റൺവേയിൽനിന്ന് തെന്നി മാറി നില്ക്കയാണെന്നും അതു ശരിപ്പെടുത്തിയാലേ യാത്ര തുടരുകയുള്ളൂ എന്ന് അന്വേഷണത്തിൽ അറിഞ്ഞു.

ഫ്ളൈറ്റ് ഇത്രയധികം ലേറ്റാകുന്ന വിവരം ഒരു കേബിൾ മുഖേന ന്യൂജേർസിയിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന എൻറമകളെ അറിയിക്കണമെന്ന് അധികൃതരോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉടനെ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന് അവർ ഏറ്റു. അഡ്രസ്സും മെസ്സേജും കുറിച്ചെടുക്കുന്ന രീതി കണ്ടപ്പോൾ ഉടൻതന്നെ അതയയ്ക്കുമെന്നു തോന്നി.*

പത്തുമെൽ അകലെ 'ജൂഹ്'വിലുള്ള 'കിങ്ങ്സ്' എന്ന വൻ കിട ഹോട്ടലിൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവരിട്ടു എനിക്കും ഡോ. നായർക്കും കൂടി ഒരു നല്ല മുറി കിട്ടി. സുഖമായുറങ്ങി.

രാവിലെ ദിനക്രമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എയർ ഇന്ത്യയുടെ ബസ്സു വന്നു. എയർപോർട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഒമ്പതിനേ യാത്ര തിരിക്കുന്നള്ള എന്നറിഞ്ഞു. വിവരങ്ങളെല്ലാം വീട്ടിലേക്കെഴുതി.

ബോംബെയിൽനിന്നു ന്യൂയോർക്കുവരെ: മുൻതൂക്കപത്ര യാത്രക്കാരുള്ള ഗംഭീരാകൃതിയായ ബോയിങ്ങ് 707 ജമ്പോ വിമാനം. സുഖയാത്രയ്ക്കുവേണ്ട എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും. സീററുകൾ പിന്നിലേക്കു ചായ്ച്ചു ചാരിയിരുന്നതൊക്കെ. മുൻസീററിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പെറിയ മേശ താഴ്ത്തിവെച്ച് എഴുതാം, ക്ഷണം കഴിക്കാം. പ്രധാനപ്പെട്ട പത്രീകകൾ, വാരികകൾ, മാസികകൾ എല്ലാം എടുത്തു വായിക്കാം. സൗകര്യമുള്ള കുളിമുറികൾ, കളസുകൾ. കൂടിയതരം സിഗരറ്റ്, വിസ്കി, വൈൻ, ബ്രാണ്ടി എല്ലാം ലാഭവിലയ്ക്കു കിട്ടും. ഫസ്റ്റ്ക്ലാസ് യാത്രക്കാർക്ക് ലിങ്കർ സൗകര്യം. അവർക്ക് മുൻഭാഗത്തു് പ്രത്യേക സ്ഥലസൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ 'എക്കാ

* ഈ സന്ദേശം അയയ്ക്കുകയുണ്ടായില്ല. താണതരം കബളിപ്പിക്കൽ.

ണമി'ക്ലാസിൽ പെട്ടവർ—ഇന്ത്യയിൽനിന്നും അമേരിക്കയ്ക്ക് 4,865 രൂപയ്ക്ക് 'ട്ര ആൻഡ് പ്രോ' യാത്രചെയ്യുന്നവർ മദ്ധ്യഭാഗത്തും പിൻഭാഗത്തുമാണ്. എനിക്കു ജനാലയ്ക്കടുത്തു് ഇരിപ്പിടം കിട്ടി. തൊട്ടടുത്തു് ഡോ. നായർ. പിന്നിൽ ഫാദർ കളരിക്കൽ എന്ന ഉത്സാഹസമ്പന്നനായ മലയാളിവൈദികൻ, മറ്റൊരു മലയാളിയുവാവു്—രസകരമായ സംഭാഷണം.

ഉച്ചഭാഷിണിയിൽ കണ്ണാനന്ദകരമായ സംഗീതം.

ഒരു സ്ത്രീവാർഡ് മൂന്നാലിടത്തു വന്നു നിന്നു് ഒരു ഡമാൻസ്ട്രേഷൻ നടത്തി. പാട്ടു നിറുത്തിയിട്ടു് ഓരോ പ്രകടനവും എന്തിലേക്കുണ്ടെന്നു് ഉച്ചഭാഷിണി വിശദീകരിച്ചു. വേണ്ടിവന്നാൽ ഓക്സിജൻ ബാഗ് എടുത്തുപയോഗിക്കേണ്ട വിധം; സമുദ്രത്തിൽ വീഴാനിടയായാൽ ലൈഫ് ബെൽറ്റ് അണിയേണ്ടതെങ്ങനെ; ക്രാഷ് ലാൻഡിങ്ങു് സംഭവിക്കയാണെങ്കിൽ ചാടി രക്ഷപ്പെടേണ്ട രീതി ഇവയൊക്കെ വിവരിക്കുന്ന ലഘുലേഖകളും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഏതു നിമിഷവും ആപത്തു വരാം. സൂക്ഷിച്ചിരുന്നാൽ കുറച്ചൊക്കെ പ്രയോജനമുണ്ടാകാം. എവിടെയിരുന്നാലും ജീവിതം എപ്പോഴും അരക്ഷിതമാണല്ലോ.

വിഭവസമൃദ്ധമായ ബ്രെക്ക്ഫാസ്റ്റ്. സുന്ദരീകളായ അരഡസൻ എയർഹോസ്റ്റസ്സുകൾ വിളമ്പുന്നു, മദ്യം വില്ക്കുന്നു, ഉപചരിക്കുന്നു, എല്ലാം മന്ദഹാസമധുരിമയോടൊത്തു്

കടിക്കുന്നവരാണ് കൂടുതൽ യാത്രക്കാരും. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയൊരു ബാർ അറാച്ച്ഡ് കമ്പേയുടെ പ്രതീതിയുണ്ടായി. ആണം പെണ്ണും കടിക്കുന്നു. വൃദ്ധരും യുവാക്കളും കടിക്കുന്നു. പുകവലിയുടെ ബഹളം. കടിക്കുക; രമിക്കുക; മരണം എപ്പോഴെന്ന് ആക്കീയാം! നല്ലൊരു തത്ത്വചിന്തയല്ലേ?

“എന്റെ ബാഗിൽ ഒരു കുപ്പി അരിഷ്ടമുണ്ട്. എന്തു പറയുന്നു?” ഡോക്ടറോടു ചോദിച്ചു.

ഫാദർ കളരിക്കൽ ചിരിച്ചു: “വിറപ്പവമാണോ?”

“ദശമൂലപിപ്പലി, ഹേനത്തിനു നന്നു്. അധികമായാൽ തലയ്ക്കു പിടിക്കുമായിരിക്കാം..”

“എടുക്കൂ. നമുക്കും തുടങ്ങാം..”

നല്ലൊരു വെജിറ്റേറിയൻ ശാപ്പാട്ടു് ഉച്ചയ്ക്കു കിട്ടി. രുചിയുള്ള വിഭവങ്ങൾ ചൂടുള്ള ചോറും കറികളും. പപ്പടവും പായസവുമുണ്ട്. അംബരസാഗ്രാജ്യത്തെ തിരുവോണസ്സദ്യ.

പതിനായിരം അടി താഴെ വെള്ളിമേഘങ്ങളിലെ ഗന്ധർവ്വനഗരവാസികൾ കൊതി നോക്കി നില്ക്കുന്നുണ്ടാകണം.

“ഈ സന്ധ്യയ്ക്കു് അമേരിക്കയിൽ വിഷമിക്കുമല്ലോ..” പൊരിച്ച കോഴിക്കാലു കടിച്ചുകൊണ്ടു് ഫാദർ പറഞ്ഞു.

“നോക്കട്ടെ. ഒരു പരീക്ഷണം..” എന്റെ മറുപടി.

“ഈ അരിഷ്ടം അവിടെ കൊണ്ടിറങ്ങാൻ പറഞ്ഞില്ല,” ഫാദർ പറഞ്ഞു.

“നമുക്കതു തീർക്കാം.” ഡാക്ടറുടെ നിർദ്ദേശം.

ഞങ്ങളും സേന്ത്യാഹം പാനോസവത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു.

ബെറൂത്തു്: ഇന്ത്യൻ സ്റ്റാൻഡേഡ് ട്രെയിം ഒന്നരയായ പ്ലോം—അതായതു് നാലരമണിക്കൂർകൊണ്ടു്—4500 മൈൽ പറന്നുകഴിഞ്ഞു്, മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ ഏതാണ്ടു് മദ്ധ്യത്തുള്ള ലെബനൻ (Lebanon) നാടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ബെറൂത്തിൽ (Beiruth or Beyrouth) എത്തി. സൂയ്ന്റെ പിന്നാലെ പാഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ലോക്കൽ ട്രെയിം 11.25 ആയിരുന്നതേയുള്ളു. അവിടെ അമ്പതു മിനിട്ടു താമസമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു.

ഡാക്ടറും ഫാദറുമൊത്തു് മൂന്നുനിലയുള്ള എയർപോർട്ടു് മന്ദിരത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറി. മുൻവശത്തു ലെബനൻ മലകളുടെ അടിവാരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമ്പന്നമായ നഗരം. ഒരു ഇൻറർനാഷണൽ എയർപോർട്ടു്. വിചിത്രവേഷധാരികളായ സ്രീപുരുഷന്മാർ കൂടിയിരിക്കുന്നു. പല ഭാഷകളും സംസാരിക്കുന്നു. അവിടെത്ത അമേരിക്കൻ കോ എജ്യൂക്കേഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു യുവാവുമായി പത്തുമിനിറ്റു സംസാരിച്ചു. ബി സി. 1500 മുതൽ പ്രസിദ്ധമായിരുന്ന ബെറൂത്തിന്റെ മഹത്വം അയാൾ പറഞ്ഞു. എ. ഡി 635-ൽ അറബികൾ പിടിച്ചെടുത്തു പകർന്നു അറബിസംസ്കാരം ഇന്നും കാണാം. ഒന്നാം ലോകയുദ്ധത്തിൽ ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടുംകൂടി മുസ്ലിങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇത്രയും അയാൾ വാചാലതയോടെ പറഞ്ഞു.

ബെറൂത്തു് ട്രെയിം 12.20-നു യാത്ര തുടർന്നു.

ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടു്: അടുത്ത താവളം പടിഞ്ഞാറൻ ജർമ്മനിയിലെ സുപ്രധാന നഗരമായ ഫ്രാങ്ക്ഫർട്ടു് (Frank Furt). അല്പമൊന്നു മയങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. പൈലറ്റു് ക്യാപ്റ്റന്റെ നിശ്ചിതനിർദ്ദേശം മൈക്കിൽ കേട്ടുണർന്നു. ഉഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു് നഗരത്തിനു മുകളിൽ വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അരമണിക്കൂറെങ്കിലും കഴിഞ്ഞേ ലാൻഡ് ചെയ്യാൻ പറ്റൂ. സീററ്റ്ബെൽറ്റ് മുറുകിക്കൊണ്ടു ജാഗ്രതയായിരുന്നുകൊള്ളണം. പുകവലിക്കരുതു്. പൊങ്ങിമറിയുന്ന—മദംപൊട്ടിയ കാട്ടാനപ്പറ്റംപോലെ കതിച്ചിളകുന്ന—കൂറ്റൻ മോലശിഖരങ്ങൾക്കിടയിൽക്കൂടി ഉച്ചത്തിൽ സൈറൻ നിലവിളി മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് പല പ്രാവശ്യം കീഴുപോട്ടിറങ്ങാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. വിമാനവും യാത്രക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളും വല്ലാണ്ടു കലുങ്ങി വിറച്ചിരുന്നു. എങ്ങും അമർത്തിനിർത്തിയ പ്രകൃഷ്ടത. മുപ്പത്തഞ്ചു മിനിറ്റു പൊങ്ങിയും താണും ചുറ്റിക്കറങ്ങിയശേഷം ലോക്കൽ ട്രെയിം 3.35-നു് (I. S. T 7.30 P.M.) നിലത്തിറങ്ങി. എല്ലാവരും ആശ്വാസനിശ്വാസങ്ങൾ.

40 മിനിട്ടു താമസം: വിശാലമായ എയർപോർട്ടിനകം ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കണ്ടു. മൂന്നാലുപേരോട് സംസാരിച്ചുനോക്കി. അവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയില്ല. ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സൻ സഹായത്തിനെത്തി. വ്യാവസായികമായി വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള നഗരമാണ്. സാംസ്കാരികമായ മേന്മയും കുറവല്ല. രണ്ടാം ലോകയുദ്ധകാലത്തു ബോംബുപെയ്തു നശിപ്പിച്ച ചരിത്രപ്രധാനമായ പല സ്ഥാപനങ്ങളും പിൻകോലത്തു് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടത്തിൽ 'ഫോസ്റ്റ്' തുടങ്ങിയ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ ഗോയ്ഫ്രേ എന്ന വിശ്വമഹാകവിയുടെ ജന്മഗൃഹം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ആ പ്രദേശം അയാൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഭൂസ്വർഗ്ഗമഹിമകൾ ഏകകാലത്തു് ആസ്വദിപ്പിക്കാൻ കെല്പുള്ള വിശ്വസമ്മോഹകമായ ഗ്രന്ഥതല്പജമാണ് കാളിദാസന്റെ 'ശാകന്തള'മെന്നു മുക്കുകയും പ്രശംസിച്ചു. ആ നിർമ്മിതരചിമൾകന്റെ ദിക്കിനനേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ആനന്ദപുളകമുണ്ടായി.

ലോക്കൽ ടയിം 4.15 P.M.-നു് ഹ്രാക്ഫർട്ട് വിട്ടു.

പാരിസ്: അടുത്ത താവളം പാരിസ്. ലോക്കൽ ടയിം 5.15 P.M.-നു് (I. S. T. 10.30 P.M.) എത്തി. നല്ല വെയിലുള്ള പ്രസന്നമായ സായാഹ്നം. താണുപറന്നതുകൊണ്ടു് ജനാലയിൽക്കൂടി ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം കിട്ടി. സൂര്യപ്രകാശമരദ്, പച്ചപ്പട്ടിലെ വെള്ളിക്കസവുപോലെ തിളങ്ങിക്കണ്ടു, ഒന്നരണ്ടു വർനദികൾ വാക്തർ ഹ്യൂഗോയുടെയും ഫ്ലാബറുടെയും മോസ്സസാങ്ങിന്റെയും മറ്റും കൃതികൾമുഖേന സങ്കല്പപഥത്തിൽ ചിത്രീകൃതമായിട്ടുള്ള തെരുവുകളും സൗധങ്ങളും മറ്റുമാണു കാണുന്നതെന്നു കരുതിയിരുന്നു.

ഒന്നരമണിക്കൂർ താമസമുണ്ടു്. യാത്ര തുടരേണ്ടവർ എയർപോർട്ടിനു പുറത്തു പോകരുതെന്നു നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. അതിവിപുലമായ പോർട്ടിനകത്തു പുററിനടന്നു് അവിടത്തെ ഷോപ്പുകളും റസ്റ്റോറന്റുകളും മറ്റു സൗജീകരണങ്ങളും കണ്ടു.

ലണ്ടൻ: പാരിസിൽനിന്നു ലണ്ടനിലേക്ക് 275 മൈലാണ്. പാരിസ് സമയം 6.45-നു് തിരിച്ചു. ലണ്ടൻ ടയിം 7.30-നു് (I. S. T. 12 P.M) എത്തി.

വളരെ താണു് കടലോരത്തുകൂടി പറന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കൃഷിഭൂമികളും നഗരങ്ങളും നദികളും മറ്റും പലടത്തും നല്ല പോലെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമ്മർകാലം. 7.30 ആയിട്ടും നല്ല വെയിലും പ്രകാശവും. 8.30 കഴിയും അസ്തമിക്കാൻ. ലണ്ടൻ നഗരത്തിനു മുകളിലും വളരെ താണാണ് അധികനേരവും പറന്നിരുന്നതു്. തേ.സ് നദിയാണു താഴെ തിളങ്ങിക്കാണുന്നതെന്നു് അടുത്തിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ്മാന്യൻ പറഞ്ഞുതന്നു.

ആകെ 8000-ത്തിൽപരം മൈൽ പടിഞ്ഞാട്ടു പറന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ന്യൂയോർക്കിലെത്താൻ ഇനി 3600 മൈലുണ്ട്. അറ്റ്ലാന്റിക് മഹാസമുദ്രം കടക്കണം. 6 മണിക്കൂർ വേണം അക്കര പറയാൻ. ന്യൂയോർക്ക് ടയിം 7.5 P.M. നു തിരിക്കുന്നു. (ലണ്ടൻ ടയിം 8.27; I.S.T 5-ാം തീയതി 1.55 A.M.) ന്യൂയോർക്കിൽ അലർത്രികൾ ശേഷം അതായത് 5-ാം തീയതി 1.30 A.M. ന് എത്തും. ഇത്രയും മൈക്കിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ട് എയർപോർട്ടും പരിസരങ്ങളും ചുറ്റിനോക്കാനിറങ്ങി.

ഏറ്റവും വലിയ ഇന്റർ നാഷനൽ എയർപോർട്ട്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും പറക്കുന്ന വിമാനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി വന്നുപോയു മിരിക്കുന്നതിന്റെ ബഹളം. യാത്രക്കാരെക്കൊണ്ട് നിബിഡമായ സുവിസ്മൃതമന്ദിരം. പലയിനം ടാക്സി ഫ്രീഷോപ്പുകൾ — ഓരോ നാട്ടുകാരടേയും കൗണ്ടറുകൾ, റെസ്റ്റോറന്റുകൾ — പല നിറത്തിലും രൂപത്തിലും വേഷത്തിലുമുള്ള യാത്രക്കാർ — വിവിധ ഭാഷകളിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ — എല്ലാറ്റിന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു മണിക്കൂർനേരം ഓടിനടന്നു. പുറത്തിറങ്ങി ലണ്ടൻ നഗരം ഒന്ന് ഓടിക്കുറങ്ങി കാണാനെങ്കിലും സൗകര്യം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചു.

മോലൂസ്യനായ മനോഹരസായാഹണം. സുഖശീതളമായ അന്തരീക്ഷം. ലണ്ടനിൽ കാലുകുത്താൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന് ശൂന്യമായ ചാരിതാർത്ഥ്യം.

അറ്റ്ലാന്റിക് മുകുളി: ആകെ പത്തുമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ ലേറായിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ഫോൺസന്ദേശം ന്യൂജേർസിയിലേക്ക് അയക്കാമോ? ചെലവ് ഞാൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാം. എന്റെ ചെലവു കൂടാതെതന്നെ അയച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അധികൃതർ ഏറ്റവും സന്തോഷമായി. അവരുടെ നന്മയെ പ്രശംസിച്ചു.

അറ്റ്ലാന്റിക് മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ മുകുളിയിൽക്കൂടി വിമാനം ഇറമ്പിപ്പായുന്നു.

അത്യന്തസന്ദർഭമായ സൂര്യാസ്തമനം. ചക്രവാളസീമയിൽ കറുത്തുനില്ക്കുന്ന സന്ധ്യാസീമത്തിനുമുകളിൽ നെറുകയിൽ കതിരവൻ കനിഞ്ഞാഞ്ഞു പുണർന്ന് ചുബിക്കുകയാണ്. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു പരിച്ഛിന്നിപ്പിടിച്ചുപിടിച്ചുപിടിച്ചു സുദീർഘചുബനം! അസ്തമിപ്പി ചെമ്പട്ടുവാരി വിതറി. കണ്ടുനിന്ന ഉദയഗിരീശ്വരിയുടെ കവിരത്തടത്തിലും ചെത്തുടിപ്പ് പരന്നിരുന്നു.

ജലിച്ചു തിളങ്ങുന്ന കനകക്കട്ടെ താണുപോകുമുന്പ് പിടിച്ചെടുക്കാൻ വെമ്പലോടെ വാനവാ മിനി കുതിച്ചുപാഞ്ഞു. അഴകിന്റെ അനന്തതയിൽ മതിമറന്നിരുന്നുപോയി, രണ്ടുമണിക്കൂർ നീങ്ങിയ തറിയായതെ. "വേഗം പോരാ കൂട്ടരെ," എന്ന് ബൊധ്യപ്പെടുത്തി

* ഈ സന്ദേശവും അയക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ലജ്ജിപ്പിച്ചിട്ടു വണ്ണപ്പൊലിമയോടുകൂടിത്തന്നെ പകലവൻ പൊൻ കടലിൽ നീരാടാനിറങ്ങി.

അഞ്ചുനാഴിക തുടർച്ചയായി അംശമാന്റെ ആറാട്ടു ദർശിക്കുക അസുലഭമായ ആനന്ദാനുഭവം.

തങ്കമലകൾ ഇടിഞ്ഞുകൊഴിയുന്നു. തിളങ്ങിയിരുന്ന പശ്ചിമം ഉത്തുടിപ്പ് തളൻ കുഴയുന്നു. അതൊന്നുമറിയാത്ത അംബരരാജമന്ദിരത്തിനകത്തു ദീപാവലിയുടെ കോലാഹലം. പുറത്തെ പരിവർത്തനബഹളങ്ങൾ അറിയാൻ മെനക്കെടാത്ത പ്രളകടുംബാന്തഃപുരത്തിലെമ്പോലെ. വിഭവപുണ്ണമായ തേയില. സുഖകരമായ അത്താഴസ്സഭ്യ മദിരാക്ഷികളുടെ മോഹിനിയാട്ടം. മദിരാക്ഷികളായ മദ്യവില്പനക്കാരുടെ ചുറ്റുചുറ്റും പളുപളുപ്പം. പാട്ടുകച്ചേരി. ഫിലിം പ്രദർശനം. ഒക്കെക്കൂടി യാത്ര കഴിവതും സുഖകരമാക്കാൻ ആത്മാർത്ഥശ്രമങ്ങൾ.

ഒരേ ഇരുപ്പിലിരുന്നു മുഷിഞ്ഞിരുന്നു. സീററ്റ് പിന്നിലേക്ക് ചായ്ച്ചു കിടന്നു മയങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു. ലണ്ടനിൽവെച്ച് ഒഴിഞ്ഞ സീററ്റുകൾ പലതു മുങ്ങായിരുന്നു. കാലു നീട്ടിക്കിടന്ന് സുഖമായൊരങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്രീപുരുഷന്മാർ ധാരാളം. വിരിപ്പുകളും നല്ല കംബളങ്ങളും ചേർന്നു പൊക്കി വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. മദ്യച്ചിരിന്റെ മണിക്കുപ്പായമണിഞ്ഞു മയങ്ങിയിരിക്കുന്നവരും കുറവല്ല.

ആകെക്കൂടി സുഖം സുഖം!

1973 ജൂലായ് 5 വ്യാഴാഴ്ച

ന്യൂയോക്ക് താഴെ: അമേരിക്കൻസമയം 1.30 അടക്കുന്നു. മുകളിൽ മിന്നിമിന്നി നില്ക്കുന്നു, മുന്തൂകോടി താരനികരങ്ങൾ. താഴെ മോലമാലകളിൽക്കൂടി തിളങ്ങിക്കാണാം നൂറുനൂറായിരം നീലനക്ഷത്രങ്ങൾ! ന്യൂയോക്ക് നഗരം വൈദ്യുതനേത്രങ്ങൾ തുറിച്ചുനോക്കി നില്ക്കുകയാണ്. ബർററ്റ് മുറുകിക്കൊള്ളാനുള്ള നിർദ്ദേശം. എല്ലാപേരും ഉത്സാഹഭരിതരായി, നിശ്ചിതസമയത്തുതന്നെ ലാൻഡുചെയ്തു.

പുലർച്ച 34 മണിക്കൂർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തിരക്കേറിയ ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ സമയം ജൂലായ് 5-ാം തീയതി 10.30 A.M. ആയിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്കൻസമയം 1.30 ഒപ്പിച്ചു വാച്ച് കുറച്ച് ചെയ്തു.

നിരായം യാത്രികരെ കമ്പോളനഗരത്തിൽ കൊണ്ടിറക്കി പരിതാപമായ പുഷ്പം ഗർവ്വിയായി തലപൊക്കിനില്ക്കുന്നു.

വാതിൽക്കൽ കൈകൂപ്പി നില്ക്കുന്ന വിനിതരായ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് നന്ദിപൂർവ്വം വിടപറഞ്ഞു.

കസ്സംസ്: യന്ത്രക്കോവണിപ്പടി താഴത്തെ നിലയിലിറങ്ങി. നീണ്ട ഇടനാഴിയിൽക്കൂടി കറച്ച നടന്നപ്പോൾ ഡ്രെയിനിൽനിന്നിറക്കിയ പെട്ടികൾ കൊണ്ടിട്ടിരിക്കുന്നിടത്തെത്തി. കസ്സംസിൽ വിഷമമുണ്ടാകാമെന്നു യെന്നിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ തുണിത്തരങ്ങളും ഓരം ശിലങ്ങളും കശുരണ്ടി, ശർക്കരപ്പുരി തുടങ്ങിയ ഭക്ഷ്യങ്ങളും എണ്ണ, കഴമ്പ്, നെയ്യ് തുടങ്ങിയ ആയുർവ്വേദമരുന്നുകളും തടഞ്ഞെക്കാമെന്നു ശങ്കിച്ചിരുന്നു. ഒരു വെള്ളത്തുമെലിഞ്ഞ പയ്യൻ. നീണ്ട മാങ്ങയണ്ടിമുഖം. ഉറക്കച്ചടവു്. പാസ്പോർട്ട് ഒന്നു മറിച്ചുനോക്കി. മാങ്ങയോ മറ്റോതെങ്കിലും ഇന്ത്യൻ പഴങ്ങളോ പെട്ടിക്കകത്തുണ്ടോ എന്നു മാത്രമേ ആരാഞ്ഞുള്ളൂ. യാതൊന്നുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒന്നു കിളച്ചുനോക്കിയിട്ട് കൊണ്ടുപൊയ്ക്കാളൊൻ ഒരു കോട്ടുവാകൊണ്ടു് അനുവാദം നല്പി. ആകെ അരമണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ താമസമുണ്ടായില്ല.

രായയും സുഹൃത്തും: ഗേറ്റിനു പുറത്തു് ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ രായ കാത്തുനില്പുന്നു. സാരിധരിച്ച പർ മററാരുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിച്ചു. സുഹൃത്തായ അമേരിക്കൻ യുവതി പാം (Pam) കൂടെയുണ്ടു്. 18, 20 തോന്നിക്കുന്ന മിനിസ്റ്റർട്ട് അണിഞ്ഞ സ്വണ്ണവണ്ണയായ സുഗേ. സഹാധ്യാപികയായിരുന്നു. നിശാഭീകരമായ ന്യൂയോർക്കനഗരത്തിൽ സ്റ്റേഹിത തനിയേ പോരുന്നതറിഞ്ഞു് സഹായാർത്ഥം എത്തിയതാണു് എന്നു് കൂട്ടുകാരിയെ രായ പരിചയപ്പെടുത്തി.

“ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയ അമേരിക്കൻ ലേഡി!” എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ചെഞ്ചുണ്ടുകളിൽ വെണ്മുത്തുകൾ നിരത്തിക്കൊണ്ടു് ഹാട്ടമായ കൈ പിടിച്ചു കലുക്കി

എയർ ഇന്ത്യയുടെ സന്ദേശം ഒന്നും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. മൂന്നാലു പ്രാവശ്യം ഫോണിൽ സമയം തിരക്കിയറിഞ്ഞാണു വന്നിരിക്കുന്നതു്.

ഡോക്ടർ നായരെ പരിചയപ്പെടുത്തി. രായ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽപ്പരം മൈൽ അകലെയാണു് പരമസു്. ടാക്സിക്കുലി ജമ്പിയുണ്ടു്. രാത്രി തനിയേ യാത്ര ഭ്രമ്യമല്ല. ഡോക്ടർ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

“ഗീതയും പ്രീതയുമെവിടെ?”

“രാത്രി കൺതുങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുന്നതു് ബുദ്ധിമുട്ടായതുകൊണ്ടു് ഒരു കൂട്ടുകാരിയുടെ വീട്ടിൽ വിട്ടിട്ടു പോന്നു്.”

രായയും പാമുംകൂടി പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ടിൽ കിടന്ന കാർ ഏടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു.

പരമസ്സിലേക്കു്: എട്ടുവരി — വലതുവശത്തു് നാലുവരി മുടന്നാട്ടും ഇടതുവശത്തു നാലുവരി എതിരെയും—ഇടവിടത്തെ മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾ ഗർജിച്ചുകൊണ്ടു പായുന്ന സുവിശാലവും വിദ്യു

ദ്രീപനീരകളാൽ പ്രശോഭിതവുമായ രാജവീഥിയിൽ ഞങ്ങളുടെ കാറിറങ്ങി.

“ഇവയൊക്കെ എങ്ങോട്ട്? വല്ല ഉത്സവവുമുണ്ടോ?” ഞാൻ ആരാഞ്ഞു.

“ഇവിടത്തെ ട്രാഫിക് രാപ്പകൽ ഇങ്ങനെതന്നെ. ചില പ്ലോറും മുമ്പോട്ടനങ്ങാൻപോലും പറുകയില്ല.”

ആ വാഹനപ്രവാഹത്തിനിടയിൽക്കൂടി ഞങ്ങളുടെ കാർ മുന്നേറി. നല്ല സാമത്ഥ്യത്തോടെ രാധ ഡ്രൈവ് ചെയ്തിരുന്നു. നാട്ടുവെളിച്ചത്തിൽ മങ്ങിക്കണ്ട അത്യുന്നതസൗധങ്ങൾ, നീല ദീപമാലകളണിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഉഗ്രൻ പാലങ്ങൾ, രാപ്പകൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിൽശാലകൾ, എല്ലാം പിന്നിലാക്കിക്കൊണ്ടു പാഞ്ഞു. മുകാൽ മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്പം ശാന്തമായ ഒരു തെരുവിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

“പരാമസ്സിൽ നമ്മുടെ തെരുവാണിത്.” ഒരു ചെറിയ കന്നിൻചരുവിലുള്ള സുന്ദരമായ ഭവനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കാർ നിന്നു.

മുകുന്ദനിലയിൽ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ഓരോ മുറി എന്നിക്കും ഡോക്ടർക്കും ഒരുക്കിത്തന്നു. അസമയമായതുകൊണ്ട് പാ. രാത്രി മടങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല. ലാലുക്ഷണത്തിനുശേഷം ഞങ്ങൾ സുഖമായുറങ്ങി.

സൂര്യോദയം: ജനാലകളിലെ കണ്ണാടികൾ തുരന്നുകൊണ്ട് ചെംകിരണങ്ങൾ മുറിക്കുള്ളിൽ പരക്കുന്നു. “എണീക്കാൻ വൈകിപ്പോയോ?” ഞാൻ ബലഹ്വപ്പെട്ടെണീറ്റു വാച്ചുനോക്കി. അഞ്ചായിട്ടില്ല. ഡോക്ടർ സുഖമായുറങ്ങുന്നു. താഴെ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു നോക്കി— രാധയും കൂട്ടുകാര്യവും എണീറ്റിയിട്ടില്ല. ‘സമ്മർകാലം ഹ്രസ്വരാത്രികളാണു്. നാലര അടുപ്പിച്ച് ഉദയമാകും,’ രാധ പറഞ്ഞതു് ഓതു് വീടു പരിസരങ്ങളും കൗതുകത്തോടെ പരിശോധിച്ചു.

രാധയുടെ വീടു: വൃക്ഷനിബിഡമായ ഒരു ചെറുകുന്നിന്റെ അടിവാരത്തിൽ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ള സാമാന്യം വലിയ ഒരു മൂന്നുനിലക്കെട്ടിടം. ഏകദേശം 35 സെന്ററുള്ള കാമ്പരണിന്റെ മദ്ധ്യത്തു് കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി നില. പടിഞ്ഞാറുവശം റോഡ്. കാംപരണു് മതിൽക്കെട്ടു് ഒരിടത്തുമില്ല. അതിനു കാണിക്കാൻ പതുപതുണ്ടെടി അകലത്തിൽ മരത്തുണകൾ നാട്ടി, അവയിൽ രണ്ടു മരക്കഴുക്കോലുകൾ സമാന്തരമായി ചേർത്തുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വീടിന്റെ കീഴ്നില ഭൂമിരൂപ്പിനടിയിലാണു്. അവിടെ ഒരു വലിയ ഹാളും മൂന്നു മുറിയും. ഹാളിൽ ടേബിൾടെന്നീസ്, ഷട്ടിൽ കോക്ക് തുടങ്ങിയ കളികൾക്കുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ. ഒരു മുറിയിൽ ഹീറ്റിങ്, വാഷിങ്, എയർക്കണ്ടീഷനിങ് തുടങ്ങിയ യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ. മറ്റൊന്നിൽ പെയിന്റുകൾ, ടൂളുകൾ, വീട്ടാ

വശ്യത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ, ഒരു വലിയ ഗ്രിഡ് ഇവ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ കളിക്കോപ്പകളാണ് മറ്റൊന്നിൽ. ഭിത്തികളെല്ലാം വണ്ണശബളമായ വാൾപേപ്പർകൊണ്ട് അലംകൃതം. തറകാർപ്പറുകൾ നിരത്തി മോടിപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നടുനിലയിൽ ലിവിങ് റൂം, ഡയിനിങ് റൂം, കിച്ചൻ, ഒരു വലിയ ബെഡ് റൂം, ടി. വി. റൂം, ബാത്ത് റൂം, ഫോൺ റൂം. മുക്കുന്നിലയിൽ രണ്ടു ബെഡ് റൂം, ഒരു ലൈബ്രറി ആൻഡ് സ്റ്റുഡി റൂം, ഒരു ബാത്ത് റൂം, ഒരു ഫോൺ റൂം. എല്ലാ മുറികളിലും ക്രോസറുകൾ. വിലകൂടിയ കാർപ്പറുകളും വാൾപേപ്പറുകളും പെയിന്റിംഗുകളും ശരാനലുകളും അലങ്കാരവീചങ്ങളും എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. പുറത്തുനിന്നു നോക്കിയാൽ ഇത്രയേറെ സുഖനഗരകൃത്യങ്ങൾ ഈ വീട്ടിനകത്തുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല. ഒരിഞ്ച് സ്ഥലംപോലും വൃഥാ വിലാക്കാതെയാണ് വേനസംവിധാനം.

ഞാൻ അതുതപ്പെടുപോയി, വീട്ടിനകത്തു സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള സാധനസാമഗ്രികൾ കണ്ടപ്പോൾ വിലപിടിച്ച കഷൻസെറികൾ, ഡയിനിങ് റൂം സെറ്റ്, സ്റ്റീൽ അലമാരകൾ, സ്പ്രിങ്ങ് ബെഡ്ഡുകൾ, രണ്ടു വലിയ ഗ്രിഡ്ജുകൾ, കിച്ചൻ ഉപകരണങ്ങൾ, പുസ്തകപ്പെൽഫുകൾ, നല്ലൊരു ലൈബ്രറി—ആകപ്പാടെ വലിയ ആർഭാടം കാട്ടുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ. ഏഴെട്ടു കൊല്ലമേ ആകുന്നുള്ളു, രാധയും ഭർത്താവും അമേരിക്കയിലേക്കു പോന്നിട്ട്. ഈ പെറിയ കാലയളവിൽ ഇവർ ഇത്രയുമൊക്കെ എങ്ങനെ സമ്പാദിച്ചു? വടക്കേ ജനാലയിൽക്കൂടി പുറത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോഴു ഒരു വലിയ ഗറാജ്* അതിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള ഡ്രൈവ് വേയിൽ രണ്ടു തടിയൻ പൊണ്ടിയാക്ക് കാറുകൾ കിടക്കുന്നു—ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനും പ്രത്യേകമായുള്ളത്.

ധനാത്മികളായ ഇന്ത്യാക്കാർ അമേരിക്കൻ അയോത്മികളാകുന്നത് ചെറുതേയല്ല. പണം കോരിവാടി എടുക്കാനും സുഖം അന്നഭവിക്കാനും ഇതുപോലെ ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായ പ്രദേശം മറ്റൊവിടെയുണ്ട്? ഭാരതത്തിൽനിന്നും ഒളിച്ചോടിയ മഹാലക്ഷ്മി ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. തെരഞ്ഞാൽ തീച്ചയായും കാണാം.

പറമ്പ്: പിൻവാതിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അമേരിക്കൻ മണ്ണിന്റെ നിറം കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസം. നിലമെമ്പാടും തൃഞ്ചം വെട്ടിമിനുസപ്പെടുത്തിയ പച്ചപ്പൽത്തകിടികൾ. പറമ്പിന്റെ കിഴക്കേ ഇറമ്പിലായി 'കയ്യുറുലത്തിക്കലിതകതുകം കുട്ടികൾക്കും പഠിക്കാൻ' പററുന്ന വിധം പടൻ പന്തലിച്ച് കലകലയായി കായ്കൾ തൂങ്ങുന്ന ഒരു ആപ്പിൾമരം. തൊട്ടടുത്ത് ഫലഭരനശ്രമായ ഒരു പീയർമരം. തെക്കുകിഴക്കേ മൂലയ്ക്ക് സൂച്യഗ്രന്ഥം ഭാക്രതിയായ ഒരു പൈൻമരം. കുന്നവെട്ടി നിരപ്പാക്കിയതുകൊണ്ടു

* Garage—കാർഷെഡ്

കിഴക്കുവശം മൂന്നടിപ്പൊക്കവും അഞ്ചടി വീതിയുമുള്ള ഒരു തിട്ടയാണു്. അവിടെ പച്ചമുളകും സ്ത്രീകളുടെയും വരിവരിയായി കൃഷി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പിന്നിൽ പുത്തുചൊരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരിനം ചെമ്പരത്തികൊണ്ടു് തെരുങ്ങിയ വേലി. ആ പൂവേലിക്കപ്പുറം അയൽക്കാരുടെ ഉന്നതസൗകര്യങ്ങൾ.

ഗോഷിന്റെ പിൻഭാഗത്തു് ഒരു വരി റോസ് ചെടികൾ പടർന്നു കൊഴുത്തു് പലനിറത്തിലുള്ള പൂക്കൾ പേറി നില്ക്കുന്നു. നാലുതും അമ്പതും പൂക്കൾ ഓരോന്നിലുമുണ്ടു്. വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും ഫലപുഷ്പിസമർത്ഥമായ മണ്ണിന്റെ—വളത്തിന്റെയും—മഹത്ത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ആകെക്കൂടി ഒരു അറബിക്കഥയുടെ പ്രതീതി.

റോഡിൻ്റെ: ഗോപു കാരുകളും അവയ്ക്കു തണലേകുന്ന പഴമണിഞ്ഞ ചെറിയവയും ചുറ്റി വീടിന്റെ മുൻവശത്തു വന്നു സ്റ്റോപ്പായ ഭൂമി. റോഡിൻ്റെ പശ്ചിമത്തു് അല്പം ഉള്ളിലേക്കു മാറി രണ്ടു തടിയൻ 'ഓക്ക്' വൃക്ഷത്തലവന്മാർ, ഉയരുന്ന ദിനനാമനിൽനിന്നു നേടിയെടുത്ത തളങ്ങുന്ന തകുത്തലപ്പാവണിഞ്ഞു് തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അവർ നിഴൽപരത്താൻ പച്ചപ്പുരവതാനി നിലത്തു വിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അരുണഭഗവാൻ വിതരുന്ന കനകപ്പൊടി കാൽക്കീഴിൽ കഴിയുന്ന തങ്ങൾക്കും ഇവിടെ സുലഭമാണെന്നു അഹംഭാവു അമാകണം മന്ദമാരുതനേറുലയുന്ന ഈ പുൽക്കൊടികളിൽ. ചെങ്കുപ്പായമണിഞ്ഞ നിർഭയന്മാരായ രണ്ടുമൂന്നു 'റോബിൻ'* സങ്കീർ്തകന്മാർ കൊഴുത്തു പന്തലിച്ച ശിഖരങ്ങളിലുണ്ടു്. കാക്കയോ കയിലോ ചകോരമോ കുരുവികളോ തത്തകളോ ചുറ്റിനുമുള്ള പുകാവനത്തിനു് അലങ്കാരമായി കാണുന്നില്ലല്ലോ! പുകോഴിയുടെ കാളം വിളി പ്രഭാതത്തെ പ്രകീർ്തിക്കുന്നതു് എങ്ങും കേൾക്കുന്നില്ലല്ലോ! പതുക്കെ റോഡിൻ്റെ ലേക്കു നീങ്ങി.

ഇരുവശവും ഉയന്ന ചോലമരങ്ങൾ അണിനിരന്നു നില്ക്കുന്ന വീതിയുള്ള ടാർറോഡു്. കണ്ണെത്തുന്നിടത്തോളം ദൂരം പുൽത്തകിടികളും പുല്ലെടികളും ചൂഴ്ന്ന വെൺമാടങ്ങളുടെ നിര. ഒക്കെ അടച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം കഴിയുന്ന സുര്യോദയംഗി ആസ്വദിക്കാൻ സഹൃദയത്വമില്ലാത്ത മനുഷ്യരാണോ അവയ്ക്കുള്ളിൽ?

ആശ്ചര്യവേഷനായ ഒരു ധാര ഒരു കൂറ്റൻ ജടപ്പട്ടിയെ ചെയ്തിനിട്ടു ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നുവരുന്നു. നായു് നിലത്തു മണത്തു മണത്തു നടക്കുകയാണു്. ധാര എന്റെ നേക്കു തുറിച്ചുനോക്കുന്നു, ഒരു അസാധാരണസാധനത്തെ കണ്ടിട്ടെന്നപോലെ. പെട്ടെന്നു് രാധയുടെ ശബ്ദം വീട്ടിൽനിന്നു സംഭ്രമപ്പുറു്:

“അച്ഛാ അച്ഛാ, വേഗം ഇങ്ങകത്തു കടന്നുവരൂ.”
ഞാനോടിച്ചെന്നു.

* Red-breast Robin

“ഈ മുണ്ടും ടോത്തിയും ആയി ചെരുപ്പമിടാതെ ഇവിടെ പുറത്തിറങ്ങാൻ പാടില്ല. ആ മനുഷ്യൻ അച്ഛനെ നോക്കിയ നോട്ടം കണ്ടോ? ഡ്രസ്സ് മാറിയിട്ടേ വാതിലിനു പുറത്തു പോകാവൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ കുറുകരംകൂടിയാണ്!”

ഗീത പ്രീതമാർ: “അപ്പപ്പാ! അപ്പപ്പാ!” ഗീതയും പ്രീതയും ഓടി എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പുഷ്പലമായ നിഷ്കളങ്കസന്തോഷം. ആനന്ദപ്രദമായ ചുംബനങ്ങൾ.

രണ്ടുപേരും നന്നായി വളർന്നിട്ടുണ്ട്. ഗീതയുടെ ചുരുണ്ടമുടി പൂഷ്പത്തിനു താഴെവരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. പ്രീതയുടേതു് മുതുകത്തെത്തിട്ടേ ഉള്ളൂ. വൃത്തികെട്ട മങ്കിക്രാപ്പും പോണിട്ടെയിലും മറ്റുമില്ലാത്തതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു. മലയാളം കഷ്ടിയായിട്ടാണു സന്സാരം. പ്രീത ഒന്നാംതരമായി ഇംഗ്ലീഷ് കൈകാര്യംചെയ്യുന്നു. അഞ്ചാം ഗ്രേഡിലും മൂന്നാം ഗ്രേഡിലും എത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

ഇന്ത്യൻ കഥാപുസ്തകങ്ങളും മലയാളപാഠാവലികളും കേരളത്തിലെ പാവകളും അവരെ വളരെ ആഘാദിപ്പിച്ചു.

“മലയാളഭാഷ ഏഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുവന്ന കേരളത്തിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങളാണ്.” കേരളപാഠാവലികളെ പരിചയപ്പെടുത്തി.

“എത്ര പീത്തക്കടലാസും പടങ്ങളും!” പെട്ടെന്ന് ഗീതയുടെ അഭിപ്രായം ഞാൻ അതുതപ്പെട്ടു. അവരുടെ സ്കൂളിൽനിന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെല്ലാം ഹ്രീയായി നല്കുന്ന പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും നോട്ടുബുക്കുകളും അവളെനെ കാണിച്ചു. ചന്തം തുളുമ്പുന്നു. നല്ല മാർബിൾ പേപ്പർ. കട്ടി ബയൻഡിങ്ങ്. അകത്തും പുറത്തും ആകർഷകമായ കളർചിത്രങ്ങൾ കട്ടിയുടെ അഭിപ്രായം എത്രയും ശരിയാണെന്നു ചൂണ്ണബോധ്യമായി.

പാഃ ബ്രേക്ഫാസ്റ്റിനു് മേശയ്ക്കു പുറം ഞങ്ങളിരുന്നു. പാഃ കാപ്പികൂട്ടാനും വിളമ്പാനും സഹായിച്ചു രാത്രികണ്ടതിൽനിന്നു് അവൾ വളരെ മാറിയു് രിക്കുന്നു. ആകർഷകത വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അരുണേദ്രത്തിൽ വികസിച്ചിരിക്കുന്ന വെള്ളത്താമര. സ്വന്ത നിറത്തിനിണങ്ങുന്ന ഒരു റോസ് മിനിസ്സുട്ട് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുഴക്കെ കാണാം. കൊഴുത്തുരുണ്ട തകത്തുൺ തുകകളും മിന്നുന്ന ഭുജവല്ലികളും കരികണ്ണുകൾ പ്രകൃത്യാ വശ്യങ്ങളാണ്. സ്വതേ ചെമ്പിച്ച കേശഭാരം ശ്യാമളമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പൗഡറും ലിപ്സ്റ്റിക്കും പ്രയോഗിച്ചു് ലാവണ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാമിന്റെ മുഴുവൻ പേരു്?

പമേല സി വെൽസ്. മധുരസ്വരത്തിൽ മറുപടി. രാധ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നല്കി.

ഇരുന്തു മൈൽ അകലെ ‘മസാച്ചുസെറ്റ്സി’ൽ വീടു്. ഇംഗ്ലീഷ് ലിറ്ററേച്ചർ എം. എ. ന്യൂയോർക്കിലെ ബെഡ്ഫോഡ് സെക്കൻഡറി സ്കൂളിലാണ് സഹാധ്യാപികയായിരുന്നതു്.

ഇപ്പോൾ ന്യൂജേർസിയിൽ റിഡ്ജ് വുഡ് ഹൈസ്കൂളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യാപിക. 10 മൈൽ അകലെ 'ഹോഹോകസ്' പട്ടണത്തിൽ താമസം.

വിവാഹിതയാണോ?

ഉത്തരം കിട്ടിയില്ല.

ഇവിടെ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വിവാഹം നടക്കുമെന്നാണല്ലോ കേട്ടിട്ടുള്ളത്—ഡാക്ടറുടെ ജിജ്ഞാസയോടുകൂടിയ ചോദ്യം,

അതൊരു പൊതുനിയമമല്ല—പാമിന്റെ അഭിപ്രായം. സുഹൃത്ത് രസപരം.

രാധ ആ വിഷയം തുടർന്നില്ല. എന്തോ രഹസ്യം അതിലുള്ള പോലെ തോന്നി.

ഒരു ആത്മാർത്ഥസുഹൃത്തെന്നനിലയിൽ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും രാധയെ സഹായിക്കാൻ ആ മനസ്സിനി സഭാ സന്നദ്ധനാണ്. ഇപ്പോൾ സമ്മർ വെക്കേഷൻ സെപ്റ്റംബർ ആറുവരെ ഉണ്ട്. നാട്ടിലും ഇവിടെയുമായി കഴിയുന്നു. സാഹിത്യത്തോടും സാഹിത്യകാരന്മാരോടും വലിയ താൽപര്യമാണ്. അച്ഛൻ ഒരു സാഹിത്യകാരനാണെന്നറിഞ്ഞതിൽ അടുത്തു പരിചയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വളരെ സന്തോഷം.

അച്ഛന്റെ 'വാളും മനുഷ്യനും' എന്ന കഥയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം വായിച്ചുനോക്കി. വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അഭിപ്രായം. ന്യൂയോർക്കിലുള്ള ഒരു മാഗസിൻ എഡിറ്ററായ സുഹൃത്തിനെക്കൊണ്ടു അതു പ്രസിദ്ധീകരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

അപ്പോൾ എന്നപ്പറി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു, ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകർഷകമായ പുഞ്ചിരി പരന്ന ആ സുന്ദരമുഖത്തു് ഞാൻ താൽപര്യത്തോടെ നോക്കി.

ഒന്നു് എഡിറ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടിരിക്കെങ്കിൽ കൂടുതൽ നന്നായേനേ—പാമിന്റെ അഭിപ്രായം.

എന്റെ അഭിപ്രായവും അങ്ങനെയെന്നു നമുക്ക് ആലോചിച്ചുവേണ്ടതു ചെയ്യാം. പാമിന്റെ സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കാമല്ലോ?

തീർച്ചയായും. വളരെ സന്തോഷത്തോടെ, അതു് താനിങ്ങോട്ടുതന്നെ ഓഫർ ചെയ്യണമെന്നു് വിചരിക്കുകയായിരുന്നു.

ആരാധകഭാവം. വശ്യമായ നേട്ടേവു ഹൃദ്യമായ പുഞ്ചിരിയും. ഒരുകുപ്പു കാപ്പികൂടി പകർന്നുതന്നു, ആവശ്യപ്പെടാതെതന്നെ. ഒരു പീസ് കേക്കും.

സാഹിത്യപ്രേമിയായ ഒരു വിലാസവതിയെ ആത്മാർത്ഥസ്നേഹിതയായി കിട്ടിയിരിക്കുന്നു! അപ്രതീക്ഷിതമായ നേട്ടം!

'ഭോഗത്തിനായ' കൊണ്ടു കാംക്ഷിക്കയും വേണ്ട ഭോഗം കരഗതമുപേക്ഷിക്കയും വേണ്ട.'

എന്ന ആപ്തവാക്യം ഓർത്തു. അതോടൊത്തു് ഉള്ളിലെ കൈവരികൾക്കു് ഒന്നു തെളിയുംപോലെ തോന്നി. കവിത എങ്ങാനിന്നു് തരിച്ചുപോങ്ങി. തളന്ന അന്തിവെളിച്ചത്തെ പന്ത്രണ്ടയത്തിന്റെ വെള്ളിമോലങ്ങൾ പ്രകാശോജ്ജ്വലമാക്കുന്നു!

മനസ്സു് കാടുകയറുകയാണോ?

'എടോ മനുഷ്യാ!' ഉന്നതതലത്തിൽനിന്നു് ഒരു പരിഹാസവിളി.

ബഗ്ഗൻപയിൻസു് കൗണ്ടി ഹോസുപിററൽ: ഡോക്ടർക്കു് ആസ്ത്രീവളപ്പിൽത്തന്നെ ക്വാർട്ടേഴ്സു് തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെന്നു് ഫോണിൽ വിളിച്ചുപോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. ഞാനും രാധയുംകൂടി അദ്ദേഹത്തെ ബഗ്ഗൻപയിൻസു് കൗണ്ടി ഹോസുപിററലിൽ കൊണ്ടു വിട്ടു.

ധാരാളം ചോലവൃക്ഷങ്ങളും പാർക്കിംഗുൾകളും ചൂഴ്ന്ന ഒരു ഗംഭീരസൗധം. വളരെ മെച്ചമായ ഹോസുപിററൽസൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒന്നാംതരം സ്ഥാപനം.

സെക്രട്ടറിയെയും പ്രധാന ഡോക്ടറേയും കണ്ടു. ഹൃദ്യമായ പെരുമാറ്റം. കള്ളിന്റെ കവപ്പെറ്റാനും കണ്ടില്ല. സാമാന്യം നല്ല ക്വാർട്ടേഴ്സാണു രാമചന്ദ്രൻനായക്കു് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഫാമിലിയുമൊത്തു് താമസിക്കാം, ഹോസുപിററൽ കാമ്പൗണ്ടിൽത്തന്നെ.

ഡോക്ടർക്കു് വലിയ സന്തോഷമായി. താമസിയാതെ ഭാര്യയെയും വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. ഫോണിൽ വിശേഷങ്ങൾ അറിയിക്കാമെന്നേറ്റു.

പാമിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ: മടങ്ങിവരുമ്പോൾ പാമിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി.

മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചറിയാനുള്ള സാഹിത്യകാരന്റെ അഭ്യമായ താൽപര്യം. അല്ലാതൊന്നുമല്ല.

ജൂതനായ സി. വെൽസു് എന്നൊരു എഞ്ചിനീയറുടെ മകളാണു്. അദ്ദേഹം പത്തുകൊല്ലം മുമ്പു് മരിച്ചുപോയി.

പ്രോട്ട: ക്രിസ്റ്റാനിയായ അമ്മ കന്നുകിടപ്പു് എന്ന ടൗണിൽ ടീച്ചേഴ്സു് ബാങ്കിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥ. അവർക്കു് മൂന്നു പെൺമക്കൾ — ജോ. പാം, റൊറി. ജോ സോഷ്യൽവർക്കർ, അവിവാഹിത; രണ്ടാമത്തെ മകളാണു് പാം; അനുജത്തി റൊറി, ടീച്ചറാണു്; കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം വിവാഹിതയായി.

സുന്ദരിയും ആരോഗ്യവതിയും വിദ്യാസമ്പന്നയുമായ പാം എന്തുകൊണ്ടു് വിവാഹിതയായില്ല? രാധ വിശദീകരിച്ചു.

വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങൾ: വളരെ വിചിത്രമാണു് ഇവിടത്തെ വിവാഹസമ്പ്രദായങ്ങൾ.

അച്ഛനമ്മമാർ മക്കൾക്കു് വിവാഹം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമേ ഇവിടില്ല. ഒരു കൂട്ടുകാരനെയോ കൂട്ടുകാരിയെയോ തെരഞ്ഞുപിടിക്കേണ്ടതു് ചെറുപ്പക്കാരുടെ ചുമതലയാണു്. ഒഴിച്ചു

കൂടാൻ പാടില്ലാത്ത, പരസഹായമില്ലാത്ത ചുമതല. ആ ചുമതലാ ബോധം അവർക്ക് പലവിധം സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും നല്കുന്നു.

പന്ത്രണ്ടും പതിമൂന്നും വയസ്സുകമ്പോൾ ആൺ-പെൺപിള്ളേർ ശാരീരികമായ നല്ല വളർച്ചപ്രാപിക്കുന്നു. പതിനെട്ടോ ഇരുപതോ ആയെന്നേ നമുക്കു തോന്നൂ. അതിന്നുമുമ്പുതന്നെ ലൗകികസംരംഭങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു. അക്കാദമിയിൽ അവർ സൂപ്പർന്റൻഡന്ററാണ്. പ്രേമചൂടോടുകൂടി പല കോലാഹലങ്ങളും എടുപ്പാടുകളും നടക്കുന്നു. പരസ്യമായി കൈകോർത്തു നടക്കുക, വഴിനീളെ ചുംബിക്കുക, പ്രത്യേക മുറി എടുത്തു താമസിക്കുക, പീക്നിക് യാത്രകൾ പോകുക, ഡോറുചെയ്യുക*—ഇങ്ങനെ വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി പരസ്യരം പെരുമാറ്റങ്ങളുള്ള പലമാതിരി അവസരങ്ങൾ എതിർപ്പുകൂടാതെതന്നെ ലഭിക്കുന്നു. ഒരേ സമയത്തുതന്നെ ഒന്നിടത്തുതൽ—ചിലപ്പോൾ നമ്പർ വളരെ കൂടാറുണ്ട്—ലവ് ഏല്പാടുകൾ നടത്തുന്നവർ വിരളമല്ല. പതിനാലു പതിനഞ്ച് ഒക്കെയോകുന്നതിനുമുമ്പ് പല പല എടുപ്പാടുകൾ നടക്കുകയും അതിലൊന്ന് വിവാഹത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സാധാരണമാണ്. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു ജീവിതസഖാവിനെ സ്വായത്തമാക്കാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഒരു പെണ്ണിന്റെ കഴിവുകേട് എന്നു മാത്രമേ മാതാപിതാക്കന്മാരും മറ്റുള്ളവരും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ പെൺകുട്ടികൾ ഗർഭവതികളായശേഷമായിരിക്കും വിവാഹം. മനസ്സാക്ഷിക്കുഞ്ഞൊന്നും കൂടാതെ അലസിപ്പിക്കൽ നടത്തുന്ന കേസുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ അച്ഛനമ്മമാർതന്നെ ഇക്കാദമിയിൽ വേണ്ടത്ര സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കും. അനുകൂലനിയമങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും അഭികാമ്യവ്യക്തിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് സാധാരണഗതിയിൽ വഴക്കം വയ്യാവേലിയും ബാഹ്യമായി ജനിപ്പിക്കുന്നില്ല. ബോയ്ഗ്രൂപ്പ്, ഗേൾഗ്രൂപ്പ് സ് പിൻക്കാലത്തു കണ്ടുതുടിയൽ പരസ്യരം അറിയുന്നതായിപ്പോലും ഭാവിക്കാറില്ല.

വളരെ വിചിത്രംതന്നെ! പ്രേമത്തിനു വലിയ വിലയൊന്നും കല്പിക്കുന്നില്ലെന്നാണോ?

പ്രേമനൈരാശ്യങ്ങൾ മാനസികാലാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. മാനസികരോഗികൾ—വിശിഷ്ട രോഗിണികൾ—ലക്ഷക്കണക്കിന് ഇവിടെ കാണുന്നതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, കൗമാരത്തിലെ ഇമ്മാതിരി മനഃക്ഷോഭങ്ങളാണെന്ന് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ശരിയായിരിക്കണം.

* സന്ദർശനത്തിനുള്ള രഹസ്യസങ്കേതങ്ങൾ നിണ്ണയിക്കുക.

ഒരു ലഘുവരെ മാത്രം ഉറുതിയായി കരുതുന്ന പെൺപിള്ളാക്ക് പലപ്പോഴും നൈരാശ്യമായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടാറ്. അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്ന ഒരു പാവമാണ് പാം.

കഷ്ടമാണല്ലോ! വിഷാദാത്മകത ആ കോമളവദനത്തിലുണ്ട്. അനുകമ്പയുടെ മുത്തുമാല, എന്റെ മുദ്രലഹൃദയം അവളുടെ മാറിടത്തിൽ മടികൂടാതെ അണിയിച്ചു.

പാം കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു: രാധ ഫോൺമുഖേന അവധിക്കുപേക്ഷിച്ചിട്ട് അച്ഛൻ സ്വാഗതസദ്യ ഒരുക്കുകയാണ്. പാം സഹായിക്കുന്നു, സാമ്പാറും അവിയലും പുളിശ്ശേരിയും പായസവും തയ്യാറാക്കാൻ. ഞാൻ മുകൾനിലയിൽ കണരങ്ങളുമൊത്ത് സംസാരിച്ചിരുന്നു. പാം ഓടിവന്ന് എന്റെ തൊട്ടടുത്ത് കട്ടിലിൽ ഇരിപ്പായി. എനിക്കുറിച്ച് പല കാര്യങ്ങളും അറിയണം. എന്റെ 'ഫേസ്സ്' നെയിം' എന്താണ്? 'പരമേശ്വരൻ', ഉച്ചരിക്കാൻ പ്രയാസം. 'മെക്കൊള', അത്ര സുഖമില്ല. കട്ടികൾ വിളിക്കുന്ന 'അബ്ബപ്പാ'യുടെ അർത്ഥമെന്ത്? അതും വിളിക്കാൻ പ്രയാസം.—ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ എന്ന് വിളിച്ചുകൊള്ളട്ടേ? എന്തുകൊണ്ടോ എനിക്കല്ല മനഃപ്രയാസം. എങ്കിലും 'വിരോധമില്ല' എന്നറിയിച്ചു. വിളിക്കാൻ സൗകര്യമാണ് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ grand father-ന്റെ ആദ്യക്ഷരങ്ങളായ g. f. എന്നായിക്കൂടെ? 'ജി' മാത്രമായാലും മതിയാകുമല്ലോ? മഹാകവി 'ജി'യുടെ കാര്യം ഓർത്തു. മൂന്നാലുമാസത്തേക്ക് ഒരാളിന്റെയെങ്കിലും 'ജി' ആയി കഴിയാം! ചെറിയൊരു കൗതുകം തോന്നി.

'മുഡാത്താവേ!' മുകളിൽനിന്നൊരു ചിരി.

എന്റെ ഭായ്യയേയും മക്കളേയുംകുറിച്ച് കശലാമ്പോഷണം നടത്തി. ഒരു ചെറു പയ്യനായിരുന്നപ്പോൾ കാരണവർ ഏല്പിട്ടുചെയ്തതിൻപ്രകാരം നടത്തിയ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു.

ആശ്ചര്യകരമായ ആപാരം! കരുണയാണു നിങ്ങളോടു തോന്നുന്നത്. അപ്പോൾ ലഘുവ് ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ലേ?

അങ്ങനെ ഒരിടപാട് നമ്മുടെ രാജ്യത്തില്ല.

അതെന്തൊരു ജീവിതം! എല്ലാപേരും ഇങ്ങനെതന്നെയോ? പ്രേമിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടുന്നോ!

90 ശതമാനവും. ഒക്കെ അറേജ്ഡ് മാറേജ് ആണ്. ഇവിടെത്തപ്പോലെ പ്രേമകോലാഹലങ്ങൾക്കൊന്നും പാറുകില്ല.

സ്വരീതരീതിയും ഉച്ചാരണവും എനിക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ട് നിറുത്തി നിറുത്തി വളരെ തെളിച്ച സംസാരിച്ചിരുന്നു. കണരങ്ങൾക്ക് ആ ഉച്ചാരണരീതി നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഞാൻ സംശയിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ ഗീത വ്യാഖ്യാനിക്കും. എന്റെ ഭാഷണം ഗ്രഹിക്കാൻ അവൾക്കു പ്രയാസമില്ല. എന്നോടു ഹാർട്ടമായ ഒരപേക്ഷയുണ്ട്.

നാട്ടിൻപുറത്തേക്കൊരു ക്ഷണം: ഒരാഴ്ചയെങ്കിലും മസാച്ചുസെറ്റ്സിയിലെ മനോഹരമായ നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള സമ്മർകോട്ടേജിൽ

ഞാൻ അതിമിയായി ചെന്നു താമസിക്കണം. അമേരിക്കൻ ഗ്രാമ ജീവിതം അവിടെ പുഷ്ടിച്ച വികസിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണാം. ആത്മാർത്ഥമായ അപേക്ഷയാണ്*.

രാധയുമായി ആലോചിച്ചു ചെയ്യാം.

രാധയുടെ സമ്മതം താൻതന്നെ മേടിച്ചുകൊള്ളാം. രാധ അതൊരിക്കലും നിരസിക്കയില്ല. ഉടൻതന്നെ നാട്ടിലേക്കു പോകുകയാണ്. അതിമിസൽക്കാരത്തിന് എല്ലാം ഏല്പാടാക്കിയിട്ടേ മടങ്ങൂ. ഒരു സാഹിത്യകാരനായ അതിമിയെ കൈയിൽ കിട്ടുക ഭാഗ്യമാണ്. അമ്മയ്ക്കും സഹോദരങ്ങൾക്കും വലിയ സന്തോഷമായിരിക്കും. അവിടെ പലതും കാണേണ്ടതും അനുഭവിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഹാത്തോൺ* എന്ന പ്രഖ്യാതസാഹിത്യകാരന്റെ വീടു വളരെ അടുത്താണ്. നമുക്ക് അവിടെയും പോകാം. അവിടെത്തന്നെ താമസം പാഴായിപ്പോയി എന്ന് ഒരിക്കലും വേദിക്കാനിടയാകയില്ല. ലേക്കുകളും ബാത്തുകളും വൃസ്സുകളും കോട്ടേജുകളും നിറഞ്ഞ തണുപ്പേറിയ മനോഹരപ്രദേശമാണ്. എല്ലാ ചെലവുകളും താനേറ്റിരിക്കുന്നു.

ഏടയം തുടിച്ചു. മധുരസ്വപ്നങ്ങൾ അണിനിരന്നു. ഉള്ളറയിലെ തേനീച്ചകൾ ഉണർന്നു. ഭാവന ചിറകുവീശി. തുമലർമണം രൂക്ഷനകാനനോദ്യാനങ്ങൾ—വെണ്ണിലാവു പുല്ലുന്ന താമരത്തടാകങ്ങൾ—കളിർതെന്നൽ വീശുന്ന സായാഹ്നങ്ങൾ—പാടിയാടുന്ന, മാടിവിളിക്കുന്ന ഗന്ധർവ്വകന്യകമാർ—ഒക്കെ സങ്കല്പയവനികയിലെ 'ചാരുചിത്രപട'ങ്ങളായി.

ഉത്സാഹഭരിതയായ പാം രാധയുടെ അടുത്തേക്കോടി.

മേശനിയമങ്ങൾ: കേമൻ കേരളീയലഞ്ചായിരുന്നു. അടപ്രഥമനും, പടററിപ്പഴവും പപ്പടവുംകൂടി വിരകി വാരിക്കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ, സ്പൂൺ ഫോക്ടും കത്തിയും കൊണ്ടല്ലാതെ പാമിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു യാതൊന്നും എടുത്തു ഭക്ഷിച്ചുകഴിയരുതെന്ന് രാധ നേരത്തെ വിലക്കിയിരുന്നു. 'ഏമ്പക്കം' വിട്ടുനന്നു മയ്യാഭവിരുദ്ധമാണെന്നു താക്കീതുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഞാൻ ഓക്ടാപ്പറത്ത് ഒരു വലിയ 'പള്ളിത്തേട്ടൽ' തേട്ടിപ്പോയി.

പാമിന്റെ മുഖത്തു വിഷമം.

എന്തിനാണീ ശബ്ദം? അസുഖം വല്ലതുമാണോ? വല്ലായ്മയോടൊരു നോട്ടവും.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വയർ വീടുന്നതിന്റെയും സംരൂപ്തിയുടെയും സൂചനയായ പ്രകടനമാണതെന്നു രാധ വിശദീകരിച്ചു.

കൈപൊക്കി എതിർവശത്തുനിന്നു റ്റേപ്പറുകളും സാധനങ്ങളും എടുക്കാതിരിക്കുക, കുടിക്കുകയോ ചവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ഉറുഞ്ചി ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതിരിക്കുക, മുൻകൂട്ടി ഭക്ഷണം മതിയാക്കി എ

* Hawthorne, Nathaniel 1804—'64.

ണീറ്റു പോകാതിരിക്കുക തുടങ്ങിയ മേശനിയമങ്ങൾ ഞാൻ പിട്ട യായി പാലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

യാത്രപറച്ചിൽ: ഹാർട്ടമായി കൈ പിടിച്ചു കലുക്കി പാ യാത്ര പറഞ്ഞു.

പന്തമേറിയ ഒരു ചുവന്ന മിനിഫോർഡ് കാറാണ് അവളുടേ ത്ത്. പരസ്പരം വിട വീശി, അവൾ അപ്രത്യക്ഷയായി. പൊൻവി ഉക്കു പൊലിഞ്ഞപ്പോലെ, വെണ്മതി പെട്ടെന്നു മറഞ്ഞപ്പോലെ തോന്നി.

മയക്കം: കണ്ണടഞ്ഞടഞ്ഞുപോകുന്ന വിവേസമൃദ്ധമായ ഉഴണി ന്റെ ലഹരിയോ? അങ്ങനെ ഒന്നു പതിവിലില്ലല്ലോ. മെത്തയിൽ ചെന്നു വീണതുതന്നെ ഓർമ്മയുണ്ട്.

പായ വേണ്ടേ? മണി ആറാകാൻ പോകുന്നു. രാധ വിളിക്കുക യാണ്. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം വന്നു നോക്കി. ഇൻഡ്യയിലിപ്പോൾ പാതിരാക്കോഴി കൂവുകയായിരിക്കും. എല്ലാതും സുഖമായുണ്ടെന്ന നേരമാണ്. ഇവിടത്തെ സമയവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുവരാൻ കുറ ചു ദിവസം പിടിച്ചേക്കും. ടൗൺ ഒന്നു ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടേ? കുറച്ചു ഷോപ്പിങ്ങും നടത്താനുണ്ട്.

പായ കഴിഞ്ഞു പട്ടണം കാണാനിറങ്ങി. 14 2 260

പരാമസ് പട്ടണം: യു. എസ്. എ.-യിലെ പ്രധാന സ്റ്റേറ്റു കൾക്കെല്ലാം ഓരോ ഓമനപ്പേരുകളുണ്ട്—ന്യൂയോക്ക് 'എമ്പയർ സ്റ്റേറ്റ്'; വാഷിംഗ്ടൺ 'എവർ ഗ്രീൻ സ്റ്റേറ്റ്'; ന്യൂജെർസി 'ഗാർഡൻ സ്റ്റേറ്റ്'; ഇന്ത്യാദി. ഈ ഓമനപ്പേരുകൾ മിക്കവാറും അന്യർത്ഥങ്ങളാണ്. ന്യൂജെർസി എവിടെ നോക്കിയാലും വൃക്ഷനി ബിഡമായ കുന്നുകളും താഴ്വരകളും പുഴകളും പൂച്ചെടികളുംകൊണ്ടു സാമ്യമകന്ന ഒരു ഉദ്യാനംതന്നെ. ന്യൂജെർസിയിലെ ആഭിരാമ്യം തികഞ്ഞ, ആഭിജാത്യം ഏറിയ, ഒരു പട്ടണമാണ് പരാമസ്.

പരാമസ്: ഇരുവശവും ചോലവൃക്ഷങ്ങൾ വരിയായി വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നടപ്പാതകളോടുകൂടിയ വീതിയേറിയ ടാർറോഡു കൾ പട്ടണത്തെ ഒട്ടനധികം ആകർഷകമായ വിഭാഗങ്ങളാക്കിയിട്ടു ണ്ടു്. അവന്യൂ, ഡ്രൈവ്, ബൂളിവാർ* എന്നൊക്കെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ പേരുമായി ചേർത്താണ് തെരുവുകൾ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ബട്ടൻ വുഡ്, ബീച്ച് വുഡ്, വില്ലോവുഡ്, ഓക്ക് വുഡ്, ബർച് വു ഡ്—ഇങ്ങനെ പോകുന്നു തെരുവുനാമങ്ങൾ. ഇരുപതോ ഇരുപത്തു ണ്ടോ മുപ്പതോ സെന്ററുള്ള ചോലകളുടെ മദ്ധ്യത്തു് രണ്ടും മൂന്നും നില യുള്ള വെൺമാളികകൾ വരിവരിയായി നില്ക്കുന്നു. മതിലുകളോ വലിയ മറകളോ ചുറ്റിനമില്ല. പെത്തി മിനുസമാക്കിയ പുൽത്ത കിടികളും ഭംഗിയുള്ള പൂച്ചെടികളും ഭിത്തിപോലെ വെട്ടിവിടുന്ന പച്ചിലച്ചെടികളും എങ്ങും കാണാം. ആസ്ബെസ്റ്റാസ് പീസുക

* avenue, drive, boulevard.

ളം മരപ്പലകകളും ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നു വരിയായ് നിരത്തി വീടുകളുടെ ഭിത്തികൾ നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. കല്ലണി കുറച്ച മാത്രമേയുള്ളൂ. ആകെക്കൂടി കൗതുകകരമായിരിക്കുന്നു.

മേച്ചിൽ ഓടിനു പകരം ഒരിനം ചുവന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് സ്റ്റാമ്പുകൾ. സമ്മറിലെ കടുത്ത വെയിലും വിന്ററിലെ കനത്ത മഞ്ഞുകട്ടകളും അവതാങ്ങും. 20 കൊല്ലം കാലാവധി. അങ്ങനെയൊന്നു നിമ്മിതി.

ഡ്രൈവ് വേയും ഗാറാജും ഇല്ലാത്ത വീടുകൾ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. രണ്ടോ മൂന്നോ കാരുകൾ മിക്ക വീടുകളിലും ഉണ്ട്. ഡ്രൈവ് വേയിലും റോഡെറമ്പിലും കാരുകൾ നിരനിരയായി പാക്ക് ചെയ്തു കിടക്കുന്നതു സാധാരണ കാഴ്ചയാണ്.

ഏഴെട്ടടി പൊക്കമുള്ള പോസ്റ്റുകളിൽ വീട്ടിനു മുൻവശം ഒരു ലൈറ്റു ഘടിപ്പിക്കുന്നത് ഫാഷനാണ്. രാധയുടെ വീട്ടിനു മുൻവശവും അങ്ങനെ ഒന്നുണ്ട്.

ട്രാഫിക് ശല്യം കുറഞ്ഞ ശാന്തമായ ഒരു തെരുവിലാണ് രാധയുടെ വീട്—ബട്ടൺവുഡ് ഡ്രൈവിലെ 300-ാം നമ്പർ വീട്.

പുറത്തു് ഉണ്ണാധികൃത കാരണം എയർകണ്ടീഷനിങ് പ്രവർത്തിപ്പിച്ച കാനിൽ എണ്ണയും കണ്ണുങ്ങളെയുംകൊണ്ട് രാധ തെരുവുകൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കാണിച്ചു.

ശുചീകരണം: എവിടെ നോക്കിയാലും എന്തൊരു വൃത്തിയും ഒംഗിയുമാണ്. റോഡെറമ്പിലെങ്ങും ഓടകളോ ചാലുകളോ ഇല്ല. ഒരുതുണ്ടു കടലാസുപോലും വഴികളിൽ ആരും വലിച്ചെറിയുന്നില്ല. ആളുകൾ കൂട്ടുന്ന ബസ്സ്റ്റാന്റുകൾ, പാർക്കുകൾ, ഷോപ്പിങ് സെന്ററുകൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ചവറുപെട്ടികൾ—മൂന്നാലടി പൊക്കമുള്ള തുറന്നടയ്ക്കാവുന്ന ലോഹസ്തംഭങ്ങൾ—സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടവിടെ ബോർഡുകൾ കാണാം—'ചവറിടുന്നവർക്ക് നൂറു ഡോളർ പിഴ. തടവുശിക്ഷയ്ക്കും കാരണമാണ്.'* വെറും ഭീഷണിയല്ല. പോലീസ് എങ്ങും പറന്നുനടക്കുന്നു. കുറുകാറെ നിശ്ചയം പിടിച്ചെടുത്തു് ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിലെ മലമലീമസമായ തെരുവുകൾ പെട്ടെന്നോത്തു. മുറുക്കാൻകടകൾക്കു മുമ്പിലും വീട്ടുമുറ്റങ്ങളിലും അഭ്യസ്തവിദ്യരായ മാനുവൽപോലും ലക്കില്ലാതെ മുറുക്കിത്തുപ്പുന്നു. ബീഡിക്കുറ്റികളും പഴത്തൊലികളും വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പീടികയൊമ്പെകിലുമുണ്ടോ? ഓടകളിലും റോഡുകൾകളിലും യാത്രക്കാർ നിസ്സുകോപം മലമുത്രവിസർജനം പകൽപോലും നടത്തുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഇതു കാണാം. ശൗചത്തെക്കുറിച്ച് ഗീതാപാഠങ്ങൾ പ്രവചിക്കുന്ന ഭാരതീയർക്ക് ശുചി

* Don't litter. \$ 100 fine. Dumping punishable by imprisonment and fine.

തപത്തിന്റെ ബാലപാഠം പാശ്ചാത്യരിൽനിന്നു് പഠിക്കേണ്ടതായി
ത്തന്നെയിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നി.

നഗരശുചീകരണത്തിനു് പല ഏർപ്പാടുകളും ഗവണ്മെന്റു്
ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. രാവിലെ ശബ്ദായമാനമായ കനത്ത യന്ത്രം ഘടി
പ്പിച്ച ഒരു വലിയ ഭക്ഷു വീടിന്റെ മുൻവശത്തു് റോഡെറമ്പിൽ
വന്നു നില്ക്കുന്നു. വീട്ടിനകത്തും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള ചപ്പുചവറുക
ളെല്ലാം വലിയ പ്ലാസ്റ്റിക് ചാക്കുകളിൽ കെട്ടി, പിൻവശത്തു വെ
ച്ചിട്ടുള്ള വീപ്പുകളിൽ വീട്ടുകാർ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കും. ഭക്ഷിൽ
വരുന്ന ജോലിക്കാർ അവയൊക്കെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി യന്ത്ര
ത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തുള്ള വലിയ വായ്ക്കുകത്തു തട്ടുന്നു. മത്സ്യമാംസാ
ദികളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ, കപ്പികൾ, തകരപ്പെട്ടികൾ, പഴയ കട
ലാസുകെട്ടുകൾ, ചെടികളുടെ ചില്ലുകൾ തുടങ്ങിയ സകല നിരുപ
യോഗസാധനങ്ങളും വിക്ഷേപിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ യന്ത്രം വായടയ്ക്കുക
യും ഒരു അലർച്ചയോടെ എല്ലാം പൊടിച്ചുരച്ചു് അകത്തൊതുക്കുക
യും ചെയ്യുന്നു. വീണ്ടും വായു് തുറന്നുകൊണ്ടു് ആ ബകരാക്ഷസൻ
അടുത്ത വീട്ടിലേക്കു നീങ്ങും. ശുചീകരണശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നമാത്രമാ
ണിതു്.

പുൽതകിടികൾ ടി.ചെയ്തു വൃത്തിയാക്കുന്നതിനും തോപ്പുക
ളിലെ താണകിടക്കുന്ന മരച്ചില്ലകൾ വെട്ടിമാറുന്നതിനും റോഡെ
റമ്പുകളിൽ വീഴുന്ന ഇലകളും മറ്റും തൂത്തുവారిക്കൊണ്ടുപോകുന്നതി
നും യന്ത്രസഹായത്തോടുകൂടി അപ്പോളപ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ
വന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പുറിക്കറങ്ങിയ തെരുവുകളിലെല്ലാം വൃത്തിയും ഭംഗിയും
അനുസ്യൂതമായിത്തന്നെ കണ്ടു.

അപ്പർ മിഡിൽക്ലാസ് കേന്ദ്രം—വണ്ണക്കുറവു്: പരാമസ് ഒരു
അപ്പർ മിഡിൽക്ലാസ് കേന്ദ്രമാണു്. നീഗ്രോവീടുകൾ ഒന്നുപോലു
മില്ലെന്നുള്ളതാണു് പ്രത്യേകത. യു. എസ്. എ-ൽ നീഗ്രോകളോടു്
തീണ്ടൽതൊടിലൊന്നും ഇപ്പോളില്ലെന്നാണു വയ്യു്. പക്ഷേ, നീഗ്രോ
വീടുകൾ ഇല്ലാത്ത പട്ടണങ്ങളിൽ സ്ഥലവില കൂടുതലായിരിക്കു
ന്നു. പരാമസ്സിൽ രാധയുടെ വീടിനു് അമ്പത്തയ്യായിരം ഡോളറാ
ണു വില. ഇതിനെക്കാൾ ഭംഗിയും സൗകര്യവുമുള്ള നല്ലൊരു സൈ
റ്റിൽ, പരേർസൺ എന്ന സ്ഥലത്തു്, കൂടുതൽ വലിപ്പവും സംവി
ധാനമേന്മയുമുള്ള നല്ലൊരു വീടിനു് നാല്പതിനായിരം ഡോളർ
കൊടുത്തു് അവളുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരി മേടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാരണം, ആ
പ്രദേശത്തു് നീഗ്രോഭവനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. കറുവ
ന്മാർ (Coloured people) ആണെന്നുവരികിലും ഇന്ത്യക്കാരെ ഇങ്ങ
നെ ബഹിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ല. പരാമസ്സിൽ നാലഞ്ചു് ഇന്ത്യൻകുടുംബ
ങ്ങളുണ്ടു്. പരാമസ്സുകൂട്ടിൽ ഒരു നീഗ്രോക്കുട്ടിപോലുമില്ല. നാ
ലഞ്ചു് ഇന്ത്യൻ കുട്ടികളുണ്ടു്. നീഗ്രോകളുമായി നേരിട്ടു സംസാരി
ച്ചു് ഈ നിറക്കുറവിന്റെ ഉള്ളകളികൾ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കണ

മെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിച്ചു. കാറിലിരുന്ന് രാധയോടു് ഇക്കാര്യം സംസാരിക്കുവേ കേരളീയരുടെ ജാതിക്കുറവും കാവുതീണ്ടലും നിറഭ്രമവും മറ്റും ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ ഒരുവിധം, അവിടെ മറ്റൊരുവിധം; അത്രേ വ്യത്യാസമുള്ളു.

ഭൂരിഭാഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥർ: ഇവിടെത്തെ വെള്ളക്കാരിൽത്തന്നെ ഇറ്റാലിയൻ, ജർമ്മൻ, സ്വീഡിഷ്, ഐറിഷ്, സ്പീഡിഷ് തുടങ്ങിയ പല രാജ്യക്കാരെണ്ടു്. വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി പലവിധം ജോലി നോക്കുന്നവരാണ് ഭൂരിഭാഗംപേരും. ആണം പെണ്ണും, പ്രായമെത്തിയാൽ കുട്ടികൾപോലും ജോലിയെടുക്കുന്നു. പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞു് ഓരോരുത്തരും കാറിൽ കയറി, വിദൂരവനങ്ങളിൽ ഭക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പരത്തുപാറങ്ങെളപ്പോലെ പറന്നുനീങ്ങുന്നു. നാലുപ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിനോക്കുന്നവർ ഒരു വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ നാലു കാറിലാതെ അവർക്കു് റാവിലെ പോകാൻ കഴിയുകയില്ല. എല്ലാ വീടുകളിലും ഗോഷും കാറുകളുമുള്ളതു് ഇക്കാരണത്താലാണു്.

അടച്ചിട്ട വീടുകൾ: വാതിലും വാതായനങ്ങളും തുറന്നിട്ട വീടുകൾ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ല. പ്രധാനമായും എയർക്കണ്ടീഷനിങ്ങിനു തകരാറു പറ്റാതിരിക്കാൻവേണ്ടിയാണിതു്. തണുപ്പോ ചൂടോ ഇഷ്ടംപോലെ ക്രമീകരിക്കാനുള്ള മീറ്റർ ഭിത്തിയിലുണ്ടു്. ജനാലയോ മറ്റോ തുറന്നുകിടന്നാൽ വലിയ നഷ്ടമുണ്ടായേക്കും. പിന്നെ വീടുപാതിൽ തുറന്നിടുന്നതും അയൽക്കാരും മറ്റും ആവശ്യമില്ലാതെ കടന്നുചെല്ലുന്നതും ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. 'അന്ത്യന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ചൊല്ലാതെ ചെല്ലുക' പ്രാചീനഭാരതത്തിലെമ്പോലെതന്നെ ഇവിടെയും വലിയ മര്യാദകേടായി കരുതപ്പെടുന്നു. എല്ലാ വീടുകളിലും ഫോണുണ്ടു്. തൊട്ടടുത്ത അയലത്തുപോലും മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു് സന്ദേശം നിശ്ചയിച്ചിട്ടേ ചെല്ലാവൂ. സാമുദായികമായ അലിഖിതനിയമമാണിതു്. എല്ലാ വേനങ്ങളുടെയും മുൻവശത്തു് ഒരു കോളിങ്ങു്ബെൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. മുട്ടുക, തുറക്കപ്പെടും. 'സർപ്രൈസു്വിസിറ്ററു്' നടത്തി, അടുക്കളയിലും കിടപ്പറയിലും ലജ്ജിപ്പിക്കത്തക്കവിധം കടന്നുചെല്ലാൻ മടിക്കാത്ത മര്യാദകേട്ടനമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു് എത്രയും അനുകരണീയം.

പെരുവഴികൾ: ഒരു പെരുവഴിയിൽ ഞങ്ങളുടെ കാറിറങ്ങി. മൂന്നാലു മിന്നിട്ടു കാത്തുനിന്നപ്പോഴേ തിരിഞ്ഞിറങ്ങാൻ ഇടം കിട്ടിയുള്ളു. വാഹനങ്ങളുടെ തിരപ്രവാഹമാണു്. എന്തൊരിരമ്പൽ. നിരവധി മെഷീനുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വലിയൊരു യന്ത്രശാലയ്ക്കുള്ളിൽ കടന്നുപോലെ.

പെരുവഴികളെല്ലാം—എല്ലാ പ്രധാന റോഡുകളുംതന്നെ—നടക്കുവെച്ചു പകത്തു് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; പലടത്തും നടുക്കു് ഉയർന്നു തിട്ടതന്നെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ വശത്തും മുന്നോ

നാലോ റൺവേകൾ വെള്ളപ്പൊക്കമണത്തോടുകൂടി പായംകൊണ്ട് വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂന്നോ നാലോ വരി തടിമുട്ടൻ വാഹനങ്ങൾ—കാർ, ജിപ്പ്, വാൻ, ലോറി, യുഹാൾ (Uhaul)* തുടങ്ങിയവ—ഇടവിടാതെ അങ്ങോട്ടമിങ്ങോട്ടും അതിവേഗത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വലത്തുവശത്തുകൂടിയാണ് മുമ്പോട്ടു പോകേണ്ടതു്—ഇന്ത്യയിലേതിനു നേരെ വിപരീതം. സ്വീഡ് അനുസരിച്ച് റൺവേകൾ മാറണം. അറുപതിനും നൂറിനും ഇടയ്ക്കു് ഓടുന്നവയാണ് ഇടത്തേയറ്റത്തെ റൺവേയിൽ. സ്വീഡ് കുറയ്ക്കേണ്ടിവന്നാൽ വലത്തേ റൺവേകളിലേക്കു മാറിക്കൊള്ളണം. തിരക്കുള്ള റോഡുകളിലും അപകടസാധ്യതയുള്ളിടത്തുമെല്ലാം സ്വീഡ് ലിമിറ്റ് കാണിക്കുന്ന ബോർഡുകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കും. ക്രോസ് റോഡുകളിലെല്ലാം സിഗ്നൽ ലൈറ്റുണ്ട്. ചുവപ്പുകണ്ടാൽ ഉടൻ നിറുത്തിക്കൊള്ളണം. ഒരടി മുന്നോട്ടു കടന്നാൽ ഇടിയേറ്റു തകർന്നുതന്നെ. ഭട്ടനവധി ക്രോസ് റോഡുകൾ എല്ലാ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് സിഗ്നൽ കാത്തുനിന്നു പാഴാക്കേണ്ട സമയം യാത്രാവസരങ്ങളിൽ വളരെ കൂടിയിരിക്കും.

ഇടതുവശത്തെ തെരുവുകളിലേക്കു തിരിയേണ്ടിവരുമ്പോൾ വലത്തോട്ടു് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള U ട്രേൺ (U പോലെ അലുവുത്താകൃതിയിലുള്ള തിരിവു്) വഴി കുറച്ചി റോഡു് മധ്യത്തിലുള്ള ഓവർബ്രിഡ്ജിൽ കയറി മറുവശത്തിറങ്ങണം. ഭട്ടനവധി ഓവർബ്രിഡ്ജുകൾ എല്ലാ പ്രധാന നിരത്തുകളിലും കാണാം.

സ്ഥലനാമങ്ങളും തെരുവുകളും തിരിവുകളും ഓയിൽ ഡിപ്പോകളും ഹോട്ടലുകളും സ്കൂളുകളും സിഗ്നൽപോസ്റ്റുകളും സ്വീഡ് ലിമിറ്റുകളും കുറിക്കുന്ന ബോർഡുകൾ ഉടനീളം കാണാം. നൂറു യാർ അകലെവെച്ചുതന്നെ ഇവയുടെയൊക്കെ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നല്കുന്ന ബോർഡുകളും യാത്രക്കാർക്കു് സഹായകരങ്ങളാണ്.

ട്രാഫിക് നിയമങ്ങൾ: ലക്ഷക്കണക്കിനു് കാറുകളും ലോറികളും ഇടവിടാതെ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തെരുവുകളിൽ ഹോൺ അടിക്കുന്ന ശബ്ദമേ കേൾക്കുന്നില്ല. അപരിഹാര്യമായ അവസരങ്ങളിലല്ലാതെ ഹോൺ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ.

നിശ്ചിതവേഗത്തിൽ കവിഞ്ഞു് ഓടിച്ചുകൂട. സ്വീഡ് ലിമിറ്റ് ബോർഡ് കണ്ടാലുടൻ സ്വീഡു കുറച്ചുകൊള്ളണം.

എല്ലാ പ്രധാനഹൈവേകളിലും മിക്ക തെരുവുകളിലും പാർക്കിംഗ് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. വലിയ റഷ് ഉള്ള നിരത്തുകളിൽ എമർജൻസി പാർക്കിങ്ങിനു വേണ്ടി പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പെട്ടെന്ന് വണ്ടിക്കു കേടുപറ്റുകയോ ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആവക സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു തള്ളി

* U ആകൃതിയിലുള്ള കൈവലി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ട്രാൻസ്പോർട്ട് വാഹനം.

നീക്കിക്കൊണ്ടു പോകുകയേ നിർവാഹമുള്ളു. സാധാരണഗതിയിൽ വഴിക്കിടയ്ക്കുവെച്ചു് കാറ്റു നിറുത്തി ഇറങ്ങാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആപത്തുണ്ടാകാമെന്നതിനു പുറമേ അതു ശിക്ഷാഹർവുമാണു്.

വാഹനങ്ങളിൽനിന്നു യാതൊന്നും റോഡിലേക്കോ റോഡു് സൈഡുകളിലേക്കോ വലിച്ചെറിയാൻ പാടില്ല. യാത്രക്കാർ വണ്ടിക്കകത്തിരുന്നു് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒഴിയുന്ന ടിന്നുകളും കൂടുകളും മറ്റും വണ്ടി നിറുത്തുമ്പോൾ കാണുന്ന ചവറുവെട്ടികളിലേ നിക്ഷേപിക്കാവൂ.

ചുവന്ന ലൈറു് ഉച്ചയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാറുകളിലും വാഹനങ്ങളിലും പോലീസ് എങ്ങും എല്ലാ സമയത്തും റോതുപുറന്നു. പിടികൂടിയാൽ ഉടൻതന്നെ ചാർജ്ജ്ഷീറ്റ് എഴുതി കൈയിൽ കൊടുക്കും. കനത്ത ഫയിനാണ് ചുമത്താറു്. നിശ്ചിതദിവസത്തിനകം ഫയിൻ അടച്ചില്ലെങ്കിൽ കേസ് അടുത്ത പടിയിലേക്കു നീങ്ങും. പോലീസിന്റെ ശുഷ്ണാന്തി എല്ലാപേക്കും അറിയാം.

ഒരു മണിക്കൂറോളം ചുറ്റിക്കറങ്ങിയിട്ടു്, ഒരു വമ്പിച്ച സൗധത്തിനുചുറ്റും നാലായിരം കാറുകൾ പാർക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഒരു വലിയ മൈതാനത്തിൽ ഞങ്ങളെത്തി.

ബഗ്ഗൻമാൾ: ബഗ്ഗൻമാൾ എന്ന വമ്പിച്ച സൂപ്പർമാർക്കറാണ്.

20 ഏക്കറോളം വരുന്ന സുവിസൃതമായ പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തു സമുന്നതമായ ഒരു വിപണിമന്ദിരം. എല്ലാ വിലപ്പെട്ട സാധനങ്ങളുടെയും വില്പനപ്രദശനശാല. പരിഷ്കൃതജനാവലിയുടെ വിനോദസമ്മേളനസ്ഥലം.

പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ട്: കാർ പാർക്ക് ചെയ്യാൻ വളരെ വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നു.

നല്ലപോലെ ടാർ ചെയ്തു്, റബ്ബർവേകളും പാർക്കിംഗ് സ്പേസുകളും അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള, പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ട് നിറയെ കാറുകൾ. രാജകൊട്ടാരത്തിനു ചുറ്റും ഒരു വാഹനസൈന്യവ്യൂഹംപോലെ തിങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. 30 അടി പൊക്കം വരുന്ന ദീപസ്തംഭങ്ങൾ 400 അടി വിട്ടുവിട്ടു ചുറ്റിനും നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. കുറുത്തമഷികൊണ്ടു് നമ്പരിട്ട കണ്ണാടിപ്പെട്ടികൾ ദീപങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ദൂരെനിന്നുതന്നെ നമ്പർ കാണാൻവേണ്ടി. ഓരോ ദീപസ്തംഭത്തിനു ചുറ്റും അഞ്ഞൂറോളം കാറുകൾക്ക് പാർക്ക് ചെയ്യാം. പാർക്ക് ചെയ്യുമ്പോൾ സ്തംഭത്തിന്റെ നമ്പർ നോട്ടുചെയ്തില്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ തിക്കിനിടയിൽനിന്നു നമ്മുടെ കാർ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കറക്കത്തിലാകും. ഇങ്ങനെ മുപ്പതു നാല്പതു സ്തംഭങ്ങൾ നാട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ ഓരോ റബ്ബർവേയിലും ചുറ്റിക്കറങ്ങി, ഒരു ഒഴിവുസ്ഥലം കണ്ടുപിടിക്കാൻ. വിഫലശ്രമം. പിന്നെ ഭൂനിരപ്പിനടിയിൽ ഒരു പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ട് ഉള്ളതിലേക്കു തിരിച്ചു. 500-ൽ പരം കാറുകൾ അവിടെയും തിങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഭാഗ്യംതന്നെ, ഷോപ്പിംഗ് കഴിഞ്ഞു പൊതിക്കെട്ടുമായി ഒരു മദാമ്മ

വരുന്നു. അവർ മാറ്റുന്നതുവരെ കാത്തു. അങ്ങനെ കാറിടൻ ഒരു പ്ലേസ് കിട്ടി.

യന്ത്രക്കോവണിവാഴി ഒരു വാതിലിന്റെ മുമ്പിലെത്തി. ഇത്ര ജാലംകൊണ്ടെന്നപോലെ വാതിൽ പെട്ടെന്നു തനിയെ തുറന്നുതന്നു, നിശ്ശബ്ദമായി. ആളടുത്തുചെന്നാലുടൻ തുറക്കത്തക്കവിധത്തിലാണ് അതിന്റെ ഘടന. സുഖശീതളത സ്വാഗതമരുളുന്ന മാളിനകത്തു കടന്നു.

മാളിലെ പുനോട്ടം: ഉല്ലാസവിഹാരികളായ നിരവധി നിജ്ജരപുരുഷന്മാരിമാരെക്കൊണ്ടു് നിബിഡമായ നന്ദനോദ്യാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു പ്രതീതി.

നാല്പതമ്പതടി വീതിയും അതുപോലെ പൊക്കവും അര ഫർലോങ്ങോളം നീളവുമുള്ള ഒരു അങ്കണപ്പുക്കാവനം. ഏയർക്കണ്ടീഷനിങ്ങുകൊണ്ടു് സുഖകരം.

മുകളിൽ കട്ടിക്കണ്ണാടികൊണ്ടുള്ള വിതാനമച്ചിൽനിന്നു തുങ്ങിനില്ക്കുന്നു, ശരദാന്തലുകൾ.

താഴെ, മൊസയിക് തറ; അങ്ങിങ്ങു് കാർപ്പറുകൾ പടുത്തതു്.

മദ്ധ്യത്തു് സിമൻറുകൊണ്ടു് ചതുരാകാരത്തിലുള്ള പൂച്ചെടിത്തടങ്ങൾ. അവയിൽ വണ്ണപ്പൊച്ചിമയുള്ള പലവിധം പൂച്ചെടികൾ.

തടങ്ങൾക്കു ചുറ്റും സെററികൾ, ബഞ്ചുകൾ, കസേരകൾ.

ദാരിദ്ര്യമോ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവിതക്ലേശമോ കണികണ്ടിട്ടില്ലെന്നു തോന്നിക്കുന്ന പലവിധം ആബാലവൃദ്ധം സ്രീപുരുഷന്മാർ ഉല്ലാസപൂർവ്വം ഇരിക്കുന്നു, നില്ക്കുന്നു, നടക്കുന്നു—കട്ടികൾ തുളിച്ചാടിക്കളിക്കുന്നു—യുവതീയുവാക്കന്മാർ പ്രേമചാപല്യങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു—ചിലർ ഐസ്ക്രീം, ചോക്കലറ്റ് തുടങ്ങിയ മധുരക്ഷേപങ്ങൾ തിന്നുന്നു—ചിലർ രണ്ടുവശവുമുള്ള ഷോപ്പുകളിലെ കണ്ണാടിഭിത്തികൾക്കകത്തു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടസാധനങ്ങൾ കാണുന്നു—കാര്യമാത്രപ്രസക്തരായ ചിലർ സഗൗരവം നടക്കുന്നു—ആകെക്കൂടി ഒരു അപരിചിതൻ ആശ്ചര്യപൂർവ്വം അമ്പരപ്പോടെ നോക്കിനിന്നുപോകുന്ന രംഗം.

ഉദ്യാനമദ്ധ്യത്തുള്ള ചതുരമായ തടത്തിൽ ഒരു ധാരായന്ത്രം പലനിറത്തിലുള്ള ദീപപ്രകാശത്തിൽ ജലശീകരങ്ങൾ പ്രസ്രവിപ്പിച്ചു് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തടത്തിൽ പതിക്കുന്ന വെള്ളം അല്പനേരം തങ്ങിയിട്ടു് എങ്ങോ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. തടം നിറയെ, സ്വച്ഛജലത്തിൽ മുങ്ങിക്കളിച്ചു കിടക്കുന്നു, നൂററുക്കണക്കിനു് ചില്ലറനാണയങ്ങൾ.

“ഇതെന്തിലേക്കോ?”

“വെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു ചെറിയ ചെമ്പുനാണയമെങ്കിലും അവിടെ വിക്ഷേപിക്കുന്നതു് ഭാഗ്യസംവൽക

മെന്നാണ് ഇവിടത്തെ വിശ്വാസം! വിചാരിക്കുന്ന കാര്യം സാധിക്കാനും അതു കാണമാകുമത്രേ.''

അന്ധവിശ്വാസം, സമൂഹനതമായ സയൻസിന്റെ നാട്ടിലും വെള്ളത്തിൽ കൈ ലാബിക്കളിക്കുന്ന കസ്യതികളിടികൾപോലും ആ തട്ടുകൾ ചെറുക്കിയെടുക്കാൻ എത്തുമെങ്കിലും തൊടാൻ യെല്ലു ചെടുന്നില്ല.

സ്രീവേഷം: അംഗനമാരുടെ അംഗാലങ്കാരവിധാനമാണ് ഏറ്റവും ആകർഷകം.

തരണികൾ തുടങ്ങി, പ്രൗഢകൾ വൃദ്ധകളുംപ്പെടെ, വെണ്ണയും സ്വണ്ണവും വെല്ലുന്ന കൊഴുത്തുരുണ്ട ഉരുകാണ്ഡങ്ങളും കോമളഭജ വല്ലികളും മുഴക്കെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന മിനിസ്റ്റർട്ടുകളാണ് അണിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ഇതാണ് സമ്മർ ഡ്രസ്സ്. ഗ്രീഷ്മത്തിന്റെ ഉഷ്ണാവു് കുറയ്ക്കാൻ.

തുണിച്ചെലവു് വളരെ കുറച്ചമാത്രം. ഗോപനീയംഗങ്ങളുടെ ഭംഗിതരംഗങ്ങൾ കുമ്പകനയനവഞ്ചികളുടെ സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ.

സ്വണ്ണാഭരണഭ്രമം ആരിലും കാണുന്നില്ല. അമേരിക്കൻ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ഭാഗ്യം! തങ്കപ്പവൻ മലകളും പൊൻകറുപ്പുവളകുമലകളും കൊലുസ്സ് ഓഡ്രോണാദികളും അണിഞ്ഞു തെളിയുന്ന കേരളീയവനിതകളുമായി ഒന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തിപ്പോയി. ഇമിറേഷൻ മുത്തുമാലകളും കത്താത്ത കാതുകളിൽ പറിക്കാവുന്ന പലയിനം പെൻഡൻറുകളും യുവതികൾ—പ്രായമായവരും—അണിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വളകൾ ആരും ഇടുന്നില്ല.

ഹെയർ ഡ്രസ്സിങ്ങിലാണ് എല്ലാവർക്കും വലിയ ഭ്രമം. പലവിധം ചികരഭാരങ്ങളും നിറപ്പകിട്ടുള്ള കോമളകുന്തളാവലികളും കണ്ടപ്പോൾ കൃത്രിമകേശങ്ങളായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിച്ചുപോയി. അതു പൂണ്ണമായും തെറ്റാല്ലെന്ന് അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തെളിഞ്ഞു.

ഭംഗിയേറിയ പാപ്പാസുകൾ, കൈയിലോ ഭജത്തിലോ തൂക്കിയ വാനിററി ബാഗ്, ചീകിച്ചുരുട്ടിയ ചികരം, മുക്കാൽ നഗവേഷം, ആരെയും കൂസാത്ത ഭാവം—അങ്ങനെ ലലനകൾ വിലസുന്നു. രാഗഭേദാലയത്തിലെ നവരത്നവിഗ്രഹങ്ങൾ, ദർകർക്ക് നേത്രമോക്ഷദർ, ആരാധകർക്ക് അനുഗ്രഹദായകർ.

പുരുഷവേഷം: ആരോഗ്യച്ഛവി തുളമ്പുന്ന പുരുഷന്മാർ, കൂടുതലും ദീർഘകായന്മാർ, പൊക്കത്തിനൊത്ത വണ്ണമുള്ളവർ സുവേഷന്മാർ. നിറപ്പകിട്ടുള്ള ഷർട്ടുകളിലാണ് ഭ്രമം. ഇന്ദ്രനീലം, ചുവപ്പു്, കടുത്ത റോസ് തുടങ്ങിയ നിറം പ്രിയതരം. മിക്കപേരും ലൂസ്യൂട്രസുകൾ; ചിലർ നിക്കർ മാത്രം ധരിക്കുന്നു. ഉണ്ണുകാലമായതു കൊണ്ട് കോട്ടും കട്ടിയുള്ള ഭ്രസുറു ഹാററു മററു ധരിക്കുന്നില്ല, അപ്പുറും ചിലരൊഴികെ.

മുടി നീട്ടി വളർത്തുന്ന പ്രവണത യുവാക്കന്മാരിൽ കാണുന്നു. ചില ചെറുപ്പക്കാരെ പിന്നിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ ആണോ ചെണ്ണോ എന്നു തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസപ്പെടും. തവിട്ടുനിറമോ സ്വണ്ണവണ്ണമോ അല്ല ഇരുണ്ടതോ ആയ തലമുടി പിന്നിലേക്കു നീട്ടി ചീകി മുതുകിൽ പറത്തിയിടുമ്പോൾ പലരിലും കണ്ടു.

പലവിധം മീശകൾ, താടികൾ, കൃതാവുകൾ—ഹിപ്പിസത്തിന്റെ പ്രേരണ—വിശേഷിച്ചും യുവാക്കന്മാരിൽ.

കാമുകർ: കാമുകമിഥുനങ്ങൾ—മുക്കിലോ മുലയിലോ, ഒരുങ്ങിയോ പതുങ്ങിയോ, ലജ്ജിച്ചോ പേടിച്ചോ, ഒന്നുമല്ല—പരസ്യമായി, സ്വതന്ത്രമായി, ധീരമായി അധരച. ബന്ധങ്ങൾ, ആലിംഗനങ്ങൾ, അപരിചിതരെ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന അവിരാമമായ രാഗലോലുപചാരപലയങ്ങൾ. ഒരു ചുമരിൽ ചേർന്നിരിക്കാൻ പരമസുന്ദരിയായ ഒരു ശോണായരിയുടെ അധരപാനം ഒരു യുവസുഗേൻ പരസ്യമായി അനുസ്യൂതമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഞാൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ നോക്കി.

“നേരത്തേ പറഞ്ഞില്ലേ, ഇങ്ങനെയാണ് ലവിങ് ക്വീൻസ്,” രാധ പറഞ്ഞു. “അച്ഛൻ അങ്ങനെ നോക്കരുത്.”

കൂടുതലാ കൂടുതലാ കൂടാതെ പക്ഷിമൃഗാദികളെ ശരിക്കും അനുകരിക്കുന്നു! അസൽ പ്രകൃത്യരാധകർ! അവരെ നോക്കുന്നത് ഞെറോ?

സുന്ദരവിസ്ഥിതേഷം കെട്ടിയ ഒരു തൈക്കിഴവൻ അനുകൂലയായ ഒരു യുവകാമുകിയുമായി ശൃംഗരിക്കുന്നു. ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു കണ്ടു രാധ പുഞ്ചിരിച്ചു. “വയസ്സോ പ്രായവ്യത്യാസമോ ഇവിടെ വലിയ പ്രശ്നമല്ല.”

ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം? അത് എന്തെന്ന് ചിന്താവിഷ്ണുനാക്കി. പ്രേമത്തേൻ തുളുമ്പുന്ന പഷ്ടതല്ലജമല്ലേ പ്രപഞ്ചം? അതിൽ ചുറ്റിപ്പറ്റിക്കൂട്ടുന്നു. അതിൽ ലഹരിക്കൊള്ളുന്നു. മനുഷ്യാത്മാക്കളാകുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങൾ തേൻ ഉണ്ടുണ്ട് തൃപ്തിയാളട്ടേ ഉടലുവീഴുവോളവും, ഒരുവിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾവിധത്തിൽ.

ആയസുകേശമോതിരമാലകൾകൊണ്ട് കിരീടംചൂടിയ സുമുഖനായ ഒരു കറുക്കുമ്പൻ നീഗ്രോയുവാവു ചെഞ്ചുണ്ടുകളും നീലക്കണ്ണുകളുമുള്ള ഒരു വെള്ളക്കാരൻപെണ്ണിന്റെ കൈകോർത്തു നടക്കുന്നു. അവരും ഒരു ലവലിങ്ക്വീറ്റാണ്.

ഞാൻ രാധയുടെ മുഖത്തു നോക്കി.

“അപ്പൂവുമാണ്; എങ്കിലും ഇല്ലാതില്ല.”

“സാമുദായികമായി—?”

“പട്ടണങ്ങളിൽ വലിയ കഴപ്പമില്ല; എങ്കിലും ഏറെക്കുറെ അകലിച്ചുണ്ട്. രണ്ടുപേരും ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരിക്കും. അപ്പോൾ മറ്റാരെയും കൂടെസണ്ടിറ്റല്ലോ. പണമല്ല എല്ലാ താരതമ്യങ്ങൾക്കും വ്യത്യാസങ്ങൾക്കും പ്രധാന കാരണം?”

എല്ലാം വലിയ വിശാലതയോടുകൂടിയാണ് രാധയുടെ വിക്ഷണം.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഫൗണ്ടനടുത്തു ചെന്നുനിന്നു കളിക്കുകയാണ്. അവരുടെ തൊട്ടുപിന്നിൽ അധരപാനംചെയ്യുന്ന ഒരു കപ്പിൾ. ഞാനങ്ങോട്ടു നോക്കുന്നതു രാധ കണ്ടു.

“കൈ ട്രീൻ ഏജർ.സ്¹ ആണ്. ഇതൊക്കെക്കണ്ടു വളരുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കായ്ത്തിൽ എനിക്കു വലിയ ഉല്ലാസമുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടാചാരങ്ങൾക്കും സംസ്കാരത്തിനും ഇതൊന്നും ഇണങ്ങുന്നതല്ല.”

“വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.”

വിഷമത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ഇന്ത്യൻസുഹൃത്തിന്റെ മകളുടെ കഥ രാധ കേൾപ്പിച്ചു. ഞാനും ഉല്ലാസംകലനായി.

സംഗീതം—തിയേറ്ററിൽനിന്നും:

കണ്ണിണയ്ക്കാനും നല്ലിയ കാഴ്ചകൾ ചെവിക്കിമ്പനല്ലുന്ന മുദലസംഗീതവീചികളെ അല്ലനേരത്തേക്കു മറച്ചിരുന്നു മാളിനാള്ളിൽ ഒരു നല്ല എയർകൂൾഡ് തിയേറ്ററുണ്ട്. ഫിലിംഷോ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബോൾ വച്ചിട്ടുണ്ട്—‘LAST DINGO IN PARIS (R)’. (R) എന്നാൽ Restricted—നിയന്ത്രിതം: കുട്ടികൾക്ക്, 18 കഴിയാത്തവക്ക് (രക്ഷാകർത്താക്കളുടെ സമ്മതംകൂടാതെ) പ്രവേശമില്ല; അശ്ലീലം. (x) എന്ന് അടയാളമിട്ടു വേറൊരിനമുണ്ട്. രതിവൈകൃതികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. വെറും തെറി മാത്രമായിരിക്കും. ന്യൂയോർക്കിൽ അവയ്ക്കു പ്രത്യേകം തിയേറ്ററുകൾ ഉണ്ട്. പ്രായപൂർത്തിയായവക്ക് മാത്രമേ പ്രവേശമുള്ളൂ. മൂന്നു ഡോളർ ടിക്കറ്റ് റൊട്ടത്താൽ എപ്പോ വേണമെങ്കിലും പ്രവേശിക്കാം. തൃപ്പി തോന്നുന്നതുവരെ, ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ റൗണ്ട് കാണാം. സാധാരണ കപ്പിട്ട്കളാണ് അങ്ങനെ ആദ്യവസാനക്കാലമായിരിക്കുന്നത്.

“നീ ഇതൊക്കെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“സാമ്പിൾ കാണാൻ ഒരിക്കൽ പോയി. പിന്നെ കൊന്നാലും പോകുകയില്ലെന്നു വച്ചു.”

“അത്രയ്ക്കു കഷ്ടമോ?”

“അച്ഛൻ ഒരിക്കൽ പോയി നോക്കണം. എന്നാലേ മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ. നമ്മുടെ മാനസികനിലവാരത്തിനു തീരെ പറ്റിയതല്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.”

രാധ പറയുന്നതൊക്കെ കേട്ടുകൊണ്ട്, പരസ്പരം കൈകോർത്തു പിടിച്ചു തോളിൽ കൈയിട്ടു പുട്ടി രസിച്ചു തിയേറ്ററിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരും നിഷ്ക്രമിക്കുന്നവരുമായ ഇണകളെ കുറച്ചുനേരം നോക്കിനിന്നു.

1 13 മുതൽ 19 വരെ പ്രായമുള്ളവർ.
2 മിഥുനങ്ങൾ—സാധാരണ യുവമിഥുനങ്ങൾ.

അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സംഗീതമാണു് മാളിനുള്ളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

റസ്സാറൻറുകൾ: ഇടനാഴിയുടെ ഇരുവശവും റസ്സാറൻറുകളുണ്ടു്. വരമണം, പൊരിമണം, മസാലമണം. ഞങ്ങൾ ഒരു റസ്സാറൻറിൽ കയറി, ഓരോ ഐസ്ക്രീം കഴിക്കാൻ. ഇരുന്നുകഴിക്കാൻ സ്ഥലമില്ല. ഹൗസ്ഫുൾ. ഓരോ കോൺക്രീം മേടിച്ചുകൊണ്ടു് പുറത്തിറങ്ങി ഒരു പൂച്ചെടിത്തടത്തിലിരുന്നു കഴിച്ചു. അവശിഷ്ടങ്ങളോ ചപ്പുചവറുകളോ കുട്ടികൾപോലും നിലത്തിടുന്നില്ല. അവിടവിടെ നാട്ടിയിട്ടുള്ള ട്രാഷ്ബിൻ¹ തുറന്നു് വിക്ഷേപിക്കുന്നതേയുള്ളു. എന്തൊരു വൃത്തിബോധം!

അറപ്പിക്കുന്ന ഒരു രംഗം—എച്ച്. എസ്. എസ്: അറപ്പിക്കുന്ന—ബീന്റേനായ—ഒരു രംഗം കണ്ടു ഒരു മരത്തടത്തിൽ ഹിപ്പിവേഷക്കാരായ രണ്ടു യുവാക്കന്മാർ കൈകളിൽ ഓരോ ക്രീം കോണുമായി തോളോടുതോളുരുമ്മിയിരിക്കുന്നു. സ്വയം ഉറച്ചുനന്നതിന്നുപകരം അവർ പരസ്പരം ഉറച്ചുനന്നതിന്നു കോൺക്രീം നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. രസംപിടിച്ചു് ഇടയ്ക്കിടെ സ്വയം ഉറച്ചുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അറപ്പോടെ ഞാൻ രാധയെ നോക്കി.

‘എച്ച്. എസ്. എസ്. കാർ,’ രാധ പറഞ്ഞു.

‘എന്നുവെച്ചാൽ?’

‘ഹോമോ സെക്ഷൻ സൊസൈറ്റി.² വലിയ ഒരു ഓർഗനൈസേഷനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. പത്രങ്ങളിൽ കാണാം. ആൺപെൺവിഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകമായുണ്ടു്. വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം ലഭിക്കാൻ അവർ ഉററു ശ്രമിക്കുന്നു.’

‘ഇത്ര പരസ്യമായി ഈ ഗോഷിയെന്തിനു്? ഹേ ഹേ!’

‘ഇതൊക്കെ ഒരു വെല്ലുവിളിയാണു്. റോഡുനീളെ പരസ്പരം ചുംബിക്കാനും മറ്റും ഇവർക്കു് ഒട്ടും കൂസലില്ല!’

ജീവനലിന്റെ രണ്ടാം സററയർ ഞാനോത്തു്.

മനുഷ്യവസ്തുത്തിനു കളങ്കം കലർത്തുന്ന പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഈ വികൃതകാമാസക്തി എവിടെനിന്നു വന്നുകൂടി?—ജീവനലിനോടു ചേർന്നു ഞാനാലോചിച്ചു; മനസ്സാപിച്ചു.

പോലീസ് മേൽനോട്ടം: രണ്ടു പോലീസ് ഓഫീസർമാർ ജാഗ്രതയോടെ ഇടനാഴിയിൽ റോത്തുപുറുന്നുണ്ടു്. പോലീസിന്റെ നേക്കു ഭയമോ സങ്കോചമോ ആർക്കുമില്ല. ഉപകർത്താക്കളായേ ഗണിക്കുന്നുള്ളു. അവരുടെ ഭാവവും അങ്ങനെയെന്നു്.

അങ്കണപ്പുകാവിന്നു പുറമെയാണു് ഷോപ്പുകൾ. പുൾഡോർ വലിച്ചു് ഒരു പ്രധാന ഷോപ്പിനകത്തു ഞങ്ങൾ കയറി.

1 ചവറുചെട്ടി

2 സ്വവസ്തുസംഭോഗസംഘടന

ഷോപ്പിനകം: ഒരു മുന്തിയ അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രദർശനഹാളിനകത്തു കയറിയ മട്ട്, കുറഞ്ഞത് മുന്തൂക്കാനന്തര പേരെങ്കിലും അവിടെ കൂടിയിട്ടുണ്ട്.

എട്ടുപത്തു വലിയ ബ്ലോക്കുകളും അമ്പതുപതു ഉപബ്ലോക്കുകളുമായി ഹാൾ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിൽ കടക്കാൻ വലിയ തടവാനുമില്ലാത്തവിധം. കുട്ടികളുടെ വിഭാഗം, സ്ത്രീകളുടെ വിഭാഗം, പുരുഷന്മാരുടെ വിഭാഗം, അടുക്കളസാധനങ്ങൾ, കൃഷിസാധനങ്ങൾ ഇത്യാദി വലിയ വിഭാഗങ്ങൾ; കുട്ടികളുടേതായപ്പോൾ, കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ, ചെരുപ്പുകൾ, കൃത്രിമകേൾങ്ങൾ, ബാഗുകൾ, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ, വാച്ചുകൾ, കണ്ണാടികൾ, പുസ്തകങ്ങൾ, സോപ്പുകൾ, ഉടുപ്പുകൾ, ഇരുമ്പുസാധനങ്ങൾ—സാമാന്യ സുഖജീവിതത്തിനാവശ്യമായ സകല സാധനങ്ങളും ചിട്ടയായി അടുക്കി ഓരോ ഉപബ്ലോക്കിലും നിരനിരയായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിന്റെയും വില പൈപ്പൈയ്ക്കു തുണുകൾ അവയിലൊട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുറ്റിനടന്ന് ആവശ്യമുള്ളതെടുക്കണം. വേണ്ടിവന്നാൽ സഹായിക്കാൻ അങ്ങിങ്ങു ജോലിക്കാർ ജാഗ്രതയോടെ നില്ക്കുന്നു. ഓരോ ബ്ലോക്കിലും ഒന്നോ രണ്ടോ കാഷ്യർ ഉണ്ട്. നല്ല ചൊടിയുള്ള യുവതികൾ. സാധനവുമായി അവരെ സമീപിക്കാൻ വലിയ ക്ലേശം. അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വില മുറുമുറയായി കൗണ്ടിങ്ങ് മെഷീനിൽ പൈപ്പൈയ്ക്കുപോലും പെട്ടെന്ന് യന്ത്രംതന്നെ കൂട്ടിയ തുക അറിയിക്കുന്നു. കാശു മേടിച്ചിട്ട്—ചെക്കായാലും മതി—ഒരു ബാഗിൽ സാധനങ്ങളും ബില്ലുംകൂടി അവർ ഉടമസ്ഥരെ ഏല്പിക്കുന്നു.

എന്റെ തിരുവനന്തപുരം ഷർട്ടുകളും പാൻറുകളും ഇവിടെത്തന്നെ ഹാഷൻ പറന്നുവെച്ചു. പുതിയവ മേടിക്കാനാണ് ആദ്യമായൊരുങ്ങിയത്. ഒക്കെ ഭയങ്കർ വില. നല്ല പാൻറിന് 25, 30, 40 ഡോളർ; നല്ല ഷർട്ടിന് 15, 20, 25. മൂന്നാലുമാസത്തെ മാത്രം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇത്ര വിലകൂടിയവ മേടിക്കരുതെന്നു ഞാൻ ശഠിച്ച സീസൺ മാറ്റുമ്പോൾ സാധനങ്ങൾ—വിശിഷ്ട ഡ്രസ്സുകൾ—വിലകുറച്ചു വില്ക്കുന്ന സെയിൽസ് (sales) വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അങ്ങോട്ടേക്കു ഞങ്ങൾ മാറി.

സെയിൽസ് വിഭാഗം.—സൗജന്യവില്പന: എല്ലാ സാധനങ്ങളും നിശ്ചിതവിലയുടെ ഒരു നല്ല ശതമാനം കുറച്ച് കാലാകാലങ്ങളിൽ വില്ക്കുന്ന ഏപ്പാർട്ട് എല്ലാ പ്രധാന ഷോപ്പുകളിലുമുണ്ട്. പത്രങ്ങളിൽ വലിയ പരസ്യം കൊടുത്തിരിക്കും. പെയിന്റുകൾ, ബ്രഷുകൾ, പൈപ്പിന്റയിറർ, സൈക്കിൾ തുടങ്ങിയ ഒട്ടനവധി സാധനങ്ങളും സെയിൽസിന് ഇടാറുണ്ട്. താൽക്കാലികമായ ആവശ്യത്തിനു ഞാൻ രണ്ടു പാൻറും രണ്ടു ഷർട്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തു. പാൻറ് ഒന്നിന് 14 99 ഡോളർ; ഷർട്ടിന് 9 95 ഡോളർ. മുൻവില 24.99, 15.95. ഇതും കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭയങ്കര തിരക്കാണ് ആ

വിലാഗത്തിൽ. കാഷ്യരുടെ അടുത്തത്താൻ മൂന്നു വലിയ ക്യൂ ഉണ്ട്. രാധ ക്യൂവിൽ നിലവെ ഞാൻ കണ്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ഹാളിനകം ആകെ ഒന്നു ചുറ്റിക്കറങ്ങി.

വമ്പിച്ച വില്പന: വല്ലാത്ത തിരക്കാണ് എല്ലായിടത്തും. പരിശോധന; പുനഃപരിശോധന; തെരഞ്ഞെടുപ്പ്; എണ്ണം ചുരുവുണ്ട്. ചില സ്റ്റാളുകളിലെ വില്പന കണ്ടുനില്ക്കുന്നതുതന്നെ ബഹുരസം. വിഗ്രഹം വില്പനയിട്ടു് അഞ്ചുമിനിട്ടു നിന്നുപോയി. തതണിമാരുടെ തിരുതകൃതിയാണവിടെ. പ്രശസ്തവും വൃദ്ധകളും ഉണ്ട്. ടോപ്പും വിഗ്രം തിരിപ്പണം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ധീരതി. ബ്രൂണററ (ശ്യാമകേശിനി)കൾ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ബ്ലോണ്ടു(സുവർണ്ണകേശിനി)കളായി മാറുന്നു. അല്പകേശിനികൾ പുഷ്പലകേശിനികളാകുന്നു. കഷണിക്കാരായ യുവതികളും വൃദ്ധകളും ചേതോഹരമായ കന്തളാരങ്ങളണിഞ്ഞു് നിലക്കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി രസിച്ചിട്ടു് കൗണ്ടറിൽ വില കൊടുത്തിട്ടു പോകുന്നു. ബലംപ്രയോഗിച്ച മാറിയാലേ ഇളകുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയാണ് വിഗ്രഹങ്ങളുടെ നിമിതി. പുരുഷന്മാരുടെ ഒരു കറുത്ത വിഗ്രഹത്തു ഞാനെന്നാണിഞ്ഞു കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. 20 വയസ്സുകിലും ചെറുപ്പമായി തോന്നി. നല്ല കൗതുകമുണ്ട്. ഒന്നു മേടിച്ചുകഴിയാം. 9.99 ഡോളർ മാത്രമേ വിലയുള്ളൂ. പുനരാലോചനയിൽ വേണ്ടെന്നു വച്ചു.

പുതിയ പുരീകങ്ങളും പക്ഷുങ്ങളും വില്പനയിട്ടു് നല്ല തിരക്കു്. നിബിരീസമായ പുരീകങ്ങളും പക്ഷുങ്ങളും—കറുപ്പും നീലവും പച്ചയും ഇളംവെള്ളയുമുണ്ട്. ഇവ ദിവസംപ്രതി മാറിമാറി അണിയുന്ന ടിച്ചർമാരുണ്ടെന്നു് ഗീത പറഞ്ഞു.

സ്നാനാവരണങ്ങൾ, കൃത്രിമസ്നനങ്ങൾ, ബ്രാക്കൾ, കൃത്രിമ നിരംബങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വേഷോപകരണങ്ങൾ വില്പനയിട്ടു് പെണ്ണുങ്ങളുടെ നല്ല കൂട്ടമുണ്ട്.

കോസ്മെറ്റിക്സ് വിഭാഗത്തിലും സ്ത്രീകളാണ് കൂടുതൽ. പലയിനം സെൻറുകളും അംഗരാഗങ്ങളും പശുവരുകളും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്പ്രേചെയ്റ്റോ തുറന്നുനോക്കിയോ ഗന്ധപരിശോധന ചെയ്യാം. മിക്കതും മൂന്നാംതരങ്ങൾ. വില ജാസ്സിയും. 14.99, 21.99, 29.95 എന്നൊക്കെ വില കണ്ടു. സ്വീരിട്ട് കൊളോൺ, കാശ്മീർ ബൊക്കേ, മുതാസ് റോസ് തുടങ്ങിയ ആകർഷകമായ പേരുകൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

ചില സാധനങ്ങൾക്കു് അമ്പരപ്പിക്കുന്ന വിലയാണ്. കഷൻ കസേരകൾക്കു് 349.99; ലിവിങ് റൂം സെറ്റിനു് 1449.95; കോച്ചുകൾക്കു് 999.99. തിരുവനന്തപുരത്തു 25, 30 രൂപയ്ക്കു കിട്ടുന്ന ലതർബാഗുകൾക്കു് 40, 45 ഡോളറാണ്. മാറ്റു ലതർസാധനങ്ങൾക്കും വലിയ വിലക്കൂടുതൽ പക്ഷേ, ഇവയെല്ലാം മേടിക്കുന്ന ധനികന്മാർ ധാരാളമുണ്ട്. വലിയ സാധനങ്ങൾക്കു വില കൊടുത്തേ

ച്ചാൽ മതി; വീട്ടിലെത്തിക്കാനുള്ള ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷൻ ഷോപ്പ് കാർതന്നെ ചെയ്തുകൊടുക്കും, നിസ്സാരമായ കൂലിക്ക്.

മുകളിലും താഴെയും: ഹാളിന്റെ മധ്യത്തു് നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എസ്കലേറ്റർ (escalator) എന്ന എലക്ട്രിക് കോണിപ്പടികളുണ്ടു്, മുകൾനിലയിലേക്കും കീഴ്നിലയിലേക്കും പോകാൻ. ഇവയിൽ വരിവരിയായി ആളുകൾ ഞെരുങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ആദ്യം മുകളിലും പിന്നെ താഴെയും ഞങ്ങൾ ചെന്നു നോക്കി. വലിയ കച്ചവടം രണ്ടിടത്തും നടക്കുന്നു. മുകളിൽ തയ്യൽയന്ത്രങ്ങൾ, സ്ത്രീപാത്രങ്ങൾ, കാർപറ്റുകൾ, കട്ടിലുകൾ, സൈക്കിളുകൾ തുടങ്ങിയവയാണു്. ഒരറ്റത്തു് ഒരു ബാർ അറ്റോച്ച്ഡ് കഫേ. വേറൊരിടത്തു് ടോയിലറു്; പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും പ്രത്യേകം. അകത്തു കയറി നോക്കി. നല്ല വൃത്തിയും സ്വച്ഛതയും. താഴെ ഇരുമ്പുസാധനങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം—കത്തികൾ, ചുറ്റികകൾ, വാളുകൾ, ആണികൾ ഇത്യാദി. എല്ലാം പാക്കറ്റുകളിൽ അടുക്കി വിലയിട്ടു വെച്ചിരിക്കുന്നു. വളത്തുജന്തുക്കളായ കിളികൾ, മത്സ്യങ്ങൾ, മുയലുകൾ തുടങ്ങിയവ—താൽപര്യത്തോടെ നോക്കുന്നവരും മേടിക്കുന്നവരും ഒട്ടനവധിയുണ്ടു്. ചെടികളും വിത്തുകളും മേടിക്കുന്നവരും കുറവല്ല.

ഹെയർ ഡ്രസ്സിങ്: ഒരു മുലയിൽ ഹെയർ ഡ്രസ്സിങ്ങ് നടക്കുന്നു. ഒളിവോ മറവോ ഇല്ല. നിലക്കണ്ണാടികളുടെ മുമ്പിൽ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കറങ്ങുകസേരകളിൽ ഇരുന്നുകൊടുക്കുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ഒരു പുരുഷന്റെ മുടിയും ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുടിയും ഡ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നു. അഞ്ചു മുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചുവരെ ഡോളറാണു ചാർജ്. സുവേഷ്ഠരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരാണ് ബാർബർപ്പണിയെടുക്കുന്നതു്. നിശ്ശബ്ദർ, സശ്രദ്ധർ. ഇടവിടാതെ സംസാരിച്ചു പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മുടിവെട്ടുന്ന ബാർബർ സുകമാരനെ ഓത്തുപോയി. ഡ്രസ്സ് ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ മാസികയും പുസ്തകവും മറ്റും വായിച്ചുകൊണ്ടു ഗൗരവത്തോടെ ഇരിക്കുന്നു.

മറ്റു ഷോപ്പുകളും മറ്റും—ഒരോട്ടപ്രദക്ഷിണം: മണി എട്ടാകുന്നു. ഗ്രോസറിയിൽക്കൂടി ഒന്നു പോകണം, രാധ പറയുന്നു. ആ ഷോപ്പിൽനിന്നു വെളിയിലിറങ്ങി. ഇടനാഴിയിൽനിന്നു പ്രവേശിക്കാവുന്നവയായി പത്തുനൂറു ഷോപ്പുകൾ അവിടെ വേറെയുമുണ്ടു്. ചിലവ മാത്രം പുറത്തുനിന്നൊന്നു നോക്കി. താഴത്തെ നിലയിൽ രാത്രി ബെതുവരെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ബാങ്ക്, പോസ്റ്റാഫീസ്, പ്രസംഗവേദിയോടുകൂടിയ ഒരു വലിയ ഹാൾ, ബുളിങ്ങ്, ഷട്ടിൽകോക്ക്, ടേബിൾ ടെന്നിസ് തുടങ്ങിയ ഗെയിംസ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹാളുകൾ, പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ഓഫീസുകൾ—ഇങ്ങനെ പല സ്ഥാപനങ്ങളും ചുറ്റുമുറക്കോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ആയിരക്കണക്കിനു പുറത്തു കിടക്കുന്ന കാര്യം

കളുടെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. എല്ലാം ഒന്നോടിച്ചു നോക്കിയിട്ടു കാർ കിടക്കുന്നിടത്തേക്കിറങ്ങി.

സായാഹ്നം: എട്ടരമണിയായിരുന്നു. പ്രകാശധേരണി ആകാശമെങ്ങും. കാഴ്ചകളുടെ മതിയാകാത്ത ഗോവാൻ കമ്മ്സാക്ഷി ചക്രവാളത്തട്ടിൽ തിളങ്ങുന്ന പൊന്നാട മുടി പതുങ്ങി നില്ക്കുകയാണ്. കാറിൽ ലൈറ്റ് തെളിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. മൂന്നു മൈൽ അകലെയുള്ള സ്റ്റോപ്പ് ആൻഡ് ഷോപ്പ് (Stop & Shop) എന്ന ഗ്രോസറി ഷോപ്പിൽ ഞങ്ങൾ എത്തി.

ഗ്രോസറി ഷോപ്പ്: രണ്ടുമുവായിരം കാരുകൾ പുററും പാർക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ള വലിയൊരു സ്ഥാപനമാണ് സ്റ്റോപ്പ് ആൻഡ് ഷോപ്പ്. തൊട്ടടുത്തു കൊറിവെറ്റ് (Korevette) എന്ന ഒരു സൂപ്പർ മാർക്കറ്റുകൂടിയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രവലിയ തിരക്ക്.

കട്ടിക്കണ്ണാടികൊണ്ടു മുൻഭിത്തികൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. അകം നല്ലപോലെ കാണാം. മുൻവശത്തു തുറസ്സായ ഒരു വലിയ വരാന്ത. അവിടെ നാലടി പൊക്കംവരുന്ന സ്റ്റീൽ ചട്ടക്കൂട്ടുള്ള പത്തു മുന്തൂറു ചെറിയ ഉത്തുവണ്ടികൾ അടുക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ നീന്ത് ഒന്നു നീക്കിത്തള്ളിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അകത്തു പ്രവേശിക്കേണ്ട വാതിലിലെത്തി. ആളെത്തിയാലുടൻ അതു തനിയെ തുറന്നു തരും. വണ്ടി ഉന്തിക്കൊണ്ടു അകത്തുകടന്നു. അവിടെ പത്തിരുന്നൂറ്റ് ഉത്തുവണ്ടികളുമായി ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും ഗ്രോസറി സാധനങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു വണ്ടികളിൽ നിറയുന്നു.

പല അണികളായിട്ടാണ് സാധനങ്ങൾ നിരത്തിയിട്ടുള്ളതു്. നീണ്ട ഫ്രിഡ്ജുകളിൽ മാംസമത്സ്യാദികളും പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും പാൽ, തൈൽ തുടങ്ങിയ ഗവ്യങ്ങളും, ഷെൽഫുകളിൽ പഞ്ചസാര, ബ്രഡ്, കേക്ക്, സോപ്പ്, ഉപ്പ്, കപ്പലണ്ടി, കശുവണ്ടി, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ, ടോയിലറ്റ് പേപ്പറുകൾ—എന്നുവേണ്ട, അടുക്കളത്തും കളിമുറിക്കും ആവശ്യമായ സകല സാധനങ്ങളും. പച്ചക്കറികൾ, മുറിക്കുകയും പടവലങ്ങയും ചക്കയും ഒഴികെ എല്ലാമുണ്ടു്. വാഴപ്പഴങ്ങൾ—പാളയംതോടനൊഴികെ—എല്ലാം കിട്ടും. വണ്ടി ഉന്തി, ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ പെരുകി നിറച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഓരോ അണിയിലായി മുമ്പോട്ടുനീങ്ങി.

എല്ലാ സാധനങ്ങളിലും വിലക്കുറുപ്പുകൾ ഒട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇറച്ചികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാട്ടിറച്ചിക്കാണു പ്രാധാന്യം. മൂന്നു മാസത്തിനുമുമ്പ് കിലോയ്ക്കു് മൂന്നു ഡോളറായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ അഞ്ചായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആട്ടിറച്ചിക്കു് രണ്ടാം സ്ഥാനവും കോഴിക്കും താറാവിനും മൂന്നാം സ്ഥാനവുമാണു്. കൊഞ്ച്, അയില, നെത്തോലി തുടങ്ങിയ മത്സ്യങ്ങൾ പൊതികളാക്കിയും അല്ലാതെയും ഫ്രിഡ്ജിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഒക്കേ യേങ്കര വില. പച്ചക്കറികൾക്കും വില ജാസ്സിയായാണു്. ആപ്പിൾ, ഓറഞ്ച്, ചെറി തുടങ്ങിയ പഴങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടും. പാല് പേസ്റ്റ് ബോർഡ് പെട്ടികളിലാക്കി വച്ചി

രിക്കുന്നു. വളരെ വിലക്കുറവാണ്. യോഗർട്ട് എന്നാണ് തൈൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. പേപ്പർക്കൂടകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കോഴി മുട്ടയ്ക്കു നാരക്കനാരം വില കൂടിവരുകയാണ്. പണപ്പെരുപ്പത്തിന്റെ കെടുതികൾ കുമ്പേരസാമ്രാജ്യത്തെയും പീഡാകരമായി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

അരമണിക്കൂർകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ഉത്തുവണ്ടി നിറഞ്ഞു. എല്ലാ കൗണ്ടറിലും വലിയ ക്യൂ ഉണ്ട്. അരമണിക്കൂർ വേണ്ടിവന്നു രാധയുടെ മുറ എത്താൻ. അവശ്യാനുസരണം മുമ്പോട്ടു കറങ്ങുന്ന ഒരു റോളറിന്റെ തട്ടിൽ സാധനങ്ങൾ പെറുക്കിനിറത്തിയാൽ കാഷ്യൂറുടെ സമീപത്തേക്ക് അവ നിങ്ങളിച്ചെല്ലുന്നു. വില കൗണ്ടിങ്ങ് മെഷീൻ കൂട്ടിക്കഴിയുന്നതും കാഷ് കൊടുക്കുന്നതും വലിയ ബ്രൗൺപേപ്പർ കൂടകളിൽ സാധനങ്ങൾ പാക്ക് ചെയ്ത് ഞങ്ങളുടെ ഉത്തുവണ്ടിയിൽ വെച്ചുകഴിയുന്നതും എല്ലാം അഞ്ചുമിന്നിട്ടിനുള്ളിൽ കഴിയുന്നു. വണ്ടി നുള്ളിക്കൊണ്ട് 'എക്സിറ്റ്' വാതിലിൽ എത്തിയപ്പോൾ അതു ബഹുമാനപൂർവ്വം തനിയേ തുറന്നുതന്നു. വണ്ടി ഉന്തിക്കൊണ്ടുപോയി എല്ലാം കാരീനുള്ളിൽ പെറുക്കിവെച്ചിട്ട് ഉത്തുവണ്ടി അവിടെത്തന്നെ ഒരു ക്ഷയിച്ചു. ഒരു ജോലിക്കാരൻ ഉടൻതന്നെ അതെടുത്തുകൊണ്ടു പോയി.

തിരക്കേറിയ പെരുവഴിയിൽക്കൂടി വീട്ടിലേക്കു വീട്ടു.

റിമോട്ട് കൺട്രോൾ സ്വീച്ച്: തെരുവിൽനിന്നു വീട്ടിലെ ഡ്രൈവ് വേയിലേക്കു കയറുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കാരീനകത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ഡെപ്പിയിലെ സ്വീച്ച് പതുക്കെ ഒന്നമർത്തി. പെട്ടെന്ന് നൂറുവാര അകലെയുള്ള ഗറാഷിന്റെ വാതിൽ കച്ചയോടുകൂടി മുകളിലേക്കു പൊങ്ങിക്കയറുന്നതു കണ്ടു. റിമോട്ട് കൺട്രോൾ സ്വീച്ചിന്റെ അടുതകരമായ പ്രവർത്തനം. വീണ്ടും സ്വീച്ചമർത്തിയാൽ വാതിൽ താനേ അടഞ്ഞുകൊള്ളും. ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റ് സ്വീച്ച് ഭവനം വീട്ടിനകത്തും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. വീട്ടിനകത്തുനിന്നു തന്നെ ഗറാഷ് തുറക്കാനും അടയ്ക്കാനും അതുകൊണ്ടു കഴിയും. ചാന്ദ്ര വാഹനങ്ങളെയും സ്നേസ് ഷിപ്പുകളെയും ഭൂതലത്തിൽനിന്നു നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഭൗതികവിജ്ഞാനവിജയസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഇതൊരു വെറും നിസ്സാര വിദ്യമാത്രം.

ടി. വി.: അത്താഴം കഴിഞ്ഞു 11 വരെ ടി. വി. ശ്രദ്ധിച്ചു. വാർത്തകൾ കേൾക്കുന്നതിനൊത്തു കൺട്രോൾ ചെയ്യാനുള്ള ഭാഗ്യം ഇന്ത്യൻ നഗരങ്ങളിൽ ഏതു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലാണോ വേറെ കൈവരാൻപോകുന്നത്?

എ. എസ്. എ.യിലെ വാർത്തകൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം. ഒരു വാർത്ത കഴിയുമ്പോൾ ഒരു സചിത്രപരസ്യം. ഇത് അനുസ്യുതമായി കണ്ടു. കൂടുതലും കച്ചവടസാധനങ്ങളുടെ പരസ്യമാണ്.

ഉറക്കം വരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിലിപ്പോൾ രാവിലെ എട്ടുമണിയാണ്. അമേരിക്കൻ സമയവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ മന്ത്രിപ്പ

ത്തിനു വളരെ ദിവസം വേണ്ടിവരുമായിരിക്കാം. കട്ടികളും രാധയും ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ദിനപ്പത്രങ്ങൾ ലിവിംഗ് റൂമിൽ മേശപ്പുറത്തു കിടക്കുന്നു. അവ എടുത്തു നോക്കാം. ഒരു വലിയ കെട്ടുണ്ട്. ക്ഷീണം തോന്നി. രാവിലെയുടനാകാം.

ഡയറിക്കുറിച്ചുകൾ എഴുതി.

പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രക്കല ജനാലയിൽക്കൂടി എത്തിനോക്കുന്നു. തല കത്തനെയൊന്ന് നില, എണ്ണീററു നോക്കി. തെറ്റില്ല. കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും എല്ലാം അതുതന്നെല്ലാം!

1973 ജൂലായ് 6, വെള്ളിയാഴ്ച

പത്രങ്ങൾ ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ: രാവിലെ പത്ര 'കെട്ടുകൾ' ക്കുമുമ്പിൽ ചെന്നിരുന്നു. 'കെട്ടുകൾ'—അതിശയോക്തിയല്ല. ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് 160 ഷീറ്റ്. ബസ്സ് കൗണ്ടി റിക്കാഡ് 88 ഷീറ്റ്. ന്യൂ ജേർസി ന്യൂസ് 24 ഷീറ്റ്.*

ആഴ്ചയിൽ ആറു ദിവസമേ പത്രങ്ങളുള്ളൂ. ശനി ഒഴിവു.

ഓരോ പത്രവും പല വിഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. റിക്കാർഡിൽ പ്രധാന എഡിറ്റോറിയൽ വിഭാഗത്തിനു പുറമേ, 'ലൈഫ് സ്റ്റൈൽ', 'കൗണ്ടി ലൈഫ്', 'സ്റ്റാറ്റസ്' എന്നു മൂന്നു വിഭാഗംകൂടിയുണ്ട്.

നേർപകരിയോളം പരസ്യങ്ങളാണ്. കച്ചവടത്തിൽ പരസ്യത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം ഓരോ പേജിലും കാണാം. സൗജന്യവില്ലനറിയിച്ചിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളുടെ പേര്, ക്വട്ടിറ്റി, ചിത്രങ്ങൾ, മുൻവില, കുറച്ച വില, ക്രോതാവിനങ്ങൾകുന്ന ലാഭം—ഇങ്ങനെ പലതും ആകർഷകമായി കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. 'കെറ്റിവെറോ' എന്ന സൂപ്പർ മാർക്കറ്റിന്റെ 25-ാം വാർഷിക പ്രമാണിച്ചുള്ള സൗജന്യവില്ലനറുടെ പരസ്യം എടുത്തു പേജുണ്ട്. 55 99 വിലയായിരുന്ന ക്യാമറ 39.99 ആയി വില്ലനറു; അഞ്ചുദിവസത്തേക്കു മാത്രം. ലാഭം 16 ഡോളർ. ഈ ക്രമത്തിൽ പലതും.

'ക്ലാസിഫൈഡ് ആഡ്' മുപ്പതും നാല്പതും പേജുകളിൽ. ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ ക്ഷണിക്കുന്നവ, അല്പം പഴക്കംചെന്ന വീട്ടുസാധനങ്ങളുടെ വില്ലന, ലേലപ്പരസ്യങ്ങൾ, സിനിമകളുടെ വിവരണങ്ങൾ—ഈ ക്രമത്തിൽ ഒട്ടനവധി പേജുകൾ.

വിവാഹത്തിനു വഴുവരന്മാരെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള പരസ്യങ്ങൾ മാത്രം കാണുന്നില്ല. പരസഹായം കൂടാതെ ജീവിതസഖാക്കളെ തെരഞ്ഞുപിടിക്കുന്ന നാട്ടിൽ ഇതാവശ്യമില്ലല്ലോ.

* ഞായറാഴ്ച 300, 200 ഷീറ്റുകളാണ്.

പരസ്യങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വമ്പിച്ച ആദായംകൊണ്ടാണ് ഇത്രയേറെ പേജുള്ള പത്രങ്ങൾ നിസ്സാരവിലയ്ക്കു വില്പാൻ കഴിയുന്നതു്. ന്യൂയോക്ക് ടൈംസിന് മാസം 4 ഡോളറേ ഉള്ളൂ. റിക്കാർഡിന് 3 ഡോളറും. 'ന്യൂസ്' എന്ന വാരിക സൗജന്യമായിട്ടാണ് വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു്. അതിൽ മുക്കാൽ ഭാഗവും പരസ്യങ്ങളാണ്.

പ്രധാനവാർത്തകൾ സചിത്രങ്ങളാണ്. പ്രസിഡൻറ് നിക്സന്റെ വാട്ടർഗേറ്റ് കേസിന്റെ വികാസപരിണാമങ്ങൾ, വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ് ആഗ്യൂവിനെപ്പറ്റിയുള്ള അപവാദങ്ങൾ, യുദ്ധവാർത്തകൾ, പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രാദേശികസംഭവങ്ങൾ, എല്ലാം മൂന്നും നാലും ഫോട്ടോകൾ, കാർട്ടൂണുകൾ, മാപ്പുകൾ ഇവകൊണ്ട് വ്യക്തവും ഹൃദ്യവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ധീരവും സ്വതന്ത്രവുമായ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനു യാതൊരു മടിയും കാണുന്നില്ല. പ്രസിഡണ്ടിനെയും വൈസ് പ്രസിഡണ്ടിനെയും രണ്ടു പത്രത്തിലും കർശനമായി വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്, ലീഡർ കോളങ്ങളിൽ.

ഇന്ത്യൻവാർത്തകൾ വല്ലതുമുണ്ടോ? ഇല്ലാതില്ല. തടകൽപ്പാളയങ്ങളിൽ പാകിസ്ഥാൻതടവുകാരോടു് നീചമായ പെരുമാറ്റം തുടരുന്നതായി മൂന്നുനാലു പ്രമുഖവ്യക്തികളുമായുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണം രണ്ടു കോളമുണ്ട്.

പാകിസ്ഥാനിൽ അടുത്തുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനു വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സഹായാഭ്യർത്ഥനയുമായി പ്രസിഡണ്ട് ഭൂട്ടോ വരുന്ന വാർത്തയുമുണ്ട്.

ഇന്ത്യയോടു പാരുഷ്യവും പാകിസ്ഥാനോടു് മുറ്റലതയും സുവ്യക്തം.

വിവാഹം, വിവാഹമോചനം, പുനർവിവാഹം—ഒട്ടനവധി പേജുകൾ. ഒക്കെ സചിത്രങ്ങൾ മിസ്സിസ് മക്കൻസിയായിരുന്ന ഫ്ലോറിയ മിസ്സിസ് വിൽക്കൺസണായി—ഈ ക്രമത്തിലാണ് പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ.

മരണവാർത്തകൾ, റോഡപകടങ്ങൾ, കൊള്ളകൾ, കൊലപാതകങ്ങൾ, തീപിടുത്തങ്ങൾ മുതലായ അത്യാഹിതങ്ങളുടെ സചിത്ര വിവരണങ്ങൾക്കും അനവധി പേജുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആകപ്പാടെ ഒന്നു മറിച്ചു നോക്കി. അതിനെ പററൂ.

ലക്ഷക്കണക്കിനു കോപ്പികൾ വിററഴിയുന്ന ഈ പത്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എത്രമാത്രം ന്യൂസ്പ്രിണ്ടാണ് ആവശ്യം 48 സ്റ്റേറ്റുകളിലും ഇതുപോലെ പ്രധാനങ്ങളും അപ്രധാനങ്ങളുമായ അനവധി പത്രങ്ങളും വാരികകളുമുണ്ട്. എങ്കിലും പേപ്പർക്ഷാമം പീടിപെടാതെ അമേരിക്ക അന്തദിനം പത്രപ്രവർത്തനവിഷയത്തിൽ മുന്നേറുന്നു. പേപ്പർ മില്ലുകളും പേപ്പർ വ്യവസായവും പുരോഗമിപ്പിക്കുവാനുള്ള

ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിഷ്പന്ദ് അതുല്യമാണ്. എത്ര ചൂഷണംചെയ്താലും തീരാത്ത വനവിഭവങ്ങളാണ് ഇവിടെയുള്ളതും.

സുപ്രഭാതം: 6.30 ആയപ്പോൾ കഞ്ഞുങ്ങൾ ഗുഡ് മോണിംഗ് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓടിയെത്തി.

കിഴക്കേ മുറ്റത്തു് പൊൻപുലരി പുഞ്ചിരിതൂകുകയാണ്. പീയർ, ആപ്പിൾ, ചെറിസുന്ദരിമാർ കോരിത്തരിച്ചുനിൽക്കുന്നു, ടിവാകരകരസ്സും പ്രതീക്ഷിച്ചു്. നീലച്ചിറകും തത്തച്ചുണ്ടും നീണ്ട വാലുള്ള രണ്ടിണപ്രാവുകൾ ഇളംകൊമ്പുകളിൽ തത്തിച്ചാടിക്കളിക്കുന്നു.

“ബ്ലൂ ജേ,” ഗീത പരിചയപ്പെടുത്തി. തികച്ചും പാശ്ചാത്യർ.

“ഇവിടെ കോഴികളില്ലേ മോളേ?”

“താഴെ ബേസ് മെൻറിലുണ്ട്.” പ്രീത പറഞ്ഞു.

ഞാൻ താഴേക്കിറങ്ങി, അവറ്റ കൂവാത്തതെന്നാണെന്നറിയാൻ ജിജ്ഞാസയോടെ.

“കോഴിയെവിടെ?”

പ്രീത ഫ്രീഡ് ജേ തുറന്നു കാണിച്ചു.

“പിക്കനാ കൂടുതൽ. ഇന്നലെ അമ്മ മേടിച്ച വലിയ കോഴി മുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കു പിന്നെ കൂടുതലിഷ്ടം.”

“ജീവനുള്ള കോഴികളുടെ കാര്യമാ ഞാൻ പോദിച്ചതു്.”

“ഇവിടെയെങ്ങല്ല. സൂയിൽ പലേയിനോമുണ്ട്. അവിടെ ഒരു വലു കാക്കുമുണ്ട്.”

രാധ ബ്രേക് ഫാസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നാലു ഗ്യാസ് അടുപ്പം ഒരു ഒവനുമുണ്ട്. 15 മിനിട്ടു ധാരാളം മതി പ്രാതലും മുത്താഴവും തയ്യാറാക്കാൻ. ഓഫീസിലേക്ക് 7.30-നു തിരികെ മുമ്പ് എല്ലാം പാകപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുപോകാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല.

“എവിടെയാ ഓഫീസ്? ഇത്ര നേരത്തേ പോകുന്നതെന്തിനാ?”

ഫിഷ് ആൻഡ് നീവ് (Fish & Neave) ലാ ഫോം: ന്യൂയോർക്കിലെ ഫിഷ് ആൻഡ് നീവ് എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ലാ ഫേമിലാണ് രാധയുടെ ഉദ്യോഗം. പ്രശസ്തം പ്രഗല്ഭമായ ഒട്ടനവധി ലായർമാർ ചേർന്നു നടത്തുന്നു. അമ്പത്തിമൂന്നു നിലയുള്ള ഒരു സമുന്നത സൗകര്യത്തിലാണ് ഓഫീസ്. ലക്ഷക്കണക്കിനു ഡോളർ ഉറപ്പുണ്ടെന്ന കോൺട്രാക്റ്റുകൾ, പേറ്റൻറുകൾ, കോപ്പിറൈറ്റുകൾ തുടങ്ങിയവ അന്തർവേദിക്കുന്ന വൻവ്യവഹാരങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്നു. ഒട്ടനവധി ലായർമാരും, സെക്രട്ടറിമാരും, സ്റ്റേനോഗ്രാഫർമാരും അവിടെ പണിയെടുക്കുന്നു. ഒക്കെ ഉയർന്ന ശമ്പളക്കാർ.

“രസതന്ത്രസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിൽ സഹായങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകുകയാണ് എന്റെ പ്രധാന ജോലി.” രാധ പറഞ്ഞു.

ഞ്ഞു. “ഹൈസ്കൂളിൽ കെമിസ്ട്രി ടീച്ചറായിരിക്കുവേയാണ് രാജി കൊടുത്തിട്ട് ഈ ജോലി സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായത്.”

“ശമ്പളക്കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കാം.”

“ഇല്ല, വളരെ കുറവാണ്.”

“പിന്നെ—?”

“പ്രതിമാസം ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് ഡോളർ ശമ്പളമാണ് സ്കൂളിൽ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ടാക്സ് തട്ടിക്കഴിച്ചാൽ ആയിരംപോലുമില്ല. പക്ഷേ, അധ്യാപകജോലി വലിച്ചെറിയേണ്ടതായിവന്നു.”

“കാരണം?”

അധ്യാപകജോലി: “ഞാൻ എത്രയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പണിയാണ് അധ്യാപകവൃത്തി. അഞ്ചാറുകൊല്ലം ഞാൻ അധ്യാപികയായി ജീവിച്ചതും അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. പക്ഷേ, അതിന്റെ അതിക്രമം എന്നെ തളർത്തിക്കളഞ്ഞു.”

“എന്താതിരി ക്രേൾ?”—ഒരു ദീർഘകാല അധ്യാപകന്റെ ജീജ്ഞാസം.

“ഒന്നാമത്ത് ഡിസിപ്പിൻതന്നെ. അച്ചടക്കത്തിന് വഴിപ്പെടുത്താൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു ഏജ്ഗ്രൂപ്പാണ് ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിൽ. ആൺപെൺകുട്ടികൾ ഇടകലന്നിരിക്കുന്നു അവരുടെ പ്രധാന ഉന്നം പഠിത്തത്തേക്കാൾ ഒരിണയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനാണ്. അവരെ നിയന്ത്രിക്കാനും പഠിത്തത്തിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരിക്കാനും എന്തുമാത്രം പാടുപെടേണ്ടിവരുമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കണം. എന്റെ സയൻസ് എക്സ്പെരിമെന്റുകളെക്കാൾ മറ്റു പല എക്സ്പെരിമെന്റുകളിലുമാണ് അവർ ശ്രദ്ധിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. സംസ്കാരരഹിതമായി സംസാരിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും അവർക്ക് ഒരു കൂസലുമില്ല—”

“വണ്ണവിവേചനമാണോ?”

“ഒരിക്കലുമല്ല. എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതയായ വെള്ളക്കാരിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി ക്ലാസ്സിൽ വെച്ച് പതിന്നാലുകാരനായ ഒരു പയ്യൻ പറഞ്ഞു: ‘You are a liar and a scoundrel’ (നീ ഒരു കള്ളിയും പോക്കിരിയുമാണ്). അവൻ പരാതിപ്പെട്ടു. കേസ് സ്കൂൾബോർഡിന്റെ മുഖീൽ വന്നു. കുട്ടിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ രക്ഷാകർത്താക്കൾ സമ്മതിച്ചില്ല അവൻ അഭിപ്രായസമാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ടീച്ചർ പറഞ്ഞത് കള്ളമാണെന്ന് അവന്നു തോന്നി. കള്ളം പറയുന്നവർ കള്ളിയല്ലേ? കള്ളികൾ നിന്ദാർഹരായ പോക്കിരികളായിരിക്കണമെന്നാണ് അവന്റെ നിഗമനം. അതപ്പൻ തുറന്നുപറഞ്ഞു. താൻ പറഞ്ഞത് കള്ളമല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാനേ ടീച്ചർക്ക് അവകാശമുള്ളൂ. പാവം ടീച്ചർ മറ്റൊരാളുടേതും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ വല്ലവിയേനയും അവിടെ തുടർന്നു—”

“വലിയ പ്രയാസമാണല്ലോ!”

“ഈ അച്ചടക്കരാഹിത്യത്തിനു പ്രധാന പ്രേരകമായിരിക്കുന്നത് സെക്സ് എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്.”

“നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഈ പ്രശ്നം മിക്സഡ് ക്ലാസ്സുകളിൽ ഇല്ലാതില്ല.”

“പക്ഷേ, ഇത്ര രൂക്ഷമായി അവിടെ കാണുകയില്ല. ആവശ്യത്തിന്റെ പ്രേരണ ഇവിടെ അതിനെ ശക്തതരമാക്കുന്നു. പിന്നെ, സെക്സോളംതന്നെ—സെക്സിനെക്കാളെന്നപോലും പറയാം—മറ്റൊരു രാക്ഷസശക്തിയും അച്ചടക്കക്കേട്വിനു പ്രേരകമായുണ്ടു്.”

“അതെന്താ?”

“പത്തുപന്ത്രണ്ടു വയസ്സു തുടങ്ങി കുട്ടികൾ ലഹരിസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പലപ്രിയം പാരായങ്ങൾക്കുപുറമേ കഞ്ചാവുസിഗർ, മറിജുവാന എൽ.എസ്.ഡി. ഇവയൊക്കെ വായിൽക്കൂടെയോ ഇൻജക്ഷൻ മുഖനയോ കുട്ടികൾ ഉള്ളിലാക്കുന്നു. ഇന്നലത്തെ പേപ്പറിലുണ്ടു്, ലിറ്ററിൽ ഫെറി (Little Ferry) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള പാർക്കിൽ രാത്രിമുഴുക്കെ വിദ്യാർത്ഥിവിദ്യാർത്ഥിനികൾ ചേർന്നു് കടിയും സെക്സും നടത്തിവരുന്നതിന്റെ ചേരിൽ പോലീസിനു് കർമ്മ്യ ഏല്പിച്ചു തടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു്.”

“ക്ലാസ്സിനകത്തു് ഇതു പലതും നടക്കുമോ?”

“സെക്കൻഡറി സ്കൂളുകളിൽ ക്ലാസ്സിനകത്തു പുകവലി അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും ആൺപെൺ പിള്ളേർ വലിക്കാറുണ്ടു്. കോളേജുകളിൽ ക്ലാസ്സിനകത്തിരുന്നതന്നെ വലിക്കാം. കുടിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതെല്ലാം പോദ്യംചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത മൗലികാവകാശങ്ങൾപോലെയാണു് അവർ ഭാവിക്കുന്നതു്. ഇതിനൊക്കെ അനുക്രമമായി പ്രവർത്തിച്ചു് അവരുടെ അനുഭാവം സമ്പാദിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരുമുണ്ടെന്നു് ചരുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ വിഷമം എത്രത്തോളമായിരിക്കുമെന്നു് ആലോചിച്ചുനോക്കണം.”

“അദ്ധ്യാപകർ അനുക്രമിക്കുന്നതെങ്ങനെ?”

“കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയിലെ റിക്കാർഡ് പത്രത്തിൽ ലൈഫ് സ്റ്റൈൽ എന്ന ഭാഗം അച്ഛൻ എടുത്തൊന്നു നോക്കണം. ഇതേ നോക്കൂ—” ആ പേപ്പർ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു തപ്പിയെടുത്തു് എന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. ഞാൻ അതിലൊന്നു കണ്ണോടിച്ചു—

‘പരാമസ് ഓഫീസ് കൂട്ടിലെ 41 വയസ്സായ ചാൾസ് എം. ലോങ്ങ് എന്ന സയൻസ് അദ്ധ്യാപകനെ ഇന്നലെ അറസ്റ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നു, 25 ഗ്രാം മറിജുവാനയും 5 ഗ്രാം ഹാഷിഷും കൈവശം വയ്ക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വില്പനയും ചെയ്തു എന്ന കാരണത്താൽ. എജ്യൂക്കേഷൻ ബോർഡിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി പോലീസ് ക്യാമ്പ് റൺ ജോർജ് എസ്. എലിയോട്ട് ആണു് അയാളെ തൊണ്ടിസഹിതം പിടിച്ചതു്. E 50 ലിൻവുഡ് (Linwood) അവസ്യവിൽ താമസിക്കുന്ന ലോങ്ങിനെ 1969-ൽ ഇതേ കാരണത്താൽ അറസ്റ്റുചെയ്തിരുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നു് മൂന്നു കൊല്ല

ത്തിനുമുമ്പു പിടിച്ചെടുത്ത മരിജുവാനയാണ് അയാൾ സ്കൂൾ ഡസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതെന്ന വാദം ഒരു കൗണ്ടി കോട്ട് ജൂറി സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് അന്ന് സ്കൂൾബോർഡ് അയാളെ വീണ്ടും നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. പതിനഞ്ചു കൊല്ലമായി ലോങ്ങ് പരാമസ് ഹൈസ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനാണ്.

വേലിതന്നെ വിളവു തിന്നുന്നു! ഞാൻ അമ്പരന്നിരുന്നു. ഭയങ്കരമായ വിദ്യാലയാന്തരീക്ഷം ഭാവനയിൽ കണ്ടു. പാവം രാധാ! വളരെ ശ്രേഷ്ഠിച്ചിരിക്കണം ആ ചുളയ്ക്കുള്ളിൽ!

“കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയിലെ ന്യൂയോക്ക് ടൈംസ് അച്ചനെടുത്തു നോക്കണം. പതിനാറുകാരിയായ വിദ്യാർത്ഥിനിയെ മുപ്പതു കാരനായ അദ്ധ്യാപകൻ ഒരു കൊല്ലമായി ഡോറുചെയ്തുവരുന്നതും ഗർഭിണിയായ പെണ്ണിനെ അയാൾ വിവാഹം ചെയ്യാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ആദർശമാനികളായ അച്ഛനമ്മമാർ എതിർത്തതും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു കേസിയൻ രസകരമായ വിവരണങ്ങൾ കാണാം.”

“അതിന്റെ തീരുമാനം എന്തായി?”

“കോടതി തീരുമാനമെടുത്തിട്ടില്ല. യുവതികളായ അദ്ധ്യാപികമാരെ ഡോറു ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കഥയും ചിലപ്പോഴൊക്കെ പേപ്പറിൽ കാണാം. നമുക്ക് ഇതൊക്കെ സങ്കല്പിക്കാൻതന്നെ പ്രയാസമാണ്. ഇപ്പോൾ ശമ്പളം കുറവാണെങ്കിലും എനിക്കു മനസ്സുമാധാനവും കൂടുതൽ ആരോഗ്യവുമുണ്ട്,” രാധാ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

ഹൈസ്കൂളിലും കോളേജിലുമായി ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന എനിക്കു് അമേരിക്കയിലെ അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥിബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം സ്വാഭാവികമായുണ്ടായി. വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറക്കുമ്പോൾ സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും നേരിട്ടു സന്ദർശിച്ച് ഇക്കാര്യത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായ ഗവേഷണം നടത്തുന്നതിനു് ഞാൻ മനസ്സു തീരുമാനിച്ചു.

രാധായുടെ ഓഫീസ് യാത്ര: രാധായ്ക്ക് 7.30-നേരത്തെ ഓഫീസിലേക്കു തിരിക്കണം. ആകെ അറുപതു മൈൽ ദൂരമേയുള്ളൂ. കാറിലാണെങ്കിൽ മുക്കാൽ മണിക്കൂർ മതി. പക്ഷേ, ന്യൂയോർക്കിൽ പാർക്കുചെയ്യാൻ ഒരിടംകിട്ടാൻ പ്രയാസം. അതുകൊണ്ട് വഴിയിൽ ഒരു വലിയ സൂപ്പർമാർക്കറ്റിന്റെ പാർക്കിംഗ്രൗണ്ടിൽ കാർ ഇട്ടിട്ടു് അടുത്തുവരുന്ന ഓഫീസിൽ കേറും. വാഷിംഗ്ടൺ പാലത്തിനക്കരെ ഇറങ്ങിയിട്ടു് ഭൂഗർഭരോയിൽവേവഴി ന്യൂയോർക്ക് മദ്ധ്യത്തിലേത്തും. അവിടെനിന്നു് അരഫുറുപോളം നടപ്പേ ഉള്ളൂ ഓഫീസിലേക്കു്.

“വളരെ പ്രയാസമാണു് രാവിലെയും ചൈകനേരവും ഭൂഗർഭരോയിൽവേയാത്ര. രൂങ്ങിനില്ലാൻകൂടി ഇടംകിട്ടുകില്ല. അതിന്ദീവ്യ

കൊണ്ട് ഉലച്ചു കൊന്നുകളയും. ഒരു ദിവസം അച്ഛൻകൂടി വരണം അരമണിക്കൂർ യാത്ര എത്ര ക്ലേശകരമെന്നറിയാൻ.

കേട്ടപ്പോൾ കഷ്ടതോന്നി. ഭംഗിയേറിയ പോണ്ടിയാക്കിൽ കേറി ട്രെയിലിൽ ഓടിച്ചുപോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷവും.

അല്പം പഠിപ്പിക്കൽ: പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞു കേരളപാഠവലികളും ഇന്ത്യൻ കഥാപുസ്തകങ്ങളുമായി കണ്ടുങ്ങൾ സമീപിച്ചു.

'റ ന വ പ ത'—സുഗമരീതിയിൽ മലയാളാക്ഷരങ്ങൾ എഴുതി പരിശീലിക്കാൻ അവർക്ക് പ്രയാസം തോന്നിയില്ല. സ്വരവ്യഞ്ജനവിഭജനത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിച്ചതും മനസ്സിലായി.

മാതൃഭാഷയോടുള്ള മമതയും പഠിക്കാനുള്ള ആവേശവും കുട്ടികളിൽ തെളിഞ്ഞുകണ്ടു.

ഇംഗ്ലീഷ് കഥാപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും Nala & Damayanti അവർ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 'നാലാ ആൻഡ് ഡാമയാൻസി' എന്ന് പ്രീതവായിച്ചു. പുരാണകഥകൾ പലതും രാധ പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നളചരിതം കേട്ടിട്ടില്ല. അവർ താല്പര്യത്തോടെ വായിച്ചു. ഞാൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

നളനെന്നൊരു റൂപനളവായ് വന്ന ലളിതകളേബരനതിസുകന്മാരൻ.

ഇന്ത്യാദി ചില വരികൾ തുള്ളൽകഥയിൽനിന്നും, ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ ആട്ടക്കഥയിൽനിന്നും ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചതു വളരെ രസിച്ചു.

9.30-ന് ടി. വി.യിൽ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രോഗ്രാമുണ്ട്. Flying Nun എന്നൊരു തുടർചിത്രീകരണം. അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ ഞാൻ മയങ്ങി.

പാമിന്റെ ഫോൺകാൾ: 12 30-ന് ഗീത വിളിച്ചുണർത്തി. മസാച്ചുസെറ്റ് സിൽനിന്നു പാമിന്റെ ഫോൺകാളുണ്ട്.

ജീയാണല്ലോ?—അതേ—ഗുഡ് മോണിംഗ്. ഞാൻ തികളാഴ്ച അങ്ങെത്തും. സുഖമാണല്ലോ?—അതേ—ഇവിടെ ഞാൻ തനിയേ ഉള്ളു. വലിയ ഏകാന്തത. രാധയ്ക്കും കണ്ടുങ്ങൾക്കും സുഖമാണല്ലോ?—അതേ—ഇവിടെ നല്ല സുഖശീതളമായ സീസൺ. സമ്മർ വെക്കേഷൻ പലേടത്തുനിന്നും സുഖവാസത്തിനെത്തുന്ന ആളുകൾ ഒരുപിടിയുണ്ട്, ചുറ്റും. ഞാൻ അങ്ങു വന്നാലുടൻതന്നെ ഇങ്ങോട്ടു പോരാനുള്ള പ്രോഗ്രാം തീരുമാനിക്കാം—അങ്ങനെയാകട്ടേ—അവിടെ സന്തോഷകരമായ താമസം ആശംസിക്കുന്നു—ഞാനും അങ്ങനെ ആശംസിക്കുന്നു—ശബ്ദമെന്തു് വല്ലാണ്ട്, അസുഖം വല്ലതുമുണ്ടോ?—ഒന്നുമില്ല, നല്ല സുഖംതന്നെ—ബൈ ബൈ—ബൈ ബൈ!

രാധയോടു് യാത്രയെക്കുറിച്ച് എന്തൊക്കെയായിരിക്കും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്? രാധ ഒന്നും സംസാരിക്കുകയുണ്ടായില്ലല്ലോ. ഏതായാലും താമസിയാതെ യാത്രയുണ്ടാകും. തീർച്ച. പുതിയ ഭൗസുകൾ ഷർട്ടുകളും ഏടുത്തണിഞ്ഞു് നിലക്കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. നല്ലപോ

ലെ ചേരുന്നൂണ്. പ്രായം വളരെ കുറഞ്ഞതായി തോന്നുന്നു. തന്നത്താൻ പിരിച്ചുപോയി. ഏതോ ചിത്രത്തിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ജനാഭയ്ക്കു പുറത്തു വിദൂരതയിലേക്കു നോക്കി. ഉഗ്രൻ വെയിലിൽ നീണ്ട നെടുവീപ്പിടുന്ന ശീതക്കാറ്റു മരച്ചില്ലകളെ ആട്ടിയുലയ്ക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു കത്തുകൾ എഴുതി. പാമിന്റെ വിവരങ്ങൾ എഴുതണമെന്നു വിചാരിച്ചു. വിട്ടുപോയി.

ലബ്ബുകഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു.

ഗീത പായയിട്ടു കൊണ്ടുവന്നു വിളിച്ചു. മണി നാലായിരുന്നു.

ഒരു സായാഹ്നസവാരിക്കു കുട്ടികളെ ക്ഷണിച്ചു. രണ്ടുപേർക്കും നല്ല ബൈസക്കിളുണ്ട്. സൈക്കിൾസവാരിക്കു പററിയ ഉൾവഴികളിൽക്കൂടി പോകാം. രാധയുടെ ബൈക്ക് എനിക്കുപയോഗിക്കാം. ബൈക്കിങ്ങാണു അവർക്കിഷ്ടം. പക്ഷേ, എനിക്കു നാടു കാണണം. നടക്കുന്നതാണു നന്നു എന്നു തീരുമാനിച്ചു.

വീടു പുട്ടി ഭ്രമമാക്കി. ഉത്സാഹപൂർവ്വം നടന്നു.

സായാഹ്നസവാരി: കഠിനമായിരുന്നു കണ്ടു പട്ടണത്തിന്റെ ഒരു സമീപവീക്ഷണം. തെരുവുകളുടെയും വീടുകളുടെയും സംവിധാനം എത്ര ചേതോഹരം! റോഡിനു ഇരുവശവും ചോലവൃക്ഷങ്ങൾ. പുൽത്തകിടികൾ, പുച്ചെടികൾ, ആകൃതിഭംഗിയോടെ ടിംചെയ്തു ഗുല്മങ്ങൾ—എല്ലാം മനോഹരങ്ങൾ!

ആളനക്കമില്ല, വീടുകളിലെങ്ങും. അങ്ങിങ്ങു മൂന്നാലു കുട്ടികളെ മാത്രം കണ്ടു. അഞ്ചാറുമണിയാകണം, ഓഫീസുകളിലും മറ്റും നിന്നു വീടുകാർ മടങ്ങിയെത്താൻ.

മിക്ക വീടുകളുടെയും വശങ്ങളിൽ ഹോസുകളുടെ അറ്റത്തു ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്ന ജലയന്ത്രങ്ങൾ പുൽത്തകിടി മുഴുവനും നനച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മറിഞ്ഞു പൊങ്ങിവരുന്ന ജലശീകരവർഷം വീട്ടിനു ചുറ്റും തണുത്ത അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും സഹായകമായിരിക്കുന്നു.

കാറ്റുകളുടെ ബഹുളവും ആരസഞ്ചാരവും കുറഞ്ഞ ഒരു റോഡിന്റെ വശത്തുള്ള ഫുട്പാത്തിൽക്കൂടെ ഞങ്ങൾ നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു പിന്നിൽനിന്നു ഒരു വെളുത്തുതടിച്ച യുവതി, "ഹൈ ഹൈ! ഹു ഇസ് ടീസു?" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അടുത്തോടിയെത്തി.

"ഈ വീട്ടിലെ എമ്മ (Emma). യേക്കർ പിരില്യുസാണു. നമുക്കു പോകാം," ഗീത ധീരതിപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു.

ഒരു പിരില്യുസു പെണ്ണു: നല്ല ശരീരപുഷ്ടിയും ആരോഗ്യവുമുള്ള പെണ്ണു. 18-ൽ കൂടകില്ല. വൃത്തമുഖം. ശ്യാമകേശം. ദീപം പോലെ തിളങ്ങുന്ന കരിംകണ്ണുകൾ. സമ്മർ സ്റ്റർട്ട്. ആകെക്കൂടി

നല്ല പന്തം. കുഞ്ഞുങ്ങൾ മിണ്ടാത്തതു കണ്ടു എന്റെ മുമ്പിൽ കടന്നു നല്ല പല്ലകാട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു "എവിടന്നാണ്, സുഖമാണോ?" എന്നു ചോദ്യമായി.

"ഇന്ത്യയിൽനിന്നു എന്റെ മക്കളെ കാണാൻ എത്തിയതാണ്," എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"കണ്ടാലറിയാം, ഇന്ത്യാക്കാരനാണെന്നു ഞാൻ ഇന്ത്യാക്കാരെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു." എന്റെ ഭുജങ്ങളിൽ അവൾ താല്പര്യത്തോടെ തട്ടിത്തടവി. "നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല ഇൻഡ്യൻ ജൻറിൽമാനാണ്. കണ്ടാലറിയാം, ഞാൻ ഇൻഡ്യൻ പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളം വായിച്ചിട്ടുണ്ട്."

"ഏതു പുസ്തകമാണ് വായിച്ചിട്ടുള്ളതു?"

"ഒരു രാജാവിന്റെ കഥ. അയാൾക്കു അനവധി ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഒരാൾക്കു എത്ര ഭാര്യമാർ വേണമെങ്കിലും ആകാം; അല്ലേ?"

ആകാമെന്നു ഞാൻ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു.

"അയാൾ ഒരുദിവസം നായാടാൻ കാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ ഒരു സന്ദരിയായ കാടത്തിയെ കണ്ടു. അവൾ ഒരു സന്യാസിയുടെ മകളായിരുന്നു. സന്യാസി അറിയാതെ അയാൾ അവളെ പ്രേമിച്ചു. ഒരു കുഞ്ഞുമുണ്ടായി അപ്പോൾ അയാൾ അവളെയും കഞ്ഞിനെയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ഞാൻ കണ്ണീർപൊഴിച്ചുപോയി. (അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു) ഇന്ത്യൻ കഥകൾ നല്ല കഥകളാണ്. ഞാൻ അവ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യാക്കാരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (അവൾ കണ്ണീർ തുടച്ചു.) നിങ്ങൾ അക്കാണുന്ന എന്റെ വീട്ടിലേക്കു ഇപ്പോൾ കൂടെ വരണം. അച്ഛനും അമ്മയും അവിടെയില്ല. രാത്രിയേ വരുകയുള്ളൂ. നമുക്കു കുറെ സംസാരിക്കാം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കൂൾഡ്രിക് തരാം...വന്നേ തീരൂ."

അവൾ എന്റെ കൈ മുറുകെ പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മംസളവും പൂമുട്ടലവുമായ ഇളംകൈ.

"അപ്പപ്പാ, പോകാൻ പാടില്ല. ഇവൾ ഉപദ്രവിച്ചുവിടും," ഗീത മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു. പ്രീത മറ്റോ കൈയിൽ പിടിച്ചു കൂട്ടി വലിച്ചു.

അവൾ ഗീതയുടെനേക്കു തിരിഞ്ഞു: "നി എന്താ പറയുന്നതു? വന്നുകൂടുന്നാണോ? ഞാൻ ഇന്ത്യാക്കാരെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും വരണം; വന്നേ തീരൂ."

അടുത്ത തെരുവിലുള്ള ഒരു ഇന്ത്യൻവീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ വിസിറ്ററിനു പോകയാണെന്നും ലോറാകാൻ പാടില്ലെന്നും ഗീത നല്ല സാമന്ത്രിത്തോടെ പറഞ്ഞൊഴിയാൻ ശ്രമിച്ചു.

അവൾക്കു ദേഷ്യമായി. "അഞ്ചുമിന്നിട്ടേ വേണ്ടൂ. അതു കഴിഞ്ഞു പോയാൽ മതി. അമേരിക്കക്കാരുടെ ഒഴുക്കും നിങ്ങൾ നേ

രിട്ടു കാണണം. ഈ കുട്ടികളെയും അവരുടെ അമ്മ മിസ്സിസ് പില്ലയേയും എനിക്കറിയാം. ഞാനവരുടെ വീട്ടിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. വരും. അവൾ എന്ന് പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ട്, 'നിങ്ങൾ എന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നത് അപമാനിക്കലാണ്' എന്ന് പരഷമായി പറഞ്ഞു.

കൈയ്ക്കു നല്ല ശക്തി.

വെളുത്ത മുഖം രക്തപ്രസരംകൊണ്ട് ചുവന്നിരിക്കുന്നു.

'ഒന്ന് കേറിക്കൊണ്ടിട്ടു പോകാം മോളെ.'

'അരുതപ്പപ്പാ! ഇവൾ കടിച്ചുപറിച്ചുകളയും. ഭ്രാന്തിയാണ്. നമുക്കു പോകാം.' ഗീത സംഭ്രമത്തോടെ പറഞ്ഞു.

മാനസികരോഗിണികളുടെ ബഹുലതയെക്കുറിച്ച് രാധ പറഞ്ഞതു ഞാനോർത്തു.

ബലത്ത കൈപ്പിടി മുറുകിയിരിക്കുകയാണ്. എനിക്കും ഭയം തോന്നി. ഞങ്ങൾ വിസിറ്ററിനു തിരിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് ഫോണിൽ പറഞ്ഞിട്ടാണ് പോന്നതു്. താമസിക്കുന്നത് മയ്യാദകേടാണ്. ഇന്ത്യാക്കാർ വളരെ സമയനിഷ്ഠയുള്ള കൂട്ടരാണ്. മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ തീച്ചയായും വന്ന് നിങ്ങളുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാം, എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു ഒരവിധം അവളുടെ പിടി വിട്ടുവിട്ടു. ക്ഷണത്തിനു നന്ദിപറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ നടക്കാൻ ഭാവിച്ചു.

'ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. തീച്ചയായും വരണം. ഈ ചെടിവേലിക്കപ്പറം കയറി വാതിലിലെ കാളിങ്ബെൽ അമർത്തിയാൽ മതി. വിട്ടുപോകരുതു്.' അവൾ തുറിച്ചുനോക്കി നില്ക്കുകയാണ്.

'തീച്ചയായും വരാം,' എന്ന് വാശാനംചെയ്തിട്ടു ഞങ്ങൾ നടന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭയം മാറി.

പരാമസ് ഹൈസ്കൂളിലെ ഒരു ടീച്ചറിന്റെ കവിൾ ഇവൾ കടിച്ചു മുറിച്ചുകൊണ്ട് ഡിസ്മിസ് ചെയ്തതാണെന്നും ഭയങ്കര കിറുകിയായതുകൊണ്ട് വീട്ടിനുള്ളിൽ പൂട്ടിയിട്ടിട്ടാണ് അച്ഛനും അമ്മയും ജോലിക്കു പോകുന്നതെന്നും ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയോ വാതിൽ തുറന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടുള്ളതാണെന്നും അവളുടെ കഥ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കുഞ്ഞുങ്ങൾ നടന്നു.

ഫേബിയൻ പാക്ക്: കുഞ്ഞുങ്ങൾ കളിക്കുന്നു. സ്വീഡ് ലിമിറ്റഡ് അഞ്ചുമൈൽ¹ എന്ന ബോർഡ് പാക്കിലേക്കു തിരിയുന്ന എല്ലാ റോഡുകളിലും 100 വാരു അകലെ മുനറിയിപ്പായി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. പല ചെറിയ തെരുവുകൾ ചെന്നവസാനിക്കുന്ന ഒരു ഡെഡ് എൻഡി²ലാണ് പാക്കിന്റെ സ്ഥാനം. ഊഞ്ഞാലുകൾ,

1 Children at play—Speed limit 5 miles.

2 Dead end—വഴിയുടെ അവസാനം. ഗതാഗതം അവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.

ബാറുകൾ, ഇരുമ്പുകുതിരകൾ തുടങ്ങി കണ്ടുത്തുവാൻ രസപ്രദമായ കളിക്കോപ്പകൾ മിക്കതും അവിടെ ഉണ്ട്. പുച്ചെട്ടികളേർ ലതാ ഗുണ്ടങ്ങളോ വലുതായിട്ടൊന്നുമില്ല. പല പ്രായത്തിലുള്ള സുകമാര ശരീരരും സുവേഷരമായ കുട്ടികൾ അവിടെ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മിക്ക പേരും പല സൈസിലുള്ള സൈക്കിളിലാണ് എത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആരോഗ്യം തുളുമ്പുന്ന ആൺ-പെൺകുട്ടികൾ ചന്തമേറിയ കപ്പായങ്ങളും പാപ്പാസുകളും അണിഞ്ഞു തുളിച്ചാടിക്കളിക്കുന്ന കാഴ്ചകണ്ട് അരമണിക്കൂറോളം ഒരു സിമൻറ് കസാലയിൽ ഞാനിരുന്നു.

ഗീതയുടെ സ്കൂൾമേറ്റുകൾ നാലഞ്ചു വെള്ളപ്പൊൻപിള്ളേർ വന്നുപേൻ. ഗീത എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തി. എല്ലാപേരും എനിക്കു ഗുഡ്-ഇവനിങ് പറഞ്ഞു. അല്പം മുതിർന്ന ഒരു പെണ്ണു പുപോലുള്ള ഇളംകൈ എന്റെ കൈയിൽവെച്ച് ഷേക്-ഹാൻഡ് ചെയ്തുകൊണ്ട്, "സുഖമാണോ? എന്റെ പേർ ഗ്രേസി. നിങ്ങൾ അമേരിക്ക ഇഷ്യപ്പെടുമ്പോ?" എന്ന് ചോദിച്ചു. എന്തൊരു തന്റേടം!

"നന്ദി, സുഖംതന്നെ. നിങ്ങൾക്കു സുഖമാണല്ലോ? ഞാൻ അമേരിക്കയെ പ്രേമിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്നവരെല്ലാം വളരെ നല്ല ആളുകൾ."

142260

എന്റെ ഉച്ചാരണരീതി അവർ അതുതത്തോടെ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെന്നു തോന്നി. എല്ലാരും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും കാണാം എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ഉറഞ്ഞാലുടൻ ഓടി.

ഒരു കൊച്ചുപെൺകുട്ടി ഒരു പശുക്കിടാവിനോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു പട്ടിയെ ചെയിനിട്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ നേക്കു വന്നു. പട്ടി പെൺകുട്ടിയേയും വലിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ സമീപിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പേടിച്ച് ഒന്നിറു മാറി. "അവൻ നന്നേ ഇണങ്ങിയവൻ. കടിക്കുത്തില്ല. ആറുമാസമേ പ്രായമുള്ള." എന്ന് കുട്ടി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഗീത അതു കേട്ടുകൊണ്ടു ചെന്ന് അതിനെ താലോലിച്ചു. അതു വലിയ വാലാട്ടിക്കൊണ്ട് അവളെ നക്കി.

കണ്ടുങ്ങളുടെ നിബ്ബന്ധപ്രകാരം.—കിറുക്കി എമ്മയെ ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻവേണ്ടി—ഞങ്ങൾ വേറൊരു തെരുവുവഴി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി പിറേറ്റിവസം എന്തായാലും ആ ഭ്രാന്തിയുടെ വീട്ടിൽ തനിയെ ഒന്നു പൊകണമെന്നും അവളുമായി സംസാരിച്ച് അവളുടെ യഥാ

- 1 How do you do? I am Gracy. Do you like America?
Thank you. I'm fine. How do you do? I've begun to love America etc. ആരെക്കൊണ്ടും കണ്ടാൽ ഭയപരാധികമായി സംഭാഷണം തുടങ്ങുന്നതിങ്ങനെയാണ്.
- 2 "He is very tame. Won't bite. Only six months old,"

തം മാനസികാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. അതൊരു നല്ല ഗവേഷണപഠനമായിരിക്കുമെന്നും കരുതി.

രാധ വന്നു കാത്തിരിക്കുന്നു.

“അല്പം നേരത്തേ പോന്നതാണ്. അച്ഛനെ ഒരു ഫിലിം കാട്ടാൻ. ഹ്യൂക്കർസ്ട്രാക്ക്¹ എന്ന സ്ഥലത്തു് കട്ടികൾക്കുംകൂടി കാണത്തക്ക ഒരു ഡ്രൈവ് ഇൻ മൂവി² ഉണ്ടെന്നു് പേപ്പറിൽ കണ്ടു. എട്ടു മണി കഴിയും തുടങ്ങാൻ. അത്താഴം കഴിഞ്ഞിട്ടു പോകാമെന്നു് തീരുമാനിച്ചു.”

പത്തു മൈലോളമുണ്ടു് തിയേറ്ററിലെത്താൻ. ഒരു റൂമേൻ തെററിസ്റ്റായതുകൊണ്ടു് അഞ്ചു മൈൽ കൂടുതൽ കറങ്ങേണ്ടിവന്നു. എട്ടിനു് എത്തിച്ചേർന്നു.

ഡ്രൈവ് ഇൻ മൂവി: ഒരു വിശാലമൈതാനത്തിന്റെ അങ്ങേ അറ്റത്തു് മധ്യത്തിലായി ഇരുപതടി ഉയരത്തിൽ ഒരു യവനിക നാട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. യവനികയ്ക്കു മുമ്പിൽ ആയിരത്തിൽപ്പരം കാറുകൾ വരിവരിയായി പാർക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള സ്റ്റേസ് മാക്സ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ കാറിന്റേയും ഇടതുവശത്തു നാലടി പൊക്കത്തിൽ ഓരോ കുറി നാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ബലത്ത ചെയിൻകൊണ്ടു ലഭിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ മൈക്രോഫോൺ ഉണ്ടു്. അതു വില്പിപ്പിച്ചു് കാറിനകത്തു വെക്കും. മൂവിയിലെ ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തു് ആവശ്യംപോലെ പൊക്കുകയോ താഴ്ന്നുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഗേറിൽ അഞ്ചു ഡോളർ കൊടുത്തു് ഞങ്ങൾ മൈതാനത്തിനുള്ളിലേക്കു കാർ വിട്ടു. അഞ്ഞൂറോളം കാറുകൾ പാർക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വരിവരിയായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാധാരണ R, X എന്നീ വകുപ്പിൽപ്പെട്ട ഫിലിമുകളാണ് ഇവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കുക. കൂടുതലും ക്ലിപ്പുകളാണ് കാണികളായി എത്താറുള്ളതു്. നല്ല സൗകര്യമുള്ള ഏപ്പാർട്ട്. ചവയ്ക്കാനും കുടിക്കാനും മറ്റും വേണ്ടതൊക്കെ കാറിൽ കൊണ്ടുപോരാം. ബിയർ, വിസ്കി, സിഗററ്റ്, ചാക്കോലൊറ്റ്, ഐസ്ക്രീം തുടങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ ആവശ്യംപോലെ അവിടെത്തന്നെ വിതരണം ചെയ്യാനുള്ള ഏപ്പാർട്ടുമുണ്ടു്. നിബ്ബായമായി കാറിനകത്തിരുന്നു് എത്രവേണമെങ്കിലുമാകാം. അഞ്ചു ഡോളറിനു് നല്ലൊരു വിഹാരസങ്കേതം ലഭിക്കുക!

8.30 കഴിഞ്ഞു്, സൂര്യപ്രകാശം മങ്ങി, ഫിലിം തുടങ്ങാൻ. രണ്ടു കഥ. 1. ചാർളിയും ദേവദൂതനും (Charlie and the Angel), 2. സിൻഡ്രലാ (Cindrella). രണ്ടും കട്ടികൾക്കു് വളരെ രസിച്ചു.

1 Hackensack.

2 Drive-in-movie. കാറുകളിൽ ഇരുന്ന്കൊണ്ടുതന്നെ കാണാവുന്ന സിനിമ.

അവതരണം പ്രശംസാവഹം. വിഭാഗ്യനായ ചാർളിക്ക് രണ്ടു ആൺമക്കളും ഒരു മകളും. അയാളുടെ മരണദിവസം അടുത്തിരിക്കുകയാണെന്ന് ഒരു ദേവദൂതൻ പ്രവചിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആൺമക്കളോടു കഠിനമായി പ്രയത്നിച്ചു ജീവിച്ചുകൊള്ളാൻ ചാർളി ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ തങ്ങളറിയാതെതന്നെ രണ്ടു കൊള്ളക്കാരുടെ ജോലിക്കാരായി, പോലീസുകാരുടെ പിടിയിൽ പെട്ടു. കൊള്ളക്കാർ ചാർളിയുടെ വീട്ടിലുള്ള ഒരു മുറിയിൽ കടന്ന് അയം പ്രാപിച്ചു. ചാർളിയുടെ മകളും അവളുടെ കാമുകനുംകൂടി കൊള്ളക്കാരെ പിടിക്കാൻ സഹായിച്ചു. ദേവദൂതൻ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചാർളിയെ മരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കേമാത്രമല്ല കുട്ടികളെ ആപത്തിൽനിന്നും വിമുക്തരാക്കുകയും ചെയ്തു. സിൻഡ്രലാ ഒരു കാർട്ടൂൺ ഫിലിമാണ്. ചിത്രങ്ങളുടെ അഭിനയം മുഖേന ഒരു കഥ എത്രയും ഹൃദ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തള്ളയില്ലാത്ത പെൺകുട്ടിയോടു കഠിനമായി പെരുമാറുന്ന പിററമ്മയ്ക്കു പറന്ന വിഷമങ്ങളും അമ്മളികളും ശിശുഹൃദയങ്ങളിൽ ചലനങ്ങൾ ഉളവാകത്തക്കവിധം ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികളെ ആഘാദിപ്പിക്കുകയും അതോടൊത്തു ഹൃദയസംസ്കാരം നേടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇമ്മാതിരി ഒരു ഫിലിമെങ്കിലും നമുക്കില്ലല്ലോ എന്ന് ഞാൻ വേദിച്ചു.

11.30-നു മടങ്ങി. കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാറില്പിടന്നുതന്നെ ഉറങ്ങാനാരംഭിച്ചിരുന്നു.

എമ്മായുടെ കഥ: 'എമ്മാ'യുമായുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ രാധയോടു പറഞ്ഞു.

"അയ്യോ വെറും സാധുപ്പെണ്ണ! അച്ഛനമ്മയും ബാങ്കുജോലിക്കാർ. എന്തെ അന്വേഷിച്ചു" അവൾ ഒരു ദിവസം വന്നിരുന്നു. അവളുടെ അടുക്കളത്തോട്ടത്തിൽനിന്നു കുറെ ടൊമാറ്റോ കൊണ്ടുതന്നു. അച്ഛൻ അവിടെയൊന്നു കേറീടുപോകാഞ്ഞതെന്താണു?"

"കുടിച്ചുകളയും, ഭ്രാന്തി, എന്തൊക്കെ ഗീത യേശുപ്പുത്തിക്കളുണ്ടു."

"ഹൈസ്കൂളിൽവെച്ചു ഒരു ലച്ചുറുമായി അവൾ ഡേററുചെയ്തു. ആ ശപ്പൻ ഒരു കൂട്ടുകാരനുമൊത്തു ചെന്നു അവളെ രേപ്പുചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൾ അവന്റെ കവിൾ കടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തുകളഞ്ഞു. അവന്റെ പണക്കാരനായ അച്ഛൻ കേസുകൊടുത്തു. കുറുകാരിയല്ലെന്നു കോടതി വിധിച്ചു. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഹങ്കാരിയായ ഒരു ടീച്ചർ ഓപ്പൺക്ലാസിൽവെച്ചു അവളെ Cheek eater (കവിൾ തിന്നി) എന്ന് പരിഹസിച്ചു. ഒട്ടും മടിക്കാതെ അവൾ ഓടിച്ചെന്നു ആ ടീച്ചറിന്റെ കവിളും കടിച്ചുപറിച്ചെടുത്തു. പിന്നീടവൾ സ്കൂളിൽ പോയില്ല ഈ കഥയൊക്കെ അവൾതന്നെ എന്നോടു പറഞ്ഞു. എനിക്കു വലിയ അനുകമ്പ തോന്നി."

"ഞാനവിടെപ്പോയി അവളുമായി സംസാരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലല്ലോ?"

“തെറ്റൊന്നുമില്ല. വേണമോ എന്ന് അച്ഛൻതന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടു ചെയ്യണം.”

ഗവേഷണപരമായ ഒരന്വേഷണം നടത്താമെന്നതന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

1973 ജൂലായ് 7, ശനിയാഴ്ച

രാധയ്ക്ക് ഒഴിവുദിവസം. ശനിയും ഞായറും ഓഫീസുകളൊന്നുമില്ല.

ലാൺ കെയർ: മുററത്തൊരു കോലാഹലം. മൂന്നു ചെറുപ്പക്കാർ. നീലനിക്കറും വെള്ളബുനിയനും. Lawn Care എന്ന കറുത്ത ബാഡ്സ് ബനിയനിൽ കയ്യിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിനം ചെറിയ മെഷീൻകലപ്പുകൊണ്ട് പുൽത്തകിടിആകെയൊന്നിളക്കുകയാണ് ഒരാൾ. മറ്റൊരാൾ അതിന്റെ പിന്നിൽ വളപ്പൊടി വിതറുന്ന ഒരു പേടകം തള്ളിനീക്കുന്നു. മൂന്നാമൻ ധാരായന്ത്രംകൊണ്ട് അവിടം നനച്ചു വൃത്തിയാക്കുന്നു. ഞാനതു നോക്കിനില്ക്കുവേ രാധ വന്നു.

“എല്ലാം കോളേജിലോ ഹൈസ്കൂളിലോ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളാണ്. ജോലി ചെയ്യാൻ ഒരാളെങ്കിലും വിവരം പ്രിൻസിപ്പാളന്മാരെ അറിയിക്കുന്നു. പേത്; വയസ്സ്; മേൽവിലാസം; ഫോൺ നമ്പർ; ഏതെല്ലാം ദിവസങ്ങളിൽ, ഏതേതു സമയത്തു്, ഏതേതു സ്ഥലങ്ങളിൽ സേവനം ലഭ്യമാകും; എന്തെല്ലാം ജോലികൾ അറിയാം; ഫോബികൾ; കലാവസനകൾ—തുടങ്ങിയ എല്ലാ വിവരങ്ങളും പട്ടികയായിച്ചേർത്ത് കുറെ സ്റ്റേൻസിൽ കോപ്പികളെടുത്തു് പ്രിൻസിപ്പാളന്മാർ കോർപ്പറേഷനുകളിലേക്കും ജോലിക്കാരെ ആവശ്യമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും അയയ്ക്കുന്നു. നമുക്കു ജോലിക്കാരെ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഫോണിൽ അറിയിച്ചാൽമതി, ലിസ്റ്റുകൾ ഉടൻ അയച്ചുതരും. കുറച്ചു ലിസ്റ്റുകൾ ഇതാ ഇവിടെ കിട്ടിപ്പുണ്ട്.”

ഒരു ലിസ്റ്റിൽനിന്നു രണ്ടുവരി ഡയറിയിൽ സാമ്പിളായി കുറിച്ചെടുത്തു: ആകെ 120 പേർ ഇതു ലിസ്റ്റിലുണ്ട്:

Vital statistics	Availability	Comments
LAURA, LINDEN LANE Mt. Kizco, 666—6914 Age 16	All week ends; After School, until midnight.	Willing to be mothers helper. Sews, types, cleans house. Experience baby-sitter. Speaks Spanish. Interested in Music.

“ഇവർക്കു ശമ്പളമെങ്ങനെ?”

“ലാൺ കെയർ അസോസിയേഷനിൽനിന്നു നാളെ ബില്ലു വരും. 30, 35 ഡോളർ കാണം. അസോസിയേഷൻ ഇവർക്കു ശമ്പളം കൊടുത്തുകൊള്ളും.”

ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ അഭിമാനം: സാമാന്യം സമ്പന്നരായ അച്ഛനമ്മമാരുള്ള കുട്ടികളാണ് സ്വന്തസമ്പാദ്യത്തിനായി ഇങ്ങനെ ഉദ്യമിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇമ്മാതിരിയൊന്നു സ്വപ്നംകാണാൻ സാധിക്കുമോ? പട്ടിണിവിട്ടിലെ പിള്ളാരുടെ പത്രാസം വീമ്പും പൊണ്ണത്തവും ഹൊ ഹൊ ഹോ!

“സമ്മർവെക്കേഷനു മൂന്നു മാസവും ഇടവിടാതെ ജോലിചെയ്തു കിട്ടുന്ന പണംകൊണ്ടാണ് കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഫീസും ഹോസ്റ്റൽ ചെലവും വഹിക്കുന്നത്. ആണെന്നോ പെണ്ണെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല.” രായ പറഞ്ഞു.

“അച്ഛനമ്മമാരോ?”

“ഒരു പ്രായപരിധികഴിഞ്ഞാൽ കാൽപൈസപോലും മക്കൾക്ക് അച്ഛനമ്മമാർ കൊടുക്കുന്നില്ല. അതായിരിക്കണം സ്വാശ്രയ ബോധവും സ്വയംപര്യാപ്തതാചിന്തയും കുട്ടികളിൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഏതായാലും തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതും അങ്ങനെ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതും അഭിമാനമായി കരുതുവാൻ അവശ്യം പ്രേരണ നൽകുന്നത് ഒഴിച്ചുകൂടാൻപാടില്ലാത്ത ആവശ്യം കാരണമാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.”

ബാൻബർഗേർസ് (Banberghers): ബ്രേക് ഫാസ്റ്റ് കഴിഞ്ഞു ബാൻബർഗേർസ് അഥവാ ഗാർഡൻ സ്റ്റേറ്റ് പ്ലാസാ (Garden State Plaza) എന്ന മികച്ച സൂപ്പർ മാർക്കറ്റിലേക്കു പോയി. പീപ്പിൾസ് ട്രസ്റ്റ് എന്ന പ്രമുഖ ബാങ്കിനു് അവിടെയുള്ള ബ്രാഞ്ചിൽ രായയുടെ സാലറിച്ചെക്ക് മാറാനും കുറച്ചു സാധനങ്ങൾ മേടിക്കാനും.

ഏറ്റവും മുന്തിയ സൂപ്പർമാർക്കറ്റ്—ചിപ്പലതകൊണ്ടും സാധനസാമഗ്രികളുടെ ധാരാളതകൊണ്ടും ബഗ്ഗ്ൻമാളിനോളം ഭംഗിയുള്ള ഒറ്റ മാളികയല്ല. അവിടത്തെക്കാൾ വൈപുല്യമേറിയ പല വിപണികൾ കലർന്നിരിക്കുന്നു. മുപ്പതേക്കരോളംവരുന്ന ഒരു പാർക്കിങ്ങ് ഗ്രൗണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തു് അല്പം ഉയർന്ന സൈറിലാണ് നില. അനല്പായദിവസമായതുകൊണ്ടു് വലിയ തിരക്കു്. ഒരു പാർക്കിങ്ങ് സ്റ്റേസ് കണ്ടുപിടിക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി.

പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായ നല്ലതവതു സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സമാഹാരം. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് പാർക്കുകൾ, പോസ്റ്റ്ഓഫീസ്, ബാങ്ക്, സ്കൂൾ, സിനിമാതിയേറ്റർ, ബസ് സ്റ്റാൻഡു്, റസ്റ്റാറന്റുകൾ—ഇങ്ങനെ പലതും വിപണികൾക്കിടയിൽ. ഒരു ക്ഷണികദർശനത്തിനുപോലും രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂറെങ്കിലും വേണം.

ചെടികളും വളത്തുജന്തുക്കളും: വളരെ ആകർഷിച്ചത് സസ്യ നേർസറിയാണ്. ഒരു ബോട്ടാനിക് ഗാർഡനിൽ ഇത്ര അടുക്കായും വെടുപ്പായും ചെടികൾ സൂക്ഷിക്കാറില്ല. ആകൃതിഭംഗിയുള്ള വാപ്പുചട്ടികളിൽ അണിനിരത്തിയിട്ടുള്ള ചില ചെടികൾക്ക് 120 ഡോളർവരെ വിലയിട്ടിട്ടുണ്ട്. നോക്കി തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ വലിയ ജനക്കൂട്ടമുണ്ട്. പുതുതായി വന്നുചേർന്ന പച്ചമുളകുചെടികൾ പ്ലാസ്റ്റിക് പട്ടികളിൽ നിരത്തിയിരിക്കുന്നു. 1.99 വില. പച്ച ഇലകൾ, വെള്ളപ്പുക്കൾ, ഇളംപച്ചക്കാമ്പും, മുററിയ മഞ്ഞക്കായ്കൾ, പഴുത്ത ചുവന്ന കായ്കൾ,—വണ്ണകിർമ്മീരിതമായ അവയിൽ ഒരേണ്ണം രാധ മേടിച്ചു.

പലയിനം പട്ടിക്കട്ടികൾ, പച്ചക്കട്ടികൾ, പക്ഷിക്കഞ്ഞുങ്ങൾ, മുയലുകൾ, മത്സ്യങ്ങൾ, —ഇവയൊക്കെ യോജിച്ച കൂടുകൾക്കകത്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്രയേറെ ജനസ്സുകളിലുള്ള നായ്ക്കട്ടികളെയും പച്ചക്കട്ടികളെയും എങ്ങനെ ശേഖരിച്ചോ? അതുതകരമായ വിലകൾ കൊടുത്തു് ഇവയൊക്കെ മേടിച്ചു് താലോലിച്ചു രസിക്കുന്ന പല പ്രായത്തിലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ കണ്ടു.

നെട്ടന്നു മുണ്ടി: ആളുകളുടെ തിക്കിനിയയിൽ പലേടത്തും കാമുകമിഥുനങ്ങളു കണ്ടു. വളരെ ആകർഷിച്ച ഒരു രംഗം: ആരാരയടി പൊക്കമുള്ള സുവേഷനായ ഒരു യുവകോമളൻ. മീശയും കൃതാവം പ്രൗഢവേഷവും. കൈയിൽ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നാലടിയിൽ താഴെ മാത്രം പൊക്കമുള്ള ഒരു യുവസുന്ദരി. 'നെട്ടന്നു മുണ്ടി' എന്ന പുനത്തിന്റെ പരിഹാസം ഓത്തുപോയി. അവളുടെ കൈവലിക്കുവഴിപ്പെട്ടു് അയാൾ നടക്കുന്നതിനിടയിൽ കൂടെക്കൂടെ ചെടിത്തടങ്ങളിലും സിമന്റ് ഡസ്കുകളിലും ഇരുന്നുകൊടുക്കുന്നു, നിന്നുകൊണ്ടു് അവൾക്കു ചുംബിക്കാനായി. ഞാൻ ചിരിച്ചുപോയി. രാധ തിരിഞ്ഞു നോക്കി താക്കീതുചെയ്തു. പക്ഷേ, വെള്ളക്കാർതന്നെ പലരും ഇതുകണ്ടു ചിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഐസ്ക്രീം സെൻററിൽനിന്നു 4 ക്രീം കോണുകൾ മേടിച്ചു് കഞ്ഞങ്ങളുമൊത്തു് അവ ഉറച്ചുകൊണ്ടു് പുററിറങ്ങുന്നു. പേരതിന്നും നാട്ടിൽച്ചെന്നാൽ നടുക്കണ്ടം എന്നുണ്ടല്ലോ.

ബാങ്കിൽനിന്നു ചെക്കു് മാറാൻ രണ്ടു നിമിഷമേ വേണ്ടിവന്നുള്ളു. രാത്രി 9 വരെ 12 മണിക്കൂർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപനമാണു്. ഡ്രൈവ് വേയിലെ ക്യൂവിൽ കയറി കാറിലിരുന്നുകൊണ്ടു് ചെക്കു് നീട്ടിക്കൊടുത്തുമാലുടൻ കാശു കിട്ടും. ഒരുമണിയായി പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ. 1 30-നു വീട്ടിലെത്തി.

ഡോ. പി. കെ. യുടെ മകൾ: ഡോ. പി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ മകൾ ജയശ്രീ ജേർസി സിറ്റിയിൽ താമസമാണു്. ഭർത്താവു് രവീന്ദ്രൻനായർ ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു എൻജിനീയറാണു്. എന്നിക്കു രണ്ടുപേരെയും നേരത്തേ അറിയാം. ഇവിടെ രാധയുടെ

സുഹൃത്തുക്കളാണ്. ഞാൻ വന്നതറിഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു ചെല്ലാൻ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. 3 മണിക്കു് അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു.

ജേർസി സിററി: ന്യൂജേർസിയിൽ വടക്കുകിഴക്കറ്റമുള്ള വമ്പിച്ച നഗരമാണ് ജേർസി സിററി. ന്യൂയോർക്ക് തുറമുഖത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ പ്രഖ്യാതം. ന്യൂയോർക്ക് നഗരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 'മൻഹട്ടൻ' ദ്വീപിന്റെ കിഴക്കത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു ഉപദ്വീപിൽ നിലകൊള്ളുന്നതിനാൽ കപ്പലുകൾക്കു സമീപിക്കാൻ വളരെ സൗകര്യമുണ്ടു്. വലിയ വ്യാവസായികകേന്ദ്രമായി വളരാനിടയായതും ഈ സൗകര്യംകൊണ്ടാണ്. രാധയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു് 50 മൈലേ ഉള്ള. സാധാരണഗതിയിൽ അര മുക്കാൽ മണിക്കൂർ മതിയാകും എത്തിച്ചേരാൻ. ഒരു P ടേബിൾ റെറ്ററി പ്ലോയതു കൊണ്ടു് 15 മൈൽ പുറംകരങ്ങളിലേക്കു വന്നു.

ഇരുപതും മുപ്പതും നിലകളുള്ള നിരവധി അപ്പാർട്ട്മെന്റ് മന്ദിരങ്ങൾ അണിയണിയായി നിലകൊള്ളുന്ന തെരുവുകൾ. ഇരുവശവും ഇടവിടാതെ കാർ പാർക്കുകൾ. പല ദിക്കുകളിൽനിന്നു് തുറമുഖത്തും മറ്റും പണിയെടുക്കാൻ വരുന്നവരുടെ വാഹനങ്ങളാണ്. ഒരു പാർക്കിങ്ങ് സ്റ്റേസ് കണ്ടുപിടിക്കാൻ വളരെ വിഷമിച്ചു. ഒരു മാർക്കറ്റിന്റെ മുമ്പിൽ കാറിട്ടിട്ടു് അവരുടെ വാസസ്ഥാനത്തേക്കു നടന്നു.

അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ജീവിതം: ഒരു വലിയ മന്ദിരത്തിന്റെ മുന്നും നിലയിലാണ് ജയശ്രീയുടെ താമസം. കുടുസ്സായ ഒരു ബെഡ്റൂം, ഒരു ഡൈനിങ്റൂം, ഒരു ബാത്ത്റൂം, ഒരു കിച്ചൻ, അല്പമാത്രം ബ്ലാക്ക് സ്റ്റേസ്—ഇത്രയേ സൗകര്യമുള്ള. പ്രകാശവും കാറ്റും കമ്മി. രണ്ടു മുറിയിൽ മാത്രമേ എയർ കണ്ടീഷനിങ് ഉള്ളു. വാടക ഇരുനൂറ്റമ്പതു ഡോളർ. ഇമ്മാതിരി ഇരുനൂറ്റും മുന്നൂറ്റും അപ്പാർട്ട്മെന്റുകളാണ് ഓരോ വലിയ വാടകക്കെട്ടിടങ്ങളിലുള്ളതു്.

രവീന്ദ്രൻനായർ സ്റ്റേറ്റ് സിൽ വന്നിട്ടു് രണ്ടുകൊല്ലമേ ആകുന്നുള്ളു. നല്ലൊരു ഫേമിലാണ് ഉദ്യോഗം. കാറ്റ്, ഫ്രീഡ്സ്, ടി.വി. സെറ്റ്, ധാരാളം ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ ഒക്കെ മേടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എട്ടുമാസം ഗർഭിണിയാണ് ജയശ്രീ. പ്രസവം കഴിഞ്ഞാലുടൻ വീടു മേടിക്കാനാണ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആറുവയസ്സായ മകൾ ലക്ഷ്മി മലയാളം മറന്നുവരുകയാണ്. ഗീതപ്രീതമാരുമായി ഇംഗ്ലീഷിലാണ് വർത്തമാനം.

ലോറികളുടെയും കാറുകളുടെയും ആളുകളുടെയും ബഹുലതകൊണ്ടു് അടുക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള തുറമുഖത്തിനടുത്തുകൂടി ഒന്നു പുറംകരങ്ങളാണേ പറ്റിയുള്ളു. ഒട്ടനവധി കപ്പലുകളും പത്തേമാരികളും നിരന്നുകിടക്കുന്നതും സാധനങ്ങൾ ഇറക്കുകയും കയറുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ബഹുലവും ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ കണ്ടു.

എട്ടമണിക്കൂർ അന്താഃകഴിഞ്ഞു മടങ്ങി. വഴി തെളിച്ചുവിടാൻ രവിയും ജയശ്രീയും കൂടി അവരുടെ കാറിൽ കറച്ചുറ്റും ഞങ്ങളോടൊത്തു വന്നിരുന്നു.

1973 ജൂലായ് 8, ഞായറാഴ്ച

മനസ്സുഖം: നാലിന്റേ ഉണർ. അരുണോദയം പ്രവഞ്ചമെങ്ങും—മനസ്സിലും—പ്രകാശം പരത്തി. വെളുപ്പിനു കളി പരമസുഖം. വെള്ളം നിറച്ച മുങ്ങിക്കുളിക്കാവുന്ന ഓരോ മാർബിൾ ടബ്ബ് മുക്കളിലും താഴെയു മുണ്ട്. യഥേഷ്ടം ചുട്ടവെള്ളമോ തണുപ്പവെള്ളമോ കലർത്താം. പതിവുപോലെ പ്രാണായാമവും ധ്യാനവും കഴിഞ്ഞു 'Life and Teachings of Aravindo' കുറെ വായിച്ചു. അപാരഗഹനത! ജീവാർത്ഥവാകുന്ന സ്തലിംഗം വളന്യൻ പരമാർത്ഥവാകുന്ന മഹാഗ്നികണ്ഡത്തിനു നേർക്കുയരുന്ന പ്രതീതി ഉണർ. ഉത്തേജിതമായ ഉൽകൃഷ്ടചിന്തകളിൽ മുഴുകി വളരെനേരം മാനസികസുഖം നേടി. വഷളായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്ന മലിനചിന്തകളിൽനിന്നു മനസ്സുകന്നയൻ.

എ.കെ.ബി.യുടെ ലൈബ്രറി: അടുത്ത മുറിയിലാണ് എ.കെ.ബി.യുടെ ലൈബ്രറി. നാലു ഷെൽഫ് നിറയെ തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒന്നാത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ആന്ത്രോപ്പോളജി, സോഷ്യോളജി, എക്കണാമിക്സ്, റിലീജൻ, സെക്സ്, ഫിക്ഷൻ—ഇങ്ങനെ തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. കുറെ നല്ല മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളുമുണ്ട്.

അങ്ങിങ്ങുനിന്നു ചിലതൊക്കെ എടുത്തു നോക്കി. മിക്കതെല്ലാം മാർജിനൽ നോട്ടുകൾ, അവിടവിടെ സരസനിരൂപണങ്ങൾ, വിമർശനക്കുറിപ്പുകൾ, സൂക്ഷ്മപരിശോധനയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. ആന്ത്രോപ്പോളജി വിഭാഗത്തിൽ എ.കെ.ബി.തന്നെ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സിന്ധുതലചീനാസംസ്കാരങ്ങളുടെ പഠനപ്രബന്ധങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കി. അഭിനന്ദനാർഹമായ പരിശ്രമം. ഉയർന്ന ധീഷണാവൈഭവം. മറുനോട്ടുകാർക്കും പൗരേതരന്മാർക്കും ക്ഷിപ്രലഭ്യമല്ലാത്ത 'അസോഷ്യേറ്റഡ് പ്രൊഫസർ' സ്ഥാനം വിഭാഗം നല്കിയിട്ടുള്ളതു വെറുതെയല്ലെന്നു മനസ്സിലായി. അഭിമാനം തോന്നി.

ബെസ്റ്റ് സെല്ലർ: ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ വർഷത്തെ 'ബെസ്റ്റ് സെല്ലർ'—ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രതികൾ വിറ്റ ഗ്രന്ഥം—എന്ന പരസ്യം പുറംബയങ്ങളിൽ വലിയ അക്ഷരങ്ങളിൽ കണ്ടു രണ്ടെണ്ണം മാററിയെടുത്തു, ഒന്നു പരിശോധിക്കാനായി. സാഹിത്യ സംബന്ധമായോ ശാസ്ത്രപരമായോ വലിയ മേന്മ എന്തോ കാണണം. പേരുകൾ പ്രതീക്ഷ ജനിപ്പിച്ചു: 'My Secret Life', 'The Happy Hooker'. (എന്റെ രഹസ്യജീവിതം, സത്തുഷ്ടയായ ചുണ്ടക്കാരി.) My Secret Life ഡബ്ബി സൈസിൽ 800-ൽ പരം പേജ്;

ഒന്നാന്തരം ആർട്ട് പേപ്പർ; ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് ബയണ്ടിങ്; ചേതോ ഹരമായ പ്രിൻറിംഗ്. വില ഇരുപതു ഡോളർ. വിഷയം: ഒരു പുരുഷന്റെ ബാല്യകാലം തുടങ്ങിയുള്ള ലൈംഗികകഥ. കണ്ണതായിരിക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങി കണ്ടതും കേട്ടതും അനുഭവിച്ചതുമായ നൂറു നൂറ് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ സ്വവർഗ്ഗാനുഭവങ്ങൾ ലൈംഗികവേഷകൾ ഒളിവോ മറവോ ലജ്ജയോ സങ്കോചമോ കൂടാതെ സാധാരണക്കാരന്റെ താണവാക്കുകളും അളിഞ്ഞ ശൈലികളും പ്രയോഗിച്ചു തന്മയത്വത്തോടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ സാഹസിക ജീവിതത്തിൽ ഉളവായിട്ടുള്ള ബീഭത്സമായ അധഃപതനം, അതിന്റെ സർവ്വവിധ വൈകൃതികളോടുംകൂടി ചിത്രീകൃതമായിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ സ്കൂളിലിരുന്ന് ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചു. ഹീനമായ രതിവൈകൃതികളിൽ രസിക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ചിത്രീകരണപരമ്പര അറപ്പും വെറുപ്പും ജനിപ്പിക്കുന്നതായി മാത്രമേ അനുഭവപ്പെട്ടുള്ളൂ. 'ഹ്യാപ്പി ഇക്കർ' ന്യൂയോർക്ക് നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ സോല്ലാസം പുലരുന്ന ഹോളണ്ടുകാരിയായ ഒരു അമേരിക്കൻവേശ്യയുടെ ആത്മകഥയാണ്. അവളുടെ മിനുക്കുമേറിയ മേനിപ്പൊൻചുണ്ടയിൽ കോർപ്പെട്ട നൂറുകണക്കിനു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുമായുള്ള സംഭോഗകഥകളുടെ—നീചവികൃതരതിപ്രക്രിയകളുടെ—മറവുകൂടാത്ത അനുഭവകഥനങ്ങളാണു വിഷയം. ഖ്യാതികേട്ടു തേടിവരുന്ന കമാരവൃദ്ധപുരുഷന്മാരെപ്പോലെതന്നെ ആവേശത്തോടുകൂടി അണയുന്ന പല പ്രായത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെയും അവൾ സ്വീകരിച്ചു സൗഖ്യം നൽകി വിട്ടു. സ്വന്തവിജയത്തിൽ, അനന്യസുലഭമായ സാമത്യത്തിൽ, ഓരോ അവയവത്തിന്റെയും പ്രയോഗചതുര്യത്തിൽ അവൾ ആസ്വാദിക്കുന്നു. ലജ്ജായവനികയോ വാങ്മയമുടുപ്പടങ്ങളോ അവൾക്കില്ല. പുതിയ വാക്കുകൾ, പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ, പുതിയ ചിന്തകൾ—യുവതീയുവാക്കന്മാരെ മാത്രമല്ല, ഇതൊക്കെ വായിക്കാനിടയാകുന്ന ആബാലവൃദ്ധം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഒന്നുപോലെ ഗണികാഗ്രഹങ്ങളിലെ ആനന്ദാനന്ദഭൃതിയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചുനയിക്കുന്ന ഒരു പരസ്യവിജ്ഞാപനം മാത്രമാണ് ഈ പുസ്തകമെന്നു തോന്നി. മുറിമുരടിച്ച എന്റെ കാമനയെപ്പോലും തോണ്ടിയണങ്ങി ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇതിലെ പല ഭാഗങ്ങൾക്കും സാധിച്ചുവെന്നുള്ള സത്യം മറയ്ക്കുന്നില്ല. യുവതീയുവാക്കന്മാർ 'കല വെട്ടിയ കുറിവാഴപോലി'യെന്നേ ഇവ വായിക്കരുള്ളൂ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കാനില്ല.

സെൻസറിങ്ങിനു വിധേയമാകാതെ വിജയിക്കുന്ന ഇവ ബെസ്റ്റ് സെല്ലേഴ്സ് ആണെന്നുള്ള വിജ്ഞാപനം എന്നെ വിസ്മയചകിതനാക്കി, ദുഃഖിതനാക്കി. പാതാളതലത്തിലേക്ക് എത്രമാത്രം ആഴ്ന്നിറങ്ങിയാൽത്തന്നെ അസ്ട്രാട്ടജിന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥകാരപ്രസാധകത്രിവിക്രമന്മാരുടെ പവിടേറ്റു കഴിയുന്ന പാവനചരിതനായ സാഹിത്യമഹാബലിചക്രവർത്തിയെ ഒന്നു ദർശിക്കാനെങ്കിലും

സാധിക്കും? അരവിന്ദസാഹിത്യോദ്യമം ഏകദേശകത്തിൽ നിറച്ചിരുന്ന ആനന്ദത്തുമാത്രം ഈ ബെസ്റ്റ് സെല്ലർ കഷായംകലൻ കലപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

വാഷിങ്: എട്ടമണി. റോഡിൽ ഒരു മണികിലുക്കം, ഒരു വലിയ ജീപ്പിന്തിന്നം. നീണ്ട ഒരു പൊതിക്കെട്ടുമായി ഒരു തടിയൻ ധാര ഇറങ്ങിവരുന്നു. അലക്കിത്തേച്ച ട്രസറും ടൈലും മിന്നുന്ന ഷൂസുമായി അണയുന്ന ഇയാൾ ആരായിരിക്കും?

“പറേർസൺ ട്രേണിലുള്ള ഹിൽസൈഡ് ലാബ്രിയിലെ അലക്കുകാരനാ,” രാധ പറഞ്ഞു. “സൂട്ടുകൾ വീട്ടിലലക്കിയാൽ ശരിയാകില്ല. തേച്ചെടുക്കാൻ വലിയ പ്രയാസം.”

പൊതിയും ബില്ലുംകൂടി മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു. ആറ്റെണ്ണത്തിനു കൂലി 13.50 ഡോളർ. യേക്കർ പാർക്ക് റോഡ് അവധിക്കുള്ള കറഞ്ഞ പാർക്കിംഗിന്റേ. മൂന്നു ദിവസം, ഒരു ദിവസം, മൂന്നു മണിക്കൂർ എന്തൊക്കെ അവധിക്കു് അലക്കും. ഏകദേശം വിലയോടടുക്കുന്ന വമ്പിച്ച കൂലിയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു്.

ബേസ് മെൻറ് മുറിയൽ ഒരു നല്ല വാഷിങ് മെഷീനുണ്ടു്. തിളച്ചവെള്ളത്തിലോ തണുത്ത വെള്ളത്തിലോ അലക്കിയുണക്കിത്തരും. അതിനു പുറമേയാണു് ലാബ് റിയെ അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്നതു്.

പീരക്കൂപ്പി: തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പീര, മല്ലി, മത്തൻ, പാവൽ വിത്തുകൾ അമേരിക്കൻ മണ്ണിൽ കൃഷിയിറക്കുവാൻ കണ്ണങ്ങളുമൊത്തു് കിഴക്കേ പറമ്പിലിറങ്ങി. പററിയ സീസൺ. ഷാൽ, മൺവെട്ടി, മുപ്പല്ലി തുടങ്ങിയ കൃഷിക്കോപ്പകൾ ബേസ് മെൻറിൽനിന്നു ഗീത എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. പുൽത്തകിടി ഇളക്കിമാറ്റി, തടം കോറി, വിത്തു പാകണം. പ്രയാസമുള്ള പണിയാണു്. ഒരു മണിക്കൂർ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നു.

നല്ല പശിമരാശിമണ്ണു്. വളം ധാരാളമിട്ടിട്ടുണ്ടു്. കിഴക്കേ ഇറമ്പിൽ മൂന്നു തടമുണ്ടാക്കി. വിത്തുകൾ പാകി, ഹോസിൽ ഷവർ ഘടിപ്പിച്ചു നനച്ചു.

മേലേത്തിട്ടിൽ രാധ കൃഷിചെയ്തിട്ടുള്ള പച്ചമുളകു നിറയെ കായ്ച്ചുകിടക്കുന്നു. നാലിഞ്ചു നീളവും മൂന്നിഞ്ചു വ്യാസവുമുള്ള, എരിവു തീരെയില്ലാത്തയിനം. മെഴുക്കുപുരട്ടാൻ നല്ലതാണത്രേ. മുററിയ കറേ കായ്കൾ കട്ടികൾ പഠിച്ചെടുത്തു.

അയലത്തെ കട്ടികൾ: വെട്ടും കിളിയും കേട്ടു് വടക്കേ അയലത്തെ മൂന്നു പെൺകട്ടികൾ ഓടിവന്നു. വെള്ളത്തുരുണ്ടു വെന്താമരപ്പുമൊട്ടുകൾ. നീലക്കണ്ണികൾ. ധൂമ്രകേശിനികൾ. സുവേഷഭ്രഷിതർ.

“ഗീതാ, പ്രീതാ, വാട്ട് ഡൂ യിങ്? ഹുയിസ് ദിസ്?”

ഗീത പരിചയപ്പെടുത്തി.

ലൈല, റീന, ഡീന. 9, 7, 5 വയസ്സ്. (13, 11, 9 തോന്നും.) മൂന്നുപേർക്കും ബെക്കുണ്ടു്. കൂടെക്കൂടെ കളിക്കാൻ ഓടി

യെത്തും. വഴക്കാളികളും നന്നായരുമാണ്. മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാത്ത കാര്യംപോലും നാം പറഞ്ഞെന്നോ ചെയ്തെന്നോ ഉണ്ടാക്കിപ്പറയും. വലിയ ശല്യങ്ങൾ ചെയ്യും. എങ്കിലും അടുത്ത അയൽക്കാരായതുകൊണ്ട് പിണക്കിക്കൂടെന്നു് അമ്മ പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ ഗ്രാൻഡ് ഫാദറാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കുട്ടികൾ എന്നെ കഴുതുകത്തോടെ നോക്കി.

ഗീതയുടെ അമ്മയുടെ അച്ഛനോ?—എന്നോടു് ചിലലയുടെ ചോദ്യമാണ്. എന്തൊരു തന്റേടം! എന്തൊരു സൗമനസ്യം! അതേ.

ഏതു വയസ്സായി?

അറുപതെഴുപതു്.

കള്ളം കള്ളം! മുപ്പത്തഞ്ചു നാലതു വരും. നിങ്ങൾ നല്ലപോലെ കിളിയ്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. നല്ല ആരോഗ്യവും.

നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ശരി. ഗീതയുടെ അമ്മയ്ക്കു് മുപ്പത്തഞ്ചായി. എനിക്കു നാലതു. എനിക്കഞ്ചുവയസ്സായിരുന്നപ്പോൾ നാലു വയസ്സായ എന്റെ ഭാര്യ പ്രസവിച്ച കുട്ടിയാണ് രാധ! രാധയ്ക്കു് അഞ്ചു വയസ്സു മുത്ത ഒരു ജ്യേഷ്ഠനുമുണ്ടു്. ഭ്രമിയുടെ മറുപറുമായ ഇന്ത്യയിൽ അങ്ങനെയാ!

കൂട്ടച്ചിരിയും കൈകൊട്ടിത്തുള്ളലും!

കള്ളം കള്ളം കള്ളം! മുററിയ കള്ളം! ഹൊഹ് ഹൊഹ് ഹൊഹ്! എന്റെ ഫലിതം അവർക്കു രസിച്ച് ഗീതയും പ്രീതയും കൂട്ടിച്ചേർന്നു ചിരിച്ചു. ‘‘ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ ചെരി ഫണ്ണി മാൻ!’’ അവർ സർട്ടിഫിക്കറ്റു തന്നു.

ബഹളം കേട്ടു് രാധ ഇറങ്ങിവന്നു. അയൽക്കാരെക്കുറിച്ചു് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നല്കി.

അയൽക്കാർ: വടക്കേവീട്ടിൽ ഒരു ഇറ്റാലിയൻ കാഥോലിക് കുടുംബമാണ്. വലിയ പ്യൂരിട്ടൺസ്. കുട്ടികളെ കാഥോലിക് സ്കൂളിലാണയ്ക്കുന്നതു്. അവരുടെ അച്ഛൻ ഒരു മോട്ടോർ വില്പന ഏജൻറാണ്.

അതാണ് പലതരം കാരുകൾ മുററത്തു മാറിമാറി കാണുന്നതു്! അമ്മയാണ് സഭാ സിഗ്രറ്റ് പുകച്ചു നടക്കുന്ന ആ സുന്ദരി. ജോലിയുണ്ടോ?

ഗൃഹഭരണം. യേശുഗർച്ചിഷ്യ. മൂന്നു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ മൂന്നു ലുപ്രാവശ്യമേ എന്നോടു് അല്ലമെന്നോ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വലിയ വഴക്കാളികളായതുകൊണ്ടു് ഞാനും അടുക്കാറില്ല.

എന്തമാതിരി വഴക്കാണ്?

ഏജൻറിന്റെ അമ്മ ഒരു വയസ്സിയുണ്ടു്.

തലമുടി ചുവന്ന ആ തടിച്ചിയല്ലേ?

ചുവന്നതല്ല. ചുവപ്പിച്ചതാണ്! ഗീത സ്കൂളിൽ പോകുന്ന വഴി അവർ വിളിച്ചുനിർത്തി ഒരുപടി ശകാരിച്ചുവീട്ടു, യേക്കര ചീത്തവാക്കുകൾ!

കാരണം?

ഗീത അവരെ ക്രാബ് (ഞണ്ട്) എന്നു വിളിച്ചു എന്ന് ലൈല നന്നപറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഇവൾ സ്വപ്നംപോലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം. എതിർത്തു പറഞ്ഞതൊന്നും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചുപോലുമില്ല. ഗീത കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്നോടു വന്നു പറഞ്ഞു. ഞാൻ സമാധാനപ്പെടുത്തി. അവരോടു സംസാരിക്കാനേ പോയില്ല.

തെക്കേതിലും പടിഞ്ഞാറേതിലുമുള്ളവരോ?

അവരെയൊക്കെ ഞാൻ നാലഞ്ചുപ്രാവശ്യം കാണുകമാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. സംസാരിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയിട്ടില്ല.

നിറക്കുറമ്പാണോ?

ഞാനങ്ങനെയാണ് ആദ്യം വിചാരിച്ചത്. പക്ഷേ, വെള്ളക്കാർ തമ്മിലുള്ള അയൽപക്കപെരുമാറ്റത്തിലും വലിയ വ്യത്യാസം കാണുന്നില്ല. അയൽക്കാർ ആരായാലും ശരി വലിയ ശബ്ദങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടാക്കുകയോ, പരിസരങ്ങൾ വൃത്തിക്കേടാക്കുകയോ, പറമ്പിൽ തീയിട്ടു പുകപരത്തുകയോ ഇൻഡീസന്റായി വസ്രുധാരണം ചെയ്യുകയോ മറ്റോ ചെയ്യാൻ ഉടനേ കാപ്റ്ററേഷനിൽ പരാതികൊടുക്കും. നോട്ടീസ് വരുമ്പോഴേ നാം അറിയുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഒന്നു രണ്ടു കേസുകൾ നടക്കുന്നത് എന്നിരിക്കാറിയാം. ഞങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുകയാണ്.

അയലത്തു സ്റ്റേഹിതരായി ആരുമില്ലേ?

അങ്ങനെ സ്റ്റേഹബന്ധം വെച്ചുപുലർത്താൻ ഇവിടെ ആർക്കും സമയമില്ല. നേരം വെളുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവരവരുടെ പാടുനോക്കി പോകാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായി. രാത്രിയാകും മിക്കവാറും മടങ്ങിയെത്താൻ. ഒഴിവുദിവസങ്ങളിൽ വല്ല വിനോദകേന്ദ്രങ്ങളും തിരക്കിപ്പോവുകയായിരിക്കും. വെക്കേഷൻ സമയവും അങ്ങനെതന്നെ.

സഹായികളായി കൂട്ടുകാർ ആരുമില്ലേ?

പാമിനെപ്പോലുള്ള നല്ല കൂട്ടുകാർ പലരുമുണ്ട്. വളരെ നല്ല മനുഷ്യർ. അച്ഛൻ വന്നതറിഞ്ഞു ചിലരൊക്കെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്കു പോയി കാണാം. ചിലരൊക്കെ ഇങ്ങോട്ടു വരാമെന്നും അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ലഞ്ചുകഴിഞ്ഞു പേപ്പർ വായിക്കാനെടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ മയങ്ങിപ്പോയി. 4 മണിക്കേ എണീറ്റുള്ളൂ.

പരാമസ് ടൗൺ സു: അഞ്ചുമൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു മൃഗശാലയിലേക്ക് രാധ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി. ഒട്ടനവധി കാരുകൾ പാർക്കുചെയ്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു മൃഗശാലയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. രാധ പറഞ്ഞു:

‘ഇവിടെനിന്ന് 150 മൈൽ അകലെ മിൽഫോർഡ് എന്ന സ്ഥലത്ത് Jungle Habitat എന്നൊരു മുന്തിയ വന്യമൃഗശാലയുണ്ട്. കാരണമേ സ്ഥലമാണ്. അടുത്തുതന്നെ അവിടെ പോകാം. ഇവിടെ വലുതായൊന്നുമില്ല.’

എട്ടുപത്തേക്കു വിസ്മൃതമായ ഒരു താഴ്വര. വൃക്ഷനിബിഡം. ഒരു കൊച്ചുരവി മന്ദഗതിയിൽ ഒഴുകുന്നു. അതിൽ പലനിറത്തിലുള്ള പാത്തകൾ, മാൻ, ഫ്ലവ്, മുയൽ തുടങ്ങിയ സസ്യഭുക്കുകളായ കുറെ ജീവികളും കുറെ പറവകളും—കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ബലിക്കാക്കയും—ഇത്രതന്നെ പ്രശ്നീതജീവികൾ. കാമക്കോമരങ്ങളായ ഒട്ടനവധി യുവമിഥുനങ്ങൾ ശൃംഗാടകശൃംഗാരകേളികളിൽ നിർലജ്ജം മുഴുകിയിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഒരു പ്രധാന മൃഗശാലക്കൊഴിയായി എനിക്കു തോന്നി. ഇത്രയേറെ കാറ്റകൾ അവിടെ വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു മനസ്സിലായി.

എമ്മായുടെ വീടു്: മടങ്ങിവന്നത് എമ്മായുടെ വീട്ടുനടയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നു. മുററത്തേക്കു താല്പര്യത്തോടെ നോക്കി. മൂന്നാലു ഗാർഡൻ ചെയറുകൾ—മധ്യത്ത് ഒരു വട്ടമേശ—മേശപ്പുറത്തു റോപ്പുകളും കൂപ്പികളും—കസേരകളിൽ രണ്ടു പുരുഷന്മാരും രണ്ടു സ്ത്രീകളും—ഒരു കൂറാൻ ജടപ്പട്ടി റോഡിലേക്കു നോക്കി കാവൽകിടന്നു. അനല്പായദിവസമായതുകൊണ്ട് ഗാർഡൻപാർട്ടിയായിരിക്കാം. എമ്മാ അവിടെയില്ല. എന്താണാവോ?

നാളെ തീർച്ചയായും അവളെ നേരിട്ടു കണ്ടു സംസാരിക്കണം. അതൊരു നല്ല മാനുഷികപഠനമായിരിക്കും. തീർച്ചയായും മടങ്ങിച്ചെല്ലാമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം പാലിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവൾ ക്രമമായിരിക്കുമോ? ഉപദ്രവങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്തേക്കുമോ? പേപ്പറുകൾ വായിച്ചപ്പോഴും ഈ ചിന്ത മുന്തിനിന്നിരുന്നു.

1973 ജൂലായ് 9, തിങ്കളാഴ്ച

തെറ്റിയ സ്വീച്ച്: വെളുപ്പാൻകാലത്ത് വലിയൊരു മഴ. താഴെ ചെന്നപ്പോൾ രാധ സുഖമായുറങ്ങുന്നു. ഉപദ്രവിക്കേണ്ടെന്നു കരുതി ലൈറ്റിട്ടില്ല. ചായക്കെറ്റിലെടുത്ത് അടുപ്പത്തു വെച്ചിട്ട് തീ കത്തിക്കാൻ ഒരു സ്വീച്ചമന്തി. പെട്ടെന്നു് വലിയൊരിരമ്പൽ. ഉള്ളിലെങ്ങാണ്ട് അണപൊട്ടി വെള്ളം പാഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഗംഭീരമുഴക്കം. എടുങ്ങിപ്പോയി. രാധ ഓടിവന്നു് സ്വീച്ച് ഓഫ് ചെയ്തു. വാഷ്ബേസിനിലെ സ്വീച്ച് ഞാൻ തെറ്റായി ഓൺ ചെയ്തുപോയിരുന്നു. റോപ്പുകളും ഡിഷ്ഷുകളുംമറ്റും ബേസിനകത്തു് അടുക്കി നിരത്തിയിട്ട് ഈ സ്വീച്ച് ഓൺചെയ്യാൻ തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളം ഇരമ്പലോടെ പാഞ്ഞുവന്നു് എല്ലാം തേച്ചുകഴുകിത്തുടച്ചു

ആവിയിൽ ഉണക്കിത്തരും, പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിനകം. ഈ സ്വീച്ചിൽനിന്നു് രണ്ടടി അകലമേ ഉള്ള അടുപ്പിലെ സ്വീച്ചിന്നു്.

ഒരു സ്വീച്ചു് തെറിയാൽ ഇരമ്പലായി, കഴുപ്പമായി. എന്തൊരു ജീവിതം!

പാഠം വരുന്ന ദിവസമാണു്. അവളെക്കുറിച്ചോ മസാച്ചുസെറ്റ്സ് യാത്രയെക്കുറിച്ചോ രാധ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അങ്ങോട്ടു പോദിക്കാൻ മനസ്സിന്റെ മൂലയിൽ സങ്കോചം. അവൾ മറന്നിരിക്കുമോ?

മെയിൽ—സുപ്രധാന കത്തുകൾ: മെയിൽ കാത്തിരുന്നു. പത്തു മണിയാകണം. ഒരു ഡെലിവറിയേ ഉള്ളൂ. നല്ലൊരു ചെറിയ ജീപ്പിൽ കയറിയാണു് മെയിൽമാന്റെ വരവു്. തെരുവിന്റെ ഒരുവശം മുഴുക്കെ തീർത്തിട്ടു് മറുവശം വരും. എല്ലാ വീടുകളുടെയും മുൻവശത്തെ ഭിത്തിയിൽ ഒരു പോസ്റ്റ്ബോക്സ് ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കത്തുകളും മറ്റും അതിലിട്ടിട്ടു പോകും. തീവെയിലത്തും കൊള്ളമഴയത്തും നടന്നോ സൈക്കിൾ ചവിട്ടിയോ വിയത്തുനാറി വന്നു് രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം കത്തുകളും മറ്റും ഏല്പിക്കുന്ന അല്പശമ്പളക്കാരനായ ഇന്ത്യൻ പോസ്റ്റ്മാനെ ഓത്തുപോകുന്നു, ഇവിടത്തെ മെയിൽമാന്റെ ഗമ കാണുമ്പോൾ.

രാധയ്ക്കു് നാലു കവറുണ്ടു്. എനിക്കു് ഒന്നും.

എന്റേതു പാമിന്റേതു്. അതാദ്യം തുറന്നു. ഉൽക്കണ്ഠയോടെ വായിച്ചു. മനോഹരമായ കൈപ്പട. കമ്പിസന്ദേശവാക്യങ്ങൾ. ബുധനാഴ്ചയേ വന്നുപേരാനൊക്കൂ. യൂറോപ്പിലേക്കു പോകുന്ന സഹോദരിത്തോടിനെ യാത്രയയക്കാൻ രണ്ടുദിവസംകൂടി താമസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേദമുണ്ടു്. സ്നേഹാശംസകൾ! ചൂടോടെ (with warmth) നിങ്ങളുടെ പാഠം.

ഞാനും വേദിച്ചു. ആശംസകളിൽ ആനന്ദിച്ചു. ചൂടിൽ സുഖിച്ചു.

രാധയുടെ കത്തുകൾ പൊട്ടിച്ചുനോക്കി അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഫോൺമുഖേന ഓഫീസിൽ അറിയിക്കാൻ ഏനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടു കവറുകൾ ഇൻഷാറൻസ് ഓഫീസുകളിൽ നിന്നാണു്. പ്രതിമാസപ്രീമിയമായ 425- 120- ഡോളർ പത്താം തീയതിക്കകം അടയ്ക്കാനുള്ള നോട്ടീസുകൾ. മറ്റു രണ്ടും തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു്. ഒന്നു്, അവളുടെ അമ്മയുടെ: വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ സാധാരണഗതിയിൽ നടക്കുന്നു. മറ്റേതു്, എ. കെ. ബി. -യുടെ: കേരളത്തിലെ ആന്ത്രോപ്പോളജിഗവേഷണങ്ങൾ ദ്രുതഗതിയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്; ഓഗസ്റ്റ് അവസാനം മടങ്ങാനൊക്കും.

എല്ലാം ഉടൻതന്നെ രാധയെ അറിയിച്ചു.

വലിയ വീട്ടുചെലവുകൾ കഴിഞ്ഞു് അഞ്ഞൂററമ്പതോളം ഡോളർ പ്രതിമാസം പ്രീമിയമടയ്ക്കാൻ രാധയ്ക്കു സാധിക്കുന്നതിൽ അതിശയിച്ചു. കൗബേരപവേിയോടുകൂടിയായിരിക്കും ഇവർ നാട്ടി

ലേക്കു മടങ്ങുന്നത്. കടുബത്തിന്റെ ഭാഗ്യംതന്നെ. വലിയ സന്തോഷം തോന്നി.

ലബ്ധകഴിഞ്ഞു കിടന്നു മയങ്ങി.

വൈകുന്നേരം അയലത്തെ കുട്ടികൾ പിങ്പോൾ കളിക്കാൻ തന്നി. അവർക്ക് എന്നോടു വലിയ ഇഷ്ടം തോന്നിയിരുന്നു. ഒരു പാക്കറ്റ് ചെറിപ്പഴവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്.

‘ഇതെവിടെനിന്നാ?’ നന്ദിപ്പൂർവ്വം ചോദിച്ചു.

അവരുടെ ഗ്രാൻഡ്ഫാദറിന് ഒരു ഗ്രോസറിയിലാണ് ജോലി. എന്നും ധാരാളം പഴങ്ങൾ കൊണ്ടുവരും. ഒരുപേക്കുയുമായിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്: ഞാൻകൂടി കളിക്കാൻ കൂടണം എന്നും.

പക്ഷേ, എനിക്കു കറച്ചു നടക്കണം. അവർ വഴക്കിടാതെ കളിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചിട്ട് ഞാൻ നടക്കാനിറങ്ങി, എമ്മായുടെ വീട്ടിനുനേക്കും.

എമ്മാ ഗവേഷണം: യോഗക്കളങ്ങളുടെയാണു് ആ വീടു സമീപിച്ചതു്. തനിയെ പോകുന്നതു് ശരിയാണോ? കണ്ണുങ്ങൾക്കു് അങ്ങോട്ടു പോരാൻ ഭയമാണു്. ഭയം മാറിയിട്ടു് കൂടെ കൊണ്ടു പോരേണ്ടിയിരുന്നു. നാട്ടുപാരമ്പര്യഭക്തന്മാരും എനിക്കു ശരിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. സ.ഭാഷണംതന്നെയും ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടു്. ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്തതിടത്തു്—ഒരു പെണ്ണു മാത്രമേ അവിടെയുള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു്—കടന്നുചെല്ലുന്നതു് മര്യദകേടായിട്ടല്ലേ വ്യാഖ്യാനിക്കാനിടയുള്ളൂ, എന്തെങ്കിലും കഴപ്പമുണ്ടായാൽ. ഏതായാലും പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ധൈര്യമായി ഗവേഷണം പൂർത്തിയാക്കുകതന്നെ.

മുറത്തിനു പുറം നാലടിപ്പൊക്കത്തിൽ വെട്ടിവിട്ട കനത്ത പച്ചിലവേലിയുണ്ടു്. ഗോഷിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഡ്രൈവേയിൽക്കൂടി ഞാൻ പുവടുവെച്ചുവെച്ചു മുമ്പോട്ടു നടന്നു. മുറത്തു കയറാൻ അവിടെ ഒരിടക്കുവഴിയുണ്ടു്. അതിലേ കടന്നുചെന്നു് വാതിലിലെ കാളിങ്ബെല്ലടിക്കാം. പതുങ്ങനെ പാതിവഴി നടന്നുകഴിഞ്ഞു. വേലിക്കപ്പാത്തു് ഒരനക്കം! എന്തായിരിക്കും? തുറിച്ചു നോക്കി. പെട്ടെന്നു ഞെട്ടിക്കുന്ന ഒരു ഭീകരസിംഹഗർജ്ജനം! വേലിയുടെ മുകളിലേക്കു സിംഹമുഖമുള്ള ഒരു കൂറ്റൻ ജടപ്പട്ടി ചെടിപ്പുറത്തെ ഞെരിച്ചുകൊണ്ടു് ഏടുത്തൊരു പാട്ടം. ഞാൻ പ്രാണഭീതിയോടെ പത്തടി പിന്നോട്ടു കുതിച്ചിട്ടു് അതിവേഗത്തിൽ തിരിഞ്ഞൊറുയോട്ടം. റോഡിലെത്തിയതും ഏറെദൂരം കുതിച്ചുപാഞ്ഞതും സ്വബോധത്തോടെയല്ലായിരുന്നു. തിരിഞ്ഞുനിന്നതു് പട്ടിയുടെ കരവളരെ ദൂരെനിന്നു വരുന്നതറിഞ്ഞപ്പോളായിരുന്നു. അതിനെ അവിടെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാകണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇതിന്നു മുമ്പുതന്നെ എന്തെങ്കിലും കഴപ്പമെഴുതുകഴിഞ്ഞിരുന്നേനെ.

റോഡിന്റെ കിഴക്കുവശം പൊക്കത്തിലാണു്. ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽ കേറിനിന്നുകൊണ്ടു് എമ്മായുടെ വീടിന്റെ നേക്കു നോക്കി.

കരകേട്ട് അവൾ പുറത്തിറങ്ങിവന്നിരിക്കുമോ? വീട്ടുവാതിൽ ഭദ്രം. ആരെങ്കിലും എന്റെ ഉദ്യമം കണ്ടിരിക്കുമോ? വലിയ ജാല്യത തോന്നി. ഗവേഷണചിന്ത മങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങു നന്നുതന്നെ ഉചിതമെന്നു കരുതി.

കണ്ടുങ്ങൾ രസംപിടിച്ചു പിങ് പോങ്ങു കളിക്കുന്നു. അല്ല കൾ ഏശാത്ത, ആനന്ദം നിറഞ്ഞ ബാല്യം. ഗവേഷണാഭികുശലങ്ങൾകൊണ്ടു പതറാത്ത ചിത്തം. കണ്ണുകൾക്കു പിന്നിൽ മറുകണ്ണുകളില്ലാത്ത നോട്ടം. കരേനേരം അവരുടെ ഉല്ലാസകേളിയിൽ പങ്കുകൊണ്ടാനന്ദിച്ചു.

പരിക്ഷിണിതയായിട്ടാണു രാധ മടങ്ങിയെത്താറ്.

“അച്ഛൻ വിളിച്ചറിയിച്ചതു് നന്നായി. ഉടൻതന്നെ ഞാൻ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾക്കു ചെക്കയച്ചു. ഒരു ദിവസം താമസിച്ചുപോയാൽ കഴുപ്പമാണ്,” കുറുപ്പിക്കിക്കവേ അവൾ പറഞ്ഞു.

“വലിയ തുകകൾക്കൊന്നല്ലോ നീ ഇൻഷുറർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വമ്പിച്ച സംഖ്യകൾ ഒന്നിച്ചു മേടിക്കാമല്ലോ!”

“ഒന്നും തിരിച്ചു കിട്ടുന്നതല്ലപ്പോ!”

“പിന്നെ?”

“ഒക്കെ കടംവീടലുകളും മടക്കിക്കിട്ടാത്ത ഭീമവരികളുമാണ്.”

“എന്നുവെച്ചാൽ?”

ഇൻഷുറൻസ്, വീടിനുവേണ്ടി: “ഞങ്ങൾ അമ്പത്തയ്യായിരം ഡോളർ റെക്കം കൊടുത്തു് ഈ വീടും പറമ്പും മേടിച്ചു എന്നാണോ അച്ഛൻ വിചാരിക്കുന്നതു്?”

“പിന്നെ?”

“വെറും 20 ശതമാനം മാത്രമേ ആദ്യഗഡുവായി അടച്ചിട്ടുള്ളു. ബാക്കി മുഴുക്കെ കടം. ബാങ്കിന്റെ പേരിലാണു പോറ്റും കെട്ടിടവും. 30 കൊല്ലംകൊണ്ടു ബാക്കി അടച്ചു തീർത്താൽ മതിയാകും. ഇക്കാരണത്താലു കെട്ടിടങ്ങളിൽ 95 ശതമാനവും ഇമ്മാതിരി വൻകിട ബാങ്കുകൾക്കു പണയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണു്. ഒരു തവണ—ഒരു ഡോറുപോലും—തെറ്റിയാൽ മതി വീടും പറമ്പും നഷ്ടപ്പെടാനുള്ള അസ്തിവാരം ഇടുകയാവും.”

“ആർക്കു വേണമെങ്കിലും ഇങ്ങനെ കടം കിട്ടുമോ?”

“വീടാൻ കഴിവുണ്ടെന്നു തക്ക തെളിവുകൾ കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏവർക്കും കിട്ടും. ഒരാളെത്തേ ആകെ സ്ഥിരവരുമാനം, മേടിക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെ വിലയിൽ കുറയാൻ പാടില്ല. ഭായ്യയുടെയും ഭർത്താവിന്റെയും കൂടി നോക്കും. ഭായ്യ മുപ്പത്തഞ്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കണം—”

“അതെന്തിനാ?”

“മുപ്പത്തഞ്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടെ പ്രസവശല്യത്തിൽനിന്നു വീമുക്തരാകുമെന്നാണു വയ്പ്പു്. ഡോക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റു്, വരുമാന

സർട്ടിഫിക്കറ്റും, ഇൻഷുറൻസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റും തുടങ്ങിയ പല റിക്കാൾഡുകളും ആവശ്യമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഇടപാടുചെയ്യപ്പോൾ മുൻ കൂർ 20 ശതമാനം അടച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇപ്പോളത്ത് 50 ആക്കിയിട്ടുണ്ട്.”

“പലിശ?”

“7.5 ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 9.5 ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. നാണയ ഒപ്പുരൂപം കാരണം ഇനിയും കൂടിയേക്കാനിടയുണ്ട്.”

“പൗരേതരന്മാർക്കും ഈ കടം കിട്ടുമോ?”

“ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള പെർമനന്റ് റെസിഡന്റ്സും* ആയിരുന്നാലും മതി.”

“ഇടപാടു് ഗവണ്മെന്റുവേണമെന്നുണ്ടോ?”

“വമ്പിച്ച ബേങ്കുകളും ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളുമുണ്ട്. ബേങ്കുവേണ അപേക്ഷിക്കണം. മുമ്പുള്ള എല്ലാ പണമിടപാടുകളെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണം നടത്തും. എവിടെയെങ്കിലും കണിശക്കേടു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അപേക്ഷ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം തള്ളിക്കളയും. ഇതിലേക്കൊക്കെ വേണ്ടിവരുന്ന അധികച്ചെലവും—ഏകദേശം 2000 ഡോളർ—അപേക്ഷകരാരണ വഹിക്കേണ്ടതു്.”

“ആകപ്പാടെ നഷ്ടപ്പെടുവാമല്ലോ!”

“ഒരിക്കലുമല്ല. ഞാനിപ്പോൾ പ്രതിമാസം അടയ്ക്കുന്ന 425 ഡോളറിൽ മൂപ്പതോ മൂപ്പത്തഞ്ചോ മാത്രമേ മുതലിൽ ചേരുകയുള്ളൂ. ബാക്കി മുഴുക്കേ പലിശയിൽ പോകും. എങ്കിലും നഷ്ടമില്ല. ഇത്ര സുഖസൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒരു വീടു് വാടകയ്ക്കൊടുക്കാൻ കുറഞ്ഞതു് 600 ഡോളറെങ്കിലും പ്രതിമാസം കൊടുക്കണം. വാടകവീട്ടിൽ ഇത്ര സ്വാതന്ത്ര്യമോ സൗകര്യങ്ങളോ കിട്ടുകയില്ല. പിന്നെ പലിശപ്പണത്തിനു ടാക്സ് കൊടുക്കേണ്ട. വില്ലേജിംഗ് വരമ്പോൾ തീർച്ചയായും മുടക്കുമുതലിൽ വലിയൊരു ശതമാനം കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.”

“ഈ വീടു് ആരുടെ വകയായിരുന്നു?”

“ധനികനായ ഒരു ജൂതന്റേതായിരുന്നു. പത്തുകൊല്ലംമുമ്പു് പണിതതാണ്. എല്ലാം ഒന്നാംതരം സാധനങ്ങൾ. ഇതുപോലുള്ള ശരാറന്തലുകളും നിലക്കണ്ണാടികളും ഗൃഹോപകരണങ്ങളും ഇന്നു മേടിക്കണമെങ്കിൽ കുറഞ്ഞതു് ഇരുപതിനായിരം ഡോളർ വേണ്ടിവരും. പോകാനുള്ള ബഡ്ജറ്റും കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും പ്രമാണിച്ചു് അവർ വിലപിടിപ്പിച്ചുള്ള ഒട്ടനവധി സാധനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോയി—”

“എങ്ങോട്ടേക്കു പോയതു്?”

* സ്ഥിരമായി സ്റ്റേറ്റ്സിൽ താമസിക്കാൻ, പൗരത്വമില്ലെങ്കിലും Permanent resident's visa ഉള്ളവർക്കു് സാധിക്കും.

“അയാൾക്കു കാലിഫോർണിയായിൽ വലിയൊരുദ്യോഗം കിട്ടി പോകുകയായിരുന്നു.”

“ഇതൊക്കെ കാണാൻതന്നെ എന്തു ഭംഗി! വലിയ ഭാഗ്യം തന്നെ ഈ സ്ഥലവും വീടും കിട്ടിയത്. അപ്പോൾ, 120 ഡോളറിന്റെ ഇൻഷുറൻസ് എന്തിലേക്കാണ്?”

“അതു കാറുകളുടെതാണ്.”

“അതിന്റെ സമ്പ്രദായം എങ്ങനെ?”

കാർ ഇൻഷുറൻസ്: “നിയമപ്രകാരം ഓരോ കാറുമായും ഒരു അംഗീകൃത ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിയിൽനിന്നും ഒരു ‘പത്തു’—ഇരുപതു—ആയിര’ത്തിന്റെ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കാൻ നിർബദ്ധമാണ്; പതിനായിരം, ശാരീരിക ക്ഷതങ്ങൾക്കും; ഇരുപതിനായിരം, വസ്തുവകകളുടെ—സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളുടെ—ക്ഷതങ്ങൾക്കും. പ്രീമിയം മുടങ്ങാതെ അടയ്ക്കണം. തുക തിരിച്ചു കിട്ടുകയില്ല, ഏതെങ്കിലും അപകടം പറ്റുമ്പോളല്ലാതെ. അപകടരീതി പരിശോധിച്ചിട്ട് തക്ക തുകകൾ കമ്പനികൾ നല്കുന്നു. അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതനുസരിച്ച് ഇൻഷുറൻസ് തുകയും പ്രീമിയവും കൂടിക്കൂടിവരും.”

“നിങ്ങൾക്കു് അപകടം വല്ലതുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?”

“നിസ്സാരമായ ഒരപകടമുണ്ടായി. പക്ഷേ, വളരെ ദുഷ്കരം ദുരാഗ്രഹിയുമായ ഒരമേരിക്കൻ ഡോക്ടറുടെ കാറിലാണ് എന്റെ വണ്ടി ചെന്നിടിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു് വലിയ തുക കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു.”

“അതെങ്ങനെ പഠി?”

ദുഷ്കരം ദുരാഗ്രഹിയുമായ ഡോക്ടർ: “ഗീതയ്ക്കു സുഖമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻ മരുന്നു മേടിക്കാൻ പോയിട്ടു മടങ്ങുകയായിരുന്നു. രാത്രി 9.30 കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരിവുകളിൽ പകൽപോലും കാർ പാക്ക് ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണ് നിയമം. അത്യാവശ്യം പ്രമാണിച്ചു് പാക്ക് ചെയ്യേണ്ടിവന്നാൽ പിന്നിലുള്ള ചുവന്ന ലൈറുകൾ അപകടസൂചകമായി കത്തിച്ചിരുന്നേ തീരൂ. ഒരു ടേണിങ്ങിലുള്ള ഇരുട്ടുമുലയിൽ ലൈറില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന കാറിൽ എന്റെ കാർ ചെന്നിടിച്ചു. ഉടമസ്ഥനായ വയസ്സൻ ഡോക്ടർ അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ കയറിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ വാദങ്ങളൊന്നും പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല. അയാളും ഭായ്യയും ചേർന്നു് കേസുകൊടുത്തു.

“കാർ പെട്ടെന്നു് ബ്രേക്ക് ഡൗൺ ആയിപ്പോയതുകൊണ്ടു് ലൈറില്ലാതായിപ്പോയതാണെന്നു് അയാൾ വാദിച്ചു. നിയമപ്രകാരം പിന്നിലിടിക്കുന്നവരാണ് കാറുകാർ. അയാൾ ഒരു ഹൃദ്രോഗിയായെന്നും കാർ ചെന്നിടിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ ക്ഷോഭത്താൽ അടുത്ത 12 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഹാർട്ട് അററാക്കു് ഉണ്ടായി എന്നും സർട്ടിഫിക്കറ്റു് പ്രൊഡ്യൂസ് ചെയ്തു. നൂറായിരം ഡോളർ അയാൾക്കു നഷ്ടപരിഹാരം കിട്ടണം. ഭർത്താവിനു ഹൃദ്രോഗബാധയുണ്ടായതുകൊണ്ടു് കുടുംബസാമ്പത്തിനു വിഘാതകാരണമുണ്ടാക്കിയ

തിനാൽ (for depriving her family comforts) ഇരുപത്തയ്യായിരം ഡോളർ നഷ്ടപരിഹാരം കിട്ടണമെന്നാണ് ഭാര്യ വ്യവഹാരപ്പെടുത്തും.

“യഥാർത്ഥത്തിൽ കാറിടിച്ചപ്പോൾ അയാൾ കാറിനകത്തിലായിരുന്നു. കാറിന് അകെ 50 ഡോളറിന്റെ ഡാമേജേ പറ്റിയിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ, ആ മനുഷ്യൻ ഒരു ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനിയുടെ അംഗീകൃത ഡോക്ടറും വളരെ സ്വാധീനതയുള്ളവനാണ്. അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ട വമ്പിച്ച തുക മുഴുക്കെയല്ലെങ്കിലും മുക്കാലെങ്കിലും ഞാൻ കൊടുക്കേണ്ടിവന്നേനെ. ദൈവോധീനത്താൽ അന്നെനിക്ക് ‘പത്തു’ ഇരുപതു—ആയിരത്തിന്റെ ഇൻഷുറൻസേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു തുടങ്ങിട്ടു വളരെക്കാലമായിരുന്നില്ല. വലിയ തുകയൊന്നും എന്തിൽനിന്നും ഇഴടാക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അയാൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഒടുവിൽ എന്റെ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ഇടപെട്ടു് ഔട്ട് ഓഫ് കോർട്ട് ആയിട്ടു് (കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ കൂടാതെ) ഒരു അനൗജനനീരമാനത്തിൽ എത്തി. എന്റെ ഇൻഷുറൻസിൻനിന്നു് അയാൾക്കും ഭാര്യയ്ക്കുംകൂടി 7500 ഡോളർ കൊടുത്തു. അതോടെ എന്റെ പ്രീമിയം വളരെ വലിക്കുന്നതിനും ഇടയായി.

ദൃഷ്ടനും നീചനുമായ ആ മനുഷ്യന്റെ നേക്കു ധാർമ്മികരോഷവും അമൺവും എന്നിലുദിച്ചു. സാമാന്യം ധനികനായ ഒരു ഡോക്ടറാണ് ഹീനമായ ഈ കൊള്ളയ്ക്കൊരുങ്ങിയതു്. അധർമ്മീകളെല്ലാത്ത—സ്വന്തലാത്തേനവേണ്ടി എത്ര നീചമായ കൊള്ളകൊലപാതകങ്ങളും നിസ്സങ്കോപം നടത്തുന്നതിൽ മനസ്സാക്ഷിക്കത്തില്ലാത്ത—അമേരിക്കൻ ഭൗതികമേന്മയുടെ അടിമകളായ—ഹീനമനുഷ്യരെ അറപ്പോടും വെറുപ്പോടുംകൂടി ഞാൻ സമീക്ഷിച്ചുപോയി.

പാമിന്റെ കത്തിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു.

“അവൾ എന്നെയും ക്ഷണിച്ചിരിക്കുകയാണ്,” രാധ പറഞ്ഞു. “എനിക്ക് അ പധി കിട്ടുമോ എന്ന് സംശയം. അവിടമൊക്കെ ഒന്നു പോയി കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ഞാനും ആശിച്ചുകഴിയുകയാണ്.”

ഓഹോ! അങ്ങനെയൊന്നോ?

ഡയറിക്കുറിച്ചുകൾ ഏഴുതിയിട്ടു കിടന്നു.

‘ചിന്താക്രാന്തി വെളിച്ചപ്പെടുത്തി വിലസും
തന്നപീമുഖാബ്ജത്തെ ഞാൻ
ഹന്താനന്ദമൊടൊന്നു കാണുവതിനെൻ
നിദ്രേ പ്രസാദിക്ക നി’

എന്നു് ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലിയപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം എയർപോർട്ടിലെ യാത്രയയപ്പുരം എന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിലുയർന്നു.

1973 ജൂലായ് 10, ചൊവ്വാഴ്ച

പ്രധാന പത്രവാർത്തകൾ: രാവിലെ പത്രങ്ങൾ കാഴിച്ചുവായിച്ചു. അമേരിക്കൻ ജീവിതരീതികളും ചിന്താഗതികളും പ്രവർത്തനപദ്ധതികളും സമഗ്രമായി പഠിക്കണമെന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് രസകരമായും വിജ്ഞാനപ്രദമായും പിന്തോട്ടിപകരമായും കണ്ട സകലതും ഡയറിയിൽ കുറിച്ചെടുത്തു. ഏറ്റവും ആകർഷിച്ച രണ്ടുമൂന്നു വാർത്തകൾ:

എച്ച്. എസ്. എസ്. വിജയിക്കുന്നു: ബസ്റ്റൻമാളിൽ കണ്ട എച്ച്. എസ്. എസ്. കാരുടെ കോൺഗ്രീം 'നകൽ പ്രകടനം' എന്റെ മാനസികശാലീനതയെ, ആത്മാഭിമാനത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ വിക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു. നിമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യാനോ മാനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്നു മാറ്റുവയ്ക്കാനോ കഴിയാത്തവിധം ആ പ്രസ്ഥാനം വേരോട്ടുപരകയാണെന്നു 'റിക്കാഡി'ലെ രണ്ടു ലേഖനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഒന്ന്: ന്യൂയോർക്കിലെ വുഡ്സ്റ്റോക്ക് കോളജിലെ ക്രിസ്തീയ ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രൊഫസറും ഒരു ജെസ്യൂയിറ്റും പുരോഹിതനുമായ റവ: ജോൺ മാക്നീയിൽ* ചെമ്പ്ര പ്രസ്താവന. നേവാർക്കിലെ ട്രിനിറ്റി കത്തീഡ്രലിൽ (Trinity Cathedral in Newark) ഇരുനൂറ്റോളം പുരോഹിതന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും കലൻ സഭസ്സിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വപഗ്നകാലകൾ അനുഷ്ഠാനപരവും വ്യവഹാരാനുകൂലവുമായ വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ നടത്താൻ അനുവാദം നല്കേണ്ടതാണെന്നു അദ്ദേഹം യുക്തിയുക്തം വാദിച്ചു സമർത്ഥിച്ചു. പഴയനിയമത്തിൽ (Old Testament) മുഖസ്മരണം നിഷിദ്ധമായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് അടിമകളാക്കപ്പെട്ട ജൂതന്മാരെ നിബ്ബന്ധിച്ചു് അതു ചെയ്യിപ്പിച്ചുപോന്നതുകൊണ്ടാണു്. സന്താനോൽപാദനംകൂടാതെ സ്രീപുരുഷ(ഭീനപഗ്ന)സംഭോഗം ചെയ്തുകൊള്ളാൻ അനുവദിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ ധർമ്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു് എന്തുകൊണ്ടു സ്വപഗ്ന സംഭോഗ പ്രേമവും അനുവദിച്ചുകൂടാ? സാംസ്കാരികമായി വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലണ്ട് തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ സ്രീകരതമ്മിലും പുരുഷന്മാർ തമ്മിലുമുള്ള രജിസ്റ്റർ വിവാഹത്തിനു നിയമസാധുത നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എസ്സക്സിലെ സൗത്ത് എൻഡിൽ ഇരുപത്തൊരുകാരിയായ റെറ്ററിയും ഇരുപത്തഞ്ചുകാരിയായ കരോൾ ഫ്ളോയിഡും തമ്മിൽ 1970 ഓഗസ്റ്റിൽ രജിസ്റ്റർവിവാഹംചെയ്തു വിവരം പത്രങ്ങളിലെല്ലാം വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. പിന്നെന്തുകൊണ്ടു് മതപരവചങ്ങളുകൾകൂടി അനുഷ്ഠിക്കാൻ സ്വപഗ്നപ്രേമബലരെ അനുവദിച്ചുകൂടാ? സ്വപഗ്ന സംഭോഗപ്രസ്ഥാനത്തിനു മതസാധുത്വം നല്കേ

* Prof. Rev. John Mc Neil, Professor of Christian Ethics in Woodstock College, N. Y.

ണ്ടതു് മനുഷ്യസ്നേഹികളായ മതപുരോഹിതന്മാരുടെ കടമയാണു്. ഈ ക്രമത്തിലാണു് റവ. ജോണിന്റെ വാദഗതി.

രണ്ടു്: ന്യൂയോർക്ക് സിറ്റിയിലെ ഹെൽത്ത് ഓഫീസറായ ഡോ. ഹൗവേഡ് ജെ. ബ്രൗൺ (Dr. Howard J. Brown) ചെറിയ പ്രസ്താവന. 600 ഡോക്ടർമാർ പങ്കുകൊണ്ട ഒരു സിംപോസിയത്തിലാണു് ഈ നാലുത്തൊമ്പതുക്കാരൻ ധീരമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതു്, 30 കൊല്ലമായി താനൊരു ഹോമോസെക്സുവലായി കഴിയുകയാണെന്നു്. സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗക്കാരിൽ കുറവു ചുമത്തുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ പ്രവണതയെ അദ്ദേഹം അപലപിച്ചു. മാനസികരോഗ ചികിത്സാസമ്പ്രദായം (Psychotherapy) കൊണ്ടു ഭേദമാക്കാനുള്ള ഒരു രോഗമല്ല സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗം. അതിനെ ഭളിപ്പിച്ചവയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമമാണു മനോരോഗങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നതു്.

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു നതസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ഡോക്ടറുടെ ഈ തുറന്ന പ്രസ്താവന സദസ്യരിൽ പലരും മുക്തകണ്ഠം പ്രകീർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

അമേരിക്കൻ സ്വവർഗ്ഗസംഭോഗപ്രസ്ഥാനം അങ്ങനെ വിജയവൈജയന്തി പറത്തി പരിലസിക്കുന്നു! ലേഖനങ്ങൾ വെട്ടിയെടുത്തു, ഫയലിൽ സൂക്ഷിക്കാനായി.

മൂന്നു്: മഹിളാ പോപ്പു്: മറ്റൊരു അസാധാരണവാർത്തയും വളരെ ആകർഷിച്ചു. അമേരിക്കൻ ഹൃദയസ്സന്ദമാപിനിയാ യായി തോന്നി. ഒരു മഹിളാ പോപ്പിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അമേരിക്കൻ വനിതകളുടെ സമുദയം.

ഗർഭാധാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ ആറുമാസത്തിനകം ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഛിദ്രണം ആവശ്യമാണെന്നു കണ്ടാൽ, അനുവദിക്കാവുന്നതാണെന്നു് അമേരിക്കൻ സുപ്രീംകോടതിയുടെ റൂളിംഗ് ഉണ്ടു്. പക്ഷേ, കത്തോലിക്കാസഭ അതനുകൂലിക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ ഈ മർദ്ദിപ്പിച്ചെ എതിർത്തുകൊണ്ടു് അറുനൂറ്റോളം കത്തോലിക്കാവനിതകൾ ന്യൂയോർക്കിലെ പാട്രിക്സ് കത്തീഡ്രലിന്റെ കൽപ്പട്ടവുകളിൽ സമ്മേളിച്ചു. അവരുടെ ലീഡറായി മിസ്സിസ് പാററ് ഹുഗർട്ടി മൺ ക്വില്ലൈൻ എന്ന മഹിളയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 2000 കൊല്ലമായി നിലനില്ക്കുന്ന മതാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പ്രമാണത്തെ തിരുത്താൻ ബ്രഹ്മചാരികളുടെ ഒരു സംഘടനയായ കത്തോലിക്കാസഭ സങ്കുചിതത്വം കാട്ടുന്നതിൽ അതുതപ്പെടാനില്ല. ചുറ്റിനും വളരുന്ന ലോകത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള വിശാലവീക്ഷണം കൂടാതെ സ്ത്രീത്വത്തിനെതിരായി സഭ മർദ്ദനപീഡനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു് 'Catholics for a Free Choice' എന്ന സംഘടന താൻ സ്ഥാപിക്കാനാണു ശ്രമിക്കുന്നതെന്നു് മിസ്സിസ് മാക്ക്വില്ലൈൻ (Macquillain) പ്രഖ്യാപിച്ചു. മാതാവിന്റെയും പുത്രിയുടെയും പരിശുദ്ധ മാതാമഹിയുടെയും പുണ്യനാമത്തിൽ ഗർഭച്ഛിദ്രാനുകൂലികളായ പ്രകടനക്കാരെ അവർ

ആശീർവ്വിച്ചു. അവരെല്ലാവരും ചേർന്ന് അവരുടെ പുതിയ മഹിളാ പോപ്പായി മിസ്സിസ് മാർക്വില്ലെനിനെ അവരോടിച്ചു.

ആവശ്യം സൃഷ്ടിയുടെ പിതാവാണ്. ആവശ്യത്തിനനുസരിച്ചു മാറാത്ത ആദർശങ്ങളെയും അവയെ വെച്ചുപുലർത്തുന്ന നിയമങ്ങളെയും ആവശ്യക്കാരനായ മനുഷ്യൻ എതിർക്കുന്നു. പല്ലം നഖവും കൊണ്ടെതിർക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ ജീവിതം സാധ്യമല്ലെന്നുവരുമ്പോൾ.

ഡബ്ല്യു. ഇ. എം.: ഈ നോട്ടു കുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവേ ഒരു വലിയ കാർ ഡ്രൈവ് വേയിൽ വന്നു നിന്നു. ഒരു പ്രൗഢവനിത അതിൽനിന്നിറങ്ങി വന്നു. ആറടിപ്പൊക്കം. ഒത്ത വണ്ണം. ഗൗരവം തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഹലിയ മുഖം ക്രോപ്പചെയ്ത കുറുപ്പിച്ച കേശം. കോട്ടു ഭൗസറും അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥയോ?

“മിസ്സിസ് മിൽനേ,” രാധ പരിചയപ്പെടുത്തി. “ഡബ്ല്യു. ഇ. എം.-ന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ പ്രവർത്തക.”

ഡബ്ല്യു. ഇ. എം. എന്താണെന്നും അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്നും അറിയാൻ ഞാൻ താൽപര്യപ്പെട്ടു.

യു. എസ്. എ.യിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ലിംഗഭേദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു നൽകപ്പെടുന്നില്ല. എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഉദ്യോഗസ്ഥയായ ഒറ്റ സ്ത്രീപോലുമില്ല. ഭരണഘടനയിൽത്തന്നെ അതിനു ഭേദഗതി വരുത്തിയേ പറ്റൂ. മി. ഫിംഗ്ലിംഗ് നോർക്കിന്റെ കാര്യത്തിലും ജോലിസമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും സ്ത്രീകളോടു പക്ഷപാതമാണു കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആകെ 48 സ്റ്റേറ്റുകളിൽ 37 സ്റ്റേറ്റുകൾ—നാലിന്മുന്നിൽ കൂടുതൽ—അനുകൂലിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭരണഘടനയിൽത്തന്നെ ഭേദഗതി വരുത്താനൊക്കും. നിസ്സാരമായ ഒരു ഭേദഗതിയേ ആവശ്യമുള്ള ‘ലിംഗച്യുതയാസം (Sex) കാരണം യു. എസ്. നിയമത്തിലോ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സ്റ്റേറ്റ് നിയമത്തിലോ അവകാശസമത്വം നിഷേധിക്കുകയോ ചുരുക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതല്ല, എന്ന് മാത്രം മാറിയാൽ മതിയാകും.*

പക്ഷേ, തൊഴുത്തിൽക്കുള്ള നടുത്തൂണു—ചില പ്രമുഖ പുരുഷന്മാരുടെ പദവിയിൽ തുള്ളുന്ന—ഏതാനും സ്ത്രീകൾതന്നെയുണ്ട്. കൂടുതലിൽ ഒരു മികച്ച വ്യക്തദ്രോഹിയാണ് ഇല്ലിനോയിസ് സ്റ്റേറ്റിലെ ഫില്ലിസ് ഷാഫിലി (Phyllis Schlafly) ഭരണഘടനാഭേദഗതികൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തോ ഉദ്യോഗമേഖലയിലോ കൂടുതലൊന്നും ലഭിക്കാൻപേടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പുരുഷന്മാർക്കൊ

* Equality of rights under the law shall not be denied or abridged by the United States or by any State on account of Sex.

പ്പം നിബ്ബന്ധിത സൈന്യസേവനം തുടങ്ങിയ ഗുലമാലകളിൽ സ്ത്രീകൾ കടുങ്ങാനേ അതിടയാക്കുകയുള്ള എന്തും മറ്റും അവർ ഭ്രഷ്ടപരണം നടത്തുന്നു. ഇല്ലിനോയിസ് സ്റ്റോറിൽ ഭരണഘടനാഭേദഗതി വരുത്താൻ സാധിക്കാത്തതു് ഷാഫിലിയുടെ കപ്രപരണം കൊണ്ടു മാത്രമാണു്.

സ്ത്രീകളുടെ അസമത്വം പരിഹരിച്ചുകിട്ടാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ സഫലമാകുന്നതുവരെ തീവ്രയത്നത്തിനു സന്നദ്ധമായ സംഘടനയാണു് ഡബ്ല്യു. ഇ. എം. (Women's Emancipation Movement). അതിനുവേണ്ട ഫണ്ടു പിരിക്കാനാണു് മിസ്സിസ് മിൽനേ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്.

ഇന്ത്യയിൽ, കേരളത്തിൽ വിശേഷിച്ചും, സകല ഭൗദ്യോഗിക മണ്ഡലങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സമത്വപരിഗണനയെപ്പറ്റി ഞാൻ അഭിമാനപൂർവ്വം വാചാലതയോടെ സംസാരിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചിട്ടു കാൽശതാബ്ദമേ ആയിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും ഇരുനൂറുകൊല്ലമായി ഒരു പ്രമുഖ ഫെഡറൽ യൂണിയനായി വിലസുന്ന യു. എസ്. എ.യെക്കൊണ്ടു അഭിമാനിക്കാവുന്ന ഒരു സമുന്നതസ്ഥാനമാണു് ഇന്ത്യൻമഹിളകൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഞാനവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

ഒരു മഹിളാരത്നം തലപ്പത്തിരിക്കുന്ന ജനായത്തഭരണകൂടത്തിൽ—ആ ഭാഗ്യം ഒരിക്കലും യു. എസ്. എസ്. എസ്. ഉണ്ടാകാനിടവരാത്തവിധമാണു് ഇന്നുള്ള യു. എസ്. എ. ഭരണഘടന എന്നു വേദത്തോടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ—ഇന്ത്യയ്ക്കു മറിച്ചു വരാനിടയില്ലെന്ന് അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം പ്രസ്താവിച്ചു.

രാധയുടെ ബാക്ബാലൻസിൽ നല്ലൊരിളവുവരുത്താൻ ആ സമർത്ഥരായ സ്ത്രീക്കു സാധിച്ചു.

വെങ്കളിപുശൽ: രാധ പോകാനിറങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻകൂടി ഗറാഷിന്റെറ മുമ്പിലേക്കു നടന്നു. വടക്കേതിലും കിഴക്കേതിലുമുള്ള ഗൃഹഭിത്തികൾ പെയിന്ററചെയ്യുന്ന കോലാഹലമാണു്. ഫ്ലണികളും ബ്രഷുകളും പെയിന്ററകളുമായി ചെറുപ്പക്കാർ സോത്സാഹം പണിയെടുക്കുന്നു.

“ഒക്കെ ഫൈസ്കൂളും കോളേജും പിള്ളേരാ.” രാധ പറഞ്ഞു.

“നമ്മുടെ വീടു് പെയിന്ററ ചെയ്യാറായില്ലേ?”

“ഇതുവരെയും സൗകര്യം കിട്ടിയില്ല. കുറഞ്ഞതു് 500 ഡോളറാകും. അടുത്ത മാസത്തെ ബജറ്റിലേക്കു പോസ്റ്റ്പോൺ ചെയ്തിരിക്കയാ ”

“ഞാൻ പെയിന്ററചെയ്യാതെന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ? ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂർ ദിവസവും ബുദ്ധിമുട്ടുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയാസം തീക്കാവുന്നതേയുള്ളു.”

“അച്ഛനെക്കൊണ്ടു് ഒക്കുകില്ല.”

“ആക്ഷേപകരമാണോ?”

“ജോലി ചെയ്യുന്നത്—അതെത്രതന്നെയായാലും— അഭിമാനമായേ ഇവിടെ കരുതുന്നുള്ളൂ. വലിയ കമ്പോളങ്ങൾ പോലും വീട്ടുജോലികൾ കഴിവതും സ്വന്തമായിട്ട് ചെയ്യാറുണ്ട്. ഈ dignity of labour (തൊഴിലഭിമാനം) തന്നെയാണ് ഇവരുടെ ഭൗതികാഭിവൃദ്ധിക്കു് ഒരു പ്രധാന കാരണം.”

“എന്നാൽ വൈകുന്നേരം വരുമ്പോൾ കുറെ പെയിന്റും ബ്രഷും മേടിച്ചുകൊണ്ടു വരൂ. തീർച്ചയായും എനിക്കിതു സാധിക്കും. തൊഴിലഭിമാനം ഞാനും പരിശീലിക്കട്ടെ.”

ഞാൻ ഭിത്തികളൊക്കെ ഒന്നു പരിശോധിച്ചു. ഒക്കെ പൊടിയടിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ഹെർക്കുലിയൻ യുക്തിതോന്നി. 50 വാർ അകലെ വരെ ജലം ശക്തിയായി ഫ്ലാഷ് ചെയ്യാവുന്ന ഒരു ഹോസ് അവിടെയുണ്ട്. അതുപയോഗിച്ചു് ആകെയാണു കഴുകിയിടാം: കഞ്ഞുങ്ങളുടെ സഹായം തേടി. അതുതകരം. ആസ്ബെസ്റ്റാസ് ഷീറ്റുകളുടെയും പലകകളുടെയും ഇടയിൽനിന്നു കുറുകുത്ത ലേഹ്യംപോലെ അഴുകിളകി നിലത്തേക്കൊഴുകി. വീട്ടിനാകെ ഒരു തിളക്കംവന്നു എന്നി പാരി, സ്പണ്ടുകൊണ്ടു തുടങ്ങുകകൂടിച്ചെയ്യപ്പോൾ ഒരു പുതിയ വീടാണെന്നു തോന്നി.

രാധ വന്നു കണ്ടപ്പോൾ, “ഇനി ഈയടങ്ങിലും പെയിന്റിടേണ്ട ആവശ്യമില്ല,” എന്നാണു പറഞ്ഞതു്. കുറെ പെയിന്റു് ടിന്നുകളും ബ്രഷുകളും അവൾ മേടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. “ഒരു കോട്ടു് നാളെ തുടങ്ങാം,” എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സ്വീമ്മിങ്ങിനു് ഒരു ക്ഷണം: കാപ്പി കുടിക്കുവേ രാധ പറഞ്ഞു: “പാമിന്റെ ഒരു ഫോൺകാൾ ഓഫീസിൽ വന്നിരുന്നു. നാളെ രാവിലെ പത്തുമണിക്കു് ഇവിടെ വരും. അച്ഛനെയും കഞ്ഞുങ്ങളെയും റാക്ക് ലാൻഡ് ലേക്കിൽ (Rock Land Lake) സ്വീമ്മിങ്ങിനു കൊണ്ടുപോകാൻ എന്റെ അനുവാദം ചോദിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അച്ഛനു വിസമ്മതം വല്ലതുമുണ്ടോ?”

“എവിടെയാണ് ഈ ലേക്ക്?”

“ഏഴുപതമ്പതു മൈൽ ദൂരം വരും..”

“നീ പോയിട്ടില്ലേ?”

“പററിയില്ല. അതിമനോഹരമായ ഒരു സുഖാനുഭവങ്ങളേകേന്ദ്രമാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അച്ഛനു് അസൗകര്യമോ വിസമ്മതമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ മസാച്യുസെറ്റ് സിലേക്കു വിളിച്ചറിയിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്..”

എനിക്കു വിസമ്മതമോ! എന്തൊക്കെയായിരിക്കും അവിടത്തെ പരിപാടികൾ? സ്വീമ്മിങ്ങിനു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്തായിരിക്കും? ഞാനൊന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതു കണ്ടു രാധ പറഞ്ഞു:

“അച്ഛൻ ഒരു സ്വീമ്മിങ്ങ് ഡ്രസ്സ് മേടിക്കണം. അലക്സാണ്ടർസ് എന്നൊരു മുന്തിയ സൂപ്പർ മാർക്കറ്റുണ്ട്. അവിടെ പോകാം.”

അലക്സാണ്ടർസ്: ബസ്സ്റ്റാൻഡും ബാംബസ്റ്റർസുംപോലെ ഒരു മുന്തിയ കച്ചവടകേന്ദ്രം. തുണിത്തരങ്ങൾക്കു പ്രമുഖസ്ഥാനം. രണ്ടുമുവായിരം കാരുകളെങ്കിലും നാലുവശത്തുമുള്ള പാർക്കിങ്ങ് ഗ്രൗണ്ടിലുണ്ട്. എയർകണ്ടിഷനിങ്ങ് കൊണ്ട് തണുപ്പേറിയ മാർക്കറ്റിനകം ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കാണുന്നതുതന്നെ ആനന്ദകരം. എവിടെയും തിരക്കു്. എന്തെന്തു സാധനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും മേടിച്ചുകൂട്ടുന്നു. മനഷ്യർക്കു് ഈ ചണമൊക്കെ എവിടുന്ന്?

നല്ലൊരു സ്വീമ്മിങ്ങ് ഡ്രാസും ഇഡ്ഡും മേടിച്ചു. ഒരു വലിയ ടൗവലും.

9.30-നു് പൂട്ടാൻപോകുന്ന വിവരം അറിയിക്കുന്നതുവരെ ഷോപ്പിനകം ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കണ്ടു.

ചിന്തയ്ക്കു നല്ല വക: എന്തൊക്കെയാണോപോ നാളത്തെ പരിപാടികൾ? ഉദ്ദേശപൂർവ്വമായ ചിന്തകൾ; ഉല്ലാസപ്രദമായ മനോരമങ്ങൾ. ആശയും ആശങ്കയും ജനിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയമിടിപ്പുകൾ. ഏകാഗ്രത ആകെ നശിച്ചു ചിന്തകൾ ചിന്തകളെ വിമർശിച്ചു. മനസ്സും സിരകളും പൊങ്ങുകയും താഴുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

1973 ജൂലായ് 11, ബുധനാഴ്ച

കരുതലുകൾ: സ്വീമ്മിങ്ങ് മൂന്നാലുമണിക്കൂർ തുടർന്നു്. ചിലപ്പോൾ കൂടുതലും. ഇടയ്ക്കിടെ വിശ്രമവേളകൾ—ക്ഷേപ്യപേയങ്ങൾ കഴിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ—തിന്നാനും കടിക്കാനും കരുതേണ്ടതാണു്. ഏല്പാം രാധ രണ്ടു ബാഗുകളിൽ പാക്കുചെയ്തതന്നിട്ടാണു് ഓഫീസിനു് പോയതു്.

പ്രതീക്ഷ: പാം പത്തിനെത്തും. വലിയ സമയനിഷ്ഠയാണു്.

ഗീതപ്രീതമാക്കു് പ്രിയംകരിയായ പ്രാണസുഹൃത്താണു്. രണ്ടുപേരെയും സൈക്ലിങ്ങ് പഠിപ്പിച്ചു. അടുത്തൊരു സ്വീമ്മിങ്ങ് പൂളിൽ അവരെ കൊണ്ടുപോയി കുറച്ചു നീന്തൽ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാം നല്ലപോലെ നീന്തും. ഡൈവ്* ചെയ്യും. അവരെ നല്ലപോലെ നീന്തൽ പഠിപ്പിക്കാമെന്നു് റിസർവ് ചെയ്യാം.

“എങ്ങനെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്?”

“രണ്ടുകൈയും വെള്ളത്തിനു മുഴുളിൽ കുറച്ചു താഴ്ത്തി നീട്ടിത്തരും. അതിൽ ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയായി കമഴ്ത്തിക്കിടത്തിക്കൊണ്ടു് പതുക്കെ നടക്കും. ഞങ്ങൾ കൈകാലടിച്ചു നീന്തൽ

* മുങ്ങാംകഴിയിടക

പഠിക്കും. അങ്ങനെ കുറച്ചു പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അപ്പപ്പൻ നീന്തലറിഞ്ഞുകൂടെ?''

''അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ!''

''സത്യമോ?''

''പരമസത്യം..''

''പാമിനോടു പറഞ്ഞാൽ അപ്പപ്പനേം പഠിപ്പിച്ചുതരും. സ്വീമ്മിങ്ങ് പഠിപ്പിക്കാൻ നല്ല മിടുക്കിയാ..''

ഏദയം ഒന്നു കിട്ടങ്ങി.

നീന്തൽ അറിഞ്ഞുകൂടെന്നു പറയുന്നതു മോശമല്ലേ? അരസിക ശിരോമണിയായി കരുതുകയില്ലേ? അറിഞ്ഞുകൂടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പഠിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാകുമോ? കാഴ്ചക്കാർ ചിരിക്കുകില്ലേ? നല്ലൊരവസരം കിട്ടിയാലുപേക്ഷിക്കുന്നതു വിസ്തീർത്തമല്ലേ? മനസ്സു പതറി. ഏദയം കുതിച്ചു

ഉത്സാഹസമ്പന്ന: മണി പത്തു്. കാറിന്റെ ഹോൺ. അഭ്യൂഹ്യയായ അപ്പപ്പൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉത്സാഹവും പ്രസരിപ്പും സത്തുഷ്ടിയും മുഴുനീക്കത്തായ കനകവിഗ്രഹം. വീരാൽപോലുള്ള പുള്ളുപുള്ളു പള്ളുപള്ളു. കഞ്ഞുഴുക്കു് ഉമ്മകൾ. ഹാർട്ടായ കൈകലുക്കം. കശലപ്രശ്നങ്ങൾ. ലൈറുകളുടെയും അടുപ്പുകളുടെയും ഹീററുടെയും സ്വീച്ചുകൾ ഓഫ് ആക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധന. വാതിലുകൾ പൂട്ടുന്നു. ബാഗുകൾ എടുത്തു വണ്ടിയിൽ വയ്ക്കുന്നു. എന്നെ അടുത്തു പിടിച്ചിരുത്തുന്നു. കാർ സ്റ്റാർട്ടുചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഒക്കെ രണ്ടു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ.

റോക്ക് ലാൻഡ് ബീച്ചും ലേക്കും: ഹൈവേയിൽക്കൂടി 90 മൈൽ സ്റ്റീഡിൽ ഒരു മണിക്കൂർ യാത്ര. നഗരപരിസരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേട്ടം തടവും കലന്ന, വൃക്ഷനിബിഡമായ ഒരു അടവിയുടെ മദ്ധ്യത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നി. പുഴകളും അരുവികളും കടന്നിരുന്നു. ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും പേരുകളും പ്രാധാന്യവും വിവരിച്ചുതന്നിരുന്നു. ആലിരാമ്യം വാരിക്കോരിയണിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് പ്രകൃതിദേവി. കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ കാണുന്നതിൽ മനസ്സു മുഴുകിയിരുന്നു.

'രാമപ്പോ' താഴ്വരയുടെ പേരുമാത്രം ഓർക്കുന്നു. എ. കെ. ബി.യുടെ രാമപ്പോ കോളജ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സുന്ദരമായ ദിക്കു്. തരുനിരകൾ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന കുന്നിൻപുറങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തു് കണ്ണും കരളും കവരുന്ന പ്രദേശം.

ഒരു വിശാലമായ പാർക്കിങ്ങ് ഗ്രൗണ്ടിൽ എത്തി. പത്തഞ്ഞുറു കാറുകൾ നിറന്നുകിടക്കുന്നു. തൊട്ടപ്പറത്തു് പാർക്കും ബീച്ചും. അതിനപ്പുറം ഉൾക്കടൽപോലെ പരന്നുകിടക്കുന്ന നീലജലാശയം..

ബീച്ചിന്റെ ഒരറ്റത്തു് റെസ്റ്റുഹൗസ്; ഡ്രസ്സു് മാറ്റാൻ ആണുങ്ങൾക്കും പെണ്ണുങ്ങൾക്കും അവിടെ പ്രത്യേകസൗകര്യമുണ്ടു്. അഞ്ചു മിനിറ്റിനകം പാമും കുഞ്ഞുങ്ങളും ബ്രെസിയറും ഡ്രാസും ഹഡും

മാത്രം അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറത്തുവന്നു. പുണ്ണനഗത ഇല്ലാതാക്കാൻ ഏതാനും തൂണിക്കഷണങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങു ഒട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെയിലേറ്റു തിളങ്ങുന്ന ബീച്ചിൽ ഇതേ വേഷത്തിൽ നൂറുകണക്കിനു സ്ത്രീകളും കുമാരികളും കുട്ടികളുമുണ്ട്. ഡ്രാസുമാത്രം അണിഞ്ഞു പുരപ്പന്മാരും.

ബീച്ചിൽ നിറയെ ട്രെലുകൾ വിരിച്ചു് ഓരോ പാർട്ടിയും സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കറച്ചുനേരം വെള്ളത്തിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടു ട്രെലുകളിൽ മലന്നും കമഴ്ന്നും കിടന്നു ദേഹം കായാനും വല്ലതും കഴിക്കുന്നമാണിതു് പാഠം ഒരു വലിയ കംബളംപോലുള്ള ട്രെൽ ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു വിരിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ബാഗുകൾ അതിന്റെ പുറത്തുവെച്ചു. പിന്നെ കായലിലേക്കു നീങ്ങി.

അനവധി സ്ലാഡർമൈൽ വിസ്തൃതമായ ഒരു ശുദ്ധജലതടം കത്തിന്റെ വൃത്താകാരമായ ഒരു മുഖമാണു വേദത്തിങ്ങുപുളായി തിരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ജലനില ബീച്ചിനടുത്തു ചളര ആഴം കുറഞ്ഞും ക്രമേണ കൂടിയും സ്റ്റോപ്പായിക്കിടക്കുന്നു. 3, 5, 7, 10 എന്നിങ്ങനെ അടികൾ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള തൂണുകൾ വെള്ളത്തിൽ അധിടവിടെ നാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പത്തടിക്കപ്പുറം കയമാണു്. ലോഹ നിമ്മിതമായ പ്ലവഗഗോളങ്ങൾ (ബോയികൾ) ഒരു ചെയിനിൽ ബന്ധിച്ചവ അവിടെ വരിയായി നിരത്തിയിട്ടുണ്ട്, അപകടമേഖല കാട്ടാൻ. ഏകദേശം ഒരു സ്ലാഡർമൈൽ ദൂരം ഇങ്ങനെ വേദത്തിങ്ങുപുളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബീച്ചിൽ ജലപ്പുരപ്പിനടുത്തായി മൂന്നിടത്തു് പത്തടി ഉയരത്തിൽ തിട്ടകൾ കെട്ടി വലിയ കടകൾ അവയിൽ നാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വാച്ചർമാരുടെ സ്ഥാനം. അപകടം പറുകയാണെങ്കിൽ സഹായം നല്ലമത്രേ. 'ഞാനൊന്നും കാണുന്നില്ല' എന്ന മട്ടിലാണു് ഓരോ നികർധാരികൾ അധിടെ ഇരിക്കുന്നതു്. അത്രയേ അവിടെ പററൂ.

ജലക്രീഡ: ജലതലത്തിലെ കോലാഹലം ഒരുനിമിഷം കരയ്ക്കുന്നിന്നു നോക്കി. പല തരത്തിലും പല നിറത്തിലും പല പ്രായത്തിലും പല വസ്ത്രത്തിലുമുള്ള ആണം പെണ്ണും ഒററയായും ജോടിയായും കൂട്ടായും തുള്ളിച്ചാടിക്കളിക്കുന്നു, തല മാത്രം പുറമേ കാട്ടിക്കൊണ്ടു ദേഹം കളുക്കാനിട്ടിരിക്കുന്നു, നീന്തുകയും മുങ്ങാകഴിയിടകയും ചെയ്യുന്നു, നിന്തൽ പഠിക്കുന്നു—പഠിപ്പിക്കുന്നു, കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞുകൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽ താഴുന്നു, ചില അഭയാസങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു—ഇങ്ങനെ പല പല ക്രീഡകളിൽ നിരതരായി ആനന്ദനിമഗ്നരായിക്കഴിയുന്നു കറുത്ത നീഗ്രോകളും വെളുത്ത നീഗ്രോകളുമുണ്ട്. ഇരുണ്ട ഇന്ത്യാക്കാരുമുണ്ടെച്ചിനാക്കാരുമുണ്ട്. നീലക്കണ്ണും കരിംകണ്ണും പൂച്ച(മഞ്ഞ)ക്കണ്ണുമുള്ളവരുണ്ട്. മഞ്ഞത്തൊലിപ്പുറത്തു ചെറിയ കറുത്ത പുളളികളുള്ള ചില സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ കണ്ടു. വല്ല

തപഗ്രോഹവുമാണോ എന്നു സംശയിച്ചു. തെക്കുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗക്കാരാണെന്നു പാ. പറഞ്ഞുതന്നു.

എല്ലാക്കൂട്ടരേയും ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന വിശാല ജലതലം—ഐതിഹാസിക പ്രളയജലധിയുടെ കണത്താമന—അതാണു മുന്നിൽ!

ഗീതപ്രീതമാർ പാമിനെ വളഞ്ഞുകൂടി, നീന്തൽപാനം തുടങ്ങാൻ. ഞാൻ കഴുത്തോളം വെള്ളത്തിൽ താണു നോക്കിനിന്നു.

“എന്താ നീന്തൽ തുടങ്ങാത്തത്?” പാമിന്റെ അന്വേഷണം.

“അപ്പപ്പനു നീന്തലറിഞ്ഞുകൂടി!”

ഞാൻ പച്ചച്ചിരി ചിരിച്ചു നിന്നു

“പാ. പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ? ഒരു മണിക്കൂർ മെനക്കൊൽമതി നീന്താനൊക്കും. ആദ്യം കഞ്ഞുങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കൂ.”

“എങ്ങനെ?”

“എന്റെ കൈയുമായി കൈകോർത്തു പിടിക്കൂ. അവർ പെരുങ്ങുപലകയിലെമ്പോലെ കീടുന്നുകൊണ്ട് കൈകാലടിച്ചു നീന്തിക്കൊള്ളൂ!”

നല്ലൊരു വിദ്യതന്നെ. പരസ്പരം ഭുജങ്ങളിൽ പിടിച്ചുനിന്നുങ്ങളുടെ കൈത്താങ്ങിനെ അവലംബിച്ചു അര മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കഞ്ഞുങ്ങൾ തന്നത്താൻ നീന്തുന്നതു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

തൊട്ടടുത്തു മുമ്പിലും പിമ്പിലും വശങ്ങളിലും നടക്കുന്ന കോപ്രായങ്ങളും കോലാഹലങ്ങളും നോക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പാ. എന്നെ വിലക്കി. “ഭയവായി സ്വന്തകാര്യംമാത്രം നോക്കൂ. അപ്പാവുമിപ്പാവും നോക്കുന്നത് മാനേഴ്സല്ല”

ആ മനസ്സിനി അടുത്തതായി എനിക്കു ഔവനശിക്ഷണം നൽകാൻ ഉദ്യുക്തയായി.

ഗുരുദക്ഷിണകൂടാതെ ഇന്ത്യാക്കാർ ഒരു വിദ്യയും അഭ്യസിക്കാറില്ല. ഞാനെന്താണു തരേണ്ടത്?

ഇവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഹ്രീയാണം. പഠിത്തം സമത്ഥമാകണമെന്നേ ആഗ്രഹമുള്ളൂ.

ആദിത്യഗേവാൻ എങ്ങനെ ‘കമ്മ്സാക്ഷി’യാകും, ജലാശയാന്തരംഗത്തിലെ രഹസ്യസംരംഭങ്ങൾക്കു്?

വരണഗേവാൻ മുകസാക്ഷിയായിരുന്നില്ല. ഓളങ്ങളുടെ ഒരുങ്ങിയ ചിരി തലപൊങ്ങുമ്പോൾ കേൾക്കാമായിരുന്നു.

വായുഗേവാൻ ചുറ്റിനുമുള്ള ആരാമഭൂതഹങ്ങളോടു് എന്തോ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞിരിക്കണം. ചില്ലത്തലയാട്ടി അവ ഉല്ലസിച്ചുരസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അമേരിക്കൻ അയല്ലാർ എത്ര മര്യാദക്കാർ. തൊട്ടപ്പുറത്തേയും ഇപ്പുറത്തേയും രഹസ്യങ്ങളിൽ അവർ ഒരൊളിക്കണ്ണുപോലും അയങ്ങുന്നില്ല.

ഒരു മണിക്കൂർനേരത്തെ അഭ്യസനം സിരാചക്രത്തെ തളത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്പം വിശ്രമിച്ചിട്ടു തുടരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് കരയ്ക്കുകയറി. പാമിന്റെ കംബളത്തിൽ ഇറ്ററനോടെതന്നെ കമഴ്ന്നുകിടന്നു. അപ്പറവും ഇപ്പറവും തെക്കിക്കൊണ്ടു പാമും കുട്ടികളും വന്നുകിടന്നതു മയക്കത്തിനിടയിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നെ ലബ്ബിന്റെ ബഹളംകേട്ടാണെന്നതു്.

നല്ലൊരു വനഭോജനമായിരുന്നു, തീവെയിലത്തിരുന്നുകൊണ്ടാണെങ്കിലും. പലഹാരങ്ങളും പഴങ്ങളും ഡ്രിങ്കുകളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പാം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നവയും കറിയൊക്കെ തീർത്തു.

റസ്സുഹൃത്സിൽ പോയി കൈകാൽമുഖമൊക്കെ കഴുകി. ഉന്മേഷം തിരിച്ചുവന്നു. എല്ലാപേരും വീണ്ടും ജലക്രിഡയ്ക്കൊരുങ്ങി.

അവിടെത്തെ ജനസംഖ്യ അനന്തിമിഷം കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 300, 400, 500 കണക്കിനു പെരുകി. അടിത്തട്ടിൽ നല്ല ആററുമണലായതുകൊണ്ടു് വെള്ളത്തിനു കലക്കം ഒട്ടും തട്ടിയിരുന്നില്ല.

“ജീക്കു നല്ല മസ്കലർ ബോഡിയായല്ലോ! എത്ര എളുപ്പത്തിൽ നീന്തൽ പഠിച്ചുകളഞ്ഞു!” പാം അഭിനന്ദിച്ചു.

“പാം-ഇത്ര ശക്തയും ദ്രവശാത്രയുമാണെന്നു് ഞാനും ധരിച്ചിരുന്നില്ല. അഭ്യസനസാമന്ത്യം അസാധാരണം!” ഞാൻ പ്രത്യഭിനന്ദനം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഒരു അബദ്ധം: ഒരുബദ്ധം പിണഞ്ഞു. പണ്ടെങ്ങാണ്ടു് അഭ്യസിച്ചിരുന്ന മാറുവീശിനീന്തൽ ഓക്ടാപ്പറത്തു് ഒന്നു പ്രകടിപ്പിച്ചുപോയി, പാമിനെ അനുക്കരിച്ചു്. വെളുത്ത മുഖം ഇരുണ്ടോ? നീണ്ട മുഖം കുറച്ചുകൂടി നീണ്ടോ? കണ്ണുകൾ തുറിച്ചോ? കവിളുകളിൽ രക്തപ്രസരമുണ്ടായോ? പിന്നെ എന്താടെന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുകയോ മുഖത്തു നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

പ്രകൃതി മാറുന്നു: “ചൈകനേരം മഴയുണ്ടാകുമെന്നു് രാവിലെ ഫോർകാസ്റ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനി താമസിക്കണ്ട, നമുക്കു പോകാംഗീതേ.” ഗീതയെയാണ് അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നതു്.

ചക്രവാളമുഖം കരുവാളിച്ചിരിക്കുന്നു. കരിമ്പടംകൂടി തേർത്തടം മറയ്ക്കുന്നു ദിനേശ്വരദേവൻ. ചൂടു മങ്ങിയതോടെ തടാകതലം ശീതളതരമാകുന്നു. സുഖാനേഷകരുടെ ചൂടു്—ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിയുടേതൊഴികെ—കൂടിവന്നതേ ഉള്ളു

കാറിൽ കയറിയപ്പോൾ പാം പിന്നിലിരുന്ന കണ്ണുങ്ങളോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “ഗീതയെയും പ്രീതയെയും ഇരുപതുമൈൽ അകലെയുള്ള പാലിസേഡ്സ് ഇൻറർസ്റ്റേറ്റ് പാർക്ക്*കൂടി ഞാൻ കൊണ്ടുചെന്നു കാണിക്കാം. ഇനിയൊരു ദിവസം അത്രയും കൊണ്ടു

* Palisades Interstate Park.

കാണിക്കാൻ പറുകില്ല. അവിടെ കാണേണ്ട ഒരു സുന്ദരമായ വഡ്‌ലാൻഡും ഉണ്ട്. . .

അതിവേഗത്തിൽ കാർ വിട്ടു. യേജനകരമായ സ്ലീഡ്. എൻറെ നേക്കു നോക്കുകയോ എന്നോടു മിണ്ടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എന്തിനാണാവോ ഈ മിന്നൽ പരിഭവം? അറിയാതെ വല്ല അപരാധവും ഞാൻ ആവേഗത്തിടുകത്തിൽ ചെയ്തുപോയിരിക്കുമോ?

അസുലസേനയ്ക്കും:

സൗന്ദര്യോത്തരതോപിസുന്ദരതരം

തദ്ദ്രുപമാശ്ചയ്തോപ്യാശ്ചയ്തി! എന്ന കവിവാക്കേയം അനുസ്മരിച്ചുപോയി, ഇരുവശവുമുള്ള പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യപാരമ്യം കണ്ടപ്പോൾ. തടാകങ്ങളുടെ നാടാണവിടം. ഇടതുഭാഗത്തു് ഇടതൂർന്നില്ലുന്ന തരുലതാനിബിഡമായ കാമ്പനൂൾഗി. വലതുഭാഗത്തു് തടാകതടങ്ങളുടെ പ്രകൃതികകോമളിമ. അങ്ങിങ്ങു് സുഖാനുഭവങ്ങളായണത്തിട്ടുള്ള നരനാരിവൃന്ദങ്ങൾ നീരാടിക്കളിക്കുന്ന ബേത്തിങ് പൂളുകളും ബീച്ചുകളും. രണ്ടുമുന്നിടത്തു് കളിബോട്ടുകളും വഞ്ചികളും നിരന്ന ബോട്ടു്ബേസിനുകളും കണ്ടു. കാടും മേടും താഴ്വരകളും തടാകതീരങ്ങളും പിളർന്നുകൊണ്ടു നിന്നുനിന്നു കിടക്കുന്ന രാജപാത ഓരോ ബീച്ചിന്റെയും പാക്കിന്റെയും പേരും പാക്കുണ്ടുങ്ങളോടു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു; ഹാരിമാൻ സ്റ്റേറ്റു് പാക്ക്, ട്രാമാൻ മൗണ്ട് പാക്ക്—ഇത്യാദി. മിന്നൽവേഗത്തിൽ കാർ വിട്ടിരുന്നതിനാൽ ഒരു വിഹഗവീക്ഷണത്തിന്നേ സാധിച്ചിരുന്നള്ള എങ്കിലും അത്യന്തസുന്ദരമായ ആ പ്രകൃതിദൃശ്യം അനുപമമായ ആനന്ദാനുഭൂതി നല്കി.

പാലിസേഡ്സ് (Palisades) ഇൻറർസ്റ്റേറ്റു് പാക്ക്: ന്യൂയോർക്ക് പ്രവിശ്യയിലെ മുന്തിയ ഒരു ബുട്ടിസൈറ്റു് ആണു് പാലിസേഡ്സ് പാക്ക്. ഉയർന്ന ഒരു കുന്നിൻപരിവീൽ നിരപ്പുപരത്തിയ ഭൂമിയിൽ നിരനിരയായി വലിയ വെൺകൊററക്കടകൾ നാട്ടിയിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണു് ദൂരനിന്നു നോക്കിയാൽ. കടുത്ത വെയിലിലും മഴയിലും നിന്നു് അയ്യേനൽകുന്നവയാണിവ. നിരന്നുകിടക്കുന്ന മേശ, കസേര, ബഞ്ചു് തുടങ്ങിയവ സ്വീമ്മിങ്ഗ്രൂപ്പുകാരും അല്ലാത്തവരുമായ ആളുകളുടേതാണു് നിബിഡമാണു്. തിന്നാനും കുടിക്കാനും വേണ്ടതൊക്കെ അവിടെ കിട്ടും. രണ്ടു ഡോളർ കൊടുത്തു കാർ പാക്ക്ചെയ്തിട്ടു് അവിടെത്തന്നെ കോലാഹലങ്ങൾ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കണ്ടു്.

ബോട്ടു് ബേസിനിൽ യന്ത്രബോട്ടുകളും പങ്കായം ഘടിപ്പിച്ച തുഴവഞ്ചികളും വാടകയ്ക്കിട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ കയറാൻ കൃത്യകളിൽ നില്ക്കണം. കായലിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ അതിമനോഹരമാണു്. പാമിനു് ഒരു ബോട്ടുയാത്ര നടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു്, തുഴവഞ്ചിയിൽ കയറി. കണ്ടുങ്ങളെ അതിലേക്കു പ്രേരിപ്പി

ച്ചു, എന്നോടു മിണ്ടാതെ. അവരുടെ ശിപാഗ്നി ഞാൻ നിർദ്ദയം നിരസിച്ചു, മനസാ കൊതിച്ചിരുന്ന എങ്കിലും.

'നിങ്ങൾ പോയി കറങ്ങിയിട്ടു വരിൻ. ഞാനീ കസേരയിലിരിക്കാം'. ഞാൻ ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞു.

കാടുകയറുന്നു: പാമിനു ദേഷ്യം. വരിൻ നമുക്കു പോകാം. കാടുകയറാം. മാനം മുയലും. സ്തവം ഓടിനടക്കുന്ന കാട്. പ്രീത കൈയിൽ തൂങ്ങി. ഞാൻ നിശ്ശബ്ദമായി അനുഗമിച്ചു.

പാക്കിൽനിന്നു സ്റ്റോപ്പായി കയറിപ്പോകുന്നു റോഡ്, സൂര്യപ്രകാശം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കാടിന്റെ മദ്ധ്യത്തുകൂടി. കാർമേലങ്ങൾ കണ്ണീർകണങ്ങൾ ചാരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. സന്ധ്യയായെന്നു തോന്നി, മണി നാലരയായതേ ഉള്ള എങ്കിലും. മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ല. കാന്താരഗഹനതയുടെ ഗംഭീരസൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മൈലോളം നടന്നു. കണ്ടുങ്ങൾ മുന്നേറിയോടുന്നു. മഴനിയായ പാ അനുഗമിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ഞാനും. ഒരു വശത്തു് ഒരു വലിയ പാറക്കെട്ട്. 'ഒരു കലമാൻ! ഒരു കലമാൻ!' ഗീത വിളിച്ചുകൊണ്ടു പാറക്കെട്ടിനനേക്കു് പാഞ്ഞു. പാ പുറകേ. പ്രീതയ്ക്കു് പേടി. അടയ്ക്കുവാൻ കൈയിൽ തൂങ്ങി. എനിക്കും പേടിതോന്നി, വനാന്തരംഗത്തിലേക്കുള്ള ഗീതയുടെ പാച്ചിൽ വിചാരിച്ചു്. ഗീത സാഹസികയാണു്. കാട്ടിനകത്തു് എന്തൊക്കെയുണ്ടോ? വഴിതെറ്റി വല്ലിടത്തും പോയേക്കുമോ? ഞാനും പ്രീതയും റോഡിറമ്പിൽ നുംഭിച്ചുനിന്നു 5, 8, 10 മിന്നിട്ടുകൾ നീണ്ടു. പ്രീത ഉച്ചത്തിൽ കരയാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ തൊണ്ടുതുറന്നു് 'ഗീതേ ഗീതേ' എന്നു ചുത്തിൽ കൂവി. ഓനകുവുമില്ല. ഉൽക്കണ്ഠയും ഉദ്ദേഗവും നിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങൾ! അപ്പോൾ കന്നിന്റെ മുകളിൽനിന്നു് ഗീതയെ തോളിലേറ്റിക്കൊണ്ടു് പാ വരുന്നു. വലിയ ആശ്വാസമായി.

മഴയെത്താതെ യാത്ര: മഴ ശക്തിയായി ചാറ്റിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. കാറിൽ കയറിയപ്പോൾ ഇടിമിന്നലോടുകൂടിയ പേമാരി ആരംഭിച്ചു. പെട്ടെന്നാണു് പ്രകൃതി മാറ്റുക. അവിടത്തെ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ. അരുവികൾപോലെ റോഡിൽക്കൂടി ജലപ്രവാഹം. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോകുന്ന കാർനിരകളിൽ ലൈറ്റുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുൻവശത്തെ കണ്ണാടിച്ചുതെത്ത മാർജ്ജനികൾ തുറന്നിറങ്ങുന്നു. പക്ഷേ, ഒന്നും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന മിന്നലെളികൾ. അതൊന്നും വകവെക്കാതെയാണു് ഡ്രൈവിങ്. പിരിയ്കുകിപ്പോയിരിക്കയാണോ എന്നു സംശയിച്ചു. മുക്കാൽ മണിക്കൂർ മഴ തോരാതെ നിന്നു. നൂറു മൈൽ പോന്നിരുന്നു. തിരക്കുള്ള രാജപാത വിട്ടു് ശാന്തതരമായ തെരുവിലേക്കിറങ്ങി. മണി അഞ്ചര കഴിഞ്ഞിരുന്നു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ.

അനുരഞ്ജനം: കണ്ടുങ്ങൾ ഡ്രസ്സുമാറാൻ ഓടി. പാ കോപിനി, നിശ്ശബ്ദ, പേപ്പർവായനയിൽ നിരത, ലിവിങ് റൂമിലെ ടെറിയിൽ. ഞാൻ പറഞ്ഞു:

“പ്രിയപ്പെട്ട പാ, എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ആചാരമര്യാദകളെന്തെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. തെറ്റു വല്ലതും പറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കൂ. ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനഃസ്സാപിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഒരു ആനന്ദാനുഭൂതി എനിക്കു ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ അതീവകൃതജ്ഞനാണ്.”

“ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒരു സുഹൃത്തിനെ കിട്ടിയെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. എന്നെ കബളിപ്പിച്ചത് എനിക്കു പൊറുക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.”—ഗംഭീരഭാവം.

“എന്തിലാണ് കബളിപ്പിച്ചത്?”

“നീന്തലറിഞ്ഞുകൂടാണു പൊളി എന്തിനു പറഞ്ഞു? തുറന്നു പറയുന്നതു (frankness) ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. കാപടികന്മാർ ആരായിരുന്നാലും ഞാൻ വെറുക്കുന്നു.”

“എന്താണ്? എന്താണ് കാര്യം?” രാധ ഒരു പലഹാരപ്പൊതിയുമായി എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. മുഖം ഉൽക്കണ്ഠാഭരിതം.

പാ വിശദീകരിച്ചു.

രാധ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. യേശു കള്ളച്ചിരി! ഞാൻ അതുതന്റേതാണെന്നോടുകൂടെയാണ്.

“എന്താ? എന്താ?” പാ ആരാഞ്ഞു.

“അത്യന്തതഃ! അത്യന്തതഃ! അച്ഛൻ നീന്തിയോ? കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല അരജ്ഞതാഴെ വെള്ളത്തിലിറങ്ങാൻ അച്ഛനു യേശുമാണ്. എന്നിട്ട് അച്ഛൻ നീന്തിയെന്നോ?”

പാ ഒരുമണിക്കൂർ മെനക്കെട്ടതിന്റെ ഫലമായി മാത്രം നീന്തൽ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതാണെന്നു ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. ഗുരുനാഥ കൈവീശി നീന്തിയതു ഞാൻ അനുസരിച്ചപ്പോൾ അതു എങ്ങനെയോ ശരിയായി. അല്ലാതെ യാതൊരു കബളിപ്പിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല പാ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതിൽ അതിയായ വേദമുണ്ടു്, എന്നൊക്കെ ഞാൻ പറഞ്ഞു രാധ അതിസാമർത്ഥ്യത്തോടെ അനുസരിച്ചു സംസാരിച്ചു. പൊള്ളയായ ആചാരവാക്കുകളും കള്ളസൂത്രങ്ങളും അവൾ വശമാക്കിയിരിക്കുന്നു!

ഒടുവിൽ ഒരു അനുരഞ്ജനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

രാധ കൊണ്ടുവന്ന പലഹാരങ്ങൾ അവൾ തിന്നു.

അടുത്തദിവസം ഞങ്ങളെല്ലാം അവളുടെ ലോഡ്ജിൽ അത്താഴത്തിനു ചെല്ലണമെന്നു ക്ഷണിച്ചിട്ടു പോയി. ഹൃദ്യമായ ഒരു വിടവാങ്ങലല്ല ലഭിച്ചതെന്നു എനിക്കു തോന്നി.

പിണക്കക്കാരി: “നിസ്സാരകാരണം മതി ഇവൾ പിണങ്ങാൻ.” രാധ പറഞ്ഞു. “മൂന്നുകൊല്ലം പ്രേമിച്ച ഒരു ബോയ് പ്രണയമായി അല്പകാരണത്താലാണ് ഇവൾ പിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞത്. അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം പറയാനുണ്ടോ?”

അക്കഥ അറിയാൻ ഞാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടു.

“ഒരു യാത്രകഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ നൂറു ഡോളറിന്റെ ഒരു കാഷ്ചെക്ക് ഒരു ഹോട്ടലിൽവെച്ചു കളഞ്ഞുകിട്ടിയ വിവരം അയാൾ വെളിപ്പെടുത്തി. ഉടമസ്ഥൻ ഒരു വിദേശസഞ്ചാരി, സ്ഥലംവിട്ടിരുന്നു. തെരക്കിപ്പിടിക്കാനോ, ചെക്ക് പോലീസിനെ ഏല്പിക്കാനോ അയാൾ മെനക്കെട്ടില്ല. അതു മാറി ഇവൾക്ക് ഒരു പ്രസൻറും മേടിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. അയാളുടെ പ്രവൃത്തി സത്യസന്ധമല്ലാത്തതാണ്. ഒരു ജീവിതസഖാവായി സ്വീകരിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവനാണെന്ന് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മൾതമ്മിൽ ഇനി ഒരിടപാടുമില്ല. പ്രസൻറു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. എന്നെന്നേക്കുമായി ഗുഡ്ബൈ പറഞ്ഞു. ഇതാണു ടൈപ്പ്. ഞാൻ തക്കസമയത്തിനു വന്നില്ലെങ്കിൽ വലിയ പുകക്കാറ്റുണ്ടാക്കിപ്പിരിഞ്ഞേനെ.”

അസാധാരണ പ്രകൃതംതന്നെ! വളരെനേരം അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾ ആലോചിച്ചിരുന്നു.

1973 ജൂലായ് 12, വ്യാഴാഴ്ച

പിണക്കം മാറുന്നു: വൈകുന്നേരം പാമിന്റെ ലോഡ്ജിൽ പോകാൻ തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ട് രാധ പോയി.

പത്തുമണിക്കു ഫോൺവിളി, പാമിന്റെ.

നല്ല കൊഞ്ച് (Prawns) കുറെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതു തിന്നുന്നതിനു് എനിക്കു വിരോധമുണ്ടോ എന്നറിയിക്കണം.

“ഞാൻ പ്യൂവർ ചെങ്കിമോറിയനാണെന്നറിഞ്ഞുകൂടെ?”

“കരയിൽ മധുരകീഴങ്ങുപോലെ കടലിലെ ഒരു ചെങ്കിറം ബീരുതന്നെയാണ് പ്രാൺസ്. വളരെ രുചികരം. ഒരിക്കൽ തിന്നാൽ പിന്നെയും തിന്നും.”

നമ്പ്യാരുടെ കടൽവാഴയ്ക്കാക്കറിയെക്കുറിച്ചു ഞാനോർത്തു ചിരിച്ചു.

“തല്ലാലം വേണ്ട. ഞാൻ സാധാരണയായി അത്താഴംതന്നെ ഒന്നും കഴിക്കാറില്ല.”

“വരാതിരിക്കരുതു്. വന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പിന്നെ മിണ്ടുകയേ ഇല്ല. ഇന്നലത്തെ തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ വേദിക്കുന്നു. മാപ്പു പറയുന്നു തീർച്ചയായും വരണം.”

“ശ്രമിക്കാം.”

മനസ്സിന്റെ മൂടൽ മാറി.

ഭിത്തികൾ പെയിൻറുചെയ്തപ്പോഴും കുട്ടികളുമൊത്തു് വായിച്ചപ്പോഴും കളിച്ചപ്പോഴുമെല്ലാം വൈകുന്നേരത്തെ യാത്രയെക്കുറിച്ചു തന്നെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

നാലുമണിക്കു പാം വീണ്ടും ഫോണിൽ വിളിച്ചു. കഴിവതും നേരത്തേ പെല്ലണം എന്നറിയിക്കാൻ. രാധ അഞ്ചുമണിക്കു വന്നപ്പോൾ ഞാനകാര്യം പറഞ്ഞു.

“പാവം, ഏകാന്തതയ്ക്ക് ഒരു മാറ്റം കിട്ടാനാണ് ഈ പഠനം ചെയ്യുന്നത്. ഒരു ലോഡ്ജിൽ തനിയെ താമസിക്കുമ്പോഴേ വിഷമം മനസ്സിലാക്കൂ,” രാധ കാരണ്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. അവൾ മൂന്നുകൊല്ലത്തോളം മധുരയിലെ ഗാന്ധിഗ്രാമിൽ തനിയെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ കാലം ഞാനോർത്തു.

പാമിന്റെ ലോഡ്ജിൽ: തിരക്കേറാത്ത ഒരു പട്ടണമാണ് ഹോഹോകസ്. പൂർവ്വവാസികളായ റെഡ് ഇൻഡ്യന്മാരുടെ ഓർമ്മ നിലനിൽക്കുന്ന പേര്. പ്രശാന്തമായ ഒരു തെരുവിൽ ഒരു ചെറിയ രണ്ടുനിലക്കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽ രണ്ടു മുറിയും ഒരു ചെറിയ അടുക്കളയും ഒരു ബാത്ത്റൂമും മാത്രം. 200 ഡോളർ വാടക. സ്കൂളിനടുത്തായതുകൊണ്ടാണ് പഠനം അവിടെ താമസിക്കുന്നത്.

കാത്തിരിക്കുന്നു. അത്താഴമെല്ലാം ഒരുക്കിയിട്ട്. സ്പെഷ്യൽ ചൈനാ അരി മേടിച്ച് പാകത്തിൽ വേകിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. വെജിറ്ററബിൾ കറികൾ. ബീൻസ് മെഴുക്കുപുരട്ടി, ഉപ്പിലിട്ടത്. മുട്ടക്കുഴമ്പ്, ചാക്കോലൈറ്റ് പപ്പിടി—എല്ലാം എണ്ണക്കുരുതി. ഡ്രായിങ് കം ഡയിനിംഗും അലങ്കരിച്ച് ഭംഗിപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആപ്പിൾ എയിൽ, ജിഞ്ചർ എയിൽ, ഷെറി ഇത്രയുമാണ് ഡ്രിങ്ക്സ്, ഓറഞ്ച്, ചെറി തുടങ്ങിയ പഴങ്ങളും ധാരാളം കരുതിയിട്ടുണ്ട്.

ലെബ്രറി എന്ന കാണിച്ചു. കൂടുതലും സാഹിത്യം. നോവലുകൾ, നാടകങ്ങൾ, പ്രബന്ധസമാഹാരങ്ങൾ—പല പുതിയ ഇനങ്ങളുമുണ്ട്. ടാഗോറിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചോദിച്ചു. കേട്ടിട്ടുണ്ട്, വായിച്ചിട്ടില്ല. ഗീതാഞ്ജലിയെ ഞാൻ പ്രശംസിച്ചു. ഏതാനും വരികൾ പറഞ്ഞു. ഒന്നും ഏശിയില്ല. ഓനീൽ, സ്റ്റീൻബെക്ക്, ഹെമിങ്ങ്വേ തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികൾ ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സന്തോഷമായി.

ബെഡ്റൂം എന്ന കാണിച്ചു. വലിയ ഡബിൾകോട്ട്, നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ക്വീൻ ബെഡ്, വിരിപ്പും തലയണകളും—ഒക്കെ ഭംഗിയാക്കിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഏകയായ ഇവൾക്ക് ഇതിന്റെയൊക്കെ ആവശ്യമെന്ത്?—ഞാൻ ആലോചിച്ചു. എല്ലാപേരെയും അതിൽ പിടിച്ചിരുത്തി. വാതോരാതെ സംസാരിച്ചു. പിന്നെ പാടി; മധുരശബ്ദം, നല്ല ഇഴണം. കണ്ണുങ്ങളെ പാടി. കുറെ ട്യൂണുകൾ പഠിപ്പിച്ചു.

സുഖകരമായ അത്താഴം. ആതിഥേയിയുടെ സൗജന്യവും സന്ദനസ്സുമാണ് ഹൃദ്യതരം. പ്രാൺസ് കുറി ബഹുചിശേഷമെന്ന് രാധയും കണ്ണുങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചു.

രാധയുടെ അച്ഛൻ ബ്രാഹ്മണനാണോ? കൃത്രിമചോദ്യമല്ല. മത്സ്യമാംസങ്ങൾ കഴിക്കാത്തത് ബ്രാഹ്മണരെനാണ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

നായർജാതിയിൽപ്പെട്ടവനാണ്. മത്സ്യമാംസങ്ങൾ നായ
ന്മാർ കഴിക്കും. അച്ഛൻ വേണ്ടെന്നു തോന്നി ഉപേക്ഷിച്ചെന്നുയുള്ള.
അവ തിന്നുന്നവരോട് ഭക്ഷ്യമോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടോ?
ഒരിക്കലുമില്ല, രാധ പറഞ്ഞു.

ഘോരസൂപ്പ്ങ്ങളെപ്പിടിച്ചു പച്ചയ്ക്കു കടിച്ചുതിന്നുന്നവരാണെ
ങ്കിലും നല്ല ഹൃദയമുള്ളവരാണെങ്കിൽ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. മറി
ച്ചും—ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു.

മസാച്ചുസെറ്റ്സ് യാത്രയെക്കുറിച്ച് രാധയുടെ തീരുമാനമറി
യണം.

ഇരുപതാംതീയതിമുതൽ നാലു ദിവസം രാധയ്ക്ക് ഒഴിവാണം.
അപ്പോഴാണെങ്കിൽ അവൾക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുംകൂടി ചരാനൊക്കും.
അങ്ങനെയൊക്കട്ടേ എന്നു തീരുമാനിച്ചു.

നിയന്ത്രിതഫലിമുകൾ ഒന്നുരണ്ടെണ്ണം, അവയുടെ സ്വഭാവമറി
യാൻ, എനിക്കു കാണണമെന്നുണ്ട്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകാൻ
കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് രാധയ്ക്കു വരാൻ പററുന്നില്ല. ഒരു പോംവഴി
നിദ്ദേശിക്കണം.—അക്കാര്യം താനേറ്റു. നല്ല ഫലിമുകൾക്കുള്ള, സൗ
കര്യമുള്ള ദിവസം ഫോണിൽ അറിയിച്ചുകൊള്ളാം.—നന്ദി, വളരെ
നന്ദി.

പത്തുമണിവരെ പലതും സംസാരിച്ചിരുന്നു. ബൈ ബൈ
കിസ്സുകളോടെ യാത്ര പറഞ്ഞു.

1973 ജൂലായ് 13, വെള്ളിയാഴ്ച

രാവിലെ ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻനായർ ഫോണിൽ വിളിച്ചു.
സുഖമായി കഴിയുന്നു. സെൽഫ് കുക്കിങ്. പ്രയാസം തോന്നുന്നി
ല്ല. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു ഡോക്ടർ കൃഷ്ണൻനായർ* ഇന്നലെ
രാത്രി വന്നിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണൻനായരുമായും സംസാരിച്ചു.

മാപ്പി ന്യൂസ്, ഗീത ഓടിവന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പൂപ്പന്റെ വിത്തു
കളെല്ലാം കിളുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഓടിച്ചെന്നു നോക്കി. തടങ്ങൾ
നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങളുമൊത്തു വീടു കരെ ചെയിൻറുചെയ്തു. കരെ വായി
ച്ചു. ചെടികളും പുൽത്തകിടികളും നനച്ചു.

രാധ വന്നപ്പോൾ ഡോക്ടർമാർ വിളിച്ചു കാര്യം പറഞ്ഞു.
അവരെ അവൾ നാളെ ലബ്ധിനു ക്ഷണിച്ചു.

* എന്റെ ഒരു കസിൻ. തിരുവനന്തപുരം ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റൽ
ലിൽനിന്ന് രാമചന്ദ്രൻനായരെപ്പോലെ ബസ്റ്റൻപയിൻസ് ഹോ
സ്പിറ്റലിൽ ജോയിൻ ചെയ്യാൻ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

1973 ജൂലായ് 14: ശനിയാഴ്ച

രാവിലെ രാധയെ സഹായിച്ചു, ഡോക്ടർമാർക്ക് ലബ്ബ് ഒരുക്കുന്നതിന്. 11:30-ന് എല്ലാം റെഡി. 12-ന് അവരെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്കു പോയി.

രണ്ടുപേർക്കുംകൂടി തൽക്കാലം ഫാമിലി ക്യാർട്ടേർസ് ഒന്നേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. താമസിയാതെതന്നെ ഒന്നുകൂടി കിട്ടും. രണ്ടുപേരും ഭാര്യമാരെ കൊണ്ടുവരാൻ ഏപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള ഡോക്ടർമാരുടെ നില എങ്ങനെ? രാമചന്ദ്രൻനായർ ചിശദീകരിച്ചു.

അമേരിക്കയിലെ ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടർമാർ: എക്സ്ചേഞ്ച് വിസിറ്റർ വിസാ (Exchange visitor visa) പ്രകാരമാണ് ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടർമാർ ഇവിടെ എത്താറുള്ളതു്. അതിലേക്കു പ്രത്യേക പരീക്ഷായോഗ്യത നേടിയിരിക്കണം. സ്റ്റേറ്റ്സിൽ ഒഴിവു സൗകര്യവുമുള്ള ഏതെങ്കിലും ഹോസ്പിറ്റലിൽ അഞ്ചു കൊല്ലത്തേക്കു റെസ്റ്റാപ്പൻഡോടുകൂടി അവർ നിയമിതരാകുന്നു.

സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് നല്ല തുകയുണ്ടോ?

പ്രീ ക്യാർട്ടേർസിനു പുറമേ 400 ഡോളറാണ്. എത്ര ധൃത്തായി ചെലവാക്കിയാലും 200 ഡോളർ മിച്ചം വയ്ക്കാൻ സാധിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ യുവഡോക്ടർമാർക്കു കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ ശമ്പളത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇതൊരു നല്ല സേവിങ്സ് ആണ്.

പ്രൈവറ്റ് പ്രാക്ടീസ് ആകാമോ?

FLEX എന്ന പരീക്ഷ പാസ്സായാൽ ആകാം.

കൈമടക്കേപ്പാടുണ്ടോ?

ധനികരായ രോഗികൾ നല്ല പാരിതോഷികങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. കൈമടക്കു കിട്ടിയാലേ രോഗിയെ വേണ്ടവിധം പരിശോധിക്കൂ എന്ന മനഃസ്ഥിതി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒരു നോട്ടു ഡോക്ടർക്കുണ്ടെന്ന ചിന്ത രോഗികളിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കാനേ ഇടയാക്കുന്നില്ല. അതവർക്കു വലിയ ആത്മവിശ്വാസം നല്കുന്നു.

പ്രൈവറ്റ് ഡോക്ടർമാരുടെ നില എങ്ങനെ?

ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗമില്ലാത്ത ഡോക്ടർമാർ ധാരാളമുണ്ട്. നാട്ടുകാരും അല്ലാത്തവരും. അവരുടെ സംഘടനകളുമുണ്ട്. ഓരോ കടുംബത്തിനും പ്രത്യേക പ്രൈവറ്റ് ഡോക്ടർ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് ഹോസ്പിറ്റലുകളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ട രോഗികളാണെന്നു കണ്ടാൽ അവർ ഒരു ശിപാഗിക്കത്തു കൊടുത്തു് ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കും.

ഇങ്ങനെ ശിപാഗിക്കത്തില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ പ്രവേശിപ്പിക്കാറില്ലേ?

ശിപാഗിക്കത്തില്ലാതെയും പ്രവേശിപ്പിക്കാറുണ്ട്. സാധാരണ ചെറുതരം രോഗങ്ങളെല്ലാം പ്രൈവറ്റ് ഡോക്ടർമാർതന്നെ ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കുന്നു.

ഹോസ്പിറ്റൽ സൗകര്യങ്ങൾ: ഹോസ്പിറ്റൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഇന്ത്യയിലുള്ളതിനെക്കാൾ കേമമാണോ?

രോഗങ്ങളുടെ പരിശോധനാക്രമങ്ങൾ വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടവയാണ്. General work up എത്രയും അഭിനന്ദനീയം. വിലയേറിയ അത്യധുനിക യന്ത്രോപകരണങ്ങളുണ്ട്. അവയെ സൂക്ഷ്മതയോടെ ഉപയോഗിച്ച് രോഗം കണ്ടുപിടിച്ചു ചികിത്സിക്കുക ഇവിടുത്തെ ഹോസ്പിറ്റലുകളിലെ വലിയ മേന്മയാണ്. അലസമായും കണ്ടുമാനമായും രോഗികളെ—അവർ എത്ര സാധുക്കളായിരുന്നാലും ശരി—പരിശോധിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഡയഗ്നോസിസ് (രോഗനിർണ്ണയം) ചെയ്ത് ചികിത്സയ്ക്കു വിധേയരാക്കുന്ന നീചസമ്പ്രദായം ഇവിടെില്ല.

രണ്ടുകൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് പ്രശസ്തനായ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഡോക്ടർ, കൈമടക്ക മേടിച്ചശേഷവും, വേണ്ടവിധം പരിശോധിക്കാതെ അമീബിക് ഡിസന്ററിയാണെന്നു പറഞ്ഞ് എടുത്തു എമിറൻ ഇൻജക്ഷനും പത്തുനൂറു ഗുളികകളും അടിച്ചുകേറ്റി എന്നെ കൊല്ലാക്കാലം ചെയ്തതും എന്നിട്ടും രോഗമുർച്ഛ മാറ്റാത്തതുകണ്ട് പുനഃപരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ടൈഫോയിഡ് ആണെന്നു കല്പിച്ച് ചികിത്സിച്ചു ആരോഗ്യം നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചതുമായ കഥ ഞാൻ വിവരിച്ചു.

അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യദ്രോഹങ്ങൾ ഇവിടെയില്ല എന്നുതന്നെ പറയാം. എല്ലാ ഡോക്ടർമാരും ദേവദൂതന്മാരെന്നല്ല വിവക്ഷ. ഭൂരിപക്ഷവും ഹൃദയോല്പകളായ നല്ല മനുഷ്യരാണ്. രോഗികൾക്കു മാത്രമല്ല മനസികതൃപ്തി (Mental satisfaction) നല്ലാൻ അവർ സദാ സന്നദ്ധരാണ്.

വാർഡുകളെല്ലാം ഒന്നു ചുറ്റിനോക്കി. എല്ലായിടത്തും നല്ല വൃത്തിയും സ്വച്ഛതയും. ഭക്ഷണാഭിസൗകര്യങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്.

ചെലവുകൾ: ഇതിന്റെ ചെലവുകളൊക്കെ ആരാ വഹിക്കുന്നത്?

എല്ലാം ഓരോ വലിയ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളാണു നല്കുന്നത്. മെഡിക്കൽ ഇൻഷുറൻസ് എടുക്കാത്തവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. മെഡിക്കെയിഡ് (Medicaid), ബ്ലൂ ക്രോസ് (Blue cross), ബ്ലൂ ഷീൽഡ് (Blue shield) തുടങ്ങിയ ഇൻഷുറൻസ് സംഘടനകളിൽ 90 ശതമാനം പേരും ചേർന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. മദ്യാസക്തരും തൊഴിലൊന്നുമില്ലാതെ അലയുന്നവരുമായ ചെറിയൊരു വിഭാഗം മാത്രമേ ഇവയിലൊന്നും ചേരാത്തവരായി കാണുകയുള്ളൂ.

ഈ സഹായത്തിന്റെ സ്വഭാവം?

ഉദാഹരണമായി, ബ്ലൂ ക്രോസ് 21 മുതൽ 120 ദിവസംവരെ ഫുൾ ബെനിഫിറ്റോടുകൂടിയ താമസസൗകര്യങ്ങൾക്കു പിന്നെയും

30 മുതൽ 180 ദിവസംവരെ പാതി ബെനിഫിറ്റോടുകൂടിയ സൗകര്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി ചെലവു വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മറ്റു സംഘടനകളും.

നിറക്കുറമ്പ്: ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ഇതുപോലെ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയ ഡോക്ടർമാർ പറയുന്നത് അവിടെ എപ്പാർട്ട്മെന്റ് (Apartheid) സമ്പ്രദായം നിലവിലുണ്ടെന്നും വെള്ളക്കാരല്ലാത്ത ഡോക്ടർമാരോട് അകൽച്ചയാണ് കാട്ടാറുള്ളതെന്നുമാണ്. ഡ്യൂട്ടിയിലിരുന്ന ഒരു 'കളർഡോക്ടറെ'ക്കൊണ്ട് ഓപ്പറേറ്റർ ചെയ്യിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററിൽ അയാൾ കൂടുന്നത് ഇഷ്യമല്ലെന്നു ശരിക്കുകയും ചെയ്തു സംഭവം ഒരു സൂപ്പർ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. കറുത്ത നേർസുകളെയും അവിടെ ഇഷ്യപ്പെടുത്തില്ല.

അമേരിക്കയിൽ ഒരിക്കലും ഇതു സംഭവമല്ല. ഇവിടെ മൊത്തം കഴിവാണു മാന്ദിമപ്പെടുന്നത്. ഡോക്ടർമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇക്കാര്യം നിസ്സംശയമായി എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും. ന്യൂയോർക്കിലെ ഒന്നരണ്ടു കേരളീയരായ യുവഡോക്ടർമാർ കബേര പദവിയിലെത്തിയിട്ടുള്ളതു് അമേരിക്കക്കാരുടെ ഈ സ്വഭാവവിശേഷംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ അവരുടെ പഴയ യജമാനത്വം മറക്കാൻ കഴിയാതെയാണ് നിറക്കുറമ്പും എപ്പാർട്ട്മെന്റും പുലർത്തിവരുന്നത്. ഇവിടെ ഇന്ത്യാക്കാരായും നീഗ്രോകളായും ധാരാളം മിടുക്കരായ ഡോക്ടർമാരും നേർസുകളും ഉണ്ട്. അവർക്കു യാതൊരു സൗകര്യക്കുറവുമില്ല. അവർ സന്തുഷ്ടരാണ്.

ഉപരിഡിഗ്രികൾ: ഇവിടെ അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ സേവനത്തിനുള്ളിൽ കൂടുതൽ ഡിഗ്രികൾ വല്ലതും കിട്ടുമോ?

ഒരു 'ബോർഡ് എക്സാമിനേഷൻ'ണ്ട്. അതു പാസ്സായാൽ F. A. G. P. തുടങ്ങിയ ഡിഗ്രികൾ കിട്ടും. കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ഇവിടത്തെ എക്സ്പീരിയൻസ് എങ്ങും മാന്ദിമപ്പെടുന്നുണ്ട്.

അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ—?

ജോബ് സെക്യൂരിറ്റി (Job security) കൂടാതെ എന്നാൽ ജോബ് എൻഡെയ്ജർ (Job endanger) ചെയ്യാതെ അഞ്ചുകൊല്ലം കൂടി കഴിയാം. ഒക്കെ ചുറ്റുപാടുകൾ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു.

കർച്ചധികം സംസാരിച്ചിരുന്നുപോയി. ഒരു മണിക്കു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ലഞ്ചുകഴിഞ്ഞു് ഡോക്ടർമാർക്കുവേണ്ടി രണ്ടു സൂപ്പർമാർക്കുറുകളിൽക്കൂടെ പോയി. കാർ കൂടാതെ മാർക്കുറുകളിൽ പോകാനോ സാധനങ്ങൾ മേടിച്ചുകൊണ്ടുപോരാനോ പറുകയില്ല. അവർക്കു സെൽഫ് കുക്കിങ്ങിനു വേണ്ട സാധനങ്ങളെല്ലാം മേടിച്ചു. അവരെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ കൊണ്ടുവീട്ടിട്ടു മടങ്ങി.

വൈകുന്നേരം മഴയുണ്ടാകുമെന്ന് ഫോർകാസ്റ്ററുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് അന്തരീക്ഷം മൂടിക്കെട്ടി. അത്യഗ്രമായ ഇടിമിന്നൽമഴ

ആരംഭിച്ചു. നാളെ രാവിലെ ന്യൂയോക്ക് നഗരം കരണൻ റ്റോണി
ട്ടിരിക്കുകയാണ്. മഴ തുടന്നേക്കുമോ എന്തോ!

പാമിനെക്കൂടി കൊണ്ടുപോയാൽക്കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹിച്ചു.
രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം ഫോണിൽ വിളിച്ചു. മണിയടിക്കുന്നുണ്ട്. എ
ടുക്കുന്നില്ല. എന്തു പററിയോ?

മുഷിഞ്ഞ ഉടുപ്പുടവയണിഞ്ഞ സന്ധ്യാദേവിയുടെ ജ്ഞാനമായ
മുഖം ജ്ഞാനത പകർന്നിരുന്നു.

1973 ജൂലായ് 15, ഞായറാഴ്ച

ന്യൂയോക്ക് യാത്ര: രാവിലെ പ്രസന്നമായ അന്തരീക്ഷം. നാ
ലരയ്ക്കു മുന്പുതന്നെ ചെന്താമരവിരിഞ്ഞ നീലാകാശപ്പൊയ്ക്ക.

7-നു ബ്രേക് ഫാസ്റ്റ്.

ലബ്ബിനുവേണ്ട സാധനങ്ങളെല്ലാം രണ്ടു ബാഗിലാക്കി.

നാലോ അഞ്ചോ ദിവസം മെനക്കെട്ടാലേ ന്യൂയോക്ക് സിറ്റി
യെക്കുറിച്ചു് ഒരു ഏകദേശബോധമെങ്കിലും കിട്ടാൻ കഴിയൂ. ഇന്ന്
റോക്ക്ഫെല്ലർ സെൻറർ—ഒരു പ്രധാന കാഴ്ചസ്ഥലം—ചെന്നു കാ
ണാം. അങ്ങനും കാറിൽ പോകാമെന്നുവെച്ചാൽ പാർക്കുചെയ്യാൻ
ഒരിടം കിട്ടുക പ്രയാസമാണ്. രാധ പതിവായി പോകുന്ന വഴി
യേ പോകാമെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം 7.30-നു
അവളുടെ കാറിൽ തിരിച്ചു. ബാംബർഗ്സ് പാർക്കിങ്ഗ്രൗണ്ടി
ന്റെ ഒരറ്റത്തു കാർ പൂട്ടിയിട്ടു. 8.5-നു ബസ്സുവന്നു, ന്യൂയോക്ക്
ലേക്കു പോകുന്നതു്.

ബസ്സുയാത്ര: എത്രയും സുഖകരമാണ് ബസ്സുയാത്ര. വൃത്തിയു
ള്ള കുപ്പൻസീറുകൾ. എയർ കണ്ടീഷൻഡ് ആകയാൽ പുറത്തെ
ശീതോഷ്ണങ്ങളോ നിരനിരയായി ചീറിപ്പൊയ്ക്കുന്ന ലോറികളുടെയും
കാറുകളുടെയും കണ്ണാരുത്തുദശബുങ്ങളോ ബാധിക്കുന്നില്ല. ഡ്രൈവർ
തന്നെയാണ് കണ്ടക്ടറും. ക്യൂവായി ഉള്ളിലേക്കു കയറി പാർക്ക്
അയാളെ ഏല്പിക്കണം. ഉടനേ ടിക്കറ്റുടിച്ചു തരും. ഒഴിവുദിവസ
മാകയാൽ നില്ക്കേണ്ടിവന്നില്ല. തൂങ്ങി നില്ക്കാൻ രണ്ടു വരി റിങ്ങു
കൾ മുക്തിയിൽ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിറക്കുറവു കണ്ടില്ല. നീഗ്രോ
കൾ വെള്ളക്കാരെ ഉരുമ്മി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടോ മൂന്നോ സ്റ്റോപ്പുകളിൽ നിന്നു. 25 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ വാ
ഷിങ്ടൺ ബ്രിഡ്ജിൽ—ഹഡ്സൺ നദിയിലെ ഒരു മൈലോളം
നീളവും രണ്ടു നിലയുമുള്ള വിസ്മയകരമായ തൂങ്ങുപാലത്തിൽ—
എത്തി.

ഹഡ്സൺ നദിയും വാഷിങ്ടൺ ബ്രിഡ്ജും: താഴെ നീണ്ടു
നിവന്നു്, നീലിച്ചു വിരിമാറിടം തിളക്കിക്കിടക്കുന്നു ഹഡ്സൺ.
ലോകത്തെ വ്യവസായ വാണിജ്യധമനികളിൽ സുപ്രധാനമായ

ഗംഭീരവാഹിനി. നരയും പതയും തീരമാലകളും നിരനിരയായി നിമ്മിച്ചുകൊണ്ട് നിരന്തരമായി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പായുന്ന കപ്പലുകളും പത്തേമാരികളും ഇരുവശങ്ങളിലും കാണാം. അക്കരയും ഇക്കരയും ആകാശഭേദികളായ ഉത്തുഗസൗധനിരകൾ. അടുത്തുള്ള എയർപോർട്ടിൽനിന്നു വരുന്നവയും അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവയുമായ വിമാനങ്ങൾ ഇടവിടാതെ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നുണ്ട് ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ. ഒരു അതുരതലോകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുകയാണെന്നു കേണിക്കുന്ന എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളുമുണ്ട്.

പാലത്തിന്റെ മുകൾനിലയിൽക്കൂടി ബസ്സു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതിനാൽ രണ്ടു വശത്തുമുള്ള കാഴ്ച വളരെദൂരം കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉറച്ചു പറക്കുകകളുള്ള ഒരു മലവാരത്തിന്റെ മധ്യത്തുകൂടിയാണ് ഹഡ്സൺന്റെ ഗതി. ഭൂതലത്തിന്റെ ദാർഢ്യംകൊണ്ടാണ് നൂറും നൂററിരൂപത്തും നിലകളുള്ള ആകാശചുംബികൾ ഇരുവശവും നിർഭയം കെട്ടിപ്പൊക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ആശ്ചര്യകരമായ പ്രകൃതിയുടെ സൗഭാഗ്യവും അക്ഷീണമായ മനുഷ്യാഭ്യമത്തിന്റെ ഔത്കൃഷ്ട്യവും കലർന്നു വിജയിക്കുന്ന ആ പ്രദേശത്തിന്റെ ദർശനം മനസ്സിനു വലിയൊരയർച്ച പെട്ടെന്നു നല്കുന്നു.

'ഹഡ്സൺ' എന്ന നാമധേയം! നദീപുരുഷൻ! സ്രീകളായ ഭാരതീയനടികളിൽനിന്നു വിഭിന്നൻ! അതലാന്തികൻ എന്ന ഗംഭീര മഹാസമുദ്രപുരുഷൻമൊത്തു് ഇയാൾ നടത്തുന്ന വേഴ്ചയെ ഭാരതീയ കവീഭാവന എങ്ങനെ ഉൽപ്രേക്ഷിക്കുമോ!

വൻകിട കപ്പലുകൾക്കും അന്തർവാഹിനികൾക്കും സ്വച്ഛന്ദം സഞ്ചരിക്കത്തക്ക അത്യഗാധമാണു നദീമുഖത്തുള്ള 200 മൈൽ ദൂരം. അതിൽ 17 മൈലാണ് ന്യൂയോർക്കിന്റെയും ന്യൂജേർസിയുടെയും അതിർത്തിഭേദം. ഹഡ്സൺന്റെ മുകളിലും കീഴിലുമായി പാലങ്ങളും ടണലുകളും ഭൂഗർഭരയിൽവേകളും കടത്തുകളും പലതുണ്ട് ഈ രണ്ടു സ്റ്റേറ്റുകളെയും യോജിപ്പിക്കുന്നവ. അചയിൽ അതിപ്രധാനമാണു് ഈ ഇരുനിലപ്പാലം—വാഷിങ്ടൺ ബ്രിഡ്ജു്.

നിരന്നു മൂന്നു ടോൾഗേറ്റുകളുണ്ട്, മൂന്നു വരിയായി അങ്ങോട്ടു ചെല്ലുന്ന വാഹനങ്ങളിൽനിന്നു കരം പിരിക്കാൻ രൂപ്പുകൾ കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടു് ടോൾകളക്ടർമാർ കാത്തുനില്ക്കുന്നവ കാറ്റുകൾക്കു് ഒരു ഡോളർ, ബസ്സിനും ലോറിക്കും രണ്ടു്. വാഹനങ്ങൾ മദഗതിയിൽ നീങ്ങേവേതന്നെ ഡോളർ നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു; ഒരു മണിക്കേൾക്കുന്നു; നില്ക്കാതെ നീങ്ങുന്നു. ഞെരുങ്ങിപ്പായുന്ന വണ്ടികൾ ഇങ്ങനെ ടോൾ നല്പിയിട്ടു നീങ്ങുന്നതു കാണാൻതന്നെ കൗതുകമുണ്ടു്.

പാലത്തിന്റെ അങ്ങേ അറ്റമുള്ള ബസ്സുസ്റ്റോപ്പിൽ ഞങ്ങളിറങ്ങി. ബാഗുകൾ പേറിക്കൊണ്ടു നടന്നു.

ഭൂഗർഭരയിൽവേ: അവിടെനിന്നു് അമ്പതറുപതു പടികളിറങ്ങണം. ഭൂഗർഭരയിൽവേസ്റ്റേഷനിലെത്താൻ.

വിദ്യുദീപപ്രകാശത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന സുവിസ്മൃതവും തിരക്കേറിയതുമായ ഒരു പ്ലാനറ്റ് ഫോമിൽ എത്തുന്നു. അവിടം വലിയൊരു കച്ചവടകേന്ദ്രംകൂടിയാണ്. നല്ലൊരു ബുക്ക്സ്റ്റാൾ. പത്രങ്ങളും വാരികകളും പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളും കിട്ടും. സ്റ്റേഷനറിസാധനങ്ങൾ, തീറ്റിപ്പണ്ടങ്ങൾ, കൂടെഡ്രിങ്കുകൾ, കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ എല്ലാം ആകർഷകമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഷോപ്പുകൾ. വൃത്തിയുള്ള ഡസ്കുകളും ബഞ്ചുകളും നിറത്തിയിട്ടുള്ളവയിൽ പത്രങ്ങൾ വായിച്ചും തിന്നും കുടിച്ചും ഇരിക്കുന്നവർ ധാരാളം. എടുപത്തിടത്തു ചവററുപെട്ടികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എങ്ങും വൃത്തിയും സ്വച്ഛതയും.

കൗണ്ടറിൽ അവധിദിവസമായതുകൊണ്ടു വലിയ തിരക്കില്ല. 35 സെന്റ് കൊടുത്താൽ സബ് വേ ട്രെയിനിൽ സഞ്ചരിക്കാനുള്ള ഒരു ചെമ്പുടോക്കൺ—എട്ടുകാശിന്റെ വലിപ്പമുള്ളത്—കിട്ടും. സബ് വേയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഗേറ്റിലുള്ള സ്കൂത്തിൽ ഇതിട്ടാലുടൻ ഗേറ്റ് തള്ളിത്തുറക്കാം, ഒരാൾക്കു മാത്രം. കുട്ടികൾക്കു ടോക്കൺ ആചശ്യമില്ല. ഗേറ്റിനടിയിലുള്ള വിടവിൽക്കൂടി കനിഞ്ഞു കേറിക്കൊള്ളാം. ഒരിക്കൽ അകത്തു കേറിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റൊരു ഗേറ്റിൽക്കൂടി പുറത്തിറങ്ങുന്നതുവരെ 250 മൈൽ ദൂരമുള്ള ന്യൂയോർക്കിലെ സബ് വേയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും എവിടെ വേണമെങ്കിലും സഞ്ചരിക്കാം. രണ്ടു നിലയാണ് റെയിൽവേ ട്രക്ക്.

മിക്കവാറും എല്ലാ സമയവും ശബ്ദമായമാനമായി ഇലക്ട്രിക് ട്രെയിനുകൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചെവി പിളർന്നു ഇരമ്പലാണ് എപ്പോഴും. താഴത്തെ സ്റ്റേഷനിൽ കാത്തുനില്ക്കുമ്പോൾ തലയ്ക്കു മുകളിൽക്കൂടി മമ്മ്ഭേദിയായ ഇടിമുഴക്കത്തോടെ ട്രെയിൻ ഓടുന്നതു കേൾക്കാം. മുകൾനിലയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭൂകമ്പത്തിന്റെ പ്രതീതിയുണ്ടാകും കാലിൻകീഴിൽ.

ടോക്കൺ സ്കൂത്തിലിട്ടു അകത്തു കടന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയൊരു ബോർഡ് കണ്ടു, ഏതേതു തെരുവുകളിലേക്കു ഏതേതു ട്രെയിൻ കേറേണ്ടിവരുമെന്ന്. 48-ാം തെരുവിലാണ് ഞങ്ങൾക്കു പോകേണ്ടതു്. സദാ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വൈദ്യുതകോവണിയിൽ കയറിനിന്നു. നൂറോളം പടികൾ കീഴോട്ടിറങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റൊരു പ്ലാനറ്റ് ഫോമിലെത്തി. ഒട്ടനവധിപേർ ട്രെയിൻ കാത്തു നിൽപ്പുണ്ട്. ബ്ലാക്കുകളും വൈററുകളും യെല്ലോകളുമുണ്ട്. ഒരു രൂണിൽ ചേർത്തു കൊത്തിവെച്ചു വെൺപ്രതിമപോലെ ഒരു യുവമിഥുനം ഒരു ദേഹമെന്നു തോന്നത്തക്കവിധം കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു അധരങ്ങൾ കോർത്തുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. ഇത്ര പബ്ലിക്കായ ഒരു പ്ലാനറ്റ് ഫോമേ ഇതിലേക്കു ഇവർ കണ്ടുതള്ളോ? My Secret Life എന്ന പുസ്തകത്തിൽ Bundling എന്നൊരു സമ്പ്രദായം അവിടെ നടപ്പുള്ളതായി വായിച്ചിരുന്നു. വസ്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സ്രീപുരുഷന്മാർ ആലിംഗനാദി ദമ്പവീദ്യകൾ ആചരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന

ഏല്പാടാണത്. അതായിരിക്കണം ഇത്! അതിന്റെ പരസ്യമായ പ്രകടനം!

ഇരമ്പിക്കൊണ്ട് ഒരു ട്രെയിൻ വന്നുനിന്നു. ഇത് നമ്മുടേതല്ല. 'ട്രേപ്പിംഗ്' വാതിലുകൾ തുറക്കുന്നു, ആളുകൾ കയറുന്നു, ഇറങ്ങുന്നു. വാതിലുകൾ അടയ്ക്കുന്നു. വണ്ടി നീങ്ങുന്നു. യുവമിഥുനം തിരിയുകയോ പിരിയുകയോ ചെയ്യാതെ നിശ്ചലനിർവൃതിയിൽ ലയിച്ച മന്ദൻ നില്ക്കുന്നു. ആളുകൾ ആ കാഴ്ച നോക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, നിസ്സാരഭാവത്തിൽ നടന്നു നീങ്ങുകയാണ്. അവരും ചെയ്യാറുള്ളതുതന്നെ യായിരിക്കണം ഇതൊക്കെ. അടുത്ത ട്രെയിൻ ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞു വരുന്നു. നമ്മുടെ നമ്പർതന്നെ—56 എ വാതിൽ തുറക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ കയറുന്നു, ഇറങ്ങുന്നവരുടെ ഇടയിൽക്കൂടി. വാതിലടയ്ക്കുന്നു. വണ്ടി നീങ്ങുന്നു. ജനാലയിൽക്കൂടി കൗതുകത്തോടെ നോക്കിയപ്പോൾ പുറത്ത് ആ നിശ്ചലപ്രതിമ അങ്ങനെയൊന്നെ ലയിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

ഹോളി ഡേ ആയതുകൊണ്ട് ഇരിപ്പിടം കിട്ടി. സ്റ്റീഡിന്റെ കൂട്ടത്തിലൊരുങ്ങി ആട്ടം അതിയേക്കും.

'അച്ഛൻ ഒരു റിങ്ങിൽ തൂങ്ങിനിന്നു നോക്കണം..'

അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും എടുത്തെറിയുമ്പോലെ തോന്നി. ഞാൻ വേഗം ഇരുന്നുകളഞ്ഞു.

'കാഫീസ്' ദിവസങ്ങളിൽ പത്തും പന്ത്രണ്ടും പേരായിരിക്കും സ്ട്രീപ്പർഷവ്യത്യസ്തംകൂടാതെ ഓരോ റിങ്ങിലും തൂങ്ങുക. പരസ്പരം ഇടിച്ചു തെറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പത്തുമിനിട്ടുനേരത്തെ യാത്ര കൊല്ലാക്കാലം ചെയ്തുകളയും!'

ഓരോ സ്റ്റേഷനിലും സ്ഥലവും തെരുവുനമ്പരും കാണിക്കുന്ന ബോർഡുകളുണ്ട്. നാലു സ്റ്റേഷൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളിറങ്ങി. വൈദ്യുതകോണി വഴി മുകളിലേക്കു കയറി. അവിടത്തെ പ്ലാറ്റ് ഫോമിൽ കാത്തുനിന്നു മറ്റൊരാൾ ട്രെയിനിൽ കയറി. 48-ാം നമ്പർ തെരുവിലേക്കു നയിക്കുന്ന സ്റ്റേഷനിലിറങ്ങി. വിദ്യുദ്ദീപശോഭിതമായ ഒരു നീണ്ട അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് പാത്തിൽക്കൂടി അര ഫർലോങ്ങോളം നടന്നു രണ്ടുവശവും കച്ചവടസാധനങ്ങളുടെ പ്രദർശനങ്ങളാണ്. അവസാനം ഒരു വലിയ മുറിയിൽ എത്തി: റോക്ക്ഫെല്ലർ സെന്ററിന്റെ ഓഫീസ്.

കസേരകളിലും സെറികളിലും അനവധിപേർ കാത്തിരിക്കുന്നു. റോക്ക്ഫെല്ലർ സെന്റർ കാണാൻ എത്തിയിട്ടുള്ളവർ. 12 മണി വരെയുള്ള ടിക്കറ്റുകൾ ബുക്ക് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. അടുത്തത് 12.30-ന്. ഞങ്ങൾ ടിക്കറ്റിറട്ടുതു. പ്രായമായവർക്ക് 2.05 ഡോളർ. കുട്ടികൾക്ക് 1.50. മണി പത്തായിട്ടില്ല. രണ്ടു മണിക്കൂർ പുറത്തൊന്നു പുറകിറങ്ങാം. ബാഗുകൾ പേറിക്കൊണ്ട് അവിടത്തെ വലിയ ഗോറുവഴി പുറത്തിറങ്ങി, ന്യൂയോക്ക് നഗരത്തിന്റെ നടുമധ്യത്തു്.

ന്യൂയോക്ക് നഗരം: ബസ്സിലിരുന്നപ്പോൾ ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്ന ആ വിശേഷാത്തരനഗരത്തിന്റെ സുപ്രധാനവിമികളിലൊന്നിലാണ് ഞങ്ങളിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. 'റേഡിയോസിററി' എന്നറിയപ്പെടുന്ന—48 മുതൽ 52 വരെ തെരുവുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന—റോക്ക്ഫെല്ലർ നഗരവിഭാഗമാണ് മുമ്പിൽ കാണുന്നത്. 70 നിലയുള്ള ഒരു കൂറൻ ആകാശചുംബിയും മറ്റു 14 ഗംഭീര സൗധങ്ങളുമാണ് ഈ തെരുവുകളിൽ. തലപൊക്കി കണ്ണുതള്ളി നില്ക്കണം കെട്ടിടങ്ങളുടെ മുകൾനിലകൾ കാണണമെങ്കിൽ. രണ്ടായി ഭാഗിച്ചിട്ടുള്ള വിസ്തൃതമായ റോഡുകളിൽ തുരുത്തുവരാഹനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടു സൈഡിലും ഫുട്പാത്തുണ്ട്. അവയിൽക്കൂടി ഉത്സവഭംഗത്തിനെന്നപോലെ തെരുങ്ങിപ്പായുന്ന മനുഷ്യക്കൂട്ടം. ഇരുന്നൂറോ മുന്നൂറോ വാര നടക്കുമ്പോൾ ക്രോസ് റോഡുകളായി. നാല്പതുവലകളിൽ എണ്ണം ആരക്കൂട്ടം. രണ്ടും മൂന്നും വരി വാഹനങ്ങൾ റോഡിലും. Dont Walk എന്ന ചുവന്ന ബോർഡ് മാറി Walk എന്ന പച്ച ബോർഡ് കാത്തു നില്ക്കുകയാണ്. തെറ്റി ഒരു ചുവടുവെച്ചാൽ പിന്നെ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല. ഫുട്പാത്തിന്റെ വശങ്ങളിൽ പ്രദംഗസാധനങ്ങൾ അണിനിരത്തിയ പീടികകൾ. അവിടെനിന്നു സാധനങ്ങൾ മേടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും ഒട്ടേറെയുണ്ട്.

“ഇവിടുന്ന് ഒരു മൈൽ അകലെ ഒരു വലിയ സൂപ്പർ മാക്ക് ററണ്ട്. പലവിധം സാരികൾ അവിടെ കിട്ടും. നമുക്കങ്ങോട്ടു നടക്കാം..”

പത്തുമണി കഴിഞ്ഞിട്ടും വെയിലിന്റെ ശല്യം തെരുവുകളിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. വിയന്മണിയുടെ സഞ്ചാരപഥം തടഞ്ഞുനില്ക്കുകയാണ് വിയന്മണ്ഡലഭേദികളായ സൗധശൃംഗപരമ്പരകൾ.

സാരി സെൻറർ: സാരിവില്പനകേന്ദ്രമാണെന്നു റോഡിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു സാരിധാരിണികളായ മൂന്നു നാല് ഇന്ത്യൻ വനിതകൾ പടികയറി ഒരു മാളികയിലേക്കു കടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ. മുമ്പിൽ നടന്നിരുന്ന രാധ അവരെ കണ്ടില്ല. കൂട്ടത്തിൽ ലിപ്സ്റ്റിക്ക് തേച്ചു ചുണ്ടു ചുവപ്പിച്ച ഒരു വെളുത്ത സുന്ദരിയെ ഞാൻ എവിടെയോവെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നതു കണ്ട്, “എന്താ പരിപയോഗേണ്ടോ?” എന്നു മലയാളത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“ഓർമ്മവരുമ്പോൾ ”
 “പത്മിനിയാണ്..”

രാധയെ ഞാൻ വിളിച്ചുനിറുത്തി, “അറിഞ്ഞുകൂടേ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

“കേരളാ ക്ലബ്ബിൽവെച്ചു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. റീനെക്കിലല്ലേ താമസം?” രാധ എന്റെ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു.

“കറച്ചുകൂടി മെലിഞ്ഞ രൂപമാണു ഞാനോട്കേ,” ഞാൻ പിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“വണ്ണം കൂടിപ്പോകാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്തുതന്നെ എന്റെ ഒരു പരിപാടിയുണ്ട്. ക്ലബ്ബിൽനിന്നു കത്തു വരും. രണ്ടുപേരും കത്തുങ്ങളും വരണം. താമസിയാതെ യേശുദാസിന്റെ പട്ടുകച്ചേരിമുണ്ടാകും.”

ഞോപായ ഡോക്ടറുമൊത്തു കേരളത്തിലെ പ്രശസ്തസിനിമാ താരം സുഖജീവിതം നയിക്കുകയാണ് ന്യൂയോർക്കിലെ റീനെക്ട്രണിൽ.

മൂന്നാം നിലയിലാണു സാരികൾ. ഇന്ത്യക്കാർ ധാരാളം എത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അഞ്ചു ജപ്പാൻസാരികൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു. വലിയ റോളുകളിൽനിന്നു ഇഷ്ടപോലെ മുറിച്ചുതരും. ഇന്ത്യൻസാരികളുടെ വെട്ടുത്തു വരകയില്ല എങ്കിലും എന്തൊരു ഭ്രമമാണു ഇവയുടെനേക്കു നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു്. വില 39 ഡോളർ! ഷോപ്പുമ കട്ടികൾക്കു് ഓരോ നല്ല ഡോട്ടു്ചെൻസിൽ—അവരുടെ പരസ്യം കൊത്തിയിട്ടുള്ളതു്—സമ്മാനിച്ചു.

റോക്ക്ഫെല്ലർ സെൻറർ: ഗൈഡഡ് വിസിറ്ററു് 12.30-നു തുടങ്ങി. പലദിക്കുകളിൽനിന്നു വന്നുപേർന്നിട്ടുള്ള അറുപതുപേരാണു് ഒരു ടിപ്പിൾ. സമത്വമായ ഒരു യുവതി മാഗ്ഗ്ദൾക. സെൻററിന്റെ മഹത്വം ഒരു ലഘുപ്രസംഗംകൊണ്ടു് അവൾ വ്യക്തമാക്കി.

ജോൺ, വിലയം എന്നീ റോക്ക്ഫെല്ലർ സഹോദരന്മാർ ഏകദേശം 100 കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു് അല്ലിപ്പുറമായ തോതിൽ ആരംഭിച്ച പ്രസ്ഥാനം. 1865-ൽ സ്റ്റാൻഡേഡ് ഓയിൽ കമ്പനി എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിച്ച എണ്ണശുദ്ധീകരണസ്ഥാപനം 1911-ൽ സുപ്രീം കോടതിയുടെ തീരുമാനപ്രകാരം വിലയിപ്പിച്ചതിനുള്ളിൽ അവർക്കു വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ശുദ്ധീകരണമായിത്തീരാനും തത്തുല്യമായ ഒരു വ്യാപാരക്കൂട്ടുകെട്ടു ലോകത്തില്ലെന്നു വരുത്താനും സാധിച്ചു. അവരുടെ ലോകസേവനസംരംഭങ്ങൾ വിശ്വവിഖ്യാതമാണു്. വിശ്വവ്യാപകമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി 50 കോടി ഡോളറും മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ സദുദ്ദേശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 15 കോടി ഡോളറുമാണു് ഇവർ സമ്മാനങ്ങളായും സംഭാവനകളായും നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. ഇവിടത്തെ ഈ സെൻററിൽ 14 വിപുലമായ സൗധങ്ങളും 70 നിലയുള്ള അംബരചുമ്പിയുമാണുള്ളതു്. വാണിജ്യവ്യാപാരവ്യവസായങ്ങൾക്കു പുറമേ, റേഡിയോ, റി വി., സംഗീതനടകോടി വിനോദങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു പ്രസിദ്ധമാണു് ഈ കേന്ദ്രം.

ഇൻസ്റ്റിട്യൂട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചുതന്നു. നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ 100 ഏക്കർ സ്ഥലമാണു് അവർക്കുള്ളതു്. എലിവേറ്ററിൽ കയറി ഒരു വമ്പിച്ച എടുപ്പിന്റെ

പത്താം നിലയിലേക്കു ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി. ചേതസ്സുമാകപ്പ കമായ ഒരു ഉദ്യാനമാണവിടെ. പൂത്തും തളിത്തും നില്ക്കുന്ന പലതരം ചെടികളും ലതകളും, പല രൂപത്തിലുള്ള നികണ്ടങ്ങളും, സദാ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ധാരായന്ത്രങ്ങളും, ഇരിക്കാനും കിടക്കാനും പററുന്ന മാർബിൾ സെറികളും,—ആകപ്പാടെ മാളികപ്പുറത്തെ ആ മനോഹരോദ്യാനം അസദ്യശമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ്.

6200 പേക്കു സസുഖം ഇരുന്ന സംഗീതനാടകപരിപാടികൾ ഒഴിക്കാവുന്ന ഒരു തിയേറ്ററിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, സംവിധാന സമ്പ്രദായങ്ങൾ വിവരിച്ചുതന്നു.

പഴയതും പുതിയതുമായ ഒട്ടനവധി പെയിന്റിങ്ങുകൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മന്ദിരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, എല്ലാം വിവരിച്ചുതന്നു. അമേരിക്കൻ പരിശ്രമസംബന്ധമായവയാണു മിക്കതും. പലവിധം റസ്സോൻറുകൾ, സ്വിമ്മിങ് പൂളുകൾ, ടെന്നിസ്, ബാഡ്മിന്റൻ തുടങ്ങിയ ഗെയിംസ് ഗ്രൗണ്ടുകൾ, വിനോദകേന്ദ്രങ്ങൾ മുതലായവ കാട്ടിയശേഷം 70 നിലയുള്ള സ്റ്റൈസ്ക്രൂപ്പറിന്റെ മുകളിലേക്കു നയിച്ചു. ലിഫ്റ്റിൽ രണ്ടു മിനിട്ടേ വേണ്ടിവന്നുള്ള, മുക്കുന്നിലയിലെത്താൻ.

മദ്ധ്യത്തുള്ള ടൗറിന്റെ നാലുവശവും കസേരകളും ബെഞ്ചുകളും നിരത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ പ്ലാറ്റഫോം. നഗരത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും അവിടെ നിന്നു കാണാം. അങ്ങിങ്ങായി എട്ടു ദൂരദർശിനികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട് പത്തു സെൻറ് നാണയം ഒരു ദ്വാരത്തിലിട്ടാൽ കണ്ണുകൾ തുറക്കും. വിദൂരസ്ഥമായ ഉന്നതസമുദായങ്ങളും, വാഹനങ്ങൾ പായുന്ന റോഡുകളും, ജനനിബിഡമായ നടപ്പാതകളും, ബോട്ടുകളും കപ്പലുകളും നിറഞ്ഞ നൗകാശായവും, നീണ്ടുനിവന്നുകിടക്കുന്ന ഹഡ്സൺനദിയും, വിശാലമായ പാർക്കുകളും ഉദ്യാനങ്ങളും—എല്ലാം തൊട്ടടുത്തുതന്നപോലെ അവിടെ നിന്നു കാണാം. നാലു വശത്തും മാറിമാറി നിന്നു നോക്കി. രണ്ടുകോടി ജനങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ആ ഗംഭീരനഗരത്തിന്റെ വൈചല്യവും ഭൗമത്യവും പ്രൗഢിയും ധനചൗഷ്ഠ്യവും ആശ്ചര്യഭരിതനായി ഞാൻ സമീക്ഷിച്ചു നിന്നു. റോക്ക്ഫെല്ലർ സെൻററിലുള്ള പതിനാലു സ്റ്റൈസ്ക്രൂപ്പറുകളും (ആകാശചുംബികളും) തൊട്ടുനോക്കുന്നപോലെ അവിടെ നിന്നു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

‘‘താമസിയാതെതന്നെ നമുക്കു കുറച്ചുകൂടി അടുത്തുചെന്നു വിശേഷപ്പെട്ട മന്ദിരങ്ങളെല്ലാം കാണാം,’’ രാധ പറഞ്ഞു.

ലബ്ബിനുവേണ്ടി കരുതിയിരുന്ന പലഹാരങ്ങളും മാറ്റം അവിടെയിരുന്നു കഴിച്ചു, ഹഡ്സണിൽ മുഴുകിവരുന്ന സുഖശീതളമായ മന്ദമാരുതവീജനം ഏറ്റുകൊണ്ടു്.

ഗൈഡ് ഞങ്ങളെ വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മുക്കാൽ മണിക്കൂർ നേരം മാത്രം കൊണ്ടുനടന്നു കാട്ടിയതിനു് സന്ദർശകരിൽനിന്നു

2.75 വീതം പിരിച്ചെടുത്തത് അന്യായമാണെന്നു രാധയോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“സൗജന്യം എന്നൊരു സംഗതി ഇന്നാട്ടിൽ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട. അന്യന്റെ പണം തട്ടിയെടുക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇവിടെ അടച്ചിടാറില്ല.”

“റോക്ക്ഫെല്ലറുടെ നാമമേന്മയ്ക്കുതന്നെ ഈ എച്ചിത്തനം കളകുംചേർക്കും.”

പോയവഴിയേ മടങ്ങി, 4-നു വീട്ടിലെത്തി.

ഡോ. പി. കെ.യുടെ മകൾ ജയശ്രീയും ഭർത്താവും മകളും സന്ദർശനാർത്ഥം എത്തി. വരുമെന്നു ഇന്നലയേ അറിയിച്ചിരുന്നു. സപ്പർ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയി.

പുണ്ണചന്ദ്രപ്രഭു ഗ്രാസുജനാലകളിൽക്കൂടി മുറികളിൽ പരക്കുന്നു. ചാടാൻപോകുന്നമട്ടിൽ പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു മൃഗാക്കന്റെ മടയിലെ ശശുപോതം. പുതിയ ലോകത്തെ പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ പിന്തിച്ചു കിടന്നു.

1973 ജൂലൈ 16, തിങ്കളാഴ്ച

ബാർബാര: രാവിലെ രാധയ്ക്കു് ഒരു ഫോൺകാൾ, സഹാജ്യംപി കയറിയെന്ന മിസ്സിസ് ബാർബാരയിൽനിന്നു്. 60മെൽ അകലെ മൗണ്ട് കിസ്കോയിൽ താമസം. ഒരുത്തമസുഹൃത്തു്. അന്നു വൈകുന്നേരം ബ്രൂക്ലിൻ (Brooklyn) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള നേർസിങ് ഹോമിൽ താമസിക്കുന്ന അച്ഛനെ കാണാൻ പോകുന്ന വഴി ഇവിടെയും വരുന്നുണ്ടു്. നാലുമണിക്കു വരട്ടേ?

രാധ എന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുന്നതു് അച്ഛനു വലിയ സന്തോഷമായിരിക്കും. പാറ്റമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കുടി വരാം. അച്ഛനെ അവിടമൊക്കെ കാണിക്കാമല്ലോ. നേരത്തെ ഓഫീസിൽനിന്നു വന്നു കാത്തിരിക്കാം.

പത്തുമണിക്കു പാം വിളിച്ചു.

ഇന്നലെ ന്യൂയോർക്കിൽ പോകാൻ അന്വേഷിച്ചു വിവരം ഞാൻ പറഞ്ഞു. ജിയുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റുമായി എഡിറ്റർ സുഹൃത്തിനെ കാണാൻ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ ഒരു യൂറോപ്യൻ പബ്ലിഷർമാരുടെ പേരിൽ പോയിരിക്കുകയാണു്. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുകയുള്ളു. കൃത്യത്തെ പറഞ്ഞു.

ഇന്നു വൈകുന്നേരം ബാർബാര വരുന്ന വിവരം അറിയിച്ചു. ഓഹോ! നല്ല പുള്ളിയാണല്ലോ ജീക്കു കൂട്ടിനു കിട്ടുന്നതു്!

അതെന്താ അങ്ങനെ?

വെറുതെ പറഞ്ഞു എന്നേ ഉള്ളു. ബാർ ആർക്കും നല്ല കൂട്ടുകാരിയാ. എന്നെ പരിചയമുള്ള വിവരം അവളോടു പറയണമെന്നില്ല.

അതെന്താ?

വെറുതെ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ നല്ല സ്നേഹിതരാ. രാധ അവളെ ക്കുറിപ്പൊന്നും പറഞ്ഞില്ലേ?

ഇല്ല. എന്താ?

ഒന്നുമില്ല. ഞാൻ ഗുഡ് ലക്ക് നേരുന്നു!

എന്തിലേക്കൊ?

ഇന്നത്തെ യാത്ര മംഗളമാക്കാൻ! ഞാനിപ്പോൾ ജിയെ വിളിച്ചത് ഇന്നു വൈകുന്നേരം നമുക്കൊരു നല്ല ഫിലിമിനു പോകാമെന്നറിയിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു.

നല്ല ഫിലിം ഉണ്ടോ? എവിടെയാ?

അതു പോസ്റ്റ് പോൺ ചെയ്യാവുന്നതേ ഉള്ളൂ. ബ്രൂക്ലിൻ യാത്രതന്നെ നടക്കട്ടെ. ഐ വിഷ് യു ഗുഡ് ലക്ക്.

താങ്കൂ. പക്ഷേ, നല്ല ഫിലിമുണ്ടെങ്കിൽ പാമിന്റെ കൂട്ടുകെട്ടിൽ അതു കൂടുതൽ ആനന്ദകരമായിരിക്കും. യാത്ര പോസ്റ്റ് പോൺ ചെയ്തേക്കാം.

അങ്ങനെയും. അവിടം കാരണമേ ഒരു സ്ഥലംതന്നെയാണു്. ഇതൊന്നും ബാറയോടു പറയേണ്ട. പറയരുതെ.

പറയുകയില്ല.

താങ്കൂ. ഫോൺ വച്ചുകളഞ്ഞു.

അസൂയയോ? ആലോചനയ്ക്കു വകകിട്ടി.

നാലിനു മുമ്പുതന്നെ ബാർബാറ (ബാറ എന്നോമനപ്പേരു്) വന്നു. മെലിഞ്ഞു പൊങ്ങിയ വെണ്മയേറിയ സുന്ദരി. യുഗുകേശം. നീലനയനം. ചെഞ്ചുണ്ടും വെളുത്ത കൊച്ചു നല്ല പല്ലുകളും ആകർഷകങ്ങൾ. സമ്മർസ്റ്റർട്ട് സംപുഷ്ടങ്ങളായ വെളുവെളുത്ത കൈകാലുകൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. പല്ലുകൾ മുഴുക്കെ കാട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഷേക് ഹാൻഡ് ചെയ്തു. ഗീതപ്രീതമാക്കു നല്ലുപാലറിയാം. ഗുഡീവനിങ് പറഞ്ഞിരുന്നതി കൂടുപ്രിയം കൊടുത്തു.

അമേരിക്കയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ? ഇവിടത്തെ മനുഷ്യർ എങ്ങനെ? ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ പററുമോ? കൂട്ടുകാരെ ആരെക്കിലും കിട്ടിയോ?—കുശലപ്രശ്നം ആരുംഭിച്ചപ്പോഴേക്കും രാധ വന്നു. കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചു. ഒട്ടും താമസിയാതെതന്നെ ഞങ്ങൾ ബ്രൂക്ലിനിലേക്കു തിരിച്ചു.

ബ്രൂക്ലിൻ: ന്യൂയോർക്ക് സിറ്റിയിൽ സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള ഒരു ബറ (borough) ആണു ബ്രൂക്ലിൻ. അത്യന്തമനോഹരമായ ഒരു രൂക്ഷപാലം. ഈ നഗരവിഭാഗത്തെ ന്യൂയോർക്കിന്റെ നട്ടെല്ലായ 'മൻഹട്ട'നുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നു. നേർസിങ് ഫോമുകളിൽ വൃദ്ധജനങ്ങളെ പാർപ്പിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിനു വലിയ പ്രാധാന്യം നല്പിയിട്ടുള്ള പ്രദേശമാകയാൽ ആയിരക്കണക്കിനു വയസ്സന്മാരും വയസ്സികളും ഇവിടം ഒരു നല്ല അഭയകേന്ദ്രമായി

കരുതുന്നു വൃദ്ധരുടെ സ്വർഗ്ഗമാണിവിടമെന്നും നേരേമറിച്ച് അവരുടെ നരകമാണിതെന്നും കിംവദന്തികൾ കേട്ടിരുന്നു.

ഒരു കൂറ്റൻ മന്ദിരത്തിലാണ് ബാരായുടെ എഴുപതു കാരനായ പിതാവിനെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. തൊട്ടടുത്തുതന്നെ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മറ്റൊരു മന്ദിരത്തിൽ അറുപത്തെട്ടുകാരിയായ അമ്മയേയും താമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓഫീസ് മുറിയിൽ അല്ലമിരുന്നു പ്രൊപ്രൈറ്റർ മിസ്റ്റർ ആൽഫ്രഡ് സ്റ്റേണുമായി സംസാരിച്ചു. ഇരുപത്തേഴായിരം നേർസിങ് ബെസ്റ്റുകളാണ് തല്ലാലമുള്ളത്. മെഡിക്കെയർ, മെഡിക്കെയിഡ് തുടങ്ങിയ ഇൻഷുറൻസ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ധനസഹായം കിട്ടുന്നവരും സന്താനങ്ങളുടെ സഹായം അവലംബിക്കുന്നവരും ബാങ്കുകളിലും മറ്റുമുള്ള സ്വന്തസമ്പത്തുകൊണ്ടു പുലരുന്നവരും—ഇങ്ങനെ പല വിധത്തിലും വരുമാനമുള്ളവരുണ്ട്. പള്ളികളും ചില ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളും നല്കുന്ന സംഭാവനകളുടെ സഹായവും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഞാൻ വിവരങ്ങൾ കുറിച്ചെടുക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളുടെ ഒരു സ്റ്റേൻ സിസ്കോപ്പി എനിക്കു തന്നു.

നേർസിങ് ഹോം: 1926-ൽ ലൈബ്രറി ഹോം എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിതമായി. 1940 മുതൽ നേർസിങ് ഹോമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവാദം കിട്ടി. ഇന്ന് 26,928 ബെസ്റ്റുകളുണ്ട്. കൈ 'എള്ളി ഓക്കുപൈഡ്'. വെയിററിങ് ലിസ്റ്റിൽ 1500 അപേക്ഷകരുണ്ട്. ന്യൂയോർക്കിലെ ഹെൽത്ത് ആൻഡ് ഹോസ്പിറ്റൽ റ്റ്രാനിങ് കൗൺസിൽ പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം 35,358 ബെസ്റ്റുകൾ വരെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ടാകാമെന്നാണ്.

അന്തോവാസികൾ എല്ലാപേരും 62 കുഴിഞ്ഞവരാണ്. പ്രായാധിക്യംകൊണ്ട് ആത്തരം അവശരുമായവർക്കു വേണ്ട ശുശ്രൂഷകൾ നല്കാൻ സന്താനങ്ങൾക്കു സാധിക്കാത്ത ഒരു പരിതോവസ്ഥയാണ് സ്റ്റേറ്റ് സിസ്റ്റിൽ എങ്ങെ—വിശിഷ്ടം തൊഴിൽകേന്ദ്രങ്ങളായ സിറ്റികളിൽ—നിലവിലുള്ളത്. പ്രായമായവരെല്ലാം ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകും. കുട്ടികൾ സ്കൂളുകളിലേക്കും. നേഴ്സുകളേയോ അറ്റൻഡർമാരേയോ നിയമിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത നിലയാണ് 90 ശതമാനം കുടുംബങ്ങളിലും. പിന്നെ ശരണം ഇമ്മാതിരി നേർസിങ് സെന്ററുകളാണ്. ചെയ്യാവുന്നതിൽ പരമാവധി സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ തൽപ്രവർത്തകർ സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നു.

നീണ്ട കോഡിയോറുകളിൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ രണ്ടു വശവും നോക്കി നടന്നു.

വ്യഥാസങ്കുലമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. നമ്മുടെ ആശുപത്രി വാർഡുകളോളം ഏല്പമല്ല. എങ്കിലും വരാന്തകളിലും മുറികൾക്കകത്തും കണ്ട കിഴവക്കോലങ്ങൾ മനസ്സിനെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്നപോലെ തോന്നി. ചെറിയ മുറികളിൽ ആറു ഏഴും ബെസ്റ്റുകൾ നിറ

ത്തിയിട്ടുണ്ട്. കാര്യം വെളിച്ചവും കുറവാണ്. എയർകണ്ടീഷനിങ് അപ്യാപ്പം. ശുദ്ധമായ കിട്ടാൻവേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു, വടിയും കുത്തി വരാത്തകളിലുള്ള ബെഞ്ചുകളെ ചിലർ അഭയംപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീർകൊണ്ടു പഴങ്ങൾപോലെ കൊഴുത്തുരുണ്ട വട്ടമുഖക്കാർ. കാരൊഴിയുന്ന ബ്ലാഡറുകൾപോലെ മുഖവും ഹേമവും വലിഞ്ഞുരുങ്ങുന്ന ചില പട്ടുകിഴവന്മാരും കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. പരസ്പരം ഉറിയട്ടമോ ചിരീയോ കാണാൻണ്ടായിരുന്നില്ല. എല്ലാം മൃാനവദനരാണ്. ചെവിപൊട്ടന്മാരും അധ്വാനന്മാരും മായിരിക്കണം അവരൊക്കെയാണെന്നു ഭാവവൈരുപ്യം കണ്ട് ഞാനു ഹിച്ചു.

“ശരിയായ ക്ഷണവും ചികിത്സയുമൊക്കെ ഇവർക്കു ശുദ്ധാപുർവ്വം നല്ലാൻ എന്തൊക്കെയാണ് ഏറ്റ്റ്?”

“സ്റ്റേറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽത്തന്നെ ചെക്കിങ് നടത്താറുണ്ട്. ഒരുപിടം ന്യായമായി ഒക്കെ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് റിപ്പോർട്ടുകളിൽ കാണുന്നത്. പിന്നെ, ഇത്ര വൻതോതിൽ നടത്തുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കറിയൊക്കെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അനുവദിച്ചു തീരൂ.”

ബാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.
“അച്ഛനും അമ്മയും നിങ്ങളുമൊത്തു വീട്ടിൽത്തന്നെ താമസിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ ഭേദം? പരസ്പരം സഹായങ്ങളും ശുശ്രൂഷകളും ചെയ്തു കൂടുതൽ സന്തോഷത്തോടെ അവർ ജീവിക്കുമായിരുന്നില്ലേ?”

“അമ്മയ്ക്കു കഷ്ട നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. അച്ഛൻ വാതത്തിന്റെ അസുഖവും. അവർക്കു പരസ്പരം സഹായിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. എനിക്കും എന്റെ ഭർത്താവിനും 40—50 മൈൽ അകലെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു രാവിലെ പോകണം. അതാണ് അവരെ ഇങ്ങോട്ടേക്കു കൊണ്ടുപോരാൻ പ്രേരകമായത്.”

“നിങ്ങൾ ധനസഹായം വല്ലതും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? ഗവണ്മെന്റോ മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥാപനങ്ങളോ ഇവരെ സഹായിക്കുമോ?”

“അച്ഛൻ ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു പ്രസ്സ് മാനേജറായിരുന്നു. അമ്മ ഒരു ബേങ്കിലെ ക്ലാർക്കും. എല്ലാ ജോലിക്കാർക്കും മെഡിക്കൽ ഇൻഷുറൻസിൽ ചേരേണ്ടതുണ്ട് മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും സമം സമമായി അടച്ചുതീർക്കേണ്ടതാണ്. ചികിത്സയ്ക്കും ബോർഡിങ്ങിനും മറ്റും അതുകൊണ്ടു തികയാതെ വരുന്നതും സ്പെഷ്യൽ കൺസിലറേഷൻ വേണ്ടിയുള്ളതും ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു.”

“ഇൻഷുറൻസും മറ്റു വരവുകളും ഇല്ലാത്ത വൃദ്ധരുടെ കാര്യമായിരിക്കും വലിയ കഷ്ടം!”

“അങ്ങനെയുള്ള ചുരുക്കംപേരെ ഗവണ്മെന്റ് സഹായിക്കുന്നു. അവൾക്ക് അമ്പതിനും അറുപതിനും ഇടയ്ക്കു ഡോളർ പ്രതിമാസം

സഹായധനം സ്റ്റേറ്റുകളിൽനിന്നു കിട്ടുന്നു. ഫെഡറൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു സ്റ്റേറ്റുകൾക്കു നൽകുന്ന സബ്സിഡികളിൽ ഇമ്മാതിരി അവശരെ സഹായിക്കുന്നതിലേക്കുള്ള ധനവും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. അനേകകോടി ഡോളർ പ്രതിവർഷം ഇമ്മാതിരി വൃദ്ധകേന്ദ്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിനു ചെലവാക്കേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്!''

ബാരായുടെ അച്ഛൻ മിസ്റ്റർ ജോൺസ് പീൻലോഗം ചൊക്കിവച്ചു ബെസ്സിൽ ഒരു വശത്തേക്കു കഴഞ്ഞു മറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താഴെ വീണു പോകാതിരിക്കാൻ ഒരു സ്റ്റാൻഡ് അവലംബമായി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. വാതരോഗികളായ ഇമ്മാതിരി എട്ടു വൃദ്ധരുടെയിടയിലാണ്. തലയൊന്നു തിരിച്ചു മകളെ നോക്കി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. പിന്നെ കണ്ണീരൊഴുക്കി. നാക്കു കഴഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. സംസാരിക്കാൻ മേലു. ആ മുറിയിലേക്കു് ഒരു പ്രത്യേക അറ്റൻഡർ ഉണ്ട്. രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം ഡോക്ടർ വന്നു നോക്കും. ഞങ്ങളവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഞനെന്ന ഡോക്ടർ വന്നു് ഇൻജക്ഷൻ കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ കുറേക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കും. താമസിയാതെ കൂടുതൽ സുഖം കിട്ടും എന്നൊക്കെ അയാൾ—അയാളും ഒരു പട്ടുവൃദ്ധനായ അന്തേവാസിയാണ്—അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

വീട്ടുമുട്ടിക്കുന്ന ആ മുറിക്കകത്തുനിന്നു് പുറത്തിറങ്ങി സ്രീകളുടെ വിങ്ങിലേക്കു നീങ്ങി.

മുറത്തു് നിരന്നുനില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ ധാരാളം പാരുബെഞ്ചുകളിട്ടിട്ടുള്ളവയിൽ വൈകുന്നേരത്തെ ഉലാത്തലിന്നു് ഇറങ്ങിയ അനവധി വൃദ്ധന്മാരും വൃദ്ധകളും—ഇവർ നന്നേ പഴുത്ത വരല്ല—വന്നിരുന്നു സൊള്ളുന്ന കാഴ്ച കഴുതുകത്തോടെ ഞാൻ നോക്കി. പൂവ്കാലപരാക്രമങ്ങൾ അയവിറക്കുകയായിരിക്കുമോ? പുതിയ കൊയ്ത്തിനു വിത്തുപാകാനുള്ള ആലോചനയാണോ? ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളൊന്നുമില്ല. അടക്കംപറയുന്നപോലാണ് വർത്തമാനം. പരസ്പരം കണ്ടു പെരുമാറുന്നതിനു് അങ്ങനെ ഒരവസരം ലഭിക്കുക ഭാഗ്യംതന്നെ. കൂരിരുട്ടിലെ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ.

അന്ധകളുടെ വിഭാഗത്തിലാണ് മിസ്സിസ് ജോൺസ്. ശരീരപുഷ്ടിയും ആരോഗ്യവുമുള്ള സ്രീ. കണ്ണു നിശ്ശേഷം കണ്ടുകൂടെന്നുള്ള ന്യൂനതയേയുള്ള ശബ്ദംകേട്ട മാത്രയിൽ മകളെ മനസ്സിലാക്കി. രാധയെയും അറിയാം. പലരുടെയും കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഒത്താവിന്റെ കാര്യം മാത്രം ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. വായിച്ചെറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ പഴഞ്ചൻ ന്യൂസ് പേപ്പറിനെക്കുറിച്ച് ആരന്വേഷിക്കാൻ? ഒടുവിൽ ബാരായാണ് അച്ഛന്റെ അവശനിലയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതു്. ''സെമിത്തേരിയിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ബുക്കുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ നില കണ്ടിട്ടു് ഇഴയിടെയെങ്ങും അങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടി വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.'' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതികരണം.

ജീവിതസായാഹ്നം, ശരീരസാഹസ്യം, രോഗം, വിരഹം, മരണം—കബേരരാജധാനിയിലും ഇതൊക്കെ അപരിചിതമാണ്. നേരിടുന്ന രീതിയിൽ അന്തരങ്ങൾ കാണുന്നു, അത്രേയുള്ള.

തെരുവുകളിൽ പകലെങ്ങും ഭിക്ഷതെണ്ടി നടക്കാനും രാത്രി കടത്തിണ്ണകളിലും റോഡിറമ്പിലും മഞ്ഞും മഴയുമേറു കിടക്കാനും വിട്ടിട്ടുള്ള ഇന്ത്യൻ നഗരങ്ങളിലെ വൃദ്ധരേക്കാരും എത്രയോ ദേഹം ഇവരുടെ നില—ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

ബാരായുടെ ക്ഷണം: ബാർബാര കാകവസ്വയാണു്. എട്ടു വയസ്സായ ഒരു മകൻ മാത്രം. ഞ്ഞാവു് ഒരു ഗ്രോസറി ഉടമ. സാമാന്യ ധനികൻ. അവരുടെ വസതിയിൽ ഒരാഴ്ച ഞാൻ അതിഥിയായി ചെന്നു താമസിക്കണമെന്നു ക്ഷണിച്ചു. രാധയുടെ കണ്ണുങ്ങൾ തനിയെ ഉള്ളു. അവരെ നോക്കാനും കൂടിയാണ് ഞാൻ വന്നിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു് തൽക്കാലം ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാൻ പറുകയില്ല. എ. കെ. ബി. മടങ്ങിവന്നിട്ടു് സന്തോഷത്തോടെ വരാം എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അത്താഴത്തിനു നില്ക്കാൻ രാധ ക്ഷണിച്ചതു് അവർ സ്വീകരിച്ചു.

അവളുടെ കൃത്രിമനോട്ടവും കൂടക്കൂടെയുള്ള കഴഞ്ഞാട്ടവും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. പാമിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർത്തു. പാമിനെക്കുറിച്ച് രാധ അവളോടു് ഒന്നും പറയുകയുണ്ടായില്ല. അവളോന്നും ചോദിച്ചുമില്ല എന്നോ രഹസ്യമുണ്ടു്. പിന്നെ മനസ്സിലാക്കാം.

8 30-നു് ഹാട്ടമായി കവിളുകളിൽ ഉമ്മവെച്ചു യാത്രപറഞ്ഞു.

142260

1973 ജൂലായ് 17, ചൊവ്വാഴ്ച

ബില്ലി: ന്യൂയോർക്ക് ടയിംസ് ഞാൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ അടുത്തിരുന്നു 'റിക്കാർഡ്' മറിച്ചുനോക്കിയിരുന്ന ഗീത വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ഇതു നോക്കൂ അപ്പപ്പാ. ഈ പടം നോക്കൂ. ബില്ലി നാലാം ഗ്രേഡിൽ ഞങ്ങളുടെ കൂടെയായിരുന്നു. ഒമ്പതു വയസ്സേ ആയിട്ടുള്ളു. (12 തോന്നും) പാവം, നല്ല പയ്യനും. ആരും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ല."

"സ്റ്റുഡൻസ് പരസ്പരം ഉപദ്രവിക്കാറുണ്ടോ?"

"ചീത്ത പറകേ തള്ളിയിടുകേ കല്ലെറികേ ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന ആൺപിള്ളാരുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ പേടിച്ച് 'ടീച്ചറോടു' പറയത്തില്ല."

"പേടിയെന്തിനാ?"

"പരാതിപ്പെട്ടാൽ കൂടുതൽ ഉപദ്രവിക്കും. ഈ ബില്ലി ആരേയും ഉപദ്രവിക്കില്ല."

“അവനെതുപറ്റി?”

“ഇതേ അപ്പപ്പൻ നോക്കൂ, അവന്റെ അമ്മ ഒരു മറ്റൊ പീത്ത സ്രീയാ ഇതേ നോക്കൂ.”

അമ്മയും മകനും: ‘ബെതുക്കാരനായ മകനെ അമ്മ ആവി വരുന്ന ബെബിയിൽ മുക്കുന്നു. കുട്ടി കോടതിയിൽ നല്പിയ മൊഴി.’—എന്നാണ് ശീഷ്കം (Pushed into a Steaming Tub—Boy testifies).

മിസ്സിസ് ജോയിസ് ടോയിയാനിയാണ് തള്ള. അവൾ കാമുകനായ ഡോക്ടർ ടാൻഗ്രേഡിയുമായി സഹശയനം ചെയ്യുന്നതു ബില്ലി പലപ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അമ്മയും ഡോക്ടറും അവന്റെ ചെകിട്ടത്തു ശക്തിയായി പലപ്രാവശ്യവും അടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ടി. വി. സെററിൽ അവൻ തൊട്ടു എന്ന കാരണത്താൽ ഡോക്ടർ ബെൽറാറ്റ് ഉൾപ്പെടെ അമ്മയുടെ മറ്റുള്ളവരുടെ അടിച്ചു. നവംബർ 1911-ൽ സൂചി കത്തി. അമ്മ തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളമുള്ള ബെബിയിൽ അവനെ പിടിച്ചു മുക്കി. അവൻ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചിട്ടും വക വെച്ചില്ല. അവനു ശരിയായി ക്ഷേണം കൊടുത്തിരുന്നില്ല. വിശപ്പു സഹിക്കാതെ സ്കൂളിലുള്ള മറ്റു കുട്ടികളുടെ പാത്രങ്ങളിൽനിന്നും അവൻ കടുതിന്നിരുന്നു. പിന്നീടാണ് അമ്മ സ്വന്തം ഭർത്താവിനെ—അവന്റെ അച്ഛനെ—ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഡോക്ടർ ടാൻഗ്രേഡിയെ ഭർത്താവായിട്ടുണ്ട്.

ആരോപണങ്ങളെല്ലാം ജോയിസ് കോടതിയിൽ നിഷേധിച്ചു. മുറിവുകളും ചൊള്ളലുകളും അത്യാഹിതങ്ങൾമൂലം കുട്ടിക്കു സംഭവിച്ചവയാണെന്നും സത്യം ചെയ്തു. കൂടുതൽ തെളിവുകൾക്കുവേണ്ടി കേസ് അവധി മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

“ബില്ലിയെ കണ്ടാൽ സങ്കടം തോന്നും അപ്പപ്പാ.” ഗീത പറഞ്ഞു. “കീറിയ ഉടുപ്പം പിളർന്നു ഷുസുമാ ഇടാറ്.”

“ആ അമ്മ എങ്ങനെയുള്ള സ്രീയാ?”

“മൂന്നാലു പ്രാവശ്യം സ്കൂളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നല്ല സുന്ദരി. ചെറുപ്പക്കാരിയോ. ഇന്നലെ വന്ന ബാർബറായെപ്പോലിരിക്കും.”

“എന്തിനാ സ്കൂളിൽ വരുന്നത്?”

“ബില്ലിയെ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാൻ ടീച്ചറോടു പറയാനാ. കുറും വല്ലതും കണ്ടാൽ ബോർഡിന് സ്കൂളിലേക്കു മാറ്റമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ബില്ലിയുടെ അമ്മയെ കോടതി ജയിലിൽ അയയ്ക്കുമോ അപ്പപ്പാ?”

“എന്തോ അറിഞ്ഞുകൂട.”

“കഷ്ടംതന്നെ!”

കുട്ടിയുടെ സങ്കടം എന്നെയും സ്പർശിച്ചു.

വൈകുന്നേരം രാധ വന്നപ്പോൾ ഈ കാര്യം സംഭാഷണവിഷയമായി.

പിതൃപുത്രബന്ധം—ബാലതൊഴിലാളികൾ: “സന്താനങ്ങളുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധം ഇവിടെ ഇത്രയൊക്കെയേ ഉള്ളൂ,” രാധ പറഞ്ഞു. “സ്കൂളിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ എന്നിങ്ങനെ നല്ലപോലെ അനുഭവപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അതികഠിനമായി കുട്ടികളോടു് പെരുമാറുന്നവരാണ് ഭൂരിഭാഗം അച്ഛനമ്മമാരും.”

“പ്രധാന കാരണമെന്തായിരിക്കും?”

“ഒക്കെ സുഖലോലുപരായ തോന്നിയവാസികളാണ്. ഒന്നാമതു് കണ്ണുങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള അവസരസൗകര്യങ്ങൾ അവർക്കില്ല. പിന്നെ മനസ്സമീലിച്ചു. അതിക്രമമായവിധത്തിൽ കുട്ടികളോടു പെരുമാറുന്നതിന്റെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്ന ഒരു wage-hour സംബന്ധിച്ച കേസിൽനിന്നു് എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.”

അതറിയാൻ ഞാൻ താൽപര്യപ്പെട്ടു.

“വെറും 5 വയസ്സായ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു ദിവസം 16 മണിക്കൂർ ജോലിചെയ്യിക്കുന്ന ഏപ്പാടു് ഇവിടെത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് ടെക്സ്റ്റ്ബുക്ക് വ്യവസായികളുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ പ്രയാസങ്ങൾക്കുശേഷമാണു് ഈ ജോലിസമയം 12 മണിക്കൂറായി ചുരുക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു്. മസാച്യുസെറ്റ്സിലുള്ള 8 വയസ്സായ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു് മില്ലുകളിൽ 14 മണിക്കൂർ പണിയെടുപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതു് അങ്ങിങ്ങു് ഒരായും തെറ്റായയുള്ള കണക്കല്ല. ആറുലക്ഷത്തിആറുപത്തേഴായിരം കുട്ടികൾ ഇങ്ങനെ സ്റ്റേറ്റ്സിൽ ജോലിചെയ്തുവരുന്നതായി കണക്കുണ്ടു്. Child-abuse law, Wage-hour law തുടങ്ങിയ നിയമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടിയും പ്രേരണയിലും ഇന്നു് ആയിരക്കണക്കിനു കുട്ടികൾ ഇതുപോലെ ജോലിചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്.”

“അപ്പോൾ പ്രധാനമായും കണ്ണുങ്ങളെ ഒരു ധനാഗമമാർഗ്ഗമായിട്ടാണു് കണക്കാക്കുന്നതെന്നാണല്ലോ വരുന്നതു്?”

“ഭൂരിഭാഗംപേരും അങ്ങനെതന്നെ. അതിബാല്യത്തിൽത്തന്നെ പണമുണ്ടാക്കാനുള്ള ആസക്തി കുട്ടികളിൽ വളർത്താനുള്ള ശ്രമമാണിതെന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സ്നേഹരാഹിത്യമേ എന്നിക്കതിന്റെ പിന്നിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. കണ്ണുങ്ങളെ അകറ്റിയിട്ടു് തോന്നുവാസത്തിനു് അവസരം സൃഷ്ടിക്കുന്നവരും ഒട്ടും കുറവല്ല. ഈ ജോയിന്റ് ബില്ലി കേസിലെ അടിസ്ഥാനം ആസ്രിയും ഡോക്ടറും തമ്മിലുള്ള അവിഹിതബന്ധമാണെന്നുള്ളതിൽ എന്നിങ്ങനെ സംശയമില്ല.”

“എനിക്കും അങ്ങനെതന്നെ തോന്നുന്നു.”

“ഇതിന്റെ തിരിച്ചടിയാണു് സ്വന്തകാര്യം സ്വമേധയാ നോക്കാരാകുമ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാർ അച്ഛനമ്മമാരെ വെറുക്കുകയും പകവീട്ടാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു്. വൃദ്ധരെ സന്താനങ്ങൾ നിർ

യം ഉപേക്ഷിക്കാനിടയാകുന്നതിനും അടിസ്ഥാനം ഇതുതന്നെയോണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.”

“ശരിയായിരിക്കണം.”

പാം പിന്മാറ്റം: ഞാനെന്നു മൂന്നുപ്രാവശ്യം പാമിനെ വിളിച്ചിരുന്നു. ഫോൺ എടുത്തിരുന്നില്ല. ‘ആർ’ ഫിലിം കാണാൻ അവളുമൊത്തു പോകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവളെക്കുറിച്ച് രാധയോടു ഞാൻ സംസാരിച്ചു.

“ഞാനതു പറയാൻ വിട്ടുപോയി,” രാധ പറഞ്ഞു: “നാം ഇന്നലെ ബ്രൂക്ക്ലെയിൽ പോയ സമയം അവൾ ഇവിടെ വിളിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ എന്റെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു എനിക്കു തരാൻ ഒരു മെസേജ് അവിടെ ഏല്പിച്ചു. അവൾ ഇന്നലെ വൈകുന്നേരം വീട്ടിലേക്കു പോകയാണ്, എന്തോ അത്യവശ്യം പ്രമാണിച്ചു. വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് ഇവിടെ എത്തും, നമ്മെ അങ്ങോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ വഴിയേ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്.”

“പാമും ബാരായും സ്നേഹിതരാണോ?” ഒരു വെറും ജിജ്ഞാസുവിന്റെ ചോദ്യം.

യേക്കരസൂത്രശാലിനി. അമേരിക്കൻതഞ്ചങ്ങൾ വശപ്പെടുത്തിയതാകണം. ഒരുനിമിഷം ആലോചിക്കുന്നതു കണ്ടു. “എനിക്കവരുടെ കാര്യമൊന്നും സൂക്ഷ്മമായിത്തോന്നുകൂട. ഒരു പ്രത്യേക കൂട്ടരാണ്” എന്നായിരുന്നു മറുപടി.

ഏഴന്താ രഹസ്യം ഒളിക്കുന്ന മണം. ഞാനക്കാര്യം പിന്നൊന്നും ചോദിച്ചില്ല.

1973 ജൂലായ് 18, ബുധനാഴ്ച

“മൂന്നുനാലുദിവസം മസാച്ചുസെറ്റ്സിൽ താമസിക്കാനുള്ളതാണ്. പുതിയ ഡ്രൈസ്സെല്ലാം മേടിക്കണം.” രാവിലെ രാധ പറഞ്ഞു. “നൈറ്റ് ഗൗൺ ഇവിടെയൊന്നുണ്ട്. അതു പററുമോ എന്ന് ഇട്ടുനോക്കണം. മറ്റൊരാൾക്കു വൈകുന്നേരം മേടിക്കാം.”

സ്കൂളിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാർത്ത: പത്രങ്ങളിൽ സ്കൂളിപ്പിക്കുന്ന—ഞങ്ങളുടെ യാത്രാപരിപാടികളെ തകർക്കുന്ന—ഒരു വാർത്ത വന്നിരിക്കുന്നു. ന്യൂജേർസിയിൽ പലേടത്തും—പരാമസ്സിൽ ആറു സ്ഥലത്തും—അടച്ചിട്ടിരുന്ന വീടുകളിൽ കുത്തിക്കവച്ചു നടന്നിരിക്കുകയാണ്. വമ്പിച്ച ധനനഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. സമ്മർ ചെക്കേഷൻ വീടുകൾ അടച്ചുപൂട്ടി, വിവരം പോലീസിനെ അറിയിച്ചിട്ട് വീടു രജിക്കുകിലേക്കു പോയവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലാണ് ഈ കുത്തിക്കവർച്ചകൾ നടന്നിട്ടുള്ളത്. പോലീസ് എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും ഒരു

തുമ്പം കിട്ടിയില്ല. വിവരം വീട്ടുമകളെ കേബിൾമുഖേന അറിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഇതേ വാർത്ത ഉൽക്കണ്ഠയോടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് വൈകുന്നേരം രാധ വന്നത്.

പോലീസിനെ അറിയിച്ചിട്ടും കവർച്ച നടന്നിരിക്കുന്നു. വീട്ടിനകത്തുള്ള സകല സാധനങ്ങളും എടുത്തുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നാണ് കേട്ടത്. മൂന്നനാലു ദിവസത്തേക്കു വീടു പൂട്ടിയിട്ടിട്ടു നാമെങ്ങനെ പോകും?''

''പോലീസിനെ അറിയിച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യും?''

''രാത്രി മൂന്നനാലുതവണ വന്നു നോക്കും. പുററും ടോർച്ചിട്ടു പരിശോധിക്കും. പകലും വന്നു നോക്കിക്കൊള്ളും. പക്ഷേ, പോലീസുതന്നെ യേശുടന്ന ഒരു ഭീകരപ്രസ്ഥാനം—കയത്തിനുള്ളിൽ തുറിച്ചിരിക്കുന്ന കിനാവുള്ളി—ഇവിടെയുണ്ട്. അതിന്റെ ആഘാതമെന്നായിരിക്കണം ഈ തുടർക്കവർച്ചകളുടെ പിന്നിൽ.''

''അതെന്തു പ്രസ്ഥാനമാണ്?''

''അമേരിക്കൻ മഫിയാ(Mafia)യെയെക്കുറിച്ച് അപ്പൻ കേട്ടിട്ടില്ലേ?''

''ഇല്ല എന്താണത്?''

''ഇന്ന് അമേരിക്കയിൽ നടക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം മുന്തിയ ക്രിമിനൽകാരങ്ങളുടെയും പിന്നിലുള്ള ഭീകരപ്രസ്ഥാനമാണ് മഫിയാ. ഇതൊരു ആഗോളപ്രസ്ഥാനമെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിലും അതിലും കൂടുതൽ അമേരിക്കയിലുമാണ് അതിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളുള്ളത്. ഉഗ്രൻ കൊള്ളകളും കൊലപാതകങ്ങളും കടത്തലുകളും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകലുകളും ഇവരുടെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടും പലപ്പോഴും ആജ്ഞാപ്രകാരവുമാണ് നടക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രമേധാവികൾ, തലപ്പറ്റത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, കോടീശ്വരന്മാരായ ബിസിനസ്സുകാർ, മുതിർന്ന ബാങ്കുകാർ, കമ്പ്രസിദ്ധരായ കള്ളനോട്ടക്കാരർ, കുതിരപ്പന്തയക്കാർ, ചുതാളികൾ, കൊലപാതകികൾ—എല്ലാം ഇവരുടെ കൈയാളുകളാണ്. പോലീസും പട്ടാളവുംപോലും ഇവരുടെ ചൊല്ലടിക്കു നില്ക്കുന്നവരെന്നാണറിയുന്നത്.''

''നിനക്കിതൊക്കെ കാണാപ്പാഠംപോലാണല്ലോ പറയുന്നത്?''

''മൗണ്ട് കിസ്കോയിലെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഇവരുടെ പ്രവർത്തനം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാനിടയായി. മൂന്നു കോടി ഡോളർ സ്വത്തുള്ള ന്യൂയോർക്കിലെ റിച്ചാഡ് സൺ എന്ന രത്നവ്യാപാരിക്ക് ഒരു ഭീഷണിക്കത്തു കിട്ടി, തുറന്നതു കോടി ഡോളർ വിലയുള്ള രത്നങ്ങൾ ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം മഫി

യാത്ര വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു്. പെട്ടെന്നു് അയാളെ കാണാനില്ലാതായി. രത്നങ്ങളുമൊത്തു് അയാൾ അപ്രത്യക്ഷനായിരുന്നു. ഭാര്യയ്ക്കും മക്കൾക്കും അയാളുടെ താവളം അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. അവർ പോലീസിൽ പരാതിപ്പെട്ടു—ശുഷ്കാന്തിയോടെ അന്വേഷണങ്ങൾ നടന്നു. പത്രങ്ങളിൽ ഫോട്ടോ സഹിതം പരസ്യങ്ങൾ വന്നു. എട്ടാംദിവസം കാലത്തു് ഹൃദയത്തിൽ വെടികൊണ്ടു പത്തു അയാളുടെ ശവശരീരം മൗണ്ട് കിങ്ക്രോയിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്ന തിനടുത്തുള്ള ഒരു അപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ മുൻവശത്തെ ഇടനാഴിയിൽ കിടക്കുന്നതു കാണപ്പെട്ടു. രത്നശേഖരം ആകെ കത്തിക്കവണെടുത്ത അയാളുടെ സേഫ് മാത്രം മുറിക്കുകത്തുണ്ടായിരുന്നു. മഫിയോസിയുടെ ഒരു ഉമ്മക്കത്തു് അയാളുടെ പോക്കറ്റിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്തു. ഇന്നോളം കൊലപാതകികളെ പിടികിട്ടിയിട്ടില്ല.”

“യേങ്കരമാണല്ലോ! ഇവരെ അമർച്ചചെയ്യാൻ ഒരു പോംവഴിയുമില്ലെന്നോ?”

“ഇറാലിയിൽ ഇവരെ മുസ്സോളിനി അമർച്ചവരുത്തി. അതിശക്തനായ, നമ്മുടെ വേലുത്തമ്പിയെപ്പോലുള്ള, ഒരു ഏകാധിപതിക്കേ ഇവരെ ഇല്ലാതാക്കാൻ സാധിക്കൂ. പക്ഷേ, രണ്ടാം ലോകയുദ്ധത്തിനുശേഷം ഇവർ വീണ്ടും യൂറോപ്പിൽ തലപൊക്കി. ഇന്നു് അവിടെ പ്രമുഖകേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം അവരുടെ ആൾക്കാരുണ്ടു്. ഇവിടെ ന്യൂ ഒർലിയൻസിലാണു് പ്രധാന താവളം. അമർച്ചവരുത്തേണ്ടവരെന്ന് പുറമേ അറിയപ്പെടുന്നവർതന്നെ പലടത്തും ഇതിലെ അംഗങ്ങളാണു്. ഏതെങ്കിലും വഴിയിൽ ആക്കെങ്കിലും ഒരു തുക കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാലുടൻ ആൾക്കാർ രഹസ്യമായി വന്നുകൂടും. ആവശ്യപ്പെടുന്ന സംഭാവന കൊടുക്കാത്തപക്ഷം കൊലയും കവർച്ചയും നടക്കുമെന്നുള്ളതു് മൂന്നുതരമാണു്. ഇവിടത്തെ ഈ തുടർകവർച്ചകളിൽ അവരുടെ കൈയുണ്ടെന്നു ന്യായമായി ശങ്കിക്കേണ്ടതാണു്.”

“അപ്പോൾ പിന്നെ തൽക്കാലം ഉല്ലാസയാത്ര നമുക്കു വേണ്ടനുവർണ്ണം, അല്ലേ?”

എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഗീതമോൾ പറഞ്ഞു: “താഴെയും മുകളിലും ലൈറ്റുകൾ കത്തിച്ചിട്ടു നമുക്കു പോകാം. അകത്താളുണ്ടെന്നു കരുതി കൊള്ളക്കാർ വരുകയില്ല.”

“മൂന്നുനാലു ദിവസത്തേക്കു ലൈറ്റ് ഓഫ് ചെയ്യാതെ പോകുന്നതു് ആപൽക്കരമാണു്. അതു് ഒരിക്കലും പാടില്ല.” രാധ പറഞ്ഞു.

“നമുക്കങ്ങനെ കൊള്ളയിടത്തക്ക മുതലുകളൊന്നും ഇവിടെയില്ലല്ലോ!”—എന്റെ അഭിപ്രായം.

“ഇവിടത്തെ വിലകൂടിയ ലൈറ്റുകളും കണ്ണാടികളും ഫർണിച്ചറും മറ്റും പഠിച്ചെടുത്തു കൊടുത്താൽത്തന്നെ പതിനായിരം ഡോളറോളം കിട്ടും. ഏതായാലും യാത്രക്കായ്ക്കും സാവകാശമായി ആലോ

ചിട്ടിട്ടു നമുക്കൊരു തീരുമാനമെടുത്താൽ മതിയാകും. നാം ഇവിടെയില്ലാതെ ഒരു കവർച്ചയിടനല്ലി എന്നു വരുന്നതു വലിയ തെറ്റായിരിക്കും. . .

മുൻകരുതലുകൾ: എല്ലാ വീടുകളിലും മുൻപശവും പിൻവശവുമുള്ള ലൈറ്റുകൾ രാത്രി മുഴുക്കെ കത്തിച്ചിടണമെന്ന നിർദ്ദേശം പോലീസിൽനിന്നു കിട്ടി. പരാമസ്സിലെ പൗരന്മാർ പത്തുപേർ ചേർന്നു ഓരോ ബാച്ച് മാറിമാറി രാത്രി മുഴുവനും തെരുവുകളിൽ റോതു പുറുവാനും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. ആകപ്പാടെ ഒരു ഭീകരമായ അന്തരീക്ഷം നാട്ടിലെങ്ങും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനിടയായി.

എത്ര നിമിഷത്തിലും തലയിൽ അറുവീഴാവുന്ന ഒരു ഖഡ്ഗം തൂങ്ങി നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു് രാജപദവി ഡാമോക്ലിസ് ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നാണു് പുരാണകഥ. മഹിയാഖഡ്ഗം അമേരിക്കൻ ധനാധിനാഥന്മാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലെന്നു് എങ്ങനെ വിചാരിക്കാം?

പ്രതീക്ഷിതമായ ഉല്ലാസയാത്രയ്ക്കുണ്ടാകാവുന്ന വിഘ്നങ്ങൾ വിചാരിച്ചു് മനസ്സു് വല്ലാണ്ടു് അലോസരപ്പെട്ടിരുന്നു.

1973 ജൂലായ് 19, വ്യാഴാഴ്ച

പത്രവാർത്ത: രാവിലെ പത്രത്തിൽ വന്ന ന്യൂസുമായി രാധയുടെ അടുത്തേക്കു ഞാൻ ഓടിച്ചെന്നു.

വലിയ ടൈറ്റിൽ: 'പരാമസ്സിലെ ഒരു പോലീസ് സാജ്ജൻ' പൂട്ടിയിട്ടിരുന്ന ആറു വീടുകളിൽ കത്തിക്കവർച്ച നടത്തിയതായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു'.

അയാളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു ലോക്കപ്പിലിട്ടു കൂടുതൽ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിവരുകയാണു്. വീടു പൂട്ടിയിട്ടു് നാട്ടിൽ പോകുന്ന വിവരം ഉടമകൾ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അറിയിച്ചിരുന്നു. ആ അറിവിനെ മുതലെടുത്തു്, സൂക്ഷിപ്പിനു നിയമിതനായിരുന്ന പോലീസുകാരൻതന്നെ വീടുകൾ കത്തിത്തുറന്നു് കവർച്ചകൾ നടത്തുകയാണുണ്ടായതു്. പരാമസ്സിലെ ആറു കവർച്ചകളും ഇയാൾതന്നെയാണു നടത്തിയതെന്നു് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

വലിയ ആശ്വാസമായി.

മഹിയായുടെ കൈ പിന്നിലുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും കവർച്ചക്കാരനെ പിടികിട്ടിയതു് താൽക്കാലിക ഭയമോചനം നല്ലി.

നാളത്തെ പ്രോഗ്രാം: വൈകുന്നേരം പാഠം രാധയെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. നാളെ രാവിലെ കാരുകൾ രണ്ടും ഗോഷിലിട്ടു പൂട്ടിയിട്ടു് രാധ ട്രാക്കിയിൽ ഓഫീസിലേക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളണം. വൈകുന്നേരം മൂന്നിനും നാലിനുമിടയ്ക്കു് പാഠം ഇവിടെയെത്തും. എന്നിട്ടു് ഞങ്ങളുമാത്തു് ന്യൂയോർക്കിൽ രാധയുടെ ഓഫീസിനടുത്തുള്ള ഇ. വൈ.

റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നാലിനും നാലുമ്പ്പതിനമിടയ്ക്ക് എത്തിക്കൊള്ളാം. രാധ അവിടെ വന്നുനില്ക്കണം. പിന്നെ ത്രൂവായി മസാച്യുസെറ്റ്സിലേക്കു പോയിക്കൊള്ളാം.

ഡ്രസ്സുകൾ മേടിക്കാൻ ഞങ്ങൾ അലക്സാണ്ട്രോസ്സിലേക്കു പോയി. പാമിന്റെ അമ്മയ്ക്കു പ്രസൻറുകളും മേടിച്ചു.

രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിവരെ കൊണ്ടുപോകേണ്ട ഡ്രസ്സുകളും മറ്റും പെട്ടികളിൽ അടുക്കിവെച്ചു. രാത്രി തണുപ്പുകൂടിയ പ്രദേശമാണെന്നു പാ. പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ കമ്പിളിക്കുപ്പായങ്ങളും കരുതി.

1973 ജൂലായ് 20; വെള്ളിയാഴ്ച

എല്ലാം ഒരുക്കിയിട്ട് രാധ ടാക്സിയിൽ ഓഫീസിലേക്കു പോയി.

കുളിയും ലഞ്ചും കഴിഞ്ഞു് ഞാനും കുഞ്ഞുങ്ങളും വീടുപുട്ടി ഭ്രമം ക്കിയിട്ട് ഗറാഷിന്റെ മുൻവശത്തു് ബാഗുകളുമായി പാമിനെ കാത്തിരുന്നു.

‘ബുക്ക്ലെൻ യാത്ര എങ്ങനെയിരുന്നു?’ എന്നു ചോദിച്ചു കൊണ്ടാണ് കാറിൽനിന്നിറങ്ങിയതു്.

‘അമേരിക്കയുടെ ദുഃഖവശങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയായ കാൻ എന്നിങ്ങു കഴിഞ്ഞു.’

കാറിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആദ്യത്തെ ചോദ്യം, ‘ബാറയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ?’

‘ഒരാൾ അവളുടെ വീട്ടിൽ അതിഥിയായി ചെന്നു താമസിക്കാൻ എന്നെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നല്ല പ്രകൃതക്കാരിയാണെന്നു് അല്പ പരിചയത്തിൽ എന്നിങ്ങു തോന്നി.’

‘രാധ എന്തു പറഞ്ഞു?’

‘രാധയോടു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല.’

‘രാധ അറിയാതെയോ ക്ഷണം?’

‘രാധയും കുഞ്ഞുങ്ങളും അത്താഴത്തിനു വിളമ്പുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ലിവിങ്റൂമിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോളാണ് ക്ഷണിച്ചതു്.’

‘ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചോ?’

‘ആലോചിച്ചു പറയാം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്.’

വളരെ നേരത്തേക്കു മൗനം. കോപമോ? ഭേദമോ? അസൂയയോ? വാഷിങ്ടൺ പാലം കഴിഞ്ഞു ന്യൂയോർക്കിന്റെ മദ്ധ്യത്തു കൂടി ഞങ്ങൾ പറയുകയാണ്.

‘പാ. വീട്ടിലേക്കു് എന്തിനു പോയിരുന്നതു്?’ എന്നു കീലും സംസാരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചുള്ള ചോദ്യം.

“വീട്ടിൽ പോയിരുന്നില്ല. എനിക്കൊരു ആത്മാർത്ഥസ്നേഹി തയ്യണ്, മിസ്സിസ് ഷേർലി—ബെഡ് ഫോഡിൽ. രണ്ടുദിവസം അവളുടെ കൂടെ കഴിഞ്ഞു.”

പിന്നെയും മൗനം.

രാധ കാത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ എണീറ്റു ബാക്ക് സീറ്റിലേക്കു മാറിയിരുന്നു, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അടുത്തു്. അടുത്തിരുന്ന രാധയോടു് വാതോരാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് പാഠം കാരോടിച്ചു.

അതിമനോഹരമായ ഒരു പ്രദേശത്തുകൂടിയാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതു്. കുന്നുകളും താഴ്വരകളും തടാകങ്ങളും കലർന്നു നാടു്. കോടാനുകോടി വൃക്ഷങ്ങൾ മേടുകളെയും റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളേയും അലങ്കരിക്കുന്നു. താഴ്വരകളിൽ ഗോതമ്പു്, ചോളം, ബാർലി തുടങ്ങിയ ധാന്യങ്ങളുടെ പാടശേഖരങ്ങൾ പച്ചപ്പുരവതാനി വിരിച്ചപോലെ കിടക്കുന്നു. എത്ര ഫലപുഷ്പിയുള്ള നാടു്. ഒന്നരണ്ടു കന്നിൻപുറങ്ങളിൽ കാർ നിറുത്തി. സമ്മർസൗഹൃദം തികഞ്ഞു തിളങ്ങുന്ന താഴ്വരകളിലെ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം സായാഹ്ന സൂര്യകിരണങ്ങളോടു പ്രശോഭിക്കുന്നതു കണ്ടാനന്ദിക്കാതെത്തീയിട്ടുള്ള ടൂറിസ്റ്റുകളുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങളും കൂടി. റോഡിന്റെ മേൽഭാഗത്തു് ഇടതൂർന്നു നില്ക്കുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആറ്റാദരേതരായി അങ്ങോട്ടു പാടി പുകൾകൾ ശേഖരിച്ചു. ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഞങ്ങളും അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടു.

വഴിയിൽ രണ്ടുമുന്നിടത്തു് ‘Diners’ ബോർഡു് കണ്ടു. ഹോട്ടലുകൾ. റോഡിൽ തുരുത്തുര ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാറുകളിൽ ചിലവ അങ്ങോട്ടുള്ള റൺവേയിലേക്കു കയറി പാർക്കപ്പെട്ടു്, യാത്രക്കാർ അകത്തു കയറി ഭക്ഷ്യപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളുടെ ലിസ്തു് കൊണ്ടുക്കാട്ടാനും വിളമ്പാനും വൃത്തിയും ഭംഗിയുമുള്ള പെൺകുട്ടികൾ തയ്യാറായുണ്ടു്. സന്ധ്യയാകാറായിരുന്നതു കൊണ്ടു് നിറയെ വല്ലതു കഴിച്ചിട്ടു പോകാമെന്നു ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു കന്നിൻപുറത്തുള്ള നല്ലൊരു Diner-ൽ ആണു് ഞങ്ങൾ കയറിയതു്. ബാഹ്യമായ വൃത്തി എത്ര പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാകയില്ല. അഞ്ചുപേർക്കുംകൂടി 13 ഡോളറേ ആയുള്ള. രാധ അതു കൊടുത്തു.

സന്ധ്യയുദ്ധമുഖതന്നെ കണക്ടിക്കട്ടു് എന്ന സുന്ദരമായ ടൗണിലെത്തി. മനോഹരമായ തോട്ടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തു് ചെറുഗൃഹങ്ങളും ഹോട്ടലുകളും ഷോപ്പുകളും അണിനിരന്നു കണ്ടു ആ പ്രദേശം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സന്ധ്യാദീപിയിൽ പ്രകാശിച്ചു കണ്ട ഒരു കായൽക്കരയിലെത്തി. മസാച്യുസെറ്റ്സിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ‘കായൽനാടു’—The Bay State—എന്ന ഓമനപ്പേരു് സർവ്വഥാ അർഹിക്കുന്ന സുന്ദരഭൂമി. “സുന്ദരജനതയുടെ എന്നപോലെതന്നെ വിപ്ലവജനയിതാക്കളുടെ ജന്മഭൂമി.” പാഠം സോത്സാഹം പറയുന്നു.

‘1775-ൽ അമേരിക്കൻവിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതിവിടെ യാണ്’—പാഠം ഉച്ചത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

വാഹനാവലികളാൽ നിബിഡമായ നഗരപ്രാന്തത്തിൽക്കൂടി ഭൃതഗതിയിൽ കാർ പാഞ്ഞിരുന്നു. ഉന്നതസൗധങ്ങളും വിശാലചീമികളുമുള്ള നഗരമദ്ധ്യത്തിൽ അചിരേണ എത്തി. എല്ലാം നാളെ വന്നു കണ്ടുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പാഞ്ഞു വാഹനത്തിരക്കു കറഞ്ഞ ഒരു രാജപാതയിലിറങ്ങി. മേൽഭാഗത്തു മാളികകൾ, താഴെ ബീച്ചുകളും കായലുകളും—അങ്ങനെയൊണ് റോഡിന്റെ കിടപ്പ്.

ഒന്നരണ്ടു മൈൽ നീങ്ങി, ഒരു ഇടപ്പാതയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. വൃക്ഷനിബിഡമായ ഒരു വനമദ്ധ്യത്തുകൂടിയാണെന്നു തോന്നി സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഒരു വലിയ ഇലയിലെ ഞരമ്പുകൾകണക്കു ആപാതയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു പോകുന്ന—കാരോടിക്കത്തക്ക വീതിയോടുകൂടിയ—സബ് പാത്തുകൾ കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു സബ് പാത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു ഒരു മൈലോളം നീങ്ങി. രണ്ടു വശവും വൃക്ഷങ്ങൾ ചൂഴ്ന്ന കൊച്ചു കൊച്ചു കോട്ടേജുകൾ ഇടവിട്ടിടവിട്ടുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്റെയും മുമ്പിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കാറുണ്ട്. വീട്ടുപേരുകാണിക്കുന്ന ബോർഡും. ഒരു കുന്നിൻചരിവിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. ‘പാം ജോട്ടെരി’ എന്നൊരു ബോർഡ് കാണുന്നു. പിന്നിൽ ചേതോഹരമായ ഒരു കോട്ടേജ്—പാമിന്റെ ഭവനം.

വെളുവെളുത്ത പലകനിരകൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച രണ്ടുനില വീട്. ഭൂമിരൂപ്പിനടിയിലാണ് ഒരു നില. സിമന്റുകൊണ്ടു കെട്ടപ്പെട്ടതു്. അഞ്ചാറു പടി കയറി മുൻവശത്തെ കാളിങ് ബെല്ലടിച്ചു. ആരുമില്ല അകത്തു്. കൈവശമുള്ള താക്കോൽകൊണ്ടു് പാഠം വാതിൽ തുറന്നു് അകത്തെ ലൈറ്റിട്ടു. മേശപ്പുറത്തു് അമ്മയുടെ കുറിപ്പുണ്ട്. ഒരു പാർട്ടിക്കു പോയിരിക്കുകയാണ്. മടങ്ങാൻ വളരെ താമസിക്കും. വീടെല്ലാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, രാധയ്ക്കും പാർട്ടിക്കും. അത്താഴത്തിനു തന്നെ കാത്തിരിക്കണം. ഗ്രഡ് വിഷ്നു്. മിസ്സിസ് വെത്സ!

നല്ല സൗകര്യമുള്ള അഞ്ചു മുറികളും കിച്ചണം ബാത്ത് റൂമും മുകൾനിലയിൽ. ഒരു ഇടനാഴിയിൽക്കൂടി നടന്നാൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ മുറിയാണ് എന്നിടം. നല്ല കട്ടിലും മെത്തയും വിരിപ്പുകളും തലയണകളും സജ്ജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാമിന്റെ ഷെൽഫും മേശയും ക്ലോസറും എല്ലാം അവിടെയാണ്. തൊട്ടടുത്തുള്ള വലിയ മുറി രാധയ്ക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും. അതിനടുത്തതു പാമിനു്. പിന്നെ അമ്മയ്ക്കു്. അതിനപ്പുറം ലിവിങ് റൂം കം ഡയിനിങ് റൂം. എല്ലാ മുറിയിലും ഫാനുണ്ട്. ഹീറ്ററിങ് മെഷീൻ ഒന്നേ ഉള്ളൂ; ആവശ്യം പോലെ ഓരോ മുറിയിലും മാറ്റി മാറ്റി വയ്ക്കാം. ആകപ്പാടെ ആനന്ദപ്രദമായി തോന്നി.

എട്ടമണിയായപ്പോൾ വലിയ മഴയും കാരറും ആരംഭിച്ചു. വീട്ടിനു ചുറ്റും ചുഴ്ന്നുനില്ക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ഇരമ്പൽ കേൾക്കാം. കട്ടിക്കണ്ണാടിയും തടി ഷട്ടേർസുംകൊണ്ട് ജനാലകൾ ഇറക്കിയടച്ചിരുന്നിട്ടും വലിയ മുഴക്കം അകത്തു കേറിയിരുന്നു.

പാമും രാധയുംകൂടി അത്താഴത്തിനൊരുക്കുകയാണ്. എനിക്കൊന്നും വേണ്ടെന്നു ഞാൻ തീർത്തുപറഞ്ഞു. പ്രസിദ്ധ അമേരിക്കൻ ഹാസ്യസാഹിത്യകാരനായ മെൻകൻ (Mencken) രചിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരം മേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്നു. അതു വായിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇഴുസിച്ചെയറിയിരുന്നു. പക്ഷേ, മനസ്സിന് ഏകാഗ്രത കിട്ടിയിരുന്നില്ല.

ബെതുമണി. വാതിലിൽ പതുക്കെ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം.

അകത്തുവരാം.

പാം വന്നു. വലിയ തണുപ്പാണല്ലോ.

സാരമില്ല.

കറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ തണുപ്പ് അസഹ്യമാകും. ഞാൻ ഹീറർ കൊണ്ടുവരട്ടേ?

വേണ്ട. എനിക്കു ശാരീരികമായ നല്ല സഹനശക്തിയുണ്ട്.

അത്താഴം? ഒരു കപ്പ പാൽ?

ആകാം.

ഇപ്പോ കൊണ്ടുവരാം.

അഞ്ചുമിനിറ്റിനകം ചുട്ടുപാൽ കൊണ്ടുവന്നു മേശപ്പുറത്തു വച്ചു.

നാളെയൊന്നു നമ്മുടെ പ്രോഗ്രാമെല്ലാം. മനസ്സിലാകുന്നോ?

ഇന്നു സ്വസ്ഥമായി കിടന്നുറങ്ങൂ. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കളയും. മുപ്പ് അവർക്കു വല്ലതും കൊടുക്കണം. ദേഷ്യത്തിലാണോ?

അല്ല.

വല്ലതും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അടുത്ത മുറിയിലുണ്ടാവും, രാധയുടെ അടുത്തു്. ബൈ ബൈ!

നീട്ടിയ കൈ അമർത്തി ഒരു ചുംബനം നല്ലിയിട്ട് അവൾ അപ്രത്യക്ഷയായി.

1973 ജൂലായ് 21, ശനിയാഴ്ച

ഇരുണ്ട പ്രഭാതം: ആറമണിക്കേ എണീറ്റുള്ളു. മുറിക്കകം നല്ല ചുട്ട്. എങ്കിലും ആകെ ഇരുണ്ടടച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒരു ജനാലയുടെ ഷട്ടർ തുറന്നു. കണ്ണാടിപ്പാളിയിൽക്കൂടി പുറത്തെ ഒരു ദൃശ്യം കിട്ടി. വൃക്ഷങ്ങൾ ചുഴ്ന്നുനില്ക്കുന്നു. ആകെ ഒരു പച്ചിലപ്പൊന്ത. മുടിക്കെട്ടിയ ആകാശം. വനഗഹനതയെ വെല്ലാൻ തൻ്റെ കിരണവ്യൂഹത്തിനു കഴികയില്ലെന്നു കരുതി സ്നാനവടനനായിരിക്കയാണോ അരുണ'കുമാരൻ'? രാത്രിമുഴുക്കേ പേമാരി

നല്ലിയ പ്രഹരത്തിന്റെ കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ മരത്തലകളിൽനിന്നിററി വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മറ്റൊരു ജനാല തുറന്നു. ഒരു കന്നിൻപരിവിലാണ് വീടു്. നൂറുനൂറുവത്ര വാര താഴെ മരച്ചുവടുകൾക്കിടയിൽ ഒരു തിളക്കം. സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഒരു ജലാശയമാണോ? തെറ്റിയില്ല; മൂന്നു മിനിട്ടു നോക്കിയില്ല; മുഴക്കത്തോടെ ഒരു മോട്ടാർബോട്ട് അതിവേഗത്തിൽ പറയുന്നതു കണ്ടു.

വാതിലിൽ മുട്ടുന്നു, പാം. ബെഡ്കോഫിയുമായി വന്നിരിക്കുകയാണ്.

എങ്ങനെയിരുന്നു ഉറക്കം?

തരക്കേടില്ല.

അമ്മ വന്നപ്പോൾ ഒരുമണിയായി.

അതുവരെ നിങ്ങളുടെ പാട്ടും കൂത്താട്ടവും അടുത്ത മുറിയിൽ കേൾക്കാമായിരുന്നു.

രണ്ടു മണിക്കൂറു ഞാൻ വന്നു നോക്കി. ജീ യേങ്കര ഉറക്കമായിരുന്നു. തണുപ്പ് അസഹ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഹീറാർ ഇവിടെ കൊണ്ടു വെച്ചിട്ടു പോയി. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോളിവിടെ മരവിച്ചു കിടന്നേനെ.

ഹീറാർ മൂലയിലിരിക്കുന്നതു് ഞാനപ്പോഴേ കണ്ടുള്ളു.

അമ്മ എണീക്കാൻ പത്തു മണിയൊക്കും. അപ്പോഴേക്കു് അന്തരീക്ഷവും തെളിയും. പിന്നെ വേണം പുറത്തു പോകാൻ. ഒക്കെ റെഡിയായിക്കൊള്ളു.

ഏങ്ങോട്ടാണു പോകുക?

ഒന്നും മുൻകൂട്ടി ചോദിക്കരുതു്. ഞാനിവിടെത്തെ രാജ്ഞിയാണ്. ആജ്ഞാപിക്കുന്നതൊക്കെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളണം.

വലിയ ഗൗരവഭാവം.

അങ്ങനെതന്നെ തമ്പുരാട്ടി. അടിയനിൽ കൃപ തോന്നേണമേ. അനുസരണയുള്ള പ്രജയെ രാജ്ഞി സ്നേഹിക്കുന്നു.

ശക്തിപൂർവ്വം എന്നെ പിടിച്ചൊന്നു കലുക്കി സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടു് രാജ്ഞി പോകാനായി തിരിഞ്ഞു.

വെള്ളപ്പാൻകാലത്തെ ഷവർബാത്ത് കഴിഞ്ഞു് ഇറ്റാൻ മാറിയിട്ടില്ലാത്ത പുലരിപ്പെണ്ണിനെ സകൗതുകം സമീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു:

താഴെ കാണുന്നതു നദിയാണോ?

ഒരു കായലാണ്. ഞങ്ങളുടെ കായൽ. ഞങ്ങൾക്കൊരു ലോബുണ്ടു്. അതിൽ കയറി യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കാം. ഞാനെല്ലാം ഏറ്റു. റെഡിയായിരുന്നു കൊള്ളു. ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നു വരുമോ?

ആകെ ഇളകിയ മട്ടു്. വാതിൽ തുറന്നു് അപ്രത്യക്ഷയായി.

അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കഞ്ഞുങ്ങൾ വന്നു ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റിനു വിളിച്ചു. കോറിയോർ ലിവിങ്റ്റും വലിയ തണുപ്പ്. അടുപ്പിനടുത്തിരുന്നാണ് പ്രാതൽ കഴിച്ചത്. നല്ല വെണ്ണയും തേനും പഴങ്ങളും ധാരാളം. പാൽ നല്ലപോലെ ചേർത്ത ഓവൽസിൻ.

പാമിന്റെ അമ്മ അച്ഛനെ അന്വേഷിച്ചു.

എന്നീക്കട്ടെ. കണ്ടുകൊള്ളാം.

ഹിന്ദുമതത്താങ്ങൾ പലതുമറിയാം.

അതെങ്ങനെ?

പാമിന്റെ അച്ഛന്റെ സ്നേഹിതൻ ഒരു ഇന്ത്യൻ ഹിന്ദു എഞ്ചിനീയറുണ്ടായിരുന്നു. ചില വിഷയങ്ങൾ അച്ഛനോടു ഡിസ്കസ് ചെയ്യാനുണ്ടത്രേ.

കൊള്ളാം.

മുടൽ മാറുന്നു: 9 മണി. പുറത്തെ മുടൽ മാറി. പച്ചിലവിതാനത്തെ പിളർന്നുകൊണ്ട് പ്രഭാപ്രസരം വ്യാപിച്ചു. അത്യന്താഭിരാമമായ ഒരു പുകാവനമദ്ധ്യത്താണ് ഭവനം. മരക്കൊമ്പുകളിൽനിന്നു നിലത്തെങ്ങും പൂക്കൾ പൊഴിക്കുന്നു, ബാലാരണകിരണങ്ങൾ. ആനന്ദഭാരത്തോടെ മുററത്തേക്കു നോക്കി. മരങ്ങളിൽ പടർന്നുണ്ടുന്ന ലതകളും, പൂത്തും തളിർത്തും നില്ക്കുന്ന പലവിധം ഭൂതഹങ്ങളും, ആത്തുനടക്കുന്ന വണ്ടിൻചാത്തും, റോബിൻ തൂടങ്ങിയ ചെറുകിളികളും, സുഖശീതളമായ അന്തരീക്ഷവും, എല്ലാം 'വാഴ്ത്തുന്ന മടനന്റെ കീർത്തിയെ മരൊന്നിപ്പു,' എന്ന കവിവചനം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു.

രണ്ടു കാറ്റ് പാർക്കുചെയ്യാനുള്ള മുറുമേ ഉള്ളു. പിന്നൊക്കെ പൊന്തയാണ്. ഒരു ഒറയടിപ്പാത കീഴോട്ടു കിടക്കുന്നു. മരങ്ങളിൽനിന്നു വീഴുന്ന വെള്ളത്തുള്ളികളും വിറപ്പിക്കുന്ന തണുപ്പും വകവെക്കാതെ ഗീത ഒറയടിപ്പാതയിൽക്കൂടി അപ്രത്യക്ഷയായിരുന്നു, താഴെയുള്ള കായലിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി. കാടും മേടും കണ്ടാൽ ഇളകുന്ന പ്രകൃതമാണവൾക്ക്. "അവളുടെ അച്ഛന്റെ സ്വഭാവം; പാരമ്പര്യം," രാധ പറഞ്ഞു. "ഹിമാലയത്തിന്റെ താഴ്വരകളിലും കാശ്മീരിലും തനിയെ നടന്നു പര്യടനംനത്തിയ മനുഷ്യന്റെ മകൾ!" അതു കേട്ടായിരിക്കാം അല്പം കഴിഞ്ഞു പ്രീതയും ഇറങ്ങിപ്പോയി.

"അഗാധമായ തടാകമാണ്," പാം പറഞ്ഞു. "വഴിക്കു മുൻച്ചെടികൾ നിറയെ ഉണ്ട്. ചിലവ വിഷമുള്ളവയും കടിക്കുന്നവയുമാണ്."

"കടിക്കുന്ന പാമ്പുമുണ്ടോ?" ഞാൻ തിരക്കി.

വിഷമുള്ളവ ചുരുക്കം.

കമ്പിളിക്കപ്പായങ്ങളുമിട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ കഞ്ഞുങ്ങളുടെ പിറകേ പോയി.

പുറിനുള്ള പച്ചിലക്കാടുകളും വെണ്മയേറിയ വീടുകളും പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഭംഗിയേറിയ തടാകം. അങ്ങിങ്ങു വീതി കുറഞ്ഞും കൂടിയും ഒഴുകിപ്പാഞ്ഞ നീണ്ടു വളഞ്ഞ നദിയെന്നു തോന്നും. രണ്ടുവശത്തും ഭംഗിയുള്ള കൊച്ചുകൊച്ചു സമ്മർ കോട്ടേജുകൾ. അവയുടെ അടുത്തും കായൽവക്കത്തും ഒന്നും രണ്ടും തുഴബോട്ടുകൾ. ഒരു വലിയപറം പാത്തകൾ പ്രതിച്ഛായകളെ ഉലച്ചുകൊണ്ടു നിശ്ശബ്ദമായി ഒഴുകിനടക്കുന്നു. വീതി കുറഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്താണു നമ്മുടെ കടവു്. നേരെ അക്കരെ എടുപത്തു വയസ്സുവരുന്ന രണ്ടു് ഓമനക്കുട്ടികൾ ചുണ്ടയിട്ടു മീൻപിടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. അവരുടെ അടുത്തു് ഒരു തടിയൻ പട്ടിയും. ഗിത അവരോടു് ഉച്ചത്തിൽ കുശലപ്രശ്നം ചെയ്യുകയാണ്.

“അവൻറെ പേരു് സാം, 8 വയസ്സു്. ന്യൂയോർക്കിലുള്ളവരും. സമ്മറിനു് അച്ഛനുമമ്മേമൊത്തു വന്നിട്ടുള്ളതാ. ഞങ്ങളുടെ വന്നതിൽ പിന്നെ രണ്ടു വലിയ മീൻ പിടിച്ചു. അവൾ ഭോയ്മി, 7 വയസ്സു്. അവൾ പിടിച്ച മീനിനെ പട്ടി പിടിച്ചുപറിച്ചു തിന്നുകളഞ്ഞു. നല്ല അടികൊടുത്തു. അവൻ വകവെച്ചില്ല. പാമിനു ചുണ്ടയുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളും മീൻ പിടിക്കും.” കുട്ടികൾ ഉത്സാഹത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“പാമിനു ചുണ്ടയില്ലാതിരിക്കില്ല!” ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. Happy hooker-ടെ കായ്തും സ്മരിച്ചുപോയീ.

പ്രഭാതാക്കുകിരണങ്ങൾ ആ രംഗത്തിനാകെ തങ്കത്തിളക്കം നല്കി. ലോകം പുഞ്ചിരിച്ചുല്ലസിച്ചു നില്ക്കുകയാണ്. പ്രകൃതി വണ്ണശബളമായ ഒരു മനോഹരകാവ്യം രചിച്ചിരിക്കുന്നു. കലാബോധത്തെ വിളിച്ചുണർത്തുന്ന വിശിഷ്ട രൂപികാവിലാസം!

ഏടയം കളിപ്പിക്കുന്ന അസാമാന്യമായ സൗന്ദര്യപ്രസരം! എങ്ങും പൊൻകിനാവു നെയ്തെടുത്ത സൂര്യപടത്തിലെ വണ്ണപിത്രങ്ങൾ!

ഒരു ചെറിയ ലോഞ്ചു് അന്യവിട്ടുപോലെ അകലെനിന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. രണ്ടു കരയിലും ഓളങ്ങൾ തള്ളിക്കേറുന്നു. കെട്ടിയിട്ടിട്ടുള്ള ബോട്ടുകൾ ഉഴഞ്ഞാലാടുന്നു. പാത്തകൾ മാറിനീങ്ങി വഴികൊടുത്തു. അഞ്ചെട്ടാളുകൾ ലോഞ്ചിലുണ്ടു്. എല്ലാപേരും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു കൈപൊക്കി വീശി. ഞങ്ങളും വീശി.

പരം ഓടിവരുന്നു. പോകാൻ വൈകിപ്പോയി. എങ്ങോട്ടേക്കാ?

പലടത്തും. പ്രധാനമായി ട്രാങ്ക്ലിംഗ്ലിയിൽ നടക്കുന്ന ബോസ്റ്റൺ സിംഫണി ഓർക്കിസ്ട്ര അറാൻഡ്ചെയ്യാൻ. ജീവിതത്തിൽ കിട്ടാൻ പ്രയാസമേറിയ അവസരം. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ലേററായിക്കഴിഞ്ഞു.

ട്രാങ്ക്ലിംഗ്ലി ബോസ്റ്റൺ സിംഫണി ഓർക്കിസ്ട്ര: വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന സബ്പാത്തുകൾ കഴിഞ്ഞു മെയിൻറോ

ഡിലെത്താൻ അരമണിക്കൂർ വേണ്ടിവന്നു. കാഠിനകത്തു വാചാല പ്രസംഗം, ട്രാങ്ക്വിൽവുഡ്സിനെപ്പറ്റിയും അവിടെ ആണ്ടിലെന്തിനായി കൽമാത്രം നടക്കുന്ന ഓക്സിജൻ ഫെസ്റ്റിവലിനെപ്പറ്റിയും.

ട്രാങ്ക്വിൽവുഡ് ക്യാമ്പസ്: കൽമതിൽക്കെട്ടുചൂഴ്ന്ന ഒരു വലിയ ഉദ്യാനം. 210 ഏക്കർ വിസ്തൃതം. മദ്ധ്യത്തു് അല്പം മുകളിലായി പൂത്താകാരത്തിൽ അയ്യായിരം പ്രേക്ഷകർ സസുഖം ഇരിക്കത്തക്ക സംഗീതസമരം. ഒരു ലക്ഷം ഡോളർ ചെലവാക്കി 1938-ൽ പണിതീർത്തത്. അതുല്യമായ ഒരു വാസ്തുശില്പം. രണ്ടു വശവും സിംഹപ്രതിമയുള്ള ഒരു വലിയ 'ലയൺ ഗേറ്റ്'—ഗന്ധർവ്വലോകകവാടം.—വഴി ഉള്ളിൽ കടന്നു.

വശത്തുമാറി ഒരു തുറന്ന മിനി തിയേറ്റർ ഉണ്ടു്. വലിയ ഒരു ആസ്വാദകസംഘം. മിനിതിയേറ്റർ നിറഞ്ഞു് ബാക്കിയുള്ള പുരുഷന്മാരും വെയിൽ കാഞ്ഞും കാരോറും പുൽത്തകിടിയിലും മരത്തണലുകളിലും മൈക്കിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന നാദലഹരിയിൽ മഗ്നരായിരിക്കുന്നു. കൈപാടുകളും താഴ്ത്തുകളും തലകുലക്കുകളും അർപ്പാസ് അടിക്കുകളും ചെല്ലുകൊണ്ടു് ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആ സംഗീതരമികളുടെ ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ പുൽത്തകിടിയിലിരുന്നു. പാമിനു് പ്രധാന സുണകൾ എല്ലാമറിയാം, അടക്കസ്വരത്തിൽ എല്ലാം വ്യാഖ്യാനിച്ചുതന്നു. മൊസാർട്ട്, ബിത്തോവൻ, മെൻഡൽസോൺ തുടങ്ങിയ വിശ്വവിഖ്യാതന്മാർ രചിച്ച സുണകളാണു് ആലപിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഒരു മണിക്കൂറോളം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

സേലം.—ഹാത്തോണിന്റെ ഭവനം: അവിടെനിന്നു് അഞ്ചാറു മൈൽ അകലെയാണു് ഹാത്തോണിന്റെ ഭവനം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എന്തെങ്കിലും വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഹൈസ്കൂളിൽവെച്ചു Tangle wood Tales പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കോളജിൽവെച്ചു് The Marble Fawn എന്ന കൃതി വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇന്നാട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തെ എത്രത്തോളം സമാദരിക്കുന്നു എന്നു ഉള്ളതു് സേലം എന്ന പ്രദേശത്തു പോയാൽ കാണാം.

സേലം റോഡ്സ്റ്റോറിന്റെ തലസ്ഥാനമല്ലേ? അവിടെനിന്നു വന്ന മിഷ്യനറിമാർ സ്ഥാപിച്ച ഒരു സേലംനഗരം ഇന്ത്യയിലുണ്ടു്.

ഇതു് അതേ നാമധേയത്തിലുള്ള മറ്റൊരു സ്ഥലമാണു്. ഒരു വലിയ വനാന്തരംഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്താണു് ഹാത്തോണിന്റെ ഭവനം. നമുക്കുടൻ അവിടെയെത്താം.

കാണേണ്ട പ്രദേശംതന്നെ. ഇന്ത്യയിൽ എത്രയോ മനോഹരമായ കാണുന്നങ്ങളും തപോവനങ്ങളും പണ്ടെന്നപോലെ ഇന്നും ഉണ്ടു്. അവയൊന്നുംതന്നെ ഇവിടെത്തെ വനപ്രദേശങ്ങളോളം സുരക്ഷിതമല്ല. കൃത്രിമവനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമായ ഭംഗി വരുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണു് സേലം എന്ന ഈ സ്ഥലവും പത്തുമൈൽ

അകലെ Pleasant valley sanctuary എന്ന ബൊട്ടാനിക് തോട്ടവു വ്യക്തമാക്കിയതു്.

ഒരു വലിയ കുന്നിൻമുകളിലാണു് ഹാത്തോണിന്റെ വെണ്മാടം. ഒരു പുണ്യസ്താരകമായി സുരക്ഷിതം. ഒരു പുകാചനമദ്ധ്യത്തു നിലകൊള്ളുന്നു. നിർവൃതിജനകമായ ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പ്രചോദനംതന്നെയാകണം പ്രധാനമായും ഹാത്തോണിനെ ഭാവനാസ്വപന്നനാക്കിത്തീർത്തതു്. പരേതരായ പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരന്മാരോടു് അമേരിക്കക്കാർ കാട്ടുന്ന അനല്പമായ കേതിക്കും കൃതജ്ഞതയ്ക്കും ഈ സുരക്ഷിതസ്താരകം നല്ലൊരു തെളിവാണ്. ഇസങ്ങളുടെയും പാർട്ടികളുടെയും ജാത്യംഭിദ്വൈരങ്ങളുടെയും പ്രേരണയാൽ നടത്തിവരുന്ന സാഹിത്യകാരനിന്ദനനിർമ്മാജ്ജനതേജോവധഗളഹസ്കശ്രമങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരിടത്തും കണ്ടുമുട്ടാനിടയായില്ല.

Pleasant valley sanctuary 150 ഏക്കർ വിസ്തൃതമായ ഒരു ബൊട്ടാനിക് കേന്ദ്രമാണു്. കാടും കായലും അരുവികളും കലൻ, നിറവും നിഴലും നിറഞ്ഞ, സുരക്ഷിതവൃക്ഷകേന്ദ്രം ഓരോ മരത്തിന്റെയും ചെടിയുടെയും ചുവട്ടിൽ അതിന്റെ പേരും സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും ചെറിയ ബോർഡുകളിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അരമുക്കാൽ മണിക്കൂറിൽക്കൂടുതൽ പറ്റിക്കൊണ്ടിനടന്നു. മൃഗങ്ങളെയൊന്നും കണ്ടുമുട്ടിയില്ല, അങ്ങിങ്ങു് വൃക്ഷച്ചുവടുകളിലും ലതാകുണ്ടങ്ങളിലും മറ്റും നാണമറ്റ വിഹരിക്കുന്ന കറുക്കുരല്ലാതെ. ഒരു പുഴയ്ക്കടുത്തുള്ള മുളകാടിനിടയിൽ കയറിയപ്പോൾ ഇലത്തൊത്തുകൾ ഒടിച്ച് മെത്തയുണ്ടാക്കി അതിന്മേൽ കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ഒരു യുവമിഥുനം ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുഴയുടെ വളവിലുള്ള ഒളിവിലിരുന്നു ശബ്ദംചെയ്യുന്നു! എന്റെ മുതുകത്തു മാന്തി ആ രംഗവീക്ഷണത്തിൽനിന്നു പാഠം എന്നെ വിരമിപ്പിച്ചു.

ഒരുമണി കഴിഞ്ഞു, വീട്ടിൽ മടങ്ങിയപ്പോൾ. വൈകുന്നേരം കണ്ടുകൊള്ളാം. എന്നൊരു കുറിപ്പു വെച്ചിട്ടു് അമ്മ അപ്രത്യക്ഷയായിരുന്നു.

സ്വീമിംഗ് ബീച്ചിലേക്കു്: ലഞ്ച് തയ്യാറാക്കാൻ അരുമണിക്കുറെങ്കിലുമാകും. ബിസ്റ്റാറും ഐസ്ക്രീമും കഴിച്ചപ്പോൾ ക്ഷീണം മാറി. അടുത്തൊരു ബീച്ചും സ്വീമിംഗ് പൂളുമുണ്ടു്. അവിടെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവെച്ചിട്ടു വന്നു് ലഞ്ച് തയ്യാറാക്കാമെന്നു പാഠം പറഞ്ഞു. വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഉഴുവഴികളിൽക്കൂടി ഞങ്ങളെ പത്തു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ബീച്ചിൽ കൊണ്ടുവന്നു.

വലിയൊരൊക്കൂട്ടം—ആണം പെണ്ണും—അവിടെ എത്തിട്ടുണ്ടു്. തണുപ്പുള്ള ബീച്ചു്. വൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ പാർക്ക്. സ്വീമിംഗ് ബഹളം തടാകംഗ്രതലത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

രാധ കൂടെപ്പോയി. കുഞ്ഞുങ്ങൾ സ്വീമിംഗ് ഡ്രസ്സണിഞ്ഞു നിന്നുൽ തുടങ്ങി. വെള്ളത്തിനു യേകരതണപ്പു്, നല്ല വെയിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും. ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നതേയുള്ളു.

രായയും പാമും അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ നല്ലൊരു ലഞ്ചുമായെത്തി. പേപ്പർപ്ലേറ്റുകളും ഗ്ലാസുകളും നാപ്പ് കിൻകളും—ഒക്കെ ഉപയോഗം കഴിഞ്ഞു ട്രാഷ് ബിന്നിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

ഇനി സ്വീമ്മിംഗ് ആയിക്കൂടെ? പാമും ആരായുന്നു.

വെള്ളത്തിനു യേകരതണപ്പ്. എനിക്കൊന്നു വിശ്രമിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു.

തണപ്പു യെപ്പെട്ടുന്ന ഉഷ്ണമനുഷ്യർ! വിശ്രമിക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവരാം.

ഇഷ്ടവും സൗകര്യവുംപോലെ.

എന്നാൽ വരൂ.

വീട്ടുതടങ്കലിൽ: അഞ്ചു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ വീട്ടിലെത്തി.

ആദ്യം കുളിക്കുന്നോ വിശ്രമിക്കുന്നോ?

വിശ്രമം കഴിഞ്ഞു കുളിക്കാം. പാമും എന്ന് ഇവിടെ ചുറ്റുമുള്ളതടവിലാക്കിയിട്ടു പോകുകയാണോ?

എന്റെ ദേഹം അടുത്ത കാലത്തെങ്ങും ഇങ്ങനെ വീയത്തിട്ടില്ല. രണ്ടു മണിക്കൂർ തണുത്ത വെള്ളത്തിലിടണം. ജീ വിശ്രമം കഴിഞ്ഞു കുളിക്കുമ്പോഴേത്തക്കം ഞാൻ വന്നേക്കാം. ബൈ ബൈ! ഞാൻ വീട്ടുതടങ്കലിലായി.

പാമിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു. മനസ്സുപോലെ തന്നെ ഒരു രഹസ്യ ഉള്ളതായാണ് അടിച്ചെടുത്തിൽ. ഒരു പുസ്തകത്തിനകത്ത് അതിന്റെ താക്കോൽ യദൃച്ഛയാ കണ്ടു. തുറന്നു നോക്കി. മൂന്നു രോളം വിശ്വവിഖ്യാതമായ കളർപെയിന്റിങ്ങുകളും മറ്റും മറ്റും മറ്റും സമാഹാരം. അമ്പതുപത്തേണ്ണം നഗ്നചിത്രങ്ങൾ. കറിയെണ്ണം രതിവികൃതികൾ—യേകരങ്ങൾ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്: The Art and Science of Love by Albert Ellis Ph. D., The Primal Scream by Arthur Janov Ph. D. ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത—വാത്സല്യനനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന—പല രതിവിജ്ഞാന രഹസ്യങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്. വായിച്ച് അടിവരയിട്ടിട്ടുള്ള—മാർജിനിൽ നോട്ടുകൾ കുറിച്ചിട്ടുള്ള—ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ വായിച്ചു. ഇതൊക്കെ അറിയുന്ന ആളാണോ പാമും? ചിത്രങ്ങളിൽ ഭ്രൂഭാഗവും അത്യാകർഷകങ്ങളാണ്. ചിലവ മാത്രമേ ബീഭത്സങ്ങളായുള്ളൂ. ആകെക്കൂടി രണ്ടരമണിക്കൂർ നീങ്ങിയതറിഞ്ഞില്ല.

നാലരശ്ശേ സ്വീമ്മിംഗ് കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയുള്ളൂ. പിന്നാലേ അമ്മയും മുത്തമകരും ജോയും വന്നുചേർന്നു അവരുടെ കാരിൽ.

മിസ്സിസ് വെത്സ് ആൻഡ് പാർട്ടി: അമ്പത്തഞ്ചു കഴിഞ്ഞ ഒരു ആരോഗ്യവതിയാണ് മിസ്സിസ് വെത്സ്. അധികം പെരക്കമില്ലാത്ത സ്ഥൂലഗാത്രി. ക്രോപ്പുപെയ്തു തലമുടി ചീകി ഭയപ്പെടുന്നതു്. അങ്ങിങ്ങു നര ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലേഡീസ് ഗ്രോക്ക് ടീപ്പ് ടോപ്പായി അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹാളമായി കൈ കലുക്കിക്കൊണ്ടു്, "പാമിന്റെ സ്നേഹമുള്ള ഗ്രാൻഡ് ഫാദറിനെ കാണാനി

ടയായതിൽ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുന്നു." എന്ന സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ട്, "പക്ഷേ, ഇവരും നിങ്ങളെ ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. രാധയുടെ ചേട്ടനെന്ന് അല്ലോ നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു തോന്നുന്നത്" എന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"എന്നോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനത്തോടുകൂടിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. എനിക്കതിൽ സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ."

"ഞാൻ അങ്കിളെന്നു വിളിക്കുകയുള്ളൂ." ജോ കൈകലുക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. തടിച്ചുകൊഴുത്തു മുപ്പതു കാരി.

മിസ്സിസ് വെത്തിന്റെ ബാങ്കിൽ സഹപ്രവർത്തകനായ മിസ്റ്റർ ജോൺസ്. ഭാര്യയും വന്നുചേർന്നു, ഇന്ത്യൻ അതിഥികളെ കാണുന്നതിലേക്കു്, അമ്പരയുടെ കാരിൽ.

"പാമിന്റെ ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ എവിടെ? ഒരു പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനാണെന്നു കേട്ടല്ലോ?" ജോൺസ് എന്നോടു ചോദിച്ചു.

"ഞാൻതന്നെയാണ് ആ ഭാഗ്യവാൻ. ഇതെന്റെ മകൾ രാധ; ഇവർ അവളുടെ മക്കൾ."

ആ തടിയൻ എന്റെ കൈ പിടിച്ചു യേക്കരയായി ഞെക്കിക്കളഞ്ഞു "വളരെ വളരെ സന്തോഷം! എനിക്കു കറച്ച സാഹിത്യമുണ്ട്. ബഞ്ചമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിൻ എന്റെ ഒരു പ്രപിതാമഹനാണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സാഹിത്യത്തിലും സയൻസിലും ഫിലോസഫിയിലും പൊളിറ്റിക്കിലും ഒന്നുപോലെ പ്രശസ്തസേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു മഹാൻ അമേരിക്കയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല." പാമിനോടു് തിരിഞ്ഞു, "നീ ഇദ്ദേഹത്തെയാണോ ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ എന്നു പറഞ്ഞതു്? ചേട്ടൻ എന്നു വിളിക്കൂ." അയാൾ മുഴങ്ങിച്ചിരിച്ചു.

"ഗ്രാൻഡ് ഫാദറിനു് അതു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്."

"എനിക്കു സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ."

"ഗ്രാൻഡ് ഫാദറിന്റെ മൂത്ത മകൻ, രാധയുടെ ചേട്ടൻ, ഇന്ത്യൻ ആർമിയിൽ ഒരു മേജറാണ്. ഇളയ മക്കൾ രണ്ടുപേരും എഞ്ചിനീയർമാർ. ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ 40 പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 6 നോവലും 6 നാടകവും. ഒക്കെ കോളേജ് ക്ലിസ്സുകളിൽ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളാണ്—'കേരളാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നു് ആദ്യമായി ഒരു റിസേർച്ചു് ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചതു് ഗ്രാൻഡ് ഫാദറാണ്—"

ഈ ക്രമത്തിൽ ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ എന്നു് ആചർത്തിച്ചു പറയാൻ അവരും വളരെ കൗതുകം കാണിച്ചു. ക്രമേണ അവരെല്ലാവരും ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ എന്നു് എന്നെ സംബോധന ചെയ്തതുടങ്ങി. പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ സംസാരിച്ചു. പൊട്ടിച്ചിരിയും ബഹുളവും കൂട്ടാൻ ജോൺസ് ബഹുവിരതൻ. ധിറുതിയിലുള്ള അവരുടെ ഉച്ചാരണരീതികൊണ്ടു് എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കൂടെ ചിരിക്കുകയും തലയാട്ടുകയും ചെയ്തു.

കൊണ്ടു ഞാൻ ബോറടിയിരുന്നു. രസം തോന്നാതെ രസം നടിക്കുക! എന്തൊരു നിർഭാഗ്യം!

വൈനം കേക്കും നടസും മിസ്സിസ് വെസ് വിതരണം ചെയ്തു. മിസ്സർ ജോൺസും ഭാര്യയും ചേർന്നു പാടി. മറ്റുള്ളവരും ഏറ്റുപാടി. ആകെക്കൂടി രസകരമായ ഒരു സായാഹ്നമാക്കാൻ അവർ കഴിവതു ശ്രമിച്ചു.

കണക്ടിക്കട്ടിലുള്ള വസതിയിലേക്കു ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിട്ട് മിസ്സർ ജോൺസും ഭാര്യയും പോയി.

ഞങ്ങൾക്കു വീട്ടിൽ അസൗകര്യമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കാം മിസ്സിസ് വെൽസ് അന്നു ജോയുടെ ലോഡ്ജിൽ വെച്ച് ഒരു സോഷ്യൽ പാർട്ടിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു രാത്രിയിലേക്കു വിടവാങ്ങി.

'പേപ്പർ മൂൺ': സിററിയിൽ 'ഷോകേസ്' തിയേറ്ററിൽ ഒരു നല്ല സോഷ്യൽ ഫിലിം—Paper Moon—ഉണ്ട്. കുട്ടികൾക്കു കാണാവുന്നതു്. അതു കാണാൻ തീരുമാനിച്ചു. പത്തു മൈൽ അകലമേയുള്ളു. പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ അവിടെ എത്തി.

വലിയ എയർ കൂൾഡ് തിയേറ്റർ. ക്ലാസ് വിഭജനസമ്പ്രദായമില്ല. പാർജ്ജ് ഒന്നുപോലെ. 2.50 ഡോളർ.

ചേതോഹരമായ അഭിനയവും നല്ല ഡയറക്ഷനുമുള്ള ഒന്നാംതരം പടമാണ് Paper Moon. Ryon O'Neal-ം മകൾ പത്രങ്ങളുകാരി Tatum-ം ആണ് പ്രധാന റോളുകളിൽ. കാമുകിയുടെ മരണശേഷം തന്റേതുതന്നെയോ എന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന മകളുടെ ഭാരം ഒഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അച്ഛനെ അനുഗമിക്കുന്ന മകളുടെ പിശുനീകരണം ഒന്നാംതരമായിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽ അച്ഛനും മകളുമാണ് ഈ ഭാഗങ്ങൾ അഭിനയിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത ഫിലിമിനെ ആസ്പദ്യതരമാക്കുന്നു. അഹിക്കുന്ന വമ്പിച്ച പ്രചാരം കൈവരുത്തിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

12 കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയപ്പോൾ. ചാറ്റർമുഴയും വലിയ തണുപ്പും. ഹീറർ എൻ്റെ മുറിയിൽ വെച്ചുകയറി കണ്ടുങ്ങൾ അവിടെ വന്നു കിടന്നു. രണ്ടുമണിവരെ മൈൻകൻ്റെ ഹാസ്യലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു. അടുത്ത മുറിയിൽ പാം വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്നതും പാടുന്നതും പിരിക്കുന്നതും കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഉറക്കമില്ലെന്നിരുന്നെങ്കിലും വാധയെ വധിക്കുകയായിരുന്നിരിക്കണം.

1973 ജൂലൈ 22, ഞായർ

പ്രഭാതസവാരി: 7 മണിക്ക് ആകാശം പ്രസന്നമായി. "നല്ല പ്രകാശം അപ്പപ്പാ. നടക്കാൻ പോകാമോ?"—ഗീത. "അമ്മയും പാമും വലിയ ഉറക്കം. നമുക്ക് ഒരു കുറിപ്പു വെച്ചിട്ടു പോകാം."

ആ പ്രദേശത്തു് ഒരു പ്രഭാതസവാരി ആനന്ദപ്രദമായി തോന്നി. കണ്ടുങ്ങളുമൊത്തിറങ്ങി.

രണ്ടു തടിയൻ ജടപ്പച്ചകൾ കുറുക്കേ പാടി. ഇത്ര ഭംഗിയുള്ള മാ
ജ്ജാരവംശ്യരെ മുമ്പ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. 'കിററിക്കിററക്കിററി'
എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു കഞ്ഞുങ്ങൾ അവയുടെ പിന്നാലെ ഭാടി.
അവ കുററിക്കാട്ടിനുള്ളിലും.

എവിടെ നോക്കിയാലും മരക്കാടുകളും അവയ്ക്കുള്ളിലെ കോട്ടേ
ജുകളും. ഇലപ്പഴുതു കളിത്തുടി ചിതറിവീഴുന്നു കതിരവന്റെ വൈ
രക്കല്ലുകൾ. കൈപ്പത്തായിലെ വരകൾപോലെയാണ് രോഡുക
ളും തിരിവുകളും. തിരിച്ചുകുറുത്തോറും ബോർഡുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു
ണ്ട്, ഓരോ ഇടംറാഡിലും താമസക്കാരുടെ കടുംബപ്പേരുകൾ. മട
ക്കവഴി തെറിപ്പോകാതിരിക്കാൻ മുക്കുകൾത്തോറും നിന്നു ലക്ഷ്യ
ങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു.

'ഇതിലേയാണ് ഇന്നലെ ഞങ്ങൾ ബീച്ചിൽനിന്നു പോന്ന
തു്. ഇതിലേ ഇതിലേ.' ഗീത മുന്പേ കേറി നടന്നു.

എല്ലാ വഴികളും ഏകരൂപങ്ങൾ. മിക്ക കേട്ടേജുകൾക്കും ചെന്തു
കരൂപ്യമുണ്ട്. അവയ്ക്കു മുന്നിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കാറ്റ് അനുസ്യൂതമാ
യുണ്ട്. മനുഷ്യരെ മാത്രം കാണുന്നില്ല. എല്ലാം സുഖനിദ്രയിലായി
രിക്കണം. അങ്ങിങ്ങു നായ്ക്കുരമാത്രം കേൾക്കാം.

'ബീച്ച് റോഡ്' എന്നൊരു ബോർഡ് കണ്ടപ്പോൾ 'ഇതുത
ന്നെ വഴി', ഗീത സോത്സാഹം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുന്നേറി നടന്നു.

കായൽക്കരയിൽ: രണ്ടു ഫർലാങ്ങ് നടന്നപ്പോൾ ഒരു വലിയ
കായൽക്കരയിൽ എത്തി. നീലജലാശയം ചെമ്പട്ടണിഞ്ഞു തിളങ്ങു
ന്നു. ചെറുകല്ലോലാളകമാലകളെ ഇളംകാറ്റുകളുലയ്ക്കുന്ന ആ സുന്ദരി
യുടെ മുഖം പ്രശാന്ത സന്ദരമായി വിലസുന്നു.

ചുണ്ടക്കാർ ആണംപെണ്ണുമായി എടുത്തുപേർ എത്തിട്ടുണ്ട്.
ധാരാളം മീൻ പിടിക്കുന്നു എടുത്തുമിനിട്ടു അവിടെ നോക്കി
നിന്നു.

'ഇന്നലെ കണ്ട ബീച്ചല്ല ഇതു്.' ഞാൻ പറഞ്ഞു.

'അതു് ദേ കാണുന്നു ഇതിലേ നടന്നാൽ അവിടെ എത്തും.
എനിക്കു ശരിക്കും വഴിയറിയാം.' ഗീത പറഞ്ഞു.

'എനിക്കു തല വേദനിക്കുന്നു. നമുക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം.'
പ്രീത നടക്കാനിറങ്ങിയ ഗീതയെ തടസ്സപ്പെടുത്തി.

'ഇതാണെളുപ്പുവഴി. നമുക്കിതിലേ പോകാം.' ഗീത നട
ക്കുകയാണ്. 'വത്ര അപ്പച്ചാ.'

'നീ അങ്ങനെ മുന്പേ പോകരുതു്. നമുക്കു വന്നവഴിയേതന്നെ
മടങ്ങാം.'

എന്റെ അഭിപ്രായം വകവയ്ക്കാതെ—പക്ഷേ, കേൾക്കാതെയൊ
കാം—സാഹസികയായ ഗീത അനിയന്ത്രിതയായി ഒരു ഉടുവഴി
യേ നടന്നു തുടങ്ങി, മുമ്പ് പാലിസേഡ്സ് ബീച്ചിൽവെച്ചെന്നു
പോലെ എന്നെ സംഭ്രമിപ്പിച്ചിട്ടു്.

കഴങ്ങിയ വഴി: ഞാനും പ്രീതയും പിന്നാലെ പാഞ്ഞപ്പോൾ ഗീതയെ കാണുന്നില്ല. ഏതോ ഒരു മുടക്കവഴിയേ അവൾ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ തിരിവിലും രണ്ടാമത്തെ തിരിവിലും അവളെ കാണുന്നില്ല. ഒരു രാവണൻകോട്ടയിൽപ്പെട്ടപ്പോലെ തോന്നി. ഒരു ഉയർന്ന തടത്തിൽ കേറിനിന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ മാറിമാറി അത്യുച്ചത്തിൽ 'ഗീതേ ഗീതേ' എന്നു വിളിച്ചു. മറുപടിയില്ല. രണ്ടും കല്ലിച്ച് എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ ഞങ്ങൾ നടന്നു.

ആരുടെയെങ്കിലും സഹായം തേടുക തന്നെ.

അടുത്തു കണ്ട ഒരു കോട്ടേജിന്റെ മറ്റൊരു കയറി പുറംവാതിലിലെ ബെല്ലമർത്തി. ഒരു വലുതായ പുറത്തേക്കു വന്നു. ഞാൻ വിഷമം പൂർണ്ണമായി പറഞ്ഞറിയിച്ചു. ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഉള്ളിലേക്കു പോയി ഒരു പുരുഷൻമൊത്തു മടങ്ങിവന്നു. നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽനിന്നും?

പാം ജോട്ടെറി.

അതെവിടെ?

അറിഞ്ഞുകൂട. ഒരു വിസിറ്ററിനു മിനിത്തൊന്നു വന്നതാണ്. വീട്ടുമയ്യുടെ പേരും?

മിസ്സിസ് വെൽസ്.

ഫഷ്യൂ നെയിം.

അറിഞ്ഞുകൂട.

ഫോൺനമ്പർ?

നോക്കാതെയാണു നടക്കാനിറങ്ങിയത്.

അവർ ഡയറക്ടറി എടുത്തു നോക്കി. കാണുന്നില്ല.

എന്തു വെൽസ് എന്നറിയാമോ?

സി. വെൽസ് എന്നെന്നിരിക്കാമവന്നു.

സി. നോക്കിയപ്പോൾ പാർൽസ് വെൽസ് എന്നൊരു പേരിന്റെ നമ്പർ കിട്ടി. വിളിച്ചുനോക്കി. ബെല്ലടിക്കുന്നു. എടുക്കുന്നില്ല.

ആ നല്ല മനുഷ്യൻ മുറുത്തിറങ്ങി, അയാളുടെ കവിൾ കോർൻ നിട്ടേഴിച്ചു.

പെട്ടെന്ന് പരിചിതമായ ഒരു മിനിഫോർഡ് റോഡേ പാഞ്ഞുവരുന്നു. പാമിന്റെ കാർ. ഞാൻ കൈയടിച്ചു വിളിച്ചുകൊണ്ട് റോഡിലേക്കോടി. പാമും റാഡിയുമുണ്ട്. ഞാൻ കാര്യമെല്ലാം അറിയിച്ചു. അവർ ഞങ്ങളുടെ താമസംകാരണം തിരക്കിയിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. കവലകൾതോറും കാർ നിറുത്തിയിറങ്ങി അത്യുച്ചത്തിൽ 'ഗീതേ, പ്രീതേ' എന്നു കൂവിവിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുകയാണ്. ഗീതയെ തെരഞ്ഞുപിടിക്കാൻ ആ വീട്ടുകാർകൂടി സഹായിക്കാമെന്നൊറ്റ തുല്യനായ കളിക്കാൻ പോയ ബീച്ചിനുനേക്കു കാർ വിട്ടു. സഹായികൾ മറ്റൊരു വഴിയേയും.

യാതൊരു കലുക്കവും കൂടാതെ ഉല്ലാസവതിയായി ആ ധിക്കാരിപ്പെണ്ണു് രണ്ടു വശവുമുള്ള കാനനഭംഗികൾ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നുവരുന്നു. എനിക്കു നല്ലയിർ തിരിച്ചുകിട്ടി. സഹായികളും വന്നുചേർന്നു. എന്റെ ഉൽക്കണ്ഠ ഭക്ഷ്യമായി മാറി. പക്ഷേ, രാധയുടെ ഭാവവും പെരുമാറ്റവും എന്നെ തണുപ്പിച്ചു. അവൾ ശകാരികളുകയോ തല്ലുകയോ ചെയ്യുമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്. അവൾ ഒരക്ഷരം മിണ്ടുന്നില്ല. ഞാൻ അതുതപ്പെട്ടു. സഹായികൾക്കു നന്ദിപറഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

മിസ്സിസ് ചെൽസ് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അതുതസത്യങ്ങൾ: മിസ്സിസ് ചെൽസ് ബ്രെക്ഫാസ്റ്റിനു് എത്തിട്ടുണ്ടു്.

പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ സംസാരിച്ചു.

കണ്ഠങ്ങൾ പാമിന്റെ ചുണ്ടയെടുത്തുകൊണ്ടു മീൻപിടിക്കാൻ പോയി.

രാധയും പാമുംകൂടി ഉടൻ വന്നേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് പുറത്തേക്കു പോയി.

ഹിന്ദുമതവും യോഗാഭ്യാസവും പർച്ചാവിഷയമായി.

പുനർജന്മവാദം യുക്തിയുക്തമാണെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അതീന്ദ്രിയയോഗവിദ്യ (Transcendental Yoga) യെക്കുറിച്ചു് ഒരു മഹർഷി മഹേശ് യോഗി നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങൾ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പ്രായോഗികമാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണു്. നേരേ മരിച്ചു് 'അധരാനന്ദൻ' എന്നൊരു യോഗി അന്നുവധി ചെറുപ്പക്കാരെ ശിഷ്യരാക്കി സ്ഥാപിച്ച യോഗവിദ്യാസമ്പ്രദായത്തെ അവർ നിന്ദിക്കയും അധിക്ഷേപിക്കയും ഇന്ത്യാക്കാരോടു ചെറുപ്പിന്മേലെന്ന ചിന്തകരുടെയിടയിൽ അതു കാരണമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രതിപാദിക്കയും ചെയ്തു.

സ്വാഭിപ്രായങ്ങളോടു് അനുകൂലമായ പ്രതികരണം എന്നിൽ നിന്നുണ്ടായതു് അവരെ സന്തുഷ്ടയാക്കി. കുടുംബരഹസ്യങ്ങൾ പലതും അവരെന്നോടു തുറന്നുപറഞ്ഞു.

അവരുടെ ഭർത്താവു് പത്തു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പു് നിമോണിയവന്നു മരിച്ചു. അതിസമർത്ഥനായ എഞ്ചിനീയർ. സ്റ്റേഷനമ്പന്നൻ. അന്നു ജോയ്തു് ഇരുപതു വയസ്സും, പാമിനു പതിനെട്ടും, റെറിക്കു് പതിനഞ്ചും ആയിരുന്നതേയുള്ളു.

അപ്പോൾ പാമിനു് ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തെട്ടു വയസ്സായോ? ഇരുപത്തെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇരുപത്തെക്കാൻപതു് അടുത്തിരിക്കുന്നു. പതിനേഴുപതിനെട്ടിൽ കൂടുതൽ ഞാൻ മരിച്ചിരുന്നില്ല.

അവളുടെ ദേഹപ്രകൃതം വിശേഷപ്പെട്ടതാണു്. മനഃപ്രകൃതം പോലെതന്നെ. ഒരു മനുഷ്യരോടും ഇണങ്ങാത്ത സ്വഭാവം. സഭാക്കാരോ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾത്തന്നെ യാതൊരാവശ്യവുമില്ലാതെയാണു് ഇവൾ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം

ഒരു സൈക്കിയാട്രിസ്റ്റിനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എത്ര ഉപദേശിച്ചാലും അനസരിക്കയില്ല.

എന്തിലേക്കോ സൈക്കിയാട്രിസ്റ്റിനെ കാണുന്നത്?

അവളുടെ വിശ്വാസം അവൾക്കെന്തോ മാനസികരോഗമുണ്ടെന്നാണ്. വെറും വിചാരം. അത്രേയുള്ളൂ. അതിലേക്കു മനുഷ്യരുടെ പണം പിടുങ്ങാൻ സമർത്ഥരായ സൈക്കിയാട്രിസ്റ്റ് എന്നൊരു കൂട്ടം ഡോക്ടർമാർ ന്യൂയോർക്കിലുണ്ട്. ഓരോ സിററിങ്ങിനും മുപ്പതും നാല്പതും ഡോളറാണു ചാർജ്ജ്. കഴുത്തുറപ്പന്മാർ! ഇവൾ ശ്രദ്ധപാവവും മടയിയുമാണ്. അവരുടെ വലയിൽ കടുങ്ങി ശമ്പളപ്പണം മുഴുക്കേ തുലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളും അവൾ കാരറിൽ പറത്തിക്കളയുന്നു.

ഞാൻ അതുതന്നെത്തോടെ വാ തുറന്നു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അയ്യോ പാമേ! പാവമേ! ഇതാണോ നിന്റെ നില?

ഇതൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതായി അവളറിയരുതേ.

ഞാൻ തീർച്ചയായും പറയുകയില്ല.

രാധ ഇക്കാര്യമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

ഒന്നു സൂചിപ്പിക്കുപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല!

രാധയ്ക്ക് അവളെ നല്ലപോലറിയാം.

ശരിയാണ്.

രാധയുടെ സഹൃദയത്തിന്റെയും ഹൃദയാലുപ്രാപ്തിന്റെയും മേന്മ എന്ന അതുതായീനനാക്കി.

രാധയും പാമുംകൂടി ചന്തയിൽ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ബാഗുകളുമായി കിലുകിലേ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ വന്നുകേറിയതും ആയമ്മ കണ്ണിറുക്കിക്കൊട്ടിയിട്ട് സംഭാഷണവിഷയം പുനർജന്മത്തെപ്പറ്റിയാക്കിയതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു.

“അപ്പോൾ ബാലധകാലം തുടങ്ങി മനുഷ്യരിൽ കാണുന്ന വാസനകൾ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തേതുതന്നെയായിരിക്കണം.”

“പല ജന്മങ്ങളുടേതാകാം. ഒരു നീണ്ട തുടർക്കഥപോലെ.”

“കഴിഞ്ഞ ലക്കങ്ങളുടെ ബാക്കി പുതിയ ലക്കത്തിൽ, അല്ലേ?”

“ജീവിതവൈചിത്ര്യത്തിനും ജന്മസിലുമായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾക്കും സംഗീതാദിവാസനകൾക്കും മറ്റും വേറൊരു യുക്തിയുക്തമായ വ്യാഖ്യാനവും കാണുന്നില്ല.”

ഈ ക്രമത്തിൽ ഞങ്ങൾ സംഭാഷണം തുടർന്നു.

തല ആകപ്പാടെ തകിടം മറിഞ്ഞു. തകിടംമറിഞ്ഞ തല.

പുസ്തകങ്ങൾ ചിലതൊക്കെ എടുത്തു മറിച്ചുനോക്കി. ഏകാഗ്രത കിട്ടുന്നില്ല.

ചിന്തകൾ ചിന്തകൾ! ആദിയും അന്തവുമാറ തിർമാലകൾ. ഏതു ഘട്ടത്തിൽനിന്നും ഇളകിമറിഞ്ഞുവരുന്നോ?

വഞ്ചിയുടെ മൂലയിലെങ്ങാങ്ങൊരു പോതു്. വെള്ളം എങ്ങ നിന്നോ തള്ളിയുന്തിക്കേറുന്നു. താണുതാണുപോകുന്നു പാതാളത്തി ലേക്കു്.

വെള്ളം വറുവോൾ ചെളിയിൽ കിടന്നു പിടയ്ക്കുന്ന മീൻ കഞ്ഞിനെപ്പോലായി ഹൃദയം.

പരിപാടികൾ മാറുന്നു: ലഞ്ചുകഴിഞ്ഞു് ബോട്ടിൽ ഉല്ലാസ യാത്രയ്ക്കുണ്ടു പ്ലാനിട്ടിരുന്നതു്. പക്ഷേ, ഒന്നും വിചാരിക്കുംപോ ലല്ലല്ലോ നടക്കാറു്.

ഉച്ചയായപ്പോൾ പ്രീതയ്ക്കു തലവേദന കൂടി. ടെമ്പറേച്ചർ 102°. രാധയ്ക്കു വലിയ വിഷമം. അമ്മയുടെ നിശ്ശേഷപ്രകാരം സിററിയിൽ ഡോക്ടറുടെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. നല്ലപോ ലെ പരിശോധിച്ചു. നിമോണിയയും മറ്റുമില്ലെന്നു സമാധാനി പ്പിച്ചു അന്നു പൂണ്ണവിശ്രമം വേണം. മരുന്നു കുറിച്ചതന്നു. പരി ശോധനാഫീസ് മിനിമമായ 15 ഡോളറേ ചാർജ്ജ് ചെയ്തുള്ളു. ഇന്ത്യാക്കാർ എന്ന സൗമനസ്യം. കുടുംബഡോക്ടറുടെ സൗജന്യം. പിന്നെ അയാളൊരു നല്ല മനുഷ്യനും. എങ്കിലും കഞ്ഞിന്റെ പനി നോക്കിയതിനു 15 ഡോളറിന്റെ ബില്ലു്! മാറുവിലത്താൻ പല പ്പോഴും നോക്കിപ്പോകുന്നു. ഏകദേശം 115 രൂപ. ഒരു പനി പരി ശോധിച്ചതിനു് ഇത്രയായാൽ! മരുന്നിനു രണ്ടു ഡോളറേ ആയുള്ളു. എന്തൊരു ജീവിതച്ചെലവു്!

പ്രീത സന്തനസ്സോടുകൂടി ഞങ്ങൾ ഉല്ലാസയാത്ര ചൊയ്ക്കോ ള്ളാൻ അനുവദിച്ചു. അവർ അനങ്ങാതെ കിടന്നുകൊള്ളാം. പക്ഷേ, രാധ വരുകയില്ല. ഗീത ഉത്സാഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു, പാമും ഞാനു മൊത്തു പോകാമെന്നു്. പാം മൗനം. ഞാൻ നിരുത്സാഹി. നാളെ പററുമെങ്കിൽ പോകാമെന്നു പരിപാടി മാററി.

ജോൺസ് കണക്ടിക്കട്ടിൽനിന്നു വിളിച്ചു. ക്ഷമാപണപൂർവ്വം ക്ഷണം നിരസിച്ചു.

ആകെ ദ്വാനമായി സായാഹ്നം കഴിഞ്ഞു.

1973 ജൂലൈ 23, തിങ്കൾ

മടക്കയാത്രാരംഭം: പ്രീതയ്ക്കു പനി വിട്ടു.

രാധയ്ക്കു് അന്നുതന്നെ മടങ്ങണം. അവധി തീരുന്ന.

വഴിയിൽ കാണേണ്ട പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് 10 മണിക്കു തിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്കു ലഞ്ചിനു വേണ്ട തെല്ലാം കരുതി. കുറെ സ്റ്റാപ്പുകൾ എടുത്തു.

എന്താ ഒരു വല്ലായ്മ? പാമിന്റെ അന്വേഷണം.

ഒരു വല്ലായ്മയുമില്ല.

പ്രീതയ്ക്കു് അസുഖം വന്നതുകൊണ്ടാണോ?

അവളുടെ അസുഖം മാറിയല്ലോ.

ബാരയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയായിരിക്കാം?

ഞാൻ ചൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ജീയമായി എനിക്കു ചിലതൊക്കെ സംസാരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു, ചില രഹസ്യസംഗതികൾ.

പിന്നെന്താ സംസാരിക്കാത്തത്?

ഒന്നിന്നും പറയാൻ അവസരം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ബാക്കി വെക്കേഷൻ മുഴുക്കേ ഞാനെന്റെ ഹോമോക്കേസ് ലോഡ്ജിൽത്തന്നെ കഴിക്കണമെന്നു ചിന്തിക്കുന്നു.

അപ്പോഴാകാമല്ലോ എല്ലാം.

തീർച്ചയായും.

ഹാർട്ടമായ വിടവാങ്ങൽ. അമ്മ വികാരാവേശത്തോടെ അനുഗ്രഹാശ്ശികൾ നല്കി.

ചെസ്റ്റർവുഡ്: ഒരു സംരക്ഷിതകലാസ്ഥാപനം.

പരിശുദ്ധധാനമായ ഒരു സംരക്ഷിതകലാസ്ഥാപനം—ചെസ്റ്റർവുഡ്—50 മൈൽ അകലെയുണ്ട്, 183-ാം റൂട്ടിൽ. അങ്ങോട്ടേക്കാണ് ആദ്യം വിട്ടത്.

തിരക്കു കുറഞ്ഞ റോഡ്. രണ്ടുവശവും ഫലപുഷ്പമായ പാടശേഖരങ്ങൾക്കിടയിൽ അങ്ങിങ്ങു ചെറിയ വീടുകൾ. മുക്കാൽ മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പൊങ്ങിയ മതിൽക്കെട്ടുള്ള സുവിസ്തുതമായ ഒരു തോപ്പിന്റെ മുമ്പിലെത്തി. മനോഹരമായ ഗേറ്റ്. അവതുവരാ അകലെ പുകക്കുഴലോട്ടുകൂടിയ പ്രാചീനമാതൃകയിലുള്ള രണ്ടുനില മന്ദിരം—ചെസ്റ്റർ ഫ്രഞ്ച് (Daniel Chester French, 1850—1931) എന്ന വിശ്വപ്രശസ്തശില്പി സമ്മർവേനമായി നിർമ്മിച്ചു 60 കൊല്ലം വാസസ്ഥാനവും സ്റ്റുഡിയോയുമായി ഉപയോഗിച്ച മനോഹരസഭനം—ഇന്ന് National Trust for Historic Preservation in the U. S. A. സംരക്ഷിതമാക്കിയിട്ടുള്ള സ്മാരകകേന്ദ്രം. 150 ഏക്കർ വിസ്തൃതമായ തോപ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലം ആകർഷകത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പ്രായമായവർക്കു ഒരു ഡോളറും കുട്ടികൾക്കു കാൽ ഡോളറും ഫീ സുകൊടുത്തു് അകത്തു കയറി.

ട്രസ്റ്റിന്റെ വകയായി 11 കേന്ദ്രങ്ങളുള്ളതിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാണ് ചെസ്റ്റർവുഡ്.

മുപ്പതു് അടി പൊക്കമുള്ള വാതിലോടുകൂടിയ, സമചതുരവശങ്ങളുള്ള സ്റ്റുഡിയോ ശ്രദ്ധയേ ആകർഷിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രാരംഭവേഷയരംഗമായിരുന്ന കോൺകോഡ് (Concord) പാലത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ നിർമ്മിച്ച 'The Minute Man' എന്ന വിശ്വവിഖ്യാതമായ പ്രതിമയുടെയും വാഷിങ്ടൺ ഡി സി. യിലെ ലിങ്കൺ സ്മാരകമന്ദിരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഇരുപതു് അടി പൊക്കമുള്ള ഇരിക്കുന്ന ലിങ്കൺന്റെ മാർബിൾ പ്രതിമയുടെയും നിർമ്മിതി ഇവിടെവെച്ചാണ് നടന്നതു്. മുപ്പതു് അടി പൊക്കമുള്ള വാതിലിൽക്കൂടി ഇവയെ പുറത്തിറക്കി വെയിലിൽ നിറുത്തി

പരിശോധിച്ച മിനറലജിസറ്റർ നടത്താൻ ഫ്രഞ്ച് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന റയിൽപാളം വാതിലിനു മുമ്പിൽ 50 കൊല്ലത്തിനുശേഷവും അങ്ങാനതന്നെ കിടക്കുന്നു.

സുററുഡിയോയുടെ അകം ട്രസ്റ്റുകാർ അത്യാകർഷകമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഫ്രഞ്ചിന്റെ Alma Mater തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രധാന കൊത്തുപണികളുടെയും മോഡലുകൾ അവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രശസ്ത അമേരിക്കൻ ശില്പികളായ ബാൾ (Thomas Ball), ലോങ്ങ്മാൻ (Evelyn Longman) തുടങ്ങിയവരുടെ ശില്പമോഡലുകളും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫ്രഞ്ചിന്റെ പണിക്കോപ്പുകളെല്ലാം അമൂല്യവസ്തുക്കളായി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണാം.

ഓരോ ശില്പത്തിലും പ്രകടിതമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആസ്വദിച്ചു് ഒന്നൊന്നര മണിക്കൂർ നീങ്ങിയതു് അറിഞ്ഞില്ല.

പുറത്തുള്ള സുന്ദരവനം ഹൃദയഹാരിയാണ്. അല്പം ചുറ്റിനടന്നു സുഖിച്ചു. ഒരറ്റത്തു് ഒരു പ്രദർശനഗ്യാലറി (Barn Gallery) ഉണ്ടു്. പ്രശസ്തമായ അമേരിക്കൻ കൊത്തുപണികളും ചിത്രങ്ങളും അവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കലകൾക്കും കലാകാരന്മാർക്കും അമേരിക്ക നല്ലന്ന സമുന്നതമായ സ്ഥാനവും പ്രോത്സാഹനവും ഏത്രയും പ്രശംസാവഹമാണെന്നു് ഈ സ്ഥാപനം സുവ്യക്തമാക്കുന്നു.

അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ രണ്ടര മണിക്കൂറും അവിസ്മരണീയമാണു്.

സുന്ദരവനമദ്ധ്യത്തിലിരുന്നു് ലഞ്ചു കഴിച്ചു.

“ആണ്ടിൽ ആറുമാസം ഞാനിവിടെ ഈ സമ്മർവേനത്തിൽ താമസിക്കുന്നു—സ്വഗ്നത്തു്. ബാക്കി ആറുമാസവും—അതേ—ന്യൂയോർക്കിലും.” എന്നു് ഫ്രഞ്ച് ഒരു സന്ദർശകനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു, എന്നു് പാഠം പ്രസ്താവിച്ചു.

അവിടെനിന്നു് ഞങ്ങൾ ഹാങ്ക്കോക്ക് (Hancock) എന്ന പ്രദേശത്തുള്ള പ്രശസ്തമായ ഷേക്കർ (Shaker) ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി.

ഹാങ്ക്കോക്ക് ഷേക്കർ ഗ്രാമത്തിലേക്കു്: മോട്ടോർവാഹനഗതാഗതവും റോഡു് ട്രാൻസ്പോർട്ടേഷനും യു എസ് എ.-യിൽ മറ്റൊരങ്ങമില്ലാത്ത ബഹുലുപ്തോടുകൂടിയവയാണു്. ഓരോ പ്രദേശത്തേക്കും പോകാൻ ഇന്നിന്ന റൂട്ട് നമ്പർ സ്വീകരിക്കണമെന്നു നിദ്ദേശങ്ങളുണ്ടു് എല്ലാ പെട്രോൾപമ്പുകളിലും റൂട്ടുകൾ അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മാപ്പുകൾ ഹ്രീയായി വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. മാപ്പുനോക്കിയാത്രചെയ്തില്ലെങ്കിൽ വഴി തെറ്റിപ്പോകാനാണുളപ്പം. എല്ലാ റോഡുകളിലും റൂട്ട് നമ്പറിട്ട ബോർഡുകൾ കാണാം. ഒരു റൂട്ട് പിശകിയാൽ നൂറും ഇരുനൂറും മൈൽ ദൂരം തെറ്റി നീങ്ങിപ്പോകാനിടയാകും. ഹാങ്ക്കോക്ക് പട്ടണത്തിലേക്കു റൂട്ട് 43-ൽ പോകണം എന്നു മാപ്പിൽ കണ്ടു. സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന 183-ാം റൂട്ടിൽനിന്നു്

എങ്ങനെയോ വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു 43-ൽ എത്തി. കുറേ ദൂരം പോയപ്പോൾ പച്ചമല പശ്ചാത്തലമുള്ള ചേതോഹരമായ ഒരു പട്ടണം കണ്ടു—ഹാങ്ക്കോക്ക് മലവാരത്തിലുള്ള നഗരസംവിധാനം നേത്രസാഹചര്യം നല്ലാൻ പര്യാപ്തമാണ്. അന്വേഷണത്തിൽ അറിഞ്ഞതു് ഹാങ്ക്കോക്ക് ഷേക്കർ ഗ്രാമം അക്കാണുന്ന മലയ്ക്കുപുറമാണെന്നും ചുറ്റിക്കറങ്ങി റൂട്ട് 7-ൽ ഇറങ്ങി തെക്കോട്ടു പോകണമെന്നുമാണ്. പിന്നെയും അരമണിക്കൂർ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നു ഷേക്കർ ഗ്രാമത്തിലെത്താൻ.

ഷേക്കർ ഗ്രാമം: വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ കോക്കർപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഉപശാഖയായി മദർ ആൻ ലീ (Mother Ann Lee) എന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരി 1780-ൽ സ്ഥാപിച്ച ഷേക്കർ (Shaker) പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ യു. എസ്. എ യിലുള്ള 18 കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണ് ഹാങ്ക്കോക്ക് ഷേക്കർ ഗ്രാമം.

ക്രിസ്തുരാജ്യം ഭൂമിയിൽ പുനരാവിഷ്കൃതമായിരിക്കയാണെന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ് ഷേക്കർമാരുടെ തത്ത്വസംഹിത. മദർ ആൻ വഴിയാണ് ഈ ക്രിസ്തുരാജ്യപുനരാഗമനം. ലൗകികരിൽനിന്നു് അകന്നു താമസിക്കുക, സ്വത്തുക്കൾ പൊതു ഉടമയിൽ വയ്ക്കുക, പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുക, ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിക്കുക—എന്നിവയാണ് ഇവരുടെ മൗലികമായ ആചാരങ്ങൾ. സുീപുരുഷസമത്വം ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ, ബ്രഹ്മചര്യനിഷ്ഠയ്ക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രത്യേകവേനങ്ങളിൽ താമസിക്കണം. മാനുഷികമായ ചിന്തകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മതത്തിനും ദൈവവിശ്വാസത്തിനും പ്രാഥമ്യം നല്കണമെന്നും അവർ ശഠിച്ചിരുന്നു.

ഇതൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ ഒരു മൊണാസ്റ്റിയിൽ പ്രവേശിക്കാനും സന്യാസികളുടെയും കന്യാസുീകളുടെയും ജീവിതരീതി കാണാനും പോകുകയാണെന്നു ഞാൻ കരുതി.

ആകർഷകമായ ഒരു തോപ്പ്. ആയിരത്തിൽപ്പരം ഏക്കറാണു വിസ്തൃതി. പല സൈസിലും പല ആകൃതിയിലുമുള്ള ഇരുപതോളം എടുപ്പുകൾ ഞൊട്ടകലെയായി കാണപ്പെടുന്നു. നല്ല ഇഴും പഴക്കുവുമുള്ള വലിയ വീടുകളാണു മിക്കതും. നിഴൽപരത്തി നില്ക്കുന്ന വൻമരങ്ങളും. കായ്കൾ നിറഞ്ഞു നനുമായ ഫലവൃക്ഷങ്ങളും തഴച്ചുകൊഴുത്ത പച്ചക്കറിത്തോട്ടങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുണ്ട്. വരാന്തയോടുകൂടിയ ഓഫീസ് മന്ദിരത്തിൽ ഞങ്ങൾ കയറി. ഒരു പുസ്തകശാല, റെസ്റ്ററന്റ്, ഇൻഫർമേഷൻ ബ്യൂറോ, വിശ്രമസ്ഥലം—എല്ലാം സുസജ്ജം. ലഘുലേഖകൾ തന്നു. പ്രായമായവർക്കു് ഒന്നര ഡോളറും കുട്ടികൾക്കു് അരഡോളറും പ്രവേശനഫീസ് നല്ലിയപ്പോൾ ഏകദേശമായ സ്വീകരണവും.

1830-ൽ Church Families എന്നറിയപ്പെടുന്ന 6 കുടുംബങ്ങൾ—300 സുീപുരുഷാംഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടതു്—ഹാങ്ക്കോക്ക് ഗ്രാമത്തി

ലുണ്ടായിരുന്നു. കൃഷി, കന്നുകാലിവളർത്തൽ, പലവിധം കുടുംബ വ്യവസായങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പരിശ്രമങ്ങൾകൊണ്ടു സ്വയംപര്യാപ്തമായി കഴിയാൻ അവർ നടത്തിയ സംരംഭങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് ഇന്നവിടെ സംരക്ഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഓരോ പ്രത്യേക സ്ഥാപനങ്ങളും ഞങ്ങൾ ചുറ്റിനടന്നു നോക്കി. ഒരു ആൾഗ്രാമം സ്വയംപര്യാപ്തമായി എങ്ങനെ നടത്താനാക്കുമെന്നു തെളിയിക്കുന്നു ഓരോ എടുപ്പും.

“ഏകദേശം മധുരയിലെ ഗാന്ധിഗ്രാമംപോലിരിക്കുന്നു, പല സംഗതിയിലും,” രാധ പറഞ്ഞു.

ഗാന്ധിഗ്രാമിലെ കാര്യങ്ങൾ പാഠം ആരാഞ്ഞു. മൂന്നുകൊല്ലം അവിടുത്തെ കോളേജിൽ ലഭ്യപഠനായിരുന്ന രാധയ്ക്കു വിശദവിവരങ്ങൾ നല്ലാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഗാർഡൻ ഹൗസ്, ലൈബ്രറി, പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും പ്രത്യേകമായുള്ള ഷോപ്പുകൾ (Brethrens' shop, Sister's shop) കളിക്കാനും അലക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള കെട്ടിടം, ചെരിപ്പുണ്ടാക്കാനും ടാൻ ചെയ്യാനുള്ള Tan House, ഐസുണ്ടാക്കാനും ശേഖരിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള Ice House, വൃത്താകാരത്തിൽ 52 കാലികൾക്കു സസ്യവും ജീവിക്കത്തക്ക സൗകര്യങ്ങളുള്ളതും നടുക്കൊരു വലിയ വൃത്തോൽപ്പന്നലുള്ളതുമായ രണ്ടനില മാതൃകാത്തൊഴുത്തു്, ഗറാജ്, മീറ്റിംഗ് ഹൗസ്—ഇത്യോദി 19 എടുപ്പുകളാണ് അവിടുള്ളതു്. ഓരോന്നിന്റെയും പ്രവർത്തനരീതി എങ്ങനെയാണെന്നു എന്നു വിവരിച്ചുതരുന്നതിനു ഗൈഡുകളെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതേതു കാലത്തു് അവ നിർമ്മിച്ചു എന്നും എങ്ങനെയാണ് ഷേക്കർ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഓരോ പ്രവർത്തനവും നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതു് എന്നും അവർ വിവരിച്ചുതന്നു.

ഷേക്കർ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവിടെ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?

ഇല്ല. 19-ാം ശതകത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടമായതോടുകൂടി അവരുടെ സംഖ്യ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവന്നു.

കാരണം?

വ്യാവസായികപരിവർത്തനം വരുത്തിയ സാമൂഹികമാറ്റങ്ങൾതന്നെ പ്രധാന കാരണം..

മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ഉലച്ചിൽ തട്ടിയിരിക്കാം?

പാടില്ലാതില്ല. ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് യുവാവായ ഗൈഡ് പറഞ്ഞു.

എപ്പോഴാണ് അവസാനമായി അവരിവിടെ വിട്ടതു്?

അവസാനത്തെ രണ്ടു ഹാക്കോക്ക് ഷേക്കർമാർ 1960-ൽ ഇവിടെ വിട്ടു പോയി. അതോടുകൂടിയാണ് ഇന്നത്തെ സ്റ്റാൻകംപ്ലേസന ഇതിനെ ഏറ്റെടുത്തതും ഇവിടെ 175 കൊല്ലക്കാലം നിലനിന്നി

രുന്ന ശാന്തസുന്ദരമായ ജീവിതരീതി എന്തെന്നേക്കും സ്മരണീയമാക്കിത്തീർക്കാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തതും.

ഇതെല്ലാം നടത്തിക്കുന്നതിനു ഗ്രാൻറോ മാറ്റു ധനസഹായങ്ങളോ ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ?

ആയിരത്തിൽപ്പരം ഏക്കർ വിസ്തൃതമായ തോട്ടങ്ങളിലും പാടങ്ങളിലും നിന്നു നല്ലൊരാദായം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ആണ്ടുതോറും ഒരാഴ്ച നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു Shaker Kitchen Festival ആഗസ്റ്റ് 6 മുതൽ നടത്തിവരുന്ന അനേകരയിരം അതിഥികളാണ് അതിൽ പങ്കുകൊള്ളാറ്. സദ്യവട്ടങ്ങളും ഉത്സവപരിപാടികളും പ്രദർശനങ്ങളും കച്ചവടങ്ങളും നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കാഴ്ചക്കാരെ ആകർഷിക്കാറുണ്ട്. നേരത്തെ ബുക്കുചെയ്താൽ താമസസൗകര്യങ്ങളും കുറഞ്ഞ റേറ്റിൽ സദ്യകളും ആർക്കും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

വിശിഷ്ടസ്മാരകങ്ങളെ എത്രമാത്രം അഭിമാനത്തോടും ആദരവോടുംകൂടിയാണ് അമേരിക്കക്കാർ സംരക്ഷിക്കുന്നത്! എത്രമാത്രം അഹിംസയോടും പ്രചരണം അവയുടെ പേരിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

സന്ധ്യയായി ന്യൂജേർസിയിലെത്തിയപ്പോൾ. വഴിക്ക് ഒരു Self Serving Diner-ൽ കയറി.

Self Serving Diner: വട്ടമേശകളും ചുറ്റിനും കസേരകളും നിരത്തിയിട്ടുള്ള രണ്ടു വലിയ ഹാൾ. പലഹാരങ്ങളും പഴങ്ങളും ഡ്രിങ്കുകളും മാറ്റം കണ്ണാടിഷെൽഫുകളിൽ സുരക്ഷിതം. ഒരു മേശപ്പുറത്തു് പേപ്പർപ്ലേറ്റുകളും കപ്പുകളും അടുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ പ്ലേറ്റു് എടുത്തുകൊണ്ടു്, ഷെൽഫുകൾതോറും നടന്നു്, ആവശ്യമുള്ളതൊക്കെ തെരഞ്ഞെടുത്തു പ്ലേറ്റിൽ നിറച്ചുകൊണ്ടു്, കൗണ്ടറിലേക്കു ചെല്ലണം. കൃത്യമായിട്ടത്തും പാലിച്ചേ തീരൂ. വിലകൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ സുഖശീതളമായ ഹാജിനുള്ളിലേക്കു കടക്കാം. അവിടെ നൂറു നൂററമ്പതുപേർ തരംപോലെ ഇരുനോ നിന്നോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനിടയിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കാം. വേണ്ടതു കഴിക്കാം. അവശിഷ്ടങ്ങൾ ട്രാഷ്ബിന്നിൽ എറിയാം. ലിക്വർ വേണമെങ്കിൽ പ്രത്യേകം ഓർഡർ ചെയ്യാം. പുകവലിക്കണമെങ്കിൽ അടുത്തൊരു ചെറിയ മുറിയുണ്ട്. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു പുറത്തേക്കിറങ്ങാനുള്ള വഴിയേ സ്ഥലം വിടാം.

സുഖകരമായ നല്ലൊരേപ്പാടായി തോന്നി.

8.30 ആയിരുന്നു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ.

എല്ലാവരും ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. അടുത്തുതന്നെ കണ്ടുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു് പാം യാത്രയായി.

1973 ജൂലൈ 24, ചൊവ്വാഴ്ച

രാവിലെ രണ്ടു പുതിയ തടങ്ങളെടുത്ത് ചീര ഇളക്കി നട്ടു. പിന്നെ വീടിന്റെ മുൻവശം പെയിൻറുചെയ്തു.

അടുത്ത വീട്ടിലെ കുട്ടികൾ കളിക്കാൻ വന്നു, പിൻപോങ്ങും കാരംസും.

ലബ്ബ് കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു.

വീട്ടിലേക്കു കത്തുകൾ എഴുതി.

പാമിനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. കിട്ടിയില്ല.

“പാം ചൊവ്വാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും ഡോക്ടറെ കാണാൻ ന്യൂയോർക്കിലേക്കു പോകും,” ഗീത പറഞ്ഞു.

“എന്താ സുഖക്കേട്?”

“അറിഞ്ഞുകൂട. അമ്മയോടു പറയാറുണ്ട്. നാം പോലിക്കുന്നത് ഇംപൊളൈറ്റാ (impolite).”

വൈകുന്നേരം നടക്കാതിറങ്ങി, രാധയ്ക്കു കുറിപ്പെഴുതിവെച്ചിട്ട്. പോസ്റ്റാഫീസിൽ ലറ്ററിടാനും പോകണം. ഗീതയ്ക്കു വഴിയറിയാം. അവൾ മുഖ്യാരികൾ അച്ഛനുമൊന്നിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. എമ്മായുടെ വീടുവഴി പോകാൻ—അതാണു നേർവഴിയെങ്കിലും—കുട്ടികൾ സമ്മതിച്ചില്ല. വാഹനഗതാഗതം കൂടിയവയും കുറഞ്ഞവയുമായ പല തെരുവുകളിൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ നടന്നു. രണ്ടു മൈലിൽക്കൂടുതൽ നടന്നു. പോസ്റ്റാഫീസ് കാണുന്നില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ കേറി ബല്ലടിച്ചു പോലിച്ചുനോക്കി. വഴി തെറ്റിപ്പോയി. ഒന്നരമൈൽ പടിഞ്ഞാറു മാറിയാണ്. കൂടുതൽ വിഷമത്തിനിടയാക്കാതെ മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചു, സന്ധ്യ അടുത്തതുകൊണ്ട്.

ഉപേക്ഷിതസാധനങ്ങൾ: ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിനപ്പുറത്ത് നൂറു വരര അകലെയുള്ള ഒരു വലിയ ഭവനത്തിനു മുമ്പിൽ റേഡീറമ്പിൽ ഭംഗിയുള്ള ഒരു കഷൻസെറ്റിയും രണ്ടു കഷൻ കസേരകളും കൊണ്ടിട്ടിരിക്കുന്നു.

“ഇതെന്തിനാ ഇവിടെയിപ്പോൾ?”

“ഇവർ മുട്ടൻ പണക്കാരാ,” ഗീത പറഞ്ഞു: “കസേരകളും മറ്റും പഴകുമ്പോൾ നന്നാക്കാനും പെയിൻറുചെയ്യാനും മറ്റും മടിച്ചു ഇവർ പുറത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞുകളയും. ബുധനാഴ്ചതോറും രാവിലെ ട്രിഷ് ലോറി വരുമ്പോൾ പുറത്തുള്ളിയിട്ടുള്ള ഇമ്മാതിരി സാധനങ്ങളൊക്കെ അവർ പെറുക്കിയിട്ടു കൊണ്ടുപോകും.”

“ഇവ വളരെ വിലകൂടിയ സാധനങ്ങളല്ലേ?”

“ഇവർ ലക്ഷ്യപ്രഭുക്കളാ. ഇതൊന്നും ഇവർക്കു സാരമില്ല.”

“നമുക്ക് എടുത്തുകൊണ്ടു പോയാലേന്താ?”

“അയ്യോ, മഹാ കാച്ചിലാ.”

സാധനങ്ങളുടെ ഭംഗി ഞാൻ രാധയോടു പറഞ്ഞു.

“ന്യൂയോർക്കിലെ ധനികർ താമസിക്കുന്ന ചില തെരുവുകളിൽ ചൊവ്വാഴ്ച രാത്രിതോറും ആടികടത്തുന്ന ഇമ്മാതിരി വില കൂടിയ സാധനങ്ങൾ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ ചിലർ കാറുകളിൽ അന്യദിക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ രാത്രി വന്നുപേരാരാണ്.” ഡയററു പറഞ്ഞു.

“ഈ സെററിയും കസേരകളും വളരെ വില കൂടിയവയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാനവ ഏടുത്തുകൊണ്ടു പോരട്ടേ? പരിഷ്കരിച്ചു ബേസ് മെൻറ് മുറിയ്യിലിടാം.”

“അമ്മ സമ്മതിച്ചാൽ,” കണ്ണുങ്ങൾ പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾ കൂടി സഹായിക്കാൻ വരാം.”

“പരിചയക്കാർ ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ വലിയ മോശമാണ്. സാധനങ്ങൾ ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെ.”

“ഒന്നാംതരം സാധനങ്ങൾതന്നെ. പുതിയവ മേടിക്കണമെങ്കിൽ നാനൂറു ഡോളറോളം കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇവരുടെ അച്ഛനറിയുമ്പോൾ വഴക്കിടുമെന്നേ ഉള്ളൂ.” ഡയററു അവ പരിശോധിച്ച ശേഷം പറഞ്ഞു.

പത്തരമണി വരെ കാത്തിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റോഡിൽ ഗതാഗതം നിലച്ചു. ഞാനും കണ്ണുങ്ങളുമൊത്തു പോയി. മോഷണത്തിനു പോകുംപോലെ തോന്നി. ഇടുള്ള സാധനങ്ങൾ കസേരകൾ എന്നിങ്ങ തനിയെ ഏടുക്കാം. ഒന്നൊന്നായി ഏടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു ഗറാഷിനകത്തിട്ടു. കണ്ണുങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ പ്രയാസപ്പെട്ടു, എലികൾ ചേർന്നു തേങ്ങാമുറി ഇഴയ്ക്കുമ്പോലെ സെററിയും ഗറാഷിനുള്ളിലാക്കി. ലൈറ്റിട്ടു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജകൊട്ടാരങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാരും രാജ്ഞിമാമ്മിരിക്കുന്ന സിംഹാസനങ്ങൾപോലെ കണ്ടു.

“നാളെ കുറെ നല്ല ഗോൾഡൻ പെയിൻറും കുറച്ചു നല്ല സിൽക്കു തൂണിയും മേടിച്ചാൽ ഇവയെ ഞാൻ പുതിയതുപോലാക്കിത്തരാം.” ഞാൻ വാശാനം ചെയ്തു.

വീടിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള ലാമ്പ് പോസ്റ്റിലെ ലൈറ്റ്, കിടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കത്തിച്ചപ്പോൾ, വീട്ടിലേക്കു കയറുന്ന അഞ്ചാറു കൽപ്പടികളുള്ളവയുടെ മുകളിൽ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് ബാഗ് ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. വാതിൽ തുറന്നു അതെടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ പഴുത്ത ചുവന്ന പത്തിരപതു തടിയൻ ടൊമാറ്റോ. ആരായിരിക്കും ഇതു കൊണ്ടുവെച്ചതു? അടിയിൽ ഒരു തൂണുകടലാസ്—Emma—with Love.

“അയ്യോ പാവം!” ഡയററു പറഞ്ഞു. “ഇതു മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യമാണ് നമുക്ക് അടുത്തുതന്നെ അവിടെയൊന്നു പോകണം.”

ഞാൻ അവിടെ പോയ കഥ പറയട്ടേ എന്നു വിചാരിച്ചു. പറഞ്ഞില്ല. മകളുടെ മുമ്പിലെത്തിനു സ്വയം വിഡ്ഢിയാകുന്നു?

1973 ജൂലൈ 25, ബുധൻ

ഒരു ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടർ:

8.30 A. M. ആരോ കാളിങ് ബെല്ലടിച്ചു. വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ മേൽമീശയും കൃതാവുമുള്ള സുന്ദരനായ ഒരിന്ത്യൻ യുവാവും.

“സാറു എന്നെ അറിയില്ലേ?”

“നല്ല പിടികിട്ടുന്നില്ല. മുമ്പു കണ്ടിട്ടുണ്ട്, തീർച്ച.”

“ജോണി, കണ്ണുമോൻ. സെൻറ് ജോസഫിലും ഇൻറർ കോളേജിലും മകന്റെ കൂട്ടുകാരനായിരുന്നു. പലപ്രാവശ്യവും നിങ്ങളുടെ അത്താഴക്കഞ്ഞി കഴിച്ചിട്ട് അവിടീരുന്നു” കംബയിൻഡ് സ്കൂൾ നടുത്തിരിട്ടുണ്ട്.”

“കൂടുതൽ പറയേണ്ട. എല്ലാം ഓർമ്മവന്നു. രാധ പറഞ്ഞറിഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ ന്യൂയോർക്കിലെ ഒരു പ്രമുഖ ഡോക്ടറാണെന്ന്. ഇരിക്കൂ. എന്തൊക്കെ വിശേഷങ്ങൾ?”

“ഡോക്ടർ കൃഷ്ണൻനായർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞു, സാറിവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അമേരിക്കൻ സന്ദർശനത്തക്കുറിച്ച് ഏഴുതുണുണ്ടെന്നും. ഞാനിവിടെ പരാമസ്സിൽ ഒരു രോഗിയെ പരിശോധിക്കാൻ വന്നു. രാധയുടെ വീടു, നമ്പർ 300, കണ്ടപ്പോൾ അഞ്ചുമിനിട്ട് സംസാരിച്ചിട്ട് പോകാമെന്നുവെച്ചു.”

“വലിയ സന്തോഷമായി. വളരെ നന്ദിയും. ഇന്ത്യാക്കാക്ക് അഭിമാനജനകമായ വിധത്തിലാണ് നിങ്ങളുടെ സേവനമെന്ന് രാധ പറഞ്ഞറിഞ്ഞു വി. ഡി. സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് എന്ന നിലയിൽ ചിലതൊക്കെ നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചറിയണമെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്.”

“എനിക്കറിയാവുന്നതൊക്കെ പറയാം.”

വി. ഡി. രോഗികളും പ്രോസ്റ്റിട്യൂഷനും: “വലിയൊരു ശതമാനം വി. ഡി. രോഗികൾ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ അറിഞ്ഞത്. എന്താണതിനു പ്രധാന കാരണം?”

“എല്ലാ പ്രധാന നഗരങ്ങളിലും ക്രമാതീതമായ തോതിൽ പ്രോസ്റ്റിറ്റൂഷൻ ഇവിടെ നടന്നുവരുന്നു. ഞങ്ങൾ കഴിഞ്ഞവർഷം ന്യൂയോർക്കിൽ മാത്രമായി വേശ്യാവൃത്തി ‘രഹസ്യത്തിൽ പരസ്യമായി’ തൊഴിലാക്കിക്കഴിയുന്ന 4700 പേരെ പരിശോധിക്കാനിടയായതിൽ 41 സിഫിലിസ് കാരും 619 ഗൊണോറിയൊക്കാരും ഉണ്ടെന്നു തെളിഞ്ഞു കണ്ടുപിടിച്ചു ചികിത്സ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവരിൽ ഓരോരുത്തരും ശരാശരി 20 പേരിലെങ്കിലും രോഗം പകർന്നിരിക്കാനിടയുള്ളതായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. പെൻസിലിനും ആർജിറോളിനും ഇൻജക്ഷൻ നടുത്തിരുന്നില്ലാലികമായി രോഗം ചെറുത്തുനില്ക്കാനുള്ള ശക്തി രോഗികൾക്കു നല്ലനുണ്ടെന്നുവരികിലും ഏടപാടുകാരിൽ രോഗം പകരുന്നതിനുള്ള പ്രവണത മാറ്റാൻ കഴിയുന്നില്ല.”

“ന്യൂയോർക്കിൽ മാത്രം 4700 വേശ്യമാരുണ്ടെന്നു കേട്ടിട്ട് എനിക്കുതുടരം തോന്നുന്നു!”

“രഹസ്യമായി വേശ്യാവൃത്തി നടത്തുന്നവരെ ഉൾപ്പെടുത്താതെയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. വലുതും ചെറുതുമായതോതിൽ വ്യാപാരം നടത്തുന്ന 430 വേശ്യാലയങ്ങൾ ന്യൂയോക്ക് നഗരത്തിൽ മാത്രമായുണ്ടെന്നാണ് ഇന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ള കണക്ക്—”

“കഴുതു കശമനത്താൻ വേണ്ടി ചോദിക്കുകയാണ്, എങ്ങനെയാക്കുകയാണ് ഇവ നടത്തുന്നത്?”

“പല വ്യാജങ്ങളുടെയും മറവിലാണ്. ലോഡ്ജിങ് എന്നോ ഹോസ്റ്റൽ എന്നോ പറഞ്ഞ്, അമ്പതും അറുപതും പിള്ളാരെ താമസിപ്പിച്ച് പരിശീലനം നൽകുകയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ട്. ‘മാഡം’ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നടത്തിപ്പുകാരൽ ചിലർ ലക്ഷക്കണക്കിനു സമ്പാദ്യമുള്ളവരാണ്. Silver-tongue Jean തുടങ്ങിയ മില്ലണിയേർ സായ മാഡമുകളുടെ ചരിത്രം അതുതജനകമാണ്. പിന്നെ ഓർഗനൈസേഷൻ, അസോസിയേഷൻ, ക്ലബ്ബ് തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ പരസ്യം നൽകി ചെറുപ്പക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നടപ്പിലുണ്ട്. ചലച്ചിത്രം ക്ലാസുകൾ—മനുഷ്യർക്ക് അറിയാവുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങൾക്കും വേണ്ട കോഴ്സുകൾ നൽകുന്നുണ്ടെന്നു പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. വിഷയങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം അതുതപ്പെടുത്തും. New School for Social Research, General Information, Youth and Adult Centre, Craft Students League, Dramatic Art Club, African Culture, Astrological Centre, Yogic Culture, Cooking Centre—ഇങ്ങനെ പലതും. ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നണിയിലുള്ള പ്രധാന ഉന്നം. പഠിപ്പിക്കുകയും—എന്നുവെച്ചാൽ, സഹായനമിത്രങ്ങളെ—തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ്. ഇവയിലൊക്കെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു വി. ഡി. സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഒട്ടനവധിപേർ തങ്ങളെ അയംപ്രാപിക്കാറുണ്ട്.”

“ആകെക്കൂടി അതുതവും സങ്കടവും തോന്നുന്നു. നല്ല ഭംഗിയുള്ള പഴങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കാണുന്ന പുഴുക്കുത്താണ്ല്ലോ കണ്ണിണിയ്ക്കാനും നൽകുന്ന ഈ സുന്ദരശരീരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ!”

“ഞാൻ ഒരു മൂലയേ കാണിച്ചുതന്നുള്ള. അതിനിടയ്ക്കാണ് സാറിനിത്ര സങ്കടം. സിററി അതോറിറികളുടെ പെർമിറ്റും ലൈസൻസും എടുത്തുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന തിരുമ്മൽകേന്ദ്രങ്ങളുണ്ട്. ‘മാസ്റ്റേജ് പാർലർ’ എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. പെർമിറ്റും നൽകുന്നവർക്കും അവിടെ തിരുമ്മൽ നടത്തിക്കുന്നവർക്കുമറിയാം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും. ചലച്ചിത്രം തിരുമ്മലുകൾ ഇവിടങ്ങളിൽ നടത്തുന്നു. പരിശീലനം ലഭിച്ച ആണം പെണ്ണും തിരുമ്മൽക്കാരായുണ്ട് നഗ്നമായ തിരുമ്മലിന് ചാർജ്ജ് കൂടും തിരുമ്മുന്നവരും നഗ്നരായി വരും. ചാർജ്ജ് ഇരട്ടിയാകും. വീടുകളിൽ പോലും തിരുമ്മൽ നടത്തിക്കൊടുക്കും. 15 മുതൽ 30 വരെ ഡോളറാണ് ചാർജ്ജ്. തിരു

മലിനോടൊത്തു വി. ഡി. യും നല്ലിയിട്ടുപോകുന്ന കേസുകൾ അനവധി ഞങ്ങളുടെയടുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്.”

“ആകെക്കൂടി വലിയ കഷ്ടം തോന്നുന്നു.”

“ഫീമെയിൽ പ്രോസ്റ്റിട്യൂട്ടുകളെക്കൊണ്ട് കഷ്ടമാണ് മെയിൽ പ്രോസ്റ്റിട്യൂട്ടുകൾ. ന്യൂയോർക്കിലെ കമ്പ്രസിദ്ധമായ 42-ാം തെരുവിൽ നടത്തുന്ന രതിവികൃതി ഫിലിമുകൾ സാർ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും പോയി കാണണം.”

“ഞാനതാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കതന്നെ. രാധയുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരി എന്നെ കൊണ്ടു കാണിക്കാമെന്നേററിട്ടുണ്ട്.”

കണ്ടുമാൻ പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “കൂട്ടുകാരിമാരെയാക്കെ സാറു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം! പ്രായവും നിറവുമൊന്നും ഇവിടെ പ്രശ്നമല്ല! അതു ചെന്നു കാണുമ്പോളറിയാം, എന്തൊരു വഷളത്വങ്ങളാണ് ഈ വർണഗരത്തെ മലീമസമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന്. തിയേറ്ററിനകത്തുതന്നെയുണ്ട് പെൺവേഷണിഞ്ഞ പുരുഷവേഷ്യമാർ, പുരുഷവേഷണിഞ്ഞ സ്ത്രീവേഷ്യമാർ, ബാലവേഷ്യമാർ, വെൺകുട്ടി പുശിയ നീഗ്രോ വേഷ്യമാർ - ഇങ്ങനെ പലതരം നരഭോജികൾ. രാവിലെ ഒൻപതിനുള്ള ഫഷ്ട് ഷോർട്ട് അകത്തുകയറുന്ന ഇക്കട്ടർ രാത്രി 12 വരെപ്പോലും അവിടെ തങ്ങി നല്ലൊരു തുക സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു പോകാറുണ്ട്. പകരം നല്ലന്ന അല്പസഖത്തിനോടൊത്തു ജീവിതം മുഴുക്കേ നില്ക്കുന്ന അനല്പദുഃഖവും അവർ കൈമാറുന്നു.”

“ഇതൊന്നും നിയന്ത്രിക്കാൻ ആരും ശ്രമിക്കാറില്ലേ, മനുഷ്യസ്നേഹികളെങ്കിലും?”

“നിയന്ത്രിക്കേണ്ടവർ പലപ്പോഴും ഇതിലൊക്കെ പങ്കാളികളാണ്. മദാം പ്രൊപ്പ്രൈറ്റർമാർ Tenderloin-കളിൽ മാസംതോറും പോലീസ് ഓഫീസർമാർക്കു വിവേസദ്യകൾ നല്കുന്നു. ഫീസാറു കഴിയുമ്പോൾ പോലീസുകാർക്കടിയിൽ മാത്രം കവറുണ്ടായിരിക്കും. - നല്ലൊരു തുക ആവശ്യമുള്ളവർക്കു ഹ്രീയായി ഏറ്റവും നല്ല വേഷ്യകളുമായി സംഗമവും ലഭിക്കും. പിന്നെങ്ങനെ അവർ ഇതിനൊക്കെ എതിരായി നില്ക്കും? ഇങ്ങനെ ആകപ്പാടെ വഷളായ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സങ്കടാവസ്ഥയിൽ കഴിവതു ചെയ്യാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ സദാ സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നത്.”

“ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞതു വലിയ കാര്യമായി ഈ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ വിരോധമില്ലല്ലോ!”

“അസത്യമൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.”

“ഒരു കാര്യംകൂടി അറിയാമെങ്കിൽ പറയണം. ധനപരമായി ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തുന്ന ഈ കബേരനാട്ടിൽ ഇത്രയധികം ഗണികാലയങ്ങളും പ്രോസ്റ്റിട്യൂഷനും ഉണ്ടാകാനുള്ള കാരണമെന്താണ്?”

“സാർ സങ്കല്പിക്കുന്നപോലുള്ള ഒരു ധനസ്ഥിതിനിലവാരം ഇവിടെ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. മികച്ച ധനികരെന്ന പരാധിന പർ ആകെ ജനസംഖ്യയുടെ 4.4 ശതമാനമേ ഉള്ള എന്ന് സാമ്പത്തികവിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അക്കാത്യത്തെ കുറിച്ച് ശരിയായി എന്തെങ്കിലും പായാൻ ഞാൻ പ്രഗല്ഭനല്ല. എങ്കിലും കാശിനുവേണ്ടിമാത്രം പണിയെടുക്കുന്നവരാണ് പ്രോസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും എന്നാണ് എന്റെ നോട്ടത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഡ്രഗ് സിനുവേണ്ടി കാശുണ്ടാക്കാൻ ഡ്രഗ് സിന് അടിമകളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒട്ടനേകം പേർ പ്രോസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ഒരു നല്ല ആദായ മാറ്റമായി കരുതുന്നു പിന്നെ 16-ം 17-ം വയസ്സിനിടയിൽ കാമ കരുമൊത്തു വീട്ടുവീട്ടുപോകാനിടയാകുന്ന പെൺപിള്ളാർ പരിത്യക്തകളായിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ വേശ്യാലയങ്ങളെ അഞ്ചം പ്രാപിക്കാൻ സ്വാഭാവികമായി പ്രേരിതരാകുന്നു. പഞ്ചാരവാക്കുകൾ പറഞ്ഞത് അവരെ ബ്രോത്തലുകളിൽ കൊണ്ടാക്കാൻ ഉറുമ്പനാക്കിയിരിക്കുന്ന pimp-കൾ—അതായതു കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാർ—എങ്ങുണ്ടുണ്ട്. മാന്യസ്രീവേഷമണിഞ്ഞ ഇവർ ഉദ്യോഗമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നും മറ്റും വാഗ്ദാനംചെയ്യുന്നു പെൺകുട്ടികളെ കൊപ്പത്തിലാക്കുന്നതു്. നല്ല കമ്മീഷൻ പ്രതിദിന ആദായത്തിൽ ഒരു ശതമാനവും pimp-കൾക്കു നല്കിവരുന്നു. ടാക്സിഡ്രൈവർമാർ, വെയിറ്റർമാർ തുടങ്ങിയവരും കമ്മീഷൻ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആളുപിടിച്ചുകൊടുക്കുന്നവരായുണ്ട്. ദാദോ ബ്രോത്തലിന്റെയും അടവുകാരായി. ഇവർ ഗണികകളെയെന്നപോലെതന്നെ പ്രോസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ തേടി നടക്കുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാരെയും സാധനപ്പെടുത്തി ഗണികാലയങ്ങളിൽ എത്തിക്കുന്നു.”

“മിക്കവാറും സ്രീകൾതന്നെയായിരിക്കാം ബ്രോത്തൽ നടത്തിപ്പുകാർ?”

“അതേ. പക്ഷേ, സഹായികളായി പുരുഷന്മാർ എല്ലാ ബ്രോത്തലുകളിലുമുണ്ടായിരിക്കും. കടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നവരും ഗണികകളുമായി വഴക്കുടുന്നവരും മറ്റുവിധത്തിൽ ശല്യക്കാരമായ അടവുകാരെ അമർത്താനും ചിലപ്പോൾ വകവരുത്താനും ഇവർ ബദ്ധശ്രദ്ധയാണ്. തൊഴിൽപരിശീലനം നല്ലതും യുവതികളെയും ബാലികാബാലന്മാരെയും മെരുക്കിയെടുത്തു് അഭ്യസിപ്പിക്കാനും നിയുക്തരായ സ്രീകളോടൊപ്പം പുരുഷന്മാരും എല്ലാ ബ്രോത്തലുകളിലും കാണും.”

“സ്റ്റീൻ ബെക്കിന്റെ East of Eden വായിച്ചപ്പോൾ ഞാനതിലെ വിചരണങ്ങളെല്ലാം വെറും ഭാവനാസൃഷ്ടിയാണെന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സഹായം കേട്ടപ്പോൾ ഒരു പിശുനാതന്നെയുണ്ടെന്നു വ്യക്തമായി.”

“കാത്തറൈനൊപ്പാലുള്ള നൂറുനൂറു മദംമാർ യു. എസ്. എ - യിൽ ഉണ്ട്. എല്ലാ പ്രധാനനഗരങ്ങളിലും എന്നെപ്പോലുള്ള

ഡോക്ടർമാർ പ്രാക്രീസിനുള്ള നല്ല അവസരവുമുണ്ട്," കണ്ടു മോൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

കണ്ടു ഞാൻ കൊണ്ടുവെച്ച കൂറുധ്രിംകം ബിസ്റ്ററും കഴിച്ചിട്ട്, ഞങ്ങൾ ന്യൂയോർക്കിലുള്ള അങ്ങോട്ടുവെക്കു വസതിയിൽ ചെല്ലണമെന്നു ക്ഷണിച്ചശേഷം ഹാട്ടമായി കൈകൾക്കി യാത്രപറഞ്ഞു.

കീഴും മല്ലിയും മറ്റും തഴച്ചുവളർന്നു നില്ക്കുന്നു. അവ നന്നായി നിറങ്ങി, കണ്ടുങ്ങളുമൊത്തു്. ആപ്പിൾമരത്തിൻമുഖത്തിൽ വെണ്ണപ്പകിട്ടോടുകൂടിയ ഒട്ടനവധി കാക്കകൾ കൊഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

പുഴക്കരയിലുള്ള പഴങ്ങൾ: "ഇതൊന്നാ മോളേ ഇങ്ങനെ കൊഴിഞ്ഞുപോകാൻ അനുവദിക്കുന്നതു്?"

"ഒക്കെ പുഴക്കര അകത്തുള്ളവയാ. നല്ലതു വളരെക്കുറച്ചേ കാണുന്നള്ളു്"

ഓഹോ! അവിടത്തെ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ! പുഴക്കരയിലുള്ള ആപ്പിളുകൾ!

"വലു കഷ്ടമാണല്ലോ! ഇൻഡ്യയിൽ—കേരളത്തിൽ—ഒരു രൂപയെങ്കിലും കൊടുക്കാതെ ഇതുപോലൊരു പഴം കിട്ടുകയില്ല."

"പുക്കാലമാകുമ്പോൾത്തന്നെ സ്പ്രേ ചെയ്യിക്കണം അതിനാലും മെനക്കൊടുക്കില്ല. ഈ ആപ്പിൾപ്പഴം മുഴക്കേ നമുക്കിവിടെ തിന്നാൻ പറ്റാത്തില്ല ആരും വന്നു മേടിക്കേമില്ല. അപ്പോഴപ്പിന്നെ കറേയൊക്കെ നല്ലതു കിട്ടുന്നതു് മതിയെന്നുവെച്ചേക്കോ നന്നു്."

പറക്കിയെടുത്തു് അമിഞ്ഞനോക്കിയപ്പോൾ പുഴക്കര തുരന്നു പോകുകയും അകത്തുണ്ടാക്കിയവയാണു് ഭൂരിഭാഗവും. മധുരത്തിനു പകരം കവർപ്പം.

ദുഃഖവാർത്ത: ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാർബര വിളിച്ചു. മണിനാദംപോലുള്ള സുവ്യക്തശബ്ദത്തിൽ ദുഃഖവാർത്ത. കയ്യിൽ കരയുന്നതും പാടുന്നതും മധുരസുരത്തിലാണല്ലോ. അച്ഛൻ അന്നു രാവിലെ മരിച്ചിരിക്കുന്നു. നാളെ സംസ്കാരച്ചടങ്ങു്. രാധയെ അറിയിച്ചേക്കണം.

പിന്നെ കുശലാന്വേഷണം. എന്റെ ആതിഥേയിയായാകാൻ കൊതിച്ചിരിക്കയാണു്. അവളുടെ വാസസ്ഥാനമായ മൗണ്ട് കിസ്റ്റോ അതിമനോഹരമായ പ്രദേശമാണു്. ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു തോപ്പിൻമധ്യത്താണു വീടു്. വീട്ടിനടുത്തു് ഒരു പുഴയും ഒരു സ്വീമ്മിംഗ് പൂളുമുണ്ടു്. എപ്പോഴേക്കു ചെല്ലാൻ പറ്റും?

സെപ്റ്റംബർ ആദ്യവാരത്തിൽ തീർച്ചയായും ചെല്ലും.

മറ്റൊരാളുടെയെങ്കിലും യാത്രയുണ്ടായോ?

പാമിന്റെ വീട്ടിൽ പോയ കാര്യം പറയാമെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ, പാമിന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ചു പറഞ്ഞില്ല.

നാളത്തെ ചടങ്ങിൽ രാധയ്ക്കു നല്ല സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പങ്കുകൊണ്ടാൽ മതിയെന്നു പ്രത്യേകം പറയണം.

അങ്ങനെ ചെയ്യാം.

സ്നേഹപൂർവ്വമായ വിട.

വൈകുന്നേരം രാധ അനുശോചനം അറിയിച്ചു. ഡോക്ടർ ജോണിയെ വിളിച്ച് സന്ദർശനത്തിന് നന്ദിപ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1973 ജൂലായ് 26, വ്യാഴാഴ്ച

പത്രങ്ങളിൽ വലിയ പരസ്യം കണ്ടു.

'Last Tango in Paris'.

പ്രേക്ഷകരുടേയ്ക്കുള്ള മമിക്കുന്ന—പ്രധാനനഗരങ്ങളിലൊക്കെയും തിയേറ്ററുകളെ പ്രകമ്പനംകൊള്ളിക്കുന്ന—മഹോന്നതഫിലിം. പലച്ചിത്രപരിശ്രമത്തിൽ ഇത്ര വിജയകരമായ ഒരു ഫിലിം. ഷോ ഇന്നോളമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലും ഫ്രഞ്ചിലും വിവരണനോട്ടുകൾ. കാരണം വ്യക്തമാക്കാതെ ആത്മഹത്യചെയ്ത ഭാര്യ ജനിപ്പിച്ച വിഷാദവും വിഭവേഷവും അസാമാന്യസാമർത്ഥ്യത്തോടെ Marlon Brando അഭിനയിക്കുന്നു. അപരിചിതയായ യുവതിയുമായി രഹസ്യസമാഗമങ്ങൾ നടത്തുന്നതും കാമവേഷ്യകളുടെ നാനാമുഖങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും പലക്കും അരാധകവും കത്സിതവുമായി തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സ്വാഭാവികാവേഗങ്ങളാണ് അവയെന്ന് പരിപക്വമതികൾക്കു മനസ്സിലാക്കാം. Maria Schneider, Jean Pierre Leaud—ഇവരുടെ അഭിനയം അന്യാദൃശം. പ്രായപൂർത്തിയായവർക്കു മാത്രമേ പ്രവേശമുള്ളൂ.

ബഗ്ഗർമാളിൽ പരസ്യബോർഡ് മുമ്പു കണ്ടതാണ്.

പാമിനെ വിളിച്ചുപോയിച്ചു, അതു കാണാൻ പോകാമോ? വൈകുന്നേരം വരാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഇന്നലെയും മിനിത്തൊന്നും എവിടെയായിരുന്നു?

ഒരു ഫ്രണ്ടിന്റെ വീട്ടിൽ, ന്യൂയോർക്കിൽ.

ബാരയുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയി. ഇന്നു വൈകുന്നേരമാണ് സന്ധ്യാരം.

പോകണ്ടേ? പോയില്ലെങ്കിൽ അവൾ പിണങ്ങും.

രാധ പോകുമായിരിക്കാം. പാ. തീർച്ചയായും വരണം, എന്നെ ഫിലിമിനു കൊണ്ടുപോകാൻ. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പിണങ്ങും.

വരാം.

അഞ്ചുമണിക്കു രാധയും പാമും ഒന്നിച്ചുവന്നു. രാധയ്ക്കുകൂടി ഫിലിമിനു വന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്. കണ്ടുങ്ങളെയോ? ബേബിസിററിങ്ങിന് ആളെ കിട്ടും. അതു രാധയ്ക്കിഷ്ടമല്ല. ബേബിസിററിങ്ങുകാരായ ആണുങ്ങളെയും പെണ്ണുങ്ങളെയുംകുറിച്ച് പല പരാതികളും അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒടുവിൽ ഞാനും പാമുമാരും പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. വൈദ്യൻ വിധിച്ചതും രോഗി കൊതിച്ചതും പാലും.

ബാംബഗ്ഗേൻസിൽ. ആറിനാണ് അടുത്ത ഷോ. ക്ലാസ്സ് എപ്പാട് ഇവിടെയുമില്ല. സമത്വസുന്ദരം. ആളൊന്നിനു 3 ഡോളർ. ഞാനതു കൊടുത്തു പാമിനു ദേഷ്യം; സമാധാനപ്പെടുത്തി. എന്റെ കൈവശം കുറച്ച ഡോളറുണ്ട്. അടുത്തപ്രാവശ്യം പാം എടുത്തു കൊള്ളൂ.

ഹൗസ് ഫുൾ

എയർ കൂൾഡ്. വലിയ തണുപ്പ്. ഞെങ്ങിയിരുന്നാൽ തണുപ്പേശുകയ്യില്ല.

ഒന്നാംതരം അഭിനയം. കൂസലറ്റ നടിനടന്മാർ. അപരിചിതയായ യുവനായികയും പ്രായാധിക്യമുള്ള നായകനും തമ്മിൽ സാമുദായികനിയമങ്ങളും സാമാന്യമര്യാദയും ഉല്ലംഘിക്കുന്ന രതിവേഷ്യകൾ പല രഹസ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലും വെച്ചു നടത്തുന്ന പ്രേക്ഷകരായ യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെ മാനസികനില ഞാൻ ഓർത്തുപോയി. നന്മയിലേക്കോ തിന്മയിലേക്കോ അവർ നയിക്കപ്പെടുന്നത്? നായികയുടെ രൂക്ഷമായ സ്വയംഭോഗം, നായകൻ അവളെ കമങ്കിക്കിടത്തി നടത്തുന്ന ഗുദമൈഥുനം—തുടങ്ങിയവ മനുഷ്യസഹജമാണെന്ന് തീവ്രവാദികൾ ശഠിച്ചുക്കാം. അവയുടെ പ്രദർശനം ഒരു മിതവാദിയായ എനിക്ക് എത്രയും അശ്ലീലവും അസഭ്യവും അരോപകവുമായേ തോന്നിയുള്ളൂ. ആണം പെണ്ണും കാമമൃഗ്ഗീവരത്തുന്ന ഉരസലുകളോടുകൂടിയ നൃത്തരംഗങ്ങൾ പാശ്ചാത്യരുടെ സാമുദായിക പടങ്ങുകളായി കരുതപ്പെടുന്ന നൃത്യക്രീഡകളെ സരസമായി ഉപഹസിക്കുന്നുണ്ട്. മതലിംഗവികാരങ്ങളുടെ മറവിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള തീക്ഷ്ണഭാവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന വിവിധരംഗങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാകണം രണ്ടേകാൽ മണിക്കൂർ നീങ്ങിയതറിഞ്ഞില്ല.

“ബീത്സമാണിത്!” നായികയുടെ സ്വയംഭോഗരംഗം കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“സത്യം ബീത്സമാണെങ്കിൽ!” പാമിന്റെ മറുപടി.

“ഈ തുറന്നുകാട്ടലിൽ കലാമേന്മ കുറയും.”

“കലാമാനദണ്ഡങ്ങൾ വിഭിന്നമാണല്ലോ.”

ഓരോ സന്ദർഭത്തിന്റെയും വിവരണങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും ഫ്രഞ്ചിലും ബോൾഡ് ടൈപ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നത് കഥാഗതി മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ സഹായിച്ചു. പാമിന്റെ ചിശഭീകരണങ്ങളും പ്രയോജനപ്രദമായിരുന്നു. അടുത്തകാലത്തു ഫിലിമുകളെക്കുറിച്ച് അവൾ ഒരു ഗവേഷണപഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ആകപ്പാടെ പരസ്യങ്ങളിൽ കണ്ടതു വലിയ അതിശയോക്തിയല്ലെന്ന് എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി.

പോറോഗ്രാഫി (Pornography-ലൈംഗികവൈകൃതികല) ഇതിൽ വലുതായൊന്നുമില്ല—പാമിന്റെ അഭിപ്രായം. ജീക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ?

അഭിനയം ഒന്നാംതരം. രതിവികൃതികളുടെ പ്രദർശനം ഭാരതീയതോത്തരസരിച്ച് ബീഭത്സങ്ങളാണ്, കറകരങ്ങളുമാണ്.

നൃയോക്തിലുള്ള ചില രീതികളിൽ രതിവികൃതികളുടെ തുറന്ന പ്രദർശനം കണ്ടാൽ ഇതൊക്കെ വെറും നിസ്സാരമാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. വെറും പച്ചത്തൊരികളാണ് അവിടെ തുറന്നുകാട്ടുന്നത്.

അതും ഒന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്, ജിജ്ഞാസാശമനത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം.

ഞാൻ അതൊക്കെ ജീവയ കൊണ്ടുകാണിക്കാൻ കൂടെ വരുന്നതു പന്തിയാവില്ല. അത്രയ്ക്ക്—അത്രയ്ക്ക്—അത്രയ്ക്ക് എനിക്കതിനൊരു വാക്കു കിട്ടുന്നില്ല, അവയെ വിവരിക്കാൻ.

താണവയോ?

അതേ, അല്ല; രണ്ടുമാകാം: (yes, no; both) കലാവിഷണുഗതി, കലാപ്രയോജനം തുടങ്ങിയ പലതും നിലനിൽക്കുന്നോടുകൂടി.

കാണാൻ മാഗ്നീഫിക്?

ആലോചിക്കട്ടെ. എനിക്ക് ജീയോടു ചിലതൊക്കെ തുറന്നു പറയാനുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ? ഒരുദിവസം എന്റെ ലോഡ്ജിൽ നമുക്കു കൂടണം. മനസ്സിലാകുന്നല്ലോ? അതു കഴിഞ്ഞിട്ടാകാം.

മടക്കിക്കൊണ്ടു വിട്ടിട്ട് അത്താഴവും കഴിഞ്ഞു പാം സ്റ്റേഹപ്പവും യാത്രപറഞ്ഞു.

പ്രക്ഷോഭനകമായ വാർത്തകൾ: ടി. വി. യിൽ പ്രക്ഷോഭനകമായ രാഷ്ട്രീയവാർത്തകൾ. കത്സിതമായ വാട്ടർഗേറ്റ് ഇടപാടുകളെ പുരസ്കരിച്ച് പ്രസിഡണ്ട് നിന്നുണ്ടെന്ന് ഇംപീച്ചമെന്റുണ്ടെന്നാണ്. ക്യാപ്പിറ്റലിലും മന്ദിരത്തിനു മുമ്പിൽ പ്രകടനം നടന്നതും ഡമോക്രാറ്റിക് സെനറ്റർ പാർലിമെന്റ് മിഷെൽ ഗർത്തമായി അപലപിച്ചതും കേൾക്കാൻ കാണാനും കഴിഞ്ഞു. അപകടകാരിയും ചരിത്രനും ഇരട്ടത്താപ്പുകാരനുമായ ഒരു മനുഷ്യൻ വൈറ്റ് ഹൗസിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് അമേരിക്കൻജനതയ്ക്ക് ആകെ അപമാനകരമാണ്. ബഹുജനങ്ങളുടെ രോഷപ്രകടനത്തിനു മുമ്പിൽ പോലീസ് നിശ്ശബ്ദരായി നിന്നതേയുള്ളൂ.

വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് ആഗ് ന്യൂവിനെപ്പറ്റിയുള്ള അപവാദങ്ങളും പ്രകടനക്കാർ ഉച്ചത്തിൽ വീളിച്ചുപറഞ്ഞിരുന്നു. കള്ളനും ചരിത്രനുമായ ആഗ് ന്യൂ രാജിവച്ചു പിരിയാൻ അവർ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. നികുതിവെട്ടിപ്പ്, കൈക്കൂലി, സ്വജനപക്ഷപാതം—ആരോപണങ്ങൾക്കെ തെളിവുകൾ അവർ നിരത്തി.

പ്രസിഡണ്ടും വൈസ് പ്രസിഡണ്ടും കരാറോപണങ്ങൾ നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്തായാലും അവർ രാജിവയ്ക്കുകയില്ല. അവസാനംവരെ തുടങ്ങിനില്ക്കുകയേയുള്ളൂ.

സെനറ്റംഗങ്ങളുടെ അനുകൂലവും പ്രതികൂലവുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ രാഷ്ട്രീയക്കാർ എങ്ങും എന്തും ഇങ്ങനെയെന്നു എന്നുള്ള ചിന്ത ഉടിച്ചിരുന്നു. 'തെമ്മാടികളുടെ അവസാനത്തെ അഭയകേന്ദ്രമാണ് രാഷ്ട്രീയം'* എന്ന ഡോ. ജോൺസൺന്റെ നിർവചനം ഓർത്തുപോയി.

1973 ജൂലായ് 27, വെള്ളിയാഴ്ച

രാായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം രാവിലെ ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻ നായരെ വിളിച്ചു.

'നാളെ രാവിലെ ന്യൂയോക്ക് സിറ്റി കാണാൻ പോകണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു മൻഹട്ടൻ ചീപിൻ ചുറ്റും ഫഡ് സണിൽ കൂടി ഉല്ലാസബോട്ടയാത്ര നടത്താം. പിന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങൾ കാറിൽത്തന്നെ ചുറ്റിയോടി കാണുകോ ചെയ്യാം.'

ഡോക്ടർ സുഹൃത്തുക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതിൻപ്രകാരമാണ് അവരെ ക്ഷണിച്ചത്. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞയാഴ്ച ഞങ്ങൾ മസാച്യുസെറ്റ്സിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവർ ഒരു ന്യൂഫിത്ത്നമൊത്തു ന്യൂയോക്ക് സിറ്റി കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉല്ലാസബോട്ടയാത്ര നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പാമിനെ വിളിച്ചു. വീട്ടിലില്ല.

കട്ടികൾക്കു ലൈബ്രറിയിൽ പോകേണ്ടതുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ മാസത്തിലെടുത്ത പുസ്തകങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട തീയതി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു മെയിലിൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ പതിവായി അമ്മയുമൊത്തു കാറിലാണു പോകാറ്. ഇപ്പോൾ നടന്നുപോകാം. കറച്ചു ദൂരമേയുള്ളൂ. അപ്പുപ്പൻകൂടി ചെല്ലണം.

രണ്ടുപേരും അഞ്ചു പുസ്തകം വീതമാണ് എടുത്തിട്ടുള്ളത്. കൗതുകകരമായ ബാലഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ബയബിംഗിംഗും ഉള്ളടക്കവും ആകർഷകം. നോട്ടോടിക്കഥകൾ, ലാലുനോവലുകൾ, സഞ്ചാരകഥകൾ, ചരിത്രകഥകൾ—പ്രായത്തിനൊത്തു ഗ്രേഡ് ചെയ്തിട്ടുള്ളവ. നിറയെ വണ്ണചിത്രങ്ങളും. രസംപിടിച്ച് രണ്ടുപേരും അവ വായിക്കുന്നതു വെറുതെയല്ല എന്നു മനസ്സിലായി.

'നല്ല വെയിലല്ലേ? അമ്മ വന്നിട്ട് കാറിൽ പോയാൽ പോരേ?'

'വൈകുന്നേരം ഷോപ്പിങ്ങിനു പോകേണ്ടിവരും. പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നു റിട്ടേൺ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഫെയിൻ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.'

തീവെയിലു്. വചിയ ട്രാഫിക്കില്ലാത്ത റോഡ്. തണൽമരങ്ങൾ രണ്ടുവശവുമുണ്ടെങ്കിലും ചൂടു് അസഹ്യം. ദൂരത്തെക്കുറിച്ച്

* Politics the last resort of scoundrels.

കട്ടികൾക്കു തെറ്റായ ധാരണയായിരുന്നു. രണ്ടുമൈലോളമുണ്ട്. കട്ടികൾ നടന്നു ക്ഷീണിച്ചുപോയി.

ആകൃതിവലിപ്പമില്ലെങ്കിലും നല്ലൊരു ഗ്രന്ഥശേഖരമുള്ള പബ്ലിക് സൗജന്യബൈബ്രറി. പരാമസ്സിലുള്ള ഏതൊരാരും അംഗമാകാം. എട്ടു പത്തോ ഗ്രന്ഥം ഒരു പ്രാവശ്യമെടുക്കാം. പ്രവേശനഫീസോ മാസവരിയോ ഇല്ല. ക്ലിപ്തകാലാവധി കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ചെറിയ ഫയിൻ കൊടുക്കണം. നല്ല വാരികകളും മാസികകളും എല്ലാ പ്രധാന പത്രങ്ങളുമുണ്ട്. കട്ടികൾക്കു പ്രത്യേക വിഭാഗം. ബാലഗ്രന്ഥങ്ങൾ നല്ലൊരു ശേഖരമുണ്ട്. അവിടെ ഇരുന്ന വായിക്കാം. ഹാൻഡ്‌റെറിങ്, റീഡിങ് തുടങ്ങിയ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളാം. പുസ്തകങ്ങൾക്കു പുറമേ കുറെ ഓമനമൃഗങ്ങളും രണ്ടുമൂന്നു വലിയ ഫീഷ്‌ടാങ്കുമുണ്ട്. എയർ കണ്ടിഷനിങ് ഉള്ളതുകൊണ്ട് അകത്തു ബഹുസുഖം. ഒരു മണിക്കൂറോളം റഫറൻസ് ബുക്കുകളും മാറ്റം മറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കട്ടികൾ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

നട്ടച്ച. എങ്ങനെ മടങ്ങിപ്പോകും? പുസ്തകങ്ങളും പേറിക്കൊണ്ടു കാച്ച നടന്നു. ചൂട് അസഹ്യം. പ്രീത മരത്തണലിൽ ഇരുന്നു പോയി. പെട്ടെന്ന് ഒരു കാർ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിലേക്ക് ഒതുങ്ങി നിന്നു. 'പ്രീതാ പില്ലെ', ഒരു കട്ടി അകത്തുനിന്നു വിളിക്കുകയാണ്. ഒരു ക്ലാസ്സ്‌മേററു. തള്ളയാണു ഡ്രൈവ് ചെയ്യുന്നത്. രാധയുടെ ഒരു സ്നേഹിത. ഞങ്ങളെ അവർ വീട്ടുനടയിൽ വിട്ടു, അവർക്കു പോകേണ്ട വഴിയിൽനിന്നു ഒരു മൈലോളം വിട്ടുമാറിയാണെങ്കിലും.

നാളെ രാവിലെ ന്യൂയോർക്കിലേക്കു പോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം പൈകുന്നരം ചെയ്തു. 10.30 വരെ ടി. വി. ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു കിടന്നു.

1973 ജൂലായ് 28, ശനിയാഴ്ച

ഉച്ചക്ഷേണത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം പാക്കറ്റുകളിലാക്കി 10 മണിക്കു രാധയുടെ കാറിൽ ന്യൂയോർക്കിലേക്കു തിരിച്ചു.

മൻഹട്ടൻ ഹാർബർ: 11-ന് മൻഹട്ടൻ ഹാർബറിൽ എത്തി. ഹഡ്‌സൺ നദിയിലെ പല തുറമുഖങ്ങളിൽ പ്രമുഖമായതു്. ന്യൂയോർക്കിലെ അതിപ്രധാന നൗകാശയം. അണിനിരന്നുകിടക്കുന്ന പല നിറത്തിലും തരത്തിലുമുള്ള, വിവിധ ജനതകളുടെ കൊടിക്കുറകൾ പേറുന്ന നിരവധി കപ്പലുകൾ—ഇറക്കുമതിയും കയറ്റുമതിയും ദ്രുതഗതിയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. വിസ്തൃതമായ നദീതലത്തിൽക്കൂടി വന്നു പോയുമിരിക്കുന്ന പലവിധം പത്തുമാരികൾ, ബോട്ടുകൾ, പറക്കുന്നവേഗമുള്ള

ലോബുകൾ—ആകെക്കൂടി അവിടെ വലിയൊരു കോലാഹലമാണ്. പത്തായിരം ആളുകൾ സന്ദർശകരായെത്തിയിട്ടുണ്ട്, സർക്കിളിലയിൽ ബോട്ടയാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി. ടിക്കറ്റ് മേടിക്കാൻ വലിയൊരു കൂട്ടം ഉണ്ട്. നാലു ബോട്ടുകൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചാമത്തേത് 11.15-ന് പ്രായമായവർക്കു കൂലി 3 75, കുട്ടികൾക്ക് 1.75.

രണ്ടു ഡോളറിനു കാർ പാർക്ക് ചെയ്തു. ടിക്കറ്റൊടുത്തിട്ട് ബോട്ടിൽ കയറി.

സർക്കിളിലയിൽ ബോട്ട്യാത്ര: ഇരുനൂറുപേക്ക് സസുഖം ഇരുന്ന് ഇരുവശവുമുള്ള കാഴ്ചകൾ കണ്ടുകൊണ്ടു യാത്രചെയ്യാവുന്ന രണ്ടുനിലയുള്ള വലിയ ബോട്ട്. താഴത്തെ നിലയിൽ കാൻറീൻ, ലാറ്ററിൻ, സ്റ്റേഷനറിസ്റ്റാൾ—ഇത്യാദി സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. അണിയത്തു നേവി ഓഫീസർ വേഷത്തിൽ ഒരാരം മൈക്കിന്റെ മുമ്പിലിരുന്ന് വാചാലതയോടെ ഓരോ കാഴ്ചയുടേയും വിശദവിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു.

‘‘12.5 മൈൽ നീളവും 2.5 മൈൽ വീതിയുമുള്ള മൻഹട്ടൻ ദ്വീപ് ന്യൂയോർക്ക് സിറ്റിയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമാണ്. ഈ ദ്വീപിനുള്ളിലാണ് എക്സ്ചേഞ്ച് സെന്ററുകൾ, പ്രമുഖബങ്കുകൾ, 60 നിലയുള്ള വുൾവൺ മന്ദിരം; പ്രസിദ്ധ തിയേറ്ററുകൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ട്രെയിംപ്ലായർ, യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് ഹെഡ്ക്വാർട്ടേഴ്സ്, സെനേറ്റ് പാർക്ക്, മെറ്റോപൊളിറ്റൻ മ്യൂസിയം, നീഗ്രോ തലസ്ഥാനമെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഹാർലം, ചൈനാ സിറ്റി എന്നിവയും പുലർത്തുന്ന അനേകായിരം ചൈനക്കാർ തിങ്ങിപ്പിടിക്കുന്ന ചൈനാ ടൗൺ, 14 സ്റ്റൈംപ്രിന്ററുകൾ തലപൊക്കിനില്ക്കുന്ന റോക്ക്ഫെല്ലർ സെന്റർ, ലോകത്തേക്ക് ഏറ്റവും പൊക്കമേറിയ 102 നിലയുള്ള എമ്പയർ സ്റ്റാറ്റ് ബിൽഡിങ്, വാഷിങ്ടൺ ബ്രിഡ്ജ് തുടങ്ങിയ നിരപധി ഒന്നാംകിട പാലങ്ങൾ, കൊളമ്പിയ യൂണിവേർസിറ്റി, ലോകധനകേന്ദ്രമായ വാൾസ്ട്രീറ്റ് എന്നിവയെല്ലാം ന്യൂയോർക്കിലെ എല്ലാ പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും ആസ്ഥാനമാണിവിടം. ഇവ ഓരോന്നിന്റെയും തൊട്ടടുത്തു ബോട്ടുനിറുത്തി ഓരോന്നും ഞാൻ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. 3.30 മണിക്കൂറാണ് യാത്രാസമയം. ലഞ്ചും ഡ്രിങ്കുകളും യഥേഷ്ടം കാൻറീനിൽ കിട്ടും. Trashbin-ൽ അല്ലാതെ അഴുക്കുകളൊന്നും നദീതലത്തിൽ വിക്ഷേപിച്ചുകൂടാ. അതു കുറവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ സഹകരണത്തിനു നന്ദി’’

ഹഡ്സൺന്റെ വിരിമാറിടം പിളർന്നുകൊണ്ട് യാത്ര ആരംഭിച്ചു. 30 മൈലാണ് സഞ്ചരിക്കേണ്ടതു്. ഓരോവിധത്തിൽ വിധാനവൈചിത്ര്യവും അതുതന്നെകൊണ്ടു കണക്ടുകയും വഹിക്കുന്ന സൗധപരമ്പരകളാണ് ഇരുകരകളിലും. നദിക്കരയിലുള്ള നില അവിടെ ഭംഗി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. കോടിക്കോടി ഡോളർ വിലയുള്ള ആകാശചുംബികൾ, വിപുലാകാരങ്ങളായ അപ്പാർട്ട്മെന്റ്

മന്ദിരങ്ങൾ, പലവിധം തൊഴിലുകൾ രാപ്പകൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസായശാലകൾ, സമ്പന്നികേരനങ്ങളായ വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങൾ, വിശ്വോത്തരങ്ങളായ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ—എല്ലാം ഹഡ്സൺന്റെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട തിളങ്ങി നില്ക്കുന്ന കണ്ണുപറിക്കാൻ കഴിയാതെ വിശ്വവിസ്മയാപകരമായ ആകാശ കണ്ടുചണ്ടിരുന്നുപോയി. ഗൈഡിന്റെ വിവരണങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ—അക്കരയും ഇക്കരയുമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ കാണാനായി സന്ദർശകർ ബോട്ടിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും തടിച്ചുകൂടും,—ചരിഞ്ഞു പോകുമോ എന്നു യേശുജനിപ്പിക്കത്തക്കവിധം. സരയനിർമ്മാണകലാവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ മൂല്യാഭിഷിക്തോദാഹരണമായ Empire State Building-ന്റെ മുൻവശവും പിൻവശവും കാണത്തക്കവിധം ബോട്ട് കുറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായി. Bedloe's island എന്ന ദ്വീപിന്റെ മുൻവശത്തു് ഹഡ്സൺനദിയെ സമീകിച്ചിനില്ക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിമ (Statue of Liberty) യുടെ സമീപം ഏതാനും നിമിഷത്തേക്കു ബോട്ടു നിറുത്തി. വാട്ടർ ലവലിൽനിന്നു 305 അടി ഉയരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഈ പ്രതിമ പ്രഞ്ചകാർ 1866-ൽ യു. എസ്. എ. യ്ക്കു സമ്മാനിച്ചതാണു്. ഗൗണം കിരീടവുമണിഞ്ഞ കലീനയായ ഒരു സ്ത്രീ വലതുക്കൈകൊണ്ടു് ഒരു കത്തുന്ന പന്തം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു നില്ക്കുന്നു. യൂറോപ്യൻ കുടിയേറിപ്പാർപ്പുകാർക്കു് അമേരിക്കയിൽ ലഭിച്ച സ്വതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണിതു്. പ്രഞ്ചകാർ പിരിച്ചെടുത്ത വരിപ്പണംകൊണ്ടു് Frederic Auguste Bartholdi എന്ന ശില്പി നിർമ്മിച്ച ഇതിന്റെ പീഠത്തിൽ 'അശരണരും ആത്മരമായ പാവങ്ങളെ എന്നെ ഏല്പിക്കുക' എന്നവസാനിക്കുന്ന Emma Lazarus-ന്റെ പ്രശസ്തകവനം ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ഒരു മായാലോകത്തിൽ കടന്നു് സന്ദരസ്വപ്നശതങ്ങൾ ദർശിച്ചിരിക്കുന്നപോലായിരുന്നു മുന്നരമണിക്കൂർ നേരവും കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്.

ഉച്ചയായപ്പോൾ തിന്നാനും കുടിക്കാനുമുള്ള തിട്ടക്കുമായി. കാഴ്ചകാണുന്നതിനിടയ്ക്കു ഭക്ഷണക്കാര്യത്തിൽ ആരും അമാന്തം കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ എല്ലാം ബാഗിൽ കരുതിയിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഓരോ കൂഡ്രിക് മാത്രമേ മേടിക്കേണ്ടിവന്നുള്ളു.

മൂന്നു മണിയായി ട്രിപ്പു് അവസാനിച്ചപ്പോൾ. ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു ചുറ്റിക്കറക്കം. പിന്നെ കോറിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങി മൺഹട്ടനില്ക്കുന്ന പ്രധാന സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം അടുത്തുചെന്നു കണ്ടു.

“ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ നൂറുനൂറു വഴികളെല്ലാംതന്നെ നിനക്കു സുപരിചിതംപോലെ തോന്നുന്നല്ലോ. ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചു?”

“ഞങ്ങൾ രണ്ടുകൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ ന്യൂയോർക്കിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ, വളഞ്ഞവഴികൾ വളരെ കുറച്ചു ഇവിടെ ഉള്ളു. അവനുകൂടും സ്കീറ്ററുകളും എല്ലാം മുറമുറയേ നമ്പരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതും, ബോർഡുകൾ നോക്കൂ. 5th Avenue, 34th Street. ഇതേ നോക്കൂ, നാം ബോട്ടിലിരുന്നു കണ്ട Empire State Building.”

102 നിലയും 1200 അടി ഉയരവുമുള്ള അംബരചുംബി. ഇരു പന്ത്രയ്യായിരം ചേക്കു താമസസൗകര്യമുള്ള മഹാമന്ദിരം. ആധുനിക ശില്പിലോകത്തെ അത്യന്തതങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഇതിന്റെ മുകളിൽ സ്ഥാപിതമായ ടി. വി. ട്രാൻസ് മിററുടെ സഹായത്താലാണ് വളരെ ദൂരത്തിൽ ടി വി. വൈദ്യുതപ്രേഷണത്തിനു സാധിക്കുന്നതു്. ഗഗനപഥം തടഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഇതിൽ 1945-ൽ 915 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരു ബോമ്പർ ബി. 25 വന്നു മുട്ടുകയറിയായി. തെരുവിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന 13 പേർ ഉടൻ മരിച്ചുവീണു. 25 ചേക്കു പരിക്കും പറ്റി

വാഷിങ്ടൺ സ്ക്വയർ ആർച്ച് (Washington Square Arch) പാക്കും കടന്നു് ഗ്രീൻവിച്ച് വില്ലേജിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

“സാഹിത്യത്തിലും മറ്റു കലകളിലും ക്രമവും മര്യാദയും മറികടന്നു തോന്നിയവസത്തിനു കളമൊരുക്കുന്ന കലാകാരന്മാരുടെ അധിവാസകേന്ദ്രമാണിതു്” - വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ തെരുവുകൾ. “പട്ടാപ്പകൽപോലും യേശുസേന സുമലങ്ങളാണിവ,” രായ ഒരു ക്രോസ് വേയിൽ സിഗ്നൽ കാത്തുനില്ക്കുവേ പറഞ്ഞു.

“വൈവിധ്യമാണു് ന്യൂയോർക്കിന്റെ ഒരു വിശേഷവിധി. ഇവിടെ ലോകത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ജനതകളും അധിവസിക്കുന്നുണ്ടു്. ആയിരക്കണക്കിനു ചൈനക്കാർ തിങ്ങിത്താമസിക്കുന്ന ചൈനാ ടൗണിലേക്കു നമുക്കിപ്പോൾ പോകാം.”

ചൈനാടൗൺ: വാഹനങ്ങൾ തുരച്ചുതെര ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തെരുവുകളിൽ കൂടി ഞങ്ങൾ കാൽമണിക്കൂർ മുഴുവ്വട്ടു നീങ്ങി. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് ഒരു തെരുവിൽ കാർ പാർക്കുചെയ്തു. വീതി കുറഞ്ഞ ഒരു ഇടത്തെരുവിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും വണ്ണോജ്ജ്വലമായ പെന്തിൻറിങ്ങുകൾകൊണ്ടു തിളങ്ങുന്ന മാളികകൾ. ചൈനാടൗണിലെ ഒരു തെരുവാണ്. രണ്ടു കോറുകൾക്കു തെരുങ്ങിപ്പോകാനേ വീതിയുള്ളൂ. പീടികകളും റസ്റ്റാറന്റുകളും ധാരാളമുണ്ടു്. തെരുവുകളിലെങ്ങും മഞ്ഞമനുഷ്യർ. കൂടുതലും പൊക്കംകുറഞ്ഞവർ. അനുനാസികപ്രധാനമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു. ഒരു പേപ്പർബോയ് ഉച്ചത്തിൽ എന്തോ ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു് ചിത്രഭാഷ ആലേഖനംചെയ്യിട്ടുള്ള ഒരു പാത്രം വില്ക്കുന്നു. താൽപര്യത്തോടെ പലരും അതു മേടിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഞങ്ങൾ ഒരു റസ്റ്റാറന്ററിൽ കയറി. നിറയെ മഞ്ഞമനുഷ്യർ. ഒരൊത്തു വീതിയുള്ള ഡസ്കുകളും രണ്ടുവശവും ബെഞ്ചുകളും. സ്രീകളും പുരുഷന്മാരും ആ മൂലയിൽ നിരന്നിരുന്നു ചോറുണ്ണുന്നു. ഓരോ കൈയിലും ഓരോ കോൽപിടിച്ചു് അതിന്റെ അല്പം വീതിയുള്ള അറ്റംകൊണ്ടു് ചോറു് അതിവേഗത്തിൽ കോഴിത്തിന്നുന്ന കാഴ്ച ഞങ്ങൾ അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി. വറുത്ത മീനും ചൈനീസ് പലഹാരങ്ങളും തിന്നു് ചായുകടിക്കുന്നവർ വട്ടമേശകൾക്കു ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നു. ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മൂലയിലിരുന്നു് ഞങ്ങളും ടീക്കു് ഏല്പാട്ടു

ചെയ്തു. രാധയും കുഞ്ഞുങ്ങളും വറ്റത്തമീനും മണക്കുന്ന പലഹാരങ്ങളും നല്ല സ്വാദുള്ളതെന്ന കമ്മന്റേറടുക്കി തിന്നു.

തോരണങ്ങളും കളർലൈറ്റുകളുംകൊണ്ട് സമലംകൃതമായ മറ്റൊരു തെരുവിലിറങ്ങി. അതിന്റെ അറ്റത്തു് ചൈനീസ് മാതൃകയിലുള്ള ഗോപുരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ബുദ്ധക്ഷേത്രമാണു്. വീരഭദ്രന്റെയും മറ്റും പ്രതിമകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന കൊത്തുപണികളും ചെയ്ത മുഖങ്ങളും സ്തുപത്തിനു ചുറ്റും കാണാം.

ചൈനീസ് കമ്പോളത്തിൽ ഞങ്ങൾ കയറി. നാലഞ്ചു പച്ചക്കറിക്കടകളിൽനിന്നു് ഒന്നാംതരം പാവയ്ക്ക, പൂശ്തിച്ചക്ക, വെള്ളരിക്ക, ചീരപ്പോലുള്ള 'ലൈറ്റുസ്' എന്ന ഇലക്കറി, മാമ്പഴം തുടങ്ങിയവ മേടിച്ചു. മീൻകടയിൽനിന്നു നല്ല ഉണക്കപ്പരവയും കൊഞ്ചും മേടിച്ച് എല്ലാപേക്കും ഓരോ ചുമടായി.

വൈകുന്നേരമായതോടെ ജനസാന്ദ്രത വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരു ഇടുങ്ങിയ റോഡുവഴി നടന്നു് കാർ പാർക്കുവെക്കുന്നിടത്തെത്തി. ചൈനീസ് ബാലന്മാർ ചീന ലിപിയിലുള്ള പത്രങ്ങൾ, വാരികകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം റോഡിറമ്പത്തു നിന്നു് തിരക്കേറിയ കച്ചവടം നടത്തുന്നു.

അമേരിക്കൻ സംസ്കാരതത്വത്തിൽ തഴച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒരു മഞ്ഞക്കൊമ്പു്—അതാണു് ചൈനാ ടൗൺ.

110 നിലയുള്ള ഇരട്ടഗോപുരങ്ങൾ—Twin Towers—അതിമനോഹരമായ ഒരെടുപ്പു്. അപ്പാർത്തു് വാർഷ്രീറ്റു്—യു എസ്. എ യുടെ ധനകേന്ദ്രം. വലിയ ബാങ്കുകൾ, ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ, മുട്ടൻ കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങൾ—ബ്രോഡ്വേയിൽ 7 ബ്ളോക്ക് വിസ്തൃതമായി കിടക്കുന്ന ജനനിബിഡമായ തെരുവുകൾ

എന്തിനാണു് വാർഷ്രീറ്റു് എന്നു വിളിക്കുന്നതു്?

17-ാം ശതകത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കടന്നുറവു ഉണ്ടാകുമെന്നു യെന്നു കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു കോട്ടമതിലിന്റെ സ്മാരകമെന്നാണു പറയപ്പെടുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കൻ നാണയക്കുടമ്പാളത്തിന്റെ പ്രതീകം.

J. P. Morgan and Company എന്ന വിശ്വോത്തരമായ ബാങ്കിന്റെ ഫേമിന്റെ മന്ദിരശ്രേണികളാണു് അക്കാണുന്നതു്.

ഇതേ, ഒരു മനോഹരമായ പാർക്ക്. പീറ്റർ മിനു (Peter Minuit) എന്ന ഡച്ച് കോളണിസ്തു് 24 ഡോളർ വിലയുള്ള കളിപ്പണങ്ങളും ആരേണങ്ങളും കൊടുത്തു് അവസ്തുപകരം മൽഹട്ടൻ ദീപിന്റെ തീരപകാശം നാട്ടുകാരിൽനിന്നു് എഴുതിമേടിച്ച് ഇവിടെവെച്ചായിരുന്നുവത്രേ

യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസ് മന്ദിരം: യുണൈറ്റഡ് നേഷൻസിന്റെ ആസ്ഥാനമായ മന്ദിരശ്രേണികൾ ഇതേ കാണുന്നു. ഓളിവ് മരക്കൊമ്പുകൾ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞ ഗ്ലോബ് അടയാളമുള്ള വലിയ കൊടിക്കൂറ് പറത്തിനില്ക്കുന്ന കണ്ണാടിഗോപുരം—വിശ്വൈക്യ

അതിനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന സർവ്വരാഷ്ട്രസഭയുടെ നിഷ്ഫലവാദകോലാഹലങ്ങൾ കേട്ടുണ്ടാകുന്ന പഠിഹാസച്ചിരി ജനിപ്പിച്ച ചാഞ്ചാട്ടമാണോ ആ കൊടിക്കൂറയുടെ തളരാത്ത തലയാട്ടലിനു കാരണം?

ഹാർലം: മണി ആറായി.

സെൻസൽ പാർലിലെത്തി. അതിനപ്പുറമാണ് ഹാർലം— അമേരിക്കൻ നീഗ്രോകളുടെ തലസ്ഥാനമെന്നറിയപ്പെടുന്ന നഗരവിലാഗം. അവിടംകൂടി ഒരുനോക്കു കണ്ടിട്ടു പോകാമോ?

“നട്ടുച്ചയ്ക്കുപോലും കൊള്ളകൊലപാതകങ്ങൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്. ഇനിയൊരു ദിവസം പോരെ?”

“എന്തൊക്കെ കാണാനുണ്ട്?”

“വൃത്തികെട്ട തെരുവുകൾ കറയുണ്ട്. നീഗ്രോകളുടെ നില ഇന്നു വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പഴയ അക്രമാസക്തിയും വിദ്വേഷവാസനയും വിട്ടിട്ടില്ല. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അച്ഛൻ വന്നിട്ടു നമുക്കൊന്നിച്ചുവന്നു കാണാം.”

“ശരി.”

“ഈ ഭംഗിയുള്ള പാർക്കുതന്നെ നോക്കണം. യേന്ത് ആളുകൾ അധികമായി ഇവിടെ വരാറില്ല.”

“നമുക്കു പോകാം.”

അപകടം ഒഴിവാക്കി: പാർക്കിനു പുറത്തിറങ്ങി. സൈഡ് പാത്തുകളിൽ സിഗ്നൽ കാത്തു നില്ക്കുന്നവർ വെളമ്പരും കറുമ്പരും ധാരാളമുണ്ട്. ഗതാഗതം വലുതായില്ല. ഒരിടത്തു ചുവപ്പുസിഗ്നൽ മാറി പച്ച വന്നപ്പോൾ രാധ കാർ മുന്നോട്ടു വിട്ടു. പെട്ടെന്ന് ഒരു തടിച്ച കറുമ്പൻ നീഗ്രോയുവാവു് ഒരു വെളമ്പൻ നീഗ്രോയുവാവിന്റെ കൈകോർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ട് റോഡ് ക്രോസ് ചെയ്യാനായി കാറ്റിന്റെ മുമ്പിലേക്കു് എടുത്തൊരു ചാട്ടം. ഭാഗ്യമെന്നേ പറയൂണ്ടു്, രാധ പെട്ടെന്ന് ഹാൻ ഉച്ചത്തിൽ മുഴക്കി, പിന്നിലുള്ള ചുവന്ന ലൈറ്റുകൾ കത്തിച്ചു് സിഗ്നൽ കാട്ടിക്കൊണ്ടു്, സഡൻബ്രേക്കിട്ടു്, ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു് അതു തലയിടിച്ചു എങ്കിലും ആപത്തൊഴിവാമായി.

“മനഃപൂർവ്വം വഴക്കുണ്ടാക്കി നമ്മെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ ഇവന്മാർ ചെയ്തതാണ്. ഇതൊരു പതിവുസമ്പ്രദായമാണ്.”

റോഡിന്റെ നടുക്കുള്ള ലൈനിൽ നിന്നു് അവന്മാർ ഉച്ചത്തിൽ ചീത്ത വിളിച്ചു് ഒച്ചയുണ്ടാക്കുന്നു.

“ന്യൂയോർക്കിന്റെ ചില മൂലകളേ നാം കണ്ടുള്ളൂ. ബാക്കി ഇനിയൊരു ദിവസം.” രാധ പറഞ്ഞു.

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവരും ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. രാധയ്ക്കു വലിയ തലവേദന. നേരത്തേ കിടന്നു.

1973 ജൂലായ് 29, ഞായറാഴ്ച

രാമപ്പോ താഴ്വര: "എ. കെ. ബി.-യുടെ രാമപ്പോ കോളേജ് മനോഹരമായ ഒരു സൈറ്റ് ആണെന്ന് പാഠപുസ്തകം പറഞ്ഞു. നമുക്കിന്നൊന്നു പോയി കാണണം." പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ രാധയോടൊത്ത് പറഞ്ഞു.

"അവിടെ നല്ലൊരു സ്വീമ്മിങ്ങ് പൂളുണ്ട്. പാമിനെക്കൂടെ വിളിക്കുമോ അമ്മേ?" ഗീത ആരാഞ്ഞു.

"വിളിച്ചുനോക്കൂ."

പാഠപുസ്തകം സ്ഥലത്തില്ല.

കട്ടികൾ സ്വീമ്മിങ്ങ് ഡ്രസ്സ് ഏടുത്തു.

9-നു തിരിച്ചു.

പുച്ഛനിവാസികളായിരുന്ന റെയ് ഇൻഡ്യനാറെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന മാവാ (Mahwah) എന്ന സ്ഥലത്താണ് രാമപ്പോ താഴ്വര (Ramapo Valley). 30 മൈൽ അകലം വരും. 20 മിനിറ്റ് ഡ്രൈവിംഗ് ദൂരം.

പച്ചമരങ്ങൾ ചൊതിഞ്ഞ കുന്നിൻപുറങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്താണ് രാമപ്പോ താഴ്വര. അത്യന്തസുന്ദരമായ ഭൂപ്രദേശം. റോഡുകളിൽ വലിയ തിരക്കില്ല. വിസ്മയകരമായ പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ട്. അവധിക്കാലമായതുകൊണ്ട് അവിടെയും തിരക്കില്ല. ചുറ്റുമുള്ള പ്രകൃതിയുടെ രാമനീയകം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് അഞ്ചു മിനിറ്റ് ഞാനവിടെ നിന്നുപോയി.

"സമ്മറിന്റെ അപസാനമാകുമ്പോൾ ഇക്കാണുന്ന പച്ചിലകളെല്ലാം പഴുക്കം ഓഞ്ച്, മഞ്ഞ, തവിട്ടുനിറം, ഇളംചുവപ്പ്, കടും ചുവപ്പ് ഇങ്ങനെ പല നിറങ്ങളണിയും. അപ്പോഴാണ് അക്കാണുന്ന കുന്നിൻപുറങ്ങളുടെ ഭംഗി എത്ര കണ്ടാലും മതിയാകാത്തത്." എന്റെ നില കണ്ടു രാധ പറഞ്ഞു.

പെൻസിലവാനിയിൽ അങ്ങിനെയൊരു നില്ക്കുന്ന നടപ്പാതയിൽ കട്ടികൾ കോളേജ് മന്ദിരം നില്ക്കുന്ന ഉയർന്ന തീട്ടിനുനേക്ക് കാഴ്ച കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

രാമപ്പോ കോളേജ്: ചുറ്റുമുള്ള വനസദൃശമായ ഭൂപ്രദേശം കരങ്ങൾ മുഴുക്കെ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മുഴുത്ത ദുർഗ്ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച II രൂപത്തിലുള്ള ഒരു മുട്ടൻ രണ്ടുനില മാളികയാണ് കോളേജ് മന്ദിരം. പടികയറി വീതിയുള്ള വരാന്തയിലേക്കു നീങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ മുഴുവൻ രൂപവും പ്രതിഫലിച്ചു കണ്ടു. അപ്പുറത്തു മറ്റൊരു വലിയ തോട്ടമുണ്ടെന്നു തോന്നി, അടുത്തുവെന്ന് അതു പ്രതിഫലനമാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുവരെ.

“ഇതുപോലെ ദ്വൈതബോധംകൊണ്ടു മാത്രം നിർമ്മിച്ച ഒരു കോളേജ് യു. എസ്. എ.-യിൽ വേറെ ഇല്ല. ഭംഗിക്കു പുറമേ ധാരാളം ഉള്ളിലും കിട്ടും.”

“കുട്ടികളുടെ സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ഒക്കെ തവിട്ടു തരിപ്പണമാക്കാൻ നിശ്ചയാസം സാധിക്കും!” ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അതിനുള്ള ചുറ്റുപാടുകൾ ഇവിടെയില്ല. പിന്നെ ഇവിടെത്തെ ആകെയെല്ലാംതന്നെ ഏതു നിമിഷത്തിലും തരിപ്പണമാകാവുന്നതല്ലേയുള്ളൂ, ലോകത്തെ വൻകിടശക്തികൾ തമ്മിൽ ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായാൽ.”

പുഷ്ഡോർ തുറന്നു അകത്തുകയറി. വിസ്മയകരമായ മുറികൾ. എല്ലാം എയർ കണ്ടീഷൻഡ്. കോണി കയറി മുക്കുനിലയിലെത്തി. എ. കെ. ബി.-യുടെ ആന്ത്രോപ്പോളജി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കു നീങ്ങി. രാധ താക്കോലുകൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എ. കെ. ബി.-യുടെ മുറി തുറന്നു ഞങ്ങൾ അകത്തു കയറി. പ്രൊഫസ്സറുടെ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക് പഠനം ഉപകരണങ്ങളുള്ള നല്ലൊരു മുറി. ഭിത്തിയുടെ സമീപത്തു ചെന്നു നോക്കിയാൽ പറയാൻ ഉടയാനുള്ള അകലെയുള്ള സ്വീമ്മിങ്പുളം റോഡുകളും ഭൂമിയുള്ള മലവാരങ്ങളും ഒക്കെ കാണാം.

കണ്ടുങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു. ഞങ്ങൾ താഴെയിറങ്ങി ഉടയാന മദ്ധ്യത്തുകൂടി സ്വീമ്മിങ്പുളിനു നേക്കു നീങ്ങി. പുളിന്റെ പിൻഭാഗത്തു പഴയ മോഡലിൽ പുകക്കുഴലുകളും കമ്പനികളുമുള്ള ഒരു ഉറക്കൻ മുറുന്നില മാളികയുണ്ട്.

“ഇതു് അദ്ധ്യാപകരുടെ വിശ്രമസ്ഥലമാണ്. ഉറുബുറു, കളിമുറി, കളിമുറി, വിശ്രമമുറി—എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഈ മാളികയുടെയും ചുറ്റിനുള്ള നോക്കർ ഭൂമിയുടെയും ഈ സ്വീമ്മിങ്പുളിന്റെയും ഒക്കെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന കമ്പോൾ ആദ്യ കൊല്ലത്തിനു മുമ്പു മരിച്ചു. അയാൾ ഒരു ഹോമോസെക്സുവൽ ആയിരുന്നുവത്രേ അടുത്ത അവകാശികളായി ആരെയും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് കൈവശമായി. പുതിയ സ്ത്രീ അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു വൻകിട കോളേജാക്ഷേപാൻ തക്ക സൗകര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു കണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഈ മനോഹരമന്ദിരം ഇവിടെ പെട്ടെന്നു പണിതു. അപ്പുറം ചെന്നു നോക്കിയാൽ കാണാം ഒരു വലിയ അഞ്ചുനിലക്കെട്ടിടംകൂടി ഗൃതിച്ചെച്ചു പണിപെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.”

ഗീതപ്രീതമാർ പുളിയിൽ ചാടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

‘കോളേജ് സ്റ്റാഫിനും സ്കൂൾവർക്കുമാർക്കും സിൻഡിക്കേറ്റുകൾക്കും മാത്രം’ എന്നൊരു ബോർഡ് വെച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വീമ്മിങ്ഗ്രസ്സ് അണിഞ്ഞ ഏഴെട്ടു യുവതികളും യുവാക്കന്മാരും ഉത്സാഹപൂർവ്വം നീന്തൽചിനോദങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രോക്കണിഞ്ഞ

ഒരു വലയമുപുൽത്തകിടിയിൽ കണ്ണടച്ചിരുന്ന് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നു.

“മിസിസ് എ. കെ. ബി. യാണ്ട്, അല്ലേ? കുട്ടികളായി ഇതിനുമുമ്പും വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ? ഇതാരാ?”

രായ എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അവർ യുവതികളുടെ ഡോർ മിറ്ററിയിലെ അസിസ്റ്റന്റ് വാർഡൻ ആൻഡ് ഫിസിക്കൽ ഇൻസ്പെക്ടർ. രായ പുൽത്തകിടിയിലിരുന്ന് അവരുമായി സംസാരിച്ചു. ഞാൻ പരിസരങ്ങൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കണ്ടു.

കണ്ണാടിമന്ദിരത്തിന്റെ പിന്നിൽ വലിയ പ്ലേഗ്രൗണ്ട്. അതിന്റെ പിന്നിൽ ഭൂതഗതിയിൽ പുതിയ കെട്ടിടം പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നിലുള്ള ഓർറോഡിന്റെ വക്കിൽ ചുറ്റിനും പുച്ചെടുത്തുപൊന്തുകളുള്ള ഒരു വലിയ പൊയ്ക്ക. മൂന്നുനാലു പിള്ളേർ ചുണ്ടയിട്ടു മീൻ പിടിക്കുന്നു. ഒരു ഫർലാങ്ങ് നടന്നപ്പോൾ കന്നിൻപുറത്തു ഡോർമിറ്ററി എടുത്തു കെട്ടിടങ്ങൾ. കോളേജുടപ്പാകയാൽ രണ്ടുമുന്നേ തുറന്നിട്ടുള്ള പുതിയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിശന്നുതുടങ്ങിയപ്പോൾ കഞ്ഞുങ്ങൾ നീന്തൽ നിറുത്തി. അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ലഞ്ചിനു ഞങ്ങൾ വീട്ടിലെത്തി.

“ആ കബേരൻ ഒരു ഹോമോസെക്ഷ്വൽ ആയതുകൊണ്ടാണല്ലോ സ്വത്തു മുഴുക്കെ ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാൻ സാധിച്ചത്!” ഞാൻ ആലോചിച്ചു. “എല്ലാ തിന്മകളുടെയും പിന്നിൽ തൽക്കാലം നമുക്ക് അദൃശ്യമായ ഏതോ നന്മ ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടാകണം!”

വൈകുന്നേരം എമ്മായുടെ വീട്ടിൽ പ്രതിസന്ദർശനത്തിന് എല്ലാപേരും കൂടി പോയി. അവിടെ ആരുമില്ല. അടുത്ത വീട്ടിൽ അന്വേഷിച്ചു. അവരെല്ലാപേരും കൂടി Coney Island-ൽ കളിച്ചു രസിക്കാൻ പോയിരിക്കുകയാണെന്നറിഞ്ഞു.

“അതിമനോഹരമായ ഒരു സുഖവിഹാരകേന്ദ്രമാണ് കോണി ഐലാണ്ട്. നമുക്കും പോണം, അടുത്തയാഴ്ച,” രായ പറഞ്ഞു.

1973 ജൂലായ് 30, തിങ്കളാഴ്ച

ജൂഡി: രാവിലെ ഒരു ഫോൺകാൾ, ബെഡ്ഫോർഡിൽ (Bedford) നിന്ന്. ഹൈസ്കൂളിൽ രായയുടെ സഹാധ്യാപികയായിരുന്ന ജൂഡി റിച്ചാർഡിന്റെത്. മകളുടെ ജന്മനാളാണിന്ന്. വൈകുന്നേരത്തെ പാർട്ടിക്കു ചെന്നെ തീരൂ. അച്ഛനെയും കൊണ്ടുപെല്ലണം. പല ബദ്ധപ്പാടുകൾകാരണമാണ് ഇതുവരെയും അച്ഛനെ വന്നു കാണാൻ പറ്റാത്തത്. ക്ഷമിക്കണം. പിന്നെ രാത്രി കഞ്ഞുങ്ങളെ സ്ലേബർപാർട്ടിക്കും വിടണം.

നാളെ ഓഫീസ് ടീവസമല്ലേ?

അതെല്ലാം പറഞ്ഞു ശരിപ്പെടുത്താവുന്നതേയുള്ളൂ. ഉച്ചയ്ക്ക് ഓഫീസിൽ പാഞ്ഞിട്ടു പോന്നാൽ മതി. ബാക്കിയെല്ലാം റിച്ചാഡിനോടു ഞാൻതന്നെ പറഞ്ഞു ശരിയാക്കിക്കൊള്ളാം.

ജൂഡി, രാധയുടെ ആത്മാർത്ഥസുഹൃത്തുക്കളിൽ പ്രധാനിയാണ്: ഞ്ഞായറായ റിച്ചാഡ് രാധയുടെ Fish & Nieve Firm-ലെ ഒരു പ്രമുഖ ലായർ, പ്രതിമാസം മൂന്നുനാലായിരം വരവുള്ളതായും. രാധ അദ്ധ്യപികജോലി രാജിവച്ചയുടനെ അയാളുടെ ശിപാശിപ്രകാരമാണ് ഫേമിൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടിയത്. രാധ മുമ്പ് വാടകവീട്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ വീട്ടുമണ്ണ അനാവശ്യമായി ഒരു വഴക്കുണ്ടാക്കിയപ്പോഴും ഡോക്ടറുടെ കോരിൽ ഇടിച്ചു കേസുണ്ടായപ്പോഴും ഫീസൊന്നും മേടിക്കാതെ റിച്ചാഡ് വാടിച്ചു ജയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു.

ബീബി: ജൂഡിയുടെ മകൾ ബീബിയും ഗീതയും ബെഡ് ഫോഡിൽ ക്ലാസ്സ് മേറുകളായിരുന്നു. ഒരേ പ്രായക്കാരായ അവർ പ്രാണസുഹൃത്തുക്കളാണ്. മാസംതോറും വളർച്ചപൊങ്ങുന്ന ബീബി, അവളുടെ പൊക്കമേറിയ അച്ഛനമ്മമാരെ അനുകരിച്ചു. വലിയ പൊക്കംവയ്ക്കാതെ വളരുന്നു ഗീത, താരതമ്യേന പൊക്കംകുറഞ്ഞ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ. ഓരോ സീസൺകൊണ്ടും അവസാനത്തിലും ബീബിക്കു നീളവും വണ്ണവുമേറിയ പുതിയ ഡ്രസ്സുകൾ മേടിക്കാൻ ജൂഡി നിബ്ബദ്ധയാകുന്നു. ബീബിയാകട്ടെ മൂന്നും നാലും മാസം മാത്രം പഴകിയ അവളുടെ വിലയേറിയ കപ്പായങ്ങളും പാപ്പാസുകളും മാറ്റം പൂർത്തുപെട്ട് അപ്പോഴപ്പോൾത്തന്നെ അവളുടെ കൂട്ടുകാരികൾ സമ്മാനിക്കുന്നു. ഗീതയുടെ ക്ലോസററിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നു പത്തഞ്ഞൂറു ഡോളർ വിലവരുന്ന രാജകീയമായ പത്തുനൂറു സെറ്റാണെന്നും തരം പ്രാക്കുകളും പൈജാമകളും മാറ്റം അടങ്ങിയിരിക്കാനിടയായിട്ടുള്ളതു്.

“ജൂഡിയും അമ്മയും തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഞാനും ബീബിയും തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൾ രഹസ്യങ്ങളൊക്കെ എനോടു പറയും. ഞാൻ അവളോടും.”

“നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അങ്ങനെ രഹസ്യങ്ങളെന്തിരിക്കുന്നു?”

“എല്ലാം എല്ലാം!” അവൾ പല്ലിളിച്ചു കാണിച്ചു.

“നിങ്ങളുടെ ജന്മനാളിന് ഇവരൊക്കെ വന്നിരുന്നോ?”

“എല്ലാരുടെയും വന്നിരുന്നു. പാർട്ടിക്കഴിഞ്ഞു് ഞങ്ങൾ അവരെ ബാംബർഗ്ഗ്സിൽ കൊണ്ടുപോയി സ്വീറ്റാസ്സും ട്രീകറാസ്സും ഒക്കെ മേടിച്ചുകൊടുത്തുവീട്ടു. അന്നിവിടെ സ്റ്റംബർപാർട്ടിക്കു സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു. എന്റെ അടുത്ത പുറന്നാളിന് ഇവിടെ സ്റ്റംബർ പാർട്ടി വെക്കും.”

സ്റ്റംബർപാർട്ടി: “സ്റ്റംബർപാർട്ടി എന്താണ്?”

“രാത്രിമുഴക്കെ ഞങ്ങൾ കൂട്ടുകാർ എല്ലാപേരുംചേർന്ന് പാട്ടും ഡാൻസും നാടകവും കഥപറച്ചിലും ഒക്കെയായിക്കഴിയും, ഉറക്കം

വരുന്നതുവരെ. പിന്നെ ഒരേ ഹാളിൽത്തന്നെ കിടന്നുറങ്ങും. അമ്മയും അച്ഛനും മടങ്ങിപ്പോയിട്ട് പിറേറുദിവസം രാപിലെ വന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകും.

- “എത്ര വയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികൾ കാണും?”
- “ഒക്കെ സമപ്രായക്കാർ. 10, 12 വരെയുള്ളവർ.”
- “ആണം പെണ്ണും കാണുമോ?”
- “കാണം കാണം.”
- “എത്ര പേർ കാണം?”
- “പത്തുപതിനഞ്ചു പിള്ളേർ കൂടും.”
- “തമ്മിത്തല്ലുമോ?”

“കുറച്ചൊക്കെ വഴക്കിടും. പിന്നെ ഇണങ്ങിക്കൊള്ളും.”

റായ പറഞ്ഞു: “അച്ഛൻ ഒരു നല്ല കോട്ടും ടൈയും കൂടിയേ തീരൂ. ഇവിടെയുള്ളതൊന്നും പാകമാകുന്നില്ല. ഞാൻ നേരത്തേ വരാം. നമുക്ക് അലക്സാണ്ടർസിമിനിനു മേടിക്കാം.”

“ഇൻഡ്യൻവേഷത്തിൽ പോകുന്നതല്ലേ അന്തസ്സ്? നല്ലൊരു കുർത്തായം ഭോത്തിയും ഷാളുമായി.”

“ഇവിടെ വലിയ ആക്ഷേപമാണ്. ഇന്ത്യക്കാർ ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ട്. എല്ലാവരും ഇവിടത്തെ വേഷംതന്നെ അണിയാറു്.” രണ്ടു മണിക്കു് റായ വന്നു.

മൂന്നിനു തിരിച്ചു.

പോകുന്ന വഴിക്കു നല്ലൊരു കോട്ടും മാച്ചുപെയ്യുന്ന ടൈയും മേടിച്ചുണിഞ്ഞു. പ്രസൻറുകളും കരുതി.

80 മൈൽ അകലെയാണ് ബെഡ്ഫോഡ്.

- “എപ്പോഴാണ് പാർട്ടി?”
- “അഞ്ചു കഴിയും.”
- “ഒരുപാടു് അതിഥികൾ കാണുമോ?”
- “കറെ കാണണം. സൂക്ഷ്മറിഞ്ഞുകൂടാ.”
- പെരുമാറ്റരീതിയൊക്കെ റായ പറഞ്ഞുതന്നു.
- “ഇത്രനേരത്തേ പോരണ്ടായിരുന്നു.”

“വഴിക്കു് ചില സ്ഥലങ്ങളൊക്കെ കാണാനുണ്ടു്. മൗണ്ടു് കിസ്കോയിൽ ഞങ്ങൾ മുന്പു താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലം കാണാം.”

“ബാർബാരയുടെ വീടു സന്ദർശിക്കുമോ?”

“പട്ടണം വിട്ടാണ്. ഇനിയൊരു ദിവസം വിശ്വവിഖ്യാതമായ ‘Readers Digest’ സ്ഥാപനം സന്ദർശിക്കും.”

ടാപ്പൻ സീ പാലം: ഹഡ്സൺനടിയിലുള്ള രണ്ടു മൈലിപ്പുറം നീണ്ട Tappen Zee എന്ന വമ്പിച്ച പാലം ഞങ്ങൾ കടക്കുകയായിരുന്നു. അനേകം കോടി ഡോളർ ചെലവഴിച്ചാലേ ഇത്ര ഉറപ്പും ഭംഗിയുമുള്ള വലിയ പാലം പണിയാനൊക്കൂ. ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിന്റെ ചേതോഹരമായ ഒരു ദൃശ്യം ഈ പാലത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നു.

ഭാമിക്സിന്റെ തിരക്കുലം സാവധാനത്തിലേ മുന്നോട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അമ്പതു മൈൽ പോയപ്പോൾ ശാന്തതരമായ ഒരു റോഡിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. വലത്തുമാറി ഒരു കുന്നിൻമുകളിൽ വലിയ ഒരൊട്ടു കണ്ടു.

റീഡേർസ് ഡൈജസ്റ്റ്: 'റീഡേർസ് ഡൈജസ്റ്റ്' സ്ഥാപനങ്ങൾ യൂറോപ്പിലുള്ള എല്ലാ പ്രമുഖരോഷുകളിലും അനേകലക്ഷം പ്രതികരം വിററഴിയുന്ന ആ പ്രശസ്തമാസികയുടെ അതിവിപുലമായ ഓഫീസുകളും പ്രസ്സുകളും കൗതുകത്തോടെ ഒന്നോടിച്ചു കണ്ടു.

ജൂഡിയുടെ വീട്ടിൽ: അഞ്ചുമണിയായി ജൂഡിയുടെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ. അഞ്ചേക്കർ വരുന്ന ഒരു വലിയ തോട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് മൂന്നു നിലയിലുള്ള വലിയ മന്ദിരം. മിസ്സർ റിച്ചാഡ് സുരവനം സൗമ്യശീലനമായ ഒരു പ്രാംശുകായൻ. 28 വയസ്സെന്നാണ് രാധ പറഞ്ഞത്. അത്ര തോന്നുകയില്ല. കാളിങ് ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്കു വന്നു. നല്ല പല്ലകൾ കാട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഷേക്കു ഹാൻഡ് തന്നെ അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ഏഴെട്ടു തടിയൻ വെള്ളക്കാർ അവിടെ സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

'ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വന്ന രാധയുടെ അച്ഛൻ. മുപ്പതിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സാഹിത്യകാരൻ. അമേരിക്കൻ പത്മസനത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്' എന്ന് എന്തെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അവിടെ ഇരുന്ന ചരിൽ ഒരാരം ഡാക്ടർ, നാലുപേർ ലായർമാർ, രണ്ടുപേർ ടീച്ചർമാർ, പിന്നൊന്ന് ഒരു കസിൻ ഇൻ ലാ. എല്ലാവരും ഷേക്സ്പിയർ തന്നെ.

ഗീതപ്രീതമാർ മുകൾനിലയിലേക്കോടി, കൂട്ടുകാരിയുടെ അടുത്തു്.

ജൂഡി: ജൂഡി—പാൽപോലെ വെളുത്ത നിറം—കനകകേശം—മെലിഞ്ഞുപൊങ്ങിയ ഇരുപത്തഞ്ചുകാരിയായ സുന്ദരി. ഓടി വന്ന് രാധയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് രണ്ടു കവിളിലും ഉമ്മവെച്ചു സ്വീകരിച്ചു 'കാണാനിടയായതിൽ സന്തോഷം' എന്ന് സുസ്സഷ്ടമധുര സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ കൈകൾക്കു. ഇത്ര വെളുത്ത കൈകാലുകൾ മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ല. വെള്ളിപൂശിയതോ എന്നു സംശയിച്ചുപോയി. നീലപ്പട്ടിലുള്ള സമ്മർ സ്റ്റർട്ട് നല്ലപോലിണങ്ങുന്ന മൂന്നുനാലു പെണ്ണുങ്ങളുടെ പേരുകൾ അവൾ രാധയോടു പറഞ്ഞു. 'അവരാരും ഇനീം വന്നിട്ടില്ല. അതു നന്നായി. അച്ഛനോടു് എനിക്കു കറെ സംസാരിക്കണം. ഞങ്ങൾ മുകളിലേക്കു പോകാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കുമല്ലോ?' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഓരോ കോപ്പു വൈൻ പകർന്നു തന്നു. കസിൻ ഇൻ ലായോടു് അവൾ കൂടുതൽ മമതയും സ്നേഹവും കാട്ടുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. മുകളിലേക്കു ഞങ്ങൾ നടന്നുപോകവേ അവൾ രാധയുടെ തോളിൽ

മാന്തിക്കൊണ്ടു പുഞ്ചിരിയോടെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു: "അതാണ് എന്റെ ആരം. നോക്കൂ, എന്റെപേരിൽ കുററുണ്ടോ, എന്ന്."

രാധ കസിൻ ഇൻ ലായെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ട്, "ഹാ ഹാ! നിന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ ആരും അസൂയപ്പെട്ടുപോകും, പാവം റിച്ചാർഡ് ഒഴികേ!" എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടുപേരും കൂടി ചിരിച്ചു.

'ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും പ്രേമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിനക്കു പ്രേമത്തിന്റെ ശക്തി അറിഞ്ഞുകൂടി' അവൾ രാധയെ കെട്ടിച്ചിരിച്ചുപൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു തുടന്നു: 'ഞാൻ ഈ കൈയിലെ കിളി പറന്നുപോകാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റേ കൈയിലെ കിളിയുമൊത്തു പറന്നുപോങ്ങും!' അവൾ രണ്ടു കൈയും മാറിമാറി ഉത്സാഹത്തോടെ പൊക്കിക്കൊട്ടിയിരുന്നു. 'എന്തായിരിക്കും ഇവരുടെ രഹസ്യം?' ഞാൻ അതുതല്ലെട്ടു.

ജൂഡി പരിത്രം എം. എ ഷോറി; ടീച്ചറും സ്കൂൾബോർഡിലെ അംഗവുമാണ്. പി.എച്ച്.ഡി.-ക്ക് തീസിസ് തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് വലിയ മതിപ്പാണ്. ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് പല തെറ്റിദ്ധാരണകളുമുണ്ട്. ഞാൻ കോളേജിൽ ഒരു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നോട്ടുവെച്ചുകൊടുത്തുവെച്ച് എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനാരംഭിച്ചു: ഇന്ത്യൻസ്മൃതികളുടെ അടിമത്തം, ബാലവിവാഹം, വിധവകളുടെ ദുരവസ്ഥ, സന്യാസികളുടെ കള്ളത്തരം, തീണ്ടൽ തൊടീൽ, ഹരിജനവേട്ട, മനുഷ്യബലി തുടങ്ങിയ പല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും പല അബദ്ധങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. 15 മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ശരിവിവരങ്ങൾ പലതും നല്ലാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ ഡേയ്ററു ഞാൻ ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കണം. പലരെയും ഇൻഡ്യയിൽ ഞാൻ നേരിട്ടുകണ്ടു സംസാരിച്ച് വിവരങ്ങൾ കുറിച്ചു കൊടുക്കണം. സകല ചെലവുകളും അവൾ വഹിച്ചുകൊള്ളാം.

അമേരിക്കൻ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം: അമേരിക്കയിലെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങൾ പലതും അവൾക്കറിയാം. പ്രധാന സംഗതികളെല്ലാം ഞാൻ കുറിച്ചെടുത്തു.

എല്ലാ സ്റ്റേറ്റുകളിലും ജാതിമതവണ്ണവ്യത്യാസമൊന്നു ബാലികാബാലന്മാർക്കു പതിനാറു വയസ്സുവരെ വിദ്യാഭ്യാസം നിബന്ധിതവും സൗജന്യവുമാണ്. ഫീസില്ല; പുസ്തകങ്ങളും നോട്ടുബുക്കുകളും ഫ്രീ എലിമെൻററി എട്ടു കൊല്ലം, സെക്കൻഡറി നാലു കൊല്ലം—ഇതു കഴിയുമ്പോൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഹൈസ്കൂൾ ഗ്രാജുവേറ്ററാകുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ ഗ്രാജുവേറ്ററുകളിൽ മൂന്നിൽ ഒന്നോളം കുട്ടികൾ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളാകുന്നുണ്ട്. അതിൽ പകുതിയോളം പേർക്കു സൗജന്യമായോ വളരെ കുറഞ്ഞ തോതിലോ ഫീസും മറ്റു പഠനസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളിൽ സെൻലേലിയിൽനിന്നു പൊതുവായ നാഷണൽ കൺട്രോൾ നിലവിലില്ല. ഓരോ സ്റ്റേറ്റിനും അതിന

കത്തുള്ള കമ്മ്യൂണിറ്റികൾക്ക് ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന വിദ്യാഭ്യാസതോതുകൾ നിശ്ചയിക്കാനും നിയമനിർമ്മാണം മുഖേന അവ നടപ്പിലാക്കാനും അവകാശമുണ്ട്. ഓരോ കമ്മ്യൂണിറ്റിക്കും ഓരോ വിദ്യാഭ്യാസബോർഡുണ്ടായിരിക്കും. സ്റ്റേറ്റ് നിശ്ചയിക്കുന്ന തോതിൽ കൂടുതലായി വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം ഉയർത്തുവാൻ ബോർഡുകൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. സാധാരണ അങ്ങനെ ഉയർന്ന തോതുകൾ നടപ്പിലാക്കി താന്താങ്ങളുടെ മേന്മ സ്ഥാപിക്കാമെന്നുണ്ട്.

കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പെൺകുട്ടികൾക്ക് ആൺകുട്ടികളോളം സൗകര്യങ്ങളുണ്ടോ?

വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിലോ ഉദ്യോഗകാര്യത്തിലോ സാമുദായികമോ രാഷ്ട്രീയമോ ആയ മറ്റേതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളിലോ സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരിൽനിന്നു യാതൊരു താല്പര്യം സ്റ്റേറ്റ് സിലില്ല. ഉജ്ജ്വലസ്വലസ്വരത്തിലായിരുന്നു വാദം. നിറവ്യത്യാസവും ഇക്കാര്യത്തിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല.

മിസ്സിസ് മിൽനെയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചു.

അതു പിത്രത്തിന്റെ ഒരു വികലവീക്ഷണം. തുറന്നുപറഞ്ഞാൽ രാഷ്ട്രീയം. ഒരു ചെറിയ കണക്കു കേൾക്കൂ. ഓരോ വർഷവും വരുന്ന പേറ്റന്റ് ഗ്രാജുവേറ്റുകളിൽ 50 ശതമാനവും സ്ത്രീകളാണ്. പ്രതിവർഷം 10 ലക്ഷം അമേരിക്കൻ വനിതകൾ കോളേജ് പഠിത്തം പൂർത്തിയാക്കുന്നു. ആകെ രണ്ടു കോടി ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം അമേരിക്കൻ സ്ത്രീകളാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥകളായി ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഇതിൽ ക്ലർക്കുകൾ 55 ലക്ഷം, ഫാക്ടറീജോലിക്കാർ 44 ലക്ഷം, നേർസുകൾ, അദ്ധ്യാപകർ തുടങ്ങിയ പ്രൊഫഷണൽ ജോലിക്കാർ 21 ലക്ഷം, മാനേജർമാർ പത്തുലക്ഷം, കച്ചവടകേന്ദ്രങ്ങളിൽ 20 ലക്ഷം, ബാക്കിയുള്ളവർ സ്വന്തം ബിസിനസ്സുകൾ നടത്തുന്നവരാണ്.

രാഷ്ട്രീയരംഗത്തായിരിക്കണം പ്രാതിനിധ്യക്കുറവ്?

80-ൽപ്പരം സ്ത്രീകൾ യു. എസ്സ്. കോൺഗ്രസ്സിൽ അംഗങ്ങളാണ്. അഞ്ചുപേർ സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്ണർമാർ, രണ്ടുപേർ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ കാബിനറ്റിലെ അംഗങ്ങൾ. സ്റ്റേറ്റ് ലെജിസ്ലേഷൻസിൽ സ്ഥാനലബ്ധിയുണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളും ധാരാളമുണ്ട്. മിസ്സിസ് മിൽനെയെപ്പോലുള്ളവരുടെ ഉദ്യമങ്ങളെ ഞാൻ അപലപിക്കുന്നില്ല. സംരൂപി ഒരു രംഗത്തും ശോഭനമല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പുലർത്തുന്നത് ഒരു കണക്കിനു നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷേ, അമേരിക്കൻ സ്ത്രീകൾക്കു സമത്വസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളില്ലെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം അനുവദിക്കാവുന്നതല്ല.

ഈ ക്രമത്തിൽ ശക്തിയുക്തമായി അവൾ വാദിച്ചു.

കുട്ടികളുടെ മുറിയിൽ: അടുത്ത മുറിയിൽ കൂടെയിളിയും ബഹു ഉപ്പും. കൊഴുത്തുണ്ടു ആറ് പെൺകുട്ടികളും മൂന്നു ആൺകുട്ടികളും

ചുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ബെതു പത്തു പ്രായക്കാർ. പന്ത്രണ്ടോ പതിമൂന്നോ തോന്നും. ആറ്റോടത്തിമിപ്പോടെ കാരംബോർഡിനു ചുറ്റും പെൺപിള്ളേർ. ഒരു സ്ത്രീയ്ക്ക് കഷണമെത്തയിൽനിന്നു മറ്റൊന്നിൽ ചാടിത്തള്ളുന്നു ആൺപിള്ളേർ. ജൂഡി മകളെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അമ്മയെപ്പോലെ വെളുവെളുത്ത ശരീരവും സ്വണ്ണമുടിയുമുള്ള നീണ്ടുകൊഴുത്ത കോമളിമയേറിയ ബോമ്മ. കൈ പിടിച്ചു മുത്തിയിട്ട് കൂട്ടുകാരെ പരിചയപ്പെടുത്തി. പിന്നെ കളി തുടർന്നു.

ജൂഡി, മനോഹരമായ തോപ്പും മധ്യത്തുകൂടി ഒഴുകുന്ന ചെറിയ പുഴയും സ്വീമ്മിങ് പൂളും കൊണ്ടുനടന്നു കളഞ്ഞു. ഒരാളെയെങ്കിലും അവിടെ അതിഥികളായിരിക്കാൻ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു. എ. കെ. ബി. വന്നിട്ടേ പറ്റൂ എന്ന് രാധ പറഞ്ഞു.

ആറു മണിയായപ്പോൾ മൂന്നുനാലു പുരുഷന്മാരും അഞ്ചോ ഏഴോ കളംകൂടി വന്നുചേർന്നു.

ബർത്ത് ഡേ പാർട്ടി: താഴത്തെ ഹാളിൽ ചുറ്റിനും വലിയ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിച്ചുവെച്ചു. കുട്ടികളും താഴെ ഇറങ്ങിവന്നു. ഗീതപ്രീതമാർ മാത്രമാണ് ഇന്ത്യൻകുട്ടികൾ. വെള്ളപ്പിള്ളാരുടെ ഇടയിൽ സങ്കോചംകൂടാതെ സന്തോഷപൂർവ്വം അവർ പെരുമാറുന്നതു കണ്ടു. വെറുപ്പോ അറപ്പോ ഇങ്ങോട്ടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും കണ്ടില്ല. ഫീസ്റ്റ്, ഡാൻസ്, യുഗഗാനങ്ങൾ, സമൂഹഗാനങ്ങൾ—പല നേരമ്പോക്കുകളും നടന്നു. ഉല്ലാസപ്രദമായ രണ്ടു മണിക്കൂർ.

എട്ടുമണിക്കു പ്രായമായവർ പിരിയുകയാണ്. കുട്ടികളെ സ്ലിംബർ പാർട്ടിക്കു വിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആണങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും നല്ല ലോഡിലായവർ ചിലരുണ്ട്. അവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ചും ചുംബിച്ചും യാത്ര പറഞ്ഞു. ബീബിക്കും ഗീതപ്രീതമാർക്കും ഗ്രേസ് നൈറ്റ് കിസ്സിംഗ് കൊടുത്തിട്ടു ഞങ്ങൾ വിടപോദിച്ചു. നാളെ പോയാൽ മതിയെന്ന് ജൂഡി ഹാളായി ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷേ, അതു ചിട്ടയല്ല. റിച്ചാഡ് കൈകലക്കി. ജൂഡി കവിളിൽ ഉമ്മവെച്ചു. അതാണ് സ്നേഹപ്രകടനസമ്പ്രദായം.

കസിൻ ഇൻ ലായുമൊത്തു് ജൂഡി ഫിലിമിനു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു ഗ്രേസ് ലക്ക് രാധ നേർന്നു.

“കറുത്ത ചാവാണ്. റോഡുകൾ എങ്ങനെയോ?” ഞാൻ ആരാഞ്ഞു.

“അമേരിക്കയിൽ അതൊരു പ്രശ്നമേയല്ല!”

പകൽപോലെ പ്രകാശമുള്ള തിരക്കേറിയ രാജവീഥി. ട്രാഫിക് ലൈറ്റ് തിരക്കുകൊണ്ട് ഒരു മണിക്കൂർ യാത്രാസമയം മേലുണ്ടിവന്നു. ഒൻപതിനു വീട്ടിലെത്തി.

കഞ്ഞുരുളുടെ അഭാവത്തിൽ ഉറങ്ങിയ വീടു്.

ററി. വി. കണ്ടുകൊണ്ടു കിടന്നുറങ്ങി.

യോഗ്യതരനായ ഭർത്താവിനെ തഴഞ്ഞിട്ട് കാമുകനുമൊത്തു സിനിമയ്ക്കു പോകുന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യയായ കാമിനിയുടെ മോഹന രൂപം സ്വപ്നംകണ്ടിരുന്നു.

എന്തൊരു വിചിത്രജീവിതം!

1973 ജൂലായ് 31, ചൊവ്വാഴ്ച

4-ന് എണിറ്റു. രാത്രിയുടെ മുഖം വിളർത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആത്മനാഥന്റെ അഭാവം അവളെ വ്യഥാകലയാക്കിയിരിക്കാം.

രാധ വൈകുന്നേരം ബെഡ് ഫോഡിൽ പോയി കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് ഓഫീസിലേക്കു പോയി. പാമിനെ വിളിച്ചു വിശേഷങ്ങൾ സംസാരിച്ചു.

“ഏകാന്തത വിഷമിപ്പിക്കുന്നോ? ഞാനങ്ങു വരാം..”

“നമുക്കൊരു ഫിലിമിനു പോകാമോ?”

“വന്നിട്ടു തിരുമാനിക്കാം..”

അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വന്നു. ആദ്യം ചെയ്തത് എന്ന ഒരു ഫിലിമിനു കൊണ്ടുപോകാൻ രാധയുടെ അനുവാദം മേടിക്കുകയായിരുന്നു. ജാരോ കപ്പ് ഓവർസിൻ കഴിച്ചിട്ട് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന തുറന്ന സംഭാഷണത്തിനൊരുങ്ങി.

മാനസികവേദന അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ: “ഞാൻ പുറമേ കാണുന്നപോലെയാണല്ലോ ജീവിക്കുന്നതേണ്ടോ?”

“എന്താ, അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം?” ഞാൻ ചിരിച്ചു.

“ചിരിക്കേണ്ട സംഗതിയല്ല. ഞാൻ മാനസികമായി വലിയ വേദനകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണു്..”

“എങ്ങനെ?”

“എന്റെ പൂർവ്വകാലജീവിതം അറിഞ്ഞെങ്കിലേ അതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയൂ. യാതൊരു അയവും അനുഭവിക്കാത്ത ഒരു നിഷ്പഷ്ടരീതിയിലാണു് എന്റെ അമ്മ എന്നെ വളർത്തിയിരുന്നതു്. ഇതേന്റെ കാര്യം മാത്രമല്ല; ഞങ്ങൾ മൂന്നു പെൺമക്കൾക്കും വീട്ടിനകത്തും പുറത്തും യാതൊരു സ്വതന്ത്ര്യവും അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ചുറ്റാമ്പുമുള്ള പെൺകുട്ടികൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഉല്ലാസങ്ങളെല്ലാം, ഞങ്ങളോടു് എന്തോ മനഃപൂർവ്വംപോലെ, അമ്മ തടഞ്ഞു നേരേ മറിച്ചായിരുന്നു, അച്ഛൻ. അദ്ദേഹം എന്നെ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചു; താലോലിച്ചു. ഞാനും അച്ഛനെ അതിരറ്റ സ്നേഹിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ ആരേയും ഞാനിത്ര സ്നേഹിച്ചിട്ടില്ല..”

“അമ്മയെ വെറുത്തിരുന്നോ?”

“അച്ഛനു് അമ്മയോടുള്ള അഗാധമായ പ്രേമംകാരണം അമ്മയുടെ കടുക്കൈകൾ വകവെക്കാതെതന്നെ അമ്മയെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചതേയുള്ളൂ..”

“അമ്മയുടെ കടംകൈയ്ക്ക് ഒരുദാഹരണം പറയാമോ?”

“നൂറുനൂറുണ്ണം പറയാം. പക്ഷേ, അതെല്ലാം എന്തിനു പറയുന്നു? ഞാൻ അമ്മയെ വെറുത്തില്ല. ഇന്നും വെറുക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അച്ഛനോടുള്ള കടുത്ത സ്നേഹം മൂന്നിട്ടുനിന്നു. ആദർശവാനായ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ അതിരറ്റ ബഹുമാനിച്ചു. ബഹുമാനത്തോടു കൂടിക്കലർന്ന ആ സ്നേഹമേന്മയുടെ സ്മരണ ഇന്നും എന്റെ ചിന്താപഥത്തിൽ മൂന്നിട്ടുനില്ക്കുകയാണ്. ഇക്കാരണത്താലായിരിക്കണം എനിക്ക് ഒരു പുരുഷനെയും ഒരു ലവ്വർ എന്ന നിലയിൽ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതു. ലവ്യേഷ്സിന്റെ കുറവുകളും കാരങ്ങളുമല്ലാതെ അവരുടെ നല്ലതൊന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. മനസ്സിലാക്കിയാലും അവയെ മതിക്കുവാൻ (appreciate) സാധിക്കുന്നില്ല. ജീക്ക് എന്റെ മനോഭാവം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കട്ടേ?”

“ഞാൻ ഒരു സൈക്കോളജിസ്റ്റു ഡൻറാണ്. ഒരു സൈക്കോളജി പ്രബന്ധംതന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ വിലയ്ക്കു മേച്ചി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാനിതൊക്കെ വീമ്പു പറയുന്നതു് ഇമ്മാതിരി കേസുകൾ പലതും എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, എനിക്കിതു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നും അറിയിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. എന്റെ അഭിപ്രായം ഞാൻ തുറന്നുപറയാം. അച്ഛനോടു് അതിരറ്റ കൂറു ബാല്യത്തിൽ പുലർന്നു പിന്നെ പെൺകുട്ടികളുടെ ഉപബോധമനസ്സിൽ മറ്റു പുരുഷന്മാരെ കാലുകൾ വേണമെന്ന സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന ഒരു മനോഭാവവിശേഷം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.” (The unconscious consequence of the reaction of your great idealistic love for your father had led to the rejection of the opposite sex as a lover.)

അവൾ അതുതത്തോടെ വാതുറന്നിരിക്കുകയാണ്.

“ഞാൻ അതുതപ്പെടുത്തുന്നു. എന്റെ സൈക്കിയാഡിസ്റ്റ് അനവധി ദിവസംകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ചതു്—വാസ്തുവത്തിൽ ഇനിയും ശരിക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു്—ഇതു എളുപ്പം ജീമനസ്സിലാക്കിയതിൽ ഞാൻ അതുതപ്പെടുത്തുന്നു.”

“ഞാൻ എന്റെ നിഗമനം തുറന്നുപറയുന്നതു് ക്ഷമിക്കണം. ഉപബോധമനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനമാണിതു്. ഹ്രോയിഡ്, ആഡ് ലർ, ജൂൺ, ഫ്രാലേ കൂവേ തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായമാണിതു്. ആൺകുട്ടികൾക്ക് അമ്മയോടു തോന്നാറുള്ള ഈ ഡിപ്പൻസ് കോംപ്ലിക്സിനെക്കുറിച്ച് പാർ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതു പോലെ അബോധമായി പെൺകുട്ടികൾക്ക് അച്ഛനോടു പ്രേമവും അതു സഫലമാക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടുള്ള പ്രേമനൈരംഗ്യവും ഒരുതരം അപരോധബോധമായി മാറുന്നതിനിടയാകുന്നു. തൽഫലമായി പുരുഷലോകത്തോടു് താനറിയാതെതന്നെ ദേഷ്യവും വെറുപ്പും ജനിക്കുന്നതിനിടയാകുന്ന പല കേസുകളും ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ

ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പാമിനും ഇതേ മനോഭാവമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പൂർവ്വകാലചരിത്രം കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പ്രേരിതനായിത്തീരുന്നു.

“ശരിയാണ്. വളരെ ശരിയാണ്. പ്രേമാഭ്യർത്ഥനയോടെ അണയുന്ന സകല പുരുഷന്മാരെയും ഞാൻ വെറുത്തിരുന്നു. ഇന്നും വെറുക്കുന്നു. അവരെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുപോലും പലപ്പോഴും എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതാണ്.”

“പക്ഷേ, പ്രേമത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്ന എനോടു പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായില്ലേ?”

“സാധാരണനിലയിലുള്ള (normal) വ്യക്തികളുടെ കാര്യത്തിൽ അതു വളരെ ശരിയാണ്. പക്ഷേ, എനിക്കു ശരിക്കറിയാം, ഞാനൊരു അസാധാരണ(abnormal)വ്യക്തിയാണെന്നും. ഒരു പുരുഷൻ എന്ന പ്രേമിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്—കാമപരമായ ചിന്തയോടെ സമീപിക്കുകയാണെന്നു സംശയിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ—എന്നെ രോഷാകുലയാക്കുന്നു എന്നിൽ വെറുപ്പ് ഉളിപ്പിപ്പിക്കാനും മാത്രമേ ഇടയാക്കുന്നുള്ളൂ.”

“ഞാനൊന്നുകൂടി തുറന്നുപോയിച്ചുകൊള്ളട്ടേ? തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയില്ലല്ലോ? ശരിയുത്തരം പറയുമല്ലോ?”

“ജീ, ഏതുവേണമോ ചോദിച്ചുകൊള്ളൂ.”

“നല്ല ആരോഗ്യവതിയായ പാമിനും 26 വയസ്സു കഴിഞ്ഞില്ലേ?”

“രായയാണോ ഇതു പറഞ്ഞത്?”

“അല്ല; പാമിന്റെ അമ്മ. സെക്സിന്റെ കഠിനമായ പിടി ഏതാനും തവണയെങ്കിലും ഈ പ്രായത്തിനുള്ളിൽ ഒരു യുവതിയെ അലട്ടാതിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. അതിന്നു വഴിപ്പെട്ടിട്ട് ഒരു പുരുഷനെ പ്രേമിക്കണമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ പ്രേമത്തിന്നു വഴിപ്പെടണമെന്നും ഉള്ളിൽ തോന്നിയില്ലേ?”

“സത്യംപാഞ്ഞാൽ തോന്നാതിരുന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, പെട്ടെന്നും അതു വേണെന്നുവയ്ക്കാൻ പുരുഷനോടുള്ള യോഗ്യതകൾ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ച് കുറച്ചു പ്രായമേറിയ പുരുഷന്മാരോടു നിസ്സങ്കോചം പെരുമാറാനും അവരെ ആരാധനാഭാവത്തോടുകൂടി സ്നേഹിക്കാനും എനിക്കു മടിയില്ല. അവരോടു ഏതു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സംസാരിക്കാനും അവരുമൊത്തും ഏതു വിനോദത്തിലും പങ്കുകൊള്ളാനും ഞാൻ സന്നദ്ധയാണ്. സത്യത്തിൽ അങ്ങനെയൊണ് ഞാൻ ജീയെ ബഹുമാനിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെയോടു അടുത്തു പെരുമാറുമ്പോൾ എന്റെ അച്ഛന്റെ സാമീപ്യമേന്മ എനിക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെയോടു ഏതുമാതിരി സന്തോഷവും സുഖവും നല്കുന്നതിന്നു ആത്മാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കുന്നത് എനിക്കു എത്രയും ആനന്ദപ്രദമാണ്. ഞാൻ പറയുന്നത് അക്ഷരംപ്രതി സത്യം.”

എന്റെ കൈപിടിച്ച പൊക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ കണ്ണനിർ പൊഴിക്കുകയായിരുന്നു.

“ജി എന്നും എന്റെ ആത്മാർത്ഥസുഹൃത്തായിരിക്കണമെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഹ്രീയായിട്ട് എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ഡിസ്കസ് ചെയ്യാൻ പററിയ ഒരു ഹ്രണ്ട് എനിക്കു വേണം. ഇവിടുള്ള കാലം മുഴുക്കേ, അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ, എന്നെ അതിനനുവദിക്കണം.”

സ്നേഹവാദ്യോടെ എന്റെ കൈയമർത്തി അവൾ ചുംബിച്ചു. രാധയാണു ചുംബിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. അതിയായ അനുകമ്പയും ആ സാധുവിനോടു തോന്നി.

“തീർച്ചയായും പാമിനുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യുന്നതും എനിക്കു ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കുകയേയുള്ളൂ.” ഞാൻ സ്നേഹവാദ്യോടെ—കാര്യങ്ങൾത്തോടെ—പറഞ്ഞു.

“റംസേ തിയേറ്ററിൽ ഒരു ലൈംഗിക പരീക്ഷണഫിലിമുണ്ട്. ലബ്ധകഴിഞ്ഞു നമുക്കതിനു പോകാം.”

രാധയുടെ മീൽഷെൽഫും ഹ്രീഡ്ജും തുറന്ന് ലബ്ഡ് വിളമ്പി രണ്ടുപേരും കഴിച്ചു.

മൂന്നുമണിക്കാണ് ഫിലിം തുടങ്ങുന്നത്. ആറുവരെ.

ഒരു ലൈംഗികപരീക്ഷണഫിലിം; ഭാരതീയമാനദണ്ഡം വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ വളരെ വഷളായ രണ്ടു ചിത്രങ്ങളാണ്. ഒരു കോളേജ് പ്രൊഫസ്സർ അവിവാഹിതരായ പത്മിതപത്ര യുവതികളെയും യുവാക്കന്മാരെയും ലൈംഗികകാര്യങ്ങളിൽ ഗോപ്യാവയവങ്ങൾ ഒളിവോ മറവോ കൂടാതെ പ്രദർശിപ്പിച്ചും പരസ്യം അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്തും അടുത്തുചെരുമാറി ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മേന്മകൾ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീടു നഗ്നരായി വ്യായാമങ്ങൾ, പിക്നിക്കുകൾ, ജലക്രീഡകൾ ഇവയൊക്കെ നടത്തുവാൻ അയാളുടെ മന്ദിരങ്ങളിലും ഉദ്യാനങ്ങളിലും വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ നല്കുന്നു. യുവനയുക്തരായ അദ്ധ്യേതാക്കൾ നൃത്ത്ബന്ധംകൂടാതെ കളിക്കുന്നതും കളിക്കുന്നതും രഹസ്യാവയവങ്ങൾ സുവ്യക്തമാകത്തക്ക പോസുകളിൽ വ്യായാമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും മറ്റുമാണ് ആകർഷകതയ്ക്കു പകരിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ. അവിമർദ്ദിതരായ യുവതികൾക്കു സഹജമായ ലജ്ജാസങ്കോചാദികളോ യുവതികളുടെ ഗൃഹധർമ്മങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ യുവാക്കന്മാരിൽ ദർശിക്കാവുന്ന ജ്യോണോടീവോ മേദങ്ങളോ ശുദ്ധനഗ്നരായി അടുത്തടുത്തു ചേർന്നിനു പെരുമാറുന്ന അഭിനേതാക്കളിൽ കാണുന്നില്ല. മുടിവയ്ക്കുന്നവ കാണാനുള്ള കഴിയും രസവും ചിരപരിചയംകൊണ്ട് ഇവരിൽ അസ്സമിച്ഛിരിക്കണം. നഗ്നതാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഗുണചരണത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു പോയി.

“ഇതിൽ പോർണോഗ്രാഫിയില്ല” —പാ. പറഞ്ഞു: “നഗ്നതകണ്ടു രസിക്കാം, അതിൽ രസിക്കുന്നവർക്ക്.”

“വെറുപ്പും അറപ്പുമല്ലേ തോന്നുന്നത്?”

“വളരെ ശരി. സെക്സിന്റെ കാര്യവും അങ്ങനെതന്നെയല്ലേ?”

“വസ്ത്രം പുലരാൻവേണ്ടി പ്രകൃതി അതിനെ ആകർഷകമാക്കി യിരിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.”

“വളരെ ശരിയായ അഭിപ്രായം..”

രണ്ടാമത്തെ ഫിലിം രൂക്ഷമായ ബലാൽസംഗങ്ങളും യേക്കർ സംഘട്ടനങ്ങളുംകൊണ്ട് യേശുസംഗ്രമങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. ഒത്താചിനെ കള്ളത്തനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ട് അയാളുടെ സഹപ്രവർത്തകരായ രണ്ടു മുട്ടാളന്മാർ ചേർന്ന് ഭായ്യയെ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുന്നു. അവരിൽ ഒന്നാമൻ പണ്ട് അവളുടെ കാമുകനായിരുന്നു. ആദ്യം അവൾ കറച്ചൊക്കെ എതിർക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പിന്നീട് അയാളുടെ ബലാൽസംഗങ്ങൾക്കു സോത്സാഹം വഴിപ്പെടുന്നു. ഒക്കെ തനി നഗ്നമായിത്തന്നെ. പക്ഷേ, തുടർവളെ സമീപിക്കുന്ന രണ്ടാമനെ അവൾ രൂക്ഷമായി എതിർക്കുകയും മാതൃകയുടെ മായി പോരാടാൻ സന്നദ്ധയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാൾ അവളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി പൈശാചികമായ സംഭോഗത്തിനു മുതിർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ രേതാവു വന്നുചേരുകയും യേക്കറുമായ ഒരു യുദ്ധവും കൊലകളും നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“വെറും സ്റ്റബ്ബ്,” ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“ഇതൊക്കെത്തന്നെ അമേരിക്കൻജീവിതം!” പാമിന്റെ കമൻ്റ്. “ഇതിലും രൂക്ഷതരമായ ബലാൽസംഗങ്ങൾ ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിൽ ദിവസംപ്രതി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.”

“അതൊക്കെ പത്രങ്ങളിൽ ഞാനും കാണുന്നുണ്ട്.”

ഫിലിം തീരാനായപ്പോൾ പാം പറഞ്ഞു: “ന്യൂ ജർസിയിലെ അതിമനോഹരമായ ചില സ്ഥലങ്ങൾ അടുത്തുണ്ട്. അതൊക്കെ നമുക്കു ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കാണാമോ?”

“വളരെ സന്തോഷം!”

മനോഹരമായ നഗരപ്രാന്തം: ചേതസ്സമാകർഷകമായ നടക്കാവുകൾകൊണ്ട് അലംകൃതമായ കന്നിൻപുറങ്ങൾ. Ridge wood എന്നാണ് സ്ഥലത്തിന്റെ പേര്. കബേരന്മാരുടെ വീടുകളാണ് റോഡിന്റെ ഇരുപുറവും. സാക്ഷാൽ അളകാപുരിതന്നെത്തോന്നിപ്പോകും. പൂങ്കാവുകളുടെയും കൃത്രിമവനങ്ങളുടെയും മധ്യത്തു നിരനിരയായി നില്ക്കുന്ന ആ സൗന്ദര്യപരമ്പരകളുടെ ഭംഗി ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുമണിക്കൂറോളം ചുറ്റിക്കറങ്ങി.

“എന്റെ ലോഡ്ജ് ഇവിടെനിന്നു രണ്ടുമൈലേയുള്ളൂ. അവിടെ കയറിപ്പോകാം, എന്താ?”

“വളരെ സന്തോഷം..”

പാമിന്റെ ലോഡ്ജിൽ: മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ചിരുന്നിരിക്കണം എന്തിക്കു തരാൻ പഴങ്ങളും ചോക്കലറ്റ് ക്രീമും കൂർവ്വീകകളും മറ്റും കരുതിയിരുന്നു. വാതോരാതെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. അന്നു

കമ്പാതിരേകത്തോടെ മാത്രമേ അവളോടു സംസാരിക്കുവാനും പെരുമാറാനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. മാനസികമായ വലിയ പ്രമാദമൊന്നും അവൾക്കു പററിയിട്ടില്ല. അല്പമാത്രം പിശകുള്ളത് അവൾ അറിയുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ലോകം മുഴുക്കേ തനിക്കെതിരായിരുന്നെങ്കിൽ തോന്നൽ ഉദിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. സൈക്കിയാട്രിസിന്റെ ശ്രമഫലമായിട്ടുതന്നെയായിരിക്കണം ഇത്രയും മാറ്റം വന്നിട്ടുള്ളത്.

“നിങ്ങളുടെ സൈക്കിയാട്രിസിന്റെ ചികിത്സാസമ്പ്രദായം എങ്ങനെയാണ്?”

“എന്നെക്കൊണ്ടു് അയാൾ ധാരാളം സംസാരിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ മനോഗതി അങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കാനാണ് അയാളുടെ ശ്രമം.”

“ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാണോ സംസാരിപ്പിക്കുന്നത്!”

“വളരെ കുറച്ചു ചോദിക്കാറുള്ളത്.”

“മതപരമായ വല്ലതു സംസാരിപ്പിക്കാറുണ്ടോ?”

“മനഃപൂർവ്വമായി മതമൊന്നും സംസാരിക്കുകയില്ല. യദൃച്ഛയാ സംസാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ അയാൾ ബഹുമാനിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഒന്നും മാറ്റാനും പരിഷ്കരിക്കാനും ശ്രമിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് എനിക്കയാളോടു വലിയ ബഹുമാനമാണ്.”

“പാഠം എന്തുകൊണ്ടാണ് സൈക്കിയാട്രിസിന്റെ അടുത്തു പോകാൻ പ്രേരിതയായത്?”

“മാനസികമായ എന്തോ തെറ്റുണ്ടെന്നു് എനിക്കുതന്നെ ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി സ്കൂളിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ജോലികൾ ചിന്തിച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത മറ്റുചില കാര്യങ്ങൾ അവയെ തന്ത്രപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു കടന്നുകൂടും. ക്ലിസ്സിൽത്തന്നെ തെറ്റുകൾ പലതും ഞാനങ്ങനെ പുലമ്പിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. തുടർന്നു് കുന്ന ജാള്യത എന്നെ അതിഭൂവിതയാക്കിത്തീർക്കുന്നു.”

ഒരു ചിന്ത പെട്ടെന്നുദിച്ചു:

“ബാർബാരയെക്കുറിച്ച് നാം സംസാരിച്ചതു് പാഠം ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?”

മുഖം അരുണിതമായി. “യേശുചെയ്തു് അവളെക്കുറിച്ച് ജീവനും സംസാരിക്കരുതു്. ജീയെ ഞാൻ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ അച്ഛനെയും ഞാൻ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എനിക്കു് പതിനാലുവയസ്സായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ഇയർ റിങ്ങു് മേടിക്കാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു. ഒരു ഡോളർ വേണം. അമ്മയോടു് ഞാൻ കെഞ്ചി. അമ്മ തന്നില്ല. ഞാൻ ദുഃഖിച്ചു കിടന്നു. അച്ഛൻ എങ്ങനെയോ അതറിഞ്ഞു. എന്നെയുംകൊണ്ടു് ബോസ്റ്റണിൽ പോയി. രണ്ടു ജോടി ഒന്നാത്തരം റിങ്ങു്സ് എനിക്കു മേടിച്ചുതന്നു. എത്ര നല്ല

അച്ഛൻ! ഇന്നും ഞാനവ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്." കണ്ണനീർ പൊഴിക്കാൻ തുടങ്ങി.

എന്തോ തൊറ്റൊരു ബോധം എന്നിലുണ്ടായി.

ഫോൺകാൾ. രാധ വിളിക്കുന്നു. "ഗ്രാൻഡ് ഫാദർ ഇവിടെ ഒപ്പം. ഞങ്ങൾ ഉടനേ തിരിക്കുന്നു. ഒന്നും പേടിക്കണ്ട. എന്റെ അച്ഛനെപ്പോലെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇതാ തിരിച്ചുകഴിഞ്ഞു."

രാത്രി പതിനൊന്നുവരെ പാഠം രാധയോടു സംസാരിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നു. യേശുവേ!

ബാർബറയുമായി താമസിയാതെ അടുത്തു സംസാരിക്കണം എന്നു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 1, ബുധനാഴ്ച

രാവിലെ ഡോ. രാമചന്ദ്രൻനായർ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. ശനിയാഴ്ച കോണി ഐലൻഡിൽ വലിയ വിശേഷമാണ്. സന്ദർശിച്ചാൽ കൊള്ളാം. രണ്ടു ഡോക്ടർമാരും കാത്തിരിക്കട്ടേ? ഞങ്ങൾ രാവിലെ ആസ്സക്രിയിൽ പെല്ലമോ? രാധ സമ്മതിച്ചു.

രാധ അല്പം താമസിച്ചാണു പോയതു്.

ബാറയുമായൊരു കൂടിക്കാഴ്ച: ബാർബറയുമായി സംസാരിക്കാൻ എന്താ വഴി? ഗീതയുമായി ആലോചിച്ചു. അവൾക്ക് ബാർബറയുടെ നമ്പർ അറിയാം. മണിനാദംപോലുള്ള ശബ്ദം അടുത്ത വീട്ടിൽനിന്നെന്നപോലെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. എന്നെ കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സോഷ്യളജിയിൽ ഒരു പ്രബന്ധം രചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അർബൻ സോഷ്യളജി സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങൾക്ക് ഇൻഡ്യയിലെ സ്ഥിതിഗതികളുമായി ഒരു താരതമ്യപഠനം ആവശ്യമാണ്. സഹായം നൽകാമോ? വളരെ സന്തോഷത്തോടെ നല്ലാം. എനിക്കും വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട വിഷയമാണ്—എന്നാൽ അങ്ങോട്ടു വരട്ടേ, ഇപ്പോൾത്തന്നെ—വളരെ സന്തോഷം. കാത്തിരിക്കാം.

ഒരുമണിക്കൂർ ലഞ്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാറ വന്നുപേൻ. സ്നേഹപൂർവ്വമായ ചു-ബന്ധത്തോടെ സ്വീകരണം. വിലകൂടിയ സെൻറിന്റെ മറ്റുമതമണം. നല്ല പല്ലുകാട്ടിയുള്ള ചിരി. ഹാൻഡ് ബാഗിൽനിന്നു നോട്ടുബുക്കും പേനയും എടുത്തു 'ടോപ്പിക്ക് വാർ' ആയിട്ടു് പേജുകൾ അലോട്ടുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'നഗരജീവിതം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യന്റെ നികൃഷ്ടവശങ്ങളും അവയിൽനിന്നുള്ള മുക്തിമാർഗ്ഗവും'—ഇതാണ് പ്രബന്ധവിഷയം. ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് പഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ഒട്ടേറെ കണക്കുകൾ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്യപാനം, മറ്റു ലഹരിസാധനങ്ങളുടെ ഉപയോഗം, കൊലപര്യം, മോഷണം, ബലാൽസംഗം, വേശ്യാവൃത്തി, സ്വവർഗ്ഗലോപം തുട

ങ്ങിയ സാമൂഹികകരാങ്ങളെല്ലാം നഗരങ്ങളിലെ കൃത്രിമപരിസരങ്ങളാണു ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ന്യൂയോക്ക് നഗരത്തിലെ കണക്കുകൾമാത്രം കേട്ടു് ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ആ പ്രഭുവനഗരത്തിന്റെ മാലിന്യവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു് കണ്ടതു മോനിൽനിന്നു കേട്ടിരുന്നതു് അതിതൃപ്തമായ ഒരു കണക്കുകൂട്ടൽ മാത്രമാണു്. മാസേജു് പാർലർകൾ, മാട്രിമോണിയൽ ബ്യൂറോകൾ, ഫ്രഞ്ച് തുടങ്ങിയ വിദേശരേഷകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന കേന്ദ്രങ്ങൾ, ലവു്കുബുകൾ, ഷേബോയി തുടങ്ങിയ കപ്രസിദ്ധ വാരികകൾ മുഖേനയും പല സുപ്രസിദ്ധ പ്രതിദിനപ്പത്രങ്ങൾ മുഖേനപോലും സ്രീപുരുഷന്മാരെ ആകർഷിക്കാൻവേണ്ടി നടത്തുന്ന പരസ്യങ്ങൾ, കലാകാരന്മാർക്കു് മോഡലുകളായും സഹായികളായും പോകാൻ സന്നദ്ധരായി പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ കണക്കുകൾ, പലതരം പേശ്യാലയങ്ങൾ, അവ നടത്തുന്ന മാനുഷരുടെ വിവരങ്ങൾ—ഇങ്ങനെ മൂപ്പത്തഞ്ചു ടോപ്പിക്കുകളാണു നിറയെ ഡെയ്ററുകളോടുകൂടി—കൂടുതൽ ഡെയ്ററാകൾ ചേർക്കാൻ സ്ഥലംവിട്ടിട്ടു്—നോട്ടുബുക്കിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. ഏറ്റവും രസകരമായി തോന്നിയതു് അപരതന്നെ ചില പത്രങ്ങളിൽ നല്കിയ പരസ്യങ്ങളും അവയ്ക്കു മറുപടിയായി കിട്ടിയ കത്തുകളുമാണു്.

‘നല്ല സുഖസൗകര്യങ്ങളുള്ള വീടോടുകൂടിയ ഒരു യുവതിക്കു് ആരോഗ്യവാനായ ഒരു പുരുഷൻ താൽക്കാലികസഹായിയായിരിക്കാൻ ആവശ്യമുണ്ടു്. യൂറോപ്യൻപർ്യടനത്തിനു പോയിരിക്കുന്ന ഭർത്താവു മടങ്ങിയെത്തുന്നതുവരെ മൂന്നുമാസത്തെ സഹായം വേണ്ടിവരും. ഫോട്ടോസഹിതം അപേക്ഷിക്കുക. സിൽവിയോ, ബോക്സ് നമ്പർ 3246. ‘ന്യൂജേർസി’.

- ‘‘ഭർത്താവു് എവിടെപ്പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു?’’
- ‘‘അദ്ദേഹംതന്നെയാണു പരസ്യം കൊടുത്തതു്.’’
- ‘‘ഓഹോ! പറിക്കലോ?’’

‘‘എതു രസമാണെന്നോ! മൂന്നുറീപ്പുരും മറുപടികൾ കിട്ടി. പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നാലെണ്ണം ഫയലിലുണ്ടു്.’’

അവിവാഹിതരായ യുവാക്കന്മാർ തുടങ്ങി നാലഞ്ചു മക്കളുള്ള പട്ടുവയസ്സന്മാർവരെ അപേക്ഷകരായിരുന്നു.

‘‘പലരെയും ഇൻറർവ്യൂ നടത്തി; വളരെ രഹസ്യമായി; കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അച്ഛനും അയാളുടെ മകനും ഉണ്ടായിരുന്നു!’’ അവൾ ചൊല്ലിച്ചിരിച്ചു.

‘‘ആരെക്കൊണ്ടു സപീകരിക്കുകയുണ്ടായോ?’’

പുഞ്ചിരിയോടുകൂടിയ ഒരു കഴഞ്ഞാട്ടമായിരുന്നു മറുപടി.

ബോംബേപോലുള്ള ഒരു പ്രമുഖനഗരത്തിൽ ഇതേതരത്തിലുള്ള ഒരു ഗവേഷണം നടത്തി ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്താനാണദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അതിനുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തുകൊടുക്കണം.

എന്റെ പരിമിതികൾ വ്യക്തമാക്കി. അവൾ എന്നോടുകൂടി പോരുകയാണെങ്കിൽ ഒന്നരണ്ടു മാസങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ താമസിച്ചു വേണ്ടതു ചെയ്യും. നല്ലൊരു പ്ലാൻ. ആലോചിച്ചു മറുപടി പറയാം. യദൃച്ഛയായിട്ടെന്നപോലെ ഞാൻ പാമിന്റെ കാര്യം സംസാരിച്ചു.

മുഖഭാവം മാറി.

അവൾ തന്നെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറയുകയുണ്ടായോ?

സ്നേഹിതരാണെന്നു പറഞ്ഞു.

അത്രേയുള്ളോ?

കൂടുതൽ വല്ലതുമുണ്ടോ?

ഒരക്ഷരം. പുറത്തുപറയുകയില്ലെന്ന വാഗ്ദാനം. കേട്ടതൊന്നും ഡയറിയിൽ കുറിച്ചിടുകയില്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

എന്തൊരു വിചിത്രജീവിതം! വീണ്ടും വീണ്ടും ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു.

ഈ മനുഷ്യക്കുടുംബത്തെ മനഃസ്വാസ്ഥ്യം കിട്ടും?

ഇവർ എങ്ങോട്ടേക്കും?

അവൾ ഒരു ആൾഗോഷാലിയെപ്പോലെ, രാജ്യം നന്നാകണമെങ്കിൽ അപരിഹാര്യമായത് സെക്സ് എജ്യൂക്കേഷൻ—ആദ്യഘട്ടം മുതൽ നാനാവശങ്ങളെയും വിശദീകരിക്കുന്നത്—നല്ലകയാണെന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

സെക്സ് എജ്യൂക്കേഷൻ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടല്ലോ.

ഏതാനും രഹസ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലുള്ളതല്ലാതെ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലുമുള്ളത് വളരെ അപര്യാപ്തമാണ്. ന്യൂയോർക്കിൽ 'സ്കൂൾ ഓഫ് ലവ്' എന്നൊരു സ്ഥാപനമുണ്ട്. ഒരു സെർട്ടിഫൈഡ് സോഷ്യാളജിസ്റ്റ് പി എച്ച്. ഡി. ക്കാരിയാണ് അതു നടത്തുന്നത്. നിങ്ങൾ അതൊന്നു പോയിക്കാണണം.

എന്താണതിലത്ര വിശേഷവിധിയായുള്ളത്?

ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ പ്രേമിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നും പ്രേമപുച്ഛം അവളെ താലോലിച്ചുടുപ്പിച്ചുടുപ്പിച്ച് ക്രീഡിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്നും അഴകും ആരോഗ്യവും തുളുമ്പുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാർ നമുക്കു പ്രായോഗികമായി, എക്സ്പെരിമെന്റലായിത്തന്നെ അവിടെ കാട്ടിത്തരുന്നു. പ്രേമിക്കാൻ കഴിയാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മെനക്കെടാത്ത, ഭർത്താക്കന്മാരാണ് ഇന്നിവിടെ എണ്ണ തുശതമാനം ഡൈവോർസുകൾക്കും കാരണക്കാരായിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയൊരു പുരുഷനുമൊത്തു കഴിയുക, എന്തൊരു ബോധാണത്! അമ്മാതിരി 'ബോർഡം' ഫ്ളാബർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്പോലെ പാവപ്പെട്ട ഈ പെണ്ണുങ്ങളുടെ ഹൃദയമാകുന്ന തേനീച്ചയെ കുടക്കിക്കൊല്ലുന്ന ചിലന്തിവലതന്നെയാണ്!

അവൾ അങ്ങനെയൊരു ബോർഡം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു മുഖഭാവം വ്യക്തമാക്കി.

ശരിയാണത്രം—ഞാൻ സമ്മതിച്ചു.

ഏദയത്തിന് അനുഭവപ്പെടുന്ന ഏതു വേദനയും സഹിക്കാം. പക്ഷേ, ടോറസ്സായി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോലെ അസഹ്യമായത് 'ബെഡ്റം ട്രാജഡി'യാണ്.

അവൾ കരയുകയാണെന്നു തോന്നി. പാവം!

ഞാനും ആത്മാവിന്റെ കരച്ചിൽ അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു.

ചായ കഴിഞ്ഞു രാധ വരുന്നതുവരെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. യേക്കര ബോർഡം അവൾ അനുഭവിച്ചിരിക്കണം.

അച്ഛന്റെ സഹായം എല്ലാക്കാര്യത്തിലും പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അച്ഛനുമൊത്തു് ഏതു വിഷയവും ഡിസ്കസ് ചെയ്യാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നും മറ്റും രാധ തന്മയത്വത്തോടെ പറഞ്ഞു. താമസിയാതെ വീണ്ടും വന്നുകൊള്ളാമെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു എങ്കിലും ആത്മാർത്ഥത കുറവായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

എന്തൊരു മാനസികവിഭ്രാന്തി ബാധിച്ച കൂട്ടർ! ഒരു മുക്തിമാർഗ്ഗം ഇവർക്കുപദേശിക്കാൻ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഉറങ്ങുന്നതുവരെ പാംബാരമാരെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 2, വ്യാഴാഴ്ച

കരിമ്പടം മുടിവരുന്ന ദിനനാമനെ കണ്ടു പകലിന്റെ മുഖം കരിവാളിച്ചിരുന്നു. ഇടിമിന്നലുകളോടുകൂടിയ അതിഭയങ്കര മഴ. രാധ മഴയത്തുതന്നെ പോയി. ബേസ്മെന്റ് മുറിയിൽ എവിടെ നിന്നോ വലിയ ചോർച്ചയുണ്ടായി. എവിടെനിന്നെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ വിഷമിച്ചു. കണ്ടുങ്ങളുമൊത്തു് വെള്ളം മുക്കിക്കളയാൻ ശ്രമിച്ചു. റോഡിൽ പലടത്തും വെള്ളപ്പൊക്കംകാരണം ട്രാഫിക്കിനു തകരാർ എന്നു റേഡിയോന്യൂസ്.

കുറെ വാൾ ചെയിൻറുചെയ്തും വായിച്ചും സമയംപോക്കി.

തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കത്തുകൾ. ആഗസ്റ്റ് മുപ്പതിന് തമ്പിമോൻ വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. A.K.B. അതു കഴിഞ്ഞേ മടങ്ങുകയുള്ളൂ. അച്ഛൻ ധൃതിവച്ചു മടങ്ങേണ്ട എന്ന് തമ്പിമോൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

മഹഷി മഹേശ് യോഗിയുടെ ടി.വി. ചർച്ച; മഹഷി മഹേശ് യോഗി പ്രൊഫസർ ന്യൂമാനുമായി അതീന്ദ്രിയധ്യാനപദ്ധതിയെ (Transcendental meditation) പറ്റി നടത്തുന്ന ചർച്ച ടി.വി.യിൽ ഉച്ചയ്ക്ക് 1.30-നുണ്ടെന്ന് പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടതനുസരിച്ചു് ടി.വി. ശ്രദ്ധിച്ചു. നരച്ച താടിമീശയും കേശവും നീട്ടിയ, ഭോത്തിയാരിയായ മഹഷിയുടെ ആനന്ദനിർഭരമായ പുഞ്ചിരികുന്ന മുഖവും അടിക്കടിയുള്ള പൊട്ടിച്ചിരിയും ആനന്ദം പകരുന്നവ. നീണ്ട മുഖ

വും ക്ഷണിതലയുള്ള ഫുൾസൂട്ടണിഞ്ഞ പ്രൊ ന്യൂമാന്റെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായ മുഖഭാവം താരതമ്യപഠനം. ഹാർവാഡ് (Harvard), ബോസ്റ്റൻ (Boston) എന്നീ പ്രമുഖ സർവ്വകലാശാലകൾ തുടങ്ങി സാധാരണ സെക്കൻഡറിസ്കൂളുകൾവരെ സ്റ്റേറ്റ്സിദ്ധുള്ള അറന്ററിൽപ്പരം വിദ്യാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ മഹഷി തന്റെ ധ്യാനപദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പദ്ധതിക്ക് പ്രചാരം നൽകാൻ സന്നദ്ധഭാവമുള്ള അന്ത്യരിൽപ്പരം ശിഷ്യന്മാരിപ്പോളുണ്ട്. ആയിരമാക്കി അവരെ പെട്ടെന്നു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ. കാലിഫോർണിയയിൽ ഗാലൊറാ എന്ന പ്രദേശത്തു് മഹഷി 'ഇൻറർനാഷണൽ യൂണിവേർസിറ്റി' എന്നൊരു സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ അതീന്ദ്രിയധ്യാനബിരുദം നേടാൻ അവസരം നൽകുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മാത്രമാണോ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത്? ന്യൂമാന്റെ ചോദ്യം.

ഇല്ല. റോട്ടറിക്കുബുക്, ലയൺസ് ക്ലബ്ബുകൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾമൂലമേ സാധാരണപൗരന്മാർക്കും പൗരിമാർക്കും അതീന്ദ്രിയധ്യാനപദ്ധതി ലഭ്യമാക്കാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്നു തെളിവായി ഇലിനോയ്ഡ്, കണക്റ്റിക്കട്ട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിയമസമാജികന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നന്ദിപ്രകടനങ്ങൾ എടുത്തുകാട്ടാവുന്നതാണ്. വിശാലവീക്ഷണവും പ്രായോഗികമനസ്ഥിതിയുമുള്ള ചില ഉന്നതവ്യക്തികൾ കാരണം ഇപ്പോൾ അതീന്ദ്രിയധ്യാനക്ലാസ്സുകൾ ചില പട്ടാളകേന്ദ്രങ്ങളിൽപ്പോലും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ന്യൂ ജേർസിയിലെ ഫോർട്ട് ഡിക്സ്, ടെക്സാസിലെ ഫോർട്ട് ബ്ലീസ് തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ സൈനികകേന്ദ്രങ്ങളിലാണ് ഈ ക്ലാസ്സുകൾ വിജയകരമായി നടത്തിവരുന്നത്.

ആരാണ് ഇതിന്നു കാരണക്കാർ?

പ്രധാനമായി പറയേണ്ടതു് പെൻസിൽവാനിയയിലെ കാർലിസ്ലി ആർമി വാർ കോളജിന്റെ അധിപനായ മേജർജനറൽ ഫ്രാങ്ക്ളിൻ എം. ഡേവിഡാണ്. അദ്ദേഹം പ്രായോഗികമായിത്തന്നെ ധ്യാനത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി. പട്ടാളക്യാമ്പുകളിൽ സർവ്വസാധാരണമായ ലഹരിസേവ തുടങ്ങിയ ദുഷ്കീടങ്ങൾക്കു് അറുതിവരുത്താൻ അതിന്നു കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് സൈനികത്താവളങ്ങളിൽ അതു പ്രവേശിക്കാനും പ്രചരിക്കാനും ഇടയായതു്.

ലഹരിസേവയ്ക്കു് അറുതിവരുത്താൻ അതീന്ദ്രിയധ്യാനത്തിനു കഴിയുന്നതു് എങ്ങനെ?

ദിവസേന രണ്ടു പ്രാവശ്യംവീതം പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ മിനിതു് ഏകാഗ്രതയോടുകൂടിയിരുന്നു്, ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദോച്ചാരണത്തോടുകൂടി ധ്യാനനിരതരാകുന്നവർക്കു് മനസ്സിൽ

പ്രശാന്തിയും അതോടൊത്തു് ശാരീരികവും മാനസികവുമായ സമ്മർദ്ദവും സംഭവിക്കുന്നു. ഇതു് വെറും പറച്ചിൽ മാത്രമല്ല. ഇ. സി. ജി. തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രീയ ടെസ്റ്റുകൾ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. കാലിഫോർണിയ, ബോസ്റ്റൺ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ മെഡിക്കൽസ്ഥാപനങ്ങൾ പഠനങ്ങൾ നടത്തിനോക്കി. ഹാർവാഡ് മെഡിക്കൽസ്കൂളിൽവെച്ചും ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ധ്യാനനിരതരിൽ രക്തസമ്മർദ്ദവും ക്ഷീരാംശവിതാനവും താഴുന്നതു് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. മാനസികമായ പ്രശാന്തി കൈവരുന്നതോടൊത്തു് പ്രശാന്തിയെ ഹനിക്കുന്ന ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങളുടെ നേക്കു് അറപ്പും വെറുപ്പും സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കുന്നു. സൈനികമേധാവികൾ ചില സൈനികകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഇതു് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി അനുകൂലഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ വിധം കണ്ടെത്തി. അവരുടെ സാക്ഷിപത്രങ്ങൾ എന്റെ കൈവശമുള്ളവ അങ്ങയ്ക്കു പരിശോധിക്കാവുന്നതേ ഉള്ളു.

കൂടക്കൂടെ കമ്പ കല്പങ്ങൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് മഹഷിജി പ്രൊഫസറുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു പററിയ ഉത്തരങ്ങൾ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ധ്യാനാഭ്യസനസമ്പ്രദായം, അതിനോടു ചേർന്ന മന്ത്രോച്ചാരണം നടത്തുന്നതിന്റെ പ്രയോജനം, ഈ ധ്യാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മതേതരത്വം, ഇതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന അനന്യമാഗ്ഗ്സിലുമായ കായിക മാനസികസുഖങ്ങൾ, അമേരിക്കയിൽ ഇതിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആവേശപൂർവ്വമായ സ്വീകരണം, തീരാവ്യാധികൾ പലതും രൂത്തുമാറ്റാനുള്ള ഇതിന്റെ കഴിവു്—ഇങ്ങനെ വിഷയത്തിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളെയും സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സുദീർഘമായ ഒരു ചർച്ച നടന്നു. ഇപ്പോൾ അമ്പതുലക്ഷത്തോളം അമേരിക്കക്കാർക്കു കായികോന്മേഷവും മനശ്ശാന്തിയും—അവ തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ—നേടിക്കൊടുക്കാൻ തന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മഹഷി അവകാശപ്പെട്ടു. അടുത്തതായി, ഓരോ പതിനായിരം അമേരിക്കൻ ഓരോ പരിശീലകനെ വീതം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാനാണു് തന്റെ ശ്രമം. അതു് അവിദൂരഭാവീയിൽത്തന്നെ സാധ്യമാകുമെന്നാണു് പ്രതീക്ഷ. ഭൗതികമായ അഭ്യുന്നതിമൂലം സ്വാഭാവികമായി അടിതകർന്നുവരുന്ന ആധ്യാത്മികതയെ കെട്ടിപ്പടുത്തുയർത്താൻ സഹായകമാകുന്ന ഈ സമുദയത്തിൽ സകല ഭാവുകന്മാരുടെയും സഹകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്നു് അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

പഠം ബാർമോരുടെ കാര്യം പെട്ടെന്നു് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഉടിച്ചു. മഹഷിജിയുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേക്കു് അവരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടാൻ ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

കോണി ഐലാണ്ടിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം: ശനിയായ് രാവിലെ കോണി ഐലാണ്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി പലതും ഒരു കേണ്ടതുണ്ടു്. വൈകുന്നേരം രാധ ഒരു ഗ്രോസറി ഷോപ്പിലും ഒന്നു

രണ്ടു സൂപ്പർ മാർക്കറ്റുകളിലും സാധനങ്ങൾ മേടിക്കാൻ ചുറ്റിക്കറങ്ങി കോണി ഐലാണ്ടിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ഒരു പാഠം ലററിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കി. എല്ലാ സുഖവാസകേന്ദ്രങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിശദവിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന ലഘുലേഖകൾ പെട്രോൾ ഷോപ്പുകളിൽ ലഭിക്കും.

ബ്രൂക്ലൈനിലുള്ള അതിപ്രശസ്തമായ ഒരു സമ്മർ റിസോർട്ടാണ് കോണി ഐലാൻഡ്. 'കോണി' എന്നാൽ മുയലു്. ഒരു കാലത്തു് ആ ദ്വീപ് ഒരു മുയൽക്കടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭൂമനവധി മനോഹരപാർക്കുകളും സ്വീമ്മിങ് പൂളുകളുമുണ്ട്. അത്യധികമാണ് കടൽപ്പുറം. സമ്മർകാലത്തു് പ്രതിദിനം പതിനഞ്ചുലക്ഷം സന്ദർശകർ അവിടെ സുഖാനുഭവിക്കുകയായി എത്തുന്നുണ്ട്. സുപ്രസിദ്ധമാണ് അവിടെത്തെ അകോറിയം. മത്സ്യങ്ങളുടെ സർവ്വപ്രദർശനം എല്ലാ ദിവസവും ഉണ്ട്. പേരപെറവയാണ് ഹോട്ടലുകളും മോട്ടലുകളും. മുൻകൂട്ടി ബുക്കുചെയ്തുകിലേ താമസസ്ഥലം കിട്ടുകയുള്ളു. എല്ലാ ദിവസവും ചന്തയുണ്ട്. പലവിധം വിനോദങ്ങളും. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ടൂറിസ്റ്റുകൾ എത്താറുണ്ട്.

ടി. വി.-യിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മഴ വരുത്തിയ കെടുതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ന്യൂസ് റീലുകൾ. ബ്രൂക്ലൈനിലുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കം കാരണം ഒരു കാർ ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. വൃക്ഷങ്ങൾ മറിഞ്ഞുവീണ് ബ്ലോക്കേഡുകൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. മഴ വരുകയും പോകുകയും ചെയ്യുന്നതു പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നാണ്. എല്ലാം എത്ര സാമർത്ഥ്യത്തോടു കൂടിയാണ് ന്യൂസ് റീലുകളാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ആ അതുതലോകത്തെയും അതിലധിവസിക്കുന്ന അതുതമനുഷ്യരെയും പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് കിടന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 3, വെള്ളിയാഴ്ച

രാവിലെ തെളിഞ്ഞിരുന്ന അന്തരീക്ഷം പെട്ടെന്നു് മേഘാവൃതമായി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അത്യഗ്രമായ മഴ.

കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാണുന്നില്ല; രാധ പോയപ്പോൾ മുററത്തു കളിച്ചുനിന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ പെട്ടെന്നു കാണുന്നില്ല. പേമഴയത്തു് എങ്ങോട്ടുപോയി നോക്കാൻ? എന്നോടു പറയാതെ അവർ എങ്ങും പോകാറില്ല. സംഭ്രമമായി. രാധയെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു, കിട്ടുന്നില്ല. അടുത്ത വീടുകളിലെ ഫോൺനമ്പരുകൾ അറിഞ്ഞുകൂട. കട്ടികളെ കാണുന്നില്ല എന്നു പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ കാണാറുണ്ട്. ശിശുമോഷണം, ബാലഹത്യ—സൂപ്പ്സാധാരണമാണ്. പോലീസിനെ അറിയിക്കാമെന്നുതന്നെ വിചാരിച്ചു. പെട്ടെന്നു് ഒരു ഫോൺകാൾ. റോഡിനക്കരെയുള്ള ഒരു വീട്ടിൽനിന്നു് ഗീത

വിളിക്കുന്നു. മഴ വീണപ്പോൾ അവർ അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ അഭയം തേടിയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പപ്പൻ വിഷമിക്കരുത്.

സമാധാനമായി.

സാധാരണ കണ്ടുങ്ങളോടു ദേഷ്യപ്പെടാത്ത രാധ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ കയറുതു. കുട്ടികൾക്കു വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു ശിക്ഷയും നല്ലി—മൂന്നുദിവസം ടി. വി. കണ്ടുകൂടെന്ന് ഒരു വിലക്ക്.

'സിദ്ധാത്മ' എന്നൊരു നല്ല 'ആർ.' ഫിലിം വന്നിട്ടുണ്ട്. വൈകുന്നേരം പോകാമോ? പാമിന്റെ അന്വേഷണം. രാധയുടെ സമ്മതം പോടിക്കാൻ ഫോണിൽ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം വിളിച്ചു നോക്കി. എന്തോ ഡിസ് ഓർഡറാണ്. കിട്ടുന്നില്ല. ഫിലിം പ്രോഗ്രാം പോസ്റ്റ്പോൺ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു.

പാമിനു നാളെ കോണി ഷെല്ലാണ്ടിൽക്കൂടെ വരാമോ എന്നന്വേഷിച്ചു. വേറൊരു പ്രോഗ്രാമുണ്ട്. പറുകില്ല.

വൈകുന്നേരം ബാരായുടെ ഫോൺ. ഇന്ത്യൻയാത്രയ്ക്കു പാസ് പോർട്ടും വിസായും എടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്റെ എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും ഉണ്ടാകണം. വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നോറു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 4, ശനിയാഴ്ച

കോണി ഷെല്ലാണ്ടു യാത്ര: പ്രസന്നമായ അന്തരീക്ഷം. സൂര്യോദയം സന്തോഷം പകർന്നു.

എട്ടുമണിക്കു യാത്രയ്ക്കു ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളാൻ ഡോക്ടർമാരെ അറിയിച്ചു. 8.30-നു ഹാസ്പിറാലിൽ ചെന്നു അവരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു കോണി ഷെല്ലാണ്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

ഭയങ്കര ട്രാഫിക്. ന്യൂയോർക്ക് നഗരമദ്ധ്യത്തു പതിനായിരക്കണക്കിനു പായുന്ന വാഹനശ്രേണികൾക്കിടയിൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ നൂണനുഴഞ്ഞു പാഞ്ഞു.

നടിക്കടിയിൽക്കൂടി ടണൽ: ഒരു വലിയ ടണലിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചു. നടിക്കടിയിൽക്കൂടിയുള്ള തുരങ്കം. വൻകിടകപ്പലുകളും അന്തർവാഹിനികളും സഞ്ചരിക്കുന്ന നൂറടിയോളം താഴ്ചയും രണ്ടു ചൈലോളം വീതിയുമുള്ള നദീതലത്തിനടിയിൽ രണ്ടു വരികാറുകൾക്കു അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നിർബാധം സഞ്ചരിക്കത്തക്കവിധം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ടണൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു വമ്പിച്ച വിജയംതന്നെ! വിദ്യുദ്രിപങ്ങൾ പകലെന്നപോലെ വെളിച്ചം നല്കുന്നു. രണ്ടു ഓരങ്ങളിലും ഒരൊക്കു നടക്കത്തക്ക വീതിയിൽ ഉയർത്തിക്കെട്ടിയിട്ടുള്ള പാർപ്പററിൽ ആയുധധാരിയായ ഓരോ പോലീസ് ഗാർഡ് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും റോത്തുപുറുന്നു, രാപ്പകൽ വ്യത്യസ്തമെന്നേ. അനേകലക്ഷം ഡോളർ ചെലവഴിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ

ഗഹപരമാഗ്നിയിൽ നിരന്തരശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതിലെന്നാണു തുടരും.

മൃഗപ്പകരം നോക്കി രാധയ്ക്കു മാഗ്നിട്ടേഴും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഡോക്ടർമാർ പിൻസീറിലിരുന്നുകിലും രണ്ടു പ്രാവശ്യം വഴിതെറി, അമ്പതറുപതു മൈൽ കൂടുതൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നു. 10.30 കഴിഞ്ഞു കരുകളുടെ ഒരു മഹാസമുദ്രമായിത്തീർന്നിരുന്ന നഗരപ്രാന്തത്തിലേത്തിയപ്പോൾ. ഉത്സവഘോഷപരിപാടികളുടെ ഇരമ്പൽ കടലിന്റെ ഇരമ്പലോടു കൂടി കലൻ വിദൂരദിക്കുകളിൽപ്പോലും മുഖരിതമായിരുന്നു.

രണ്ടു ഡോളർ കൊടുത്തു കാർ പാർക്ക് ചെയ്തു.

അകേപരിയം: ആദ്യം അകേപരിയം കാണണം. 11 മണിക്കാണ് മത്സ്യസർക്കസ്സ്. ഇതുരണ്ടു ഡോളർ കൊടുത്തു അകത്തു കയറി. പ്രേഷകർ ഒട്ടനവധി. പല രാജ്യക്കാരും പല വർഗ്ഗക്കാരും. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ജലജീവികളുടെ ഒന്നാംതരം ഒരു ശേഖരണം ഈ മത്സ്യമന്ദിരത്തിലുണ്ടു്. ഓരോ ജീവികൾക്കും പറ്റിയ ചുട്ടും ചെളിച്ചുട്ടും നല്ലൊരു ഉപകരണങ്ങൾ ഓരോ സംരേണിയിലും ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എത്രയും ആകർഷിച്ചതു് പത്തുപന്ത്രടി നീളവും നാലുനാലരയടി ചുറ്റളവുമുള്ള രണ്ടു വെളുത്ത വെളുത്ത ധ്രുവതിമിംഗലങ്ങളാണു് (White Arctic Whales). അതിസുന്ദരജീവികൾ. ഗർഭിണിയായ പെണ്ണിനെ മാറിത്താമസിപ്പിച്ചിരിക്കയാണു്. ധ്രുവമേഖലയിലെ ശൈത്യം കൃത്രിമമായി സംയോജിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കണ്ണാടി ഓക്കിനകത്തു കിടന്നു കൊച്ചു നിങ്ങളു കണ്ണുകൾകൊണ്ടു് ആ സുന്ദരി പ്രേഷകരെ സന്സേഹം കടാക്ഷിക്കുന്നു. എന്തു കൗതുകം കാണാൻ! വളരെനേരം നോക്കിനിന്നുപോയി.

വലിയ പുളിനകത്തു കത്തിമറിഞ്ഞിട്ടു് കരയ്ക്കുകയറി വെയിൽ കായുന്ന ഡോൾഫിൻ (Dolphin) എന്ന കറുവൻ നീർനായ്ക്കും ഒട്ടനേരം ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു.

മത്സ്യങ്ങളുടെ അഭ്യാസപ്രകടനം: മത്സ്യങ്ങളുടെ അഭ്യാസപ്രകടനം കാണാൻ കാണികൾ തിങ്ങിക്കൂടുന്നു. അല്പവൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു വലിയ പുളിന്റെ മൂന്നുവശവും ഉയന്നു ഗ്യാലറി. അഭ്യാസിമുറവശത്തു കൈയിൽ രണ്ടു മുഖമുള്ള ഒരു മൈക്കുമായി നില്ക്കുന്നു—ഒരു മുഖം പ്രേഷകരുടെ നേക്കു്, മറേറതു് വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ. ആദ്യം ഡോൾഫിൻ പററങ്ങൾ തുരുതുരെ പുളിയിൽ വന്നുകൂടി, അടിയുണ്ടുള്ള ഒരു തുമ്പുവഴി. എന്തനുസരണയാണു് അവററയ്ക്കു്. ടൈക്കിയിൽ നല്ലന്ന നിദ്രേശം വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചലനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പലവിധം കുട്ടിക്കരണങ്ങൾ അവ നടത്തുന്നു. പാറാവളയത്തിനുള്ളിൽക്കൂടി പൊങ്ങിച്ചാടുന്നു. ഒറ്റയായും ഇരട്ടയായും ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടിക്കരണങ്ങൾ മൈക്കിലെ നിദ്രേശപ്രകാരം മറിയുവാൻ അവററയെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കയാണു്. ഓരോ അഭ്യാസപ്രകടനത്തിന്റെയും അവസാനം ഓരോ വലിയ മീൻ അവററ

യുടെ തുറന്ന നീട്ടുന്ന വാക്കുകളിൽ കൈകൾ, കൂലിയായി. കൂലിക്കായി അഭ്യോസിയുടെ സമീപത്തേക്കു നീങ്ങി വാ തുറന്നു നില്ക്കുന്ന അവ പ്രേക്ഷകരെ ചിരിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ കാര്യമാണ്. ഒടുവിൽ കട്ടിയുള്ള ഒരിനം മുണ്ടുകൊണ്ടും അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു് പൂളിൽ ചാടിയ അഭ്യോസിയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുക, ചുംബിക്കുക, ഗുസ്തിപിടിക്കുക തുടങ്ങിയ വിക്രിയകൾ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചു് അവറ്റ ചെയ്തിരുന്നു.

അടുത്തതു് മകരമത്സ്യത്തിന്റെ അഭ്യോസപ്രകടനമാണ്. ആ തടിയൻ 'വെള്ളക്കാരൻ' ചെയ്തതിനുമുകളിൽ നിദ്ദേശമനുസരിച്ചു കരിച്ചുപാടുന്നതും കരണം മറിയുന്നതും കൂലിക്കണയുന്നതും തടിച്ച വാലാട്ടിക്കൊണ്ടു നിദ്ദേശിക്കുന്ന ദിക്കുനോക്കി സഞ്ചരിക്കുന്നതും ഒടുവിൽ സദസ്യർക്കു വാലുകുലക്കി ടാറ്റാ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പോകുന്നതും ഒക്കെ അതുതാനന്ദങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അഭ്യോസിയുടെ നേക്കു ബഹുമാനവും ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ആകെക്കൂടി ഒരു മണിക്കൂർ നീങ്ങിയതു് അറിഞ്ഞില്ല.

കോണി കടൽക്കര കടൽക്കരയിലേക്കു നീങ്ങി. പല വണ്ണങ്ങളിലും പല പ്രായങ്ങളിലുമുള്ള ലക്ഷത്തിൽപ്പരം സുഖാനേഷകരുടെ കേളീരംഗം. വൃത്തിയും ഭംഗിയുമുള്ള ഒന്നാംതരം മണൽപ്പാറം. ചപ്പുപവറുകൾ വിക്ഷേപിക്കാനുള്ള ട്രാഷ് ബിൻ അങ്ങുമിങ്ങുമുണ്ടു്. ആവശ്യമുള്ളവർക്കു വൃത്തിയുള്ള കക്കുസുകളും. സാനിട്ടേഷനിലുള്ള ശുദ്ധ സ്തുത്യർമാണ്. പ്രശാന്തമായ കടൽ. അങ്ങിങ്ങു ചെറിയ പാറക്കുന്നുകൾ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്ന—കന്യാകുമാരിയുടെ പ്രതീതിയുള്ളവാക്കുന്ന—ചെറുകല്ലോലമാലകൾ ഇളകി മറിഞ്ഞുവരുന്നു—പലവിധം കളിയോടങ്ങൾ നിറഞ്ഞ—ഉത്സാഹപൂർവ്വം നീന്തിക്കളിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൊണ്ടു—വൃത്താകാരമായ കടലും നഗ്നതമരയ്ക്കാൻ മതിയാകാത്ത സ്വീമ്മിങ്ങു് ധ്രുസ്സണിഞ്ഞ സ്രീപുരുഷന്മാർ നിറഞ്ഞ കടൽക്കരയും ആരെയും ഹാദാകഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ജലക്രീഡകളിൽ മുഴുകി മതിമറന്നു രസിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കരേണരന്തങ്ങൾ ഉലാത്തി. കണ്ണുങ്ങൾക്കു നിന്തിക്കളിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു്. പാമിന്റെ അഭാവം അവർ പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. വെള്ളത്തിൽ ചാടിയ അവരുടെ പിന്നാലെ ഡോക്ടർമാർ കൂടി. ഒന്നൊന്നര മണിക്കൂർനേരം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

200 വാരയ്ക്കപ്പുറത്തു് ഉത്സവത്തിന്റെ കോലാഹലധ്വനികൾ മുഴങ്ങുന്നു.

കാറിനകത്തു കയറിയിരുന്നു ലബു കഴിച്ചിട്ടു് ഞങ്ങൾ പട്ടണമദ്ധ്യത്തിലേക്കിറങ്ങി.

കോണിദ്വീപിലെ വിനോദങ്ങൾ: വീചിത്രവിനോദങ്ങൾ പലതുണ്ടു് അവിടെ. 300 അടി ഉയരമുള്ള ഒരു സ്തംഭത്തിന്റെ മുക

ളിലേക്കുള്ള യാത്ര, അതിവേഗത്തിൽ ഉയർന്നു താണു കത്തനെ പായുന്ന ഒരു ഇലകിടികു തീവണ്ടിയിൽക്കൂടിയുള്ള സംഭ്രമജനകമായ യാത്ര, കൃത്രിമകതിരവണ്ടിയിൽ സവാരി തുടങ്ങിയ പത്തുനൂറു തരം കളികളിൽ ചിലതിലെല്ലാം പങ്കുകൊണ്ടു. നൂറുവരട്ടിയോളം പൊക്കത്തിൽനിന്നു കുതിച്ചു കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങിയ എലകിടികു ട്രെയിനിൽചെച്ചു ഡോ. രാമചന്ദ്രൻറെ താക്കോൽക്കൂട്ടം തെറിച്ചു പോകുന്നതിനിടയായി. വളരെ പണിപ്പെട്ടിട്ടും അതു തിരിച്ചു കിട്ടിയില്ല.

കച്ചവടങ്ങൾ പലതും നടക്കുന്നു. പലമാതിരി ചുതട്ടങ്ങളും. കുട്ടികൾക്കു ചില കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ മേടിച്ച്.

രണ്ടുമണിക്കു മടക്കയാത്ര. ഡോക്ടർമാരെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ കൊണ്ടു വിട്ടിട്ട് 4-നു വീട്ടിലെത്തി.

എല്ലാപേരും ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. നേരത്തേ കിടന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 5, ഞായറാഴ്ച

പത്തുമണിക്കു പാം വിളിച്ചു; 'സിലാതം' കാണാൻ പോകാമോ എന്നു തിരക്കാൻ.

നിയന്ത്രിത (R) ഫിലിമായതുകൊണ്ടു കണ്ണുങ്ങളെ വിട്ടിട്ടു രാധയ്ക്കു വരാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ പങ്കുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു.

'ഇന്നലെ എന്തായിരുന്നു പ്രോഗ്രാം?' ഞാൻ ആരാഞ്ഞു.

യോഗിക് ക്ലാസ്സ് 3 എച്ച്. ഒ.: 'ഞാൻ ഒരു യോഗിക് ക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്.'

'അതേയോ? അതുകൊള്ളാമല്ലോ!'

'എന്താത്ര അതുതം? വിമൺസ് ക്ലബ്ബിലെ 56 അംഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ചേർന്നുകഴിഞ്ഞു. ഇന്നലെ ലൈലാ ലാൻഡോയുടെ (Lila Landow) പ്രസംഗവും യോഗിക് പ്രകടനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.'

'മഹഷി മഹേശ് യോഗിയുടെ ശിഷ്യയാണോ ലൈലാ?'

'അല്ലല്ല. മഹഷിക്കും കൂട്ടർക്കും രഹസ്യമന്ത്രങ്ങളും മറ്റുമുണ്ടു. അങ്ങനെ രഹസ്യമൊന്നുമില്ലാത്ത മറ്റൊരു വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ പ്രസ്ഥാനമാണു 3 എച്ച്. ഒ. ഹെൽത്തി, ഹാപ്പി, ഹോളി, ഓർഗനൈസേഷൻ. യോഗിജൻ (Yogi Bhajan) എന്ന സിക്സ് ഗുരു 1968-ൽ സ്ഥാപിച്ചതാണു. യു. എസ്. എ -ൽത്തന്നെ ഇപ്പോൾ 5 ലക്ഷം അംഗങ്ങളുണ്ടു. യഥാർത്ഥ സത്യാനുഭവങ്ങൾ. ശരിയായ ധ്യാനം ചെയ്യേണ്ട രീതി അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കുറച്ചൊക്കെ ഞാനിപ്പോൾ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു.'

'എന്തൊക്കെയാണ് അതിൻറെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ?'

“നിവർന്നിരിക്കണം. അപ്പോൾ ലൗകികകാര്യങ്ങളൊക്കെ മറക്കാൻ ഗുരു നിദ്ദേശിക്കുന്നു. കുറച്ചൊക്കെയേ ആദ്യമാദ്യം മറക്കാൻ പറ്റൂ. പിന്നെ മനസ്സിനെ ശുന്യതയിൽ, അനന്തതയിൽ വിടുതൽ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ട് കുറച്ചുകൂടി, കുറച്ചുകൂടി, ഇനീം എല്ലാ ചിന്തകളും വിട്ടിട്ട്, ബാഹ്യശരീരത്തെപ്പോലും മറന്നിട്ട് സൂക്ഷ്മതയിൽ ലയിക്കുവിൻ, ഇനിയും ലയിക്കുവിൻ—എന്നി ക്രമത്തിൽ ഗുരുജിയുടെ നിദ്ദേശം കേൾക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ—എന്റെ കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല—വാസ്തവത്തിൽ ഏതോ ഒരു പ്രകാശധാരണിയിൽ ലയിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. ആദ്യദിവസംതന്നെ അതിന്റെ ലാഞ്ഛന എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു.”

വലിയ അതുരതം തോന്നി. എന്തോ ഒരു വലിയ വ്യത്യാസം ഈ സ്രീയിൽ സംഭവിക്കാൻപോകുകയാണ്. ഒരു പുതിയ വ്യക്തി രൂപംകൊള്ളുന്നോ?

“അപ്പോൾ താമസിയാതെതന്നെ ഒരു ഇന്ത്യൻ സന്യാസിനി മസാച്യുസെറ്റ്സിലെ മനോഹരമായ ഒരു കായൽക്കരയിൽ തപസ്സുചെയ്തിരിക്കുന്നതു കാണാൻ മനുഷ്യർ വന്നുകൂടാനിടയാകുമെന്നു തോന്നുന്നു!” ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെ പരിഹസിക്കുകയാണ്. സാധാരണ ദൈനന്ദിനജീവിതരീതികൾക്ക് 3 എച്ച്. ഒ. തടസ്സമാകുകയില്ല. അതാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത. വിവാഹമാകാം, കുട്ടികളാകാം, മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാമാകാം. മതവിശ്വാസമൊന്നും തടസ്സമല്ല. പിന്നെ ഇതൊന്നും വേണ്ടെന്നുള്ളപക്ഷം 3 എച്ച്. ഒ.-യുടെ ആശ്രമങ്ങളുള്ളതിൽ അംഗങ്ങളാകാം. അവിടെ യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ ആസനങ്ങളും മറ്റും പഠിക്കാനൊക്കും.”

“ആശ്രമങ്ങളുമുണ്ടോ?”

“കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ വൈകുന്നേരം കാണുമ്പോൾ പറയാം. ഏതായാലും എനിക്കു വലിയ മനശ്ശാന്തി അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.”

“വളരെ സന്തോഷം.”

അത്യന്താഹരീതയായിട്ടാണു വൈകുന്നേരം വന്നത്. 3 എച്ച്. ഒ.-യുടെ മേന്മയെക്കുറിച്ചു വാതോരാരതെ പ്രസംഗിച്ചു. മറ്റു പല യോഗികപ്രസ്ഥാനങ്ങളും അമേരിക്കയിലുണ്ട്. അവയുടെ സാഹിത്യമെല്ലാം പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയൊന്നും 3 എച്ച്. ഒ.യുടെ സമീപത്തു വരുകയില്ല. ബാലയോഗീശ്വരന്റെ Divine Light Mission കഴിഞ്ഞുകൊല്ലമാണു് അമേരിക്കയിൽ ആരംഭിച്ചതു്. പക്ഷേ, 15 വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ബാലയോഗീശ്വരനു് ഇന്നു് 22,000 ഡോളർ വിലയുള്ള ഒരു വെള്ളി റോൾസ് റോയിസും (Rolls Royce) ബെതിനായിരം വിലയുള്ള മെർസിഡസ് ബെൻസും (Mercedes Benz) സ്വന്തം വിമാനവും ലണ്ടനിൽ ഹൈഗേറ്റിൽ 60,000 ഡോളർ വിലയുള്ള മാളികയും സമ്പാദ്യമായുണ്ടു്. ധനസമ്പാദനമാണു്

അയാളുടെയും കൂട്ടരുടെയും ലക്ഷ്യമെന്നല്ല ഇതു തെളിയിക്കുന്നത്? അതുപോലെതന്നെ ഫാദർ ചിരഞ്ജീവറോയ് നടത്തിവരുന്ന റവ ലേഷൻ ഫൗണ്ടേഷൻ (നവവിജ്ഞാനസ്ഥാപനം) യോഗിക് ക്ലാസ്സുകൾ ഒന്നും നടത്തുന്നില്ല. പ്രസംഗം, പ്രസംഗം മാത്രം. 3 എച്ച്. ഒ.-പോലുള്ള ഉത്തമയോഗിക് പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ കുറുപറയുക മാത്രമാണ് അങ്ങരുടെ ജോലി. അത് അധികകാലം യു. എസ്. എ.-യിൽ നിലനില്പാൻ പോകുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ തത്ത്വജ്ഞാനപരമായ യഥാർത്ഥസത്യം അന്വേഷിച്ചു പിടിക്കുന്നതിൽ മാത്രം തൽപരരാണെന്നുള്ള കാര്യം ഇക്കൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ശ്രോതാക്കൾ മുഷിയുമെന്നും ഇക്കൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുവരുമോ? നാലുതൊട്ടെച്ചുവരെ യോഗപ്രസംഗങ്ങൾതന്നെ. പായ കഴിഞ്ഞു ഫിലിമിനു പോയി.

സിലാർത്ഥഫിലിം: 3 എച്ച്. ഒ.-യുടെ തീമിനു പറ്റിയ ഒരു കഥയാണ് 'സിലാർത്ഥ'യിൽ എന്നു തോന്നി. ഇന്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇന്ത്യൻ താരങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അഭിനയിച്ചത്. 'സൺ ഓഫ് ഇന്ത്യ', 'മേരാ നാം ജോക്കർ' തുടങ്ങിയ ഫിലിമുകളിൽ അഭിനയിച്ച 'സിമി'യാണ് പ്രധാന ആകർഷണപാത്രം. മനസ്സമാധാനവും ജീവിതത്തിന് ഒരു അർത്ഥവും തേടി വനാന്തരങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്ന സിലാർത്ഥൻ സന്യാസിജീവിതവും ഹായോഗവിദ്യകളും അപര്യാപ്തമെന്നു കണ്ടു ദുഃഖിതനായി കഴിയുമ്പോൾ ധനാധ്യ ഒരു വേശ്യ(സിമി)യെ കണ്ടുമുട്ടുകയും അവളുടെ വലയിൽ കുടുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിസുന്ദരമായ അവളുടെ നഗ്നശരീരത്തെ സാക്ഷാൽ സമ്പ്രേംശരിയുടേതെന്നപോലെ ആരാധനാഭാവത്തിൽ കൂപ്പുകൈയോടെയാണ് അയാൾ ആദ്യം ദർശിക്കുന്നത്. തുടന്ന് തുറന്ന സംഭോഗക്ഷേത്രീകൾ, ആരെയും ഇക്കിട്ടിപ്പെടുത്തുന്നവ.

'സ്രീകു പുരുഷൻ പുരുഷൻ സ്രീയും കൂടിയേതീത്ര,' പാമിന്റെ കമൻ്റ്. '3 എച്ച്. ഒ.-യുടെ ഒരു പ്രധാന തത്വം അതാണ്. സ്രീയുടെ ശരീരഘടനതന്നെ നോക്കൂ. അതു പുരുഷന്റേതിൽനിന്ന് എത്രയും വ്യത്യസ്തമാണ്. രണ്ടും യോജിച്ചാലേ ജീവിതം പൂർത്തിയാകയുള്ളൂ. അതാണ് ഈ കഥ കാട്ടുന്നത്. വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. വേണ്ടവിധത്തിൽ എല്ലാം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണു മനുഷ്യക്കു വേണമെന്നേയുള്ളൂ.'

ഈ ക്രമത്തിൽ രസപ്രദമായ കമ്മൻ്റുകൾ മുറമുറയേ എന്റെ ചെവിക്ക് ഇമ്പം നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എയർകൂളിങ്ങ് കൊണ്ടു സുഖകരമായ തിയേറ്റർ. ഇടവേളയിൽ മധുരപലഹാരങ്ങളും ലഹരിയില്ലാത്ത വീഞ്ഞും. ആകെക്കൂടി ആനന്ദപ്രദമായ ഒരു സായാഹ്നം.

"സൗകന്യമുള്ള ദിവസങ്ങളൊക്കെ നമുക്ക് ഒന്നിച്ചുകൂടി പലതും ഡിസ്കസ് ചെയ്യാനുണ്ട്. അനുമതി ചോദിക്കാതെതന്നെ ഞാനിങ്ങു കയറിവന്നേക്കും." പാമിന്റെ വിടവാങ്ങൽ.

'ശരി, സന്തോഷംതന്നെ!'

1973 ഓഗസ്റ്റ് 6, തിങ്കളാഴ്ച

ചില ഹോബികൾ: രാധ ലിവിങ്റ്റും ഭിത്തി അലങ്കരിക്കാൻ കറുത്ത സിൽക്കുതൂണിയിൽ ഒരിനം മഞ്ഞ ധാന്യങ്ങൾ അടുക്കുകയായി ഒട്ടിച്ചു. ടോഗിയേറിയ ഒരു നിലവിളക്കും അതിനോടു ചേർന്ന് ഒരു നിറപറയിൽ പൂക്കലയും മെടൽത്തൂണുകളിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന് ഒരു ഫ്രെയിം ഉണ്ടാക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ ട്രെയിനിങ് കോളേജിൽ മരപ്പണി പഠിച്ചതും കുറെ കളിക്കോപ്പകൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തതും രാധ ഓർത്തു. താഴെ ഒരു മുറിയിൽ മുന്യ താമസിച്ചിരുന്ന ജൂതകുടുംബം ഇട്ടിടുപോയ കാർപെൻററി ടൂൾസും പല സൈസിലുള്ള ധാരാളം മരക്കഷണങ്ങളും പലകകളും കിട്ടിപ്പോയി. അവ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു നല്ല ഫ്രെയിം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാനുള്ള മെന്ന് കുറച്ചുഭവസത്തിനു മുന്യതന്നെ രാധ പറഞ്ഞിരുന്നു. അച്ഛനു സമയം പോക്കാൻ രസമുള്ള പണിയായിരിക്കും. കണ്ണുങ്ങളുമൊത്തു ടൂൾസ് പരിശോധിക്കാൻ താഴത്തെ അറ ഞാൻ തുറന്നു. ഒരു വലിയ കണ്ടുപിടുത്തം. അവരാരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉള്ളൂർ— കുറെ നല്ല പെയിന്ററുകളും നല്ല ടൂൾസും കുറെ പെയിന്ററുകളും ബ്രഷുകളും അടങ്ങിയതു്. എല്ലാം പുറത്തെടുത്തു. നല്ല പണിയായി. ആദ്യം നിലവിളക്കുശീലത്തിന് ഒരു നല്ല ഫ്രെയിം ഉണ്ടാക്കി. പിന്നെ കുട്ടികൾക്കു് ഒരു ഡോൾഹൗസ് നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തു. അവർ ഉത്സാഹത്തോടെ സഹായിച്ചു.

രാധയ്ക്കു വലിയ സന്തോഷമായി. തടിക്കഷണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പലതും ഉണ്ടാക്കാൻ പ്ലാനിട്ടു. വൈകുന്നേരം ബാംബാസ്റ്റർ സിൽ പുററിയടിച്ച് കൂടുതൽ ടൂളുകളും പലയിനം ആണികളും മേടിച്ചു. നാളെ മുതൽ കുറെ നല്ല ഫ്രെയിമുകളും പെട്ടികളും ഉണ്ടാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

മഴ നിശ്ശേഷം മാറി. അത്യുഷ്ണം. റോസിനും മറ്റു ചെടികൾക്കും നന്നായി. ചീരയും മല്ലിയും മറ്റും നല്ലപോലെ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. കുറെ ചീര കണ്ടിച്ചെടുത്തു. ഉച്ചയ്ക്കു മെഴുക്കുപെരട്ടിയുണ്ടാക്കാൻ.

ചൂടിന്റെ കൂടുതൽകൊണ്ടു മുറിക്കുകയെന്തെ ട്രെയിനർ വളരെ താഴ്ത്തിയിട്ടു് വായനയിൽ മുഴുകി. കണ്ണുങ്ങൾ അയച്ചതെ പിള്ളാരമൊത്തു കിഴക്കേ ലാണിയിൽ കളിക്കുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഒരു നിലവിളി. ഗീത അത്യച്ചത്തിൽ കരയുന്നു. മറ്റു കുട്ടികൾ സംഭ്രമിച്ചോടിക്കൊണ്ടു്, 'വാസ്സ്, വാസ്സ്,' എന്നു നിലവിളിക്കുന്നു. ഓടിച്ചെന്നു നോക്കി./

വാസപുസംഹാരം: മുറത്തു വടക്കുകിഴക്കേ കോണിൽ ഒരു കമ്പിളുത്തൊലുണ്ട്. ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ള രണ്ട് ഉരുളൻ കമ്പിത്താണ്ടുകളുടെ മുകളിൽ വിലങ്ങനെ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഉരുളൻകമ്പിയിൽ പങ്ങലകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കുറച്ചു ദിവസമായി ഉപയോഗിക്കാറില്ല. കളിക്കിടയിൽ കുട്ടികൾ അതിൽക്കയറി ആടി. പെട്ടെന്നു മുകളിലത്തെ ഉരുളൻകമ്പിക്കകത്തുനിന്നു മുഴക്കത്തോടെ ഒരുപാറം കടന്നു പുറത്തേക്കു ചാടി. ഗീതയുടെ കവിളിലും ഭുജത്തിലും രണ്ടു കടി പററി. പ്രാണവേദനയോടെ അവൾ കൂവുകയാണ്. മറ്റു പിള്ളാർ സംഭ്രമിച്ചോടുന്നു.

എന്തെടുക്കാനാണ്? കഞ്ഞു വേദനകൊണ്ടു പിടയ്ക്കുന്നു. റീന അവളുടെ വീട്ടിലോടിച്ചെന്നു് ഒരു ഓയിൻറ് മെൻറുമായി ഓടി വന്നു. പുറകെ 'ക്രാബ്' എന്നു വിളിച്ചതായി ഗീതയിൽ അപരാധം ചുമത്തിയിരുന്ന തടിച്ചി അമ്മയ്ക്കു. ആദ്യമായിട്ടാണ് ആ ഇറാലിയൻവലയ്ക്കു അവിടെ വരുന്നതും എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതും. ഗീതയുടെ ചുവന്ന മുഖം കരുവാളിച്ചിരുന്നു.

'വളരെ വിഷമുള്ളതാണ്. ഓയിൻറ് മെൻറ് തേച്ചാൽ ശമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഡോക്ടറുടെ അടുത്തു് ഉടൻ കൊണ്ടുപോണം,' അവർ കാര്യഗൗരവത്തോടെ ഉപദേശിച്ചു.

നല്ല ലേപിനി. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ ആശ്വാസം കിട്ടി.

ഉത്തൊൽക്കമ്പിയുടെ രണ്ടുറവുമുള്ള ദ്വാരങ്ങളിൽ ക്രൂരനോട്ടമുള്ള രണ്ടുമൂന്നു കാവൽക്കാർ ഉററുനോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ചാവേറുടേന്മാർ മൂന്നാലുപേർ ശത്രുക്കളെത്താൽ പതിച്ചുകൊത്തുവാൻ സന്നദ്ധരായി റോത്തുചുറ്റുന്നു.

സകല ജീവരാശികളിലും കരുണയും സമഭാവനയും വേണമെന്നും അഹിംസ പരമധർമ്മമാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ആദർശങ്ങളെല്ലാം കാറ്റിൽ പറന്നു. ഇവരായെ സമൂലനാശം വരുത്തിയേ പററൂ. വലയ്ക്കയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിപ്പുണ്ട്. സർപ്പകീടസംഹാരി. അതു കൊണ്ടുവന്നു. പത്തടി ഉയരത്തിൽ സ്ത്രീ പെച്ചൊ. രണ്ടുമൂന്നു മിനിറ്റിനകം എല്ലാം ഹരമാകും. പക്ഷേ, അടുത്തു പോകുന്നതെങ്ങനെ? കൈയറ്റയും മുഖംമുടിയുമണിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നു വലയ്ക്ക ഉപദേശിച്ചു. ഞാൻ വേഷംമാറി വന്നു. പണിതുടങ്ങി. പെളി കഴച്ചു് ഇരുമ്പുകഴലിന്റെ ഒരു വശം അടച്ചു. നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ മറുവശത്തുകൂടി സ്ത്രീയിനു് തുടങ്ങി. മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടു പാറംപാറമായി പുറത്തിറങ്ങിവന്ന ശത്രുക്കളെല്ലാം നിലത്തേക്കു കറങ്ങി വീണതുടങ്ങി. എടുപ്പത്തു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ മുക്കാലേയരയ്ക്കുലും നിലംപരിശായിക്കഴിഞ്ഞു. വളരെ കുറച്ചുണ്ണം മാത്രം ഉയന്നു പറന്നു് അകലെയുള്ള ഓക്ക് മരങ്ങളെ ശരണംപ്രാപിച്ചു.

ഗീതയുടെ വേദന വളരെ കുറഞ്ഞിരുന്നു.

“പറന്നുപോയവ മടങ്ങിയേക്കും. സ്പ്രേ ഇവിടെയിരിക്കട്ടെ. ഗറാഷിന്റെ മൂലയിലെങ്ങാനും മുടി സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കൂ.” വലുത്തയുടെ ഉപദേശം.

ആവശ്യം വന്നപ്പോൾ ഓടിയെത്തിയ അവർക്കു ഞാൻ ഹൃദ്യമായ നന്ദി പറഞ്ഞു.

“വെൽക്കം, വെൽക്കം,” എന്നു കൃത്രിമപ്പല്ലുകൾ മുഴക്കിക്കൊട്ടി ഹസ്സുഭാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അവർ പറഞ്ഞു.

നന്ദി പറഞ്ഞാൽ ‘വെൽക്കം’ (സ്വാഗതം) എന്നു പറയുകയാണു് ഇവിടത്തെ മര്യാദ. ‘ഡോണ്ട് മെൻഷൻ’ (പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല) എന്നു പറയുന്നതു് ഒരുതരം ആംഗ്ലേയകാപട്യമാണു്. അതു് ഇവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

വൈകുന്നേരം ബാര ഫോണിൽ വിളിച്ചു: “നളമുതൽ മൂന്നു ദിവസം പരാമസു് ഹൈസ്കൂൾ കോമ്പൗണ്ടിൽ നടക്കുന്ന വമ്പിച്ച ഫെയറിൽ (fair) ഞങ്ങളുടെ ഫ്രൂട്ടു്സ്റ്റാൾ ഉണ്ടു്. നിങ്ങളെല്ലാവരും വരണം. ഞങ്ങളുടെ മികച്ച സലാഡിന്റെ സ്വാദ് പ്രസിദ്ധമാണു്.”

രാധ സമ്മതം നല്കി.

പത്രങ്ങളിൽ വലിയ പരസ്യങ്ങൾ നല്കിയിട്ടുണ്ടു്. മൂന്നുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ കൂടുന്ന താല്ക്കാലിക ചന്തയിൽ വിദൂരദിക്കുകളിൽ നിന്നുപോലും സാധനങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നു. വലിയ കാർണിവലും ഉണ്ടു്. ഒരു ദിവസം അവധിയെടുത്തെങ്കിലും അതിൽ പങ്കുകൊള്ളണമെന്നു് രാധ തീരുമാനിച്ചു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 7, ചൊവ്വാഴ്ച

രാവിലെ പാഠം വന്നു. ഫെയറിനു പോകാൻ.

ബാര ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ള വിവരം ഗീത പറഞ്ഞു.

“ഞാനൊരു കാര്യം മറന്നിട്ടാണു വന്നതു്!” പെട്ടെന്നു് ഓർത്ത പോലെ പാഠം പറഞ്ഞു. “ഇന്നു് ഞങ്ങളുടെ ഗൃഹജിയുടെ പ്രസംഗവും പഠനക്രാസ്സുമുണ്ടു്. വലിയ തെറ്റായേനേ പോകാതിരുന്നെങ്കിൽ. സൗകര്യാമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ചൈകുന്നേരമോ മറ്റോ ഫെയറിനു പോയ്ക്കൊള്ളാം.”

യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടുന്ന മട്ടിലുള്ള രാധയുടെ മുഖഭാവം രസപ്രദമായിരുന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ഫെയറിൽനിന്നു സാധനങ്ങൾ മേടിക്കാൻ ഓരോ ഡോളർ പാരിതോഷികം കൊടുത്തിട്ടു് പാഠം പെട്ടെന്നു യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

ലഞ്ചു് കഴിഞ്ഞു് ഞങ്ങൾ ഫെയറിനു പോയി.

ഫെയർ: സുവിസ്തുതമായ ഹൈസ്കൂൾ കോമ്പൗണ്ട്. ചുറ്റി നും വലുതും ചെറുതുമായ പത്തായിരം കൂടാരങ്ങൾ. വലിയൊരു എക്സ്ബിഷന്റെ പ്രതീതി. വില്പനസാധനങ്ങളിൽ കരുതുകവസ്തുക്കളാണ് കൂടുതലും. പലതരം പഴയതും പുതിയതുമായ പെയിന്റിങ്ങുകൾ, ചിത്രപ്പണികളുള്ള പ്ലേറ്റുകൾ, മുത്തുകൊണ്ടും നൂലുകൊണ്ടുമുണ്ടാക്കിയ പലയിനം കരകൗശലവസ്തുക്കൾ, തിരറിപ്പണ്ടങ്ങൾ, കളിക്കോപ്പുകൾ, ചെടിത്തരങ്ങൾ, പഴങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പലതുണ്ട്. വലിയ സൂപ്പർമാർക്കറ്റുകളിലുള്ള വിലയേറിയ ശേഖരങ്ങളേക്കാൾ മെച്ചമായിട്ടൊന്നും കണ്ടില്ല. വിലക്കുറവുമില്ല. എങ്കിലും മേടിക്കാൻ ആണം ചെയ്തും ആബാലവൃദ്ധം ധാരാളമുണ്ട്. പാക്കിങ്ഗ്രൗണ്ടും റോഡുകളുമെല്ലാം കാറ്റുകൾ തിങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പോലീസിന് ഉഷജിതജോലി. വോളണ്ടിയർമാരും ധാരാളം. 'ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട പഴക്കട' (The Best Fruit Stall) എന്ന ബോർഡുള്ള ബാരായുടെ ടെൻറിനുള്ളിൽ വലിയ ഞെരുക്കം. ഒരു തടിമാടൻ മുപ്പതുക്കാരൻ കൗണ്ടറിൽ വളരെ ബിസിനിയായി നില്ക്കുന്നു. ബാരയുടെ ഭേന്താവ്. ബക്കറ്റുപോലുള്ള തടിച്ചുകൊഴുത്ത കഴുത്തിനു താഴെ അരവരെ ഒരു വലിയ വീപ്പക്കുററി നീലക്കുപ്പായം പൊതിഞ്ഞു വച്ചിരിക്കുകയാണ്. കീഴറം കീറിത്തുടങ്ങുന്ന പുതിയ ഫാഷൻ നിക്കർ ആനക്കാലുകളുടെ വൈകൃതി വർദ്ധിച്ചുകാട്ടുന്നു. ബാരയുടെ ബോർഡ്! ലോലമായ അബലാഘൃതമാകുന്ന തേനീച്ചയെ കുടുക്കിക്കൊല്ലുന്ന ചിലന്തിവലി ബഡ് റും ട്രോജഡി! എല്ലാം പെട്ടെന്നോത്തുപോയി. രാധയെ കണ്ടപ്പോൾ ആ നല്ല മനുഷ്യൻ വലിയ ചുണ്ടുകൾ തുറന്നു പല്ലുതൃയും പുറത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് എന്റെ കൈ കുലുക്കി "കാണാനിടയായതിൽ സന്തോഷം" എന്ന് ഭർത്താവുമായി പരസ്പരം 'ബാര' അകത്തുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ആരാധകരുടെ മദ്ധ്യത്തു് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതെല്ലാം വിതരണം ചെയ്തിച്ചുകൊണ്ട് നല്ല പല്ലുകളും വെളുത്തുകൊഴുത്ത തുടകളും പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ സൗന്ദര്യധാമം വിചസ്യകയാണ്. ഞങ്ങളെ സ്നേഹവാദ്യോടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ കേക്കും പഴച്ചാറുകളും ഫ്രൂട്ട്സലാഡും മറ്റും തെരുതെരെ സെർവ് ചെയ്തുതുടങ്ങി. ലാവണ്യവതികളായ കോളേജ്കുമാരിമാരും കുമാരന്മാരും വിളമ്പുകാർ. ഞങ്ങൾക്കു വിളമ്പിയ പെണ്ണിനെ വിളിച്ച് ബാര എന്തോ രഹസ്യം പറഞ്ഞു. എല്ലാവർക്കും കനത്ത ബില്ലുകളാണു കൊടുക്കുന്നതു്. ഞങ്ങൾക്കു ബില്ലു തന്നില്ല. രാധ നിബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും തരുകയില്ല. എട്ടും പത്തും പതിനഞ്ചും ഡോളർ സാധനവിലയ്ക്കുപുറമെ വിളമ്പുകാർക്കു പതിനഞ്ചുശതമാനം ടിപ്പിങ്ങും കൊടുക്കുന്നവരുടെയിടയിൽ ഒന്നും കൊടുക്കാതെ എല്ലാം ധൂർത്തായി കഴിച്ചിട്ടു് ഇറങ്ങുന്നതു മോശമായി തോന്നി. അപ്പുറവും ഇപ്പുറവുമിരിക്കുന്ന ലവ്വേർസിന്റെ ധാരാളിത്തം കാണുകതന്നെ വേണം. ഇരുപത്തഞ്ചും മുപ്പതും ഡോളറാണ് ചെറുപ്പക്കാർ ചെലവാ

കണത്തു്. പരസ്യമായി എന്തു ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്ന കാമിനി മാർക്കുവേണ്ടി എത്ര ചെലവാക്കിയാലെത്തു്? അവർക്കു വേണ്ട സുഖ സൗകര്യങ്ങളുള്ള നല്ലൊരു താവളമാണു് ബാർ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അകത്തു് ഒരു വശത്തു് പ്രകാശം കുറഞ്ഞ ആളനക്കമുള്ള ഒരു ബഡു് റൂംകൂടിയുണ്ടെന്നു് എനിക്കു തോന്നി.

‘‘പോകുമുവു് ഒന്നുകൂടി കാണണം,’’ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് ബാർ അപേക്ഷിച്ചു; ബഹളത്തിനിടയിൽ വിട്ടുപോകാതെ.

കഫേകളും ഡൈനർകളും ഹോട്ടൽകളും ഒട്ടനവധിയെണ്ണം ഇതേമാതിരി തെരുക്കത്തോടെ നടക്കുന്നതു് എല്ലാ കോണുകളിലും കാണാമായിരുന്നു.

തെരക്കിനുള്ളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾ നോട്ടു ചെയ്തു.

വിപ്ലവകാരികൾ: ഗൃദ്ധുവീക്ഷണമുള്ള പ്രാശ്ചികായനായ ഒരു യുവാവു് രാധയുടെ സമീപത്തു വന്നു് ഒരുമിനിട്ടു് പതുക്കെ ശബ്ദംതാഴ്ത്തി എന്തോ സംസാരിച്ചിട്ടു് ഒരു ലഘുലേഖ ഏല്പിച്ചു. താല്പര്യത്തോടെ അയാൾ നീട്ടിയ ഇടതുകൈയിൽ രാധ ഒട്ടും മടിക്കാതെ രണ്ടു ഡോളർ വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടു നടന്നു. ചിലിയിൽ നടക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അനുഭാവീസംഘത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണു് അയാൾ. ‘എന്നെ വധിച്ചാലും ജനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊള്ളും’ (If they assassinate me, the people will carry on) എന്ന അല്ലൻഡേ (Allende)യുടെ ആത്മവിശ്വാസസന്ദേശത്തിന്റെ ഒരു കോപ്പിയാണു് ഏല്പിച്ചതു്.

‘‘ഇപ്പോൾ ഇതു പരസ്യമായി വായിക്കണ്ടോ,’’ രാധ പറഞ്ഞു. ‘‘കാശു കൊടുക്കാത്തവരെ ഈ വിപ്ലവകാരികൾ പ്രത്യേകം നോട്ടു ചെയ്യും. എന്തന്തർവം വരുത്താൻ മടിക്കുകയില്ല. പിന്നെ, ഇതു് യു. എസ്. എ. ഗവണ്മെന്റുവിരുദ്ധമായതുകൊണ്ടു് പേടിച്ചാണു സംഭാവനകൾ കൊടുക്കുക.’’

ഒരിടത്തു് ഒരു വലിയ മേശപ്പുറത്തു് എടുത്തു് അച്ചടിച്ച പേപ്പർഷീറ്റുകൾ സന്ദർശകർ വായിക്കാനായി നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നുനാലു വലിയ ബുക്കുകളിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഒപ്പു ശേഖരിക്കുന്ന സംരംഭമാണു്. ന്യൂയോർക്കിലും ന്യൂജർസിയിലും ഭീകരമായ അന്തരീക്ഷമാലിന്യത്തിനും ജലമാലിന്യത്തിനും ഇടയാക്കുന്ന ഫാക്ടറികളും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കാൻ നടപടികൾ അതിശീഘ്രത്തിലെടുത്തു് പൗരജീവിതത്തിനു സുരക്ഷിതത്വം നല്കാൻ ഒരു മാസ് പെററിഷൻ നല്ലൊന്നുള്ള പൗരമഹാജനക്കമ്മറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നാണിതു്. മടിക്കാതെ ആളുകൾ ഒപ്പിടുന്നു. ഞങ്ങളും ഓരോ ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തു.

മൂന്നുമണിക്കൂറോളം ചുറ്റിക്കറങ്ങി കാണുകയും കണ്ടപത്രാദികൾ പലതും മേടിക്കുകയും പലരോടും കൂശലംപറകയും ചെയ്തിട്ടു് മട

അവിടെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും എത്രയും പരിഹാസ്യമായ ഇടപെടലാണ് 'ചില സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ട്രക്ക് ഉടമകൾക്ക് വമ്പിച്ച ഡോളർ കോഴകൊടുത്തു് രണ്ടുമാസം തുടച്ചുയായ നിസ്സഹകരണ സ്ട്രൈക്ക് അവിടെ സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങനെ ഭക്ഷണക്ഷാമവും പെട്രോൾക്ഷാമവും കൃത്രിമമായി അവിടെ ഉണ്ടാക്കി. സാധാരണ പൗരന്മാരെ ക്ഷുബ്ധരാക്കാനുള്ള നീചമായ പരിശ്രമം കഴിഞ്ഞ ജൂൺ അവസാനത്തിൽ ഒരു റയിറ്റ് വിങ് സാർജൻറ് മുഖേന അവിടെ ഒരു പട്ടാളവിപ്ലവം നടത്താൻ സ്വതന്ത്രരണഭിമാനിക്കുന്ന ചില വിദേശീയർ കൂപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ശ്രമം നടത്തിയതു് അടിച്ചമന്തി. മൂന്നുപ്രാവശ്യം അലൻഡെയെ കൊലപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമവും പരാജയപ്പെട്ടു. ഇപ്പോളിതാ, അലൻഡെയുടെ ഉറമിത്രങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി ചതിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തി ജയംനേടാനുള്ള നീചശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അമ്പതുലക്ഷത്തിൽപ്പരം അമേരിക്കൻ ഡോളർ ഇതിനകം അലൻഡേഗവണ്ണെന്റീനെ അട്ടിമറിക്കാൻ ചെലവാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്" ഈ ക്രമത്തിൽ ഉജ്ജ്വലഭാഷയിൽ ഒരു വിവരണത്തിനുശേഷം അലൻഡേയുടെ സന്ദേശവും അതു് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. "ലാറ്റിൻ അമേരിക്ക കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അഗ്നിപർവ്വതമാണ്. മനുഷ്യരുടെ ജീവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ ദാരുണമരണം തുടരാൻ കൈകിലു ഞാനെപ്പോഴും ഒരേ കാര്യംതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്; ജയമോ പരാജയമോ അല്ല കാര്യം. അമർ എന്നെ വധിച്ചാലും ജനങ്ങൾ തുടന്നുകൊള്ളും.*—സാൽവദോർ അല്ലൻദേ."

ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിൽ നടക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവങ്ങളെ അടിച്ചമന്താനുള്ള യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ കത്സിതനയങ്ങളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ച് രാധയുമായി വളരുന്നേരം ചർച്ചചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു ബൊളീവിയയിൽ നടന്ന കൂട്ടുകൊലയും ഷേഗുവാര (Cheguvara)യുടെ പിത്രവധവും യു. എസ്. എ. യിൽ വലിയ കളങ്കമാണു ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷേ, ഒന്നുകൊണ്ടും കലുങ്ങാത്ത പാറപോലുള്ള രാഷ്ട്രീയമാണ് ഇവിടത്തെ സവിശേഷത. ഇതിനെ കലുക്കാനുള്ള യുവതലമുറയുടെ ശ്രമങ്ങൾ ഒരു ഭൂകമ്പം സൃഷ്ടിക്കാൻ എത്രകണ്ടു പറിയതാണെന്നു് കണ്ടറിയേണ്ടതായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ — മാതൃദ്രമിയുടെ — കത്സിതനയങ്ങൾ എന്തായാലും അതിനെ തീക്ഷ്ണമായി എതിർക്കാനുള്ള യുവ

* Victory or no victory, I have always said the same thing, Latin America is an active volcano. The living death of people cannot continue. If they assassinate me, the people will carry on—Salvador Allende.

തലമുറയുടെ ഉറച്ച മനഃസ്ഥിതിയും ആവേശപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനവും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കിടന്നു. പണപ്പിരിവിനെത്തിയ ഗ്രൂപ്പ് വീക്ഷണമുള്ള യുവവിദ്യാർത്ഥികളുടെ രൂപം വീണ്ടും വീണ്ടും സ്വപ്നംകണ്ടിരുന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 8, ബുധനാഴ്ച

“ലോകത്താകെയുള്ള വന്യമൃഗസങ്കേതങ്ങളിൽവെച്ച് മികച്ച ഒന്ന് മിൽഫോർഡ് (Milford) എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ട്. വീക്ക് എൻ ഡിൽ ഒന്നു പോയിക്കണ്ടാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. രാധച്ചേച്ചിയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?” ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻനായർ അന്വേഷിച്ചു.

“അച്ഛനെ കൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശനിയാഴ്ച രാവിലെ നമുക്കു പോകാം. നൂറുനൂറു വയസ്സു മൈൽ അകലെയാണ്.”

“ഞങ്ങൾ കാര്യമേടിക്കുന്നതുവരെ ചേച്ചിയെ ഇങ്ങനെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ക്ഷമിക്കണം!”

“നിങ്ങളുടെ കൂട്ട് ഒരു ഷെപ്പർ ആയിട്ടേ ഞാൻ ഗണിക്കുന്നുള്ളൂ.”

“ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കും. താങ്കൂ!”

“ബാരായുടെ പഴങ്ങൾ എങ്ങനെയിരുന്നു? ജീവളരെ എൻജോയ് ചെയ്തിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു!”—പാമിന്റെ അന്വേഷണം.

“ഒട്ടനവധി ആളുകൾ അത് എൻജോയ് ചെയ്യുന്നുണ്ട്.”

“എനിക്കറിയാം, അ പളുടെ സ്റ്റാൾ വലിയൊരു വിജയമായിരിക്കുമെന്ന്! ആൺപെൺപിള്ളാർ ധാരാളമുണ്ട്, അല്ലേ? മറ്റൊരു ബോർഡായിരുന്നു അവിടെ വയ്ക്കേണ്ടത്!”

“പാം പോകുന്നില്ലേ? ഇങ്ങോട്ടു വന്നാൽ നമുക്കൊന്നിച്ചു പോകാം. നല്ല രസമുണ്ട്.”

അതിന്നു മറുപടി “ബാരായുടെ വൈൻ ബാരലിനെ കണ്ടോ?” എന്നൊരു ചോദ്യവും പൊട്ടിച്ചിരിയുമായിരുന്നു.

“മനസ്സിലായില്ല.”

വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരി.

“മനസ്സിലായി, മനസ്സിലായി. അയാളൊരു പാവപ്പെട്ട നല്ല മനുഷ്യൻ!”

“നല്ലതും ചീത്തയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശക്തി നിങ്ങൾക്കില്ല. അതാണ് നിങ്ങൾ ഇന്ത്യാക്കാരുടെ പരാജയം!”

പരിഹാസമായി പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകമാത്രമേ മറുപടി കൊടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

“എന്താ പരിഹാസമാണോ?”

“3 എച്ച്. ഒ. കാച്ചുദിവസംകൂടി തുടരമ്പോൾ അഭിപ്രായം മാറിക്കൊള്ളൂ!” ഞാൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചു.

“ഞാനങ്ങട്ടു വരട്ടേ. ശരിയായ ഉത്തരം പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.” രാധയുടെ വലിയ കാർ ഒന്നു ചെക്കപ്പ് ചെയ്യാനായിട്ട് വക്സ് ഷോപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.

“പത്തുമുന്തൂറു മൈൽ സഞ്ചരിക്കാനുള്ളതാണ്. ആകെകൂടി കുറെ ഡോളർ ഇറങ്ങും.” രാധ പറഞ്ഞു.

നല്ല ജോലിചെയ്തു. കുട്ടികളുടെ സഹായത്തോടെ ആശാരിപ്പണികൾ, വാൾചെയിൻറിങ്, കൃഷി—ഇത്യാദി. വൈകുന്നേരം പിങ്ക്പോസ് കളിച്ചു അയലത്തെ കുട്ടികളുമൊത്ത്.

എ. കെ. ബി യുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽനിന്ന് ‘ഷേഗുവാറെ യുടെ ഡയറി’ കിട്ടി. കാസ്ട്രോയുടെ മുഖവുരയോടുകൂടിയത്. താൽപര്യത്തോടെ വായിച്ചുതീർത്തു. ഫെയറിൽവെച്ചു കണ്ട വിപ്ലവകാരിയുടെ രൂപം വീണ്ടും വീണ്ടും കണ്ടിരുന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 9, വ്യാഴാഴ്ച

ഒരു ബോയ്ഫ്രണ്ട്: ഫോൺമണി, രാധ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ.

റിസീവറിൽക്കൂടി രണ്ടുമുന്നാവൃത്തി പൊട്ടിച്ചിരി മാത്രം. സ്ട്രീയുടേത്. മധുരസ്വരം.

“ബാരയാണോ?”

“എപ്പോഴും ബാരയെത്തന്നെ ചിന്തിക്കുന്നു! അവൾ ബാലവൃദ്ധങ്ങളേ മെന്റേ പുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ടു ചിന്തിപ്പിക്കുന്നവൾതന്നെ!” വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരി.

“പാമോ? എന്തിനാ ഈ തേൻപോലെ മധുരവും മനോഹരവുമായ ചിരി?”

“ഒരു രഹസ്യം അറീക്കട്ടേ?”

“വെരി വെൽക്കം.”

“എനിക്കൊരു പുതിയ ഫ്രണ്ടിനെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.”

“ആണോ പെണ്ണോ?”

“ബോയ്ഫ്രണ്ട്.” വീണ്ടും ചിരി.

“അതു കൊള്ളാമല്ലോ! നല്ല പയ്യനോ? 3 എച്ച്. ഒ.യിൽ പെട്ടയാളോ?”

“അസൂയപ്പെടരുത്. 3 എച്ച്. ഒ. ഒന്നല്ല. കാണാൻ നല്ല കൊച്ചൻ. കെമിസ്ട്രി പിഎച്ച്. ഡി. യാണ്. ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു

ഫാക്ടറിയിലോ ജോലി. കുറച്ചുഭിവസമായി കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്നലെ പകൽ ഇവിടെ കൂടിയിരുന്നു. വൈകുന്നേരം, നൈറ്റ് ഡ്യൂട്ടിക്ക് പോയിട്ടുവന്ന് ഇപ്പോൾ ഇവിടെക്കിടന്നുറക്കമാണ്. പാവം! കൂടെവലിക്കുന്നു!”

“വലിയ ബിസിനെയെന്നു പറഞ്ഞത് ഇതാണ്! അല്ലേ? ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായി ആനന്ദം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

“പക്ഷേ, അയാൾ വലിയ വർത്തമാനക്കാരൻ. വാതോരാതെ സംസാരിക്കും. അതാണ് എനിക്കിഷ്ടപ്പെടാൻ കഴിയാത്തത്. നിയന്ത്രണം തീരെയില്ല. പുരുഷന്മാർ കുറച്ചു സംസാരിക്കുന്നവരും കൂടുതൽ പണിയെടുക്കുന്നവരുമായിരിക്കണം, എന്റെ അച്ഛനെപ്പോലെ. ജീയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?”

“എല്ലാപേരും ലോകത്തു് ഒന്നുപോലല്ലല്ലോ. വൈചിത്ര്യമാണ് ഈശ്വരസൃഷ്ടിയുടെ സ്വഭാവം. പുള്ളിക്കാരനെ ഒന്നു കാണാൻ എന്താ പണി?”

“ഞാനിന്നു വൈകുന്നേരം അങ്ങോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാം. രാധയോടു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.”

“ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കും.”

“അല്ലെങ്കിൽ അവളോടു പറയേണ്ട. ഒരു സർപ്രൈസ് ആയിരിക്കട്ടെ. ഞാനിവനെ അങ്ങു തൂക്കിക്കൊണ്ടു വരാം.”

“ശരി. അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ.”

3 എച്ച്. ഒ.യുടെ പ്രേരണയായിരിക്കാം, ഞാൻ വിചാരിച്ചു. രാധയെ അറിയിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

“അതു സന്തോഷവാർത്തയാണല്ലോ. നമുക്കൊരു നല്ല പാർട്ടി തന്നെ കൊടുത്തുകളയാം.” രാധ ഉത്സാഹത്തോടെ പറഞ്ഞു.

അതിഥികൾ: സന്ധ്യകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ എത്തി. പാമിന്റെ കാർ അയാൾ ഓടിക്കുന്നു; പാം അടുത്തിരിക്കുന്നു.

പാമിന്റെ വേഷവിധാനത്തിൽ വലിയ മാറ്റം. അന്നോളം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത നീലക്കുഞ്ചി പതിച്ചു സ്വണ്ണലോലക്ക് കാതുകളിൽ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തലമുടി ചീകിപ്പിന്നി പിറകിലിട്ടിരിക്കുന്നു. റോസ് സിൽക്കിൽ സ്വണ്ണപ്പൂക്കളുള്ള ചേതോഹരമായ മുറുക്കുമേറിയ ഒരു സ്റ്റേർട്ടാണ് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നല്ലൊരു കൊച്ചു സുന്ദരിയായി തോന്നി. ആരോഗ്യവാനും സുവേഷനും സുന്ദരനുമായ നല്ലൊരു പ്രാംശുകായൻ യുവാവിന്റെ തോളിൽ വലിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ തൂങ്ങിക്കൊണ്ടു് ലിവിങ്റ്റുമിൽ പ്രവേശിച്ചു. വിലകൂടിയ യാർഡ് ലി പൗഡറിന്റെ സുഗന്ധം കാറ്റിന്റെ കൈകോർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെനേക്കു നീങ്ങി.

“മിസ്റ്റർ മാക്ക്ലീൻ, വാഷിങ്ടൺ ഡി. സി.യിൽനിന്നാണ്. ന്യൂയോർക്കിൽ, മാഡിസൺ കമ്പനിയിലെ കെമിസ്റ്റ് പി എച്ച് ഡി കാരനാണ്. കൊച്ചൻ കൊള്ളാമോ എന്നു രാധ നോക്കൂ. ഇതെന്റെ ബെസ്റ്റ് ഫ്രൻഡ് രാധാ പിള്ളെ. ഇത് എന്റെ ഗ്രാൻഡ്ഫാദർ, പ്രൊഫസ്സർ മെക്കോലേ. വലിയൊരു ഇൻഡ്യൻ റൈറ്റർ.”

ഹാട്ടമായി എപ്പോഴെങ്കിലും അയാൾ ഷേർഹാൻഡ് തന്നു. കോതിയൊതുക്കിയ നിബിഡമായ കറുത്തുപുരുണ്ട മുടിയും നീല കണ്ണുകളുമുള്ള സമുഖനായ അയാൾ കനത്ത സ്വരത്തിൽ വാചാലതയോടെ—എനിക്കു മനസ്സിലാകാൻവേണ്ടിയാകണം—നിറുത്തിനിറുത്തി, സംസാരിച്ചിരുന്നു.

“ആകൃതികൊണ്ടു പാമിനു നന്നേ ഇണങ്ങുന്ന ഒരു ഹ്രസ്വതന്നെ. നിങ്ങൾക്കു എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും ഞാൻ നേരുമ്പോൾ,” രാധ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

ഗൃഹപ്രീതമാർ കേക്കും പഴവും ഉപ്പേരിയും കൊക്കോക്കോളയും കൊണ്ടു നിരത്തി കുട്ടികളോടു് അയാൾ വളരെ സൗഹാർദ്ദമായി പെരുമാറി. ഓഫീസ് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വീട്ടുകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അയാൾ രാധയോടു സംസാരിക്കുവേ, ‘ഞാൻ ഒരു കപ്പൽ കോപ്പിയിട്ടു കടിക്കാൻപോകുന്നു. ഗ്രാൻഡ്ഫാദർ എന്ന സഹായിക്കുമോ?’ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പാം എന്ററി അടുക്കളയിലേക്കു പോയി. ഞാൻ അനുഗമിച്ചു, അവളുടെ ഉള്ളു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു്.

“പയ്യനെ പിടിച്ചുവോ? സിൻസിയർ അഭിപ്രായം പറയണം.” ശബ്ദം താഴ്ത്തി എങ്ങനാടു പോദിച്ചു.

“വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ആകൃതി കണ്ടാലറിയാം പ്രകൃതവും നല്ലതാണെന്നു്.”

“ഇയാൾ ഒരു കാത്തലിക് ആണെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷേ, ദൈവവിശ്വാസം ലേശവുമില്ല. വലിയ എടുത്തുപാട്ടുകാരനാണ്. ഒന്നിലും ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവനല്ല.”

“അതെങ്ങനെയറിഞ്ഞു?”

“ഇപ്പോഴേത്തേതു് ആരാമത്തെ ജോലിസ്ഥലമാണ്. കാണുന്ന പരസ്യങ്ങളെല്ലാം മുറയ്ക്കു് ആപ്പിക്കേഷൻസ് അയയ്ക്കുകയാണു തൊഴിലു്. ഇന്നും ഒന്നയച്ചു.”

“കൂടുതൽ നല്ലതു തെരഞ്ഞുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമം നല്ല ലക്ഷണമല്ലേ?”

“എല്ലാ സംഗതിയിലും അതു് ആപ്പിക്കുബിൾ ആണ്!” ഉച്ചത്തിൽ ഒരു ചിരി. “മനസ്സിലായില്ലേ? കൂട്ടുകാരിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഇയാൾ മാറ്റം. ഇതിനകം പലതും മാറിയിരിക്കണം!”

“അങ്ങനെ വേണമെന്നില്ല.” ഞാൻ വാദിച്ചു.

“അച്ഛനുമായിട്ട് അടുക്കളയിൽ എന്താണു രഹസ്യം?” രാധ വിളിച്ചുചോദിച്ചു.

“ഗ്രാൻഡ്ഫാദർ കാപ്പിയിൽ പഞ്ചസാരയ്ക്കു പകരം ഉപ്പിടാൻ ഭാവികകയായിരുന്നു!” വീണ്ടും ഉച്ചത്തിൽ ചിരി. ശബ്ദം താഴ്ന്നു എന്തോട്, “പിന്നെ ഇയാളുടെ ദേഹമാസകലം—മുതുകിൽപ്പോലും—കരടിയെപ്പോലെ കററിമുടിയാണ്. എനിക്കു മുടിയന്മാരെ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ പ്രയാസമുണ്ട്!” വീണ്ടും ചിരി. ഞാൻ സങ്കടപ്പെട്ടു.

കാപ്പിക്കൊറിലുമായി ചെന്നു ഞങ്ങൾ സംഭാഷണത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു.

അത്താഴത്തിനു നില്ക്കാൻ രാധ അവരെ ക്ഷണിച്ചു.

അയാൾക്കു നൈറ്റ് ഷിഫ്റ്റ് ആണ്. പത്തീനു ന്യൂയോർക്കിലെത്തണം. വഴിയേ കണ്ടുകൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു ഹാട്ടുമായി കൈകലുക്കി യാത്രപറഞ്ഞു

പാമിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ രാധയോടു പറഞ്ഞു.

“ഇവൾ ഒരു മുശേട്ടയാണ്! നല്ലൊരു പയ്യൻ. ഈ ഭ്രാന്തിക്കു ഏകാന്തതയിൽ കഴിയാനാണ് തലവിധിയെന്നു തോന്നുന്നു.” രാധ സഹതാപത്തോടെ പറഞ്ഞു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 10, വെള്ളിയാഴ്ച

കാലത്തെ കാർ ചെക്കപ്പച്ചെയ്തു കൊണ്ടുവന്നു. ഒരു വലിയ ബില്ലും.

86 ഡോളറോ?

ജോലിക്കുലി മിനിമം 21 ഡോളറോ പാർട്ട് ടൈം ചെയ്തിട്ടുള്ള ബാക്കിയെല്ലാം പാർട്ട് ടൈം മാറിയതാണ്.

ആപത്തുകൾ ചൂഴ്ന്ന ജീവിതം: അന്നുച്ചയ്ക്കു സംഭ്രമജനകമായ ഒരു ന്യൂസ്, റേഡിയോവിൽ. ലബ്ധ കഴിക്കവേയാണ് അതു കേട്ടത്. “അന്നു രാവിലെ 8 മണിക്കു ന്യൂയോർക്കിന്റെ മദ്ധ്യത്തു ഒരു ലാറി പോയപ്പോൾ അടിയിലുള്ള കാർബ്രീറ്റ് പാളികൾ ഇടിഞ്ഞുതാണ് ഒരു സബ് വേ ട്രെയിനിന്റെ പുറത്തുവീണ ട്രെയിനിലുണ്ടായിരുന്ന അനവധിയാളുകൾ—വിശേഷിച്ചും സ്ത്രീകൾ—മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു വീണുപോയി. ക്രെയിൻ കെന്ദ്രവന്നു പൊക്കിയാണ് പാളികൾ മാറുകയും യാത്രക്കാരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്. ആളപകടമൊന്നും ഇതുവരെ റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടില്ല.” പെട്ടെന്ന് ലബ്ധ നിറുത്തിയിട്ട് രാധയെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു. അവളുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ സമാധാനമായി. അവൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ട്രെയിനിന്റെ പിന്നാലെ വന്ന മറ്റൊരു ട്രെയിനിനാണ് അപകടംപറ്റിയത്. ദൈവധീനമെന്നു പറയേണ്ട. ദൈവ

കന്നേരം ബസ്സിൽ മടങ്ങിപ്പോരാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതിന്നു മുമ്പുതന്നെ സബ്വേ ശരിയാക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

വലിയൊരു അഗ്നിപർവ്വതത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള ജീവിതം!

ബസ്സിൽ വന്നതുകൊണ്ട് രാത്രിയായി രാധ മടങ്ങിയപ്പോൾ. ബാംബറ്റേർസിനു മുമ്പിൽ പാർക്കിലെത്തിട്ടു പോയിരുന്ന അവളുടെ കാരിന്റെ ഒരു വീലിൽ കാരറില്ലായിരുന്നു. റുളരെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നു. ആപത്തുകൾ ചൂഴ്ന്ന ജീവിതം!

നാളെ യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങളിൽ മുഴുകി

1973 ഓഗസ്റ്റ് 11, ശനിയാഴ്ച

ജംഗിൾ ഹാബിറ്റാറ്ററിലേക്ക്: 80, 90 മൈൽ സ്റ്റീഡ്—നിറുത്താത്തുള്ള യാത്ര. 9-നു തിരിച്ചു, 10 45-നു എത്തി, Jungle Habitat എന്നു പ്രശസ്തമായ വന്യമൃഗസങ്കേതത്തിൽ. ലോകത്തേക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച വന്യമൃഗസങ്കേതം ദക്ഷിണ കാലിഫോർണിയയിലെ സാർഡീഗോ മൃഗശാലയാണ്. അതേ മാതൃകയിൽ മിസ്ഫോഡ് എന്ന സ്ഥലത്തു് വിസ്തൃതമായ ഒരു മലയിടുക്കിൽ സ്വാഭാവികമായ ഒരു ഗഹനകാനനമാണെന്നു തോന്നത്തക്ക സകല ചുറ്റുപാടുകളും തികഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലത്താണ് 'ജംഗിൾ ഹാബിറ്റാറ്ററു്' നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എട്ടുപത്തു പതുരശ്രമമെൽ വരുന്ന കന്നും കഴിയും കോടും തോടും കല്ലും പടലും നിറഞ്ഞ പ്രദേശം. കാറ്റുകൾക്കു സുഖമായി സഞ്ചരിക്കാവുന്ന ടാർചെസ്സു ഒന്നാംതരം റോഡുകൾ വിലങ്ങനെയും തലങ്ങനെയും. റോഡുകളുടെ രണ്ടുപശവും ഉയരത്തിൽ മുൾക്കമ്പികൾകൊണ്ടു് ഉപരോധിച്ചിട്ടുള്ള വിസ്തൃതമായ വിഭാഗങ്ങൾ ഓരോ വട്ട്കൊക്കുമായി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സിംഹം, പുലി, കരടി, സീബ്രാ, കടുപന്നി, കാണ്ടാമൃഗം, മാൻ, റ്റാവു്, ആന, ഒട്ടകം, കതിര തുടങ്ങിയ പലയിനം മൃഗങ്ങൾ—1500 ആണു് അവരുടെ ആകെ സംഖ്യ—പരംപരമായി ഓരോ വിഭാഗവും ഓരോ സ്വാഭാവികപ്രവൃത്തികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് സന്ദർശകർക്കു് അവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നതു്.

പ്രായമായവർക്കു് 3.50 ഡോളർ, കുട്ടികൾക്കു് 1.75 ഡോളർ ടിക്കറ്റു് ഫീസ്. കാറ്റുകളുടെ ജനാലകൾ സൂക്ഷിച്ചുടച്ചുകൊള്ളാൻ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം നല്കി. തുറന്നുവിട്ടിട്ടുള്ള സിംഹങ്ങളും പുലികളും മറ്റും ബലിഷ്ഠമായ കമ്പിവലയങ്ങളെപ്പോലും ഭേദിച്ചുകൊണ്ടു സന്ദർശകരുടെമേൽ ചാടിവീഴാറുണ്ടു്. കാറ്റുകളിലെ റേഡിയോ ഒരു പ്രത്യേക വേവ്ലെന്റിൽ പ്രചർത്തിപ്പിച്ചാൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിലും എത്തുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള വന്യമൃഗങ്ങൾ എന്നാണെന്നും അവയുടെ സ്വാഭാവവിശേഷങ്ങളുടെ വിവരണവും അപ്പോൾ അവരറ എത്തു ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നുള്ള വിവരവും എല്ലാം കേൾക്കാ

വന്നതാണ്. പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള 300-ൽ പരം സിംഹങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. നിർഭയം രോഡിറമ്പിലേക്ക് തടിയൻമാംസക്കഷണങ്ങളുമായിറങ്ങിവന്ന് കടിച്ചു കാൻതിനു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ചിലർ. തള്ളയും മക്കളും തമ്മിൽ തുള്ളിച്ചാടിക്കളിക്കുകയാണ് ഒരിടത്തു്. ആണം പെണ്ണുംകൂടി കാമകേളികൾക്കു് ഒരുങ്ങുകയാണു മറ്റൊരിടത്തു്. വേലിയിറമ്പിൽ വന്നിരുന്നൂ ഇറച്ചി കാൻതിനുന്ന ഒരു തടിയന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ കാർ നിറുത്തി. ഒരു അമരലോടുകൂടി ഓറ കുതിച്ചുപാട്ടും ഞങ്ങളുടെനേക്കു്. കമ്പിവലയും പൊട്ടാത്തതു ദൈവാധീനം. ഇല്ലെങ്കിൽ കാറിനെ തള്ളിമറിച്ച് ഞങ്ങളെ ഒന്നടങ്കം കൊന്നുമുടിക്കുവാൻ കെല്പുള്ളവനാണ് ആ തടിമാടൻ. കൃപയായി കാറുകൾ മുറുമുറയേ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വന്ന വണ്ടിയിലുള്ളവർ സൈഡെടുത്തു മുന്നേറി, ഒരു ജനൽപ്പാളി തുറന്നു് അവിടെ കൂടുതൽ നില്ക്കേണ്ട, ആ പത്താണ് എന്നു നിദ്ദേശിച്ചിട്ടു മുന്നേറിപ്പോയി. ആ മൃഗരാജൻ ഇറച്ചിത്തുണ്ടു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടു് കമ്പിയെ വലിച്ചു വളച്ചൊടിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്. നൂറുവാര അകലെ ഒരു ഏറ്റുമാടമുണ്ട്. അതിൽ തോക്കു ധരിച്ച കാവൽക്കാർ ആപത്തുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ എതിരിടാൻ സന്നദ്ധരായി നില്ക്കുന്നു. കമ്പി ഒടിക്കാനുള്ള മൃഗരാജന്റെ ശ്രമം ഞങ്ങൾ അവരെ അറിയിച്ചമാത്രയിൽ രണ്ടുപേർ വടികളും റിവോൾവറുമായിട്ടു് അങ്ങോട്ടു പാഞ്ഞുപോയി.

മരക്കൊമ്പുകളിൽ കയറി സസുഖം ഉറങ്ങുന്ന കൂറ്റൻകരടികൾ, നിർബാധം മേഞ്ഞുനടക്കുന്ന മാൻകൂട്ടങ്ങൾ, മരക്കൊമ്പുകളിൽ ഉഴഞ്ഞാലാടിക്കളിക്കുന്ന പലയിനം കുരങ്ങന്മാർ, അങ്ങുമിങ്ങും നോക്കാതെ വയ്ക്കാൽ മേഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വരിയൻകുതിരകൾ, ചെളിക്കണ്ടുകളിൽനിന്നു ജലപ്പുരപ്പിലേക്കു നീങ്ങി നീന്തിരസിക്കുന്ന കാണ്ടാമൃഗങ്ങൾ,—ഇങ്ങനെ സ്വാഭാവികാന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ആ വന്യജീവികളുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും പെരുമാറ്റങ്ങളും ഓരോ കേന്ദ്രത്തിലും ചെല്ലുമ്പോൾ കാറിലെ റോഡിയോയിൽ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു് രണ്ടുമണിക്കൂറോളം നേരം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

വിനോദകേന്ദ്രം: ഈ മൃഗകേന്ദ്രത്തിന്റെ അനുബന്ധമായി ഒരു വിനോദകേന്ദ്രംകൂടിയുണ്ട്. പാർക്കിംഗ് ഗ്രൗണ്ടിൽ കാറിട്ടിട്ടു് ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പലഹാരങ്ങളും ഡ്രിങ്കുകളും കഴിച്ചു. പിന്നെ വിനോദകേന്ദ്രത്തിൽ കടന്നു.

പത്തുമുപ്പതേക്കർ വരുന്ന കന്നിൻപുറങ്ങളാണ് നടപ്പാതകളും, അങ്ങിങ്ങു് കടകമ്പോളങ്ങളും, തിയേറ്ററുകളും, ലാവേറ്ററുകളും കട്ടികളുടെ കളിസ്ഥലങ്ങളും മറ്റുമായി വിനോദകേന്ദ്രത്തിനു സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ളതു്.

കുട്ടികളാമാത്രം അവിടത്തെ വിനോദങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ട് കൂറിച്ചു പുററിക്കാങ്ങി. ആനപ്പുറത്തും ട്രെക്കപ്പുറത്തും കുതിരപ്പുറത്തുമുള്ള സവാരിയിൽ അനവധിയൊളകൾ രസിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ രാധയ്ക്കും കുട്ടികൾക്കും ഒരു സവാരിപെയ്യണമെന്ന് ആശ. ആനസ്സുവാരിയും കുതിരസ്സുവാരിയും അവർക്കു പേടി. ട്രെവിൽ ട്രെക്കസ്സുവാരി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 15 മിനിട്ടുനരത്തേക്കു ആളൊന്നിനു 80 സെന്റ് പാർജ്ജ്. ആ തടിയൻമൃഗങ്ങളുടെ മുതുകത്തുള്ള മുഴകളുടെ പിന്നിൽ ലഗാൻ പിടിച്ചുകൊണ്ട് കഞ്ഞുങ്ങൾ കയറിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു പേടിതോന്നി ഓരോന്നിനെയും നയിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ പാപ്പാൻകൂടിയുണ്ട്. എങ്കിലും അവർ മടങ്ങിയെത്തുന്നതു വരെ ഭയന്നിരുന്നു. ആനപ്പുറത്തും കുതിരപ്പുറത്തും ഉത്സാഹത്തോടെ ആളുകൾ തള്ളിക്കയറുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അതുകൂടി ആയാലെന്നാ എന്ന് അവർ വിചാരിക്കാതിരുന്നില്ല. ഒന്നര ഡോളറും ഒരു ഡോളറും പാർജ്ജായതുകൊണ്ട് വേണ്ടെന്നുവെച്ചു.

നല്ല കുറുത്ത ഞാലിയുള്ള ഒരു വസ്ത്രക്കാരുടെ—മുടികൊണ്ടറിയാം, അവർ നീഗ്രോകളല്ല—കാണിക്കാരെപ്പോലിരിക്കും—അല്പമാത്രമേ വസ്ത്രങ്ങളുള്ള—വനങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ പൂർവ്വംശീയരുടെ അപശിഷ്ടങ്ങളാണത്രേ—ഉറച്ച ശരീരങ്ങളുള്ള ആൺപെണ്ണു. അടങ്ങിയ പത്തിരപതു പേരുള്ള ഒരു സംഘക്കാർ—ഒരു തരം ഉഗ്രമായ ഡാൻസ് പ്രകടനം തുറന്ന മൈതാനത്തുവെച്ചു നടത്തുന്നത് ആയിരക്കണക്കിനാളുകളെ ആകർഷിച്ചു പത്തുപന്ത്രണ്ട് യുവതികളും യുവാക്കന്മാരും പന്തം കത്തിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് ആവേശത്തോടെ തുള്ളിച്ചാടിക്കളിച്ചതു കേരളത്തിലെ അമ്മൻ തുള്ളൽപ്പോലിരുന്നു.

മാൻ, മുയൽ, കരടി തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളുടെ വേഷങ്ങൾ അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് കൂറ നടീനടന്മാർ സംഭാഷണങ്ങളോടുകൂടി തിയേറ്ററിൽവെച്ചു നടത്തിയ ഒരു പപ്പററ്ഷോ കുട്ടികൾക്കു രസപ്രദമായിരുന്നു.

- മൂന്നരമണിക്കു മടക്കയാത്ര.
- ഡോക്ടർമാർക്ക് അത്താഴം കൊടുത്തു.
- 9-ന് അവരെ മടക്കിക്കൊണ്ടു വിട്ടു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 12, ഞായറാഴ്ച

മിസ്സിസ് ഫാനി: കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഗീതയുടെ ക്ലാസ്സുടിച്ചതായിരുന്ന മിസ്സിസ് ഫാനി 8 മണിക്കു വന്നു. സ്കൂൾ സ്തുതികളുടെ ക്യാപ്റ്റൻ എന്ന നിലയിൽ മൂന്നുനാലുപ്രാവശ്യം മുമ്പവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഗീതയ്ക്കോ രാധയ്ക്കോ അവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തുടങ്ങിയ കവിതകളും മുഖംനിറയെ ചുളുക്കുകളും വെളു

അ പുരികങ്ങളും കഷണ്ടിത്തലയുമുണ്ടായിരുന്ന ആ നാല്പത്തഞ്ചുകാരി ചുട്ടുകുകൾ തീരെയില്ലാത്ത, കവിളുകൾ നിശ്ശേഷം വററിയ, കറുത്ത പുരികവും ചുരുണ്ട നിബിരീസമായ കോതിമിനുക്കിയ തലമുടിയുമുള്ള ഒരു യുവസുന്ദരിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ പ്രായത്തിനു പറ്റിയ മിനിസ്റ്റർട്ട് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“ഞാൻ മിസ്സിസ് ഫാനി. സ്കൂട്ട് റീകാർഗനൈസേഷൻ വേണ്ടി കഴിഞ്ഞ വഷത്തെ സ്കൂട്ടുകളെയെല്ലാം ഒന്നു കണ്ടു സംസാരിക്കാൻ പോന്നതാണ്. ഗീതയും പ്രീതയും ഇവിടെ കാണുമെന്നു വിചാരിച്ചു വന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ ഫണ്ട് ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

രാധയും കുട്ടികളും അതുതന്തോടെ അവരെ നോക്കുകയാണ്.

“ഞാൻ ഒരുമാസം ന്യൂയോർക്കിലുള്ള ഡോക്ടർ മോറിസ്സിന്റെ നേർസിങ് ഫോമിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിശേഷമായ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറിയൊക്കെ നടത്തി. കുറേ ഗ്ലാൻഡ്സ് ഇൻജക്ഷനും തന്നെ. വളരെ നല്ല മനുഷ്യൻ! ചുരുക്കത്തിൽ (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) സർജനുമായിട്ട് ഞാനിപ്പോൾ എൻഗേജ്മെന്റിലാണ്. താമസിയത്തെ ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം നടക്കും.”

“ഗ്രഡ് മോണിങ് മിസ്സിസ് ഫാനി!” കാര്യം മനസ്സിലാക്കി, അവർ പഴയ ടീച്ചറാണെന്നു തിരിച്ചറഞ്ഞപ്പോൾ അതുതം വിട്ടുമാറിയ ഗീത പറഞ്ഞു.

“സ്കൂട്ടുകൾക്ക് ഒരു കക്കി (Cookie) വില്പനാസരം ഏല്പിക്കണമിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വില്പനനടത്തുന്നവർക്ക് ഒരു സമ്മാനം നൽകാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നാളെ രാവിലെ ഗീത സ്കൂളിൽ വരണം.”

ഒരു കൂൾഡ്രിക് കഴിച്ചിട്ട് അവർ പോയി.

“ഈ സ്ത്രീയിൽ വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റം അത്യന്തതകരമാണ്. കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ ഇവിടെ കാണും. ഗീത അച്ഛനെ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കൂ.”

കവിൾ തൂങ്ങി, നെഞ്ചൊട്ടി, വയർ തള്ളി അതിവികൃതമായിരുന്ന ആ രൂപം കണ്ടു ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി.

“ഇവർ പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല. ഭർത്താവ് ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. പ്ലാസ്റ്റിക് ഡോക്ടറെ എത്ര പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാകയില്ല. ഇനി ഇവർ പ്രസവിക്കും, സംശയമില്ല.”

“ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതി! എന്തെല്ലാം അതുതന്നെട്ടുണ്ടാണി!”

“ഞാൻ ബെഡ് ഫോഡിലിരുന്നപ്പോൾ എൻറകൂടെ ഹൈസ്കൂൾ മാസ്റ്ററായിരുന്ന മിസ്റ്റർ പാൾ ഗ്രോസ്മാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു

കാപ്പറേഷൻ കഴിഞ്ഞു മിസ്സ് പാളാ (Paula) ആയി, മറ്റൊരു മാസ്റ്ററുമായി എൻഗേജ്മെൻറിലാണ്. ബിട്രോത്തൽപാർട്ടിക്കു ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഫോട്ടോയും ഇവീടെയുണ്ട്."

"എന്തൊരു മനുഷ്യർ! എന്തൊരു ലോകം! ഒന്നരണ്ടു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ മിസ്റ്റർ രാധ എന്നും മിസിസ് ഫ്രക്കേബി എന്നും നിങ്ങളെ സംബോധന ചെയ്യേണ്ടിവന്നാൽ എനിക്കതിലൊട്ടും അതുതന്നെ തോന്നുകയില്ല."

സൈക്ലിങ് ട്രിപ്പ്: വൈകുന്നേരം രാധയും കുഞ്ഞുങ്ങളും ഒരു സൈക്ലിങ് ട്രിപ്പിനിറങ്ങി. എ. കെ. ബി. യുടെ സൈക്കിളിൽ ഞാനും അവരുടെ പിന്നാലെ കൂടി. ഞാൻ സൈക്കിൾ പവിട്ടു ന്നതു് ആദ്യമായിട്ടാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാണുക. അവർ അതുതന്തോടെ നോക്കി. "നാലുതുകൊല്ലം എന്റെ നിരന്തരവാഹനമായിരുന്നു തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കന്യാകുമാരിവരെ കൂട്ടുകാരെ മൊത്തു് രണ്ടു ട്രിപ്പ് ഞാൻ ചവിട്ടിയിട്ടുണ്ട്," എന്നൊക്കെ വീമ്പു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ട്രാഫിക് കുറഞ്ഞ നിരത്തുകളിൽ കൂടി നാലഞ്ചുമൈൽ പുററിക്കിറങ്ങി.

എമ്മായുടെ വീട്ടിനു മുമ്പിൽ ഞങ്ങളിറങ്ങി. അവളുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ ഒരു തടിയൻ ഹിപ്പി അധിടെ നില്ക്കുന്നു. ഭർത്താവുപോയിട്ടു, "എമ്മായ്ക്ക് ഒരു ഷോപ്പിൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടി. അവൾ ന്യൂയോർക്കിലാണ്," എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"വളരെ സന്തോഷം," രാധ പറഞ്ഞു.

കഴുകൻ്റെ നോട്ടത്തോടെ, "ആ ഡെവിൽ അവിടെ അധികം ദിവസം നില്ക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല" എന്നയാൾ പറഞ്ഞു.

ശ്രമമുഖമുള്ള ആ യുവാവിൻ്റെ ഭാവവും വേഷവും വെറുപ്പോടെ നോക്കാനേ എനിക്കു കഴിയൂ. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു പുള്ളവും നിന്ദയും ആ മുഖത്തു കളിയാടുന്നു. "ഭയങ്കര ധ്രുഗ്വാലായാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഇയാളെ കണ്ടിട്ടു്," രാധ പറഞ്ഞു.

മിസ്റ്റർ ഭട്ടിയാ: പടിഞ്ഞാറുമാറി ബർച്ച് വുഡ്സ് പ്രൈവറിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരിന്ത്യൻ കുടുംബത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി. മിസ്റ്റർ ഭട്ടിയാ ന്യൂയോർക്കിൽ ഒരു എൻജിനീയറാണ്. ഭാര്യയും ഒരു മകൻ വന്നോജു, ബോംബെയിലുള്ളവർ. ഒൻപതു വയസ്സായ വന്നോജു പ്രീതയുടെ കൂട്ടുകാരൻ. കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടു് 8-നു മടങ്ങി.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 13, തിങ്കളാഴ്ച

സ്കൂൾ സന്ദർശനം: രാവിലെ ഒൻപതുമണിക്കു ഗീതയും പ്രീതയുമൊത്തു് അവരുടെ സ്കൂളിലേക്കു പോയി. രണ്ടു ഫർലാങ്ങ് ദൂരമേ ഉള്ളൂ. മൂന്നനാലു തെരുവുകൾക്കപ്പുറം. ട്രാഫിക് വളരെ

കുറവാണ്. ഒരു സ്ഥലത്തു മാത്രമേ ക്രോസ്സിങ് ഉള്ളൂ. അവിടെ സ്കൂൾദിവസങ്ങളിൽ കാലത്തും ഉച്ചയ്ക്കും വൈകുന്നേരവും ഒരു പോലീസ് ഓഫീസർ എത്തും. സ്കൂളിലേക്കു നാനാദിക്കുകളിൽ നിന്നും വരുന്ന കുട്ടികളുണ്ട്. അവർ വരുന്ന വഴിക്കുള്ള ക്രോസിങ്ങുകളിലെല്ലാം സ്പെഷ്യൽ പോലീസ് എത്തും. ആണം പെണ്ണും സ്പെഷ്യൽപോലീസുകാർ ഈ ആവശ്യത്തിലേക്കുണ്ട്. അവർ വാഹനങ്ങളെ നിറുത്തി കുട്ടികളെ മറുവശത്തേക്കു കടത്തിവിടും. കുട്ടികളുടെ നേക്കു പോലീസുകാർക്കു പ്രത്യേക സ്റ്റേഹമാണ്. ഇതൊക്കെ കേട്ടുകൊണ്ടു സ്കൂൾ കാമ്പൗണ്ടിൽ കടന്നു. നാലുവശവും സുവിസ്തുതമായ റ്റേപ്പൗണ്ടുകളെ ചുറ്റി ചോലവൃക്ഷങ്ങൾ. ഒരു വശത്തു കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ജിപ്സിയും മറുവശത്തു കുട്ടികളുടെ തോട്ടം. അതിമനോഹരമായ സൈററും ചുറ്റുപാടുകളും. മദ്ധ്യത്തായി ഒറ്റനിലക്കെട്ടിടം. മുറികളെല്ലാം എയർകണ്ടീഷൻഡ്. കോരിയോറിൽക്കൂടി നടന്നു സ്റ്റുട്ട്റുമിലേക്കു നീങ്ങിയപ്പോൾ മുറികളെല്ലാം ഒന്നു നോക്കി. ഒക്കെ കൊച്ചു മേശകളും കസേരകളുംകൊണ്ടു സുസജ്ജം. കാണാൻതന്നെ കൗതുകമുണ്ട്. സ്കൂൾ തുറന്നിട്ടു ഒരു ദിവസം വന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കണം എന്നു കരുതി.

മിസ്സിസ് ഫാനി എന്നിങ്ങു ഷേക്ഹാൻഡ് തന്നു അവിടെ ഇരുത്തി. എട്ടുപത്തു പെൺകുട്ടികൾ എത്തിട്ടുണ്ട് സ്പെൻസിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫാറങ്ങളും ലഘുലേഖകളും കുട്ടികളുടേതു അവർ ഏല്പിക്കുന്നു. ആദ്യം വേണ്ടതു് പരിചയമുള്ള അയൽവീടുകളിലെല്ലാം ചെന്നു, അചരകൊച്ചും പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തി ഓരോ ലഘുലേഖയുംകൊടുത്തിട്ടു അവരുടെ പേരും എത്ര പയാക്കുറു കക്കി അവർ മേടിക്കുമെന്നുള്ള സമ്മതവും ഫാറത്തിൽ എഴുതിമേടിക്കുകയാണ്. ഒരു കക്കിക്കു ഒരു ഡോളറാണ് വില. ഓരോ സ്റ്റുട്ടും അറുപതു പയാക്കുറിൽ കൂടുതൽ വിലില്ലെന്നമെന്നു പ്രതീക്ഷയില്ല. വരുന്ന വരുന്ന കുട്ടികൾക്കു അവർ ഫാറം കൊടുത്തു വിടുകയാണ്. ഞാൻ വിടവാങ്ങി, കുഞ്ഞുങ്ങളുമൊത്തു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

കക്കിവില്പന: ഗീത ഒരു പ്ലാൻ പറഞ്ഞു. മറ്റുള്ള കുട്ടികൾ ഓരോ വീടുകളിൽ എത്തുന്നതിനുമുമ്പു് സൈക്കിൾ എടുത്തുകൊണ്ടു നാം ഒന്നു ചുറ്റിക്കറങ്ങിയാൽ അറുപതു കക്കിക്കുള്ള ആളുകളെ എളുപ്പത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. ഞാനുംകൂടി കൂട്ടുപോയാൽ മതി. ഞാനതു സമ്മതിച്ചു. രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളും ഞാനുമൊത്തു് ഉടനേ തിരിച്ചു. ആദ്യം പോയതു് മിസ്സർ ഭട്ടിയായുടെ വീട്ടിലായിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യ 4 കക്കി മേടിക്കാമെന്നറു. ഗീത പാമിനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. പാം 4 എണ്ണം, പിന്നെ ജൂഡി 4 എണ്ണം. ബാർബാറ 4 എണ്ണം. ഗീതയ്ക്കു് വലിയ ഉത്സാഹമായി ബീച്ച്വുഡ് ഡ്രൈവിലും ഓക്വുഡ് ഡ്രൈവിലും ബർച്ച്വുഡ് ഡ്രൈവിലും അവളുടെ സഹപാഠികളും പരിചയക്കാരനായ പലരുടെ വീട്ടിലും

ഞങ്ങൾ കയറിയിറങ്ങി. 3 മണിക്കൂർ മെനക്കെടേണ്ടിവന്നു. അപ്പോഴത്തേക്കും അറുപതു പേരുടെ വാശനവും മേടിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു മടങ്ങാൻ സാധിച്ചു.

അന്നു രാത്രി അതിഭാരണമായ ഒരു വാർത്ത റേഡിയോവിൽ കേട്ടു. പരാമസ് ബട്ടൺവുഡ് ഡ്രൈവിലുള്ള സാം മൈക്കേൽ എന്നൊരു ഇരുപത്തിരണ്ടുകാരൻ പരാമസ് സെക്കൻഡറി സ്കൂളിലുള്ള 5-ാം ഗ്രേഡ് വിദ്യാർത്ഥിനിയായ ഗ്രേസി സൂസൻ എന്ന പതിനൊന്നുകാരി കക്കി വില്ലാനായി ചെന്നപ്പോൾ പിടികൂടി ബലാൽക്കാരം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ഭീകരമായി മരണമടഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. പോലീസ് എത്തിയപ്പോൾ എന്തോ ഡ്രഗ് കഴിച്ചു ബോധരഹിതനായി സാം ഗ്രേസിയുടെ രക്തമണിഞ്ഞ ശവശരീരത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കിടക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. പോലീസ് വേണ്ട ആക്ഷൻ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

“നാം ഇന്നലെ കണ്ട ആ ദൃഷ്ടനാണിതു ചെയ്തത്,” രാധ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല, അവനൊരു ഡ്രഗ് വാലാ ആണെന്ന്.”

“അയ്യോ കഷ്ടം! നല്ല കുട്ടിയായിരുന്നു ഗ്രേസി. ഫേബിയൻ പാർക്കിൽവെച്ച് അപ്പപ്പനോടു സംസാരിച്ചില്ല, ആ കുട്ടിയാ.” ഗീത പറഞ്ഞു.

“ഏതായാലും നിങ്ങളിനി കക്കിക്കച്ചവടത്തിനു പോകണ്ടോ,” രാധ വിലക്കി.

കുട്ടിയുടെ ദുർമ്മരണത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു കിടന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 14, ചൊവ്വാഴ്ച

രാവിലെ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കത്തുകൾ വന്നു. തമ്പി മോന്റെ കല്യാണത്തിനുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം രാജമ്മ ഭൃതഗതിയിൽ നടത്തുകയാണ്. പ്രത്യേകമായി ക്ഷണിക്കാൻ വല്ല പേരുമുണ്ടെങ്കിൽ എഴുതി അറിയിക്കണം മടങ്ങുന്ന പോസ്റ്റിൽത്തന്നെ.

കത്തുകൾക്കെല്ലാം മറുപടി അയച്ചു.

പാമിന്റെ അനക്കമില്ല. കാമുകനുമായി രസിക്കുകയായിരിക്കാം. ഉപദ്രവിക്കേണ്ടെന്നു കരുതി ഞാനങ്ങോടു വിളിക്കാൻപോയില്ല.

തലേദിവസം കൊല്ലപ്പെട്ട ഗ്രേസിയുടെ പടവും അവളെ അമർത്തി ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകൊന്ന രാക്ഷസന്റെ പടവും പത്രങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു വിശദവിവരങ്ങൾ വായിച്ചു ഞെട്ടിപ്പോയി. ജാമ്യാപേക്ഷ നിരസിക്കപ്പെട്ട ആ നീപൻ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ കഴിയുകയാണ്.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 15, ബുധനാഴ്ച

പ്രസിഡണ്ടിനെതിരെ പത്രങ്ങൾ: പത്രങ്ങളിൽ അതിതീക്ഷ്ണമായ വിമർശനങ്ങൾ പ്രസിഡണ്ട് നിർദ്ദേശം വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് അഗ്നൂവിനും എതിരെ. അധികാരത്തിൽ തുങ്ങിപ്പിടിച്ചിരിക്കാനുള്ള അവരുടെ കത്തിതക്രമങ്ങളെ അതികാഠിന്യമായി പരിഹസിച്ചിരിക്കുന്നു, ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ്, വാഷിങ്ടൺ ടൈംസ്, ന്യൂജേർസി റിക്കോർഡ് തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ പത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ. ഗവണ്മെന്റുകൾ രഹസ്യവൽക്കരണം അതിസാമന്യത്തോടെയാണ് പോർട്ടിയെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകൾക്കെതിരെ നിർദ്ദേശം അഗ്നൂവിന്റെയും പ്രസ്താവനകൾ നൽകിയിട്ട്, അവയെ ക്ഷണം ക്ഷണമായി അറത്തു മുറിച്ചു കാരറിൽ പറത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഫെഡറൽ ഗവണ്മെന്റ് മുടിവയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളെ പരസ്യമാക്കാനുള്ള പത്രങ്ങളുടെ ഈ ധീരസമുദ്രം ഭാരതത്തിലുള്ള ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്റെ പോലും ഭരണകൂടത്തിനെതിരായിരുന്നെങ്കിൽ രീർച്ചയായും കഠിനമായ പല നടപടികളും ഗവണ്മെന്റുകൾ പല മാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടിയും സ്വീകരിച്ചേനെ. പക്ഷേ, മർദ്ദകരുടെ ഗവണ്മെന്റ് എന്ന പേരു സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നതിൽപ്പരം ആക്ഷേപങ്ങൾ സഹിക്കുകയോ സ്വയം നശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ് മാനുതരമെന്നും അമേരിക്കൻ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ കരുതുന്നുണ്ടാകണം. പാർട്ടിതാൽപയ്ക്കങ്ങൾക്കുപരിയായ ഒരു പൊതു മനസ്സാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായിരിക്കണം ഇതിന്റെ രഹസ്യം. അഗ്നൂവിനെ അടിമുടി തകർന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് ഇന്നു വന്നിരിക്കുന്നത്. കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ഒരു മാനസികരോഗിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവുകൾ ഏതോ ഹാസ്പിറ്റലിന്റെ പഴയ റിക്കോർഡുകളിൽനിന്ന് ഒരു വിരുതൻ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു യു എസ്.എ. യിലെ അതിമാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു്— അടുത്ത പ്രസിഡണ്ടാകാൻതന്നെ എളുപ്പമുള്ള ഒരു സമുന്നതസ്ഥാനത്തു്— സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വ്യക്തി ഏറിയകാലം ഒരു മനോരോഗിയായിരുന്നതു് ഒട്ടും അഭിലഷണീയമായ ഒരു കാളിഫിക്കേഷനല്ല. പല അതോറിറ്റികളെയും ഉദ്ധരിച്ച് അയാൾ ഇതു സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. അഗ്നൂ ഏറിയകാലമായി മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഈ രഹസ്യം ആണ്ടുമാസം തീയതികൾ കാണിച്ചാണ് പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

റാഡിയോ പ്രോസിക്യൂഷൻ നോട്ടീസ്: റാഡിയോ എ കെ ബി ക്കും കൂടി വന്നുചേർന്ന ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് നോട്ടീസ് വളരെ ഉൽക്കണ്ഠയോടെ കാരണമാക്കി. ഇൻകം ടാക്സ് ഓഫീസിൽനിന്നാണ്. മൂന്നുകൊല്ലമായി അവർ ടാക്സ് ശരിയായി അടയ്ക്കുന്നില്ല. റിട്ടേൺസ് യഥാകാലം അയച്ചിട്ടില്ല. ജുലായിൽ അയച്ച നോട്ടീസിനു മറുപടിയും അയച്ചിട്ടില്ല. പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ

മുൻഭവസത്തിനകം അറിയിക്കണം. ഞാൻ വിവരം ഉടൻതന്നെ രാധയെ അറിയിച്ചു. അവൾ നേരത്തേതന്നെ മടങ്ങിയെത്തി.

ഇൻകംട്രാക്ട് ഓഫീസ് എല്ലായിടത്തും ഒരുപോലെതന്നെ. അലസതാവിലസിതം. ജലായ് ആദ്യം വന്ന നോട്ടീസിന് അന്നു തന്നെ മറുപടിയയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫയലിൽ കോപ്പി ഇരുപ്തണ്ട്. അതേ നോട്ടീസ് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും വന്നു. അതിനും മറുപടി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. കടമെടുത്തിട്ടുള്ള തുകകളുടെ പലിശയ്ക്ക് ട്രാക്ട് കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇൻഷുറൻസ് തുകകൾക്കും വേണ്ട. അവയുടെ കണക്കുകൾ വ്യക്തമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴിതാ മൂന്നാമത്തെ നോട്ടീസാണ്. ഇനിയും സാധാരണഗതിയിൽ മറുപടി കൊടുത്തിട്ട് ആവശ്യമില്ല. അഡ്വാർക്കേറ്റ് മിസ്റ്റർ റിച്ചാർഡിനെ രാധ വിളിച്ചു. നാളെ കാലത്തെ അദ്ദേഹം വരാമെന്നു മറുപടി നൽകി.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 16, വ്യാഴാഴ്ച

മിസ്റ്റർ റിച്ചാഡ്: അമേരിക്കൻ മാനുനാക്ട് ഒരു മാതൃകയാണ് മിസ്റ്റർ റിച്ചാഡ്. അതിസമർത്ഥനായ ഒരു അഭിഭാഷകൻ. ഇരുപത്തെട്ടു വയസ്സേയായിട്ടുള്ള. നല്ല തലച്ചോറും മന്യുണഹൃദയവുമുള്ള സുഖവനായ ആ പ്രാഗുപകായനെ ആരും എളുപ്പത്തിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുപോകും.

ഇൻകംട്രാക്ട് ഓഫീസിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകൾ: ഇൻകംട്രാക്ട് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകൾ എല്ലാം റിച്ചാഡിനു എടുത്തു. സ്വന്തം ഇൻകംട്രാക്ട് കൊടുക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത കൊള്ളക്കാരുടെ തുറച്ചാണത്ത്. എഡ്വാഡ് മക് ഡെർമോട്ട് (Edward Mc Dermott) എന്ന ഫോർട്ട് ലീ ട്രാക്ട് കളക്ടർ നാലുകൊല്ലമായി ട്രാക്ട് കൊടുക്കാതിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ മുപ്പതിനായിരം ഡോളർ ഫയീനും മൂന്നുകൊല്ലം തടവും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടത് ഒരുദാഹരണം മാത്രമാണ്. ട്രാക്ട് കൊടുക്കാതെ പത്തുലക്ഷം ഡോളർ ഗവണ്മെന്റിനെ കബളിപ്പിച്ച് ജയിലിൽ കഴിയുകയാണ് പ്രശസ്തനായ ജോൺ വി. കെന്നി എന്ന ഹഡ്സൺ കൗണ്ടി ഡെമോക്രാറ്റിക് ബോസ്. ഇതിലെല്ലാം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ രഹസ്യസഹായവും കോഴവാങ്ങലും തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കണം. എന്നിട്ട് പാപപ്പെട്ട സാധാരണക്കാരുടെ പേരിൽ അന്യായമായ കള്ളക്കേസുകൾ അവർ ഫയൽചെയ്യുന്നത് തങ്ങളുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഉജ്ജ്വലിതമായി പ്രചർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണക്കുകൾ കാട്ടാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ അഞ്ചുമിനിറ്റ് സംസാരിച്ച് രാധയുടെ ഭയം മാറ്റിയിട്ട് പത്തുമിനിറ്റിനകം അവളുടെ

ഫയൽ നല്ലപോലെ പഠിച്ചു ഇൻകംടാക്സ് ഓഫീസിലേക്ക് ഒരു നോട്ടീസും അയാൾ തയ്യാറാക്കിത്തന്നു.

“ഇനിയും അവർ മറുപടി—ക്ഷമയാചനമല്ലാതെ—അയയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ—അതിനു തീർച്ചയായും ഇടയില്ല—നമുക്ക് ഒരു കേസുകൊടുത്തു അവരെ മയ്യാദ പഠിപ്പിക്കുകതന്നെ വേണം.” എന്നു ധാർമ്മികരോഷത്തോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

കാപ്പി കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ രാധ അമ്പതു ഡോളറിന്റെ ഒരു ചെക്ക് ഒരു കവറിലിട്ട് അയാളെ ഏല്പിച്ചു.

“ഇതെന്താ, ഇതെന്താ?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ അതു തുറന്നുനോക്കി. “വളരെ നന്ദി! പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. കേസു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഇതുകൂടെ ചേർത്തു ഞാൻ ബില്ലയച്ചുകൊള്ളാം. ക്ഷമിക്കണം!” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെക്കിനെ കീറി ആഷ്ട്രേയ്ക്കുകത്തിട്ടു, രസപ്രദമായ ഒരു മധുരസ്മിതത്തോടെ.

ഗീതയേയും പ്രീതയേയും ചുംബിച്ചിട്ട് ആ നല്ല മനുഷ്യൻ യാത്രപറഞ്ഞു.

രാധയ്ക്കു വലിയ ആശ്വാസമായി.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 17, വെള്ളിയാഴ്ച

പാമും ബോയിഫ്രണ്ടും: എത്രദിവസമായി പാമിന്റെ കാര്യം എന്തെങ്കിലും അറിഞ്ഞിട്ട്! സ്നേഹം—പ്രേമം—ഒരു കല്യാണത്തിൽ കലാശിച്ചെങ്കിൽ—ഞങ്ങളെല്ലാം ഹൃദയംഗമമായി ആശിച്ചു.

പത്തുമണിക്കു ഫോൺകാൾ.

“എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു? ഹൃദയമായി സുഖമായി കഴിയുന്നോ?”

“ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. പൂണ്ണമായി വധിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഹൃദയം ബൈ പറഞ്ഞു!”

“എന്താ എന്താ? ഇതെപ്പോൾ? കുറച്ചുദിവസമായോ?”

“മനുഷ്യർക്ക് ഒഴുചിതും വേണ്ടേ? ഇന്നു വെള്ളപ്പിനെ മൂന്നു മണിക്കു ഒരു ഫോൺകാൾ. ഞാൻ സുഖമായൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു. എന്നെ ഇങ്ങനെ വെള്ളപ്പിനെ മൂന്നു മണിക്കു ഫോണിൽ വിളിക്കാൻ ആരും ഡയെയ്ച്ചുപെട്ടിട്ടില്ല. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛൻപോലും!”

“ആരായിരുന്നു? എന്തിലേക്കായിരുന്നു?”

“ബാസ്റ്റാഡ് (ഹാംപിറന്നവൻ) എന്നു വിളിക്കാൻ എനിക്കു പകുതി മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിച്ചു. എന്തിലേക്കെന്നോ വിളിച്ചത്? ഞാൻകൂടി രാത്രി മൂന്നു മണിക്കു വാഷിങ്ടണിലേക്കു ചെല്ലണം, അയാളുമൊന്നിച്ചു. അതിനയാൾ വേറെ ആളെ അന്വേഷിക്കട്ടെ. അങ്ങനെതന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞു! നന്നായില്ലേ? എന്താ മറുപടി പറയാത്തതു?”

“3 എച്ച്. ഒ. പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ടോ?”

“ഞാനങ്ങു വരാം. ഒരു കൂട്ടുകാരിയുമൊത്തു്. അവർക്കു പല യോഗിക്പോസുകൾ അറിയാം. ജീക്കു കാണാൻ വളരെ രസമായിരിക്കും. അവളിവിടെയുണ്ടു്. ഞാൻ വയ്ക്കട്ടേ? ഇന്നുതന്നെ കാണാൻ നോക്കാം.”

“ബൈ ബൈ!”

കഷ്ടം തോന്നി. ആദ്യമേ വിചാരിച്ചിരുന്നതുതന്നെ എന്നു ഡയറിയും പറഞ്ഞു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 18, ശനിയാഴ്ച

യോഗവിദ്യാപ്രദർശനം: രാവിലെ ഒമ്പതിനു് യോഗവിദ്യാ പ്രദർശനക്കാർ എത്തി. പാമും കൂട്ടുകാരിയായ ക്യാത്തറൈൻ എന്നൊരു പതിനെട്ടുകാരിയായ തടിച്ച്പെണ്ണും. ഒരു ഡ്രാസും ബ്രേസിയറുംമാത്രം അണിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ യോഗിക്പോസുകൾ കണ്ണും കിരളും കളുക്കേ കണ്ടു. ഡയറിയും കുട്ടികളേയുംകൂടി അതൊക്കെ പഠിപ്പിക്കാമെന്നു് അവർ ഏറ്റു

“മൂന്നു മാസത്തിനുമുമ്പ് എന്നിടെ 150 പൗണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 136 മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതുതകരം!” ക്യാത്തറൈൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നിപ്പോൾ 110 മാത്രം. ഇതിലും കുറഞ്ഞുപോയാൽ കഷ്ടമാകുകയില്ലേ?” ഡയറിയും ചോദിച്ചു.

“കുറഞ്ഞ പക്കു കൂടും, കൂടിയ പക്കു കുറയും. അതാണ് ഈ വിദ്യയുടെ മഹത്വം.” പാമും പറഞ്ഞു.

ഉച്ചവരെ സൊളളിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും, ലബുഷിഞ്ഞു് അവർ പോയി. ബോയ്ഗ്രണ്ടിനെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നും ഡയറിയുടെ കയ്യിലേ പാമും പറയുകയോ ചെയ്തില്ല. വലിച്ചെറിഞ്ഞ നിമ്മാല്യമാലു. സ്റ്റോറേഹിതമായിരുന്ന ആ യുവതിയുടെ മുഖഭാവം എന്നെ അതുതപ്പെടുത്തി.

എ. കെ. ബി. യുടെ കത്തു വന്നു. ഓഗസ്റ്റ് 31-നു് തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു തിരിക്കും. സെപ്റ്റംബർ 2-നേ ബോമ്പയിൽനിന്നു പോരുകയുള്ളൂ. 3-നു് ഇവിടെ പ്രതീക്ഷിക്കാം.

രാത്രി പാമും വിളിച്ചു, “നാളെ രാവിലെ Bear Mountain എന്ന ഉല്ലാസകേന്ദ്രത്തിലേക്കു് എല്ലാവർക്കുംകൂടി പോകാമോ” എന്നു ന്യേഷിക്കാൻ. ഇത്ര ചേതോഹരമായ പുറുപാടുകളുള്ള ഒരു പിക്നിക്കേന്ദ്രം അപ്പുറുമാണു്. ഡയറിയും സമ്മതിച്ചു.

കാലത്തേ പോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ.

ലൗകികസുഖങ്ങളും—അതുപോലെതന്നെ ദുഃഖങ്ങളും—അസ്ഥിരസ്ഥായികൾ—വന്നും പോയും ഇരിക്കുന്നവ. അവകൊണ്ടു കല

ങ്ങാതെ കഴിയുന്നവർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാർ! കല്യാണാത്മ ഒരു മനഃസ്ഥിതിക്കാരീയാണെന്ന് എന്റെ സഹൃദയന്മാരിൽ എത്ര ഭാഗ്യവതിയാണവര!

1973 ഓഗസ്റ്റ് 19, ഞായറാഴ്ച

ബെയർ മൗണ്ടൻ സന്ദർശനം: 7-ന് പാ. വന്നു. പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞ് രാവയുടെ കാറ്റിൽ തിരിച്ചു. 120 മൈൽ ദൂരമുണ്ട് ബെയർ മൗണ്ടനിലേക്ക്—സൂര്യോക്തിന്റെ ഒരു കോണിലാണ്. ഓഫീസിന്റെ ബഹളം. ഭംഗിയേറിയ ഭൂപ്രകൃതി. സുഖലോലുപന്മാർക്ക് വേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സന്ദരലോകം. നടക്കാവുകൾക്കിടയിൽക്കൂടി നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള റോഡുകളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും വൃക്ഷനിബിഡമായ കുന്നുകളും കായലുകളും അവയ്ക്കിടയിൽ സന്ദരസൗകര്യങ്ങളും കലൻ ചേതസ്സമാകർഷകമായിരിക്കുന്നു.

പത്തുമണിയായതേ ഉള്ള എങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യമഹാസമുദ്രമായി മാറിയിട്ടുണ്ട് ബെയർ മൗണ്ടൻ പ്രദേശം.

ഫഡ്സൺ നദിയുടെ തീരത്തുള്ള തരനികരങ്ങൾ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ മലയാണ് 'കരടിമല.' ഒരുകാലത്തു കരടികൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു ഇപ്പോൾ അങ്ങിങ്ങു കാണാമത്രേ ചേന്നൊഴുകുന്ന നദിക്കരയിലാണ് മേടം തടവും കലൻ വിസ്തൃതതലത്തിൽ പാക്കും സൂര്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നാലഞ്ചു ചതുരശ്രമൈൽ ദൂരം ഉല്ലാസബോട്ടയാത്രയ്ക്കുവേണ്ടിയും തിരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നോ രണ്ടോ പേർക്ക് സഞ്ചരിക്കാവുന്ന തുഴവഞ്ചികളും എൻജിൻ ബോട്ടുകളും ലോഞ്ചുകളും ഒട്ടനവധി. വലിയ ക്യൂവിൽ നിന്നാലേ ടിക്കറ്റ് കിട്ടുകയുള്ളൂ. 4 പേർക്ക് കയറാവുന്ന ഒരു ലോഞ്ചിൽ (ഒരു മണിക്കൂറിന് 5 ഡോളർ വാടകയ്ക്കടുത്തു) ഉല്ലാസപ്രദമായ ഒരു ചുറ്റിക്കറങ്ങൽ—ചുറ്റിനുള്ള പ്രകൃതിഭംഗികൾ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട്—ഞങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ആകർഷകമായ ഒരു സ്റ്റേറ്റിംഗ് ഗ്രൗണ്ട് വളരെനേരം ഞങ്ങളെ പിടിച്ചുനിർത്തി. പല പ്രായത്തിലുമുള്ള പത്തിരുന്നൂറ്റ് സ്രീപുരുഷന്മാർ, മിനുസപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നിലത്തു ഷേകിനീങ്ങുന്ന ഉരുളൻ മെതിയടികൾ പാടങ്ങളിൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞു നീങ്ങുകയാണ്. കൈകോർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുട്ടയായും ബാലൻസുപിടിച്ചു തനിയേ ഒറ്റയാലും നീങ്ങുന്നവർ ഒട്ടനവധിയുണ്ട്. കൂടെക്കൂടെ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നതു വകവയ്ക്കാതെ പറക്കുന്ന പോലെ ഭ്രമങ്ങൾ വീശിയോടുന്ന ആൺചെൺപിള്ളാരുടെ പ്രകടനങ്ങൾ കാണാൻ വളരെ ആളുകൾ ചുറ്റിനും കൂടിയിരുന്നു.

സൂറിൽ കരടികളാണ് കൂടുതൽ. അവിടെത്തെ കരടിമലയിൽ നിന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ള പലമാതിരി കരടികളുടെ സന്താനപരമ്പര

കൾ കറേ അധികമുണ്ട്. മാൻ, മുയൽ, കരങ്ങ് തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളും കറേയുണ്ട്.

കന്നിൻമുകളിലുള്ള ചരിത്രമ്യൂസിയം വളരെ വിജ്ഞാനപ്രദം. പ്രാചീന അമേരിക്കൻ ഗിരിവസ്തുക്കാരുടെ ജീവിതരീതിയും പഴയ ചരിത്രസംഭവങ്ങളും സ്മരിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും അവശിഷ്ടങ്ങളും ഒരു മണിക്കൂറോളം പരിശോധിച്ചുനിന്നു.

ലബ്ബ് ഹാൾസൺ നദിക്കിടമുഖമായ ഒരു കന്നിൻചുരത്തിൽ നു കഴിച്ചു.

നല്ലൊരു സ്വീമിംഗ് പൂളുള്ളതിൽ ഒന്നു നീന്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു പാമിനു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. വൈകിയതുകൊണ്ടു വേണ്ടെന്നുവെച്ചു.

കായൽക്കരയിൽക്കൂടിയുള്ള മറ്റൊരു വഴിയേ മടങ്ങിവന്നു. അങ്ങിങ്ങു ബേത്തിംഗ് പൂളുകൾ—വൈകിയിട്ടും ഉല്ലസിച്ചു രസിക്കുന്ന ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബിഡമായവ—കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

വഴിയിൽ ഒരു ഡൈനറിൽ കയറി. പലഹാരങ്ങളും കാപ്പിയും കഴിച്ചു.

7-നു മടങ്ങിയെത്തി. 10 വരെ അതുമിത്രം സംസാരിച്ചിരുന്നിട്ടു പഠം യാത്രപറഞ്ഞു. ബോയ് ഫ്രണ്ടിന്റെ കാര്യം ആരും ചോദിച്ചിട്ടില്ല; ഇങ്ങോട്ടൊന്നും പറഞ്ഞുമാില്ല.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 20, തിങ്കളാഴ്ച

പത്തുമണിക്കു അപരിചിതമായ ഒരു സ്ത്രീശബ്ദം ഫോണിൽ: "എ. കെ. ബി. ഉണ്ടോ?"

"ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു മടങ്ങിയിട്ടില്ല. സെപ്റ്റംബർ മുന്നിനു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു."

"ഞാൻ എ. കെ. ബി യുടെ ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന റ്റൈറ്റുൾ ആൻഡേർസൺ ആണ്. എ കെ ബി.യുടെ ഫാദർ ഇൻലാ ഇവിടെയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു എന്നിരിക്കൊന്നു കാണാനും സംസാരിക്കാനും പററുമോ?"

"ഫാദർ ഇൻലാതന്നെ സംസാരിക്കുന്നതു്. എപ്പോൾ സൗകര്യമുണ്ടോ അപ്പോൾ വന്നു സംസാരിക്കാം. എന്നിക്കതു സന്തോഷമേ ഉള്ളൂ."

"നാളെ രാവിലെ ബെതിനു വരട്ടേ?"

"വളരെ സന്തോഷം."

രായയോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, "അങ്ങനെ ഒരു പേർ മുമ്പു പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. എവിടെനിന്നാണു വിളിച്ചതു്?"

"അതു ചോദിച്ചില്ല. കനത്ത ശബ്ദമാണു്. പ്രായക്കൂടുതലുള്ള സ്ത്രീയാണെന്നു തോന്നുന്നു."

പെരുമാറ്റരീതികളെല്ലാം രാധ പറഞ്ഞുതന്നു. സൽക്കാരങ്ങൾ വേണ്ടതു ചെയ്യാൻ കണ്ടതുണ്ടെയും ഏല്പാഴ്ചയ്ക്കു.

സ്റ്റേല്ല ആൻഡേർസൺ—മറന്നുപോകാതിരിക്കാൻ പേർ കുറിച്ചിട്ടു. ഇതാരായിരിക്കും?

1973 ഓഗസ്റ്റ് 21, ചൊവ്വാഴ്ച

ഒരു നെഗ്രസുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം: കണിശം ഒമ്പതിരും ഗിയുള്ള ഒരു കൊച്ചു കാരിൽ സ്റ്റേല്ല ആൻഡേർസൺ വന്നെത്തി.

“അല്ലല്ല, ഇതൊരു നെഗ്രസ്സാണ്!” ജനാലയിൽക്കൂടി പറഞ്ഞേക്കു നോക്കിയ ഗീത അറിയിച്ചു. “കുറുത്തതോ വെളുത്തതോ അല്ല, മിസ്സേ. പരാമസ്സിൽ ഒറ്റ നീഗ്രോപോലുമില്ല. ആരും ഈ ദിക്കിലേക്കു കടക്കാറില്ല.” അവൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

“ഇവിടെ വരുന്നതിൽ കഴപ്പുവല്ലതുമുണ്ടോ?”

“എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. ആരെയും ഇന്നോളം കണ്ടിട്ടില്ല.”

നാല്പതു നാല്പത്തഞ്ചു തോന്നുന്ന, അധികം ചൊക്കമില്ലാത്ത, ഇരുണ്ടനിറമുള്ള കൊഴുത്തുരുണ്ടു വട്ടമുഖക്കാരി. മോതിരവലയങ്ങൾ പോലെ ചുരുണ്ടു നീളാത്ത നീഗ്രോ തലമുടി—നരബാധിക്കാനാരുമില്ലാത്ത ചായം പുരട്ടി കുറുപ്പിച്ചതാണെന്നു തോന്നി—ഒരു സിൽക്ക് ലേസുകൊണ്ടു ബന്ധിച്ച് മുമ്പോട്ടു വീഴാതെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കാൽമുട്ടോളം നീണ്ട മഞ്ഞ സമ്മർ ഫ്രോക്കും വെളുത്ത സ്റ്റോക്ക്സും കുറുത്ത ഷൂസും. നല്ല വെളുത്ത പല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഗുഡ്മാനിങ് പറഞ്ഞു ഷേക്ഹാൻഡു തന്നു. സെററിയിൽ അഭിമുഖമായിരുന്നു അവർ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. സ്പഷ്ടമായും വ്യക്തമായും സംസാരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചതായി തോന്നി.

ബോസ്റ്റണിലാണ് വീടു. നാല്പതുകൊല്ലം ഗവണ്മെൻറ് ഹോസ്പിറ്റൽസിൽ നേർസായിരുന്നു. 60-ൽ റിട്ടയർചെയ്തു. പിന്നെ അഞ്ചുകൊല്ലം ഒരു പ്രൈവറ്റ് നേർസിങ് ഹോമിൽ ജോലിനോക്കി. ഇപ്പോൾ മൂന്നു കൊല്ലമായി ഉപരിപഠനത്തിനിറങ്ങിയിട്ടു. ആന്ത്രോപോളജിയിൽ ‘വർഗ്ഗബന്ധങ്ങൾ’ (Race Relations) എന്ന വിഷയത്തിൽ എം. എ. യും പി. എച്ച്. ഡി. യും സമ്പാദിക്കാനുണ്ടു ലക്ഷ്യം.

അറുപത്തൊമ്പതുകാരിയായ വിദ്യാർത്ഥിനിയോ? ഞാൻ അതു തപ്പെട്ടു.

അറുപത്തൊമ്പതായിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഡിഗ്രികൾ സമ്പാദിച്ചാലുള്ള മെച്ചമെന്താണ്? വിനയാന്വീതമായ ചോദ്യം.

“ഒന്നാമത്ത്, വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാനുള്ള മോഹംതന്നെ. രണ്ടാമത്ത്, ബാക്കി ജീവിതം ലോകത്തിന്—എന്റെ വസ്തുതീന്— പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു സോഷ്യൽ വെർക്കറായി കഴിയാനാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഡോക്ടറേറ്റ് ഡിഗ്രി ഉണ്ടെങ്കിലേ നാം പറയുന്നതിനും എഴുതുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഒരു മതിപ്പു കിട്ടൂ. എം. എ. തീസിസ് ഏകദേശം പൂർത്തിയായി വരുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ—കേരളത്തിൽ—നിന്ന് എ. കെ. ബി. യുടെ ഫാദർ ഇൻ ലാ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് മിസ്റ്റർ റിച്ചാഡ് പറഞ്ഞറിഞ്ഞു. അന്വേഷിച്ചതിൽ ഒരു സാഹിത്യകാരനാണെന്നും കേരളം യൂണിവേർസിറ്റിയിൽനിന്ന് ആദ്യമായി സാഹിത്യത്തിന് ഒരു റിസർച്ച് ഡിഗ്രി സമ്പാദിച്ചയാളാണെന്നും താമസിയാതെ അമേരിക്കയെപ്പറ്റി ഒരു പുസ്തകം എഴുതാനുദ്ദേശിക്കുന്നെന്നും അറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ചില സംഗതികൾ സംസാരിക്കാനും നോട്ടെടുക്കാനുമാണ് ഞാൻ വന്നത്. ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതു ക്ഷമിക്കണം.”

“അറിയാവുന്നതൊക്കെ സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ പറയാം. പകരം എനിക്കറിയേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളും പറഞ്ഞുതരണം. നിങ്ങളുടെ കുടുംബം—ഭർത്താവും കുട്ടികളും മറ്റും—എവിടെയാണ്?”

കുറമ്പരുടെ അവശതകൾ: “ഭർത്താവ് മിസ്റ്റർ ആൻഡേർസൺ 15 കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് ഒരു കാർ ആക്സിഡൻറിൽ മരിച്ചു. മക്കൾ രണ്ടാണും ഒരു പെണ്ണം—ചെറിയ ജോലികളുണ്ട്. ഞങ്ങൾ കുറുപ്പുക്കു (Black People) ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടാൻ വെളുപ്പരെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രയാസങ്ങളുണ്ട്. തുല്യാവസരങ്ങൾ നല്ലമെന്നും മറ്റും ഗവണ്മെന്റുകൾ പ്രഖ്യാപിക്കും. പക്ഷേ, അതൊക്കെ വാക്കുകൾ മാത്രമാണ്. എന്റെ മുത്ത മകൻ ഒരു ബാങ്കിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്നു. പ്രമോഷൻ അവസരം വന്നപ്പോൾ അവർ ഒരു വെളുപ്പനെ നിയമിച്ചുകളഞ്ഞു, അവന്റെ അവകാശങ്ങൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട്. കുറുപ്പരുടെ കാര്യത്തിൽ സർവ്വസാധാരണമാണിത്. ബോസ്റ്റണിൽ ബ്ലാക്ക് വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലിനു പ്രൊമോഷൻ കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ട്, സർവ്വമാ യോഗ്യനായ അദ്ദേഹം റിസൈൻചെയ്തു പോകാനിടയായി. ഇതുപോലെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും. ഇവിടെ Board of Education-ൽ 1969-വരെ ഒരു ബ്ലാക്കിപ്പായിരുന്നു. വലിയ ക്ലബ്ബപ്പാടുകൾക്കും ബഹുളങ്ങൾക്കും ശേഷമാണ് ഇപ്പോൾ ഒരു ബ്ലാക്ക് ഓംബുഡനെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ പല പല അവശതകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ് ഞങ്ങൾ.”

നല്ല വാചാലതയോടെ—ആവശ്യം വരുമ്പോൾ ചൂടുപിടിച്ചു പ്രസംഗിക്കുംപോലെ—സംസാരിച്ചിരുന്ന അവരുടെ സംഭാഷണം വളരെ രസപ്രദമായിരുന്നു.

“നിങ്ങളുടെ പുച്ഛികകുടുംബങ്ങൾ ആഫ്രിക്കൻതന്നെയാണോ? അതോ ഇവിടെത്തന്നെയുള്ള ആദിമവർഗ്ഗക്കാരുടെ സന്താനങ്ങളോ?”

“ഞങ്ങൾ—ഈ ചുരുങ്ങ മുടിക്കാർ—എല്ലാം ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുപോന്നവർതന്നെ. സ്റ്റാനിഷ്—പോർച്ചുഗീസ് കടിയേറ്റുകാർ നീഗ്രോ അടിമകളെ 1500-മാണ്ടു് അടുപ്പിച്ചു് ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോന്നു. 1540-മാണ്ടോടുകൂടി അടിമകളുവടം അഭിവൃദ്ധമായി. ആണൊന്നിനു പതിനായിരം നീഗ്രോ അടിമകളെവീതം സ്റ്റാനിഷ് വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസിൽത്തന്നെ ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്നു. ഇവിടെ യു. എസ്. എ. -യിൽ പതിനേഴാംശതകത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലാണ് നീഗ്രോകൾ വെർജീനിയായിൽ എത്തിയതു്. പല പല അവശതകളും ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റങ്ങളും അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നു. മതസ്വീകരണംപോലും അവരുടെയിടയിൽ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ, ഞങ്ങളുടെ സംഖ്യ അടിക്കടി വർദ്ധിച്ചുവന്നു. കോട്ടൺ പ്ലാന്റേഷൻ വന്നതോടെ യു. എസ്. എ. -യിൽ ഇരുപതുലക്ഷത്തിൽപ്പരം നീഗ്രോ അടിമകൾ ഉണ്ടായി. 1960-ലെ സെൻസസ് കണക്കിൻപ്രകാരം ഇവിടെ ഒരുക്കോടി എൺപത്തൊമ്പതുലക്ഷം നീഗ്രോകളാണുള്ളതു്. ഇപ്പോളതു രണ്ടുക്കോടിയിൽ കവിയും.”

“സംഖ്യാബലം നിങ്ങൾക്കു് അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ സഹായിച്ചു, അല്ലേ?”

“പല അനുകൂലമായ ചുറ്റുപാടുകളും ഉണ്ടായി. ഇവിടെയുണ്ടായ ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിൽ ഒരുലക്ഷത്തിഎമ്പത്തൊരായിരം നീഗ്രോകൾ യൂണിയൻ റാങ്കിൽ യുദ്ധംചെയ്തു. ഒന്നും രണ്ടും ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളിലും മൂന്നുലക്ഷവും പത്തുലക്ഷവും നീഗ്രോകളാണു് യഥാക്രമം പങ്കുകൊണ്ടതു്. ഞങ്ങളുടെ സമയോചിതമായ രാജ്യസ്നേഹവും ധീരപരാക്രമങ്ങളും മനസ്സിലാക്കിയ വടക്കൻരാജ്യങ്ങൾ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു മോചനം നല്കാൻ ശ്രമിച്ചു. തെക്കുനിന്നു പലവിധം എതിർപ്പുകളുണ്ടായതു വകവയ്ക്കാതെയാണു് 1863-ൽ എബ്രഹാംലിങ്കൺ മോചനവിളംബരം പ്രഖ്യാപിച്ചതു്. പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ക്രമേണ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായി. പത്തൊമ്പതാംശതകത്തിന്റെ അന്ത്യംവരെ കർന്നമായി പാലിച്ചിരുന്ന കള്ളർലൈനിനു് അതിന്നുശേഷം വലിയ വ്യത്യംസം സംഭവിച്ചു.”

“കള്ളർലൈൻ എന്താണു്?”

“ഓയിൽവെസ്റ്റേഷനുകളിൽ, ട്രെയിനുകളിൽ, സ്കൂളുകളിൽ, വെള്ളഹോട്ടലുകളിൽ, തിയേറ്ററുകളിൽ, ബാർബർഷാപ്പുകളിൽ, റെസ്റ്റോറന്റുകളിൽ, വലിയ ഷോപ്പുകളിൽ—ഒന്നും ഞങ്ങൾക്കു പ്രവേശനാനുമതിയില്ലായിരുന്നു. വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ കോടതികളിൽ പോകാതെതന്നെ വെള്ളയാളുകൾ പിടിച്ചു ലിഞ്ചിംഗ് (lynching) നടത്തി ക്രൂരമായി കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

പക്ഷേ, വെള്ളക്കാരടെയിടയിൽത്തന്നെ ഹൃദയാലുക്കളായ അനവധി മഹാശയന്മാർ ഇതിനെയാക്കെ എതിർത്തിരുന്നു. എചാഞ്ചലിക്കൽ ക്രിസ്ത്യാനിറ്റിയിൽ ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും ചേർന്നു കഴിഞ്ഞു. പ്രത്യേകം പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുണ്ടായി. ഞാൻ നിങ്ങളെ ബോധിപ്പിക്കുകയല്ലോ?'

'ഒരിക്കലുമല്ല. ഇതേ അവസ്ഥകൾ എന്റെ നാട്ടിലും ഒരു നൂറുകൊല്ലത്തിനു മുമ്പുവരെ നിലനിന്നിരുന്നു. ഇതിലും കഷ്ടമായ അടിമത്തം. ഞാൻ നിങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കെ ശ്രദ്ധിച്ചു മനസാ ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.'

'അതൊക്കെയാണ് എന്നിടം അറിയേണ്ടതു്. ഞങ്ങളുടെ മാർട്ടിൻ ലൂതർ കിങ്ങിനെപ്പോലുള്ള നേതാക്കന്മാർ അവിടെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? എന്തൊക്കെയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ? പല മഹാനാരായ സാഹിത്യകാരന്മാരും ഞങ്ങളെ സമുദ്ധരിക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അമ്മാതിരി നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഏതൊക്കെ സാഹിത്യകാരന്മാരാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്? അറിയാവുന്നതു് എല്ലാം നിറുത്തി നിറുത്തി പറയണം. എനിക്കു നോട്ടെടുക്കത്തക്കവിധം.'

കേരളത്തിലെ അടിമത്തം: ആയുന്മാരായ നമ്പൂരിമാർ കേരളത്തിൽ വന്നകാലംമുതലുള്ള കഥ ഞാൻ സംക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞു. അവിടത്തെ ആദിമവാസികളായിരുന്ന നായന്മാരുമായി അവർ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ ഇണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതും, ക്രമേണ അവരുടെ നയപരിപാടികൾകൊണ്ടും തത്ത്വസംഹിതകൾകൊണ്ടും നാട്ടുകാരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയായ ജാതിചിന്ത ഇവിടെ അടിച്ചേല്പിച്ചതും, പ്രമാണികളായ നായന്മാരെ ക്ഷത്രിയരായും മറ്റുള്ളവരെ ശൂദ്രരായും കല്പിച്ചതും, ഇതിനെതിരായി നിന്നവരെ ചണ്ഡാലന്മാരായ കാടന്മാരായി ആട്ടിപ്പായിച്ചതും, തീണ്ടൽ തൊടീൽ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചതും, വിദ്യാഭ്യാസംസംഭവകർമ്മങ്ങൾ യാതൊന്നും നല്ലതെ ഹീനജന്തുക്കളെപ്പോലെ അവരോടു് അടുത്തകാലംവരെ പെരുമാറിവന്നതും—എല്ലാം മുറുമുറയേ ഉദാഹരണസാഹിത്യം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുണ്ടായ പ്രബുദ്ധത, നായന്മാരുടെയും ഇഴവരുടെയും ഇടയിലുണ്ടായ നേതാക്കന്മാരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ, ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ, ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമി എന്നീ യതിവർണ്ണന്മാരുടെ പ്രേരണ, മഹാകവികളായ കമാരനാശാൻ, വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ എന്നിവരുടെ ഉൾബോധനം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിലേക്കു നയിച്ച പുറുപാടുകൾ—എല്ലാം വളരെ താല്പര്യത്തോടെ അവർ കുറിച്ചെടുത്തു. റിക്കാൾഡ് ബുക്കിൽ എന്റെ ഒപ്പും രേഖീവിലാസവും അവർ സമ്പാദിച്ചു. ആ അറുപത്തൊമ്പതു കാരിയുടെ ചൊടിയും സാമന്ത്രിയും എത്രകണ്ടു് അഭിനന്ദനീയം! രണ്ടുമൂന്നുമണിക്കൂർ നീങ്ങിയതു് അറിഞ്ഞില്ല.

ഇന്ന് നീഗ്രോകളുടെ ഇടയിൽ വന്നിട്ടുള്ള വ്യത്യാസം: 'ഞങ്ങൾ ഇനിയും പലതും നേടിയെടുക്കാനുണ്ട്. ഇവിടെ—ഈ പരാമസ്സിൽത്തന്നെ—നോക്കൂ. കുറവുണ്ട് ഒരു വീടു' ഇത് ടേണിലിപ്പ. ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികളും ബാങ്കുകളും ഈ ആവശ്യത്തിലേക്ക് ഒരു ലോൺ ഞങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കുകയില്ല. ഒരുമാതിരി ഒഴിച്ചുമാറി നിറുത്തൽ. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ ഒന്നുകൊണ്ടും കലുങ്ങുന്നവരല്ല. മഹാമനസ്സരായ പല വെള്ളക്കാരും ഞങ്ങൾക്കു സഹായികളായിട്ടുണ്ട്...'

'വെള്ളക്കാരനായി വിവാഹബന്ധങ്ങളും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നുണ്ട്, അല്ലേ?'

'വിദ്യാഭ്യാസവും ധനസ്ഥിതിയും മറ്റു യോഗ്യതകളുമുള്ള കുറുപ്പന്മാർക്ക് വെള്ളക്കാരിപ്പെണ്ണങ്ങളെ ഭയ്യാമായി കിട്ടുന്നുണ്ട്. സെനറ്റർ ബ്രൂക്ക്സ് എന്ന ബ്ലാക്ക്പുരുഷൻ സുന്ദരിയായ ഒരു വൈറ്റ് സ്ത്രീയെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നല്ല കുറുത്ത പെൺപിള്ളാറെ പ്രേമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന വെള്ളയുവാക്കന്മാരും ധാരാളമുണ്ട്. വെളുത്ത നീഗ്രോകൾ, അവിഹിതബന്ധങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളവർ, ഒട്ടനവധികാണാം. എന്റെ അമ്മമ്മ അങ്ങനെയുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്റെ നിറവ്യത്യാസവും ഫീച്ചേർസും തന്നിനീഗ്രോകളിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലും ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുണ്ടോ?'

'അടുത്തകാലത്തു് ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ—പക്ഷേ—'

'എനിക്കു നേസ്സിലായി. മാനസികമായ അകൽച്ച! അല്ലേ? അതു മാറാൻ കുറച്ചുകാലം വേണ്ടിവരും. ഇവിടെ CORE (Congress Of Racial Equality) തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇമ്മാതിരി അകൽച്ചകൾക്കു വലിയ വ്യത്യാസം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മഹാമനസ്സരായ ജെഫേർസൺ, റൂസ് വെൽറോ, കെന്നഡി തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രത്തലവന്മാരുടെ പ്രയത്നങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ നിലയ്ക്ക് വളരെ ഗുണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.'

'മതപരമായ വല്ല വ്യത്യാസങ്ങളും നിങ്ങളുടെയിടയിലുണ്ടോ?'

'ബ്ലാക്ക് മുസ്ലിംവിഭാഗങ്ങൾ വളരെ ശക്തമായ ഒരു വിഭാഗമാണ്. പക്ഷേ, അവർക്ക് രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു ഭിന്നാഭിപ്രായവുമില്ല. ഇപ്പോൾ 1957-ൽ നടപ്പിൽവന്ന Civil Rights Legislation കാരണം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം സിദ്ധിച്ചതോടെ വലിയൊരു വ്യത്യാസമാണ് ഞങ്ങളുടെ നിലയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.'

12 മണിയായപ്പോൾ ഞാൻ ലബ്ബിന്റേ അവരെ ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ താമസിക്കുന്ന മാവാ (Mahwah) എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള

ഫോസ്ഫലിൽ ലബ്ബിന്റ ഏല്പാടുചെയ്തിട്ടാണു പോന്നിട്ടുള്ളതു്. ഒരു കൂൾഡ്രിക് മാത്രം കഴിച്ചിട്ടു് ഉജ്ജ്വലസ്വഭവമായ ആ യുവവൃദ്ധ യാത്ര പറഞ്ഞു. കാളേജു് തുറക്കുമ്പോൾ എ. കെ. ബി. യു. മൊത്തു് ഞാൻ അവരുടെ വിദ്യാലയം ഒന്നു സന്ദർശിക്കണമെന്നും, വിദ്യാർത്ഥികളോടു് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു് വലിയൊരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്നും മറ്റും ഉപചാരപുസ്തകം പറഞ്ഞിട്ടാണു് അവർ വണ്ടിയിൽ കയറിയതു്.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 22, ബുധനാഴ്ച

രാവിലെ മിസ്സർ ട്രീയായും ഭാര്യയും മകനുംകൂടി വന്നു. നാളെ മകൻ വനോജിന്റെ ജന്മനാളാണു്. വൈകുന്നേരം 5-നു് ഒരു ചെറിയ പാർട്ടിയുണ്ടു്. ഇൻഡ്യൻ സുഹൃത്തുക്കളെ മാത്രമേ വിളിക്കുന്നുള്ളു. എല്ലാപേരും ചെല്ലണം.

മിസ്സർ ട്രീയാ മുപ്പത്തഞ്ചുകാരനായ യുവസുമുഖൻ. മിസ്സിസ് ട്രീയാ വെളുത്തു സുന്ദരിയായ—ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന നീണ്ട മുക്കും, നല്ല പല്ലുകളും, ഇടതുൻ മുടിയുമുള്ള—മുപ്പതുക്കാരി. രണ്ടുപേരും ഭംഗിയായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കും. സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്കു് കൂടെക്കൂടെ പരസ്പരം മാത്രഭാഷയായ മറാട്ടി സംസാരിക്കുന്ന ദൃശ്യമുണ്ടെന്നേയുള്ളു. പാർട്ടിക്കു ഞങ്ങൾ ചെല്ലാമെന്നേറ്റു.

വൈകുന്നേരം, ഒരു ജന്മനാൾസമ്മാനം മേടിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ബാംബർഗ്ഗർസിലേക്കു പോയി.

എ. കെ. ബി. കൂവേണ്ടി—അയാൾ കേരളത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന 'Hypergamy in Kerala' എന്ന ഗവേഷണവിഷയത്തിനു സഹായകമാകുമെന്നു കരുതി—കാണിപ്പയ്യൂരിന്റെ 'ആര്യന്മാരുടെ കുടിയേറ്റം' എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചു നോട്ടുകൾ കുറിച്ചു.

25-ാം തീയതി ന്യൂയോർക്കിൽവെച്ചു നടത്തുന്ന യേശുദാസിന്റെ പാട്ടുകച്ചേരിയിൽ പങ്കുകൊള്ളാനുള്ള ക്ഷണക്കത്തു കിട്ടി. അതിനു പോകാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 23, വ്യാഴാഴ്ച

30-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം പ്രിയദർശിനിയിൽവെച്ചു നടത്തുന്ന തമ്പിമോന്റെ കല്യാണക്കത്തുകൾ (രണ്ടുകൂട്ടരുടേതും) വന്നു ചേർന്നു. വിവരം രാധയെ ഫോണിൽ അറിയിച്ചു. വൈകുന്നേരം നല്ലൊരു പാൻറും ഷർട്ടും അവൾ മേടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതു് എയർമെയിലായി അയച്ചുകൊടുത്തു.

ട്രീയായുടെ പാർട്ടി: ട്രീയായുടെ പാർട്ടിക്കു ഞങ്ങൾ നേരത്തേ കൂടി. ബെർച്വുഡ് ഡ്രൈവിലുള്ള അവരുടെ വീട്ടിൽ

എത്താൻ പത്തുമിനിട്ടു നടന്നാൽ മതി. സാമാന്യം നല്ലൊരു രണ്ടു നില വീട്. രാധയെപ്പോലെ ലോൺമോർട്ട്ഗേജ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ മേടിച്ചിട്ട് മൂന്നുകൊല്ലമായി. മിസ്റ്റർ ട്രിയാസ്റ്റി മാത്രമേ ജോലിയുള്ളൂ. ഗ്രാജുവേറായ മിസ്സിസ് ട്രിയാ ഉദ്യോഗത്തിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നാലു സ്റ്റേഫിതന്മാർ ഭാര്യമാരും കുഞ്ഞുങ്ങളുമൊത്ത് വന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ട്രിയാ എല്ലാപേരെയും പരിചയപ്പെടുത്തി. ഡൽഹിക്കാരനായ ഡോക്ടർ ദത്ത്, പ്രൈവറ്റ് പ്രാക്ടീസ് നടത്തുന്ന ന്യൂയോർക്കിലെ ഒരു പ്രമുഖ ഡോക്ടറാണ്. ജോണിയെ നല്ലപോലറിയാം. ജോണി, എന്റെ മകന്റെ ക്ലാസ് മേറ്റും സുഹൃത്തുമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ അടുപ്പമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ പ്രമീളാദത്തും ഒരു ഡോക്ടറാണ്, പത്തോളജി സ്റ്റേഷ്യലിസ്റ്റ്. മുപ്പത്തിയഞ്ചുവരുന്ന ദയാൽസിംഗ് ജർസിശ്വേണിലെ ഒരു എൻജിനീയർ; ഭാര്യ കട്ടംബരണം, ലജ്ജാശീലയായ ശർമ്മിള. കൽക്കട്ടാക്കാരനായ പ്രൊഫസർ ദേശായി, മദ്രാസിയായ റാം നാരായൺ, ഗുജറാത്തിയായ നരേന്ദ്രരാജ്—ഇത്രയുംപേരെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഒരു നാല്പതുകാരൻ, അതുപോലെ തടിച്ച ഭാര്യയും രണ്ടു മക്കളുമായി കടന്നുവന്നു. ഇന്ത്യൻ എംബസിയിലെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥനായ ഡൽഹിക്കാരൻ ശ്യാംപ്രസാദ്—ഭാര്യയും സ്നേഹോഗ്രാഹ്യമായ സുനീതി പ്രസാദ്—എന്നു പരിചയപ്പെടുത്തിയിട്ട് ട്രിയാ എന്റെ കാര്യങ്ങൾ അയാളെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ഷേക്സ്പിയർ ചെസ്റ്റിട്ട് വലിയ ഗൗരവഭാവവും ആജ്ഞാസ്വരവുമുള്ള ആ മനുഷ്യൻ എന്റെ അടുത്തിരുന്നു. താല്പര്യത്തോടെ അയാൾ പലതും എന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധ എന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ അമേരിക്കയെപ്പറ്റി എന്തൊക്കെയാണ് എഴുതാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്?”

“ഇവിടെ കണ്ടതും കേട്ടതും. ഇവിടത്തെ വ്യക്തിപരവും ഗാർഹികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ നന്മകളും തിന്മകളും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സംശിച്ച രീതിയിൽ കൂട്ടിക്കുറവുകൾ കൂടാതെ പകർത്തിക്കാട്ടാനാണു ശ്രമം.”

“ഇംഗ്ലീഷിലാണോ എഴുതാൻപോകുന്നത്?”

“ആദ്യം എന്റെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിൽ. വേണമെന്നു തോന്നിയാൽ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു വിവർത്തനവുമുണ്ടാകും.”

“അമേരിക്കയും ഇൻഡ്യയുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ വളരെ ശിഥിലമാണ്. അതു കൂടുതൽ വഷളാകത്തക്ക യാതൊന്നും നിങ്ങളുടേതുകൊണ്ടാണോ സൂചിപ്പിക്കാനായ എന്റെ അഭിപ്രായം.”—ഗൗരവഭാവത്തിലുള്ള ഉപദേശം.

“പക്ഷേ, ഒരു സാഹിത്യകാരൻ സത്യസന്ധനായിരിക്കണം.”—ഡോക്ടർ ദത്ത് എതിർത്തു, വാശിയുള്ള സ്വരത്തിൽ.

തമിഴനായ റാം നാരായൺ സംസ്കൃതപണ്ഡിതൻകൂടിയാണ്. അദ്ദേഹം—

‘സത്യം ബ്രഹ്മയാൽ, പ്രിയം ബ്രഹ്മയാൽ

ന ബ്രഹ്മയാൽ സത്യമപ്രിയം.’ എന്ന ശ്ലോകം ഉദ്ധരിച്ചിട്ട് അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിച്ചു: “സത്യം പറയണം, പ്രിയം പറയണം. അപ്രിയമായ സത്യം പറയരുത്.”

“അതു ചാണക്യന്റെ നയമാണ്.”—ദയാൽസിംഗ് വിമർശിച്ചു.

“ഇപ്പോൾ സ്റ്റേറ്റ്സിൽ ഒരുലക്ഷത്തി എൺപതിനായിരം ഇന്ത്യാക്കാരാണുള്ളത്,”—ശ്യാം പ്രസാദ് ഉജ്ജ്വലപലഭാവത്തിൽ എന്റെനേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “അവരിൽ ഒരുലക്ഷത്തി നാല്പത്തേഴായിരംപേർ ചെർമ്മന്റർ റസിഡൻറ്സ് ആണ്. പതിനേരായിരംപേർ വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഇരുപതിനായിരംപേർ ടൂറിസ്റ്റുകൾ. ഇവയെല്ലാം ദോഷകരമായിത്തീരും, നിങ്ങൾ ഇവിടെത്തെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ പഠിച്ചുകൊണ്ടു കാണിച്ചാൽ.” ഞാൻ എഴുതിയതു വായിച്ചുകഴിഞ്ഞമട്ടിൽ അയാൾ തുടന്നു: “നിങ്ങളുടെ മകൾക്കും മക്കൾക്കും തികച്ചും ആപത്തിനും അതിടയാക്കും. അടുത്ത കാലത്തുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന ഇമിഗ്രേഷൻനിയമങ്ങളുടെ കാക്കു ശ്യാം ഇപ്പോൾ യു എസ്. ഗവണ്മെന്റ് കുറച്ചു കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്ര ലഭ്യമായോ അവിവേകമായോ വല്ലതും നിങ്ങളെഴുതാനിടയായിപ്പോകുന്നെങ്കിൽ—അതൊക്കെ ഉടനേ ഇവിടെ എത്തിക്കാൻ ചുമതലപ്പെടുവരുണ്ട്—കൂടുതൽ കർശമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഇന്ത്യാക്കാരുടെമേൽ ഇവർ ചുമത്താനിടയാകും. ഒരു കാര്യംകൂടി ഞാൻ തുറന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടേ?”

“എന്താണ്?”

“ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റൂക്വേറുമായ—കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റേണും നിലനില്ക്കുന്ന—കേരളത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള ഒരു സമീക്ഷണമാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. കേട്ടോ, മിസ്സിസ് പിള്ളേ, നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ എഴുതുന്നതൊക്കെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവും ഒന്നു സൂക്ഷിച്ചു പഠിച്ചിട്ടേ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കാവൂ.”

“അച്ഛൻ അരശതാബ്ദക്കാലമായി സാഹിത്യവുമായി ഇടപഴകിയിട്ടുള്ള ആളാണ്. ഞാനോ എന്റെ ഭർത്താവോ ഇവിടെ കൂടിയിട്ടുള്ള നമ്മിലാരെങ്കിലുമോ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കാൻ പ്രാപ്തരായുണ്ടെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല.”—രായ ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, എങ്കിലും ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവത്തിൽ പ്രതിവചിച്ചു.

സുനീതിപ്രസാദ് ഉച്ചത്തിൽ കൈയടിച്ചു. മറ്റുള്ളവരും കൈയടിച്ചു. സുനീതിപ്രസാദ് എണ്ണിററ് രായയുടെ കൈപിടിച്ച ശക്തിയായി കലുക്കി: “എന്റെ ഭർത്താവ് പ്രകൃത്യാ ഭീരുവാണ്,”

അവർ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “അതാണ് ഇഹമാതിരി അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നത്. (എന്നോടു തിരിഞ്ഞു) ഞാൻ ആത്മാത്മ തയ്യാറെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചാണ്, ഇവിടെത്തെ വൃത്തികേടുകളെല്ലാം നിങ്ങൾ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ തുറന്നുപറയണം. അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഏതാനും വ്യക്തികളെങ്കിലും കാണും. ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വന്നു ഭീരുക്കളായി ഇവിടെ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്താൻ നിങ്ങൾ മറന്നുപോകരുത്. അക്കൂട്ടരെ ഞാൻ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് എതിർക്കുന്നു.”

‘ഹിയർ, ഹിയർ!’ രണ്ടുമൂന്നു പെണ്ണുങ്ങൾ വിളിച്ചു.

അഞ്ചുമണിയായതോടെ കൂടുതൽ അതിഥികൾ വന്നുചേർന്നു.

കേമൻ ടീചർമാർ വിളിച്ചു. തനി സസ്യഭക്ഷകൾ കുറച്ചു പേരുകളായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമൊക്കെ കരുതിയിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു പുരുഷന്മാരും പന്ത്രണ്ടു സ്ത്രീകളും—എല്ലാം ഇന്ത്യാക്കാർ; ഇരുപത്തോളം കുട്ടികളും. എല്ലാപേരും വന്നോജിനു കൊടുക്കാൻ ഓരോ പ്രസൻ്റും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. പകരം ഓരോ പ്യൂക്കർ്റും കക്കിയും കുറെ പഴങ്ങളും എല്ലാപേർക്കും മിസ്സിസ് ട്രീയറു കൊടുത്തു വിട്ടു.

8.30-നു പാർട്ടി പിരിഞ്ഞു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 24, വെള്ളിയാഴ്ച

രാവിലെ ഫോണിൽ ദുഃഖകരമായ ഒരു വാർത്ത: ബാർബറയുടെ ഭർത്താവിനു പെട്ടെന്നു് അസുഖം ബാധിച്ചു പരാമസ് ഗവണ്മെൻ്റ് ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ‘തലച്ചോറിൽ രക്തവാർച്ച’ (Cerebral haemorrhage). ബാർ പറഞ്ഞു: “മാരകമായ രോഗമാണ്. ദൈവോധീനംകൊണ്ടു പുള്ളിക്കാരൻ നല്ലൊരു തുക ഇൻഷുർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് കഴിഞ്ഞമാസത്തിൽ മെച്ചവർ ആയിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വല്ലാണ്ടു പ്രയാസപ്പെട്ടേനെ. കർത്താവിൽ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ടും മുടങ്ങാതെ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന കുടുംബമാകയാലും എനിക്കു വലിയ വിഷമങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകാനിടയില്ല. കർത്താവിനു സ്തുതി!”

‘വലിയ തുകയുണ്ടോ?’

ഒരു മില്യൻ (പത്തുലക്ഷം) തികച്ചെടുക്കാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടു് ഈ മനുഷ്യൻ അനുസരിച്ചില്ല. എഴുപത്തഞ്ചിൽ നിർത്തി. അത്രയെങ്കിലുമായല്ലോ. അതുതന്നെ ഭാഗ്യം.”

“ഞങ്ങളിതാ ആസ്വത്രിയിലേക്കു വരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പരിചയമുള്ള സമർത്ഥരായ രണ്ടു് ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടർമാർ അവിടെയുണ്ടു്. അവർ നിങ്ങൾക്കു വളരെ സഹായമായിരിക്കും!”

“അങ്ങനെ ശിപാശിയാനും ചെയ്യണമെന്നില്ല. ഇല്ലാതെ തന്നെ ഒക്കെ മുറയ്ക്ക നടന്നുകൊള്ളും. രക്ഷപ്പെടുകിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസമെന്നാണ് ചീഫ് മെഡിക്കലോഫീസർ പറഞ്ഞത്. നിശ്ശേഷം ബോധംകെട്ടുപോയി. കടിച്ചുകടിച്ച തുലഞ്ഞ തലയാണ്! ഞങ്ങളുടെ വീടി, അല്ലാതൊന്നും പറയാനില്ല.”

അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ ബെർഗൺപൈൻസ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തി. ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രനെയും കൃഷ്ണൻനായരെയും ആദ്യം ചെന്നു കണ്ടു വിശേഷം ആരാഞ്ഞു. “പുതിയ രോഗിക്കു ഇന്നലത്തേതിൽനിന്നു ഇന്നു വളരെ ആശ്വാസമുണ്ട്. ഒന്നാംതരം ടീററ് മെൻറാണ് ഇവിടെ. ഈവീധത്തിൽ തുടരുകയാണെങ്കിൽ ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം ഓർമ്മ തിരിച്ചുകിട്ടിയേക്കാം. ഒരുമാസത്തിനുള്ളിൽ പുണ്ണസുഖം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാം. അയാളുടെ ഭാര്യ വല്ലാത്തൊരു സ്ത്രീയാണ്. ഇന്നലെ രാത്രി ഇവിടെ വന്നിരുന്ന ഞങ്ങളെ മാറി മാറി ബോർചെയ്തു ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.” കൃഷ്ണൻനായർ നീണ്ട ഒരു കോട്ടുവാ വിട്ടു.

ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“എന്താ? സാറിനു ആളെ അറിയാമോ?”

“അച്ഛന്റെ ഒരു ഗേൾഫ്രണ്ട്!” രാധയും ചിരിച്ചു.

“രാധയുടെ കൂട്ടുകാരെല്ലാം എന്റെ ഗേൾ ഫ്രണ്ട്സാ! ഒരുത്തി ‘ആർ’ ഫിലിമുകളെല്ലാം കൊണ്ടു കാണിക്കും. മറ്റൊരുത്തി ഇന്ത്യൻ സെക്സിനെപ്പറ്റി എപ്പോഴും പലവിധം സംശയങ്ങളോടുകൂടി എന്നെ സമീപിക്കും. ഉപദേശങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളുംകൊണ്ട് തീരാത്ത സംശയങ്ങൾ പുള്ളിക്കാരി എന്നോടൊന്നിച്ചു ഇൻഡ്യയ്ക്കു പോരാൻ ഝാനിട്ടിരിക്കുകയാ!”

“ഇവൾതന്നെയാണോ?”

“അതേയത്രേ!” രാധ പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു അമ്മായിക്കു ഉടനേ ഏഴുതു ന്നുണ്ട്,” കൃഷ്ണൻനായർ പറഞ്ഞു. “സാറിനെ പെട്ടെന്നു തിരിച്ചു വിളിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെ കൂടുതൽ താമസിച്ചാൽ ആളെ തിരിച്ചുകിട്ടാൻ പ്രയാസമാകും!” എല്ലാപേരുംകൂടി ചിരിച്ചു.

രോഗിയുടെ സമീപത്തു് ഒരു കഷൻചെയറിൽ ബാർബാറ ഇരിക്കുന്നു. അയാൾ ഗാഡനിറ്റയിലെമ്പോലെ പകുതിയടച്ച കണ്ണുകളോടും വാതുറന്നു് ഉച്ചത്തിൽ കൂക്കംവെച്ചു ശ്വസിച്ചും കിടക്കുന്നു.

“അല്ലം ആശ്വാസമുണ്ടു്, അല്ലേ?” രാധ അന്വേഷിച്ചു.

“എനിക്കു തോന്നുന്നതു് ഇതു് അന്ത്യശ്വാസംവെച്ചി എന്നാണ്. മുഖത്തിന്റെ ഭാവഭേദം നോക്കൂ.”

“ഞങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഡോക്ടർമാരെ കണ്ടിട്ടാണു വരുന്നതു്.”

“അവർക്ക് ഒരു മണ്ണാകട്ടയും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പഠിക്കാനെത്തിയ വിദ്യാർത്ഥികളാ. വെറും ബോറന്മാർ! അവരെക്കൊണ്ട് എനിക്കറിയാം. ഇത് അവസാനവലിയാണ്. ഇതേ നോക്കൂ! കൃഷ്ണമണി തലച്ചോറിനുള്ളിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞു! എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ വലിയ സങ്കടമുണ്ട്. ഒരു കണക്കിനു് ഇയാൾ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഇനി എന്റെ ടോമി ആരെ പപ്പാ എന്ന് വിളിക്കും?” അവളുടെ മുഖത്തു സങ്കടം ആവേശിച്ചു.

“വീഷമിക്കണ്ടോ. ഒക്കെ ശരിയാക്കും.” രാധ സമാധാനപ്പെടുത്തി. “ചിലപ്പോൾ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇയാൾ രക്ഷപ്പെട്ടു പുതുസ്ഥിതിയിലേക്കു മടങ്ങിയെന്നുവന്നേക്കാവുന്നതേ ഉള്ളൂ.”

“നിങ്ങൾക്കു് അങ്ങനെ തോന്നുന്നുണ്ടോ?” എന്നോടുള്ള ചോദ്യമാണ്.

“ജീവനുള്ളിടത്തോളം ആശയ്ക്കുവകാശമുണ്ട്.”

“കൂടുതൽ അയാൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ദുഃഖകാരണമാകാതെ ഇയാൾ കർത്താവിൽ ലയിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്ന് പീഫ് ഫിസിഷ്യനും വലിയൊരു ഏക്സ് പർട്ടുമായ ഡോക്ടർ മക്കാർത്തർ പറഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ, ഇതിൽനിന്നു മോചനം കിട്ടുന്നവർ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു ഏറിയകാലം നരകം അനുഭവിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനിടയാകുമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ അഭിപ്രായം.” അവർ കുരിശുവരച്ചു. “കർത്താവേ! അതിനൊന്നും അവിടത്തെ ദാസിയായ എനിക്കിടയാക്കരുതേ!” വീണ്ടും കുരിശു്.

എന്നെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും സ്കൂളിനുസമീപം വിട്ടിട്ടു് രാധ റോഫീസിലേക്കു പറപറന്നു.

അന്നു വൈകുന്നേരം ഫോണിൽ വിളിച്ചപ്പോൾ, “അങ്ങനെ തന്നെ തുടരുന്നു. എനിക്കു വലിയ പ്രതീക്ഷയില്ല,” എന്നായിരുന്നു ബാരായുടെ മറുപടി.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 25, ശനിയാഴ്ച

രാവിലെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാത്ത ഉഗ്രൻ മഴ. പ്രീതയ്ക്കു വലിയ പനിയും തലവേദനയും. 101 ഡിഗ്രി പനി. അവളെ ഡോക്ടറുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുപോണം.

കുഞ്ഞിന്റെ രക്തവും മലവും മറ്റും പരിശോധിക്കണം. മാസം തോറും മാറിമാറി പനിവരുന്നുണ്ട്. കണ്ണും പരിശോധിക്കണം. ഡോക്ടറുടെ നീളേഴമാണ്. 11 മണിവരെ നർസിങ് ഹോമിൽ കഴിഞ്ഞു

ബാരെയെ വിളിച്ചു. "ഇന്നലത്തേതിൽനിന്നും നില വളരെ മോശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. വിശേഷം വല്ലതും സംഭവിച്ചാൽ ഞാനടനേ അറീക്കാം," ക്ഷീണസ്വരത്തിൽ ഉത്തരം.

വൈകുന്നേരം യേശുദാസിന്റെ പാട്ടുകച്ചേരിക്കു പോകുന്ന പ്രോഗ്രാം ക്യാൻസൽചെയ്യേണ്ടിവന്നു. രാധയ്ക്കു വലിയ സങ്കടത്തിനിടയായിരുന്നില്ല.

രാത്രി പത്തിനുശേഷം ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രനെ വിളിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും പാട്ടുകച്ചേരിക്കു പോയിരുന്നു. വലിയ വിജയമായിരുന്നു. നല്ല പിരിവും. ഞങ്ങൾ ചെല്ലുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചത്. കഞ്ഞിന്റെ അസുഖവാത്ത് അറിയിച്ചു. അതിന് അവരെ വിളിക്കാത്തതിൽ പരിഭവപ്പെട്ടു. ബാർബാരയുടെ ഭർത്താവിനു വളരെ ആശ്വാസമുണ്ട്. അയാൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 26, ഞായറാഴ്ച

പ്രീതയ്ക്ക് പനി വിട്ടു.

ആകാശം പ്രസന്നമായിരുന്നു സൂര്യോദയത്തിന് ഇപ്പോൾ താമസമുണ്ട്; അഞ്ചാകണം. "ഇനി പെട്ടെന്നാണ് മാറ്റങ്ങൾ," രാധ പറഞ്ഞു. "സെപ്റ്റംബർ മുറുന്നതോടുകൂടി അഞ്ചര, ആറ്—ശ്രമേണ മാറിമാറി ഒക്ടോബറിൽ ആറര, ഏഴുവരയാകും വെളിച്ചം കാണാൻ. നവംബറിൽ ടയിംതന്നെ ഒരുമണിക്കൂർ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കളയും."

"അതെങ്ങനെ?"

"നവംബർ ഒന്നുമുതൽ വാച്ച് ഒരുമണിക്കൂർ മുന്നേറിവയ്ക്കേണ്ടിവരും. ഇപ്പോഴത്തെ 7 മണി അന്ന് 6 മണിയായി മാറും! അതാണിവിടത്തെ സമ്പ്രദായം."

ബാരെയെ വിളിച്ചു.

"ഞാൻ പള്ളിയിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തിയതേ ഉള്ളൂ. ഇതുവരെയും ബോധം വീണിട്ടില്ല. അന്ത്യകുടാശകൾക്ക് ഞാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തിട്ടു പോന്നു. ഏതു പാപികൾക്കും അഭയംനല്കുന്ന 'അവന്റെ' കൈയിൽ ഇയാളെ ഏല്പിക്കാൻ വേണ്ടതൊക്കെ ഞാൻ ചെയ്യും. അതെന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത കർത്തവ്യമാണ്."

"എല്ലാം മംഗളമാകട്ടെ!" രാധ ആശംസിച്ചു.

പാഠം ഉച്ചയ്ക്കുമേൽ വന്നു.

ബാരയുടെ കാര്യം രാധ പറഞ്ഞതേയില്ല. ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഞാൻ അറിയിക്കട്ടേ എന്നു വിചാരിച്ചു. പുനരാലോചനയിൽ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു.

സുകുൾ തുറക്കാൻ ഇനി ഒരാഴ്ചയേ ഉള്ളൂ. പുതിയ ടെക്സ്റ്റു ബുക്കുകൾ മേടിച്ചു പഠിച്ച് നോട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മസാച്യുസെറ്റ്സിലേക്ക് നാളെ രാവിലെ പോവുകയാണ്. ഒരാഴ്ച വിടപറയാനാണു വന്നത്.

ററീ കഴിഞ്ഞു യാത്രപറഞ്ഞു.

ഡോ. പി. കെ. യുടെ മകളും ഭർതാവും കഞ്ഞും അഞ്ചുമണിക്കു വന്നു. എട്ടുമണിവരെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. ജേർസി ആശുപത്രിയിലെ മെറ്റേണിറ്റി വാർഡിൽ ജയശ്രീക്ക് ഒരു ബെഡ് ബുക്കുവെ സ്തുകഴിഞ്ഞു. ഒരാഴ്ചക്കും പ്രസവമുണ്ടാകുമെന്നാണു പ്രതീക്ഷ. നാട്ടിൽനിന്നു് ആരും വരുന്നില്ല. രവിതന്നെ പ്രസവശുശ്രൂഷകൾ നടത്തും, പത്തുദിവസം അവധിയെടുത്തുകൊണ്ടു്.

അത്താഴം കഴിഞ്ഞു യാത്രപറഞ്ഞു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 27, തിങ്കളാഴ്ച

കാലത്തെ ഫോൺവിളി: പാം പോയിട്ടില്ല. ഒരു വിഷമ പ്രശ്നം അവളെ അലട്ടാൻ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൾ 3 എച്ച്. ഒ. യിലെ അംഗമാണെന്നു് ഏതോ കമ്പലികൾ ഒരു ഉറമക്കത്തു് ബോർഡ് ഓഫ് എജ്യൂക്കേഷനു് അയച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ തെമ്മാടിതന്നെയായിരിക്കണം. അല്ലാതെ ലോകത്തു് മറ്റൊരാൾ വിരോധിയും തനിക്കില്ല. ഇവിടെ ഉറങ്ങാനുള്ള അവസരം താൻ കൊടുത്തതിനുള്ള പ്രതിഫലം! ദ്രോഹിപുരുഷൻ!

തീർച്ച അറിയാതെ ആരിലും അങ്ങനെ അപവാദം ചുമത്തരുതു്. അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ എന്തുപററി?

കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം പരമസു ഹൈസ്കൂളിലെ ജോൺ ഗിഷ് (John Gish) എന്ന അദ്ധ്യാപകൻ ഗേ ആക്ടിവിസ്റ്റ് അലയൻസ് (Gay Activist Alliance of N. J.) എന്ന സംഘടനയിൽ അംഗമാണെന്നുള്ള കാരണത്താൽ, അയാൾ ഏഴുകൊല്ലമായി അവിടത്തെ ടീച്ചറാണെന്നുവരുകിലും, അവർ അയാൾക്കു വിലക്കുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. കുട്ടികളുമായി, യാതൊരു ഇടപെടലും പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു്, അയാൾക്കു കുറിക്കലും പരിഷ്കരണജോലി മാത്രം അവർ ഏല്പിച്ചു. അയാൾ കേസ്സുകൊടുത്തപ്പോൾ ഒരു സൈക്കിയാട്രിക് ടെസ്റ്റിനു് അയാളെ വിധേയനാക്കണമെന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഉപദ്രവകരമായ ഏതെങ്കിലും മാനസികപ്രവണത അയാളിൽ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അയാളെ ശിക്ഷണവിധേയനാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നും ന്യൂജേർസി സൂപ്പീരിയർ കോർട്ടു് വിധിച്ചു. ആ വിധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഞാനും ഉടൻ സൈക്കിയാട്രിസിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് ഹാജരാക്കണമെന്നു് അവന്മാർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

പാമിന്റെ പതിവു സൈക്കിയാടിസ്സും ഉണ്ടല്ലോ. അയാളിൽ നിന്നും ഒരു നല്ല സർട്ടിഫിക്കറ്റും മേടിച്ചു ഹാജരാക്കിയാൽ ഉപദ്രവം ഒഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

ആ തെമ്മാടിയുമായി ഞാൻ പിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ദുരാഗ്രഹിക്ക ഫീസ് കൊടുത്തുകൊടുത്തു ഞാൻ മുടിഞ്ഞു. അന്നും ജിയുമൊത്തു ഡ്രൈയിനിൽ വന്ന ഡോക്ടർ വിചാരിച്ചാൽ നമുക്ക് ഒരുപക്ഷേ, ഒരു നല്ല സൈക്കിയാടിസ്സിന്റെ സാക്ഷിപത്രം മേടിക്കാൻ പറ്റിയേക്കും. അങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ലേ?

ഫോണിൽ ചോദിച്ചിട്ടു വിവരം അറിയിക്കാം.

ഡോക്ടർ കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഒരു ഉത്തമസുഹൃത്തും ഡോക്ടർ ബഷീർ ന്യൂയോർക്കിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് സൈക്കിയാടിസ്റ്റാണ്. അയാളുമായി സംസാരിച്ചുവയ്ക്കാമെന്നും വൈകുന്നേരം പോയിക്കണ്ടു സർട്ടിഫിക്കറ്റും മേടിക്കാമെന്നും കൃഷ്ണൻനായർ സമ്മതിച്ചു. പാം നാലുമണിക്കു വന്നുകൊള്ളാമെന്നേറു.

ആറുമണിക്കു ഡോക്ടർ ബഷീറിനെ കണ്ടു. പത്തുമിന്നിട്ടു സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങോക്കു കാര്യമൊക്കെ മനസ്സിലായി. ബ്രീത്തിങ് എക്സർസൈസിലും യോഗിക് കൗച്ചറിലും മറ്റും വിശ്വാസമുള്ള ആളാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ഇടപെടുന്നതിനു വിഷമകരമായേക്കാവുന്ന യാതൊരു മാനസികനൂനതയും ഈ പേഷ്യന്റിനില്ലെന്ന് ധൈര്യമായി സട്ടിഫൈചെയ്യാവുന്നതാണെന്ന് ഒന്നാംതരം ഒരു സാക്ഷിപത്രം അദ്ദേഹം ഏഴുതിക്കൊടുത്തു. അമ്പതു ഡോളർ ഫീസ് കൊടുത്തതിൽ നന്ദിപ്പൂവും മുപ്പതു എടുത്തുകൊണ്ട് ഇരുപതു മടക്കിക്കൊടുത്തു. പാമിനു വലിയ സന്തോഷമായി.

എട്ടുമണിയായി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 28, ചൊവ്വാഴ്ച

രാവിലെ ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻനായർ വിളിച്ചു. “ബാർബാരയുടെ തേതാവിന്റെ ‘കോമാ’ വിട്ടുമാറി. അയാൾ ശരിയായി ശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. കണ്ണു തുറന്നു, ആളറിയുന്നുണ്ട്. ഇനി പേടിക്കാനില്ല. ബാർബാര വളരെ നല്ല സ്ത്രീ! അവർ തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരയുന്നു. സന്തോഷക്കരച്ചിൽ എന്ന് ഞാൻ കേട്ടിട്ടേയുള്ളൂ. ഇപ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കാണുന്നത്.”

“ഉത്തമഭാര്യമാർ എപ്പായിടത്തുമുണ്ട്! വിവരം അറിയിച്ചതിനു നന്ദി!”

ഫോൺ വെച്ചിട്ടു ഞങ്ങൾ തേങ്ങിത്തേങ്ങി പിരിച്ചു. പത്തുമണിക്കു ഒരു ഫോൺകാൾ.

“എ. കെ. ബി സാറു വന്നുചേന്നോ?” മലയാളത്തിൽ അപരിചിതശബ്ദം.

“ആരാണ്? മനസ്സിലായില്ലല്ലോ. എവിടെനിന്നു വിളിക്കുന്നു?”

“ന്യൂയോർക്കിൽനിന്നും. പേരും സോമൻ. തിരുവനന്തപുരത്തു മണക്കൊട്ടാരം വീടു. അവിടെത്തന്നെ എഞ്ചിനീയറിങ് കോളജിൽനിന്നും എലക്ട്രോണിക്സിനു ബി. എസ്.സി. ഫഷ്കുറസിൽ പാസ്സായി. ഉപരിപഠനത്തിന് ഇങ്ങോട്ടു പോന്നതാണ്.”

“സ്റ്റോളർഷിപ്പ് വല്ലതുണ്ടോ?”

“ഇപ്പോളില്ല കിട്ടിയേക്കാം. സ്വന്തചെലവിലാണ് പോന്നിട്ടുള്ളതു്. എ. കെ. ബി.സാറിനെ വഴുതക്കൊടു ചെന്നു കണ്ടു സംസാരിച്ചു. അളിയൻ്റെ കല്യാണത്തിനു നില്ലാതെ പക്ഷേ, നേരത്തേ പോന്നേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.”

“കല്യാണം കഴിഞ്ഞേ പോരുന്നുള്ളൂ. ഇവിടെ സെപ്റ്റംബർ മുന്നിനെത്തും.”

“അങ്ങോട്ടൊന്നു പോരാനും നിങ്ങളെയൊക്കെ കാണാനും എന്താ മാർഗ്ഗം? ചില അന്ത്യാവശ്യസംഗതികൾ സംസാരിക്കാനുണ്ടു്.”

“ന്യൂയോർക്കിൽ ഫിഷ് ആൻഡ് നീവ് ഫേമിലാണ് രാധയ്ക്കു ജോലി. വൈകുന്നേരം നാലിനുശേഷം അവളെ ചെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു് ഒന്നിച്ചിങ്ങോട്ടു പോരാം.”

“അങ്ങാന ചെയ്യാം. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ തീർച്ചയായും വരാം.”

“ബൈ ബൈ!”

പരം സർട്ടിഫിക്കറ്റു് സ്കൂളിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തിട്ടു് മസാച്യുസെറ്റ് സിലേക്കു പോയി. ഫോണിൽ നന്ദിയും വിടവാങ്ങലും ഒരുമിച്ചു നടത്തി.

ബാര വിളിച്ചതേയില്ല. പാവം സ്രീ!

വൈകുന്നേരവും രാത്രിയും ചാററഞ്ചെയ്യുണ്ടായിരുന്നു. മുറിക്കും തണുപ്പിക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

സോമൻ വന്നില്ല. അയാളുടെ കാര്യം രാധയോടു പറഞ്ഞു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 29, ബുധനാഴ്ച

വെള്ളപ്പാൻകാലത്തു നല്ല തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആറുമണിയായിട്ടും സൂര്യപ്രകാശം കാണുന്നില്ല. ജനാലയിൽക്കൂടി പുറത്തേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ എങ്ങും പുക മുടിക്കിടക്കുന്നു.

അടുത്തങ്ങാനും അഗ്നിബാധയോ മറ്റോ ഉണ്ടായോ?

“വലിയ ഫ്ലാഗ് അപ്പാ. പുറത്തൊന്നും കാണാൻ പറുകയില്ല, വളരെനേരത്തേക്കു്. കൂടെക്കൂടെ ഇവിടെ ഇങ്ങനെതന്നെ,” പ്രീത പറഞ്ഞുതന്നു.

ഫ്ലാഗ്—മുടന്മണു്—എനിക്കൊരു പുത്തറിയല്ല. നാലു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് ഉഴുതിയിൽ ചുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. തൊട്ടുമുൻപുവരുന്നതു് സാധനങ്ങൾപോലും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല.

“ജനലോ വാതിലോ തുറന്നിട്ടാൽ വീട്ടിനകത്തേക്കും ആക്രമിച്ചേക്കും. ഒക്ടോബർ-നവമ്പർ ഒക്കെ ആകുമ്പോൾ മിക്ക ദിവസവും ഇതുതന്നെ ഗതി.” രാധ വിശദീകരിച്ചു. “കാറിൽ യാത്രയാണു് ഏറ്റവും പ്രയാസം. ശക്തിയുള്ള ലൈറ്റിനുപോലും തുരക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ആക്സിഡൻറുകൾ ധാരാളമുണ്ടാകും.”

എട്ടുമണിയായിട്ടേ രാധയ്ക്കു പോകാൻ പറിയുള്ളു.

വൈകുന്നേരം രാധയുമൊത്തു സോമൻ വന്നു. 21 വയസ്സുള്ള പ്രാഗ്രുകായനായ സുഗേൻ. ആർക്കും എളുപ്പത്തിൽ ഇഷ്ടം തോന്നിക്കുന്ന ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും. സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. അച്ഛൻ സിംഗപ്പൂരിലാണു്. അമ്മയും വിദ്യാർത്ഥിനികളായ മൂന്നു സഹോദരിമാരും തിരുവനന്തപുരത്തു്. എ. കെ. ബി. യിൽനിന്നു് ഒരു സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണു വന്നിട്ടുള്ളതു്.

കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുക്കാം.

ഒരു ഫെല്ലോഷിപ്പിനു ശ്രമിക്കുകയാണു്. കിട്ടിയേക്കാൻ വളരെ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്. അതുവരയ്ക്കും കുറെ ഡോളർ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തുല്യമായ രൂപാ കേരളത്തിൽ എ. കെ. ബി. യുടെ ബാങ്ക് അക്കൗണ്ടിലോ ബന്ധുക്കൾവശമോ എല്പിച്ചുകൊള്ളാം. രൂപാ എല്പിച്ച രസീതു വന്നതിനുശേഷം ഡോളർ കൊടുത്താൽ മതിയാകും. ഇങ്ങനെ പല ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ചേച്ചി ചിരിക്കുന്നതെന്താ?

വലിയ തുകയാണെന്നു അങ്ങനെ മാറിത്തരാൻ ഞങ്ങൾക്കു കാണുകയില്ല. കഴിവുള്ളിടത്തോളം സഹായിക്കാം. അദ്ദേഹവും കൂടി വന്നാലോചിച്ചിട്ടു് വിവരം അറിയിക്കാം.

ഇന്നിവിടെ താമസിച്ചിട്ടു രാവിലെ പോകാമെന്നു ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷേ, ലോഡ്ജിലെ കൂട്ടുകാരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. മടങ്ങിപ്പോയേ പറു.

നേരത്തേ സപ്പർ തയ്യാറാക്കി. കേരളീയമായ അത്താഴം. ചോറും കറികളും. ഉപ്പിലിട്ടതും മെഴുക്കുപെരട്ടിയും പപ്പടവും മറ്റും വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. 7.30-നു കാറിൽ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി ബസ്സിൽ കയറിവിട്ടു. കൂടെക്കൂടെ വരണമെന്നു ക്ഷണിച്ചതു് അയാൾ പൂഞ്ചിരിയോടെ സ്വീകരിച്ചു.

10.30 വരെ ടി. വി. ന്യൂസ് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇററലിയിലുണ്ടായ റ്റൈപ്പിൻ ആക്സിഡന്റു്, വിയറ്റ്നാമിൽ നടക്കുന്ന ഘോരമായ

യുദ്ധരംഗങ്ങൾ, ചില്ലിയിലെ വിദ്യവവും പ്രതിവിദ്യവവും ജനിച്ചിരിക്കുന്ന കെട്ടുകൾ, ഡബ്ളിനിൽ ബോംബസ്റ്റോടനംകൊണ്ടുണ്ടായ മരണങ്ങൾ, നിക്ലണെതിരെ വൈറ്റ് ഹൗസിനു മുമ്പിൽ നടന്ന പ്രകടനങ്ങൾ—എല്ലാം പലവിധം ആകർഷകമായ പരസ്യങ്ങൾ ഇടകലർന്നുവെക്കുന്നു. എന്തൊരു തിരക്കിട്ട, സംഭവബഹുലമായ, സംഭ്രമജനകമായ, വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞ ജീവിതം! 11-നു കിടന്നു.

അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഫോൺ മണിയടിക്കുന്നു.

ഞാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടെണീറ്റ റിസീവർ എടുത്തു. താഴെ രാധയും എടുത്തു. രണ്ടിടത്തും ഒരേ സമയം കേൾക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് സംഭവം. ഒരു ഭക്തകാലം—ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും.

ഇംഗ്ലീഷിൽ: “ആരാണു വിളിക്കുന്നതു? എവിടെനിന്നും?”

മലയാളത്തിൽ: “തമ്പിമോൻ, തമ്പിമോൻ. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും. വഴുതക്കാട്ടുനിന്നും.”

“അതെയോ? ഈ അർദ്ധരാത്രിയോ! വിശേഷമെന്താ?”

“ഇവിടെ രാവിലെ ഒമ്പതുമണി. എന്റെ കല്യാണത്തിനു പോകാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും. അക്കന്റെ സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടി. നന്ദി! അച്ഛന്റെ അനുഗ്രഹശിസ്സുകൾ നേരിട്ടു കേൾക്കുമെന്നു കരുതി ഫോണിൽ ഒന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ശരിക്കും കിട്ടി. ദൈവം ധീനമുണ്ടോ! അക്കന്റെ അങ്ങിനെയോ?”

“ഞാനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.” (രാധ ഇടയ്ക്കു പറഞ്ഞു) “ഡബിൾ ഫോണോ. രണ്ടുപേർക്കും കേൾക്കാം. രണ്ടുപേർക്കും സംസാരിക്കാം. അച്ഛന്റെതിനോടൊത്തു എന്റെയും ആശംസകൾ അയച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

“അവിടെ എത്രമണി?”

“രാത്രി 11.20. നാളെ കാലത്തു ഇവിടെ 7.30-നായിരിക്കും അവിടെത്തെ മുഹൂർത്തം. ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളാം, എല്ലാം മംഗളമാകാൻ.”

രാജമയുടെ ശബ്ദം: “കരാളിന്റെ അഭാവം ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം മംഗളമായിത്തന്നെ പുരോഗമിക്കുന്നു.”

“എനിക്കുവേണ്ടിള്ളടി, എന്റെ പ്രതിനിധിയായി തമ്പിയെ അമ്മ അനുഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ മതി.”

എ. കെ. ബി. യുടെ ശബ്ദം: “രാധേ, 3-ാം തിയതി കാര്യമായി ന്യൂയോർക്കിൽ വരണം. ഞാൻ വന്നുചേരുന്ന സമയം തെറ്റിപ്പോയേക്കാം. ഞാൻ ട്രാക്സിയിലോ വാനിലോ പോരാം. വരരുതേ. കണതുങ്ങൾ എന്തെടുക്കുന്നു?”

“രണ്ടുപേരും ഉറക്കം.”

“ഇല്ല. ഇല്ല. രണ്ടുപേരും ഉണർന്നു. അച്ഛന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു. സ്വീറ്റ് കിസ്സുസ്. ഗുഡ് നൈറ്റ്!”

“മംഗളാശംസകൾ! പ്രാർത്ഥനകൾ!”

മൂന്നു മിനിട്ടായി. പന്തിരായിരം മൈൽ അകലെ, ഭൂമിയുടെ മറ്റുപുറത്തുനിന്നു വന്ന ആ മധുരശബ്ദങ്ങൾ ഒരു ക്ഷണികസ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ നിലച്ചു.

“വലിയ തുകയായിരിക്കുമോ രാധേ?”

“എട്ടോ പത്തോ ഡോളർ. അതിൽ കൂടാനിടയില്ല.”

“എന്തൊരു ഭൂതം! ദൂരവും കാലവും കീഴടക്കിയ മനുഷ്യൻ എന്തൊരു ഭൂതപ്രതിഭാസം!”

“പന്ത്രണ്ടു മിനിറ്റു ഭൂമിയിലുള്ളവരുമായി സംസാരിച്ചതു നോക്കുമ്പോൾ ഇതൊക്കെ എത്ര നിസ്സാരം! ടെലിപ്രിന്റർ, ടെലിവിഷൻ, മറ്റും എട്ടുപത്തുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ എല്ലാ വീടുകളിലെയും സാധാരണസാമഗ്രികളായിത്തീർന്നു. കമ്പിസന്ദേശവും മറ്റും വെറും പരിഹാസസ്യോപകരണങ്ങളായിത്തീർന്നു കാലം വളരെ വിദൂരമാകാനിടയില്ല.”

“ശരിയാണ്. മനുഷ്യൻ ഭൗതികവിജ്ഞാനപുഷ്പത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം അവന്റെ ഗതി എങ്ങോട്ടു എന്നുള്ളതാണു പ്രശ്നം.”

അവന്റെ ഹൃദയവും നന്നാകണം. സ്റ്റാലിൻപോലെ നിർമ്മലവും തേൻപോലെ മധുരവുമാകണം. അന്യന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങൾ തന്റെയും സുഖദുഃഖങ്ങളായി കാണത്തക്കവണ്ണം നന്നാകണം. അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ നന്നാകുകയില്ലേ? നന്നാകാതിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. പൊള്ളുന്ന അനുഭവങ്ങൾ അവനെ നന്നാക്കും. അവ അവന്റെ മുമ്പിൽ ആരോ എങ്ങുനിന്നോ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്...

കണ്ണു മയങ്ങുന്നു. എഴുത്തു മതിയാക്കി കിടക്കുന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 30, വ്യാഴാഴ്ച

അത്യധികമായ ഉഷ്ണം. അഗ്നിജ്വാലപോലുള്ള കാറ്റു രാവിലേ തുടങ്ങി ശക്തിയായി വീശുന്നു. നല്ലപോലെ തണുപ്പിച്ച മുറിക്കകത്തിരുന്ന് പത്രങ്ങൾ വായിച്ചു. അയലത്തെ കുഞ്ഞുങ്ങളുമൊത്തു ഗീതപ്രീതമാർ ബേസ് മെൻ ഹാളിൽ കളിച്ചു.

ഫോൺകാൾ. രാമപ്പോ കോളേജിൽനിന്ന്. അവിടെ ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ഓഫീസറുടെ ജോലിക്ക് രാധ ഒരു അപേക്ഷകയാണ്. നാളെ 11 മണിക്ക് ഇൻറർവ്യൂ എന്നറിയിക്കാനാണു വിളിച്ചതു്. ശരി, അറിയിച്ചേക്കാം. ഉടൻ രാധയെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു. നാളെ അവധി എടുത്തുകൊള്ളാം. പുതിയ ജോലി കിട്ടിയാൽ ഭാഗ്യം. ഭാര്യയ്ക്കും ഭർത്താവിനുംകൂടി കാർ ഒന്നു മതി. ടിഫിൻ

സൗകര്യം. ഭരം അധികമില്ല. മിക്കവാറും കിട്ടിയേക്കും. സുപ്രതിക്ഷ.

ബാര ഉച്ചയ്ക്കു വിളിച്ചു.

“ഭർത്താവിനു സുഖക്കേട് എങ്ങനെ?”

“അയാൾ എണീറ്റിരിക്കുന്നു. ചുണ്ടുകൾ പിളിർത്തിക്കൊണ്ടു്.”

“സന്തോഷവാർത്തയാണല്ലോ!”

“ഡോക്ടർ വിലക്കിയിരിക്കയാണു്, ലിക്വറോ ഡ്രഗ്സോ പെണ്ണോ തൊട്ടുപോകരുതെന്നു്. ഇയാൾക്കു് ഒരു നേരവും ഇപ കൂടാതിരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നാശംപിടിച്ച ഭൃശ്ശീലങ്ങൾ!”

“നല്ലപേരലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. അതു ബാരയുടെ കടമയാണു്.”

“നന്ദി! ഞാനിപ്പോൾ വിളിച്ചതു് മറെറാരു പ്രധാനകാര്യം പറയാനാണു്.”

“എന്താ?”

“ഒരു ഹ്രണ്ടിനെ ഞാനങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരുകയാണു്, നിങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ.”

“വളരെ സന്തോഷം. ആണോ പെണ്ണോ?”

“എന്റെ അഭ്യയേകാംക്ഷിയും സഹൃത്തുമായ ഒരു പ്രസിദ്ധ യൂണിവേർസിറ്റി പ്രൊഫസർ. മഹാചണ്ഡിതൻ. സഹൃദയൻ. നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ പരിചയപ്പെട്ടു തീരൂ എന്നു നിർബന്ധിക്കുന്നു. എന്റെ ഡെസർട്ടേഷൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂപ്പർ വിഷനിലാണു് രചിക്കണതു്. എനിക്കു് ഇന്ത്യയിലേക്കു് ഒരു ട്രാവലിങ് സ്റ്റാളർഷിപ്പു് സമ്പാദിച്ചതരാമെന്നു് അദ്ദേഹം ഏറ്റിട്ടുണ്ടു്. ഇന്ത്യയിൽ എന്റെ സൂപ്പർവിഷൻ നിങ്ങൾ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള ഫീസും അദ്ദേഹം ശിപാശ്ചിപെയ്തതരും.”

“പ്രൊഫസ്സറുടെ പേരെന്താ?”

“എഫ്. എ. ആർ. എന്നുമാത്രം ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞാൽമതി. ബാക്കി രഹസ്യം. മനസ്സിലാകുന്നോ?”

“എപ്പോൾ വരും?”

“ഇന്നു പററില്ല. നാളെ രാവിലെ ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തും. ബെതോട്ടുകൂടി.”

“ശരി. കാത്തിരിക്കും.”

വൈകുന്നേരം രാധ പറഞ്ഞു: “ഒക്കെ കാക്കപിടിത്തമാണു്. അവൾ ഫെല്ലോഷിപ്പും ട്രാവൽഷിപ്പും ഒക്കെ സമ്പാദിക്കും. ഡോക്ടറേറ്റും നേടും. ഞാൻ നാളത്തേക്കു് അചധിയെടുത്തു. ഇൻറർവ്യൂവിനു പോകാൻ. പ്രൊഫസ്സറെ സൽക്കരിക്കാൻ ഞാനും കൂടാം. അച്ഛനു വല്ല പ്രയോജനവും കിട്ടുന്നെങ്കിൽ കിട്ടട്ടെ.”

Two Guys എന്ന സൂപ്പർമാർക്കറ്റിൽ ഷോപ്പിങ്ങിനു പോയി. 9 വരെ ചുറ്റിനടന്നു.

1973 ഓഗസ്റ്റ് 31, വെള്ളിയാഴ്ച

വിവാഹമംഗളം: രാവിലെ 7.30.

തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇപ്പോൾ ഓഗസ്റ്റ് 30, വ്യാഴം, വൈകുന്നേരം 6 മണി. തമ്പിമോയ് കലയാണസമയം. ഞങ്ങൾ—ഞാനും രാധയും കഞ്ഞുണ്ടല്ലോ—ആത്മാർത്ഥതയോടെ മംഗളമുണ്ടാകാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആശംസ എല്ലാപേരും രേഖപ്പെടുത്തി, ഒരു കത്തിൽ. ഉടൻതന്നെ പോസ്റ്റുചെയ്തു.

മനസ്സമാധാനം നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാം മനഷ്യർ ആരാധന!

പ്രൊഫസ്സർ എഫ്. എം. ആർ : ഏഴുമണി. ബാരയുടെ തോളിൽ വലതുക്കൈ താങ്ങിക്കൊണ്ട് പ്രൊഫസ്സർ എഫ്. എം. ആർ. പ്രവേശിക്കുന്നു. കൊഴുത്തുരുണ്ട് പൊങ്ങിയ തടിമാടൻമനഷ്യൻ. 50, 55 തോന്നും. ഷേവുചെയ്തു വെളുപ്പിച്ച വൃത്തുവെത്തു് ഇരുട്ടത്തോടിയും നീണ്ട മുക്കും ഭംഗിസംവൽകം. കറുത്ത കണ്ണുകൾ. നിബിരീസമായ കരിംപുരികം. അല്പം ചെമ്പിച്ച ചുരുണ്ടമുടി ചീകി മിനുസമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഈ മനഷ്യനെ ഇതിന്നുമുൻ്റെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്, തീർച്ച. ഓർമ്മവന്നു. ബഗ്ഗൻമാളിൽ ഒരു യുവതിയോടു ശ്രംഗാരസല്ലാപം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന തൈക്കിഴവൻ! 'വയസ്സോരു പ്രശ്നമല്ലിവിടെ' എന്ന രാധയുടെ കമ്മൻറും ഓർത്തു.

സല്ലാപവചനങ്ങളോടെ രാധ അതിഥികളെ എതിരേറിയത്തി. ഒരുപചാരികമായ പരിചയപ്പെടുത്തലുകൾ. പ്രൊഫസ്സർ ഫലിതപ്രിയനാണ്. ചുവന്ന ചുണ്ടുകൾ വിടുത്തി, നല്ല പല്ലുകൾ കാട്ടി പൊട്ടിച്ചിരിക്കയും തമാശകൾ പറയാൻ താൽപര്യം കാട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

“എന്റെ 43 കൊല്ലത്തെ പ്രൊഫസ്സർജീവിതത്തിനിടയിൽ ഇവളെപ്പോലൊരു നല്ല ശിഷ്യയെ കിട്ടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. (പൊട്ടിച്ചിരി) പഠിത്തത്തിൽ ശുഷ്കാന്തി, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി എന്തും ത്യാഗം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധത, ഗുരുനാമനിൽ പ്രത്യേകത—ഇതൊക്കെയാണ്” ഒരു നല്ല വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അഭിലഷണിയയോ ഗ്യതകൾ. ഇതെല്ലാം ഈ കൊച്ചുപെണ്ണിൽ (little girl) ഒത്തിരിക്കുന്നു!” വീണ്ടും ചിരി.

എ. എസ്. എ യിലെ പ്രൊഫസ്സർ: “പ്രൊഫസ്സർ വളരെ നേരത്തേതന്നെ സർപ്പീസിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ 43 കൊല്ലത്തെ പ്രൊഫസ്സർഷിപ്പ് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല.”

“ഞാൻ 25-ാം വയസ്സിൽ എന്റെ പിഎച്ച്.ഡി. സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് സർപ്പീസിൽ പ്രവേശിച്ചു. റിട്ടയർമെന്റിനു നോർമൽ വയസ്സ് ഇവിടെ 65 അല്ലെങ്കിൽ 66 ആണ്. പക്ഷേ, ജോലി തുട

രാൻ കെല്പുള്ളവരും പ്രഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചവരുമായ പ്രൊഫസ്സർമാരെ 70 വരെ തുടരാൻ പലപ്പോഴും ക്ഷണിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ (പ്രൊട്ടീച്ചിരി) ഈ കാരറിഗറിയിൽ പെടുന്നവനാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കാൻ സന്തോഷമുണ്ട്. എനിക്കിനി ബാക്കിയുള്ള രണ്ടു കൊല്ലത്തിനകം ഈ പ്രിയശിഷ്യന്മേയും ഇവളെപ്പോലെയുള്ള—എന്നു വെച്ചാൽ മറ്റുള്ളവർ ഇത്രത്തോളം ചോര—രണ്ടു മൂന്നു ചേരെയും കൂടിക്കരകയറ്റിവിടണമെന്നാണ് ഞാൻ ശപഥം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.”

സപ്തതിയടുത്ത പ്രൊഫസ്സറുടെ ഉജ്ജ്വലപത്ര ഞാൻ സാശ്വര്യം വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

“70 വയസ്സുവരെ ഹൃദയ ആക്റ്റീവ് സർവ്വീസായി വകവെച്ചു കിട്ടുമോ?” ജിജ്ഞാസയോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“എന്നുവെച്ചാൽ?”

“പെൻഷന്റെ കാര്യത്തിനും മറ്റും. ഒരു താരതമ്യപഠനത്തിനുവേണ്ടി ചോദിക്കുകയാണ്.”

പെൻഷൻ വ്യവസ്ഥകളും ശമ്പളവും: “സമുചിതമായ പെൻഷൻ വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇവിടുള്ളതു്. എല്ലാ അധ്യാപകർ—ഗവണ്മെന്റ് കോളേജുകളിലായാലും ശരി, പ്രൈവറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലായാലും ശരി—ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിയുമ്പോൾ ജീവിതശിഷ്യം മുഴുക്കെ സുഖമായി കഴിയുന്നതു് പെൻഷനു് അർഹരായിത്തീരുന്നു. പ്രതിമാസശമ്പളത്തിൽ 5 ശതമാനം പെൻഷനുവേണ്ടി പിടിച്ചിടണമെന്നു നിർബന്ധമാണ്. പ്രൈവറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ അവരുടെ ധനസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് തത്തുല്യമോ ചിലപ്പോൾ ഒന്നരയോ രണ്ടോ ഇരട്ടിയോ ആയ ഒരു തുക അവരുടെ ഓഹരിയായിടുന്നു. എന്തായാലും സർവ്വീസിന്റെ അവസാനത്തെ പത്തു വഷം കിട്ടിയ ശമ്പളത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ച് പ്രതിമാസശമ്പളത്തിന്റെ നേർപകുതിയങ്കിലും പെൻഷൻ നൽകിയേ തീരൂ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഇതിലും കൂടുതൽ കിട്ടാറുണ്ടോ?”

പെൻഷനില്ലാത്ത കേരളത്തിലെ പ്രൈവറ്റ് കോളേജാധ്യാപകരുടെ ദുരവസ്ഥ ഞാൻ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. പ്രൈവറ്റ് വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിലും കൂടി 40 കൊല്ലം സർവ്വീസുള്ള എനിക്കു്, പ്രശസ്തനായ ഒരു യൂണിവേർസിറ്റി വൈസ് ചാൻസലർ ‘He is not eligible for any pension,’ എന്ന് സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ ശിപാർശയെപ്പോലും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് കല്പനയിറക്കിയ സാഹചര്യങ്ങൾ ഞാൻ വിവരിച്ചപ്പോൾ ‘ഹോ! ഹോ!’ പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹം അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

“എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നിങ്ങൾ ഭാഗ്യശാലികൾതന്നെ!” ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചു. “ഒന്നാമതു് ഇന്ത്യ ഒരു പാവപ്പെട്ട രാജ്യം. പിന്നെ അതിനെ കൂടുതൽ ദൃഷ്ടിതമാക്കുവാൻ ദുർബ്ബലികളായ ബ്യൂറോക്രാറ്റുകൾ (bureaucrats) ബലകങ്കണരായിരിക്കുകയാണ്.”

“പക്ഷേ, ഇവിടെ പ്രൊഫസ്സർമാരുടെ ശമ്പളം മറ്റു തൊഴിൽക്കാരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കുറവാണ്. വിശേഷിച്ചും പ്രൈവറ്റ് കോളേജുകളിൽ ചിലപ്പോൾ അത് പ്രതിവർഷം അത്രയധികം, എണ്ണയധികം ഡോളർ എന്നൊക്കെയുള്ള. ചില പെറിയ പ്രൈവറ്റ് യൂണിവേർസിറ്റികൾ ഏറ്റവും വലിയ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്ന കാര്യം ഞാൻ മറയ്ക്കുന്നില്ല.”

“വലിയ യൂണിവേർസിറ്റികളിലെ ശമ്പളനിരക്ക് എങ്ങനെ?”

“അത് 7,000 മുതൽ 25,000 വരെ വ്യത്യാസമായിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു ശമ്പളത്തിനു പുറമേ ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ കിട്ടുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം വിസ്മയിച്ചുകൂടാ.”

“അതെന്തൊക്കെയാണ്?”

“ഏഴുവർഷം സർവ്വീസ് കഴിയുമ്പോൾ ഒരു വർഷം പകുതി ശമ്പളത്തിൽ അവധി കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ ആറുമാസം മുഴുവൻ ശമ്പളത്തിൽ കിട്ടും. താണ പ്രീമിയത്തിൽ ഉയർന്ന ഇൻഷുറൻസ്, ഫാമിലി മെഡിക്കൽ എയ്ഡ്, മക്കൾക്കു സ്റ്റോളർഷിപ്പ്, താമസസൗകര്യങ്ങൾ—ഇങ്ങനെ പലതുണ്ട്. പിന്നെ ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും—ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കു വിശേഷിച്ചും—പല കമ്പനികളിൽനിന്നും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കൺസൾട്ടന്റ്സ് എന്ന നിലയിൽ ഫീസ് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവാദമുണ്ട്. പ്രതിദിനം 50 മുതൽ 1,000 ഡോളർ വരെ ഇത്രയധികത്തിൽ കിട്ടുന്ന യൂണിവേർസിറ്റി അദ്ധ്യാപകരുണ്ട്. നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുക്കാനും പ്രതിഫലം കിട്ടുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യാനും തടസ്സമില്ല. പിന്നെ ഇവളെപ്പോലുള്ള (ബാരയെ ചുണ്ടി) യുവസുന്ദരികളുമായി ഇടപഴകുവാനും അവരുടെ ബഹുമാനവും ചിലപ്പോൾ പ്രേമവും (love) കൈക്കലാക്കാനും (പൊട്ടിച്ചിരി) അവസരം കിട്ടുക അഡീഷണൽ ഭാഗ്യവുമല്ലേ?”

ഒരു പ്യൂവർ വെജിറ്റേറിയൻ: രാധ കക്കിയും ഓവൽസിനും കൊണ്ടു് അതിഥിസല്ലാരത്തിനു മുതിന്നു.

“മിസ്സിസ് പിള്ളേ, ഞാനൊരു പ്യൂവർ വെജിറ്റേറിയനും ടീടോട്ടലേറിയനുമാണ് (സസ്യഭക്ഷം മദ്യവർജ്ജകനും). ചാരായമോ സിഗറോ തൊടുകയില്ല. അതാണ് 70 അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിലും എന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയ്ക്കും ആരോഗ്യപ്രസരിപ്പിനും ഒരു വാട്ടവും കോട്ടവുമില്ലാത്തത്. ഒരു നാല്പതു കാരനോടു മല്ലിട്ട് നിലം പരിശാക്കാൻ (കൈപൊക്കിക്കൊണ്ടു്) എന്നിങ്ങനെ കഴിയും. ഇവളെപ്പോലുള്ള ഒരു ഇരുപതു കാരിയുമായി (പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) മധുവിധു നടത്താനുള്ള കെല്പും എന്നിങ്ങനെ.”

എല്ലാവരും പിരിച്ചു.

“എന്റെ അച്ഛനും ഒരു പ്യൂവർ വെജിറ്റേറിയനും ടീടോട്ടലേറിയനമാണ്; ഈ പറഞ്ഞ കെല്ലുകൾ ഉണ്ടെന്ന് അച്ഛൻ പ്രഖ്യാപിക്കാറില്ലെങ്കിലും—”

“തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിനുമുണ്ട്! മുഖഭാവം കണ്ടാൽ എനിക്കറിയാം!” പ്രൊഫസ്സർ പൊട്ടിച്ചിരിയോടെ ഉടുത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “എന്താ, ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയല്ല സഹൃദയന്മാരേ?”

“പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണം..” ഞാൻ ചിരിച്ചു.

“ഇവിടെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി ആപത്തുകളിൽ മാത്രം പാടിപ്പോകരുത്!” എല്ലാവരും വീണ്ടും ചിരിച്ചു. “എന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കൂ. ശരിയായ വഴിക്കു ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരിച്ചുവിടാം..” എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“അതിരിക്കട്ടെ,” രാധ പറഞ്ഞു. “ഒരു പ്യൂവർ വെജിറ്റേറിയൻ കേരളാ ലബ്ബ് ഞാൻ തയ്യാറാക്കട്ടെ? നിങ്ങൾ അതിൽ പങ്കു കൊള്ളുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു വലിയ സന്തോഷമായിരിക്കും..”

അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.

ലൈബ്രറിയിൽ: എ.കെ. ബി.യുടെ ലൈബ്രറി പരിശോധിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ ലബ്ബുവരെ അവിടെ ബാരയുമൊത്തു പോയിരിക്കാമെന്നും സമയം പാഴാക്കാതെ പ്രിയശിഷ്യന്മാരുടെ വല്ലതുപറഞ്ഞുകൊടുക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സന്തോഷപൂർവ്വം രാധ അതു സമ്മതിച്ചു. അവർ മുകൾനിലയിലേക്കു പോയി. ഞങ്ങൾ പിന്നാലെ ചെന്നു. സെക്സ്, ക്രൈം എന്നീ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കു് സായിപ്പിന്റെ ദൃഷ്ടി ആദ്യവീക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ പതിഞ്ഞു. “ഇതെല്ലാം നിനക്കു പഠിപ്പിച്ചതല്ല. ഇതേ നോക്കൂ! നിന്റെ ടോപ്പിക് വളരെ വിഷമമേറിയതാണ്. പല തുറകളിലുമുള്ള ജീവിതമാലിന്യങ്ങളെല്ലാം ഡോറാ മുഖേന തെരഞ്ഞെടുത്തു പഠിച്ചു, അവയെ നിമ്മാജ്ജനം ചെയ്യാനുള്ള പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചാൽ മാത്രമേ നിന്റെ തീസിസ് ഒരു വിജയമാകൂള്ളൂ. അത് ഒരു താരതമ്യപഠനം—അതായത് ഇന്ത്യപോലുള്ള മറ്റൊരു രാജ്യവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയുള്ള പഠനം—ആയാൽ എളുപ്പത്തിൽ സംഗതി നേടാം..”

നിങ്ങളുടെയും രാധയുടെ അച്ഛന്റെയും വിലയേറിയ സഹായത്തോടെ എനിക്കതു നിശ്ചയാസം സാധിക്കാം,” അവൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും പുഞ്ചിരിയോടെ കഴുത്തുകഴഞ്ഞാടി നോക്കി.

“നിങ്ങളുടെ ജോലി നടക്കട്ടെ. ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കാൻ നില്ക്കുന്നില്ല,” രാധ പറഞ്ഞു. “പ്രൊഫസ്സറുടെ ലബ്ബസമയം കൂടി അറിയിച്ചാൽ കൊള്ളാം..”

“ഒരുമണിയാണ് സാധാരണ സമയം. രണ്ടു മണിവരെ താമസിച്ചാലും എനിക്കു വിഷമമില്ല..”

പഠിപ്പിക്കലിന്നു തടസ്സമുണ്ടാകാതെ ഞങ്ങൾ ലൈബ്രറി വിട്ടുപോകുന്ന റൂത്തിലിന്റെ വിടവിൽക്കൂടി ബാരായുടെനേക്കുപ്രൊഫസ്സറുടെ തിളങ്ങുന്ന നോട്ടം ഞാൻ കണ്ടു.

സദ്യ ഒരുക്കാൻ രാധയെ സഹായിച്ചു. പത്തരയ്ക്കുമുമ്പ് എല്ലാം റെഡിയാക്കിവെച്ചിട്ട് രാധ ഇൻറർവ്യൂവിനു പോയി.

11 30 ആയപ്പോൾ ബാര താഴെയിറങ്ങിവന്നു. “പ്രൊഫസ്സർ ഒന്നു മയങ്ങുകയാണ്. രാധയെവിടെ?”

ഇൻറർവ്യൂവിനു പോയിരിക്കുന്ന വിവരം പറഞ്ഞു.

“പാവം! അവൾക്കീ ജോലി കിട്ടണം. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം. ഗീതേ, ആൻറിക്കു കുളിക്കാൻ വേണ്ട സൗകര്യം ചെയ്തുതരൂ.”

ഗീത ബാരന്റും ഒരുക്കിക്കൊടുക്കാൻ പോയി.

“കൂട്ടുകാരിയുടെ വിശേഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാം? കണ്ടുമുട്ടാറില്ലേ?”

“അവളിപ്പോൾ വളരെ മാറിയ ഒരു വ്യക്തിയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. യോഗാഭ്യാസവും ധ്യാനവും അവളെ ആകെ മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്.”

സുഖീപ്മായ ഒരു ചിരി.

“എന്താ?”

“ഇവിടെ യോഗിക് ക്ലാസ്സുകളിൽ എന്തൊക്കെയാണു നടക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. യോഗാഭ്യാസവുമായി എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ മതി, മാനുഷമായ ഒരു സ്ഥാനം നിങ്ങൾക്കുടൻ നഷ്ടപ്പെടും. ഉദ്യോഗമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തുലയും.”

“നേരേ മറിച്ചാണല്ലോ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്.”

“ഒക്കെ കള്ളപ്രചരണം. നിങ്ങൾ എന്നോടൊത്തു സൂയോക്തിലേക്ക് ഒന്നു വരാമോ? ഞാൻ നിങ്ങളെ ദുഷ്സാക്ഷിയാക്കിത്തരാം! എന്താ, നാളത്തേക്ക് ഒരു ട്രിപ്പ് ഞാൻ നിശ്ചയിക്കട്ടേ? രാധയ്ക്ക് ഒഴിവുദിവസമാണല്ലോ.”

“രാധ വന്നു” ആലോചിച്ചുനോക്കാം..”

രാധ അതു കേട്ടുകൊണ്ടു വന്നു.

“ഇൻറർവ്യൂ എങ്ങനെ?”

“വളരെ നന്നായിരുന്നു. പക്ഷേ, ബോസ്റ്റൺകാരിയായ ഒരു വെള്ളക്കാരൻപ്പെണ്ണിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവൾക്കു കൂടുതൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് എക്സിപീരിയൻസു ഉണ്ടത്രേ.”

“വെറും പക്ഷപാതം! എന്നിക്കു സംശയമില്ല!” ബാര വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “ഇവർ ആദർശങ്ങളൊക്കെ പറയുന്നല്ലാതെ ശിപാശിയുള്ള ഒരു വെള്ളക്കാരൻ വന്നപ്പോൾ അവളെ നിയമിച്ചു. രാധയ്ക്ക് എടുത്തു കൊടുത്തെ ടീച്ചിങ്ങും അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് എക്സിപീരിയൻസും ഉള്ളതല്ലേ? എന്നിട്ട്—ഞാൻ നമ്മുടെ പ്രൊഫസ്സറെ

കൊണ്ടു പരാതി പറയിപ്പിക്കാം. നിങ്ങളുടെ പ്രസിഡണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹൃദയനാണ്.

“വേണ്ട ബാരേ. അടുത്ത ചേക്കർസിയിൽ എന്ന് നിയമിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവരെ പിന്നക്കേണ്ട. എനിക്ക് കൊണ്ടുപോകുമല്ലോ. എനിക്ക് ഒട്ടും വിഷമമില്ല. എന്താണ് എന്നോടാലോചിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്?”

ന്യൂയോർക്ക് ട്രിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ബാര പറഞ്ഞു.

“അച്ഛൻ ന്യൂയോർക്കിലും പരിസരങ്ങളിലും പല സ്ഥാപനങ്ങളും അടുത്തു കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്.”

“എന്നെ ഏല്പിച്ചേക്കൂ. ഞാനെല്ലാം ഏറ്റവും ഹാർലമിലും മറ്റും എനിക്കു വളരെ അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരും ബന്ധുക്കളുമുണ്ട്. ഞാനെല്ലാം കൊണ്ടു കാണിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥം നിറഞ്ഞുകവിയാനുള്ള മാറ്റൻ ഞാൻ സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കാം. അപ്പോൾ ഞാൻ നാളെ രാവിലെ വെതിന്നു വരട്ടേ?”

“ശരി, വന്നുകൊള്ളൂ.”

കേരളം ലബ്ബ്: ബാര കുളികഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ പ്രൊഫസ്സർ നാപ്പ് (പകൽമയക്കം) കഴിഞ്ഞു വന്നു. രാധയുടെ കേരള ലബ്ബ് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അടുപ്പായസവും (കേരളം പ്യൂഡിങ്) സാമ്പാറും, ഓലനും കിഴവൻ ഒട്ടധികം ചെലുത്തിവിട്ടു.

“ഞാനിന്നി കൂടെക്കൂടെ രാധയുടെ അതിഥിയാകാൻ തീർച്ചയായും എത്തും. ഇത്ര രുചികരമായ ഒരു ലബ്ബ് ഞാനിതിന്നുമുമ്പ് കഴിച്ചിട്ടേയില്ല!” അദ്ദേഹം മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു.

പ്രൊഫസ്സർ ബാരയും ഒരുമിച്ചിറങ്ങി. നാളെ കറക്ട് 9.30-ന് എത്തുമെന്ന് ബാര വീണ്ടും ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. ആ കൃശസന്ദരഭിയുടെ തോളിൽ തുങ്ങി ആ തടിമാടൻ നീങ്ങുന്നത് കൗതുകകരമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു.

1973 സെപ്റ്റംബർ 1, ശനിയാഴ്ച

ബാര വരണം: കണിശം 9.30-നു ബാര എത്തി. പന്തമുള്ള നീല ബ്യൂക്കിൽ, പുപ്പഞ്ചിരിപരത്തിക്കൊണ്ട്.

രാധ പറഞ്ഞിരുന്നു:

“ഏഴാംതീയതിവരെ ബാര ഹ്രീയാണ്. അവൾ അച്ഛനിൽ നിന്ന് എന്തോ ഒക്കെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവൾ ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിക്കും. ഏതായാലും വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണം സംസാരിക്കാനും പെരുമാറാനും. പാഠം സാരമില്ല. ഇവൾ വിരോധിയായാൽ ഞങ്ങൾക്കു പലവിധ ഉപദ്രവങ്ങളും വലിച്ചുവെക്കാൻ പറ്റിയവളാണ്. ന്യൂയോർക്കിലെ കഥ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സന്ധ്യയ്ക്കുമുമ്പ് മടങ്ങിപ്പോരാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.”

ബാര എന്റെ വേഷവിധാനം അസംതൃപ്തിയോടെ വീക്ഷിച്ചു. "ഈ നീല ടൈ മാറ്റണം. വെളുപ്പും കറുപ്പും വരയുള്ള ആ ടൈ ഈ നീല കോട്ടിനു മാച്ചുചെയ്യും." അവൾതന്നെ സ്റ്റാൻഡിങ്നിന്നു ടൈ തെരഞ്ഞെടുത്തു കെട്ടിത്തന്നു. "ഇപ്പോൾ എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു വെണു നോക്കൂ. (ഡ്രസ്സിങ്ങിലാണ് പകിട്ടി കൂടുന്നതു്, ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും. എന്റെ മനുഷ്യൻ (my man) പുഷ്പിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളപോലെ, കഴുതയെ ഡ്രസ്സുചെയ്യിക്കുന്ന മട്ടിലേ ഉടുപ്പുകൾ അണിയൂ."

"അസുഖം എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?"

"ലിക്വർ കൊടുക്കാത്തതു്കൊണ്ടു് എന്ന പ്രാകിക്കൊണ്ടു കിടക്കുകയാണു്. അയാൾ കുറച്ചുകാലംകൂടി ജീവിക്കുകൊള്ളട്ടേ എന്നു കരുതി ഞാൻ ഒരു വാക്കും മറുപടികൊടുക്കാതെ ഇറങ്ങിപ്പോന്നു."

രാധ ഒരു പത്തുഡോളർ നോട്ടു് അവളുടെ കൈയ്യികത്തു വെച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "എന്തെങ്കിലും അച്ഛനുവേണ്ടി ചെലവാക്കാനാ. തൊറിലുരിക്കരുതു്."

"ശരി, അങ്ങനെയാകട്ടെ."

എയർകണ്ടീഷൻചെയ്തിട്ടുള്ള, തുടലസംഗീതവും ന്യൂസും മാറിമാറി നല്കുന്ന റേഡിയോയോടുകൂടിയ, കാഠിനകത്തു് ആ സുന്ദരിയുടെ അടുത്തിരുന്നു് രണ്ടുമിനിട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു:

"ഇവിടത്തെ പെരുമാറ്റരീതികളിൽ എനിക്കു പരിചയം പോരാ. എന്തു വിസ്തീർത്തനും സംസാരിച്ചാലും എങ്ങനെ വഷളായിത്തന്നെ പെരുമാറിയാലും ക്ഷമിക്കണം. കൗതുകംകൊണ്ടു് ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണു്, ബാരയ്ക്കു് എന്താണു ജീവിതലക്ഷ്യം?"

ജീവിതലക്ഷ്യങ്ങൾ:

പൊട്ടിച്ചിരി.

"എന്താ ചിരി?"

"നല്ലൊരു ചോദ്യം! അതിന്റെ ഉത്തരം മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതവിശ്വാസങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം."

"ശരിയാണു്. അവയെന്തൊക്കെയാണു്?"

"ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെയോ ജൂതന്മാരെയോപോലെ ഒരു മരണാനന്തരസ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാരെപ്പോലെ പുനർജന്മകഥയിലും എനിക്കു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. മുമ്പിൽക്കാണുന്ന ഈ ജീവിതത്തിൽ കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന അദ്ദേശ്യമായ മറ്റൊന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു് വിസ്തീർത്തമെന്നാണു് എന്റെ പുണ്ണവിശ്വാസം."

"അപ്പോൾ ഈശ്വരവിശ്വാസമോ?"

"ഓരോ വസ്തുക്കാരും ഓരോ മതക്കാരും ഓരോ ഈശ്വരനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈശ്വരനല്ല, മുസ്ലിമിങ്ങളുടേതു്. ഹിന്ദുക്കൾ പഴയ മഹാകവികൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള കൃഷ്ണനേയും

രാജനേയുമാണ് ഈശ്വരരൂപങ്ങളായി ഗണിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ യാതൊരു ഈശ്വരനിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല."

"ഇന്ത്യയിലും ഇന്തരക്കാരണ്ടു. അവരെ നാസ്തികന്മാർ, പാവുകന്മാർ, എന്നു വിളിക്കുന്നു."

"അപ്പോൾ, ഭൂമിക്കപ്പുറത്തും എനിക്കു കൂട്ടുകാരണെന്നറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷം. ഇനി എന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം പറഞ്ഞാൽ പൊരുത്തപ്പെടും. നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയും. മരണനിമിഷംവരെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം സകല സുഖങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും അനുഭവിക്കാൻ ഉററശ്രമിക്കണം, അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും നോക്കാതെ..."

"അതു വലിയ സ്വാർത്ഥതയല്ലേ?"

"ഞാൻ മുഴുക്കെ പറഞ്ഞില്ല. അതേ സുഖങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും അന്യർക്കും അനുഭവിക്കാൻ എന്നാലാവതു ചെയ്തുകൊടുക്കണം, ജാതി-മത-വർഗ്ഗ-വണ്ണവ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും നോക്കാതെതന്നെ. ഇനിയും എന്തെ സ്വാർത്ഥയാണെന്നു നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയില്ലല്ലോ?"

"അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മഹത്തുതന്നെ."

"നിങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കൂ. ഏതുവിധം സുഖമോ സന്തോഷമോ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതു്, നിങ്ങൾ അതാവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളൂ; 'മുട്ടിയാൽ തുറക്കപ്പെടും' എന്ന തത്ത്വമനുസരിച്ചു് എന്നാൽ കഴിവുള്ളതാണെങ്കിൽ അതുടൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ ഇന്നോളം ആരെയും കബളിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടിയ സത്യസന്ധയായ ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു."

"കൊള്ളാം, ഞാനും അഭിമാനിക്കുന്നു, നിങ്ങളെ സുഹൃത്തായി കിട്ടിയതിൽ."

ഒരുനിമിഷം കഴിഞ്ഞു അവൾ ചോദിച്ചു: "ഇനി നിങ്ങളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്തെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു് മര്യാദകേടാകുകയില്ലല്ലോ?"

"കഴിവുള്ളിടത്തോളം ശാന്തിയും മനസ്സമാധാനവുമുള്ള ഒരു ജീവിതലബ്ധിയാണു് എന്റെ ലക്ഷ്യം."

"കൊള്ളാം, പക്ഷേ, സുഖവും സന്തോഷവുംകൂടാതെ ശാന്തിയും മനസ്സമാധാനവും എങ്ങനെ കിട്ടും?"

"ആലോചിച്ചുനോക്കൂ ബാബേ, എല്ലാ സുഖങ്ങളും നൈമിഷികങ്ങളല്ലേ? പാടുപെട്ടു നേടിക്കഴിയുമ്പോൾ അവ മിന്നൽപോലെ മാഞ്ഞുമാറുന്നു. പിന്നെ, സുഖസന്തോഷങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വേട്ടയിൽ പലപ്പോഴും മനുഷ്യൻ കൈവരുന്നതു് ദുഃഖവിഷാദങ്ങളല്ലേ?—"

“ശാന്തി-സമാധാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള വേട്ടയിലും മറിച്ചുള്ള അനുഭവങ്ങൾ കൈവന്നുകൂടേ? ദുഃഖമാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടിയാണ് ശാന്തിവേട്ടക്കാർ—പാവങ്ങൾ—സഞ്ചരിക്കാറുള്ളത്. അവർക്കു ലക്ഷ്യത്തിലും ദുഃഖമാണു കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ മാറ്റവും ദുഃഖം, ലക്ഷ്യവും ദുഃഖം!” പൊട്ടിച്ചിരി. “എന്താ തോൽവി സമ്മതിച്ചോ?”

“എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും മറുപടികളുണ്ട്. അവകൂടി നോക്കുമ്പോൾ തോൽവി ജയമായി മാറും..”

“പ്രിയസ്നേഹിതാ! ഈ രോഡുകളിലെ തിരക്കും തിരക്കും നോക്കി എത്ര ആയിരം കാറുകളാണ് ഓരോ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി, അല്പനേരം ഈ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ, തെരുവെക്കോണ്ടിരിക്കുന്നത്! പ്രതിദിനം 720 റോഡ് പകടമരണങ്ങൾ യു.എസ്. എ.യിൽ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നാണ് കണക്ക്. അതായത് രണ്ടു മിനിറ്റിൽ ഒന്നുവീതം. ഏതു നിമിഷത്തിലും നമുക്കും ഒരു പകടമരണം ഉണ്ടാകാവുന്നതേയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള ഈ നിസ്സാരജീവിതത്തിൽ ഒരുമാതിരി വിഷാദാത്മകതയ്ക്കു വഴിപ്പെടാതെ ബ്രൗണിങ്ക് വിപറഞ്ഞപ്പോലെ എങ്ങും സദാ സന്തോഷാത്മകത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ദർശിക്കുന്നതല്ലേ ആശംസയും? ഞങ്ങൾ അമേരിക്കക്കാരുടെ ആദർശം അതാണ്. ഏതു വസ്തുതയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും—ഞങ്ങൾ ലോകത്തെ എല്ലാ പ്രധാനവസ്തുക്കളിലും പെട്ടവരുണ്ട്—ഞങ്ങളെല്ലാംപേരുടെയും പ്രധാന ജീവിതലക്ഷ്യവും ആദർശവും സുഖസമ്പാദനമാണ്. ഞങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിതസുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർ—അതിനുവേണ്ടി കിണഞ്ഞുപരിശ്രമിക്കുന്നവർ—ലോകത്തു മറ്റൊരാൾ ജനതയുമില്ല. ഈ സംഗതി മനസ്സിൽ വയ്ക്കാതെ അമേരിക്കക്കാരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കുകയോ എഴുതുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയായിരിക്കയില്ല. എന്താ, നിങ്ങൾ പിന്താഴ്ന്നതായിരിക്കുന്നത്? വിഷാദാത്മകതയ്ക്കു വഴിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ?”

“നേരേമറിച്ചു നിങ്ങളുടെ പകരുന്ന ആനന്ദാത്മകതയ്ക്കു കീഴ്പെട്ടു കഴങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്..”

“നന്ദം. ഞാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ശേഷം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെടുക്കും. തനി അമേരിക്കനാക്കിത്തീർക്കും. ഞങ്ങളുടെ ചില ആനന്ദസമ്പാദനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കും. നിങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുപോകും; അല്ല, ആനന്ദംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടിപ്പോകും. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ എക്സ് ഫിലിമുകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ അവ കർശനമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു..”

“എന്താ, നമുക്കിപ്പോൾ അവയിൽ ഒന്നിനു കൂടാമോ?”

“വിരോധമില്ല; എപ്പോഴാ സമയം?”

“രാവിലെ 9-നു തുടങ്ങും. മുമ്മൂന്നു മണിക്കൂർ തുടർച്ചയായി രാത്രി 12 വരെ കാണം. കഴിവതും നേരേത പോകുന്നതാണെന്നും.”

പാം ഒഴിഞ്ഞുമാറിയതു് ഇവൾ സ്വമേധയാ കൊണ്ടുപോയി കാട്ടാമെന്ന് ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു!

വാഷിങ്ടൺ പാലം കഴിഞ്ഞു് ന്യൂയോർക്കിലെ തിരക്കേറിയ തെരുവുകളിൽക്കൂടി ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉന്നതസൗധങ്ങളും ജനസഞ്ചയങ്ങൾ തിങ്ങിയ തെരുവുകളും പാലങ്ങളും വിപണികളും പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അമന്ദഗതിയായി ബാരുകാരോടിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല ഗൈഡിനെപ്പോലെ ന്യൂയോർക്കിന്റെ പ്രധാനഭാഗം നിലകൊള്ളുന്ന മാൻഹട്ടൻ ദ്വീപിന്റെ സംവിധാനം അവൾ വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ടിരുന്നു:

മാൻഹട്ടൻ: “മാൻഹട്ടൻ ദ്വീപിനു 12.5 മൈൽ നീളമുണ്ടു്. കൂടുതൽ വീതി 2.5 മൈൽ. ദ്വീപിന്റെ തെക്കേ പകുതിയിലാണു് നാമിപ്പോൾ. ഇക്കാരണത്താൽ 10 ചതുരശ്രമൈലിനുള്ളിലാണു് ന്യൂയോർക്കിന്റെ പ്രധാനകേന്ദ്രം. പടിഞ്ഞാറു് അതേ കാണുന്നതു് ഹഡ്സൺനദി. കിഴക്കേ അതിർത്തിയിലാണു് ഇസ്റ്റു് റിവർ.”

“ഇസ്റ്റു് റിവർ ഹഡ്സൺന്റെ ഒരു ശാഖയല്ലേ?”

“അല്ലല്ല. ഹഡ്സൺനദിയെപ്പോലെ പ്രധാനമായ മറ്റൊരു നദിയുണ്ടാണതു്. ന്യൂയോർക്ക് ഹാർബറിൽവെച്ചു് അവർ ഒന്നിച്ചുചേർന്നു് അറാലാൻറിക്കിൽ പതിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ ഭൂമിശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും എന്നെപ്പോലെ അറിയാവുന്നവർ ചുരുങ്ങും.”

തെരുവുകളുടെ നമ്പരുകൾ കാട്ടിക്കൊണ്ടു് അവൾ തുടർന്നു: “നോക്കൂ, മാൻഹട്ടനിൽ തെക്കുവടക്കു നെടുക്കേ കാണുന്ന തെരുവുകൾ അവസ്യകളാണു്. ലക്സിങ്ടൺ, മാഡിസൺ എന്നീ രണ്ടു് അവസ്യകൾമാത്രം പേരുകൊണ്ടു് അറിയപ്പെടുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം നമ്പരുകൾകൊണ്ടും. തെരുവുകളും എല്ലാം നമ്പരുകൾതന്നെ. ഇക്കാരണത്താൽ ബ്രോഡ്വേ. ഇതേ, സ്ട്രീറ്റ് നമ്പർ 42. ഇവിടം മുതൽ 52-ാം നമ്പർവരെള്ള തെരുവുകൾ ‘Great White Way’ എന്നറിയപ്പെടുന്നു.”

“എന്താ കാരണം?”

“മണി ഒമ്പതു കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ. തിരക്കും ബഹളവും നോക്കൂ. രാപ്പകൽ ഇവിടെ പ്രകാശവും സുഖഭോഗങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയും ആനന്ദകോലാഹലങ്ങളും ഒത്തിണങ്ങി ‘മഹത്തായ വെൺപ്രഭ’ നിരന്തരമായി പരത്തുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ സൗധങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും വലിയ റസ്റ്റാറന്റുകളും നൈറ്റ് ക്ലബ്ബുകളും പലവിധം തിയേറ്ററുകളുമാണു്. ഇവ പകലിനെ രാത്രിയാക്കുന്നു, രാത്രിയെ പകലാക്കുന്നു. കാരുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഈ രോഡുകളും മനുഷ്യർ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന രണ്ടു

വശവുമുള്ള ഫുട്പാത്തുകളും എത്രമാത്രം ഉല്ലാസഭരിതമാണെന്നു നോക്കൂ. ഒരു നിമിഷം; ഞാനിതാ വന്നേച്ചു.''

'Emergency Parking' എന്നു ബോഡ് കണ്ടിടത്തു് അവൾ കാർ നിറുത്തിയിട്ടിറങ്ങി ഫുട്പാത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു പയ്യനോടു് എന്തോ ചോദിച്ചിട്ടു മടങ്ങിവന്നു.

'ഇനി 12-നാണ് അടുത്ത ഷോ തുടങ്ങുന്നത്. അതിനിടയ്ക്കു് നമുക്കു മറ്റൊരവിടെയെങ്കിലും പോകാം. എവിടെപ്പോകണം?'

'ഞാനും രാധയുംകൂടി ന്യൂയോർക്ക് കണ്ടപ്പോൾ എമ്പയർ സ്റ്റേറ്റ് ബിൽഡിങ്ങിന്റെ ഒരു വിഹഗവീക്ഷണമേ എനിക്കു കിട്ടിയുള്ളു'

'അതീനെന്താ? ഓരോ മുറിയായിട്ടു് 122 നിലയിലും ഞാൻ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിക്കാം. 24 മണിക്കൂറൊക്കിലും ഇടവിടാതെ വേണ്ടിവരുമെന്നേയുള്ളു. പിന്നെ എന്തോടൊന്നിച്ചു് കോണിപ്പടി കേറാനും ഒരുക്കമായിരിക്കണം. ലിഫ്റ്റിലാണെങ്കിൽ എല്ലാം ഒരു മണിക്കൂർകൊണ്ടു കഴിയും.'

എമ്പയർ സ്റ്റേറ്റ് ബിൽഡിങ്ങിനുള്ളിൽ: ഇതിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ അഞ്ചാം അവനൂവിൽ 34-ാം തെരുവിൽ 1472 അടി ഉയർന്നില്ലെന്ന ലോകാന്തരങ്ങളിൽ ഒന്നായ ആ മഹോന്നതമന്ദിരത്തിന്റെ കവാടത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ടിക്കറ്റാഫീസിൽ വലിയ ക്യൂ. 1.50 ഡോളർ പ്രവേശനഫീസ്. സുഖശീതളവും സംഗീതമധുരവുമായ ആ മുറിക്കകത്തു് 15 മിന്നിട്ടു കാത്തുനില്ക്കേണ്ടിവന്നു ടിക്കറ്റ് കിട്ടാൻ.

താഴത്തെ നിലകളിൽ ഓഫീസുകളാണ്. 16,000 പേർ പണിയെടുക്കുന്നുണ്ടവിടെ. ആകെ ഒന്നോടിച്ചുനോക്കി: 'സംവിധാനത്തിന്റെ മേന്മയാണ് ഇത്രയധികം ആളുകൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നത്,' ബാര പറഞ്ഞു, 'അമേരിക്കൻ എൻജിനീയറിങ് കലയുടെ മഹത്വം ഓരോ കല്ലുവസ്തിലും കാണാം.'

'ആദ്യത്തെ എണ്ണുനില ഒറ്റക്കുതിപ്പിലാണ് കേരുന്നത്. യേമുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളു.' ലിഫ്റ്റിൽ കയറിയപ്പോൾ ബാര പറഞ്ഞു.

നാറയെ ആളുണ്ടു്. പൊങ്ങിയതു് അറിഞ്ഞതേയില്ല. മൂന്നു മിന്നിറ്റിനുള്ളിൽ എണ്ണതാം നിലയിലെത്തി. അവിടെനിന്നു മറ്റൊരു ചെറിയ ലിഫ്റ്റിൽ കയറി, എണ്ണത്താരാം നിലയിലേക്കു കതിച്ചുപൊങ്ങി. അവിടം ഒരു ഒബ്സർവേറ്ററിയാണ്. പുറപുറംകാണുന്നതിലേക്കു് ബാൽക്കണി സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അരമതിലിന്നു മുകളിൽ കമ്പിവലകൊണ്ടു് സുരക്ഷിതമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. വിമാനത്തിലിരുന്നെന്നപോലെ പുററിനുമുള്ള 100 പതുരശ്രമമെൽ ദൂരം ദൂരദർശിനിയുടെ സഹായംകൂടാതെതന്നെ അവിടെ നിന്നു കാണാം. ന്യൂയോർക്കിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള അത്യുന്നത സൗധ

ങ്ങൾ ചിത്രലേഖനംപോലെ കാണപ്പെട്ടു. തിളങ്ങുന്ന വെള്ളിക്കു സവുപോലെ ഹഡ്സൺനദിയും ഈസ്റ്റ് റിവറും വൃക്ഷസമൂഹങ്ങൾ പച്ചപ്പായൽപോലെ. റോഡുകളിൽ ഓടുന്ന കാർനിരകൾ പല നിറത്തിലുള്ള ഉറുമ്പുകൾ ഉരുന്ത മട്ടിൽ. അതിശക്തിയായി വിശിയിരുന്ന തണുത്ത കാറ്റു് തള്ളിമറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നി. കൃശ ഗാത്രിയായ ബാര പേടിപ്പെന്നപോലെ എന്റെ തോളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു.

ഒരു റസ്റ്റാറൻറും ഏതാനും ഷോപ്പുകളും അവിടെയുണ്ടു്. ഞങ്ങൾ ഓരോ കോൺക്രീം മേടിച്ചു തിന്നു. ചുട്ടുപലഹാരങ്ങളും ഡ്രിങ്കുകളും പലതും മേടിച്ചു കഴിക്കുന്നു. 50 സെന്റ് കെടടുത്താൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു കളർഫോട്ടോ എടുത്തു കിട്ടും. ഞങ്ങൾ അടുത്തടുത്തു നിന്നും ഇരുന്നും ഓരോ ഫോട്ടോ എടുത്തു. അവിടെ ഒരു വിസിറ്റേറ്റർസ് ബുക്കുള്ളതിൽ "ഇന്ത്യക്കാരനായ മിസ്റ്റർ 'മെക്കാളെ പിള്ളെ' യുമൊത്തു 10.30-നു സന്ദർശിച്ചു" എന്നെഴുതി ബാര ഒപ്പിട്ടു 'ലോകത്തുതങ്ങളിലൊന്നായ ഈ സൗധങ്ങൾന്നു എന്നെ പുളകമണിയിക്കുന്നു. കൂട്ടുകാരി ബാരയ്ക്കു കൃതജ്ഞത' എന്നു മലയാളത്തിൽ ഞാനും എഴുതി.

മറ്റൊരു ചെറിയ ലിഫ്റ്റിൽ അവിടെനിന്നു നൂറ്റാറുണ്ടാം നിലയിലേക്കുകയറി. ബലത്തലോഹത്തുണകളിലുറപ്പിച്ച കണ്ണാടിച്ചവരുകളുള്ള ഒരു ഭംഗിയേറിയ ഗോപുരമാണവിടം. ഇതിന്റെ മുകളിൽ ടെലിവിഷൻപ്രക്ഷേപണങ്ങൾ നാലുഭാഗത്തേക്കുമയയ്ക്കുന്ന ഇരുപതു നിലയുള്ള ടവർ നിലകൊള്ളുന്നു. "എട്ടു ടെലിവിഷൻ കമ്പനികളുടെ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു" അയയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ടവറുംകൂടി പേന്നാലുള്ള ആകെ പൊക്കമാണു് 1499 അടി." ബാര പറഞ്ഞുതന്നു.

ശക്തിയേറിയ ദീപങ്ങൾ ഒരു ദീപസ്തംഭത്തിൽനിന്നെന്നപോലെ അവിടെ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, രാപ്പകൽ ഭേദമെന്നേയ്യ. വിമാനങ്ങൾ വന്നു മുട്ടാതിരിക്കാനുള്ള കരുതലാണിതു്.

"കീഴറംവരെ ഇറങ്ങാനുള്ള എമർജൻസി കോണിപ്പടിയാണിതു്. ഒന്നു പരീക്ഷിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?" ബാര ആരാഞ്ഞു. "ഒരു മണിക്കൂർ ചേണം. എന്നെ കോർതുപിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി." പുററിയീറങ്ങുന്ന കോണിപ്പടി അവൾ കാട്ടിത്തന്നു.

"ആരും പരീക്ഷിക്കാത്തതു് നാം പരീക്ഷിച്ചാൽ വിഡ്ഢികളായിത്തീരും. നമുക്കു് ഈ വിശ്വമഹാത്തുതത്തോടു വിടപറയാം."

അഞ്ചു മിന്നിററിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ വേനൽച്ചുടേറ്റു പൊരിയുന്ന ഭൂതലത്തിലെത്തി.

മേസിസ് സൂപ്പർ മാർക്കറ്റിൽ: "പതിനൊന്നായതേ ഉള്ള. ഇവിടെ 34 മുതൽ 57 വരെയുള്ള തെരുവുകളിലാണു് ലോകത്തേക്കു

വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ വിപണിയായ മേസിസ് സൂപ്പർമാർക്കറ്റ്. ഒന്നു ചുറ്റിക്കൊണ്ടാം, എന്താ?''

വൈപുല്യംകൊണ്ടും സാധനസാമഗ്രികളുടെ വൈവിധ്യംകൊണ്ടും അതുല്യമായ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റൽ സ്റ്റോർ ഒരു കച്ചവടനഗരംതന്നെ. ഓരോ പ്രത്യേക സാധനത്തിനും എട്ടും പത്തും കൊട്ടാരതുല്യമായ അലങ്കരിച്ച പവിലിയനുകൾപോലുള്ള കമ്പോളമന്ദിരങ്ങളുണ്ട്. അവിടെ കിട്ടാത്ത സാധനങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ചുരുക്കാം. നാനാവണ്ണസങ്കലമായ ജനസഞ്ചയങ്ങൾ എങ്ങും തിങ്ങിനില്ക്കുന്നു. എല്ലാം ഒന്നോടിച്ചനോക്കിക്കൊണ്ടു്, പ്രധാനപ്പെട്ട ഷോപ്പുകളിൽനിന്നു് എന്തോ ഒക്കെ മേടിച്ചുകൊണ്ടു്, ഞങ്ങൾ ഓടി നടന്നു. വിലകൂടിയ ഒരു കപ്പി സെൻറ്—ഹേത്തുസ് പ്രേ ചെയ്യാവുന്നതു്—ബാർ റേടിച്ച് എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു. പകരം എന്തെങ്കിലും മേടിച്ചു കൊടുക്കാൻ എന്നു അനുവദിച്ചില്ല.

ഒരു മണിക്കൂർ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു് അറിഞ്ഞില്ല. കേക്കും ബ്രഡും ആപ്പിളും ഓറഞ്ചും മറ്റും ബാഗ്നിറയെ ബാർ കരുതി.

''മണി പന്ത്രണ്ടുടക്കുന്നു. നമുക്കു തിയേറ്ററിലേക്കു നീങ്ങാം.'' നാല്പത്തിരണ്ടാം തെരുവിലേക്കു ഞങ്ങൾ പാഞ്ഞു.

ഫിലിം: കഴങ്ങിലിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഹിപ്പിറ്റുവാക്കന്മാർ സാമൂഹ്യമനസ്സീതത്തോടെ ഞങ്ങളെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ടിക്കറ്റ് ഏറ്റ്റ്റാടു് ഇല്ല. ആളൊന്നിനു മൂന്നു ഡോളർ മേടിച്ചുകൊണ്ടു് ഓരോ പിടിച്ചു ടോക്കൺ തന്നു. വാതിലിന്റെ തുണിലുള്ള ഒരു ഓരത്തിൽ അതിട്ടിട്ടു തള്ളിയാൽ വാതിൽ തുറക്കും. ഉടൻ അകത്തു കടന്നുകൊള്ളണം.

തിയേറ്ററിനകം ഇരുപതായം. മുട്ടലസംഗീതം മുഴങ്ങുന്നു. ആണോ ചെണ്ണോ നിരന്നിരിക്കുന്നതെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂട. അത്യുഷ്ണമായിരുന്ന പുറത്തുനിന്നു് തണുത്ത അകത്തു കയറിയപ്പോൾ ബഹുസുഖം. ഇടവേളയാണെങ്കിലും വെളിച്ചമില്ലായ്മ ഒരു നല്ല രക്ഷാകവചമായി അന്തേചാസികൾ കരുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ബാർ എന്നെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടനാഴിയിൽക്കൂടി സീററുകൾതേടി നടന്നു. ഒരു മൂലയിൽ അടുത്തടുത്തു രണ്ടു സീററുകൾ കണ്ടുകിട്ടി. നല്ല സ്പ്രിങ്ക് കഷണുള്ള സീററുകൾ. അറ്റത്തേതിൽ അവളിരുന്നു. എന്നെ ഉള്ളിലത്തേതിൽ പിടിച്ചിരുത്തി. ഇടയ്ക്കുള്ള ഹാൻഡ് റെസ്റ്റ് പൊക്കിയപ്പോൾ ചേന്നിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. തണുപ്പിന്നു് അല്പം ആശ്വാസം കിട്ടി.

''സൂക്ഷ്മ പന്ത്രണ്ടുവീണു തുടങ്ങും. മൂന്നിനു തീരും. ഇനി മൂന്നു മിനിറ്റോ ഉള്ളു. ഈ കേക്കും ആപ്പിളും മറ്റും നമുക്കു തിന്നാം.'' കേക്കും പഴങ്ങളും മറ്റും പേപ്പർപ്ലേറ്റിൽ തന്നു. നാപ്കിൻ മടിയിൽ വിരിച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി. ഒരു V5-ം ചൊട്ടിച്ചു തന്നു. വിശപ്പും ഓഹവും അടങ്ങാൻ അവ ധാരാളം മതിയായിരുന്നു.

എന്തായിരിക്കും കാണാൻ പോകുന്നത്? വെറും തെറി, വഷളത്വം, രതിവികൃതി, എന്തൊക്കെ പലതും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. സിഡ്നീ, Last Dingo തുടങ്ങിയ ഫിലിമുകളിൽ സംഭോഗപ്രക്രിയകളുടെ പ്രദർശനം മറവോടുകൂടിയും അല്ലാതെയും കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവയേക്കാളും മോശമായതുകൊണ്ട് ജീയെ കൊണ്ടുകൊട്ടാൻ വിഷമമാണെന്നു പാപം പറഞ്ഞതോത്തു. എന്തൊക്കെയാണാവോ ഈ മറവിലും ഒളിയിലും ഇവിടെ കാണുക?

തുടങ്ങുന്നു. നല്ലൊരു കളർ ഫിലിം.

ഒരു വേശ്യാമദാമിന്റെ മുറിയിൽ യുവാവായ ഒരു മിലിട്ടറി ഓഫീസർ—തോക്കുധാരി—പ്രവേശിച്ചു് രണ്ടു മിന്നിട്ടു സംസാരിക്കുന്നു. ഏതാനും പേപ്പറുകൾ പരിശോധിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളാണെന്നു തോന്നുന്നു. സത്തുഷ്യനായ അയാൾ മദ്യം കുഴിച്ചു് ഹിറോയിൻ സിഗറും വലിച്ചു്, മദാമിനു് ഒരു ചുബനവും നല്കിയിട്ടു് അകത്തേക്കു കടക്കുന്നു. പിന്നാലെ സ്വണ്ണവണ്ണയായ ഒരു യുവസുന്ദരി—ഇരുപതു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആരോഗ്യവതിയായ പെണ്ണു്—അരക്കെട്ടുമാത്രം ഒരു തുണിക്കുപ്പണംകൊണ്ടു മറച്ചിട്ടുണ്ടു്—ചുവന്നു ഭംഗിയേറിയ ചുവകങ്ങളുള്ള കത്തുമുലകൾ ഞെളിഞ്ഞു കാട്ടിക്കൊണ്ടു് പ്രവേശിക്കുന്നു. തോക്കു് മൂലയ്ക്കു പാരിയിട്ടു് ഉടുപ്പുതന്ന യുവാവു് താൽപയു്ത്തോടെ—ഒരു ആഭാസച്ചീരിയോടെ—അവളെ പരിശോധിക്കുകയും അവളോടു വിലപേശുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുപതു ഡോളർ വേണം. അതു് അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നു. നിക്കറിന്റെ പോക്കറ്റിൽനിന്നു് അയാൾ രണ്ടു പച്ചനോട്ടു് എടുത്തു നീട്ടി. കൈ നീട്ടി മേടിക്കുന്നതിനു പകരം അവൾ അരക്കെട്ടിൽ ബാക്കിയുള്ള വസ്ത്രം മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണ്. അയാൾ നോട്ടുകൾ അവളുടെ ഗോപനീയാംഗത്തിൽ ചൊരുകിക്കൊടുക്കുന്നു. രണ്ടുപേരും സമ്പൂർണ്ണനഗ്നരാകുന്നു. പിന്നെ...

ശ്യാനമാർജ്ജാരാദിമൃഗമൈഥുനപ്രക്രിയകൾ പറമ്പുകളിലും റോഡുകളിലും മറ്റു പരസ്യസ്ഥലങ്ങളിലും കാണുക നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അസാധാരണമല്ല. നാസ്തുളെയും മറ്റു വീട്ടുജന്തുക്കളെയും പുട്ടിയിട്ടു വളത്തു്റുള്ള അമേരിക്കൻ നാഗരികർക്കു് അമ്മാതിരി അരോചകമായ വികൃതകൃത്യകൾ നിഷിദ്ധമാണു്. പണ്ണിക്കായി അവയൊക്കെ കാണാൻ അവർ അവസരം നൽകുന്നുമില്ല. അമ്മാതിരിമൃഗസംഭോഗങ്ങൾ കാണാനിടയായിട്ടുള്ളപ്പോഴൊക്കെ എനിക്കു പ്രകൃതിയുടെ വസ്ത്രസംരക്ഷണവ്യഗ്രതയെക്കുറിച്ചു പിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. സോദേശ്യമല്ലാത്ത എന്തിനെങ്കിലും പ്രകൃതി വട്ടംകൂട്ടാറുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. ഇത്ര ബീഭത്സമായ മുഖസുരതവും മറ്റു രതിവികൃതികളും ഇങ്ങനെ പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം? പിന്നണിസംഗീതത്തിന്റെ താളമേളത്തിനൊത്തു് മറി

ഞാനും തിരിഞ്ഞും നിവർന്നും കമഴ്ന്നും ചരിഞ്ഞും പിരിഞ്ഞും പ്രകൃതി നിദ്രയിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കല്ലാതെ ഉത്തമാംഗോപാംഗങ്ങളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത് എന്താതിരിപ്രീണനമാണോവോ നല്ലതല്ല? ലജ്ജാവിചരനായിട്ടാണ് ഞാൻ ആ കാഴ്ച നോക്കിയിരുന്നത്, നീണ്ട അരമുക്കാൽ മണിക്കൂർനേരം. ഇവന്മാർ രഹസ്യമായി ഇതൊക്കെ നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ, ഈ പരസ്യപ്രദശ്ശനം എന്തിന്?

“അയാളുടെ വീര്യ ശക്തി (virility)!” ബാർ സാശ്വൽ കമൻ്റ് ചെയ്യുകയാണ്. “ഒരു മണിക്കൂറോളം ആകുന്നല്ലോ!”

“ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂർ വേണമെങ്കിലും ഫിലിമിൽ ഇതൊക്കെ ആവർത്തിക്കാവുന്നതല്ലേ ഉള്ളൂ?”

“നിങ്ങൾ നല്ലോണം ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. സംഗീതത്തിന്റെ താളം മാറുന്നതും പ്രവർത്തനരീതി അതോടൊത്തു മാറിവരുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കൂ. ഇന്ത്യയിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നുമില്ലേ?”

“കാമസൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുവർചിത്രങ്ങളിലും ദാരുശില്പങ്ങളിലും മാറ്റം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.”

“അല്ലാതെ ഇങ്ങനെയൊന്നും ഇന്ത്യാക്കാർ ചെയ്യാറില്ലേ?”

“ഇല്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചിത്രങ്ങളിലും മാറ്റം കാണുമോ?”

“ഞാൻ പറയാം. നിങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ—അതായത് ഉപയോക്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവയും ചെയ്യുന്നവയുമായ സത്യങ്ങൾ—മാറ്റം ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരാണ്. ഞങ്ങൾ നേരേ മാറ്റിച്ചു. സാഹിത്യത്തിലും കലകളിലും ഫിലിമുകളിലും ഞങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയും ആർജ്ജവവുമാണ് കാണുന്നത്.”

“അഭിപ്രായം അത്ര ശരിയല്ല. നമുക്കു പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടു തടക്കിക്കൊ.”

“അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ. ദേ, നോക്കൂ, അയാളുടെ പണി. എന്തൊരു ചുണക്കട്ടൻ!”

ആ രംഗത്തിന്റെ അവസാനം അതിബീഭത്സമായിരുന്നു.

“വൃത്തികെട്ട ഹീനമനുഷ്യനായ്ക്കൊ!” ഞാൻ പുറത്തു പറഞ്ഞില്ലെന്നേയുള്ളൂ. “ഇത്ര കൂടി കാട്ടിയാലേ ഇവരൊക്കെ തൃപ്തിയാവുകയുള്ളോ?” ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി.

“അതാണ് കലയുടെ finish (അവസാന മിനുക്കുപണി).” ബാർ പറഞ്ഞു. “കളങ്കമറ്റ സമ്പൂർണ്ണതയാണ് ഉത്തമകലയുടെ വിജയം.”

പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിന്നെ എണീക്കുന്നു. നഗ്നയായിത്തന്നെ സാധുപ്പെണ്ണു അയാളെ ഡ്രസ്സുചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നു. പ്രേമപൂർവ്വമായ ഒരു വിടവാങ്ങൽച്ചുംബനവുമായെത്തുന്ന ആ പാവത്തിന്റെ നേർക്കു ചെട്ടെന്ന് ഒരു വ്യംശ്രിയുടെനേർക്കെന്നപോലെ പട്ടാളക്കാരൻ തോക്കും നീട്ടിക്കൊണ്ടുനടക്കുകയാണ്. അയാൾ ചെയ്ത പണിക്കുള്ള കൂലി അവർ മടക്കിക്കൊടുക്കണം. തോക്കിന്റെ മുൻ

അവളുടെ നാലിടക താഴെ അമർത്തി ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അയാൾ പത്തു ഡോളർ തിരിച്ചുമേടിക്കുന്നു. കൃതഘ്നനായ ആ വിരുതൻ നിവ്വീകാരനായി കിട്ടിയ കൂലിയുംകൊണ്ടു സ്ഥലംവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അയാളുടെ ഫലിതപ്പണിയിൽ ചിലർ പിരിക്കുന്നതു കേൾക്കാമായിരുന്നു.

“അതൊരു മയ്യോടുകെട്ടു മുർവ്വപ്പണി മാത്രം.” ബാരയുടെ അഭിപ്രായം.

രണ്ടാം കഥ, ‘ഭൂമ്യമസ്ഥനം കടിയിരിപ്പുകാരിയും’ (Land lord & Tenant). യുവാവയെ പ്രളകമാരൻ യുവതിയായ കടിക്കാരിസുന്ദരിയെ സന്ദർശിക്കാനുണ്ടെന്നു. സംഗതിമായ ചിരിയോടെ അവൾ എതിരേല്ക്കുകയും അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ നഗ്നരാകുന്ന അവർ അതിവികൃതമായ പല ചോസുകളിലും താളമേളങ്ങൾക്കൊത്തു് സോദോമി തുടങ്ങിയ രതിവൈകൃതികൾ മുക്കാൽ മണിക്കൂറോളം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

“എന്താ, ബോറാകകയാണോ?” എന്റെ കോടുവാ കേട്ടു് ബാര ആരാഞ്ഞു.

“ഇല്ലില്ല.”

“ഇതൊക്കെ ഞങ്ങളുടെയിടയിൽ സർവ്വസാധാരണമാണു്. ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തു ജീവിതം? ഇതേ, ഈ ഓറഞ്ചു തിന്നു.” അവൾ ഒരു ഓറഞ്ചു പൊട്ടിച്ചു് ഇതളുകൾ ഇളക്കി എനിക്കു തന്നു.

മൂന്നാം കഥ ഒരു സംഘമൈഥുനപ്രകടനമാണു്. രണ്ടുപേർ മാത്രമായി—അവർ സ്ത്രീകൾ മാത്രമോ പുരുഷന്മാർ മാത്രമോ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ കൂട്ടായിട്ടോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ—നടത്തുന്ന രതിവിക്രിയകൾക്കു് ഒരു രഹസ്യസ്വഭാവമുണ്ടു്. അഞ്ചെട്ടുപേർ—ആണം പെണ്ണും—ആണം ആണം—പെണ്ണും പെണ്ണും—ഒത്തൊരുമിച്ചു്, മാറിയും മാറിഞ്ഞും—തിരിഞ്ഞും പിരിഞ്ഞും നടത്തുന്ന വൈകൃതികൾക്കു കോട്ടുമുഗങ്ങളുടെ കൂട്ടുവിക്രിയകളിൽ കൂടുതൽ ഗോപ്യതയോ സഭ്യതയോ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ധനലാഭം കരുതിയാണല്ലോ ആരോഗ്യസമ്പന്നരായ ഈ യുവതീയുവാക്കന്മാർ ഇമ്മാതിരി ബീഭത്സ നഗ്നപ്രദർശനത്തിനും വികൃതരതിപ്രകടനത്തിനും സന്നദ്ധരായതെന്ന ചിന്ത എന്തെ വ്യാകുലപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. യുവതിയായ വേശമദം കൂടെക്കൂടെ രംഗത്തു പ്രവേശിച്ചു് ക്ഷീണിതരായ സംഘാംഗങ്ങളെ തടവിയും ചുബിച്ചും ലാളിച്ചും പാനീയാദി നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും ഒടുവിൽ സ്വന്ത സാരത്ഥ്യം സ്വയമേവ പ്രകടിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടതു് കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിലുള്ള അവളുടെ ശുഷ്കാന്തിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

“എന്താ, രസമായിരിക്കുന്നില്ലേ?” ബാരയുടെ ചോദ്യം.

'നാണവും മനേവുമൊ വൃത്തികെട്ട ഹീനമൃഗങ്ങൾ!' എന്നു പറയാൻ നാവു പൊങ്ങി. "പിന്നെപ്പറയാം" എന്നു പറഞ്ഞത് കൂട്ടുകാരി എങ്ങനെ ധരിച്ചോ!

പിന്നിലും മുന്നിലും വശങ്ങളിലും അങ്ങിങ്ങു രസജന്യവും അപരിചിതകൾ നീരസജനകവുമായ പലവിധം മർമ്മരശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നു മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നരണ്ടിടത്തേക്കു ഞാനൊന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. വീണ്ടും നോക്കാൻ ലജ്ജ അനുവദിച്ചില്ല.

കൃത്യം മുന്നിനു ഷോ അവസാനിച്ചു. വെളിച്ചം വന്നില്ല. വരുകയില്ല. വെളിച്ചം യേപ്പെടുന്ന മനുഷ്യർ!

എണ്ണീറ്റു ചോകുന്നവർ ചിലരുണ്ട്. അടുത്ത ഷോയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നവർ ഇരുട്ടിൽ പററിയ സ്ഥലങ്ങൾ തെരഞ്ഞുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്.

"എന്താ, നമുക്കു ചോകരുതേ?"

"തീർച്ചയായും."

ഫിലിം പർച്ച: എന്റെ അരസികതാജടിലമായ മനോഭാവം കൂട്ടുകാരികൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. കാറിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, "നിങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയണം. വിരസതയും അത്രപ്ലിയുമാണ് നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു തെളിഞ്ഞുകാണുന്നത്. മടികൂടാതെ പറയൂ."

"തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്."

"ഒരിക്കലുമില്ല."

"പ്രിയസുഹൃത്തേ, ഒരു നല്ല ഫിലിമിനു—അത് എന്താക്കെ വഷളത്തവും കോമാളിത്തവും പ്രശ്നീകിച്ചുകൊള്ളട്ടെ—ആകെ നോക്കുമ്പോൾ ഒരുത്തമഗ്രന്ഥമെന്നപോലെ ആദരണീയമായ ഒരു വൈജ്ഞാനികപുസ്തകമായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ സൂചന തിയായ അഭിപ്രായം. അത് എനിക്കിവിടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമോ സാങ്കല്പികമോ ആയ ഒരനുകരണ ജീവിതരീതി അതിലുണ്ടായിരിക്കണം. അതും ഞാനിവിടെ കണ്ടില്ല. രണ്ടുമില്ലാത്തപക്ഷം ഒരു പുതിയ ലോകത്തെ പ്രയോജനപ്രദമായ വിധം പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരണം. അതും ഇവിടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ പുതിയ ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങളേതെങ്കിലും പ്രകടമാക്കുന്ന രസകരമായ ഒരു പ്രശ്നധാര അതിലുണ്ടായിരുന്നാലും മതി. ഇവിടെ പ്രകടമായ പ്രശ്നം—" ഞാനൊന്നു ചിരിച്ചു.

"അപ്പോൾ പിന്നെ?—"

"ക്ഷമിക്കണം. ലോലവികാരങ്ങളെ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുന്ന—മാനസികമണ്ഡലത്തെ തീരെ സ്തംഭിക്കാത്ത—ആത്മാവെന്തൊന്നു

ണ്ടെന്നു തോന്നാനിടവരുത്താത്ത—അധഃപതിച്ച പചരാണിതെന്നുള്ള എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ അഭിപ്രായം നിങ്ങൾ പൊറുക്കണം.”

“ഞാനാദ്യമേ പറഞ്ഞില്ലേ, അമേരിക്കക്കാരുടെ ഉല്ലാസമനോവിലാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഫിലിം കാണാനാണ് നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന്?”

“ഞാനതു പുണ്ണമായും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അമേരിക്കക്കാരുടെ ഉല്ലാസമനോവിലാസം അവരുടെ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവനാണ്. ഫാക്നർ, ഹെമിങ്വേ, സ്റ്റീൻബക്ക് തുടങ്ങിയ വിശ്വപാഠശാഹിത്യമേധാവികൾ പലവിധം കോമാളിത്തങ്ങളും അവരുടെ വിശിഷ്ടകൃതികളിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ലേ? പക്ഷേ, അവയുടെ പിന്നണിയിൽ, അവയുടെ ജീവധാരയായി, സ്വന്തനാട്ടിനെ, മനുഷ്യനെ പൊതുവേ, നന്നാക്കാനുള്ള ഒരു സമുദ്രം പ്രകടമാണ്. അവരുടെ പ്രചോദനം എന്റെ ജീവിതത്തെ ധന്യതരമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സത്യം എനിക്കു മറക്കാനാവില്ല. പക്ഷേ, ഈ ഫിലിമുകളാകട്ടെ അമേരിക്കൻ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ചിത്തളിത്തനാറ്റുന്ന പ്രണത്തിന്റെ പ്രകടനമാണെന്നേ എനിക്കു പറയാനൊക്കൂ. രണ്ടാമത്തെ കഥയുടെ ‘Land lord and tenant’ എന്ന പേരുതന്നെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. ഗ്രീസിലും റോമിലും മറ്റും ഭൗതികത്വത്തിന്റെ അധിപ്രസരവും ആധിപത്യവും ഉയർന്നുവന്ന കാലത്തു് ഇതേ പുറംപാടുകൾതന്നെ നിലവിലിരുന്നു. ഹോറോസ്, ജൂവനൽപ്രഭൃതികളായ മഹാസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികൾ വായിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം തെളിഞ്ഞുകാണാം. ഭൗതികത്വത്തിന്റെ സായംകാലപ്രഭു പരന്നു പൊലിയുന്നതാണ് ഇതിലെല്ലാം ഒരു വിദേശീയനായ എനിക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നതു്.”

“ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ?—”

“യഥാർത്ഥം—സ്വന്തം—സമൂഹം അമേരിക്കയുടെ മനസ്സാക്ഷിയോ ആത്മാവോ ആണ് നാമിപ്പോൾ കണ്ടതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഏതോ കരാളനിഴലുകളുടെ പ്രതിഫലനമാണിവയെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു വിചാരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. നിങ്ങൾക്കു് ഏനോടു മുറിയ ദേഷ്യമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു സംശയമില്ല. സത്യം തുറന്നുപറയണമെന്ന വിചാരത്താൽ മാത്രമാണ്—”

“ഒരിക്കലുമില്ല, ഒരിക്കലുമില്ല സുഹൃത്തേ,” അവൾ എന്നെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അക്ഷരം വിടാതെ ഞാനെഴുതിയെടുക്കും. എന്റെ തീസിസിൽ അതിന്നു് ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനം ഞാൻ നല്കും. അതിരിക്കട്ടെ. ദുഷ്ടങ്ങൾ കാണുന്നവർ അവയ്ക്കു പ്രതിവിധിയും പറയണം. നിങ്ങൾക്കു് എന്താണു പറയാനുള്ളതു്?”

“ഞാനൊരു വെറും സാധാരണമനുഷ്യൻ. കണ്ടതും കേട്ടതും തുറന്നുപറഞ്ഞെന്നേയുള്ളൂ. എന്തു കിട്ടിയാലും തൃപ്തിയില്ലാത്ത, പ്രകൃതി

നല്ലന്ന ഉദാരമായ സുഖവീവേങ്ങളെക്കവിഞ്ഞു പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ വികലസുഖങ്ങൾ നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആത്മചൈതന്യത്തെയും ഈശ്വരമഹത്വത്തെയും മാനുഷജീവിക്കുന്ന, ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം കോടീശ്വരന്മാരുടെ ചൊല്ലടിക്ക കൂത്താടുന്ന പാവകളാണെങ്കിലും അങ്ങനെയല്ലെന്നു ഭാവികയും പ്രഖ്യാപിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്ന മികച്ച മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥിതിയിലെ അംഗങ്ങളായ നിങ്ങൾക്കു് ഇതിൽ കൂടുതൽ സാംസ്കാരികമേന്മ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അതിലേ അത്ഭുതപ്പെടാനുള്ള ഇന്ത്യൻ സ്റ്റാൻഡേഡ് വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ എന്തോ ഒന്നിന്റെ കറവു് നിങ്ങളുടെ എല്ലാ സാംസ്കാരികംഗങ്ങളിലും എനിക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നു—”

“അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളിനെയാണു് എന്റെ ഗൈഡായിരിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. തിന്മകൾ ഇങ്ങനെ കാണാനും തിരുത്താനും കഴിവുള്ള നിങ്ങളുടെ വീക്ഷണശക്തിയെ ഞാൻ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കെന്തെങ്കിലും ശരിയായ പരിഹാരമു്തങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മടികൂടാതെ പറഞ്ഞുതരണം. അവയെല്ലാം എന്റെ പഠനത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതാകുമെന്നു് നമുക്കു് ഒന്നൊന്നായി ചർച്ചചെയ്യുകയും വേണം. അതിരിക്കട്ടെ, ഈ സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടോ? ഇക്കാരണത്താണു് ടൈംസ് ട്രൂർ. മുകളിലേക്കു നോക്കൂ.”

ടൈംസ് ട്രൂർ: കാർ ഒരു റെഡ് ലൈറ്റിനു മുമ്പിൽ നില്ക്കുകയാണു്. ഇടതുവശത്തു് ഉയർന്നുകാണുന്ന ചതുരാകാരത്തിലുള്ള ഗോപുരമാണു് ടൈംസ് ട്രൂർ. അന്നന്നുള്ള പ്രധാന വാർത്തകളുടെ ‘ഫെഡ് ലൈൻസ്’ എല്ലാം കനകാക്ഷരങ്ങളിൽ ലിഖിതമായി അമ്പതടിയോളം ഉയരത്തിൽ തിളങ്ങിപ്പറയുന്ന ഒരു അരഞ്ഞാണമെന്നപോലെ വലത്തുനിന്നു് ഇടത്തോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ‘വൈസ് പ്രസിഡൻറ് ആഗ്യ ഷീമമായ നികതിവെട്ടിപ്പു നടത്തിയതായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉടൻ രാജീകൊടുക്കാൻ ഇതു കാരണമായേക്കും. നാത്തു് ലണ്ടൻ റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ ഒരു ബോംബു പൊട്ടി മൂന്നു യാത്രക്കാർ മൃതിയടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ന്യൂയോർക്കു് ഐ. റി. റി. ഓഫീസിൽവെച്ചു് പില്ലിയൻ അനുഭവിച്ചായ ഒരു യുവാവിനെ ഒരു ടൈംബോംബുമായി പോലീസ് പിടികൂടിയിരിക്കുന്നു.’ ഇത്രയും വാർത്തകളാണു് ഒരു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞതു്. റോഡിന്റെ ഇരുവശവുമുള്ള ഫുട്പാത്തുകളിൽ ഭട്ടനവധിയാളുകൾ തിങ്ങിനിന്നു് ഈ വാർത്താപ്രവാഹം വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്.

“രാപ്പകൽ ഇങ്ങനെ പ്രധാന ലോകവാർത്തകളെല്ലാം ഇവിടെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും,” ബാര പറഞ്ഞുതന്നു.

“എന്തു കൗതുകമാണു പൊൻമാലയൊത്ത ഈ വാർത്താപ്രവാഹം കാണാൻ!”

“എനിക്കു വിശപ്പു സഹിച്ചുകൂട. നമുക്ക് ഒരു നല്ല ‘കാഫറേറിയ’യിൽ കയറാം..” അവിടെനിന്നു നീങ്ങവേ ബാർ പറഞ്ഞു.

കാഫറേറിയ: രണ്ടു നിലയുള്ള ഒരു വലിയ ഹോട്ടൽ. കാർ പാർക്കുചെയ്യാൻ മുൻവശത്തു് ഇടം കിട്ടി.

“നാലുമണിയായാൽ ഇവിടെ ഷൂക്കൺപോലും കഴിയുകയില്ല. അത്രയ്ക്കു തിരക്കാണ്. ഇപ്പോൾ നല്ല സമയം.” എന്നു ബാർ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ബാത്ത്റൂമിൽ കടക്കാൻപോലും അഞ്ചുമിനിട്ടു് ക്യൂവിൽ നില്ക്കേണ്ടിവന്നു.

വൃത്തിയും ഭംഗിയുമുള്ള നല്ല ഷെൽഫുകളിൽ അടുക്കുകയായി തീരുന്നിട്യാനങ്ങളും പാനീയങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഓരോന്നിന്റേയും വില അതാതിൽ ഒട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പേപ്പർ നാപ്കിൻ, സെല്ലുലോയിഡ് റ്റേറ്റുകൾ, സ്പൂണുകൾ, ഫോർക്കുകൾ എല്ലാം ആവശ്യംപോലെവെടുക്കാം. ഞാൻ സന്യാഹാരങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടു് പാവം ബാറയും എന്നെ പ്രീണിപ്പിക്കാനായിരിക്കണം വെജിറ്ററബിൾ കട്ലറ്റ് വെജിറ്ററബിൾ സൂപ്പും ബ്രെഡും ഉള്ളുകിഴങ്ങു റോസ്റ്റും മാത്രം തെരഞ്ഞെടുത്തു.

“നിങ്ങൾക്കു പ്രിയമുള്ള നല്ല തവളക്കാലുകളും മാട്ടിൻകരളും പന്നിസൂപ്പും തെരഞ്ഞെടുക്കൂ. എന്നെക്കരുതി നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ആത്മഹത്യയ്ക്കു് ഒരുങ്ങരുതു്.” ഞാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് അപേക്ഷിച്ചു.

“ഇല്ല. ഞാൻ നമ്മുടെ പ്രൊഫസ്സർ ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ ഇനിമേൽ പ്യൂവർ വെജിറ്റേറിയനായി ജീവിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണു്!” അവൾ ദുഃസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

തെരഞ്ഞെടുത്ത സാധനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കൗണ്ടറിൽ കൊണ്ടുചെന്നു. മൂന്നാലു സന്ദരികളായ യുവതികൾ—അവധിക്കാലത്തു പണിയെടുക്കാനെത്തുന്ന കോളജുകാരിമാരാണെന്നു് ബാർ പറഞ്ഞു—അവിടെ പ്യാക്കറ്റുകൾ മേടിച്ചു നോക്കി ആസ്സിങ്ങ് മെഷീനിൽ വിരലുകൾ അമർത്തി. ഒരുനിമിഷത്തിനകം ടൈപ്പ് ചെയ്ത ബില്ലുകൾ വന്നുചേർന്നുകഴിഞ്ഞു. രണ്ടുപേർക്കുംകൂടി 5.50 ഡോളറേ ആയുള്ളു.

“വളരെ വിലക്കുറവാണിവിടെ. ഹോട്ടലുകളിലെന്നപോലെ കാഫറേറിയായിൽ പതിനഞ്ചു ശതമാനം ടിപ്പിങ്ങുമില്ല.” ബാർ പറഞ്ഞുതന്നു.

നാലുമണിയായി അവിടെനിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ.

“ഹാർലമിലേക്കു പോകാമെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. അവിടെ എന്റെ ഒരു സിസ്റ്റർ ഇൻലാ താമസമുണ്ടു്. എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സോദരി.”

“ഹാർലം നീഗ്രോകളുടെ കേന്ദ്രമെന്നാണല്ലോ രാധ പറഞ്ഞതു്. ബാറയുടെ സിസ്റ്റർ—?”

“അവിടെ പ്രധാനമായും നീഗ്രോകളാണ്. പക്ഷേ, തെക്കേ മറി സെൻട്രൽ പാർക്കിനടുത്ത് ഒരു വലിയവിഭാഗം ‘പ്യൂർട്ടോ റിക്കൺ’ (Puerto Rican) വർക്കാരുടെ വാസസ്ഥാനമാണ്—”

അമേരിക്കയിലെ വർഗ്ഗവൈചിത്ര്യം: “അതെന്തു വർക്കാരാണ്?”

“കേട്ടിട്ടില്ലേ? ഞങ്ങൾ മൂന്നുലക്ഷം പ്യൂർട്ടോ റിക്കൺകാരാണ് ഇവിടെ ന്യൂയോർക്കിൽ മാത്രമായുള്ളത്. ഞങ്ങൾ വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസിൽ പ്യൂർട്ടോ റിക്കോ എന്ന ഭൂമിയിലാണ്. അമ്പത്താറു കൊല്ലമാകുന്നതേയുള്ള ഞങ്ങൾക്കു യു എസ്. പരമ്പര ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്നു, നല്ലപോലെ അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു, എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ സ്പാനിഷ് ആണ്. എന്താണ് നിങ്ങൾക്കി അർത്ഥമേവം?”

“ഒന്നുമില്ല. സ്നേഹിതയെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിയാതെയാണല്ലോ ഞാൻ ഇത്രത്തോളം അടുത്തു് എന്നു വിചാരിച്ചുമാത്രം.”

“അമേരിക്കയിൽ അങ്ങനെയൊന്നും വിചാരിച്ചാൽ പറുകില്ല സുഹൃത്തേ. ലോകത്തുള്ള എല്ലാ വർക്കാരും യു. എസ്. യു. യിൽ ഉണ്ടു്. പതിനയ്യായിരം ചീനക്കാർ, പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷം ഇറ്റാലിക്കാർ, ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം ജർമ്മന്മാർ, ഒരുലക്ഷം ഹംഗറിക്കാർ, മൂന്നുലക്ഷം റഷ്യാക്കാർ, രണ്ടുലക്ഷം പോളണ്ടുകാർ, പത്തുലക്ഷം നീഗ്രോകൾ—ഒരു ഏകദേശക്കണക്കാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്—ഇത്രയും, കൂടുതലും, വിവിധവർക്കാർ ന്യൂയോർക്കിൽത്തന്നെയുണ്ടു്. എന്റെ സീസർ ഇൻ ലായും എന്നെപ്പോലെ പ്യൂർട്ടോ റിക്കണാണ്. എന്നെപ്പോലെതന്നെ വെളുത്ത തൊലിയും കുറുത്ത കണ്ണും. പക്ഷേ, അവൾ ഭാഗ്യശാലി. അവളുടെ ഭർത്താവു് പോളണ്ടുകാരനായ ഒരു എഞ്ചിനീയറാണ് നാം ഇതാ സെൻട്രൽ പാർക്കിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കുറച്ചിവിടെയിറങ്ങി വിശ്രമിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഹാർലമിന്റെ തെക്കേ അതിർത്തിയാണ് മനോഹരവും വിശാലവുമായ ഈ പാർക്ക്. പലവിധം കോമളിത്തങ്ങളുടെയും അക്രമങ്ങളുടെയും കൂത്തരങ്ങാണ് ഈ പാർക്കെന്നു കല്പനയിലി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതെ, ഒരുപറ്റം പെണ്ണുങ്ങളുടെ കോപ്രാട്ടികൾ! ഇതെന്താണാവോ?”

പാർക്കിൽ യോഗം: കാർ പാർക്കുചെയ്തിട്ടു് ഞങ്ങൾ അല്പം മുമ്പോട്ടു നടന്നു. അസ്സമനാർക്കൻ കിരണാവലിയോടു് ചേരതോ ഹരമായിരുന്ന ഒരു പുൽത്തകിടിയിൽ പലപ്രായത്തിലുള്ള നൂറിൽപ്പരം സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഒരു ഡ്രിങ്ക്ലാസ്സിലെന്നപോലെ കമിഴ്ന്നുകിടന്നു പലതരം അഭ്യോസങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയാണ്. നീന്തുന്നപോലെ കൈ രണ്ടും മുമ്പോട്ടു നീട്ടി കഴുത്തു പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന അവരുടെ മുഖത്തു് ദുഃഖനിശ്ചയം സ്വീകിക്കുന്ന ഏകാഗ്രത സ്പഷ്ടമായിരുന്നു. ഭൂരിഭാഗവും കണ്ണുപുട്ടിക്കൊണ്ടു് ധ്യാനനിരതരല്ലോ

ലെ കാണുന്നു. ഏറ്റവും പിന്നിൽനിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയുടെ മധുരശബ്ദം അപ്പോൾ കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. “കഴുത്തും നെഞ്ചും കുറച്ചുകൂടി വളയ്ക്കാം. കൈ രണ്ടും പിന്നിലേക്കു പതുക്കെ വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന് ഉള്ളുകൈ കത്തിക്കൊണ്ടു കാലുകൾ സാവധാനം മുന്നോട്ടു വലിച്ചു നിവർന്നിരിക്കാം. നാലഞ്ചു പ്രാവശ്യം ഇതാവർത്തിക്കണം..”

“യോഗാജ്യോസക്ലാസ്സാണ്,” ഞാൻ ബാരയോടു പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ പറഞ്ഞില്ലേ, വഷളത്തങ്ങളാണ് യോഗാജ്യോസത്തിന്റെ പേരിൽ ന്യൂയോർക്കിൽ നടക്കുന്നതെന്ന്? ഇതു നോക്കൂ. നാം കണ്ടിട്ടു വരുന്ന തെമ്മാടിത്തത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ സംരംഭത്തെ നിറുത്തി വിലകല്പിക്കൂ. ഇത്രയും മനുഷ്യർക്കു മാനസികസുഖവും ശാന്തിയും നൽകുന്നതിനു് ഇതു പര്യാപ്തമെന്നല്ലേ ഇവരുടെ സമുദ്യമം വ്യക്തമാക്കുന്നതു്? നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശരിയായ ഒരന്വേഷണം നടത്താതെ നാം ഒരഭിപ്രായം തട്ടിവിടുന്നതു തെറ്റാണെന്നേ എനിക്കു നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താനുള്ളൂ.”

എന്റെ കണ്ണുകൾ ആ യോഗാജ്യോസികളിൽ അങ്ങരമിങ്ങരം ഓടിനടക്കുകയായിരുന്നു, പാഠം അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടോ എന്നറിയാൻ. അവൾ ഈ സെറ്റിലില്ല. ബാര അതു മനസ്സിലാക്കിയെന്നു തോന്നുന്നു. “നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരി ഇക്കൂട്ടത്തിലില്ല” അവൾ മുദലമായി ചിരിച്ചു. “ഏതായാലും ഞാൻ നിങ്ങളെ വേറെ ഒന്നുണ്ടു യോഗാജ്യോസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകാം. അവിടത്തെ പരിപാടികൾ കൂടി കണ്ടശേഷം നമുക്കു കൂടുതൽ പർച്ചയ്ക്കാവുന്നതാണ്..” ബാര ദൃഢസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“ശരി, അങ്ങനെയാകട്ടേ!”

സെൻട്രൽ പാർക്കിൽ ഞങ്ങൾ അധികം നിന്നില്ല. പുൽത്തകിടിയിൽ മലനുകിടന്ന് ഒരു യുവാവു് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ബെർട്രാൻഡ് റസ്സലിന്റെ ‘ഐലാൻഡ്’ (Island) എന്ന നോവൽ അവധാനത്തോടെ വായിക്കുന്നതു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. പണ്ടു ഞാൻ വായിച്ചു രസിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമായതുകൊണ്ടാണ് താൽപര്യത്തോടെ ഞാനതു ശ്രദ്ധിച്ചതു്. ആ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ബാരയോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ ഹാർലമിലേക്കു വീട്ടു.

ബാരയുടെ സിസ്റ്റർ ഇൻ ലായുടെ വീടു പുട്ടിയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. എതിർവശത്തുള്ള ഒരു ബംഗ്ലാവിൽ ബാര മണിയടിച്ച്. ഒരു വെളുത്ത നിഗ്രോപ്പെണ്ണു വന്നു വാതിൽ തുറന്നു. പുരുഷൻ മുടിക്കെട്ടു ചീകിക്കെട്ടിയ ആ സുന്ദരിപ്പെണ്ണിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് “മാത്തേ, കാത് റെൻ എവിടെപ്പോയിന്നറിയുമോ?” എന്ന് ബാര ആരാഞ്ഞു. “ഇദ്ദേഹം എന്റെ ഒരു ഇന്ത്യൻസ്നേഹിതനാണ്. നാല്പതോളം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മികച്ച ഗ്രന്ഥകാരൻ, മെക്കൊളേ പീജേളു. ഇവൾ എന്റെ ഒരു കളിത്തോഴി, മാത്തേ.

നിങ്ങൾക്കും ഇപ്പോഴുണ്ടെന്നുകീൽ ഇവളെ കളിത്തോഴിയാക്കാം!'' അവൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. മാത്ത് ഹാട്ട്മായി എന്റെ കൈ കലുക്കി.

“കാത് റെൻ ബെർഗൻപെൻസ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നെ തെരക്കി പോയിരിക്കതെന്നെ. മനേത്ത പോയതാണല്ലോ. നിന്നെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു് അവളവിടെ ഇരിക്കുകയായിരിക്കും. നിന്റെ ഹബ്ബിക്കെങ്ങനെ? നിങ്ങൾ എന്റെ വീട്ടിനകത്തു വരിൻ. പായയോ കൂൾഡ്രികോ കഴിച്ചിട്ടു പോകാം.” അവസാനഭാഗം എന്നോടായിരുന്നു.

“നന്ദി! ഞങ്ങൾ അല്പം മുമ്പു് പായ കഴിച്ചതേയുള്ളു,” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

എന്റെ ശബ്ദവും മുഖഭാവവും അവൾ കൗതുകത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

“ഞങ്ങൾ നാളെ വരാം.” ബാർ വിടപറഞ്ഞു. “നമുക്കു് ഇന്നത്തെ പരിപാടി മതിയാക്കാം. സിസ്റ്റർ ഇൻ ലാ എന്നെ കാത്തിരിക്കും; എന്താ?”

“തീർച്ചയായും..”

“നിനക്കു ഗുഡ് ലക്ക്!” മാത്ത് ബാറയുടെ കവിളിൽ ശക്തിയായി ഒന്നു നുള്ളി, കണ്ണിറുക്കിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു്.

കനത്ത ട്രാഫിക്കിനുള്ളിൽക്കൂടി അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞു് മുക്കാൽ മണിക്കൂർകൊണ്ടു് ന്യൂജെർസി പരാമസ്സിൽ എത്തി, എന്നെ രാധയുടെ മുമ്പിൽ ഇറക്കിവിട്ടിട്ടു്: “യാതൊരു കേടുപാടും കൂടാതെ നിന്റെ അച്ഛനെ തിരിച്ചെല്ലിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എവിടെയൊക്കെ എന്തെല്ലാം കാട്ടിക്കൊടുത്തു എന്നു ചോദിച്ചുനോക്കു്. അദ്ദേഹം കാണാൻ കൊതിച്ച ഒരാളെ മാത്രം കണ്ടില്ല.” അവൾ പരിഹാസിച്ചിരി ചിരിച്ചു. “ഒരത്യാവശ്യം, ഉടൻ മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അർദ്ധരാത്രിവരെ ഞാൻ പുള്ളിക്കാരനെ വിടില്ലായിരുന്നു. ബാക്കി നാളെ. 9.30-നു ഞാനെത്തും. ബൈ ബൈ!”

അവൾ പറപറന്നു.

“എന്തൊക്കെയായിരുന്നു ഇന്നത്തെ പരിപാടികൾ?” രാധ ആരാഞ്ഞു.

എക്സ് ഫിലിമിന്റെ കാര്യം ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഇവളോടു പറഞ്ഞാൽ, അച്ഛനു വേണമെങ്കിൽ, ഒന്നരണ്ടു് എക്സ് ഫിലിം കൊണ്ടുചെന്നു കാണിക്കും.”

ഫിലിം കണ്ട വിവരം ഞാൻ പറഞ്ഞു: “അതിന്റെ ബീഭത്സത വിചാരിച്ചു് നിന്നോടതു പറയാൻ മടിച്ചെന്നേയുള്ളു.”

“അത്ര ബീഭത്സമായിട്ടൊന്നും ഇവിടുള്ളവർ അതു കരുതുന്നില്ല. ഫിലിമിൽ കണ്ടതും അതിനപ്പുറമുള്ള പലതും, നല്ല ആരോഗ്യവും സൗന്ദര്യവുമുള്ള യുവതീയുവാക്കന്മാർ, പലവസ്തുത്തിലും പെട്ടു

വർ, പച്ചയായി, സജീവമായി, നേരിൽത്തന്നെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന കേന്ദ്രങ്ങൾ ന്യൂയോർക്കിൽ പലടത്തുണ്ട്. അഞ്ചു ഡോളർ മുടക്കി അമ്മാതിരി കോപ്രാട്ടികൾ രണ്ടും മൂന്നും മണിക്കൂർ കണ്ടു രസിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു സ്വദേശീയരും വിദേശീയരുമായ ആണം പെണ്ണും അവിടെ കൂടാറുണ്ട്.”

“എന്തൊരധഃപതനം! എങ്ങനെയെങ്കിലും പണം സമ്പാദിക്കണമെന്നേ ഇവർക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ. മരൊറാന്നമല്ല ഇതൊക്കെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.”

“അതൊരു വശം മാത്രം. അലംഭാവമില്ലാത്ത സുഖാനുഭവകരണം ഇവിടെ ഞാൻ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും.”

“പക്ഷേ, ശരിയായ ഒരു ജീവിതാദർശം കൂടാതെ സുഖത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പരക്കംപാച്ചിലാണ് ഇവരുടെ ദോഷവശമായി എനിക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നത്. അതിനു ബദലായി യോഗാഭ്യാസത്തിനും ധ്യാനത്തിനും മറ്റും വേണ്ടിയുള്ള അത്യാസക്തി എങ്ങും കാണുന്നത് ഒരു നല്ല കാൽവെയ്പ്പാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു.”

“ഞാൻ പറയാൻ വിട്ടുപോയി. പാം വാളിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ ഡോക്ടർ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടായി. അതിനു നന്ദിപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവളിന്നു നാട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. 6-ാംതീയതിയേ മടങ്ങിവരികയുള്ളൂ.”

“പാവം! അവൾക്കു നമ്മോടെല്ലാം നിഷ്പള്ളകസ്സേഹമുണ്ട്.”

“വേണ്ടവിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാൽ ഈ അമേരിക്കർ എല്ലാപ്പേരും, ആണം പെണ്ണും ഒന്നുപോലെ, സ്നേഹിക്കാൻ നല്ല കൂട്ടരാണ്. പക്ഷേ, പിണക്കാതെ മുന്നോട്ടുനീങ്ങാൻ വളരെ പ്രയാസമാണെന്നേയുള്ളൂ.”

“അതിനുള്ള കൗശലമെല്ലാം നിനക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഞാനും അതൊക്കെ പഠിച്ചുവരികയാണ്. രണ്ടുമാസംകൂടി ഇവിടെ താമസിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ വലിയൊരു നയതന്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായിട്ടു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാൻ കെല്പുണ്ടാകുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ.”

സായാഹ്നപത്രങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോഴും ടി. വി. ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോഴും ധ്യാനിക്കാനിരുന്നപ്പോഴും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നപ്പോഴും അന്നത്തെ അനുഭവങ്ങൾ അയവിറക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എക്സ്ഫിലിമും ബാരയും മാത്ത്യും പാമും മനുഷ്യരുടെ വികാരവിജ്ജ്വലമായ കണ്ണുകളും ചതമുള്ള ചുവന്ന ചുണ്ടുകളും വികൃതവും മലിനവുമായ കാമകേളികളും വീണ്ടു വീണ്ടു മനസ്സിനെ മമിച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഉച്ചത്തിൽ ഞാൻ ചൊല്ലുകയുണ്ടായി:

പിത്തമാം പെരിയ വൈരി കീഴ്മ-
ന്നത്തൽതീൻ യമിതന്നെ ഭാഗ്യവാൻ.

1973 സെപ്റ്റംബർ 2, ഞായറാഴ്ച

അസ്വസ്ഥമായ ദിനാരംഭം: ഉറക്കം അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഉറക്കം കിനാവുകളുടെ കൂത്തമ്പലം. എക്സ്ഫിലിമിലെ രംഗങ്ങളും പാത്രങ്ങളും സ്വപ്നഭൂമിയിൽ കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാമത മുറി, ചെളുത്ത മനുഷ്യർ, പ്രൊഫസ്സർ എഫ്. എം. ആർ., പ്രൊഫസ്സറെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്ന വികാരതരളിതയായ ബാര, അപ്പറവും ഇപ്പറവും നോക്കാത്ത സദസ്യർ, പ്രൊഫസ്സർ ഞാനായി മാറുക, ഞാൻ ഞാനല്ലാതാകുക,—ഞെട്ടി എണീക്കേണ്ടിവന്നു. മണി 3:30. പിന്നെ ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ജനാല വെറുതെ തുറന്നു. ഉഷ്ണക്കാറ്റ് അകത്തേക്കു വിശിക്കുകയാണി. ജനാല പൂട്ടിയിട്ട് ബാത്ത്റൂമിലേക്കു നീങ്ങി. കളികഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ 4:30. അരുണോദയം ഇനിയും ആയിട്ടില്ല. അമുക്കാൽ മണിക്കൂറോളം ലോറായിട്ടേ ദിവാകരദേവൻ ഇഴയിടെ പള്ളിക്കുറുപ്പണരാറുള്ളൂ.

മനസ്സ് കാറ്റിലകപ്പെട്ട തോണി. തൃശ്ശൂരോ പങ്കായമോ ഇല്ല. ധ്യാനമനനങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നു. കൂട്ടിലകപ്പെട്ട മക്കടം. പിടിച്ചുകെട്ടാമെന്നു കരുതി അരവിന്ദകൃതിയെ ശരണംപ്രാപിച്ചു കിടന്നു; മയങ്ങിപ്പോയി. ആറരയ്ക്കു ഗീത ചായ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴേ ഉണർന്നു.

കൃഷിഫലം: "അപ്പപ്പന്റെ പീരയെല്ലാം വളർന്നു പൊങ്ങിനില്ക്കുക. കുറെ വെട്ടിയെടുത്താൽ അമ്മ ദോശയ്ക്കു സാമ്പാറുണ്ടാക്കും." ഗീത നിശ്ചയിച്ചു.

ആപ്പിൾമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ രണ്ടു തടിയൻ അണ്ണാക്കണ്ണന്മാർ—ഓരോ പൂച്ചയോളം വലിപ്പമുള്ളവർ—ഓരോ ആപ്പിൾപ്പഴം കരണ്ടു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു തവട്ടുനിറമുള്ള—മുതുക്കത്തു മൂന്നു വരുകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത—എങ്കിലും അഴകുറ ഇഴജീവികളെ ഞാൻ ആദ്യമായാണ് കാണുക.

"ചിപ്പ് മക് കൾ." ഗീത പറഞ്ഞു: "ഇവന്റെ ഗേൾപ്രണ്ടോ അവൾ! നമ്മുടെ മുൻവശത്തെ ഓക്കിൽ താമസക്കാരാ."

ഭയനോടാതെ, വാൽപൊക്കിത്തുള്ളിച്ചുകൊണ്ടു് അവറ്റ കരണ്ടു തീറ്റി തുടന്നു.

കത്രികകൊണ്ടു് ഒരുപിടി പീര മുറിച്ചെടുത്തു. രണ്ടു കൊത്തമല്ലിയും പിഴുതുകൊണ്ടു് അടുക്കളയിലെത്തിയപ്പോൾ രാധ ദോശ പൂട്ടുകുകയാണ്.

ബാര എത്തുന്നു: കൈകൊണ്ടു ദോശ പിടിച്ചെടുത്തു് സാമ്പാറിൽ മുക്കിത്തിന്നുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ബാരയുടെ പ്രവേശം. രാധ പെട്ടെന്നു് ഫോറംകും സ്പൂണും മാറുമെടുക്കാൻ വെമ്പി. പക്ഷേ, അവൾ പെട്ടെന്നു് ഒരു ദോശ കൈകൊണ്ടെടുത്തു് പ്ലേറ്റിൽ

വെച്ച് ഞങ്ങളെപ്പോലെ പിച്ച് സാമ്പാറിൽ മുക്കി നക്കിത്തീന്നാൻ തുടങ്ങി.

“റോമിൽച്ചെന്നാൽ റോമാക്കാരെപ്പോലെ. ഇന്ത്യൻരീതികൾ ഇപ്പോളേ പരിശീലിച്ചുകൊള്ളുന്നതല്ലേ നന്നു?” അവൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കൈവിരലുകൾ ഉറുഞ്ചിക്കൊട്ടി. പരിഹാസാനുകരണം!

“എത്ര മണമാണു നിനക്കു! ഇതെവിടെനിന്നു കിട്ടി?” അവളുടെ നെററിയിൽ മുത്തിക്കൊണ്ടു രാധ ചോദിച്ചു.

“ഇതുതന്നെ നിന്റെ ഡാഡിക്കു ഞാനൊന്നു മേടിച്ചു പ്രസക്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു.”

“അച്ഛൻ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ!”

“ഗേൾഫ്രണ്ടിനു സമ്മാനിക്കാൻ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കയാ! ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞതു് കഷ്ടമായിപ്പോയോ?”

വണ്ടി സ്റ്റാർട്ടുചെയ്യുവേ രാധ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ ഡാഡിയെ നീ നല്ലോണം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം! ഇവിടത്തെ മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവങ്ങളും രീതികളും മറ്റും അറിഞ്ഞുകൂട. ആപത്തിലൊന്നും ചാടിക്കരുതേ!”

“നിന്റെ ഡാഡിയെ നീ മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ല. പുള്ളിക്കാരൻ അങ്ങനെ ഒന്നിലും ചാടിക്കളയുന്നവനല്ല. സ്റ്റേഹിതൻ എങ്ങാണ്ടോ പ്രേമത്തിൽപ്പെട്ടു നട്ടംതിരിയുകാണു തോന്നുന്നു!” അവൾ മുഴങ്ങിച്ചിരിച്ചു.

“ഹാർലമിലുള്ള നിന്റെ നീഗ്രോഫ്രണ്ട്സിനെയാക്കെ നീ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം. അവരുടെ ജീവിതരീതി മനസ്സിലാക്കാൻ അച്ഛൻ താൽപര്യപ്പെടുന്നു.”

“ഇന്ത്യാക്കാരെ പിടികിട്ടിയായാൽ അവറ്റ തിരിച്ചുവിടില്ല. അവരുടെ ‘സേക്രഡ് സെവൻറിക്ലബ്ബും’ മറ്റും നിനക്കറിയാമല്ലോ. ഓക്ക മനുഷ്യരക്തം ഉററ്റിക്കുടിക്കുന്ന ഡ്രാക്കുളമാരാ!” എന്നോടു തിരിഞ്ഞു നേരേ വിരുദ്ധമായി സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി:

നീഗ്രോകളെപ്പറ്റി: “ഈ നീഗ്രോകൾ വളരെ നല്ല കൂട്ടരുണ്ടു. അവരെ ഞങ്ങളുടെ ആളുകളേക്കാൾ വിശ്വസിക്കാം.” ഒരു വിശാലഹൃദയയുടെ ഭാവത്തോടെ—“അടിച്ചമർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന അവർ വഷളായി റുളുരുണത്തിൽ അതുരമില്ല.”

“ഞാൻ നീഗ്രോജീവിതം വിവരിക്കുന്ന മൂന്നാലു നല്ല നോവലുകൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടു. ക്രൂരവും നിഷ്ഠൂരവുമായ ചുറ്റുപാടുകൾകാരണം ഒരു നീഗ്രോബാലൻ ഭാരണമായവിധം വഷളായി വളന്നു ഹീനവൃത്തികളിൽ മുഴുകുന്ന ‘Native Son’ എന്ന നോവൽ മറക്കാനാവാത്ത രംഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണു.”

“അതു് Richard Wright എന്ന നീഗ്രോനോവലിസ്റ്റിന്റെ ബെസ്റ്റ് സെല്ലർ ആയിരുന്നു. ഹാർലം പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ വള

നവനാണു റിച്ചാഡ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ Black Boy എന്ന നോവൽ നേററീവ് സണ്ണിനെക്കൊരു നന്നായിട്ടുള്ളതാണ്. ഹാർലംസന്താനങ്ങളായ Ralph Ellison, Lina Horne, Duke Ellington തുടങ്ങിയ കവികളും ഗായകന്മാരും നടിനടന്മാരും അമേരിക്കൻ സംസ്കാരപരിത്രത്തിൽനിന്നു ആർക്കും തള്ളിനിറുത്താൻ സാധിക്കുന്നവരല്ല.

“പക്ഷേ, പൊതുവേ അവരെപ്പറ്റി ദുരഭിപ്രായമാണു് പരന്നിട്ടുള്ളതു്.”

“നിങ്ങൾ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഭാരിഭ്രൂവും സാമുദായിക സമ്മർദ്ദവും വിദ്യാഭ്യാസരാഹിത്യവുംകൊണ്ടു് അധഃകൃതരാക്കിത്തള്ളിയിരിക്കുന്ന ഇവരെ താറടിച്ചു പുറംതള്ളാൻ എളുപ്പമുണ്ടു്. എത്രയത്ര മുർഖന്മാരാണ് വെള്ളക്കാരരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളതു്. അക്രമികളുടെ ഇരന്മാരിൽപ്പരം സംഘടനകൾ ന്യൂയോർക്കിലുണ്ടെന്നാണു് കണക്കു്. അവയിൽ 35 എണ്ണം മാത്രമേ നീഗ്രോകളുടേതായിട്ടുള്ളൂ. കറപ്ഷന്റെ കൂത്തരങ്ങാണു് രാഷ്ട്രീയനായകന്മാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, ജനപ്രതിനിധികൾ തുടങ്ങിയ ഒട്ടനവധി വെള്ളക്കാർ. പണവും പ്രതാപവും സ്വാധീനതയുമുള്ള വമ്പന്മാരായ അവർ ചെയ്യുന്ന അക്രമങ്ങൾ മറച്ചുവയ്ക്കാൻ എളുപ്പം. വശംപിടിച്ചു വാദിക്കുന്ന പത്രവാർത്തകളൊന്നും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുതെന്നാണു് എനിക്കുപേക്ഷയുള്ളതു്.”

ഏതു വിശാലതയോടെ വീക്ഷിക്കാനുള്ള അവളുടെ മനപ്പകുത്തയിൽ എനിക്കു മതിപ്പുതോന്നി.

ട്രാഫിക് സ്കൂ.നേം: ന്യൂയോർക്ക് നഗരമദ്ധ്യത്തിലേക്കു ഞങ്ങൾ പാശ്ചാത്യായിരുന്നു. ഞായറാഴ്ചയാണെങ്കിലും തിടയ്ക്കു തിരക്കും ഒട്ടുംകുറവിലല്ല. പെട്ടെന്നു് കാർ നിന്നു. ട്രാഫിക് സ്കൂ.നേം. റോഡിന്റെ വലത്തേ പകുതിയിൽ ഉരുമ്മിയുരുമ്മി നാലുവരിയായി മുമ്പോട്ടുപാഞ്ഞിരുന്ന പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള വാഹനങ്ങൾ മന്ത്രശക്തിയേറാന്നപോലെ ചുവന്ന ലൈറ്റുകൾ പിന്നിൽ തീളക്കിക്കൊണ്ടു് പെട്ടെന്നു നിന്നു. രണ്ടുനൂറു മിന്നുട്ടിനുള്ളിൽ എല്ലാം അടിച്ചുപരത്തായമട്ടിൽ ഇടത്തേപ്പകുതി സമ്പൂർണ്ണ ബ്ലാക്കായി. മൂന്നും പിന്നും ജനങ്ങൾ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഞങ്ങൾ ഒരു വെയിസിൽ (Vice) അമർത്തിയമാതിരി നിശ്ചലരായിത്തീർന്നിരുന്നു. റോഡു മദ്ധ്യത്തു് ഒന്നരയടിയോളം പൊക്കമുള്ള സിമിന്റു് തിട്ടയാണു്. അതു മുറിച്ചുകേറി തിരിച്ചുപോകാനും പാറുകയില്ല.

കാറിനകം ശീതോഷ്ണനിയന്ത്രിതമാണു്. വാതിൽപ്പാളി പതുക്കെ തുറന്നു് പുറത്തേക്കു തല നീട്ടി. അത്യുഷ്ണം. മുമ്പും പിമ്പും പലരും തല നീട്ടുന്നുണ്ടു്. ആർക്കും യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

“എന്തോ അപകടമായിരിക്കണം.”

“പുറത്തിറങ്ങി അന്വേഷിക്കരുതേ?”

“അപകടം! പെട്ടെന്നു നീങ്ങേണ്ടിവന്നേക്കാം. ചിലപ്പോൾ ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂർതന്നെ ഇങ്ങനെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം.”

“ബോറാകാതിരിക്കാൻ റേഡിയോ ഓൺ ചെയ്യൂ.” ഞാനുപേക്ഷിച്ചു.

“നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കാം. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം അസാധാരണവിചിത്രങ്ങളാണ് (strangely curious)!” അവൾ ചിരിച്ചു. “എങ്കിലും ഞാനെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു നോട്ടുചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഇന്നലെ ഫിലിമിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതെല്ലാം ടൈപ്പുചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.”

“നല്ല സർട്ടിഫിക്കറ്റാണല്ലോ! നിങ്ങളുടെ സംഭാഷണം മാധ്യമേറിയതാണെന്നിടം. തുടങ്ങിക്കൊള്ള, ഇപ്പോഴുള്ള വിഷയം എന്തായാലും..”

ഹിന്ദുദൈവങ്ങളെപ്പറ്റി: “പരിഹാസമായി കരുതരുത്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു വലിയ ദൈവത്തിന് നാലു പ്രധാന ഭാര്യമാരും, പതിനാറായിരത്തെട്ടു പ്രേമഭാര്യമാരുമുണ്ടോ? (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) പ്രതിദിനം പത്തു പ്രേമഭാജനങ്ങളെവീതം അദ്ദേഹം ഡോറുചെയ്തു സമ്പർക്കംചുരുത്തിയാൽപ്പോലും എല്ലാറ്റിനെയും പുത്തിയാക്കാൻ എത്ര കാലം വേണ്ടിവരും? കെട്ടുകഥകളായാലും പൊരുത്തപ്പെടുത്തി പറയേണ്ടേ?” അവൾ മുഴങ്ങിച്ചിരിച്ചു. “എത്ര അസംബന്ധം (absurd)! ഇതിന്നു മറുപടി പറയാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?”

“മനുഷ്യനല്ലല്ലോ ദൈവം! ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടേ. സ്രീപുരുഷസമ്പർക്കംകൂടാതെ ഒരു ശിശുവുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ?”

“അസാധ്യം..”

“കന്യകാപുത്രനാണ് ദൈവപുത്രനായ യേശു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലേ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം? ആ കഥ വിശ്വസിക്കുന്ന പോലെതന്നെയാണ് പതിനാറായിരത്തെട്ടു ഭാര്യമാരുടെ കഥയും വിശ്വസിക്കേണ്ടത്..”

“ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ ആ കഥ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല..”

“ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ കൃഷ്ണന്റെ ആ കഥയ്ക്കു കത്തുള്ള അന്യാപദേശം (allegory) മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണ്. ഹിന്ദുതത്ത്വശാസ്ത്രവും മതഗ്രന്ഥങ്ങളും നിറയെ ഇമ്മാതിരി പല അന്യാപദേശകഥകളുണ്ട്. അതു മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് ഹിന്ദുക്കളെക്കുറിച്ച് പല അപവാദങ്ങളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും അറിവില്ലാത്തവർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്..”

“എനിക്കു തെറ്റിദ്ധാരണകൾ മാറ്റാൻ വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ട്. അതെന്തേ ആവശ്യവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ ദൈവവിശ്വാസം എങ്ങനെ?”

“ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കൂ. അതിപ്രാചീനമായ വിശ്വമതങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഹിന്ദുമതം. അനേകന്മാരാണ് ഇതിലേക്ക് പല പരിണാമങ്ങളും വ്യതിയാനങ്ങളും അതിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പല സംസ്കാരനിലവാരമുള്ള ജനസമൂഹങ്ങളും ഇന്ന് അതിലുണ്ട്.”

“നിങ്ങളുടെ സംസ്കാരനിലവാരത്തെക്കുറിച്ചല്ല, ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.”

“അതു വ്യക്തമാക്കാനാണ് എന്റെ ശ്രമം. ഉയർന്നതരം ദൈവവിശ്വാസം മുതൽ താണതരം പിശാചുവിശ്വാസം വരെ വച്ചുപുലർത്തുന്നവർ ഹിന്ദുക്കളിലുണ്ട്.”

“ഉയർന്നതരം ആദ്യം പറഞ്ഞുതരൂ.”

“ഒരേ ഒരു പരാമർശം (One Supreme Lord) സകല പ്രപഞ്ചങ്ങളെയും അമേയമായ ഒരു മഹാപലതീയനസരിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചു സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മം എന്നാണ് അതിനെ വിളിക്കുന്നത്.”

“അവന്റെ സ്വർഗ്ഗം എവിടെ? അവന്റെ രൂപം ഏതാണ്?”

“നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചേതോഹരമായ ഒരു രൂപത്തെ, ഒരു വസ്തുവിനെ, ഒരു ആശയത്തെ നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കൂ. അതിനെ അതിശയിക്കുന്ന ആത്യന്തികമായ ചേതോഹരതയാണ് ഈ ബ്രഹ്മം. പ്രകൃതിയോ പ്രകൃതിയെ ജയിച്ചെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന മനുഷ്യനോ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന മഹാശക്തികളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കൂ.”

“ഉദാഹരണമായി, ആറ്റംബോമ്പിന്റെ ശക്തി, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഭീകരഭൂകമ്പത്തിന്റെ ശക്തി.”

അവളുടെ പ്രതീകരണം എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടു.

“ശരി. അമ്മാതിരി ശക്തികളുടെ കോടീമടങ്ങു ശക്തിയുള്ള സർപ്പാതിശായിയായ ശക്തിയാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ സ്വാധീനത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മം. നിങ്ങൾക്ക് എത്രയും ആനന്ദപ്രദമായി തോന്നുന്ന ഒരു പരമസുഖത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കൂ.”

“ഉദാഹരണമായി, ലൈംഗികസുഖത്തിന്റെ മുർച്ഛ!” അവൾ സാറുമാടം പറഞ്ഞു.

“കേവലം നൈമിഷികമായ ആ സുഖമുർച്ഛയെ നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്ന നിരന്തരമായ പരമോൽകൃഷ്ടസുഖമാണ് പരബ്രഹ്മം!”

“നിങ്ങൾ എന്നെ കൊതിയാക്കാൻ പറയുന്നതാണോ? നിരന്തരമായ ഒരു പരമസുഖം കിട്ടുമെന്നാണോ?”

“മഹാജ്ഞാനികളും പണ്ഡിതന്മാരും കലാകോവിന്ദന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഏത്രയെത്രയോ ഹിന്ദുമതാനുയായികൾ പര

ബ്രഹ്മസുഖത്തിന്റെ ഒരു കണിക കണികണ്ടാലുടൻ സകലതും ത്യജിച്ചിട്ട് അതിന്റെ പിന്നാലെ പാഞ്ഞുപോകുന്നത് അനാദികാലം മുതൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സത്യമാണ്. ''

''അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ പുരുക്കിപ്പറഞ്ഞതുത്ര, പരമസുഖപ്രദനായ ആ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാനും ആ സുഖം ലഭിക്കാനുമുള്ള മാർഗ്ഗമന്താണ്?''

''പലവിധം ധ്യാനമനനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഋഷീശ്വരന്മാർ നിദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ സങ്കല്പിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള രൂപത്തോടുകൂടിയ പരബ്രഹ്മത്തെ ധ്യാനിക്കുകയും ആരാധിച്ചു സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും വളരെ ക്ലേശകരമാണ്. ''

''അപ്പോഴിന്നെ എന്തെടുക്കാനാ?''

''പ്രയാസമേറിയ ആ ഉയർന്ന മാർഗ്ഗം പരാത്ഥവർഷവേണ്ടിയാണ് രാമൻ, കൃഷ്ണൻ, ശിവൻ, ലക്ഷ്മി, പാർവ്വതി തുടങ്ങിയ ദേവന്മാരുടെയും ദേവികളുടെയും രൂപവണ്ണനകളുള്ള കഥകൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. രണ്ടുമുവായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇങ്ങനെ മഹർഷിമാർ നിർമ്മിച്ച മഹാപുരാണങ്ങളിലെയും ഇതിഹാസങ്ങളിലെയും നായികാനായകന്മാരാണ് രണ്ടാംതരക്കാരായ ഹിന്ദുമതത്തെയായി കളുട ആരാധനാപാത്രങ്ങൾ. ''

''അപ്പോൾ അവർ കഥാനായകന്മാരെയാണോ ദൈവമായി പൂജിക്കുന്നത്?''

''രാമായണം, ഭാരതം, ഭാഗവതം എന്നീ കൃതികൾപോലെ മഹോന്നതമായ കാല്പനികഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ അപൂർവ്വമാണ്. എത്രയും തന്മയത്വത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളാണ് രാമനും കൃഷ്ണനും മറ്റും. അനേകായിരം വർഷങ്ങളായി കോടിക്കോടി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ആരാധനാവിധേയമാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള അവയുടെ മഹത്വം ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. അത്യുന്നതമായ ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടുള്ള അമേരിക്കയിൽപ്പോലും ആയിരക്കണക്കിനു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ വശീകരിച്ച് 'ഹരേ രാമ ഹരേ കൃഷ്ണ' വിളിപ്പിക്കാൻ ആ കഥാപുരുഷന്മാർ കെല്പുള്ളവരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവരുടെ ആരാധകന്മാരെ ഹിന്ദുമതമഹാപണ്ഡിതന്മാർ താണതരത്തിൽപ്പെട്ടവരായി മാത്രമേ കരുതുന്നുള്ളൂ. ''

''അതിലും താണവരുടെ കാര്യം എങ്ങനെ? അങ്ങനെയും ചിലരുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞല്ലോ?'' അവളുടെ ജിജ്ഞാസ എന്ന വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

''പല പ്രകൃതിശക്തികളെയും അവയുടെ മുൻതികളായി കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദേവതകളെയും പൂജിക്കുന്നവരാണ് ഇക്കൂട്ടർ. സദ്ദേവതകളും ദർദ്ദേവതകളും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. ഈ ദേവതകളെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി പലവിധം ഉപാസനകളും മന്ത്രവാദങ്ങളും അവരുടെ

സഹായത്തോടെ പലമാതിരി ആഭിചാരങ്ങളും ഇക്കൂട്ടർ ആചരിക്കുന്നു. മന്ത്രശക്തികൊണ്ടും മറ്റും പല അത്ഭുതസിദ്ധികൾ നേടിയിട്ടുള്ളവർ ഇവരുടെയിടയിലുണ്ട്. ”

“നിങ്ങൾക്കു മന്ത്രവാദം അറിയാമോ?”

“മന്ത്രശാസ്ത്രം ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുപഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“അതു സോർസറി (ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം) ആണോ?”

“ദുർമ്മന്ത്രവാദം സോർസറിതന്നെ. എതിരാളികളെ ഭയങ്കരമായി പീഡിപ്പിക്കാനും വേണമെങ്കിൽ ദുർമ്മരണത്തിന് ഇരയാക്കുവാൻപോലും ദുർമ്മന്ത്രവാദികൾക്കു സാധിക്കും.”

“ഒരുദാഹരണം പറയൂ.”

“ബാരയുടെനേക്കു് എനിക്കു വിരോധമുണ്ടായിന്നിരിക്കട്ടെ. ഒരു ദുർമ്മന്ത്രം ജപിച്ചു് എന്റെ സ്വാധീനതയിലുള്ള ദുർദ്ദേവതയെ പ്രീണിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു കമ്പെടുത്തു് ഒടിച്ചാൽ മതി, ബാരയുടെ ഏതംഗം ഒടിയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നവോ ആ അംഗം ഉടൻ ഒടിഞ്ഞുപോകും. ഇതിന്നു് ഒടിവിദ്യ എന്നാണു പേരു്.” ഞാൻ അഭിനയപൂർവ്വം പറഞ്ഞു.

“തീർച്ചയായും സംഭവിക്കുമോ?”

“വളരെ തീർച്ചയായും എത്രയോ മനുഷ്യർ ഇതിന്നു വിധേയരായി അവശതപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നുണ്ടു്!”

അവളുടെ മുഖത്തു യേശുവാ. “എനിക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയം തോന്നുന്നുണ്ടു്.” എന്റെ കുണ്ണുകളിൽ അവൾ ഏകോണിച്ചു നോക്കിയിരുന്നു. “നിങ്ങൾ ഏപ്പോഴെങ്കിലും ഈ ഒടിവിദ്യ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇന്നോളമില്ല.”

“നിങ്ങൾ ഏതിനത്തിൽപ്പെട്ട ദൈവവിശ്വാസക്കാരനാണ്?” ഒരു പരിശോധനാഭാവം.

“ഞാൻ സൂപ്പർകതനായ ഒരു ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണു്.”

“അവന്റെ സ്ഥാനം എവിടെയെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.”

“അവൻ എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനാണു്. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉള്ളിലും പുറത്തും അവനുണ്ടു്.”

പണ്ട് ആലപ്പുഴവെച്ചു് തിയോസഫിക്വാസ്സിനുവേണ്ടി ഹുദി സ്ഥമാക്കിയിരുന്ന ഗീതയിലെ ‘സൂപ്പർ പാണിപാദം തൽ, സൂപ്പർ തോക്ഷി ശിരോമുഖം’ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു് ആനി ബസന്റിന്റെ പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിയപ്പോൾ എന്തോ മന്ത്രോച്ചാരണമാണെന്നു മട്ടിൽ ഭയഭാവമാണു് അവളുടെ മുഖത്തുണ്ടായതു്. അത്ഥം വിവരണം കേട്ടപ്പോൾ സമാധാനമായി. താൽപര്യമുണർന്നു.

“നിങ്ങളുടെ ആരാധനാക്രമം കൂടി പറഞ്ഞുതരൂ.”

“ഈ സർവ്വശക്തനെ ആരാധിക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഏറ്റവും എളുപ്പമായത് പ്രതിഫലേച്ഛകൂടാതെ പരോപകാരപ്രദമായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. ലോകത്തുള്ള യാതൊരു ജീവിക്കും വേദനയോ ഉപദ്രവമോ ഉണ്ടാകാത്ത അത്യന്തശുദ്ധമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഈ ലോകോപകാരിക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരമുണ്ടാകും.”

“ധ്യാനവും യോഗവും മറ്റുംകൊണ്ട് ആരാധിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നല്ലേ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്?”

“അതു മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം. യോഗോദ്യാസംകൊണ്ടു ശരീരവും മനസ്സും ശുദ്ധമാക്കി ഈശ്വരധ്യാനത്തിൽ മുഴുകിയിടുന്നു മോക്ഷം ഇക്കൂട്ടർ നേടുന്നു. ഇതിലും എളുപ്പമായ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്; എല്ലാ ധർമ്മങ്ങളും പരിത്യജിച്ചിട്ട് ‘നീയേ ശരണം സർവ്വശക്തം’ എന്നുള്ള തീവ്രമായ ഭക്തിയോടുകൂടി അത്യന്തകാരുണികനായ ആ മഹാശക്തിയെ അടിപണിയുക. അങ്ങനെ ശരണാഗതനാകുന്ന ദൈവഭക്തൻ ചെയ്തപോയിട്ടുള്ള പാപങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം മുക്തനായി ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരം പ്രാപിക്കുന്നു.”

“ജ്ഞാനികളും പണ്ഡിതന്മാരും കലാകാരന്മാരും മറ്റും പരബ്രഹ്മസുഖം കണ്ടെത്താറുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞല്ലോ.”

“തീർച്ചയായും ജ്ഞാനികളുടെ ലക്ഷ്യവും അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരമാണ്. ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനം ആദ്ധ്യാത്മികജ്ഞാനം—ഈശ്വരജ്ഞാനം—ആണെന്നാണ് ഹിന്ദുമതം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ചിന്തകളുടെ പരമകാഷ്ഠ ഈശ്വരനിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മഹാചിന്തകന്മാരായ മനുഷ്യരുടെ മാർഗ്ഗവും ലക്ഷ്യവും ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരംതന്നെയാണ്.”

“നിങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾ അസാധാരണമനുഷ്യർതന്നെ! നിങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലാക്കാതെ പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും അങ്ങരുകണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഒട്ടനവധി സംശയങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മാറിക്കിട്ടി. നിങ്ങളോടുള്ള കൃതജ്ഞത എങ്ങനെ അറിയിക്കണമെന്ന് ഞാനറിയുന്നില്ല.”

“എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള കൃതജ്ഞത എങ്ങനെയുള്ളതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ. രോഗിയായിക്കിടക്കുന്ന രോഗിവിന്റെ സാമീപ്യംപോലും അവഗണിച്ചിട്ടാണ് നിങ്ങൾ എന്നു കൊണ്ടുനടന്ന് അമേരിക്കൻജീവിതം കാണിച്ചുതരാൻ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സ്നേഹാതീതയത്തിനുമുമ്പിൽ കൈകൂപ്പുവാനേ എനിക്കു സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു മോഡൽ അമേരിക്കൻവനിതയായി ഞാൻ നിങ്ങളെ കരുതുന്നു.”

സ്കൂളുകാരണം: അരമണിക്കൂറായിരിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ നിശ്ചലരാക്കപ്പെട്ടിട്ടു്. ഹോൺ മുഴക്കുവാൻ ഒരു കാര്യം ഒരങ്ങിയില്ലെന്നുള്ളതു് അതുതമാണു്. ഒരു അപശബ്ദവും ആരിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നില്ല. പെട്ടെന്നു് വിഘ്നം തീർന്നു് കാരുകളും ലോറികളും മറ്റും നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഒരു മൈൽ മുമ്പോട്ടു പോയപ്പോൾ സ്കൂളുകാരണം കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ ട്രക്കിൽ കയറുന്ന കയറ്റിനിറുത്തിയിരുന്ന ഭീമാകാരമായ ഒരു ക്രെയിൻ, ബന്ധിച്ചിരുന്ന ചങ്ങല എങ്ങനെയോ ഉറന്നുപോയതുകൊണ്ടു് റോഡിന്റെ രണ്ടുവശങ്ങളിലുമായി വിലങ്ങനെ മറിഞ്ഞുവീണു. മറ്റുവശത്തു് ഓടിയിരുന്ന മൂന്നു കാരുകളെയും ആറുകളെയും അതു തകർത്തു. മാരകമുറിവുകളോടെ നാലുപേരെ ആസ്ത്രീക്കുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുകയാണു്. കാരുകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ റോഡിനമ്പിലേക്കു തള്ളിനീക്കി ഒതുക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്റ്റാഡ് ഫയർബ്രിഗേഡും ഒരു കൂട്ടം പോലീസും ഒരു വശത്തു് ഒതുങ്ങി അണിനിരന്നു് പല ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുകയാണു്. റോഡിൽ തളംകെട്ടിക്കിടക്കുന്ന കട്ടച്ചോര ഒന്നു നോക്കുകമാത്രം ചെയ്തിട്ടു് യാത്രക്കാർ ശീഘ്രഗതിയിൽ പോയു്.

അന്നത്തെ പ്രോഗ്രാം: "ഇന്നു് എന്റെ സിസ്റ്റർ ഇൻ ലായുടെ വീട്ടിലാണു് നമുക്കു ലഞ്ച്. വിരോധമില്ലല്ലോ?"

"ഇല്ല."

"അതിനുമുമ്പു് നിങ്ങളെ ഏറ്റവും വഷളായ ഞങ്ങളുടെ ചില കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു കാണിക്കണമെന്നാണു് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്."

"എന്താണതു്?"

"കാണാൻപോകുന്ന കാര്യം എന്തിനു കേൾക്കുന്നു? അതൊക്കെ കണ്ടിട്ടു് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നുപറയണം. എന്റെ റിസർച്ച് വിഷയത്തിനു സഹായമാകത്തക്കവിധം. ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കോപം തോന്നിയേക്കാം, ഞാനതൊക്കെ കൊണ്ടു കൂട്ടുമ്പോൾ."

"ഹേ ഹേ! എന്തു വേണമോ എന്നെ കാണിക്കുകയോ കേൾപ്പിക്കുകയോ എന്നോടു പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളൂ. കോപം എന്നൊന്നു് എന്നിൽനിന്നുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കുകയേ വേണ്ട." ഞാൻ ശാന്തഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ബ്രോഡ്വേയ്ക്കടുത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. 43-ാം തെരുവിൽ.

"ഇതാണു് ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് സ്ഥാപനം. അടുത്തു തെരുവിലാണു് നിങ്ങളെ കാട്ടാൻപോകുന്ന സാധനസാമഗ്രികൾ."

ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് സ്ഥാപനം: "ടൈംസ് സ്ഥാപനം ഒന്നു കാണാൻ പററുമോ? ഒന്നോടിച്ചുനോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടു്."

“തീർച്ചയായും. എന്റെ ഒന്നരണ്ടു ബന്ധുക്കൾതന്നെ ഇതിന്നു കത്തു ജോലിക്കാരാണ്.”

“എന്നാൽ നമുക്കൊന്നിറങ്ങിനോക്കാം.”

ട്രിസ്റ്റ് ഓഫീസിൽ പത്തിരൂപതുപേർ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. പല രാജ്യക്കാരാണെന്നു തോന്നി, വേഷം കണ്ടിട്ട്. “ഗൈഡ്സ്” ടൂർ വളരെ താമസിക്കും. നമുക്കു മറ്റൊരു എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിൽ കാര്യം നേടാം.”

ബാര അകത്തുള്ള അറകളുടെ ബന്ധുവിനു ഫോൺചെയ്തു. അഞ്ചുമിനിട്ടു കാത്തിരുന്നപ്പോൾ സമുഖനായ ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സൻ— മിസ്റ്റർ നാർമൻ—വന്നു എന്നിങ്ങനെ കൈതരുകയും ബാരസ്റ്റ് ഒരു പുസ്തകംകൊടുത്തു സഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനേ ഞങ്ങളെ അയാൾ അകത്തേക്കു കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി.

അതിവിപുലവും ഗംഭീരവുമായ ഒരു സ്ഥാപനം. അതിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഒരു ലഘുവിവരണംകൊണ്ട് മിസ്റ്റർ നാർമൻ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു.

“മൂന്നു ഷിഫ്റ്റായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആറായിരം ജോലിക്കാരുണ്ട്. പ്രതിദിനം മൂന്നു പതിപ്പ്, രാത്രി 8.30 മുതൽ വെളിപ്പിന് 6 വരെ. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ 60 മുതൽ 100 വരെ പേജുണ്ടായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച, 360 മുതൽ 420 വരെയും. സാധാരണദിവസങ്ങളിൽ 8 ലക്ഷം കോപ്പികളാണടിക്കുന്നത്. ഞായറാഴ്ച അതിന്റെ ഇരട്ടിയും.”

“ഇന്നത്തെ പേപ്പർക്കുറവ് നിങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടില്ലേ?” ബാരയുടെ അന്വേഷണം.

“തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. പത്തുമുതൽ 20 വരെ പേജുകൾ ദിവസംപ്രതി കുറയ്ക്കാൻ ഞങ്ങൾ നിബ്ബലരായിരിക്കുന്നു. പ്രതിദിനം ശരാശരി ആയിരം ടൺ കടലാസ്സും 10 ടൺ മഷിയുമാണ് ഞങ്ങളുടെ പഴയ കണക്ക്. ഇപ്പോളതു് എണ്ണയും എടുമായി കുറയ്ക്കേണ്ടിവരുന്നു.”

അയാൾ ഞങ്ങളെ ഓരോ ബ്ലോക്കുകളിലേക്കു നയിച്ചു. പ്രധാനികളെ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്നു.

“ഞങ്ങൾ രണ്ടു മെയിൻ സെക്ഷനായിട്ടാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്—ന്യൂസ് സെക്ഷനും, ലീഡേഴ്സ് സെക്ഷനും. ന്യൂസ് എഡിറ്റർമാരും ലീഡർ എഡിറ്റർമാരും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവിടെയില്ല. വാർത്തയും വീക്ഷണവും കഴിവതും സത്യസന്ധവും നീതിനിഷ്ഠവുമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ലക്ഷ്യം.”

റേഡിയോപ്രക്ഷേപണകേന്ദ്രത്തിലേക്കു ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ടൈംസിന്റെ സ്വന്തമായ ഈ പ്രക്ഷേപണകേന്ദ്രം സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നൂറിൽപ്പരം ജോലിക്കാർ അവിടെ പല

പ്രത്യേക മുറികളിലായി ഓരോ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നു. സന്ദർശകർ ചെന്നതുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധമാറാതെ അവർ താൻതങ്ങളുടെ ജോലികളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നു. തലപൊക്കി ഒന്നു നോക്കാൻ പോലും അവർ മെനക്കെടുന്നില്ല.

“ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യൂസ്സപ്പീസുണ്ട്. ന്യൂയോർക്കിനു ചുറ്റിനുമായി ഞങ്ങൾക്കു ഇരുനൂറ്റിൽപ്പരം റിപ്പോർട്ടർമാരുണ്ട്. എല്ലാ പ്രധാന നഗരങ്ങളിലും ന്യൂസ്ബ്യൂറോകളുമുണ്ട്. ടെലിപ്രിൻറർ, ടെലിഫോൺ, ടെലഗ്രാഫ്, ടി. വി. തുടങ്ങിയ എല്ലാ വാർത്താ സ്വീകരണപ്രക്ഷേപണസമ്പ്രദായങ്ങളും ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വരി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മുഖ്യവാർത്തകളെല്ലാം മറ്റു പത്രങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ന്യൂസുകൾ ലഭിക്കുന്നവരായി യു. എസ്. എ. യിലും പുറനാടുകളിലുമായി 120 പത്രവരിക്കാരുണ്ട്.”

അവരുടെ ടെലിപ്രിൻറർ, ടെലഗ്രാഫ് തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഒന്നോടിച്ചു കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചു.

സൺഡേ ടൈംസിന്റെ ഒരു പ്രതി എനിക്ക് അയാൾ പാരിതോഷികമായി തന്നു.

“122 കൊല്ലമായി ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ് ആരംഭിച്ചിട്ടു്. 1851 സെപ്റ്റംബർ 18-നു്. ഇതു മാസം 18-ാംതീയതിയാണു് 122-ാം ആട്ടപ്പറന്നാൾ.”

വലിയ ഗറേഷ്കളും സ്റ്റോറുകളും യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കണ്ടുകൊണ്ടു് വിസ്മയചകിതനായി നടന്നിരുന്ന എനിക്ക് ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും “നിങ്ങളെ കണ്ടു മുട്ടിയതിലും നിങ്ങളുമായി ആശയവിനിമയം ചെയ്യാനിടയായതിലും വളരെ സന്തോഷം. നന്ദി!” എന്നാണു് മിസ്റ്റർ നാർമൻ യാത്ര പറഞ്ഞതു്.

“ഇനി നമുക്കു നിങ്ങളെ കോപിപ്പിക്കുന്ന മറ്റേ സാധനങ്ങൾ ചെന്നു കാണാം,” കാറിൽ കയറവേ ബാർ പറഞ്ഞു.

എന്തായിരിക്കുമോ മറ്റേ സാധനങ്ങൾ?

മറ്റേ സാധനങ്ങൾ: ഒരു വലിയ ഷോപ്പിലെ കട്ടിക്കണ്ണാടി വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്നു് സുഖശീതളമായ ഉള്ളിലേക്കു ഞങ്ങൾ കടന്നു.

പുറക്കേറിയ ഒരു കച്ചവടകേന്ദ്രം. നൂറുകണക്കിനു് ആണം പെണ്ണും. തുറന്ന ഷെൽഫുകളും കണ്ണാടിഅലമാരകളും വരിവരിയായി. നിറയെ പുസ്തകങ്ങളും മാസികകളും വാരികകളും അട്ടിയട്ടിയായി. ഒറാനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലായി—വണ്ണശബളമായ മേനിക്കടലാസ്സിൽ ഒന്നാംതരം ബയൻഡിങ്ങോടുകൂടിയ—രതിവീകൃതികൾ ചിത്രീകൃതമായിട്ടുള്ള കൃതികളാണു് അവയെല്ലാം. യുവതീ യുവാക്കന്മാരുടെ മനോഹരമാർപ്പിടങ്ങളും രോമപൂരിതമായ മന്മഥാല

യങ്ങളും പലവിധം വികൃതമാരകേളികളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വില്പനസ്ഥലമാണവിടം. Play boy, Knave, Sex Experiments, Ovi, Anor advisor, Paradise in Paris, Confidential—ഇങ്ങനെ പത്തുനൂറുണ്ണമുണ്ട്. ഇഷ്ടപ്പെട്ടവ നോക്കി തെരഞ്ഞുപിടിച്ചെടുക്കാൻ പല പ്രായത്തിലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വെമ്പലാണവിടെ.

മൂന്നാലെണ്ണം കൂട്ടത്തിൽനിന്നു തപ്പിയെടുത്തു് ബാറ എന്റെ കൈയിൽ നോക്കാൻ തന്നു. ഏറ്റവും വഷളായവ.

“എങ്ങനെ തോന്നുന്നു?”

“ഇന്നലെ കണ്ടതൊക്കെ കൂടുതൽ സജീവങ്ങളല്ലേ? അവയെക്കൊണ്ട് സജീവങ്ങളാണെന്നല്ലേ ബാറ പറഞ്ഞതു്?”

“അകത്തു മറ്റൊരാൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്കു കടക്കാം.” അവളെന്നെ തള്ളിക്കൊണ്ടു നടന്നു, മറ്റൊരാൾ മുറിയിലേക്കു്.

‘അവിവാഹിതരോ വിരഹതിരോ ആയ മാനുശ്രീമാന്മാർക്കും ശ്രീമതികൾക്കും പ്രത്യേകം’ എന്ന ലേബലൊട്ടിച്ച ഒരു വലിയ അലമാര. പല തട്ടുകളിലായി പ്ലാസ്റ്റിക് കവറുകളിലടച്ച വലിയ റബ്ബർ സഞ്ചികൾ. ഓരോന്നിലും പൊക്കം, വണ്ണം, തരം തുടങ്ങിയ കണക്കുകൾ കുറിച്ച ലേബലുകൾ നാടകളിൽ തൂക്കിയിട്ടുണ്ട്.

“ഇവയെന്താണ്?”

അതിന്നുത്തരം പ്രവൃത്തികൊണ്ടായിരുന്നു.

തൊട്ടടുത്തു് മറ്റൊരാലമാര. ഒരു ബട്ടൺ അമർത്തിയപ്പോൾ തുറന്നു. ജീവനുണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു ഏവതിയുടെയും യുവാവിന്റെയും സജീവപ്രതിമകളാണു് അതിനുള്ളിൽ. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ പ്രതിമകളാണെന്നു തോന്നുകില്ല. അതിലോലമായ നൈററ് ഡ്രസ്സു് അണിഞ്ഞവർ. രോമശമായ ബാഹുളമുലങ്ങളും അരോഗ സംപുഷ്ടമായ അവയവങ്ങളും സ്പർശിക്കണമെന്നു കൊതിത്തോന്നിക്കത്തക്ക സൗകമര്യം തികഞ്ഞവ. അവയുടെ ബാക്കിൽ ഓരോ ചെറിയ സ്വീച്ചുണ്ട്; അകത്തുള്ള ബാറ്ററികളുമായി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവ. സ്വീച്ചു് ഓൺ ചെയ്താലുടൻ അവ പ്രവർത്തനക്ഷമമാകും; ഒരു പ്രത്യേകതരം ലിംഗലായനി പ്രസ്രവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്. ലായനികൾ ആരോഗ്യസംവൽകമായ ഔഷധവീര്യമുള്ളവയാണു്. ഓരോ പ്രാവശ്യത്തേക്കും ആവശ്യമുള്ളവ പ്രത്യേക ഡപ്പികളിൽ പാക്കുചെയ്തു വച്ചിട്ടുണ്ടു്. വികാരമുർച്ഛയെത്തുമ്പോൾ ബാക്കിലെ സ്വീച്ചു് ഓഫ് ചെയ്തുകൊള്ളാം. ജീവനുള്ള തലയണപോലെ തഴുകിക്കൊണ്ടു്, ഇഷ്ടംപോലെ ചൂടോ തണുപ്പോ വരുത്തിക്കൊണ്ടു്, അവയവങ്ങൾക്കു അണിമാഗരിമാത്പം യഥേഷ്ടം നല്പിക്കൊണ്ടു് പുല്ലിരസിക്കാവുന്ന ഈ ഉപകരണത്തിനു വില 49.99 ഡോളറെ ഉള്ളു. അരു ഡോളർ മുടക്കു. അവ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു കാണിച്ചുതരും. എന്തിനാ

വേശ്യകൾക്കും പിമ്പുകൾക്കും മദാമുകൾക്കും നിങ്ങളുടെ പണം വാരി വിതറുന്നു? അക്കൂട്ടർ വിതരണം ചെയ്യുന്ന രോഗങ്ങൾ വലിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെ യാത്രാവേളകളിൽ പെട്ടിക്കകത്തു് ഒതുക്കി മടക്കിവെച്ചുകൊണ്ടു് എവിടെ വേണമെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകാവുന്ന ഈ നല്ല കൂട്ടുകാരെ മേടിക്കുക, അലമാരയ്ക്കുള്ളിലൊട്ടിച്ചിട്ടുള്ള നോട്ടീസുകളാണു്.

“എന്താ, മാനുശ്രീമാനു് ഒന്നു മേടിക്കരുതേ! ഇനിയും രണ്ടു മാസം ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതല്ലേ ബെർണാഡു് ഷായെപ്പോലെ വിഭാഗ്യനായി.” ബാരയുടെ ശിപാർശിയാണു്, ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്.

“ബാര ഒന്നു മേടിച്ചേ തീരൂ എന്നാണു് എന്റെ ശിപാർശി. നിന്റെ ഹബ്ബിയെ ഡോക്ടർ വിലക്കിയിട്ടുള്ളതറിയാമല്ലോ. ഇത്ര സൗന്ദര്യവും ശരീരപുഷ്ടിയും തികഞ്ഞ ഒരു പുരുഷരൂപം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഒന്നു മേടിക്കൂ.”

“ഞാൻ എത്ര കൊല്ലമായിന്നറിയാമോ ഒരു പുരുഷനെ സ്സർച്ചിട്ടു്! ഒരു പ്രത്യേകവ്രതമാണു്. സെക്സുവിചാരം തിരെ പാടില്ല. വളരെ അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാർതന്നെ പരീക്ഷിച്ചു തോറുകഴിഞ്ഞിരിക്കയാണു്. നിങ്ങൾ ചിരിക്കണ്ട. പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊള്ളൂ. അപ്പോളറിയാം, ഇതെന്തു മെറലാണെന്നു്!”

“വലിയ അത്ഭുതമാണു്, നാം തമ്മിൽ സുഹൃത്തുക്കളായതു്!”

“അതെന്താ?”

“നാം ഒരേതരം രൂപലകളുള്ള പക്ഷികളാണു്.”

“അതെങ്ങനെ?”

“ഞാനും ഒരു വ്രതത്തിലാണു്! എന്റെ വ്രതം കുറേക്കൂടി ഉഗ്രമാണെന്നേയുള്ളു.” ഞാൻ ഉഗ്രമായി തുറിച്ചുനോക്കി.

“എന്താ വ്രതം? എങ്ങനെ ഉഗ്രം?” അവരും എന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കാണ് നോട്ടം, സംശയത്തോടെ.

“ഇനി മരണംവരെ സ്രീസ്തൾം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു്. ‘സന്യാസം’ എന്നാണതിന്റെ പേരു്.”

“ഞാനതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്; ‘സന്യാസിൻ!’”

“ഒരു സ്രീ എന്നെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഞാൻ ഒരു മന്ത്രജപത്തോടെ ഉഗ്രമായ ഒരു ശാപം (curse) ഉച്ചരിക്കും. അതിനോടൊത്തു് ഒരില—അതു പെട്ടെന്നു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു കടലാസുകഷണം മതി—കീർർർ എന്നു വലിച്ചുകീറുകയും ചെയ്യും...”

“അപ്പോൾ?...”

“ആ സ്രീയുടെ അവയവവും അതുപോലെ കീറിപ്പോകും! കീർവിദ്യ എന്നാണതിന്റെ പേരു്!”

“സത്യമാണോ?” യേശുവാ. “നിങ്ങൾക്കു സത്യത്തിൽ സോർസറി അറിയാമോ? മറച്ചുവയ്ക്കാതെ പറയൂ.”

“എന്റെ നാട്—കേരളം—ചണ്ടുചണ്ടു സോർസറിയുടെ നാടാണ്. ആഡ്യന്മാരായ നമ്പൂതിരിബ്രാഹ്മണർ തുടങ്ങി ഹീനരായി കരുതപ്പെടുന്ന പറയന്മാർവരെ സോർസറി നടത്താൻ കഴിവുള്ളവരാണ്.”

“സത്യം പറയൂ. നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീയിൽ നിങ്ങളുടെ കീർത്തി സോർസറി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

പാപം! അവളുടെ മുഖത്തു് വിളർച്ചയുണ്ടായിരുന്നു.

“സത്യത്തിൽ എന്നെ ഒരു സ്ത്രീക്കു് വ്യാമോഹിപ്പാനുള്ള അവസരം ഇന്നോളമുണ്ടായിട്ടില്ല.”

“സത്യമേ പറയാവൂ. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരിയുമായി നിങ്ങൾക്കു സമ്പർക്കമുണ്ടായിട്ടില്ലേ?”

“ബാരേ, ആ പാവത്തെ നീ സംശയിക്കരുതു്. അവൾ ഒരു അബ്നോർമൽ—അല്ല സബ്നോർമൽ—വ്യക്തിയാണ്. എന്നോ ഒരു അബ്സെഷൻ വഴിപ്പെട്ട് അതുമിതും കാട്ടുന്നു എന്നു യുള്ളു.”

“എന്നേക്കാളും നിങ്ങൾക്കവളെ അറിയാമെന്നുമാത്രം വിചാരിക്കേണ്ട.”

“ബാരേ, ഇക്കാണുന്നതൊക്കെ എന്താണെന്നു പറഞ്ഞുതരൂ.”

ഞാൻ ആ വിഷയം മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. “ഇതു് ഒരിനം ട്യൂബ്ഫിലിമാണ്. 25 സെന്റ് ഇരു ദ്വാരത്തിലിട്ടാൽ മതി. ഏതു നാട്ടിലുള്ള—ഏതിനത്തിലുള്ള—ഇൻറർകോംസു് നിങ്ങൾക്കു കാണണമെങ്കിലും 10 മിനിട്ടു നേരത്തേക്കു കാണാം. സൗത്ത് ഇന്ത്യൻ സമ്പ്രദായം ഞാനെറിക്കൽ നോക്കി. അതു ശരിയാണോ എന്നു നിങ്ങൾ ഒരു വെരിഫിക്കേഷൻ നടത്തി എന്നോടു പറഞ്ഞതീരൂ.”

അവൾ 25 സെന്ററടുത്തു ദ്വാരത്തിലിട്ടു് എന്നെ പിടിച്ചു തള്ളി ഫിലിമിന്റെ കണ്ണാടിക്കഴലിന്നു മുമ്പിൽ കൊണ്ടുനിറുത്തിയിട്ടു്, എന്റെ മുതുകിൽ ചേർന്നു നിലയായി, അവൾക്കു കൂടി ഒളിഞ്ഞു കാണാനെന്നമട്ടിൽ.

ഏതോ കേരളീയന്റെ നിദ്ദേശപ്രകാരം ഒരു അമേരിക്കൻ യുവാവും യുവതിയും കൂടി നഗ്നമായി ഉപരിസുരതം നടത്തുന്ന ഒരു കള്ളർ ഫിലിമാണ്. ഡയറക്ടർ ഒരു നമ്പിയാർ, തെന്നിന്ത്യാക്കാരൻ.

പുല്ലിക്കൊണ്ടോളം കൈപ്പനരപി മണിവാ നൽകിനാൾ മെല്ലെ മെല്ലെ... ഇത്യാദി പഴയ നമ്പൂതിരിയുടെ ചിത്രീകരണം, പുതിയ വേഷത്തിൽ പാശ്ചാത്യനവീകരണത്തോടെ സജീവമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

“എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു?”

“തരക്കേടില്ല.”

“ശരിയാണോ?”

“പതിനാറായിരത്തെട്ടിൽ ഒന്നു മാത്രം..”

“എന്നുവെച്ചാൽ?...”

“രതിശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഭാരതീയർ പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ള ആയിരക്കണക്കിനു ലീലകളുണ്ട്..”

“നിങ്ങളതൊക്കെ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ?”

“എല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കുമോ? ഇക്കാരണത്തൊക്കെ എന്താണ്?”

“ഇവ ബാററികൊണ്ടു വികാരങ്ങളെ ഇളക്കാനും വളർത്താനും നിയന്ത്രിക്കാനും മുർച്ഛിപ്പിക്കാനും കഴിവുള്ള ഉപകരണങ്ങളും, ചിലയിനം ലായനികളും ലേപനങ്ങളും ധ്രുവകളുമാണ്. ഇന്നലെ നാം ഫിലിപ്പിൻ കണ്ട സ്രീപുരുഷന്മാരെല്ലാം ഇതൊക്കെ ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ്. അവരുടെ വീയും നിങ്ങൾ കണ്ടതല്ലേ? ഇങ്ങനെയോ, കാരോ മനുഷ്യർ ഇവയൊക്കെ മേടിച്ചു ബാഗുകൾ നിറയ്ക്കുന്നത്. അമേരിക്കരുടെ ആനന്ദലാലസത ഇവയിൽനിന്നൊക്കെയാണു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു പറയുന്ന ഒന്നുരണ്ടുണ്ണം ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കട്ടേ?”

“എത്രയും അസഭ്യങ്ങളായ ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം അനുഭവിച്ചറിയാതെതന്നെ എനിക്കുഹിക്കാൻ കഴിയുന്നു. ബാരയ്ക്കു് എന്റെ തുറന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ പോരേ? ഇങ്ങനെ ഒരു ഷോപ്പ് നടത്താൻ നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിക്കുന്നതിലാണു വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കു് അതുതന്നെ സങ്കടവും. ഇന്ത്യയിലാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ജീവപയ്ക്കണം കഠിനതടവിന്തന്നെ ഇതു കാരണമാക്കും..”

അവർ മുഴങ്ങിപ്പിരിച്ചു.

“എന്താ?”

“നിങ്ങളുടെ ഇന്ത്യയിൽ ബേത്ത് കൺട്രോൾ ഉദ്ദേശ്യമായി നടക്കുകയല്ലേ? കാമസംതുഷ്ടിക്കുവേണ്ടി ഏറ്റവും ഉന്നതരായ സ്രീപുരുഷന്മാർപോലും റബ്ബർകുഴലുകൾ നിരന്തരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവരല്ലേ? നിങ്ങളുടെ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഫാക്ടറികൾ സ്ഥാപിച്ചു്, പരസ്യങ്ങൾ നടത്തി, ഉപകരണങ്ങൾ വിലപറ്റാതെപോലും വിതരണംചെയ്തു് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ കാമോപാസനയ്ക്കു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപോലും കൂട്ടുനീല്ക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ വീമ്പുപറയുന്നതിന്നു തീരെ അർത്ഥമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഞങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായിട്ടു് വളരെ ഉയർന്നിട്ടുള്ള പരാകയാൽ സൈൻറിഫിക്കായിട്ടുള്ള അത്യാധുനികഉപകരണങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു ഗർഭനിയന്ത്രണവും കാമശമനവും നടത്തുന്നു. നാം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ പച്ചയോടെ നടന്നു തിന്നുന്നതും അവകൊണ്ടു നല്ല സലാഡ് ഉണ്ടാക്കി പാകമായ ചുട്ടോടെ മേശയ്ക്കുരുകിലിടുന്ന

ഫോക്സും സ്പുണും ഉപയോഗിച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ്. നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു കഠിനമായ ദേഷ്യമാണ് എനിക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നത്. പക്ഷേ, ഞാൻ സത്യമാണു പറയുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു നിങ്ങൾ എന്റെ തുറന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ക്ഷമിക്കണം.''

''ബാരയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളുടെനേക്കു സത്യത്തിൽ എനിക്കു വലിയ ബഹുമാനമാണ്. ഒളിവു വളവുമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു ലുളു ബുദ്ധിയാണു നിങ്ങളെന്നുള്ളതു എന്റെ സ്നേഹാദരങ്ങളെ അടിക്കടി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതു സത്യം മാത്രം.''

''അപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും തെറ്റു എനിക്കു പറ്റിപ്പോയാൽ നിങ്ങൾ എന്റെനേക്കു സോർസറി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിക്കാമല്ലോ?'' എന്റെ കരീകണ്ണുകളിലാണ് അവളുടെ നോട്ടം.

''സോർസറി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ പാതകമാണെന്നാണ് എന്റെ ദ്രവ്യവിശ്വാസം. മെസ്മറിസം, ഹിപ്നോട്ടിസം തുടങ്ങിയ മയക്കുവിദ്യകളുടെ പ്രയോഗംപോലും പരോപകാരത്തിനുവേണ്ടിയല്ലെങ്കിൽ — അന്യോപദ്രവത്തിനുവേണ്ടിയാണെങ്കിൽ—മഹാപാപഹേതുക്കമാണെന്നു ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിതിനിന്നു അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാകുമെന്നു നിങ്ങൾ യേശുപ്പുകയേ വേണ്ട. ഞാൻ വെറും നേരംപോക്കിനുവേണ്ടിയാണു കീർർവീദ്യയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു.''

''സത്യമാണല്ലോ?''

''പരമസത്യം.''

''എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹമുദ്ര ഞാൻ നിങ്ങളിൽ പതിപ്പിക്കും. നിങ്ങൾ സത്യസന്ധനാണോ എന്നു പരിശോധിക്കാൻ കൂടിയുമാണ്.''

പുററും അക്രമപണമായ പ്രേമപാപലുപ്രകടനങ്ങൾ തെരുതെരു നടക്കുന്ന ഒരു കൂത്തമ്പലവേദിയിൽ നിസ്സാരമായ ഒരു സ്നേഹമുദ്രാപ്രകടനത്തിൽ അസ്വാഭാവികതയോ അനൗചിത്യമോ കാണാൻ ആരു മെനക്കുടുന്നു? അവളുടെ ഭയം മാറ്റാത്തക്കവണ്ണമുള്ള എന്റെ നിലപാടു അവളെ സമ്പ്രിതയാക്കിയെന്നു തോന്നുന്നു.

''ഇനി നമുക്കു ഹാർലമിലേക്കു നീങ്ങാം. ഒരു തമാശ നോക്കിക്കൊള്ളൂ. ആ കുറുമ്പിപ്പെണ്ണങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ ഒരു ഇന്ത്യൻ രാജാവെന്നാണ് ഞാൻ പരിചയപ്പെടുത്താൻപോകുന്നത്.''

''വികൃതിത്തരമൊന്നും കാട്ടരുതേ.''

''അല്ലാതുള്ള നിങ്ങളുടെ ആന്തരമഹത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ അവരല്ല ത്രാണിയില്ല.''

അരമണിക്കൂർ വേണ്ടിവന്നു സെൻട്രൽ പാർക്കിലെത്താൻ.

സെൻട്രൽ പാക്ക്: പ്രസിദ്ധമായ സെൻട്രൽ പാക്കിന്റെ ഒരു മുഖമാത്രമേ മുമ്പു കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. 840 ഏക്കർ വിസ്തൃതമായ അതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലേക്കും അവളെന്നെ നയിച്ചു, അവിടെ നടക്കുന്ന വിശേഷപ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നുകൊണ്ട്. നട്ടുപുറപ്പെടാൻ സൂര്യപ്രകാശമെത്താത്ത തരുലതാനിബിഡമായ പ്രേമവിഹാരകേന്ദ്രങ്ങൾ—അവ അപ്പോഴും സജീവങ്ങളായിരുന്നു—പല യേങ്കര കൊലപാതകങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയായാകാറുള്ള പാറക്കെട്ടുകളോടുകൂടിയ ഒളിമുഖകൾ, വിശാലമായ കളിസ്ഥലങ്ങൾ, പരിഷ്കൃതമായ തിയേറ്ററുകൾ, ബോട്ടുകളിൽ വിനോദയാത്ര നടത്താൻ ഹഡ്സൺനദിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ള വിസ്തൃതതടാകങ്ങൾ,—ഇങ്ങനെ എന്തിനും പററിയ ഒരു ഉല്ലാസകേന്ദ്രം ന്യൂയോക്ക് സിറ്റിയുടെ മദ്ധ്യത്തു്! മണി പതിനൊന്നരയായിരുന്നു. വെയിലിന്നു യേങ്കര ചൂട്. അതു വകവയ്ക്കാതെ മുപ്പതോളം യുവതീയുവാക്കന്മാർ—കൂടുതലും കുറമ്പർ—സ്റ്റേറ്റിങ് ഗ്രൗണ്ടിൽ ഉരുളുന്ന മെതിയടികളിൽ അതിശീഘ്രഗതിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടു പായുന്ന കാഴ്ച കണ്ടാനന്ദിക്കാൻ ഒരുപാറം വീക്ഷകർ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. കാറിൽനിന്നിറങ്ങി അഞ്ചുമിന്നിറയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു നിന്നു. അപ്പുറത്തു മറ്റൊരാൾക്കൂട്ടം കാണുന്നുണ്ട്. നാളെ നേവാർക്കിൽ (Newark) ചെച്ചു നടക്കുന്ന ബേസ്ബോൾ (baseball) ടൂർണമെന്റിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന കളിക്കാരുടെ സംഘങ്ങൾ പരിശീലനം നടത്തുകയാണ്. ബേസ്ബോൾ അമേരിക്കക്കാരുടെ നാഷണൽ ഗെയിം ആണ്. സ്റ്റേറ്റിങ് സമ്പ്രദായം എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പാഞ്ഞിട്ടും വകവയ്ക്കാതെ അവൾ വീക്ഷകരുടെ കൂട്ടത്തിലിറങ്ങിനിന്നു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു തരാൻ തുടങ്ങി.

ബേസ്ബോൾ: വൃത്താകാരത്തിൽ വിസ്തൃതമായ ഒരു റ്വെഗുലറാണ്. മദ്ധ്യത്തു് 90 അടി ചതുരമായ ഒരു ഡയമണ്ട് മാർക്കുപെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ മൂന്നു മുഖങ്ങൾ (കീഴടക്കം തെക്കും പടിഞ്ഞാറും) മൂന്നു ബേസുകൾ (സ്റ്റുളുകൾ) സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാലാം മുഖയിൽ ബാറ്ററും അയാളുടെ പിന്നിൽ ക്യാച്ചറും നില്ക്കുന്നു. ഡയമണ്ട്ഡിന്റെ മദ്ധ്യത്തു് പിച്ചർ (പന്തെറിയുന്ന ആൾ) നില്ക്കുന്നു. പന്തു് തോലുകൊണ്ടു് ചൊതിഞ്ഞ 9 ഇഞ്ചു് പരിധിയുള്ള മരക്കട്ടയാണ്. ബാറ്റു് ഉരുളൻതടികൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ചതു്. 42 ഇഞ്ചു് നീളവും 3 ഇഞ്ചു് വ്യാസവുമുണ്ടെന്നു ബാറ്റർ പറഞ്ഞുതന്നു. ഓരോ വശത്തും ഒമ്പതു കളിക്കാർവിതമുണ്ട്. ഒക്കെ തടിച്ചുന്മാർ. ഒരു വിശേഷവിധി കണ്ടതു് കുറമ്പരും വെളമ്പരും ഇടകലർന്നിന്നു കളിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഭീമാകാരനായ ഒരു കുറമ്പൻയുവാവു് മദ്ധ്യത്തുനിന്നു തലയ്ക്കു മുക്കളിൽ കൈരണ്ടും പൊക്കി കൈയ്ക്കുള്ളിലുള്ള പന്തു് ക്യാച്ചറുടെ നേക്കു വലിച്ചെറിയുന്നു. ക്യാച്ചർ അതു പിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ബാറ്റർ ശക്തിയോടെ അതടിച്ചു് മറുവശത്തേക്കു പായിക്കുന്നു.

അവിടെ ഡയമൻഡിനു വെളിയിൽ ഫീൽഡിനകത്തുതന്നെ മൂന്നു ഫീൽഡർമാർ, വലത്തും ഇടത്തും മദ്ധ്യത്തുമായി നിലയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തു തരയിൽ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് പിടിച്ചെടുക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ തടയുകയെങ്കിലുമോ ചെയ്യാൻ അവർ ബദ്ധശ്രദ്ധരാണ്. അതിന്നിടയ്ക്കു ബാറർ ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും ബേസുകളിലേക്ക് ഓടി തിരിച്ചു സ്വസ്ഥാനത്തെത്തി, റൺ സ്റ്റോർചെയ്യാനുള്ള ശ്രമമാണ്. ഒരു റൺ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീക്ഷകരുടെ മദ്ധ്യത്തുനിന്നു വലിയ ആഹ്ലാദം ഉണ്ടാകുന്നു.

പത്തു മിന്നിട്ടോളം അവിടെ നിന്നു. വളരെ രസകരമായ ഒരു കളിതന്നെ. സ്റ്റോർനിയമങ്ങളും കളിക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങളും നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ടു വേണ്ടവണ്ണം ആസ്വദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുഖംമുടിയും ശരീരരക്ഷയ്ക്കാവശ്യമുള്ള കട്ടി റബ്ബർ കവചവും കൈയുറകളും മറ്റും ധരിച്ച് ക്യാച്ചറും ഫീൽഡർമാരും പത്തു പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ധാരാളം അപകടസാധ്യതയുള്ള ഒരു കളിയാണെന്നു തോന്നി.

പി. ആർ. സി. എ. എ. : ഇന്നലെ യോഗാലോസം നടന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തു് ഇന്നൊരു പാട്ടുകച്ചേരി നടക്കുകയാണ്. ‘‘ഇതു് ‘പാക്ക്സ്’ റിക്രിയേഷൻ ആൻഡ് കൗച്ചർൽ അഫയേർസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ’ നടത്തുന്ന ക്ലാസുകളാണ്. ഇന്നലെ യോഗിക് കൗച്ചർ ക്ലാസ് നടത്തിയിരുന്നതും ഇവർതന്നെ.’’ ബാർ പറഞ്ഞു.

ഫിഡിലുകളും ബുൾബുളുകളും മീട്ടി ഈണത്തിൽ താൽപര്യത്തോടെ പാടുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെനേക്കു് ഞാൻ നോക്കി.

‘‘എല്ലാം റീൻ ഏജേർസ് (19 കഴിയാത്തവർ). നമ്മുടെ ആൾ ഇക്കൂട്ടത്തിലും ഉണ്ടാവില്ല!’’

‘‘ഇവക്കു് ഫീസ് വല്ലതും കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടോ?’’

‘‘ഇല്ല. വഷളായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു കട്ടികളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിയാതിരിക്കാൻ സംഗീതാദികലകളിലേക്കു് അവരെ തിരിച്ചുവിടാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണിതു്. പി. ആർ. സി. എ. എ. യ്ക്കു സംഭാവനാരൂപത്തിലും സബ്സിഡി രൂപത്തിലും ബോട്ട് ക്ലബ്ബ് മുതലായവയിൽനിന്നുള്ള വരവിനത്തിലും ലഭിക്കുന്ന ആദായം അവർ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുകയാണ്. അതേ നോക്കൂ, പുത്താകാരത്തിൽ കാണുന്ന ആ എടുപ്പ് ന്യൂയോർക്കിലെ ഷേക്സ്പിയർ നാടകവേദിയാണ്. എല്ലാ വഷവും ഇവിടെ ഒരാളുയെങ്കിലും ഷേക്സ്പിയർ നാടകങ്ങൾ അഭിനയിക്കാറുണ്ട്. ഞങ്ങൾ പുതുക്കിയെന്നപോലെ പഴയെയും സർവ്വതന്നെ ആദരിക്കുന്നു’’

ബോട്ട് ക്ലബ്ബിന്റെ മുൻവശത്തു് വലിയ തിരക്കുണ്ടു്. ഉല്ലാസയാത്രയ്ക്കു സന്നദ്ധരായി എത്തിയിട്ടുള്ളവർ ടിക്കറ്റുറപ്പിക്കാൻ കൃത്യം നില്ക്കുന്നു. തടാകത്തിൽ പലയിനം ബോട്ടുകളും ചെറുതരം വഞ്ചികളും

യത്രം ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടുമാറ്റങ്ങളും ഉത്സാഹഭരണത്തോടു യുദ്ധം യുദ്ധംകൊണ്ടു സോപ്തം നിയന്ത്രിക്കുന്നതു് ദുരന്തിനു കാരണത്തു തന്നെ കരുതുകകരമാണു്.

“നമുക്കിനി ഹാർലമിലേക്കു തിരിക്കും. എനിക്കു വിശക്കാൻ ആരും ഉണ്ടില്ല.” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഹാർലം: ഏകദേശം 45 തെരുവുകളാണു് ഹാർലമിലുള്ളതു്, 110 മുതൽ 155 വരെ. മുപ്പതോളം തെരുവുകളിൽ നീഗ്രോകൾ മാത്രം. ഇടത്തു പൊളിത്തു പോയിട്ടുള്ള പഴയ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് മന്ദിരങ്ങൾ മാറ്റിപ്പണിയാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പലത്തും നടക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. നമ്മുടെ വൻനഗരങ്ങളിലെ ചാളകളോളം വൃത്തികെട്ടവയല്ലെങ്കിലും കീറിക്കുറുകൾ അണിഞ്ഞും മൂക്കളെ ഒഴുക്കിയും തമ്മിൽ തല്ലിയും നില്ക്കുന്ന നീഗ്രോപിള്ളാരെ പലത്തും വീടിറമ്പുകളിൽ റോഡരികത്തു കാണാനുണ്ടായിരുന്നു.

“വെള്ളക്കാർ ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികളിൽ കൂടുതലുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ സ്വയം ശ്രമിക്കുന്നവരാണ്. എട്ടും പത്തും ഉണ്ടായാലും ഇവർക്കു് അലംഭാവമില്ല.”—കുട്ടികളുടെ പെരുപ്പം കണ്ടു് തുറിച്ചുനോക്കുന്ന ഏനോടു് അവൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

മൂന്നാലു പോലീസ് വാഹനങ്ങൾ ബലപ്പെട്ടു നീങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു, ട്രാൻസ്പോർട്ട് മുഴക്കി വാഹനങ്ങളെ അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ടു്.

“അത്യന്തം വല്ലഭം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?”

“ഈ തെരുവുകളിൽ എപ്പോഴും—രാത്രിയും പകലും—പോലീസ് വണ്ടികൾ നീങ്ങുന്നുണ്ടു്, എല്ലാ സജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടി.”

“കാരണം?”

“നടുത്തുപോലും ധാരാളം കൊള്ളകളും കൊലകളും ഇവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടു്. സുശക്തമായ പോലീസ് സേനയാണു് ന്യൂയോർക്കിലുള്ളതു്. അവരുടെ അംഗസംഖ്യ 26,000. പക്ഷേ, അവരെയാകെ വെട്ടിച്ചിട്ടു് അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കെല്പുള്ള കൊള്ളക്കാരുടെ സംഘടനകൾ മുക്കിലും മൂലയിലും പല പേരുകളിൽ നടമാടുന്നുണ്ടു്. ആണം പെണ്ണുമാടങ്ങിയ മുന്തൂറും നാന്തൂറും അംഗങ്ങളുള്ള ഇരുന്നൂറ്റിൽപ്പരം ബർഗ്ഗറിസംഘടനകൾ ന്യൂയോർക്കിലുണ്ടെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ? അതിൽ അതിക്രമന്മാരായ കൊള്ളക്കാരുടെ സംഘടനകളാണു് ഹാർലമിലുള്ളതു്. ഞങ്ങളോടു്,—പ്യൂർട്ടോ റിക്കോക്കാരോടു്—ഈ നീഗ്രോകൾക്കു കടിപ്പകകൂടിയുണ്ടെന്നു പറയാം—”

“മാന്തയെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ വലിയ സ്നേഹം കാണിച്ചില്ലേ!”

“അതു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ, വളരെ നല്ലകൂട്ടർ അവരിൽ ഒട്ടനവധിയുണ്ടു്. വളരെ ദൈവവിശ്വാസമുള്ളവരും പരോപകാരതൽപരരായ അനേകായിരം നീഗ്രോകൾ വെള്ളക്കാർക്കൊരും നല്ലവരായുണ്ടു്. ഇതേ നോക്കൂ, അക്കാണുന്ന പള്ളിയിൽനിന്നു് ഉച്ചയ്ക്കുള്ള

സെർപ്പിസ് കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്നവരാനിവരെല്ലാം. ഇതുപോലെ നൂററിക്കണക്കിനു പള്ളികൾ ഹാർലമിലുണ്ട്. ന്യൂയോർക്കിലെ വലിയ പള്ളികളിലൊന്നാണ് ഇവിടത്തെ ആബിസ്സിനിയൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ചർച്ച്. കാരണമേ ഒരു സ്ഥാപനമാണത്രേ. അതിൽ ഇരുപതിനായിരം അംഗങ്ങളാണുള്ളത്. ഇതേ, ഈ മനുഷ്യരെ നോക്കൂ. തടിമിടുക്കുപോലെതന്നെ മനക്കരുത്തുള്ള കൂട്ടർ "

ഫുട് പാത്തുകളിൽക്കൂടി തെരുങ്ങിനടന്നു. വീതികുറഞ്ഞ റോഡുകളിൽക്കൂടി കാരുകളിൽ തിങ്ങിപ്പുഞ്ചരിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കെതിരെ വന്നിരുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു കുറ്റബരെ ഞാൻ ആശ്ചര്യത്തോടെ നോക്കി. ഒത്ത വണ്ണവും പൊക്കവുമുള്ള സുസംപുഷ്ടഗാത്രരാണ് ഭൂരിഭാഗവും. വട്ടമുഖവും തടിച്ച ചുണ്ടുകളും പരന്ന മൂക്കും മോതിരവലയങ്ങളടക്കിയപോലെ കുറുകുത്ത കബരീരോങ്ങളുമുള്ള ഇത്രയേറെ നീഗ്രോകളെ ഇതിന്നുമുമ്പ് ഒരുമിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. ഒക്കെ പള്ളിയിൽനിന്നു വരുന്ന വേഷങ്ങൾ. പുരുഷന്മാർ ഷർട്ടുകളും പാൻറുകളും. സ്ത്രീകൾ വൃത്തിയുള്ള സ്റ്റേർട്ടുകൾ. വിലകൂടിയ പാപ്പാസുകൾ എല്ലാപേരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാപേക്കും പ്രാർത്ഥനാപ്പസ്സുകളുണ്ട്.

"ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇടത്തരക്കാരാണ്. ജോലിയില്ലാത്തവർ ചുരുങ്ങും. ഇതേ നോക്കൂ, ഈ ബ്ലോക്ക് മുഴുക്കേ ഇടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടോ? ഇവർക്കു പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള സമർത്ഥമാണ്."

"ഗവണ്മെന്റുതന്നെയാണോ?"

"കൂടുതലും ഗവണ്മെന്റുതന്നെ. പിന്നെ പല സംഘടനകളും ഇവരുടെയിടയിൽത്തന്നെയാണ്. ഹാർ യൂ (Har you) 'ഹാർലം യൂത്ത് ഓപ്പർച്യൂണിറ്റീസ്' അൻലിമിറ്റഡ്" ഹാർലം നിവാസികളുടെ ദാരിദ്ര്യം ഉച്ചാടനം ചെയ്യാനുള്ള യുവാക്കളുടെ ഒരു സംഘടനയാണ്. വിപ്ലവകാരികളുടെ മറ്റൊരു സംഘടനയാണ് കരിമ്പുലിപ്രസ്ഥാനം. ഹ്യൂയി ന്യൂട്ടൻ എന്ന യുവവിപ്ലവകാരിയാണ് അതിന്റെ നേതാവ്. ബ്ലോക്ക് മുസ്ലിം സംഘടനയും ശക്തിപ്രാപിച്ചുവരുന്ന ഒരു നീഗ്രോപ്രസ്ഥാനമാണ്—"

"അതൊക്കെ വിശദമായി പറിക്കണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്."

"പക്ഷേ, ഇവരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ വല്ലതും ചോർത്തിയെടുക്കാനാണ് നിങ്ങളുടെ ശ്രമമെന്നു മനസ്സിലായാൽ നിങ്ങൾക്കു പിന്നെ മടങ്ങിപ്പോകാനൊക്കുകയില്ല."

"ഇത് 125-ാം തെരുവ്. പ്രധാന ഷോപ്പിങ്ങ് സെന്റർ. ചുറ്റുമുഖങ്ങളെ കച്ചവടകേന്ദ്രം. കുറച്ചു നീങ്ങിയപ്പോൾ വലിയൊരു തിയേറ്റർ. "എത്രയോ നീഗ്രോതാരങ്ങളെ ലോകത്തിനു കാഴ്ച വച്ചിട്ടുള്ള 'അപ്പോളോ തിയേറ്റർ' ഇവിടെ നിത്യവും നടക്കുന്ന

പാട്ടുകച്ചേരികളും നാടകങ്ങളും അനേകനേകം കലാപ്രവൃതികളെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാര തുടൻ: "ആദ്യം തെരുവുകളും മാർക്കറ്റുകളും ഒന്നോടിച്ചുനോക്കാം. പിന്നെ മൂന്നാലു നീഗ്രോ ഗൃഹങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങളെ ഞാൻ കൊണ്ടുപോകാം."

"ആ മാർത്തയുടെ വീട്ടിലും നമുക്കൊന്നു പോണം."

അവളുടെ കൊച്ചുമുഖകമലം പുഞ്ചിരിപൂണ്ടു വിടൻ "അവളെ നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, അല്ലേ?" കഴുത്തു കഴഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു തുടൻ: "പക്ഷേ, അവൾക്കു നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല! എന്താനറിയണം? അവൾ ഇവിടുള്ള യുവതികളുടെ എച്ച്.എസ്. എസ്സിന്റെ സെക്രട്ടറിയായാണ്."

"അതേയോ? ബാരയും അതിലെ അംഗമാണോ?"

"അനുഭാവം മാത്രം. എല്ലാവിധ സുഖാനുഭവങ്ങൾക്കും എനിക്കു അനുഭാവമാണ്."

"അവൾ അവിവാഹിതയാണോ?"

"വിവാഹം അവർക്കു നിഷിദ്ധമാണ്. കുറമ്പരം വെളമ്പരം മായ പല കൂട്ടുകാരികൾ അവർക്കുണ്ട്. സേക്രഡ് സെവൻറി (Sacred Seventy) എന്നാണ് അവരുടെ സംഘടനയുടെ പേര്. കലാരസികരായ പാട്ടുകാർ, കൂത്തുകാർ, ഫിലിംസ്റ്റാറുകൾ, എഴുത്തുകാർ,—ഓക്ക അതിലെ അംഗങ്ങളായുണ്ട്. ചെറിയൊരു തുക മുടക്കിയാൽ എന്റെ ശുപാർശ സ്വീകരിച്ച് അവരുടെ എല്ലാ കലകളും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചുതരും."

മാർത്തയുടെ മുഖഭാവവും ചിരിയും ബാരയെ അവൾ ചുംബിച്ച രീതിയും ഞാനോർത്തു.

വീതികുറഞ്ഞ—ഇരുവശവും അപ്പാർട്ട്മെന്റ് വീടുകൾ നിറഞ്ഞ—ശുചിത്വം കുറഞ്ഞ ഒരു തെരുവിക്കൂടി ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു സൈറൻ മുഴക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു വലിയ പോലീസ് വാൻ വീണ്ടും ഞങ്ങളെ അതിക്രമിച്ചു മുന്നറിപ്പാഞ്ഞു.

"എന്തായിരിക്കുമോ സംഗതി?"

അടുത്ത ജങ്ഷനിൽ റോഡ് ബ്ലോക്കുചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാലു പോലീസുകാർ റോഡുമദ്ധ്യത്തു നിന്നു വാഹനങ്ങളെല്ലാം തിരിച്ചുവിടുകയാണ്.

"ഇതിലെ പോകാൻ പറുകില്ല. അതിലേ, അതിലേ." എന്നു മാത്രമേ അവർ പറയുന്നുള്ളൂ.

"എന്റെ സിസ്റ്റർ ഇൻ ലായുടെ വീടു് ഈ തെരുവിലാണ്. എനിക്കു ഇതിലേ പോയേ പറുകയുള്ളൂ!" ബാര വിനയഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"ഒക്കെത്തില്ല. അവിടെ ഒരു വലിയ ബഹളം നടക്കുന്നു. അനവധി കൊലകൾ നടന്നുകഴിഞ്ഞു. അങ്ങോട്ടു പോകാൻ പററില്ല!"

“ബഗ്ഗൻപൈൻസ് ഹോസ്പിറ്റൽവഴിയെ പോകാം. നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനെ ഒന്നന്വേഷിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.”

“അതിലേക്കു മെനക്കെടണമെന്നില്ല. അയാൾക്കു നല്ല സുഖം തന്നെ.”

“എന്നാലും മയ്യാദയുടെപേരിൽ പോകാം.”

ഒരു പ്രത്യേക മുറിയിലാണ് ബാരയുടെ ഭർത്താവു കിടക്കുന്നതു്. അയാൾ കുറച്ചുകൂടി ചീത്തു തടിയിട്ടുണ്ട്. ബട്ടണിടാത്ത ഷർട്ടിനിടയിൽക്കൂടി വെളുത്ത കമ്പ പുറത്തു കാണാം. അടുത്തൊരുകസേരയിൽ യുവസുന്ദരിയായ ഒരു നേഴ്സ് ചിരിച്ചുകഴഞ്ഞു് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാരയെ കണ്ടമാത്രയിൽ അവൾ എണ്ണിറുപോയി, ഭയഭാവത്തോടെ.

“ഇതാണോ നിങ്ങളുടെ പണി? ഡോക്ടർ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടില്ലേ പെണ്ണങ്ങളുമായി നിങ്ങൾ ഇടപെടരുതന്നു്. നിങ്ങൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്.” ബാര ശബ്ദം നിശിതതമാക്കി. “ഞാനിപ്പോൾത്തന്നെ അവളെ ഡിസ്മിസ് ചെയ്യിപ്പിക്കും. വേഗ്യു നിങ്ങളുടെ പേഴ്സ് അവൾ ശൂന്യമാക്കിയിരിക്കും.”

“ഗ്രോസറിയിലെ ജോലിക്കാർക്കു നീ ശമ്പളം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഇന്നു തീയതി രണ്ടായില്ലേ? മാനേജർ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. പണ്ടേ അവർക്കു പരാതികളാണ്. അപ്പോൾ ശമ്പളവും സമയത്തിനു കൊടുത്തില്ലെന്നുവെച്ചാൽ? എന്തു തോന്നു്യാസമാണു നീ കറുത്തതു്?”

“ഇന്നു ഞായറാഴ്ചയാണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെ?”

“മാസാവസാനമാണു ശമ്പളഭവസമെന്തു് നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? നാളെ അവർ സ്കൈക്കാണ്. നീ നിന്റെ കുമ്പകരമൊത്തു രസിച്ചു നടക്കു്. എല്ലാം നശിക്കട്ടെ!” അയാൾ എന്നെ കോപനീരസങ്ങളോടെ നോക്കുകയാണ്.

“നിങ്ങൾ കൂടിച്ചുകൊണ്ടു് വേഗ്യയുമായി രസിച്ചതു ഞാൻ കണ്ടുചിടിച്ചതിനു ബുദ്ധിമാണ് മാനുന്മാരെ അപമാനിച്ചു് ഇപ്പറയുന്നതൊക്കെ, അല്ലാതൊന്നുമില്ല.”

“ഇത്രനേരവും നീ എവിടെയായിരുന്നു എന്നും എന്തൊക്കെ ചെയ്തു എന്നും എനിക്കറിയാം. നിനക്കു മാറി മാറി ഓരോരുത്തന്മാരെ വേണം! ബ്ലഡി റോഗ്!” എന്നെയും അവളെയും അയാൾ മാറി മാറി നീരസത്തോടെ നോക്കുകയാണ്.

“ഞാൻ പ്രധാന ഡോക്ടറെ കണ്ടു പോടിക്കട്ടെ, ഇതൊരു പേശ്യാലയമാണോ എന്ന്. നിങ്ങൾക്കു് ആരാണ് ലിക്വർ തന്നതെന്നെനിക്കറിയാം. ചാകാൻ കാപ്പുകെട്ടിയ മനുഷ്യൻ!” ഒച്ച വളരെ പൊങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

ഡോക്ടർ രാമചന്ദ്രൻനായർ അവിടെ ഓടിവന്നു.

“അടുത്ത മുറിയിൽ ഒരു രോഗി മരിക്കാൻ കിടക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒച്ചയുണ്ടാക്കരുതു്. സൈലൻസ് പ്ലീസ്!” എന്നെ കണ്ടു

കൊണ്ട്, "സാരോ! എങ്ങനെ കഴിയുന്നു? ഇവിടെങ്ങനെ ഇപ്പോൾ വന്നുപറ്റി?"

"നിങ്ങൾക്കു സുഖമാണല്ലോ?"

"വളരെ. കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഭാര്യയും എൻ്റെ ഭാര്യയും വിസാമേടിച്ചുകഴിഞ്ഞു, അടുത്തയാഴ്ച രണ്ടുപേരും എത്തും. എ കെ. ബി. യുമൊത്തു വരണമെന്നു വിചാരിച്ചതു പറിയില്ല."

"വളരെ സന്തോഷം. ഇവർ രാധയുടെ സുഹൃത്തുക്കളാണ്."

"എനിക്കറിയാമല്ലോ."

"എനിക്കു ഡോക്ടറോടു പ്രത്യേകം സംസാരിക്കാനുണ്ട്." ബാർ ഡോക്ടറോടു പറഞ്ഞു. "വരു, നമുക്കു പുറത്തേക്കു നീങ്ങാം."

ബാറയുടെ ഭർത്താവ് എൻ്റെനേക്കു നോക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല. അവളുടെ കാമുകസ്ഥാനത്തു് എന്നെ കല്പിച്ചതു് എനിക്കു വലിയ കണ്ണിതത്തിനും മനസ്സാപത്തിനും ഇടയായി. നേർസിൻ്റെ കാൽപ്പോലും ഡോക്ടറോടു ബാർ വളരെ വളരെ കർന്നമായി സംസാരിച്ചിട്ടുപിരിഞ്ഞു. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ രാധയോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു.

"ഇതൊക്കെ ഇവിടെ സർവ്വസാധാരണം. അച്ഛൻ അതിലൊന്നും കണ്ണിതപ്പെടേണ്ട. കൂടുതൽ അടുക്കാനും ഇടവെടാനും അവസരം കിട്ടാതെ നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ സൂത്രത്തിൽ നേടിക്കൊണ്ടാൽ മതി. പണവും ജനസാധീനവും ഇവർക്കു ധാരാളമുണ്ട്. നല്ല സാമത്ഥ്യവും. ഡിഗ്രി നേടി പ്രൊഫസ്സറാകണമെന്നുള്ള തൃഷ്ണയാണ് അവളെ അച്ഛനോടടുപ്പിക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ അച്ഛനുമൊത്തു പോരാമെന്നും അവൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഒരുകണക്കിന് അച്ഛനതു ഗുണകരമായിരിക്കും."

മന്ദഹാസ സമർപ്പിതമെങ്കിലും മകളുടെ ഉപദേശം എനിക്കല്ലെ ആശ്വാസം നല്കി. എങ്കിലും മനസ്സാക്ഷി വല്ലാണ്ടു് അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

1973 സെപ്റ്റംബർ 3, തിങ്കളാഴ്ച

ലേബർ ഡേ: ലേബർ ഡേ, സെപ്റ്റംബർ ആദ്യത്തെ തിങ്കളാഴ്ച, യു എസ്. എ.യിലെ ഒരു നാഷണൽ ഹോളിഡേയാണ്. ലേബർ ഓർഗനൈസേഷൻ്റെ പ്രേരണയും സമ്മർദ്ദവും കാരണം എല്ലാ സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെന്റുകളും 1928 മുതൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. രാധയ്ക്കു് ഇന്നു് കാഫീസിൽ പോകേണ്ട.

രാവിലെ ന്യൂയോർക്ക് എയർപോർട്ടിൽ ഫോൺ ചെയ്തു. എയർ ഇന്ത്യാ പ്രൈവറ്റ് ആറു മണിക്കൂർ ലേറാണ്. വൈകുന്നേരം മൂന്നിനേ എത്തുകയുള്ളു എ കെ. ബി.യെ എയർപോർട്ടിൽ ചെന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരാമെന്നുതന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

ബാരെയെ വിളിച്ച് അന്നത്തെ പ്രോഗ്രാം ക്യാൻസൽ ചെയ്യേണ്ടി വന്നതിലുള്ള വേദം അറിയിച്ചു. അവരും അന്നു ഗ്രോസറി ഷോപ്പിൽ കുറച്ചു പണിയുണ്ട്. അവരുടെ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ദുർഭരണംകൊണ്ട് മിക്കവാറും ഇന്നുതന്നെ സ്കൈക്ക് ആരംഭിക്കുമെന്നുള്ള പരിതോവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. മാനേജരെയും മറ്റും കണ്ടു സംസാരിച്ച് എല്ലാം ഒതുക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

രായയും കുഞ്ഞുങ്ങളുമൊത്തു വീടും പരിസരങ്ങളും വൃത്തിയാക്കി. വാൾ പെയിന്റിങ് മിക്കവാറും ഞാൻ തീർത്തിരുന്നു. മിനുക്കുപണികളെല്ലാം ചെയ്തുതീർത്തു. റോഡിൽനിന്നു ചെറുക്കിയെടുത്തിരുന്ന കഷൻകസേരകളിൽ കുറച്ചു പണി ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നത് എല്ലാപേരും കൂടി രാത്രിപര്യന്തോടെ ചെയ്തു കഷണിൽ വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചിരുന്ന സാറ്റിൻതുണിക്കു ചുറ്റും വെള്ളിപോലെ തിളങ്ങുന്ന ബട്ടൺസ് വെച്ചു തയ്ച്ചു. ആകെക്കൂടി അഞ്ഞൂറു ഡോളർ വിലകല്പിക്കാമെന്നു തോന്നി. ലിവിങ് റൂമിൽ അവ കൊണ്ടിട്ടുപോലു വലിയ അലങ്കാരമായിത്തീർന്നു.

മുത്താഴം കഴിഞ്ഞു എല്ലാപേരുംകൂടി എയർപോർട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. മണി പന്ത്രണ്ടു മുപ്പതു് ആയിരുന്നതേയുള്ളു. ധാരാളം സമയമുള്ളതുകൊണ്ട് ബാരയുടെ ഗ്രോസറി ഷോപ്പിൽ ഒന്നിറങ്ങി സ്കൈക്കും മറ്റും എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്ന് അന്വേഷിച്ചിട്ടുപോകാമെന്നുവെച്ചു.

'ബാരാസ്': ഇത്ര വലിയൊരു സ്ഥാപനമാണ് 'ബാരാസ്' എന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ചുറ്റിനും വിശാലമായ പാർക്കിങ് ഗ്രൗണ്ടുള്ള വലിയൊരു എടുപ്പ്. അകം ശീതോഷ്ണനിയന്ത്രിതം. എല്ലാ വ്യഞ്ജനങ്ങളും പാസ്റ്റ് ചെയ്തു് വൻ ഫ്രിഡ്ജുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള സകലവിധ മത്സ്യമാംസാഭികളും പച്ചക്കറികളും പഴങ്ങളും മിഠായികളും എണ്ണകളും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും സോപ്പുകളും പ്ലേറ്റുകൾ, കപ്പ്, ഗ്ലാസ്, സ്ലൂൺ, ഫോക്ക് തുടങ്ങിയ തീൻമേശക്കോപ്പുകളും—എന്നുവേണ്ട, ഒരു സമ്പന്നഗൃഹത്തിൽ സുഖജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമായ സകല സാധനസാമഗ്രികളും ലഭിക്കുന്ന ഇത്ര വലിയ ഒരു ഗ്രോസറിഷോപ്പ് ചുറ്റിനും വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പുറത്തെ വരാന്തയിൽ അടുക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ത്രീവീലർ സ്റ്റീൽ ഉത്തുവണ്ടികൾ നൂറിൽ കുറയുകയില്ല.

ഏഴു മണിക്കൂർവീതം രണ്ടു ഷിഫ്റ്റായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അറുപതു ജോലിക്കാരുണ്ട്. രാവിലെ ഏഴുമുതൽ ഉച്ചയ്ക്കു രണ്ടുവരെയും രണ്ടുമുതൽ രാത്രി ഒമ്പതുവരെയുമാണ് പ്രവർത്തനസമയം. ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച ബാരയോടു്, "ഇത്ര വമ്പിച്ച സ്ഥാപനമാണോ ബാരാസ്? ഒരു മില്യണയറിസ്റ്റിനോടാണ് ഞാൻ

ഇടപെട്ടിരുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലല്ലോ!'' എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

''പക്ഷ, എൻ്റെ ഫീൽഡ് ഇതല്ല. ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും ഞാൻ വിടുന്നത് കടൽമീനിനെ പിടിച്ചു കരയ്ക്കിടുന്നപോലിരിക്കും. നേരെ വിരുദ്ധമാണ് നമ്മുടെ മനഷ്യൻ! 'ഇസ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഫുട്ബോൾ' സ്റ്റീൽബക്ക് പറഞ്ഞപോലെ നിർഭാഗ്യകരമായ ജീവിതത്തിലെ പൊരുത്തക്കേട്!''

''സ്ട്രൈക്ക് തുടങ്ങിയോ?'' രാധ ആരാഞ്ഞു.

''കണ്ടില്ലേ അതിഥികളെ ബഹുമാനിക്കാൻ മാർച്ച് പാസ്റ്റ് നടത്തുന്നത്!''

സമരം: ഇൻകിലാബ് വിളിയില്ലാത്ത ഒരുതരം പുതിയ സമരമാണ് അവിടെ നടക്കുന്നത്. മുൻവരാനായി ജോലിക്കാർ അറുപതുപേരും കറുത്ത മഷികൊണ്ടു വലിയ ടൈപ്പിൽ 'Baras on Strike' എന്നെഴുതിയിട്ടുള്ള ഓരോ വലിയ പ്ലാക്കാർഡ് നെഞ്ചത്തു പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിശ്ശബ്ദരായി മെല്ലെമെല്ലെ വരിയായി നടക്കുകയാണ്. വരാനയുടെ ഒരറ്റം എത്തുമ്പോൾ അവർ തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നു. പല പ്രായത്തിലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ—എല്ലാം വെള്ളക്കാരെയുള്ള—ഇങ്ങനെ അച്ചടക്കബോധത്തോടെ നടന്നു നടത്തുന്ന സമരസമ്പ്രദായം കൗതുകകരമായി തോന്നി. കൂട്ടത്തിൽ നന്നേ തടിച്ച ഹ്രസ്വഗാത്രിയായ ഒരു വലുതായ വേച്ചുവേച്ചു നടക്കുന്നതു ഞങ്ങളെ ചിരിപ്പിക്കാൻ പററിയ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു.

''ഞാനിത്രനേരവും മാനേജരുമായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. രാധയുടെ അച്ഛൻ ഒരു മീഡിയേറ്ററാകാമോ? അവരുടെ ഡിമാൻഡുകൾ നോക്കൂ.''

ഡിമാൻഡുകൾ അന്യായമായൊന്നും തോന്നിയില്ല. ജോലി സമയം ആറു മണിക്കൂറാക്കണം. അരമണിക്കൂർ ഇടവേള വേണം. ഓവർടൈം വർക്കിന് ഇരട്ടിക്കൂലി കൊടുക്കണം. ഇതൊക്കെ എഫ്. എൽ. എസ്. എ. (Fair Labour Standards Act) പ്രകാരം ഗവണ്മെന്റുതന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ്. സ്ഥിര ജോലിക്കാർക്ക് ആണ്ടിൽ മുപ്പതു ദിവസം ശമ്പളത്തോടെ അവധി കൊടുക്കണം. സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് മാസം രണ്ടു ദിവസവും. ലാഭേച്ഛയോടെ പതിനഞ്ചു ശതമാനമാക്കണം. ഡിപ്പോസിറ്റ് മണിയുടെ പലിശ പത്രങ്ങളു ശതമാനമായി ഉയർത്തണം. ഉയർന്ന ജീവിതത്തോടു പരിഗണിച്ച് പ്രതിദിനശമ്പളം ഇരുപത്തിനാലു ഡോളറിൽനിന്നു മുപ്പത്തിരണ്ടായി ഉയർത്തണം. കുറവുള്ളും കുറവു കളം മാനേജർ പ്രൊപ്പ്രൈറ്റർക്ക് റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുകയല്ലാതെ നേരിട്ടു താക്കീതുചെയ്യാനോ കുറപ്പെടുത്താനോ പാടില്ല.

''ഇവയിൽ അനുവദിക്കാൻ വിഷമമുള്ളതായി ബാർസ്റ്റ് എന്തെങ്കിലും തോന്നുന്നുണ്ടോ?''

“മറ്റു ഷോപ്പുകൾ ഞങ്ങളുടെനേക്കു തട്ടിക്കയറ്റം..”

“ഗ്രോസറിയോപ്പിന്റെ കാര്യം മറ്റു ഷോപ്പുകളുടേതുപോലെല്ല. സാധനങ്ങൾ പീഞ്ഞുപോയാൽ നിങ്ങൾ വിഷമിക്കും. ധൈര്യപൂർവ്വം ബാർ ഡിമാൻഡുകൾ അതേപടി അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത് ഒരറിക്കാർഡ് സ്ഥാപിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം..”

രണ്ടുമൂന്നു മിനിറ്റു് അവൾ ആലോചിച്ചു: “എന്റെ ഭർത്താവു് വലിയ ബഹളംകൂട്ടും. എന്നാലും നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു, നിങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനം കാരണം..”

അവൾ മാനേജറെ വിളിച്ചു സംസാരിച്ചു. എല്ലാ ജോലിക്കാരും ഷോപ്പു് ഹാളിനകത്തു വന്നുകൂടി. മനോഹരശബ്ദമാണ് ബാറയുടേതു്. ഭംഗിയായി സംസാരിക്കാനറിയാം. അവൾ ഗൗരവസ്വരത്തിൽ ജോലിക്കാരെ അഭിസംബോധനചെയ്തു.

എന്നെ ആദ്യം പരിചയപ്പെടുത്തി.

ഇൻഡ്യയിൽ കേരളത്തിലെ പ്രമുഖനായ ഒരു ധനകാര്യവിദഗ്ദ്ധൻ സാഹിത്യശാസ്ത്രഗവേഷകൻ പ്രൊഫസ്സർ മക്കാലേ പിള്ളേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദഗ്ദ്ധഭിപ്രായം നിങ്ങളുടെ ഡിമാൻഡുകൾ എല്ലാം അതേപടി സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനംകാരണം ഞാൻ വിലയേറിയ ആ അഭിപ്രായം അതേപടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു! എന്റെ സ്വന്തം നിലയിലും എന്റെ ഭർത്താവീനുവേണ്ടിയും നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ഡിമാൻഡുകളും ഒന്നോഴിയൊരതെ ഞാൻ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കണക്കു നോക്കിയതിൽ പ്രതിവർഷം 85,600 ഡോളർ കൂടുതൽ ചെലവാകുമെന്നു കാണുന്നു; അതോർമ്മയിരിക്കട്ടെ. ഈ സ്ഥാപനം നിങ്ങളെല്ലാപേരുടേയുമാണ്... ഈ ക്രമത്തിൽ അഞ്ചു മിന്നിട്ടു് സംസാരിച്ചു. ആ സമരം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു കൂൾഡ്രിങ്കും ഫ്രൂട്ടു് സലാഡും കുട്ടികൾക്കു മിഠായികളും അവർ നൽകി. രണ്ടുമണിക്കു ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു തിരിച്ചു. പത്രങ്ങൾക്കു കൊടുക്കാൻ എന്റെ ഒന്നു രണ്ടു സ്റ്റാപ്പുകൾ ബാർ എടുക്കുകയുണ്ടായി.

കെന്നഡി എയർപോർട്ടിൽ: റോഡുകളിലെന്നപോലെതന്നെ എയർപോർട്ടിലെ പാർക്കിങ് ഗ്രൗണ്ടിലും അതിഭയങ്കരതീരക്കാണ്. വളരെ പാടാപട്ടു് കാർ പാർക്കുചെയ്തു. ഡ്രൈവിൻ വന്നുകഴിഞ്ഞാലുടൻ യാത്രക്കാർക്കു കിട്ടത്തക്കവണ്ണം റെസേജു് എത്തിക്കാൻ ഒരു ഏർപ്പാടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ വന്നുചേന്ന വിവരം എ. കെ. ബി.യെ അറിയിച്ചിട്ടു് ഞങ്ങൾ അല്പനേരം ചുറ്റിക്കൊണ്ടി.

ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വിമാനത്താവളങ്ങളിലൊന്നാണ് കെന്നഡി എയർപോർട്ടു്. എല്ലാ പ്രധാന എയർ സർവീസുകൾക്കും പ്രത്യേകമായ താവളങ്ങളും കൗണ്ടർകളും ഓഫീസുകളും അവിടെയുണ്ടു്. അനുനിമിഷം താണിറങ്ങുകയും ചൊങ്ങിയുയരുകയും

ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല നിറത്തിലും തരത്തിലുമുള്ള വിമാനങ്ങൾകൊണ്ട് വിയനബഡലം സഭാ നിബിഡമാണ്. അവ പരസ്പരം തട്ടിത്തകരാതിരിക്കാൻ സന്തതജാഗ്രതയോടെ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകിയും സ്വീകരിച്ചും കഴിയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സാമർത്ഥ്യം അസദൃശംതന്നെ ഞാനവിടെ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അല്പരാത്രിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ കോലാഹലങ്ങളൊന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ കരോച്ചാരികളെങ്ങിനോക്കിയിട്ട് രാധയും പാമുംകൂടി എന്തെ കാത്തുനിന്നിരുന്ന ഗോറികൾ ഞങ്ങൾ മടങ്ങിച്ചെന്നു നിലയായി.

പിന്നോട്ടു കതിക്കുന്ന വിമാനം: സംഭവബഹുലമായ അറുപതു ദിവസങ്ങൾ പിന്നോട്ടു താണ്ടി അന്തരംഗവിമാനം 'ആദ്യം കണ്ട അമേരിക്കൻ ലേഡി' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച പാമും സാരിധാരിണിയായ രാധയുംകൂടി അല്പരാത്രി വന്നു കാത്തുനിന്നിരുന്ന ആരംഗത്തു കതിച്ചെത്തി. തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവപരമ്പരകൾ, വീട്ടിലെ കോലാഹലങ്ങൾ, — മസാച്ചുസെറ്റ്സ് യാത്ര, — സ്വീമ്മിങ് പൂളുകൾ, — ഫിലിം ദർശനങ്ങൾ, — വിനോദയാത്രകൾ, — സ്വകാര്യസംഭാഷണങ്ങൾ, — മറ്റൊരു പിലാസിനിയുടെ ആവിർഭാവം, പ്രൊഫസ്സർ എഫ്. എം. ആർ. —, എസ്. ഫിലിം ദർശനം, — ഹാർലെയാത്ര, — അന്നത്തെ സമരരംഗം, — എല്ലാം നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ മനോമുക്തത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കണ്ടു.

“എന്തു വേഗം രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞു രാധേ!”

“അച്ഛൻ വന്നതു് ഇന്നലെയെന്നു തോന്നുന്നു!”

എ. കെ. ബി. എന്തുനന്ദം: 3.30 ആയപ്പോൾ ഒരു ഹാൻഡ് ബാഗും തൂക്കിക്കൊണ്ടു് എ. കെ. ബി. പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കട്ടികൾ അച്ഛനെ കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു. അമേരിക്കൻ ഫാഷനിൽ എ. കെ. ബി. രാധയെയും. നാലഞ്ചു വലിയ പെട്ടികൾ ഒരു ഉത്തുവണ്ടിയിൽ തള്ളിനീക്കിക്കൊണ്ടു് പിന്നാലെ പോർട്ടർ വന്നു പാർക്കിങ് ഗ്രൗണ്ടിൽനിന്നു രാധകാർ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അയാൾ അതൊക്കെ കററിനുള്ളിലാക്കി. അഞ്ചു ഡോളർ കൂടി.

നാട്ടിലെ പത്തുമാനങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു് അഞ്ചുമണിക്കു പരാമസ്സിലെത്തി. തമ്പിമോന്റെ കല്യാണഫോട്ടോയും കത്തുകളും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. എ. കെ. ബി യുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ എടുത്ത കല്യാണത്തിന്റെ കളർഫിലിം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. എതിരേല്പു തുടങ്ങി വധുപരന്മാർ മണിയറയിൽ കടക്കുന്നതുവരെയുള്ളതു്. പ്രൊജക്ടർ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവരാൻ എപ്പോഴെങ്കിലും.

വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്ന ഉടനെ എ. കെ. ബി.യുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചതു് പുതിയ സെറ്റികളായിരുന്നു.

“ഇതെപ്പോൾ മേടിച്ചു? വില എന്തായി?”

“ലാത്തീനു കിട്ടി.”

“പണത്തിനു ഞെരുക്കമുള്ള ഈ ഘട്ടത്തിൽ മേടിക്കണമായിരുന്നു.”

“449 99-നു കിട്ടി.”

“വില ലാഭംതന്നെ. എങ്കിലും—”

“അച്ഛാ, റോഡിൽനിന്നും അപ്പപ്പനും ഞങ്ങളുംകൂടി പറക്കി യെടുത്തതാ. അപ്പപ്പൻ ഒക്കെ പെയിന്ററുചെയ്ത് കവറുമിട്ടു.” പ്രീത സത്യം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“പതുക്കെ, പതുക്കേ! ഈ വേല ചെയ്തല്ലോ! എന്തു മോശം! ആരും അറിഞ്ഞില്ലേ? ഒരുത്തരും അറിഞ്ഞുപോകരുത്!” എ. കെ. ബി. താക്കീതു നൽകി.

മംഗളം: പ്രൊജക്ടർ വന്നുചേർന്നു. ഇരുട്ടാക്കിയ ബേസ്മെന്റ് ഹാളിൽ ആകാംക്ഷാഭരിതരായി ഫിലിം കാണാൻ ഞങ്ങൾ കൂടി. അമേരിക്കൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുമ്പിൽ ഒരു കേരളീയവിവാഹത്തിന്റെ പടങ്ങുകൾ വിശദമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എ. കെ. ബി. തന്നെ സമർത്ഥമായി സംവിധാനംചെയ്തിട്ടുള്ള ഫിലിം എത്രയും വിജയകരമായിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് അത്യാനന്ദപ്രദവും. തിരുവനന്തപുരം തെക്കേത്തെരുവിലെ പ്രിയദർശിനി കല്യാണമന്ദിരം. ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും മറ്റു മാനുഷാതിഥികളും എതിരേൽപ്പിന്ദു സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നു. അച്ഛനെ അന്വേഷിക്കുന്നവരോടെല്ലാം അമേരിക്കൻ പര്യടനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. അഷ്ടമംഗല്യത്തോടും വാദ്യമേളങ്ങളോടുംകൂടി വരനെ ഹാരവും ബോക്കെയും കൊടുത്തു എതിരേല്ക്കുന്നു. നാഗസവരക്കച്ചേരി. അമ്മയേയും മാതൃലാഭിബന്ധുക്കളെയും വരനും വധുവും അഭിവാദനംചെയ്യുന്നു. മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ ഇരിപ്പ്. ഹാരാപ്പണം. താലികെട്ട്. മംഗലവാദ്യധ്വനി നവവധുവിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരന്റെ മണ്ഡപപ്രദക്ഷിണം. മണവരയാത്ര. കാപ്പിസല്ലാരം. ഇവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു എല്ലാം കണ്ടു. മംഗളംനേർ പ്രിയപ്പെട്ട നാടും വീടും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും ചുറ്റി നില്ക്കുമ്പോലെ തോന്നി. അവരുമൊത്തു മംഗളം നേർന്നു.

എല്ലാം ഗേവൽകൃപകൊണ്ടു മംഗളം. വലിയ മനസ്സുമാധാനത്തോടെ കിടന്നു.

M910
PAR-A

14 2260

പരമേശ്വരൻപിള്ള, മേനോൻ
അഭേരിയൻ പദ്മനാഭൻ

അമേരിക്കൻ പര്യടനഡയറി

മേക്കൊല്ല പരമേശ്വരൻപിള്ള

പ്രശസ്തസാഹിത്യകാരനും ഗവേഷണപ്രിയനുമായ മേക്കൊല്ലയുടെ ഏറ്റവും പുതിയ കൃതിയാണ് 'അമേരിക്കൻ പര്യടനഡയറി'. യു. എസ്. എ.യിലെ ന്യൂ-ജെർസി സ്റ്റേറ്റിലുള്ള പരാമസ് ടൗണിൽ നാലുമാസക്കാലം താമസിക്കുകയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ പര്യടനം നടത്തുകയും ചെയ്ത ഗ്രന്ഥകാരൻ തനിക്കുണ്ടായ പുതുമയേറിയ അനുഭവങ്ങളേയും താൻ ഭരിച്ച ജീവിതത്തേയും പശ്ചാത്തലമാക്കി രചിച്ച ഈ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥം അത്യന്തം രസകരവും അതീവശ്രദ്ധാർഹവുമാണ്. വെളിച്ചം പ്രസരിക്കുന്ന മുഖങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുക മാത്രമല്ല; അമേരിക്കയുടെ അധോലോകത്തിലേക്കുകൂടി ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്-പ്രൗഢി, ജനതയുടെ പ്രയത്നശീലം, അനുകരണീയമായ ജീവിതരീതി, ഒപ്പം ആയിരക്കണക്കിനുള്ള വേശ്യാലയങ്ങൾ, ഹോമോസെക്ഷ്വൽ സൊസൈറ്റികൾ, കത്സിതങ്ങളായ രതിചേഷ്ടകേന്ദ്രങ്ങൾ... ചുരുക്കത്തിൽ ഇന്നത്തെ അമേരിക്കയുടെ വ്യക്തമായ ചിത്രം നമുക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നു.

വില 9 50

നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

Indic Digital Archive Foundation

അമേരിക്കൻ പര്യടനഡയറി

മേക്കാപ്പു പരമേശ്വരൻപിള്ള

cm 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

gpura.org

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18